

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا "سوره نساء آیه ۱۷۴"

ای مردم همانا از جانب پروردگار شما دلیلی آمد و به سوی شما نوری آشکار (قرآن را) نازل کردیم

متن کامل قرآن کریم

به همراه ترجمه

تهیه و تنظیم: حبیب الهی

با همکاری: علی عبدالله

دیماه سال ۱۳۹۹ شمسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتِ
الَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتِ
الَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتِ

فهرست سوره های قرآن کریم

شماره	نام سوره	صفحه
۱	<u>حمد</u>	۷
۲	<u>بقره</u>	۸
۳	<u>آل عمران</u>	۶۷
۴	<u>نساء</u>	۱۰۲
۵	<u>مائده</u>	۱۳۸
۶	<u>انعام</u>	۱۶۵
۷	<u>اعراف</u>	۱۹۵
۸	<u>انفال</u>	۲۳۰
۹	<u>توبه</u>	۲۴۳
۱۰	<u>یونس</u>	۲۶۹
۱۱	<u>هود</u>	۲۸۷
۱۲	<u>یوسف</u>	۳۰۶
۱۳	<u>رعد</u>	۳۲۵
۱۴	<u>ابراهیم</u>	۳۳۳
۱۵	<u>حجر</u>	۳۴۲
۱۶	<u>نحل</u>	۳۵۲
۱۷	<u>اسراء</u>	۳۷۲
۱۸	<u>کهف</u>	۳۸۸
۱۹	<u>مریم</u>	۴۰۵
۲۰	<u>طه</u>	۴۱۷
۲۱	<u>انبیاء</u>	۴۳۴
۲۲	<u>حج</u>	۴۴۷
۲۳	<u>مومنون</u>	۴۶۰
۲۴	<u>نور</u>	۴۷۴
۲۵	<u>فرقان</u>	۴۸۷
۲۶	<u>شعراء</u>	۴۹۷
۲۷	<u>نمل</u>	۵۱۹

٥٣١	<u>قصص</u>	٢٨
٥٤٦	<u>عنكبوت</u>	٢٩
٥٥٧	<u>روم</u>	٣٠
٥٦٦	<u>لقمان</u>	٣١
٥٧١	<u>سجده</u>	٣٢
٥٧٦	<u>احزاب</u>	٣٣
٥٨٩	<u>سبا</u>	٣٤
٥٩٩	<u>فاطر</u>	٣٥
٦٠٧	<u>يس</u>	٣٦
٦١٦	<u>صافات</u>	٣٧
٦٣٣	<u>ص</u>	٣٨
٦٤٣	<u>زمر</u>	٣٩
٦٥٥	<u>غافر</u>	٤٠
٦٦٨	<u>فصلت</u>	٤١
٦٧٧	<u>شورى</u>	٤٢
٦٨٦	<u>زخرف</u>	٤٣
٦٩٦	<u>دخان</u>	٤٤
٧٠٢	<u>جاثية</u>	٤٥
٧٠٧	<u>احقاف</u>	٤٦
٧١٤	<u>محمد</u>	٤٧
٧٢١	<u>فتح</u>	٤٨
٧٢٦	<u>حجرات</u>	٤٩
٧٣٠	<u>ق</u>	٥٠
٧٣٥	<u>الذاريات</u>	٥١
٧٤١	<u>طور</u>	٥٢
٧٤٦	<u>نجم</u>	٥٣
٧٥٢	<u>قمر</u>	٥٤
٧٥٨	<u>الرحمن</u>	٥٥
٧٦٥	<u>واقعه</u>	٥٦
٧٧٤	<u>حديد</u>	٥٧

٧٨٠	مجادله	٥٨
٧٨٥	حشر	٥٩
٧٩٠	ممتحنه	٦٠
٧٩٣	صف	٦١
٧٩٦	جمعه	٦٢
٧٩٨	منافقون	٦٣
٨٠٠	تغابن	٦٤
٨٠٣	طلاق	٦٥
٨٠٦	تحريم	٦٦
٨٠٩	مُلْك	٦٧
٨١٣	قلم	٦٨
٨١٨	الحاقه	٦٩
٨٢٣	معارج	٧٠
٨٢٨	نوح	٧١
٨٣١	جن	٧٢
٨٣٥	مزمل	٧٣
٨٣٧	مدثر	٧٤
٨٤٣	قيامه	٧٥
٨٤٧	انسان	٧٦
٨٥٠	مرسلات	٧٧
٨٥٥	نبأ	٧٨
٨٥٩	النازعات	٧٩
٨٦٤	عبس	٨٠
٨٦٨	تكوير	٨١
٨٧١	انفطار	٨٢
٨٧٣	مطففين	٨٣
٨٧٦	انشقاق	٨٤
٨٧٩	بروج	٨٥
٨٨١	الطارق	٨٦
٨٨٣	الأعلى	٨٧

٨٨٥	<u>غاشيه</u>	٨٨
٨٨٧	<u>فجر</u>	٨٩
٨٩١	<u>بلد</u>	٩٠
٨٩٣	<u>شمس</u>	٩١
٨٩٥	<u>ليل</u>	٩٢
٨٩٧	<u>ضحى</u>	٩٣
٨٩٨	<u>انشراح</u>	٩٤
٨٩٩	<u>تين</u>	٩٥
٩٠٠	<u>علق</u>	٩٦
٩٠٢	<u>قدر</u>	٩٧
٩٠٣	<u>بينه</u>	٩٨
٩٠٤	<u>زلزال</u>	٩٩
٩٠٥	<u>العاديات</u>	١٠٠
٩٠٦	<u>القارعه</u>	١٠١
٩٠٨	<u>تكاثر</u>	١٠٢
٩٠٩	<u>العصر</u>	١٠٣
٩٠٩	<u>همزه</u>	١٠٤
٩١٠	<u>فيل</u>	١٠٥
٩١١	<u>قريش</u>	١٠٦
٩١٢	<u>ماعون</u>	١٠٧
٩١٣	<u>كوثر</u>	١٠٨
٩١٣	<u>كافرون</u>	١٠٩
٩١٤	<u>نصر</u>	١١٠
٩١٥	<u>مسد</u>	١١١
٩١٦	<u>اخلاص</u>	١١٢
٩١٦	<u>فلق</u>	١١٣
٩١٧	<u>الناس</u>	١١٤

سوره حمد - ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۱)

به نام الله بخشنده مهربان ۱

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۲)

ستایش الله را که ارباب جهانیان است ۲

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۳)

بخشنده و مهربان است ۳

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (۴)

پادشاه روز جزاست ۴

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (۵)

تنها تو را عبادت می کنیم و تنها از تو مدد می جوئیم ۵

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۶)

ما را به جایگاه پایدار هدایت فرما ۶

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (۷)

راه کسانی که بر ایشان نعمت دادی نه راه کسانی که بر آنها خشم گرفتی و نه راه گمراهان ۷

سوره بقره - ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

الم (۱)

الم ۱

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲)

آن دستورات (قرآن) بدون هیچ شکی مایه هدایت برای (افراد) پرهیزکار است ۲

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳)

کسانیکه به غیب (= آیاتی که توسط الله بر رسولان الهی آشکار گردیده) ایمان دارند و نماز را برپا می دارند و از آنچه به ایشان رزق داده ایم، می بخشند ۳

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴)

و کسانیکه ایمان دارند بدانچه به سوی تو (ای محمد) نازل شده و بدانچه پیش از تو نازل شده است (تورات، انجیل و صحف انبیاء) و به آخرت ایشان یقین دارند ۴

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۵)

ایشان بر هدایتی از جانب پروردگار خویش اند و ایشان (افراد) رستگار هستند ۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۶)

همانا کسانیکه کافر شدند برای ایشان یکسان است چه ایشان را هشدار بدهی چه ایشان را هشدار ندهی، ایمان نمی آورند ۶

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۷)

الله بر قلبهای ایشان و بر گوشهای ایشان و بر چشمهای ایشان پرده ای زده است و برای ایشان عذابی بزرگ خواهد بود ۷

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُمْ بِمُؤْمِنِينَ (۸)

و از مردم گروهی هستند که می گویند: به الله و به روز آخرت ایمان آوردیم در حالیکه ایشان ایمان نیاورده اند ۸

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ مَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَ مَا يَشْعُرُونَ (۹)

الله و کسانی که ایمان آورده اند را فریب می دهند و جز خود را فریب نمی دهند و نمی فهمند ۹

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ (۱۰)

در دلهایشان بیماری است و الله بر بیماریشان افزود و برای ایشان بدآنچه دروغ می شمردند، عذابی دردآور است ۱۰

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ (۱۱)

و هنگامی که به ایشان گفته شود: در زمین فساد نکنید، می گویند: جز این نیست که ما (افراد) اصلاح کننده هستیم ۱۱

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَ لَكِن لَّا يَشْعُرُونَ (۱۲)

آگاه باشید ایشان خودشان مُفسد هستند و لیکن نمی فهمند ۱۲

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أ نُّؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَ لَكِن لَّا يَعْلَمُونَ (۱۳)

و هنگامی که به ایشان گفته شود: ایمان آورید چنانکه مردم ایمان آوردند، می گویند: آیا ایمان آوریم چنانکه (افراد) بیخرد ایمان آوردند؟ آگاه باشید ایشان خود بیخرد هستند ولی خود نمی دانند ۱۳

وَ إِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَ إِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ (۱۴)

و هر گاه کسانی را که ایمان آورده اند را ملاقات کنند، می گویند: ایمان آوردیم و هنگامی که با شیاطین (نابودگران) خویش خلوت می کنند، می گویند: ما با شما هستیم و جز این نیست که ما آنها (مؤمنین) را مسخره می کنیم ۱۴

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَ يَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۱۵)

الله ایشان را مسخره می کند و ایشان را مهلت می دهد تا در سرکشی خود فرو روند ۱۵

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ (۱۶)

ایشان کسانی هستند که گمراهی را در برابر هدایت خریدند پس تجارتشان نتیجه نداد و هدایت یافته نبودند ۱۶

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ (۱۷)

مثل ایشان (کافران) به مانند کسی است که آتشی را روشن کرد پس وقتی که (آتش) پیرامونش را روشن ساخت الله نور ایشان را از میان بُرد و ایشان را در تاریکیهایی که نمی بینند رها کرد ۱۷
صُمُّ بَكُمْ عُمِي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ (۱۸)

کر و لال و کورند پس (به سوی هدایت) باز نمی گردند ۱۸

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ (۱۹)

یا مانند بارانی شدید از آسمان است که در آن تاریکیها و رعد و برق است، انگشتان خویش را از صاعقه ها از ترس مرگ در گوشه‌هایشان قرار می دهند و الله بر گُفرشان فراگیر است ۱۹
يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۰)

نزدیک است آذرخش چشمانشان را بُرباید، هر گاه ایشان را روشنائی دهد در آن راه می روند و هنگامیکه آنها را تاریکی فرا می گیرد، بایستند و اگر الله می‌خواست گوشها و چشمانشان را از بین می بُرد، همانا الله بر هر چیز تواناست ۲۰

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱)

ای مردم پروردگار خویش را عبادت کنید که شما و کسانی که قبل از شما بودند را خلق کرد تا شاید پرهیزکاری کنید ۲۱

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲)

او کسی است که برای شما زمین را بستری و آسمان را پوششی قرار داد و از آسمان آبی فرستاد پس به وسیله آن (باران) از میوه‌ها رزقی برای شما قرار داد پس برای الله همتیانی قرار ندهید و در حالیکه خود می دانید ۲۲

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۳)

و اگر در شک هستید بدانچه بر بنده خویش نازل کردیم پس سوره ای همانند آن را بیاورید و گواهان خویش جز الله را فرا بخوانید اگر از (افراد) راستگو هستید ۲۳

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَ لَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۲۴)

پس اگر انجام ندادید و هرگز نمی توانید، از آتشی که سوخت آن مردم و سنگهاست بپرهیزید که برای کافران آماده شده است ۲۴

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۵)

و به کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند مژده بده که برای ایشان باغ‌هایی آماده کرده ایم که زیر آنها نهرها جاریست هر گاه از محصولات آن بهره مند شوند، می گویند: این همان رزقی است که از قبل داده شدیم و برای ایشان همانند آن آورده شود و برای ایشان همسرانی پاک است و ایشان در آن جاودانند ۲۵

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ (۲۶)

همانا الله از اینکه پشه ای یا برتر از آن را مثل بزند شرم نمی کند پس کسانی که ایمان آورده اند، می دانند که آن حق و از جانب پروردگارش است و آنان که کافرنند، می گویند: الله از این مثل چه منظوری داشته است؟ از این مثل بدان بسیاری گمراه می شوند و بسیاری بدان هدایت می شوند و بدان جز (افراد) نافرمان گمراه نمی شوند ۲۶

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۲۷)

کسانی که پیمان الله را بعد از بستن آن بشکنند و آنچه را که الله فرمان به پیوندش را داده، می شکنند و در زمین فساد می کنند، همانا ایشان (افراد) زیانکار هستند ۲۷

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَ كُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۲۸)

چگونه به الله کافر می شوید با آنکه مُردگانی بودید که شما را زنده کرد پس (شما را) می میراند و سپس شما را زنده می سازد و به سوی او (الله) بازگردانده می شوید ۲۸

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۲۹)

او کسی است که برای شما هر آنچه در زمین است را خلق کرد سپس به آسمان پرداخت و آنها را هفت آسمان برافراشت و (الله) بر هر چیز داناست ۲۹

وَ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَ تَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَ يَسْفِكُ
الدَّمَاءَ وَ نَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَ نُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۳۰)

و هنگامی که پروردگار تو به فرشتگان فرمود: که در زمین جانشینی قرار خواهم داد، (فرشتگان) گفتند: آیا در زمین کسی را قرار می دهی که فساد می کند و خون می ریزد، در حالیکه ما ستایش و سپاس تو را می گوییم و تو را تقدیس می کنیم؟ (الله) فرمود: من می دانم آنچه را که شما نمی دانید ۳۰

وَ عَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
(۳۱)

و (الله) نام های همه (مخلوقات) را به آدم آموزش داد سپس آنها را به فرشتگان عرضه داشت پس (الله) فرمود: مرا به نام های این چیزها خبر دهید اگر شما راستگو هستید ۳۱

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۳۲)

(فرشتگان) گفتند: منزهی تو، ما را هیچ دانشی بدان نیست جز آنچه تو به ما آموختی، همانا تو دانشمند با حکمت هستی ۳۲

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (۳۳)

(الله) فرمود: ای آدم به نام های آنها خبر ده، پس چون به نام ها ایشان را خبر داد، (الله) فرمود: آیا به شما نگفتم که پنهان آسمانها و زمین را می دانم و آنچه را که آشکار و مخفی می سازید را می دانم ۳۳

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۳۴)

و هنگامی که به فرشتگان گفتیم که به آدم سجده کنید پس همه جز ابلیس سجده کردند، (ابلیس) سربیزی کرد و کبر ورزید و او از کافران بود ۳۴

وَ قُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَ كَلَا مِنْهَا رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَ لَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (۳۵)

و به آدم گفتیم: که تو و همسرت در این باغ سکونت کنید و آنچه می خواهید فراوان از آن بخورید و به این درخت نزدیک نشوید که از (افراد) ستمکار می شوید ۳۵

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَ قُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَ مَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (۳۶)

پس شیطان (نابودگر) آن دو را لغزانید و ایشان را از آنچه در آن بودند بیرون انداخت و گفتیم: از آن باغ (عدن) به در آید، بعضی از شما دشمن بعضی دیگر هستید و برای شما زمین محل استقرار و بهره ای تا مدتی خواهد بود ۳۶

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۳۷)

پس آدم دستوراتی را از پروردگارش دریافت پس به سوی او توبه کرد، همانا او توبه پذیر مهربان است

۳۷

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ
(۳۸)

گفتیم: همگی از آن باغ (عدن) به در آید پس هر گاه از جانب من هدایتی بیاید پس هر کس مرا پیروی کند، ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۳۸

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۳۹)

و کسانی که حق را پوشیدند و آیات مرا دروغ شُمرند، ایشان یاران آتش اند و در آن جاودانه خواهند ماند
۳۹

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَ أَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَ إِيَّايَ فَارْهَبُونِ (۴۰)
ای بنی اسرائیل (ای فرزندان یعقوب) نعمتی که به شما دادم را به یاد آورید و به عهد من وفا کنید تا به عهد شما وفا کنم و فقط از من بترسید ۴۰

وَ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَ لَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَ لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَ إِيَّايَ فَاتَّقُونِ (۴۱)

و بدانچه نازل کردم که تصدیق کننده آنچه با شماست، ایمان آورید و اولین کسی نباشید که حق را می پوشاند و آیات مرا به بهایی ناچیز نفروشید و از من بترسید ۴۱

وَ لَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوا الْحَقَّ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۴۲)

و حق را به وسیله باطل نپوشانید و حق را کتمان نکنید در حالیکه شما می دانید ۴۲

وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ ارْكَعُوا مَعَ الرَّٰكِعِينَ (۴۳)

و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید و با (افراد) متواضع (در برابر الله) فروتنی کنید ۴۳

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَ أَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَمْ فَلَا تَعْقِلُونَ (۴۴)

آیا مردم را به نیکی امر می کنید و خود را فراموش می کنید در حالی که کتاب را تلاوت می کنید پس آیا تعقل نمی کنید؟ ۴۴

وَ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ (۴۵)

و به شکیبایی و نماز کمک جوئید که آن جز بر (افراد) فروتن سخت است ۴۵

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (۴۶)

کسانی که می پندارند که پروردگار خویش را ملاقات می کنند و آنکه ایشان به سوی او بازگشت خواهند کرد ۴۶

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (۴۷)

ای بنی اسرائیل (فرزندان یعقوب) نعمتم را که به شما ارزانی داشتم و اینکه شما را بر جهانیان فزونی دادم را به یاد آورید ۴۷

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ (۴۸)

و بپرهیزید از روزی که کسی بر کسی چیزی انجام نمی دهد و شفاعت (میانگیری) کسی قبول نمی شود و جایگزینی از کسی گرفته نمی شود و ایشان یاری نمی شوند ۴۸

وَ إِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَ يُسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (۴۹)

و هنگامیکه شما را از خاندان فرعون نجات دادیم که بر شما شدیدترین شکنجه‌ها را روا می داشتند، پسران شما را سر می‌بریدند و زنان شما را نگاه می داشتند و آنها آزمایش بزرگ از جانب پروردگار بزرگ شما بود ۴۹

وَ إِذْ فَرَقْنَا بَيْنَكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَ أَعْرَفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَ أَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (۵۰)

و هنگامی که برای شما دریا را شکافتیم سپس شما را نجات دادیم و خاندان فرعون را غرق نمودیم در حالی که نظاره کننده آن بودید ۵۰

وَ إِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَنْتُمْ ظَالِمُوْنَ (۵۱)

و هنگامی که با موسی چهل شب وعده نهادیم سپس شما گوساله را بعد آن انتخاب کردید و از (افراد) ستمکار بودید ۵۱

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ (۵۲)

سپس بر شما بعد از آن گذشت کردیم تا شاید سپاسگزار باشید ۵۲

وَ إِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ الْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ (۵۳)

و هنگامی که به موسی کتاب و جدا کننده حق از باطل را دادیم تا شاید هدایت شوید ۵۳

وَ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِقَوْمِمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتَّخَذِكُمْ الْعِجْلَ فَتُوبُوا اِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ (۵۴)

و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من شما به خاطر انتخاب گوساله بر خود ستم کردید پس به درگاه پروردگار خود باز گردید و (کافران) خود را بکشید، آن برای شما نزد پروردگارتان بهتر است پس (الله) توبه شما را پذیرفت، همانا او توبه پذیر مهربان است ۵۴

وَ إِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى الْاِلَهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ (۵۵)

و هنگامی که به موسی گفتید: به تو ایمان نمی آوریم تا الله را آشکارا ببینیم پس صاعقه شما را گرفت در حالیکه نظاره کننده آن بودید ۵۵

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ (۵۶)

سپس شما را بعد از مرگتان، زنده کردیم تا شاید سپاسگزار باشید ۵۶

وَ ظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ وَ السَّلْوٰى كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَا مَا ظَلَمُوْنَا وَا لَكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ (۵۷)

و (ستون) آبر را بر سر شما سایبان قرار دادیم و بر شما نان و گوشت نازل کردیم، از پاکیزه ها بدانچه رزقتان دادیم بخورید و ما بر شما ستم نکردیم و لیکن (شما) بر خویشتان ستمکار بودید ۵۷

وَ إِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَ قُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (۵۸)

و هنگامی که گفتیم: به این شهر وارد شوید پس هر چه می خواهید از آن گوارا بخورید و از دروازه سجده کننده داخل شوید و بگویید: پروردگارا گناهان ما را پاک کن تا برای شما خطاهای شما را ببیم و به زودی (افراد) نیکوکار را افزایش خواهیم داد ۵۸

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (۵۹)

پس کسانی که ظلم کردند سخن را به غیر از آنچه به ایشان گفته شد، تغییر دادند پس بر کسانی که ستم کردند کیفری را از آسمان فرو فرستادیم بدآنچه نافرمانی می کردند ۵۹

وَ إِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَ اشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۶۰)

و هنگامی که موسی برای قوم خود آب خواست پس (به موسی) گفتیم: عصای خود را به سنگ بزن پس از آن دوازده چشمه شکافته شد و هر گروهی آبخور خود را شناخت و از رزق الله بنوشید و در زمین (به مانند افراد) فساد کننده نکوشید ۶۰

وَ إِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَ قِثَّائِهَا وَ فُومِهَا وَ عَدْسِهَا وَ بَصَلِهَا قَالَ أَ تَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَ الْمَسْكَنَةُ وَ بَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ يَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوا يَعْتَدُونَ (۶۱)

و هنگامی که به موسی گفتید: ای موسی هرگز بر یک خوراک شکیبا نباشیم پس برای ما از پروردگار خود بخواه تا برای ما از گیاهان زمین از سبزیش و خیارش و سیرش و عدسش و پیازش بیرون آورد، (موسی) گفت: آیا آنچه را که پست تر است را به جای آنچه بهتر است، جایگزین می کنید؟ به گرفتاری در آید که برای شماست آنچه خواستید و به ایشان مهر خواری و بینوایی زده شد و به خشمی از جانب الله

بازگشتند، بدین جهت که آنها به آیات الله کافر شدند و انبیاء را به ناحق می گشتند و از آن رو که سرکشی نمودند و تجاوز می کردند ۶۱

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۲)

همانا کسانی که ایمان آوردند و "پیروان تورات" و "پیروان انجیل" و "پیروان توحید" هر کس به الله و روز آخرت ایمان آورد و عمل صالح انجام دهد پس برای ایشان نزد پروردگارش پاداشی نیکوست و ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۶۲

وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۶۳)

و هنگامی که پیمان از شما گرفتیم و بر بالای شما (کوه) طور را افراشته نمودیم، آنچه را به نیرومندی به شما دادیم را بگیرید و آنچه را در آن است را به یاد آورید تا شاید پرهیزکاری کنید ۶۳

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۶۴)

سپس از آن پشت کردید که اگر فزونی الله و بخشش او بر شما نبود قطعاً از (افراد) زیانکار بودید ۶۴

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ (۶۵)

و مسلماً آنان را که از شما در "روز سبت" تجاوز کردند را شناختید پس به ایشان گفتیم: آوارگانی سرافکنده باشید ۶۵

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَ مَا خَلْفَهَا وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ (۶۶)

پس ایشان را عبرتی برای معاصران و آیندگان و اندرزی برای (افراد) پرهیزکار قرار دادیم ۶۶

وَ إِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَ تَتَّخِذْنَا هُزُوعًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۶۷)

و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: همانا الله فرمانتان می دهد که ماده گاوی را ذبح کنید؟ (قوم موسی) گفتند: ما را به مسخره می گیری، (موسی) گفت: به الله پناه می برم از اینکه از (افراد) نادان باشم ۶۷

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ (٦٨)

(قوم موسی) گفتند: از پروردگارت بخواه تا برای ما بیان کند که آن (گاو) چیست؟ (موسی) گفت: او (الله)

می فرماید: آن ماده گاوی نه پیر و نه جوان، میانه آن دو است پس آنچه امر شدید را انجام دهید ۶۸

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَاهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ (٦٩)

(قوم موسی) گفتند: از پروردگارت بخواه برای ما بیان کند که رنگش چیست؟ (موسی) گفت: او (الله)

می فرماید: همانا آن ماده گاوی است زرد پُر رنگ که رنگش (افراد) بیننده را مسرور می سازد ۶۹

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ (٧٠)

(قوم موسی) گفتند: از پروردگارت بخواه برای ما بیان کند آن گاو چیست؟ بر ما مُشْتَبِه شده است و ما

اگر الله بخواهد هدایت خواهیم شد ۷۰

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتُ

بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَ مَا كَادُوا يَفْعَلُونَ (٧١)

(موسی) گفت، (الله) می فرماید: که آن گاو رام نیست که زمین را شیار کند و نه کِشت را آب دهد، سالم

است لکه ای در آن نیست، (قوم موسی) گفتند: اکنون حق را آوردی پس آن (ماده گاو) را ذبح کردند در

حالی که نزدیک بود که چنین نکنند ۷۱

وَ إِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَ اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (٧٢)

و هنگامی که کسی را کُشتید پس درباره آن نزاع کردید و الله آنچه را پنهان می سازید را آشکار می کند

۷۲

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (٧٣)

پس گفتیم: با پاره ای از گاو به مقتول بزنید (تا زنده گردد)، اینچنین الله مُردگان را زنده می کند و به شما

نشانه های خویش را نشان می دهد تا شاید تعقل کنید ۷۳

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ (٧٤)

سپس دل‌های شما بعد از آن سخت شد، گویی مانند سنگ یا سخت تر از آن و همانا از آن سنگ‌ها چه بسا
نهرها روان گردد و از آنها آنچه که می شکافد و از آن آب بیرون آید و از آنهاست که از ترس الله
فرو می ریزد و الله از آنچه می‌کنید، غافل نیست ٧٤

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَ
هُمْ يَعْلَمُونَ (٧٥)

آیا طمع می ورزید که به شما ایمان آورند در حالیکه گروهی از آنان کلام الله را می‌شنیدند سپس آنرا
تحریف می کردند بعد از آنکه آنرا می فهمیدند و ایشان می دانستند ٧٥

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغُضُوبِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٧٦)

و هنگامیکه مؤمنان را ملاقات کنند، می گویند: ایمان آوردیم و چون بعضی از ایشان با بعضی خلوت
می کنند، می گویند: آیا سخن می گویند با ایشان درباره آنچه الله بر شما (در آیاتش) گشوده است تا
علیه شما نزد پروردگارتان استدلال کنند پس آیا تعقل نمی کنید؟ ٧٦

أُولَئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ (٧٧)

آیا نمی دانند که الله آنچه را که پنهان می سازند و آنچه را که آشکار می سازند را می داند؟ ٧٧

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ (٧٨)

و از ایشان گروهی اُمّی (کسانیکه از کلام وحی الهی بی خبر و بی اطلاع) هستند که از کتاب چیزی
نمی دانند جز خیال پردازی (باورهای غلط مذهبی خود) و آنها جز (افراد) پندار باف نیستند ٧٨

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ
مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ (٧٩)

پس وای بر آنان که کتاب را با دست های خود می نویسند و سپس می گویند: که این از جانب الله است تا بدان بهایی ناچیز را بدست آورند پس وای بر آنان از آنچه دستهایشان بنوشت و وای بر آنان از آنچه فراهم می کنند ۷۹

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۸۰)

و گفتند به ما آتش جز چند روزی نخواهد رسید، (ای محمد) بگو: آیا پیمانی از الله گرفته اید؟ که الله پیمانش را هرگز خلاف نخواهد کرد، آیا به الله آنچه را نمی دانید نسبت می دهید؟ ۸۰

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۸۱)

بلکه آنکس که گناهی را مرتکب شد و خطاکاری او را فرا گرفت پس آنان یاران آتش اند، ایشان در آن جاودان هستند ۸۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۸۲)

و کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند ایشان یاران باغ (بهشت) هستند و در آن جاودانه خواهند بود ۸۲

وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسَاكِينِ وَ قُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَ أَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ (۸۳)

و هنگامی که پیمان از بنی اسرائیل گرفتیم که جز الله را عبادت نکنید و به والدین و نزدیکان و یتیمان و بینوایان نیکی کنید و با مردم با گفتاری نیک سخن بگویید و نماز را بپا دارید و زکات بدهید سپس جز اندکی از شما پشت کردید در حالیکه رویگردان بودید ۸۳

وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَ لَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَ أَنْتُمْ تَشْهَدُونَ (۸۴)

و هنگامیکه از شما پیمان گرفتیم که خون های یکدیگر را (به ناحق) نریزید و همدیگر را از سرزمین خویش اخراج نکنید پس اقرار کردید در حالیکه گواه بودید ۸۴

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَ تَخْرَجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ وَ إِنْ يَأْتُوكُمْ أَسَارَى تُفَادُوهُمْ وَ هُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَ فَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَ تَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَسَدِّ الْعَذَابِ وَ مَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۸۵)

سپس اینک شما هستید که همدیگر را می کُشید و گروهی از خودتان را از سرزمین هایتان اخراج می کنید و بر علیه ایشان به گناه و ستم همدستی می کنید و اگر به اسارت شما در آیند در برابرشان جایگزین می گیرید در حالیکه بر شما اخراج ایشان حرام است، آیا به بخشی از کتاب ایمان می آورید و به بخشی دیگر کُفر می ورزید پس مُجازات آنکه این کار را از شما انجام دهد، چیست؟ پس خواری در زندگی دنیا و روز قیامت به شدیدترین عذاب بازگردانده می شود و الله بدانچه انجام می دهید، غافل نیست ۸۵

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ (۸۶)

آنان کسانی هستند که زندگی دنیا را در برابر آخرت خریدند پس از عذاب ایشان کاسته نشود و یاری نشوند ۸۶

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ قَفَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَ آتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَ أَيْدِنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ (۸۷)

و مسلماً به موسی کتاب را دادیم و بعد از او پیامبران را بدنبال او فرستادیم و به عیسی پسر مریم نشانه های آشکار دادیم و او را به روح القدس تقویت کردیم، آیا هر گاه به سوی شما پیامبری آمد بدانچه نفسهای شما نمی پسندد، تکبر ورزیدید پس گروهی را دروغ شُمردید و گروهی را می کُشتید ۸۷

وَ قَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ (۸۸)

و گفتند: دل‌های ما در پرده پنهان است، البته الله به خاطر کفرشان ایشان را لعنت کرد پس چه اندک ایمان می‌آورند ۸۸

و لَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَ كَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ (۸۹)

و هنگامی که به سویشان کتابی از نزد الله آمد که تصدیق کننده آنچه با ایشان بود و از قبل بر کسانی که کفر ورزیدند پیروزی می‌جستند پس هنگامیکه به سوی آنها آنچه که آنرا می‌شناختند، پیامد به آن کافر شدند پس لعنت الله بر کافران باد ۸۹

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغِيًّا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِعَضْبٍ عَلَى عَضْبٍ وَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ (۹۰)

چه زشت است آنچه به خاطر آن نفس‌های خود را فروختند که از روی ستمگری کفر ورزیدند بدآنچه الله نازل کرده است که الله از فزونی خویش برای هر که از بندگانش بخواهد (آیاتی) نازل می‌کند پس از اینرو به خشمی بر خشم دیگر (الله) گرفتار شدند و برای کافران عذابی خوار کننده است ۹۰

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَ يَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۹۱)

و هر گاه به آنان گفته شود: بدآنچه الله نازل کرده است ایمان آورید، می‌گویند: به آنچه بر ما نازل شده است ایمان می‌آوریم و به غیر آن کفر می‌ورزند در حالیکه آن حق است و تصدیق کننده آنچه با ایشان است، (ای محمد) بگو: پس چرا پیامبران الله را اگر مؤمن بودید از پیش می‌کشتید؟ ۹۱

وَ لَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَ أَنْتُمْ ظَالِمُونَ (۹۲)

و مسلماً به سوی شما موسی با دلایل آشکار آمد پس گوساله را بعد از او انتخاب کردید در حالیکه ستمگر بودید ۹۲

وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا وَ أَسْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۹۳)

و هنگامی که پیمان از شما گرفتیم و بر بالای سر شما (کوه) طور را برافراشتیم، آنچه را به شما به نیرومندی دادیم را بگیرد و بشنوید، گفتند: شنیدیم و نافرمانی کردیم و دوستی گوساله به خاطر کُفرشان

با دل‌هایشان آمیخته شد، (ای محمد) بگو: چه زشت است آنچه ایمانتان شما را به آن امر می کند ۹۳
قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۹۴)
(ای محمد) بگو: اگر برای شما خانه آخرت نزد الله مُختص به شماست جز مردم دیگر پس آرزوی مرگ کنید اگر راستگو هستید ۹۴

وَ لَنْ يَتَمَنَّوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (۹۵)

و آن را هرگز آرزو نکنند به خاطر آنچه دست‌های ایشان پیش فرستاده است و الله به حال (افراد) ستمکار آگاه است ۹۵

وَ لَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَ مَا هُوَ بِمُزَحِّجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ (۹۶)

و قطعاً آنها را حریص‌ترین مردم بر زندگی (دنیا) می یابی و از میان مُشرکان، آنانکه دوست دارند هر کدام هزار سال عُمر به ایشان داده شود ولی آن (عُمر طولانی هم) مانع عذاب او نخواهد شد و الله بدآنچه انجام می دهید، بیناست ۹۶

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَ هُدًى وَ بُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ (۹۷)

(ای محمد) بگو: هر کس که دشمن جبرئیل باشد، همانا او (جبرئیل) با اجازه الله (قرآن را) بر دل تو نازل کرد، تصدیق کننده آنچه پیش از آن است و هدایت و مُژده ای برای مؤمنان است ۹۷

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ وَ جِبْرِيلَ وَ مِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ (۹۸)

هر کس دشمن الله و فرشتگان و پیامبران و جبرئیل و میکائیل باشد پس همانا الله دشمن کافران است ۹۸

وَ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَ مَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ (۹۹)

و مسلماً آیات روشن (قرآن) را به سوی تو (ای محمد) نازل کردیم و جز (افراد) نافرمان بدان کُفر نورزند

۹۹

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰۰)

مگر نه اینکه (یهودیان) هرگاه پیمانی بستند گروهی از ایشان آن را دور افکندند، البته بیشتر ایشان ایمان نمی آورند ۱۰۰

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۰۱)

و هنگامی که پیامبری از جانب الله به سوی ایشان آمد که تصدیق کننده آنچه با ایشان است گروهی از آنان که به آنها کتاب داده شد، کتاب الله را پشت سر خود افکندند چنانکه گویی نمی دانند ۱۰۱

وَ اتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَ مَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَ لَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحَرَ وَ مَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بَابِلَ هَارُوتَ وَ مَارُوتَ وَ مَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ زَوْجِهِ وَ مَا هُمْ بِبَصَائِرٍ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ يَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَ لَا يَنْفَعُهُمْ وَ لَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَ لَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۱۰۲)

و از آنچه شیاطین (نابودگران) در پادشاهی سلیمان می خواندند را پیروی کردند و سلیمان کافر نشد ولی شیاطین کافر شدند، به مردم جادوگری را آموزش می دادند و از آنچه بر دو فرشته در بابل، هاروت و ماروت نازل شد و (آن دو فرشته) کسی را آموزش نمی دادند مگر آنکه می گفتند: قطعاً ما فتنه ای (وسیله آزمایشی برای شما) هستیم، زهار کافر مباش پس از ایشان (دو فرشته) چیزهایی می آموختند که به وسیله آن میان مرد و همسرش جدایی بیفکنند و با آن کسی را جز با اجازه الله زیان نمی رسانند و آنچه را که زیانشان داشت و سودشان نمی رسانید آموزش می گرفتند و مسلماً می دانستند که هر کس آن را به دست آورد او را در آخرت بهره ای نیست، چه زشت است آنچه بدان خویشان را فروختند اگر می دانستند ۱۰۲

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ (۱۰۳)

و اگر ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند قطعاً پاداش از نزدِ الله بهتر است اگر آنها می دانستند

۱۰۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَ قُولُوا انظُرْنَا وَ اسْمَعُوا وَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۰۴)

ای کسانی که ایمان آورده اید، نگویید ما را رعایت کن بلکه بگویید بر ما نظارت کن و بشنوید و برای کافران

عذابی دردآور است ۱۰۴

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَ لَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَ اللَّهُ يَخْتَصُّ

بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۱۰۵)

آنانکه از اهل کتاب کافر شدند و از مُشرکان دوست ندارند که خیری از جانب پروردگارتان بر شما نازل

گردد و الله بخشش خویش را به هر که بخواهد اختصاص می دهد و الله صاحب فزونی بزرگ است ۱۰۵

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَمْ لَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۰۶)

آنچه از آیات را لغو سازیم یا به فراموشی بسپاریم بهتر از آن یا مانند آن را می آوریم، آیا نمی دانی که

الله بر همه چیز تواناست؟ ۱۰۶

أَمْ لَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ (۱۰۷)

آیا نمی دانید که پادشاهی آسمانها و زمین از آنِ الله است و شما را جز الله سرپرست و یاورى نیست؟

۱۰۷

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَ مَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ

السَّبِيلِ (۱۰۸)

آیا می خواهید چیزی را از پیامبر خود بپرسید بدانسان که از موسی پیش از آن پرسیده شد؟ و آنکس که

گُفر را به جای ایمان جایگزین کند پس به درستی راه راست را گم کرده است ۱۰۸

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

لَهُمُ الْحَقُّ فَأَعْفُوا وَ اصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۰۹)

بسیاری از اهل کتاب دوست داشتند شما را بعد از ایمانتان به کُفر سُوق دهند به خاطر حسادتی از جانب خودشان بعد از آنکه برای ایشان حَقّ آشکار گردید پس گذشت کنید و چشم پوشی کنید تا الله فرمان خویش را بیاورد، همانا الله بر همه چیز تواناست ۱۰۹

وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ مَا تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۱۰)

و نماز را بپا دارید و زکات را بدهید و آنچه برای خود از خیر پیش فرستید آن را نزد الله بیابید، همانا الله بدانچه انجام می دهید بیناست ۱۱۰

وَ قَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۱۱)

و گفتند: کسی به باغ (بهشت) وارد نمی شود مگر آن که یهودی یا مسیحی باشد، این از آرزوهای آنهاست، (ای محمد) بگو: دلیل خود را بیاورید اگر راستگو هستید؟ ۱۱۱

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۱۱۲)

بلکه هر کس چهره اش را تسلیم (در برابر) الله کند و او نیکوکار باشد پس برای او نزد الله پاداش است و بیمی بر ایشان نیست و اندوهگین هم نشوند ۱۱۲

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَ قَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَ هُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (۱۱۳)

و یهود گفتند: مسیحیان بر چیزی (بر حق) نیستند و مسیحیان گفتند: یهود بر چیزی نیستند با اینکه آنها کتاب (الله) را تلاوت می کنند، بدینسان مانند گفتار ایشان را کسانی که نمی دانند گفتند پس الله میان ایشان در روز قیامت درباره آنچه در آن اختلاف می کردند حکم می کند ۱۱۳

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَ سَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَ لَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۱۴)

و چه کسی ستمکارتر از آن کسی است که مساجد الله را از اینکه در آن نام او بُرده شود، بازداشته و در ویرانی آنها کوشیده است، آنها شایسته نیست که در آن مساجد وارد شوند مگر هراسان، برای ایشان در دنیا خواری است و برای ایشان در آخرت عذابی بزرگ است ۱۱۴

و لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ الْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۱۱۵)

و برای الله است مشرق و مغرب پس به هر سو که روی آورید همانجاست روی الله، همانا الله وسعت بخش داناست ۱۱۵

وَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ كُلُّ لَهٗ قٰنِثُوْنَ (۱۱۶)

و گفتند: الله واسطه ای برای خود برگرفت، او مُنزه است، بلکه برای اوست آنچه در آسمانها و زمین است، همه برای او فروتن هستند ۱۱۶

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ (۱۱۷)

پدید آورنده آسمانها و زمین و هر گاه امری را بخواهد جز این نیست که به آن بگوید: بشو پس بشود ۱۱۷
وَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْ لَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَأْتِيْنَا آيَةً كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشٰبَهَتْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ (۱۱۸)

و آنان که نمی دانند، گفتند: چرا با ما الله سخن نمی گوید یا برای ما آیه ای نمی آید؟ بدینسان آنان که پیش از ایشان بودند مانند گفتار ایشان را گفتند، دلهای ایشان همانند شده است، آیات را بیان کردیم برای قومی که یقین دارند ۱۱۸

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَ نَذِيْرًا وَ لَا تُسْأَلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ (۱۱۹)

همانا (ای محمد) تو را به حق مُژده دهنده و هشدار دهنده فرستادیم و تو درباره اهل دوزخ مورد پرسش قرار نمی گیری ۱۱۹

وَ لَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَ لَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هُدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى وَ لَئِنْ اَتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَاكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وٰلِيٍّ وَ لَا نَصِيْرٍ (۱۲۰)

و هرگز یهود و مسیحیان از تو خشنود نمی شوند تا آیین ایشان را تبعیت کنی، (ای محمد) بگو: همانا هدایت الله هدایت است و اگر هوس های آنان را بعد از آنچه تو را از دانش آمد پیروی کنی برای تو از جانب الله سرپرست و یآوری نیست ۱۲۰

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
(۱۲۱)

کسانیکه به ایشان کتاب (الهی) دادیم و حق مطالعه آن را بجا می آورند، ایشان بدین (قرآن) ایمان می آورند و هر کس بدان کفر ورزد پس ایشان (افراد) زیانکار هستند ۱۲۱

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَ أَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (۱۲۲)

ای بنی اسرائیل نعمت مرا که بر شما ارزانی داشتم، بیاد آورید و آنکه شما را بر جهانیان فزونی دادم ۱۲۲
وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ (۱۲۳)

و بپرهیزید از روزی که هیچ نفسی، نفسی دیگر را کفایت نکند و جایگزینی از او قبول نگردد و او را شفاعتی سود ندهد و یاری نشوند ۱۲۳

وَ إِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ (۱۲۴)

و هنگامی که پروردگار ابراهیم را با فرامینی آزمایش کرد پس (ابراهیم) آنها را به انجام رسانید، (الله) فرمود: همانا تو را برای مردم پیشوایی قرار می دهم، (ابراهیم) گفت: و از نسل من؟ (الله) فرمود: پیمان من به (افراد) ستمکار نمی رسد ۱۲۴

وَ إِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَ أَمْنًا وَ اتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَ عَاهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَ الْعَاكِفِينَ وَ الرُّكَّعِ السُّجُودِ (۱۲۵)

و هنگامی که خانه (بیت الله الحرام) را برای مردم محلّ بازگشت و ایمنی قرار دادیم و اینکه از محلّ اقامت ابراهیم جای نماز برگزید و با ابراهیم و اسماعیل عهد کردیم که خانه مرا برای (افراد) طواف کننده و (افراد) اعتکاف کننده و (افراد) متواضع سجده کننده پاک سازید ۱۲۵

وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَ ارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ
الْآخِرِ قَالَ وَ مَنْ كَفَرَ فَأُمْتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَ بئْسَ الْمَصِيرُ (۱۲۶)

و هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارا اینجا را سرزمین امنی قرار بده و به اهل آن از محصولات رزق ده آنکس که از ایشان به الله و روز آخرت ایمان آورده است، (الله) فرمود: و آن کس که کُفر ورزیده است پس او را اندکی بهره مند سازم و سپس او را به سوی عذاب آتش می کشانم و چه سرنوشت بدی است
۱۲۶

وَ إِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَ إِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۲۷)

و هنگامی که ابراهیم ستون های خانه (بیت الله الحرام) را بر می افراشت و اسماعیل (می گفتند):
پروردگارا از ما قبول کن که همانا تو شنونده دانا هستی ۱۲۷

رَبَّنَا وَ اجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَ أَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَ تَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ (۱۲۸)

پروردگارا: و ما را (افراد) تسلیم شده ای برای خود قرار بده و از نسل ما (افراد) اسلام آورنده ای برای خود
و روشهای (مناسک دینی) ما را به ما نشان ده و بر ما ببخش، همانا تو توبه پذیر مهربان هستی ۱۲۸

رَبَّنَا وَ ابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ يُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۲۹)

پروردگارا: و در میان ایشان پیامبرانی از میان خودشان برانگیز که بر ایشان آیات تو را تلاوت کند و ایشان
را کتاب و حکمت (احکام، فرائض، حدود، فتاوی و قصص مُندرج در کلام الله) آموزش دهد و ایشان را
پاک سازد، همانا تو شوکتمند حکیم هستی ۱۲۹

وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَ لَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَ إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۱۳۰)

و کیست از آیین ابراهیم روی گرداند جز آنکس که خویشتن را تباه ساخته است و همانا او را در دنیا و آخرت برگزیدیم و همانا او در آخرت از (افراد) شایسته است ۱۳۰

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۳۱)

و هنگامی که به او پروردگارش فرمود: اسلام بیاور، (ابراهیم) گفت: برای پروردگار جهانیان اسلام آوردم ۱۳۱

وَ وَصَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَ يَعْقُوبَ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۳۲)

و به آن (دستورات الهی) ابراهیم فرزندان خویش را سفارش کرد و همچنین یعقوب (اسرائیل)، ای فرزندانم همانا الله برای شما این دین را برگزید پس نمیرید جز آنکه مسلمان باشید ۱۳۲

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَ إِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳۳)

آیا شما شاهد بودید هنگامی که مرگ یعقوب (اسرائیل) فرا رسید، زمانی که به فرزندان خود گفت: چه چیزی را بعد از من عبادت می کنید؟ (فرزندان یعقوب) گفتند: الله تو و الله پدران تو ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را عبادت می کنیم و ما برای او (افراد) تسلیم شده هستیم ۱۳۳

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۳۴)

آنها امتی بودند که گذشتند، برای آنهاست آنچه فراهم نموده و برای شماست آنچه فراهم نموده اید و از آنچه آنها می کردند مورد پرسش قرار نگیرید ۱۳۴

وَ قَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۳۵)

و گفتند: یهودی شوید یا مسیحی شوید تا هدایت یابید، (ای محمد) بگو: بلکه ما بر آیین ابراهیم حقّ گرا هستیم و او از مُشرکان نبود ۱۳۵

فُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَ مَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطِ وَ مَا أَوْتِيَ مُوسَىٰ وَ عِيسَىٰ وَ مَا أَوْتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳۶)

(ای موحدان) بگویید: به الله ایمان آوردیم و به آنچه به سوی ما نازل شد و آنچه به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگان نازل شد و به آنچه به موسی و عیسی داده شد و آنچه برای انبیاء از جانب پروردگارشان آورده شد (ایمان آوردیم)، میان هیچکدام از آنها جدایی نیفکنیم و ما برای او (افراد) تسلیم شده ای هستیم ۱۳۶

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَ إِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۳۷)

پس اگر ایمان آوردند به همان چیزی که شما ایمان آورده اید پس به تحقیق هدایت یافته اند و اگر پشت کردند جز این نیست که ایشان سر ستیز (با الله) دارند پس به زودی الله شما را از ایشان کفایت می کند و او شنوای داناست ۱۳۷

صِبْغَةَ اللَّهِ وَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَ نَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ (۱۳۸)

رنگ الهی (ماهیت توحیدی) و چه رنگی از رنگ الهی نیکوتر است و ما برای او (افراد) عبادت کننده هستیم ۱۳۸

قُلْ أَوْحَايُونَا فِي اللَّهِ وَ هُوَ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ وَ لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَ نَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ (۱۳۹)

(ای محمد) بگو: آیا درباره الله با ما مجادله می کنید؟ در حالیکه او پروردگار ما و پروردگار شماست و برای ما اعمال ماست و برای شما اعمالتان و ما برای او خالصانه (عبادت کننده هستیم) ۱۳۹

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَ مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۱۴۰)

آیا می گوید ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب (اسرائیل) و نوادگان (وی) یهودی یا مسیحی بودند؟ (ای محمد) بگو: آیا شما دانا هستید یا الله؟ و کیست ستمکارتر از آن کس که گواهی از الله را که نزد اوست را پنهان کرده است و الله از آنچه انجام می دهید، غافل نیست ۱۴۰

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۴۱)

آنها اُمّتی بودند که گذشتند، برای آنهاست آنچه فراهم نمودند و برای شماست آنچه فراهم نموده اید و از آنچه آنها می کردند مورد پرسش قرار نگیرید ۱۴۱

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ الْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۴۲)

به زودی (افراد) بیخرد از مردم می گویند: که چه چیز ایشان را از قبله ای که بر آن بودند، برگرداند؟ (ای محمّد) بگو: مشرق و مغرب برای الله است، هر که را بخواهد به سوی جایگاه پایدار هدایت می کند ۱۴۲
وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَ يَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَ مَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَ إِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۴۳)

و بدین جهت شما را اُمّتی میانه قرار دادیم تا گواهانی بر مردم باشید و پیامبر گواهی بر شما باشد و قبله ای را که بر آن بودی را قرار ندادیم جز (اینکه) تا معلوم بداریم آن کس را که از پیامبر پیروی می کند با آن کس که از عقاید (اسلامی) خود برمی گردد و البته این امر سخت است جز بر کسانی که الله هدایت نموده است و الله ایمانشان را تباه نمی سازد و همانا الله به مردم با محبت و مهربان است ۱۴۳
قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ حَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَ مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ (۱۴۴)

به درستی (ای محمّد) گردش چهره تو را در آسمان دیدیم و حتماً تو را بسوی قبله ای که از آن خشنود باشی، خواهیم گرداند پس چهره خود را به سوی مسجد الحرام برگردان و هر جا که هستی چهره های خود را به سوی آن برگردانید و آنان که به آنها کتاب داده شده، می دانند که آن حقّ و از جانب پروردگارشان است و الله از آنچه عمل می کنند غافل نیست ۱۴۴

وَلَيْنَ اتَّيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَ لَيْنِ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۱۴۵)

و اگر برای کسانی که به آنها کتاب داده شده است هر آیه ای را بیاوری قبله تو را پیروی نمی‌کنند و تو نیز قبله آنان را پیروی نخواهی کرد و بعضی از ایشان پیرو قبله بعضی دیگر نیستند و اگر هوس های آنها را بعد از آنکه از دانش (کلام الهی) برای تو آمد پیروی کنی همانا تو قطعاً از ستمگران خواهی بود ۱۴۵
الَّذِينَ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ (۱۴۶)

کسانی که به آنها کتاب دادیم آن (بیت الله الحرام) را می‌شناسند چنانکه فرزندان خویش را می‌شناسند و همانا گروهی از ایشان حق را کتمان می‌کنند در حالی که می‌دانند ۱۴۶
الْحَقَّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُكْتُمِينَ (۱۴۷)

حق از جانب پروردگار توست پس از (افراد) شگ کننده مباش ۱۴۷
وَ لِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيَهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۴۸)

و هر کدام را سویی (قبله ای) است که به آن روی می‌آورند پس به سوی نیکی‌ها بشتابید، هر جا که باشید الله همه شما را گرد می‌آورد، همانا الله بر همه چیز تواناست ۱۴۸
وَ مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ إِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَ مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۱۴۹)

(ای محمد) هر جا که رفتی چهره خود را به سوی مسجد الحرام برگردان که آن حق از جانب پروردگار تو است و الله از آنچه انجام می‌دهی غافل نیست ۱۴۹
وَ مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ حَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَ اخْشَوْنِي وَ لِأْتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (۱۵۰)

ای محمد) و هر جا که رفتی چهره خود را به سوی مسجدالحرام برگردان (بچرخان) و (ای مؤمنان) هر جا که باشید چهره خود را به سوی آن برگردانید (بچرخانید) تا برای مردم علیه شما دلیلی نباشد جز آنانکه از ایشان ستم کردند پس از ایشان نترسید و از من بترسید و تا نعمت را برای شما تمام کنم و شاید هدایت یابید ۱۵۰

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ (۱۵۱)

چنانکه در میان شما فرستاده ای از خودتان را ارسال کردیم که بر شما آیات ما را تلاوت می کند و شما را پاکیزه می سازد و به شما کتاب و حکمت آموزش می دهد و به شما آنچه را هرگز نمی دانستید، آموزش می دهد ۱۵۱

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَ اشْكُرُوا لِي وَ لَا تَكْفُرُونِ (۱۵۲)

پس (ای مؤمنان) مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و سپاسگزار برای من باشید و به من کفر نوزید ۱۵۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (۱۵۳)

ای آنان که ایمان آورده اید از شکیبایی و نماز کمک جوید، همانا الله با (افراد) شکیبا است ۱۵۳

وَ لَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَ لَكِن لَّا تَشْعُرُونَ (۱۵۴)

و به آنان که در راه الله کشته شده اند، نگوئید مُردگان بلکه آنها زنده اند (در بهشت هستند) و لیکن شما نمی فهمید ۱۵۴

وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الثَّمَرَاتِ وَ بَشِّرِ الصَّابِرِينَ (۱۵۵)

و حتماً شما را به پاره ای از ترس و گرسنگی و کاهش در اموال و جانها و محصولات آزمایش می کنیم و به (افراد) شکیبا بشارت بده ۱۵۵

الَّذِينَ إِذَا أَصَابْتَهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (۱۵۶)

کسانیکه هر گاه مُصیبتی به ایشان برسد، می‌گویند: هر آینه برای الله هستیم و به سوی او بازگشت می‌کنیم ۱۵۶

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ (۱۵۷)

بر ایشان عنایات (توجهات) و بخششی از جانب پروردگارشان است و آنان (افراد) هدایت یافته هستند ۱۵۷

إِنَّ الصِّفَا وَ الْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ (۱۵۸)

همانا صفا و مروه از شعائر الهی (علامت های الهی، رسومات الهی) است پس هر کس حج (گردهمایی) بیت (بیت الله الحرام) کند یا عمره (عمران و بازسازی) به جا آورد بر او مانعی نیست که بر آنها (صفا و مروه) حضور بهم رساند و کسی که به کار خیری گردن نهد، همانا الله سپاسگزار داناست ۱۵۸

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ (۱۵۹)

همانا کسانیکه پنهان می‌کنند آنچه را از آیات آشکار و هدایت نازل کردیم بعد از آنکه برای مردم در کتاب بیان کردیم، آنان را الله لعنت می‌کند و (افراد) لعنت کننده آنها را لعنت می‌کنند ۱۵۹

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۶۰)

مگر کسانیکه توبه کنند و اصلاح کردند و بیان کردند پس آنان هستند که توبه ایشان را می‌پذیرم و من توبه پذیر مهربان هستم ۱۶۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ مَاتُوا وَ هُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ (۱۶۱)

همانا کسانیکه کُفر ورزیدند و مُردند در حالی که کافر بودند بر ایشان لعنت الله و فرشتگان و همه مردم است ۱۶۱

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ لَا هُمْ يُنظَرُونَ (۱۶۲)

در آن (جهنم) جاودان هستند، تخفیفی (کاستنی) از عذاب برای ایشان نیست و فرصتی (مهلتی) به ایشان داده نمی شود ۱۶۲

وَ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (۱۶۳)

و الله شما الله یکتاست، صاحب قدرتی جز او نیست، بخشنده مهربان است ۱۶۳
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ بَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَ تَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۱۶۴)

همانا در آفرینش آسمانها و زمین و گردش شب و روز و آن کشتی که در دریا برای منفعت رساندن به مردم روان می شود و (همچنین) آبی که الله از آسمان نازل نموده که با آن زمین را بعد از مرگش زنده ساخته و در آن از هر جنبنده ای پراکنده و گردش بادها و ابری که میان آسمان و زمین معلق می باشند قطعاً نشانه هایی است برای قومی که تعقل می کنند ۱۶۴

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبّاً لِلَّهِ وَ لَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً وَ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ (۱۶۵)

و از مردم گروهی هستند که جز الله همتیانی را بر می گزینند و آنها را مانند دوست داشتن الله دوست دارند و کسانی که ایمان آورده اند در دوستی به الله محکم تر هستند و ای کاش ستمگران ببینند هنگامی که عذاب را مشاهده می کنند اینکه قدرت همگی از آن الله است و آنکه الله سخت عذاب کننده است ۱۶۵

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَ رَأَوْا الْعَذَابَ وَ تَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ (۱۶۶)

هنگامی که رهبران (مراجع) از پیروان (مقلدین) بیزار می جویند و عذاب را می نگرند و از ایشان رابطه ها بریده می شود ۱۶۶

وَ قَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَ مَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ (۱۶۷)

و پیروان (مقلدین) می گویند: ای کاش ما را بازگشتی (به دنیا) بود تا از آنها بیزاری می جستیم بدانسان که آنها از ما بیزاری جستند، اینگونه الله اعمالشان را به آنها نشان می دهد که موجب حسرت‌هایی (افسوس‌هایی) برای ایشان است و از آتش (جهنم) خارج شدنی نیستند ۱۶۷

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ (۱۶۸)

ای مردم از آنچه در زمین حلال پاک است را بخورید و گام‌های شیطان (نابودگر) را پیروی نکنید، او برای شما دشمنی آشکار است ۱۶۸

إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۱۶۹)

جز این نیست که (شیطان) شما را به بدی و زشتکاری امر می کند و اینکه درباره الله آنچه را که نمی دانید، بگوئید ۱۶۹

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ (۱۷۰)

و هنگامی که به ایشان گفته شود: از آنچه الله نازل کرده است، پیروی کنید؟ می گویند: بلکه آنچه را که بر آن پدران خود را یافتیم، پیروی می کنیم و اگر چه پدرانشان چیزی را که تعقل نمی کردند و هدایت یافته نبودند ۱۷۰

وَ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَ نِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عُمِّي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

(۱۷۱)

مثل کسانی که کافر شدند مثل آن کسی است که بر حیوانی بانگ می زند که جز صدایی و بانگ زدن را نمی شنود، اینان کر و لال و کورند پس ایشان تعقل نمی کنند ۱۷۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ اشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (۱۷۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید از پاکیزه ها بخورید از آنچه رزقتان دادیم و برای الله سپاسگزار باشید، اگر تنها او را عبادت می کنید ۱۷۲

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَ مَا أَهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۷۳)

جز این نیست که (الله) بر شما مُردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر الله بر آن بُرده شود را حرام کرد پس اگر کسی ناچار شود نه ستم کننده و نه تجاوز کننده پس گناهی بر او نیست، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۷۳

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ لَا يُزَكِّيهِمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷۴)

همانا کسانی که آنچه از کتاب نازل شده است را پنهان می کنند و آن را به بهایی ناچیز می فروشند آنان در شکم های خویش جز آتش را نمی خورند و الله روز قیامت با ایشان سخن نمی گوید و آنان را پاک نمی سازد و برای ایشان عذابی پُر درد است ۱۷۴

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَاةَ بِالْهُدَى وَ الْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ (۱۷۵)

آنان کسانی هستند که گمراهی را به بهای هدایت خریدند و عذاب را به بهای آمرزش پس بر آتشی (جهنم) چه شکبیا هستند؟! ۱۷۵

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۱۷۶)

اینها به خاطر آن است که الله کتاب را به حق نازل نمود و همانا کسانی که در کتاب اختلاف کردند در ستیزه ای دور از حق اند ۱۷۶

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ لَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ الْكِتَابِ وَ النَّبِيِّينَ وَ آتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَ الْيَتَامَى وَ الْمَسَاكِينَ وَ ابْنَ السَّبِيلِ وَ السَّائِلِينَ وَ فِي الرِّقَابِ وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ وَ الْمُؤْفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَ الصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (۱۷۷)

نیکی آن نیست که چهره های خود را به سوی مشرق و مغرب بگردانید و لیکن نیکوکار آن کسی است که به الله و روز آخرت و فرشتگان و کتاب و انبیاء ایمان آورده است و مال را علیرغم دوست داشتنش به

نزدیکان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان و نیازمندان و در راه آزاد کردن (انسان ها از زندگی ذلت وار) داده است و نماز را بر پا داشته و زکات را داده است و آنان که پایبند به پیمان باشند هنگامی که پیمان ببندند و در سختی و رنج و هنگام جنگ شکیبیا باشند، آنان کسانی هستند که راست گفته اند و ایشان همان (افراد) پرهیزکار هستند ۱۷۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷۸)

ای کسانی که ایمان آورده اید بر شما قصاص (حق پیگیری) در کشتار مقرر گردیده است، آزاد به خاطر آزاد بودنش و خدمتکار به خاطر خدمتکار بودنش و زن به خاطر زن بودنش (قانون تساوی مجازات در اسلام) پس هر کس چیزی از برادرش به او بخشیده شود پس (باید از گذشت ولی مقتول) به نیکی پیروی کند و با (رعایت) احسان (دیه را) به او بپردازد، این تخفیف و بخششی از جانب پروردگار شماست پس آن کس که بعد از این تجاوز کند برای او عذابی دردناک خواهد بود ۱۷۸

و لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۷۹)

برای شما در قصاص (حق پیگیری) زندگی است ای (افراد) خردمند تا شاید پرهیزکاری کنید ۱۷۹
 كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ (۱۸۰)

برای شما مقرر شده است هنگامی که یکی از شما را مرگ فرا رسد اگر مالی برجای گذاشت وصیت برای پدر و مادر و نزدیکان به نیکی، حق بر عهده (افراد) پرهیزکار است ۱۸۰

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱۸۱)

پس آن کس که آن (وصیت) را بعد از شنیدنش تغییر دهد پس جز این نیست که گناه آن بر عهده کسانی است که آنرا تغییر دادند، همانا الله شنوای داناست ۱۸۱

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۸۲)

پس کسی که از انحراف یا گناه (وصیت کننده ای نسبت به ورثه اش) بیم داشته باشد که رُخ دهد پس ما بین ایشان را اصلاح کند پس بر او گناهی نیست، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۸۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۸۳)

ای کسانی که ایمان آورده اید بر شما روزه مُقَرَّر شده است چنانکه بر آنان که پیش از شما بودند (واجب گردید) تا شاید پرهیزکاری کنید ۱۸۳

أَيَّاماً مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضاً أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۸۴)

روزهایی معین پس هر کس از شما بیمار یا در سفری باشد پس چند روز از روزهای دیگر (روزه بگیرد) و بر کسانی که (روزه گرفتن) بر گردنشان است جایگزین آن خوراک دادن بینوایی است پس هر کس خواستار نیکویی (بیشتر) باشد برای او بهتر است و اگر روزه بگیرید برای شما بهتر است اگر بدانید ۱۸۴

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضاً أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَ لِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُم وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۸۵)

ماه رمضان که در آن قرآن نازل شده است (قرآن) هدایتی برای مردم و دلایل روشنی از هدایت و جدا کنندهٔ حق از باطل (است) پس هر کس از شما این ماه (ماه رمضان) را دریابد پس باید در آن روزه بگیرد و آنکس که بیمار یا در سفری باشد پس چند روز از روزهای دیگر (روزه بگیرد)، الله برای شما آسانی می خواهد و برای شما سختی را نمی خواهد و تا روزه ها را تکمیل کنید و تا الله را به خاطر آنکه هدایتتان کرد بزرگ شمارید و تا شاید سپاسگزار باشید ۱۸۵

وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَ لِيُؤْمِنُوا بِئِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (۱۸۶)

و (ای محمد) هر گاه بندگانم از تو دربارهٔ من بپرسند پس همانا من نزدیک هستم و درخواست آنکه مرا صدا می زند اجابت می کنم پس از من بپذیرند و به من ایمان آورند تا شاید رُشد (هدیت) یابند ۱۸۶

أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُمْ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (۱۸۷)

برای شما آمیزش جنسی با زنان در شب روزه حلال شد، آنان پوشش برای شما هستند و شما نیز پوششی برای آنان هستید، الله می دانست که شما به خویشتن خیانت می کردید پس توبه شما را پذیرفت و از شما گذشت کرد، اکنون با آنان (زنان در شبهای روزه) آمیزش جنسی کنید و بخواهید آنچه الله برای شما مقرر کرده است و بخورید و بنوشید تا برای شما رشته سفید از رشته سیاه در صبح پدیدار شود سپس روزه را به سوی شب به انجام رسانید و رابطه جنسی با آنان برقرار نکنید در حالی که در مساجد معتکف (ماندگار) هستید، این مرزهای الهی است پس به آنها نزدیک مشوید، بدینسان الله آیات خود را برای مردم بیان می کند تا شاید پرهیزکاری کنند ۱۸۷

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۸۸)

و اموال خویش را در میان خود به ناحق نخورید و آنها را به سوی حاکمان (قاضیان) نیفکنید تا پاره ای از اموال مردم را به گناه بخورید در حالی که خود می دانید ۱۸۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَ لَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَ لَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَ أَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۱۸۹) از تو درباره نام گذاری شده ها می پرسند، (ای محمد) بگو: آن موقعیت هایی (شناسه های) برای مردم و حج است و نیکویی آن نیست که به خانه های (ایمان) از پشت آنها وارد شوید و لیکن نیکوکار کسی است که پرهیز کند و به خانه ها از درهای (واقعی) آنها وارد شود و تقوای الهی پیشه سازید تا شاید رستگار شوید ۱۸۹

و قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَ لَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (۱۹۰)

و نبرد کنید در راه الله با آنان که با شما نبرد می کنند و تجاوز نکنید، همانا الله (افراد) مُتجاوز را دوست ندارد ۱۹۰

وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ اَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوَكُمْ وَ الْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَ لَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوَكُمْ فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوَكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (۱۹۱)

و ایشان (مُتجاوزان به حریم مسلمانان) را هر جا که آنها را یافتید، بکشید و ایشان را اخراج کنید بدانسان که شما را اخراج کردند و فتنه (آشوبگری دینی) از گشتار شدیدتر است و با آنها نزد مسجدالحرام نبرد نکنید مگر آنکه با شما در آن (مسجد الحرام) نبرد کنند پس اگر شما را گشتند ایشان را بکشید، کیفر کافران (تجاوز کننده) چنین است ۱۹۱

فَاِنْ اَنْتَهَوْا فَاِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۹۲)

و اگر (کُفار از نبرد کردن با شما) دست برداشتند پس همانا الله آمرزندهُ مهربان است ۱۹۲

وَ قَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَ يَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَاِنْ اَنْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ (۱۹۳)

و با ایشان (مُتجاوزان) نبرد کنید تا فتنه‌ای (آشوبگری دینی) باقی نماند و دین برای الله بشود پس اگر (کُفار از تجاوز به مسلمانان) دست برداشتند پس دشمنی جز با ستمگران نیست ۱۹۳

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَ الْحُرْمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (۱۹۴)

ماه حرام در برابر ماه حرام و حُرمت ها قصاص (حق پیگیری) دارند پس آن کس که بر شما تجاوز کند بر او تجاوز کنید به مانند آنچه بر شما تجاوز شده است و تقوای الهی پیشه سازید و بدانید که الله با (افراد) پرهیزکار است ۱۹۴

وَ اَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ وَ اَحْسِنُوا اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۹۵)

و در راه الله ببخشید و خودتان را با دست های خود به پرتگاه (جهنم) نیندازید و نیکی کنید، همانا الله (افراد) نیکوکار را دوست دارد ۱۹۵

وَأْتُمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَ سَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۱۹۶)

حجّ (گردهمایی) و عمره (عُمران و بازسازی) را برای الله به انجام رسانید پس اگر در تنگنای (اقتصادی) قرار گرفتید، هر قربانی که میسر است فراهم کنید و سرهای خویش را نتراشید تا قربانی به قربانگاه خود برسد و آن کس از شما مریض باشد یا به او در سرش آزاری باشد پس عوض آن روزه یا صدقه یا قربانی است پس هنگامی که امنیت یافتید هر کس بعد از عمره (عُمران و بازسازی) بسوی حجّ (گردهمایی) بپردازد پس هر چه میسر شود قربانی کند و آن کس که نتواند (قربانی کند) پس روزه سه روز حجّ (گردهمایی) و هفت روز هنگامی که بازگردید، این ده روز کامل است، این برای آن کس است که خانواده اش نزدیک مسجد الحرام نیستند و تقوای الهی پیشه سازید و بدانید که الله سخت کیفر دهنده است ۱۹۶

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَ لَا فُسُوقَ وَ لَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَ مَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَ تَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَ اتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ (۱۹۷)

حجّ (گردهمایی) ماههای مشخص است پس آن کس در آنها حجّ بجا آورد، بداند که آمیزشی و نافرمانی و مُجادله در حجّ نکند و آنچه از خیر انجام می دهید آن را الله می داند و توشه بگیرید که همانا بهترین توشه ها پرهیزکاری است و ای (افراد) خردمند پرهیزکاری مرا کنید ۱۹۷

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ اذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ (۱۹۸)

بر شما مانعی نیست که فزونی را از جانب پروردگارتان بخواهید پس هنگامی که از عرفات (محل تفکر، عبادت و ذکر الله) کوچ کردید پس الله را نزد مشعرالحرام (دروازه بیت الله الحرام) یاد کنید و یاد کنید بدانسان که او (الله) شما را هدایت کرد و اگر چه پیش از آن از (افراد) گمراه بودید ۱۹۸

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۹۹)

سپس کوچ کنید همان گونه که مردم کوچ کردند و طلب آمرزش از الله کنید، همانا الله آمرزنده مهربان است ۱۹۹

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ (۲۰۰)

پس هنگامی که مناسک (حج = گردهمایی) را به انجام رسانیدید (به اتمام رساندید) پس الله را یاد کنید مانند یاد کردن پدران خویش یا شدیدتر در یاد کردن پس از مردم کسانی هستند که می گویند: پروردگارا به ما در دنیا (نیکی) ارزانی دار و برای او در آخرت بهره ای نیست ۲۰۰

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (۲۰۱)

و از ایشان کسانی هستند که می گویند: پروردگارا به ما در دنیا و در آخرت نیکی ارزانی دار و ما را از عذاب آتش نگاه دار ۲۰۱

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۲۰۲)

برای آنان نصیبی است از آنچه فراهم نموده اند و الله در حسابرسی سریع است ۲۰۲

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۲۰۳)

و الله را در روزهایی مشخص یاد کنید پس آن کس که دو روز پیشی گیرد پس بر او گناهی نیست و آن کس که به تأخیر اندازد بر او گناهی نیست البته (این بهتر است) برای آن کس که بپرهیزد و تقوای الهی پیشه سازد و بدانید که به سوی او (الله) محشور خواهید شد ۲۰۳

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَ هُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ
(۲۰۴)

و از مردم کسانی هستند که سخنش در زندگی دنیا تو را به شگفت می آورد و الله را شاهد می گیرد بر آنچه در دل اوست در حالی که او سخت ترین دشمنان (الله) است ۲۰۴

وَ إِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَ يُهْلِكَ الْحَرْثَ وَ النَّسْلَ وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ (۲۰۵)

و هنگامی که به موقعیتی برسد در زمین کوشش می کند تا در آن فساد کند و کشت و نسل را هلاک سازد و الله مُفسدین را دوست ندارد ۲۰۵

وَ إِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَ لَبِئْسَ الْمِهَادُ (۲۰۶)

و هنگامی که به او گفته شود: تقوای الهی پیشه کن، او را بزرگ منشی به گناه بکشاند پس برای او جهنم بس است چه جایگاه زشتی است ۲۰۶

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ وَ اللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ (۲۰۷)

و از مردم کسی است که جان خود را در راستای حُشِنودی الله می فروشد و الله نسبت به بندگان خویش مهربان است ۲۰۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَ لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ (۲۰۸)

ای کسانی که ایمان آورده اید همگی به صلح درآید و گامهای شیطان (نابودگر) را پیروی نکنید، همانا او بر شما دشمنی آشکار است ۲۰۸

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۰۹)

پس اگر بعد از آنکه برای شما نشانه‌های آشکار آمد لغزش کردید پس بدانید که الله شوکتمند حکیم است ۲۰۹

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ قُضِيَ الْأَمْرُ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
(۲۱۰)

آیا انتظاری جز این دارند اینکه الله در سایه ای از ابر و فرشتگان به سوی ایشان بیاید و فرمان به انجام رسد؟ و امور به سوی الله بازگردانده می شوند ۲۱۰

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۲۱۱)

از بنی اسرائیل (فرزندان یعقوب) بپرس که چقدر برای آنها از نشانه های آشکار آوردیم و هر کس نعمت الله را دگرگون کند بعد از آنکه به سوی او بیاید پس همانا الله سخت کیفر دهنده است ۲۱۱

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۲۱۲)

زندگی دنیا برای آنان که کفر ورزیدند آراسته شد و مؤمنان را مسخره می کنند و کسانی که تقوای الهی پیشه سازند در روز قیامت بالاتر از آنها هستند و الله هر که را بخواهد بدون حساب رزق می دهد ۲۱۲

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۲۱۳)

مردم یک اُمت بودند پس الله انبیاء را مُرَّده دهنده و هشدار دهنده برگزید و با ایشان کتاب را به حق نازل نمود تا در بین مردم بدانچه در آن اختلاف کردند داوری کند و در آن اختلاف نکردند مگر کسانی که به آنها کتاب داده شده بود بعد از آنکه به آنها نشانیهای آشکار رسید به خاطر ستمی که در میان خودشان بود پس الله به اراده خود مؤمنان را که ایمان آوردند به حقیقت چیزی که مورد اختلاف آنها بود هدایت نمود و الله هر کس را بخواهد به سوی جایگاه پایدار هدایت می کند ۲۱۳

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَ زُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ (۲۱۴)

آیا گمان کرده اید که به باغ (بهشت) داخل می شوید در حالیکه هنوز سرگذشت آنان که قبل از شما بودند به شما نرسیده است که به ایشان سختی و رنج رسید و (از شدت آن) بر خود لرزیدند تا اینکه پیامبر و کسانی که با او ایمان آورده بودند، گفتند: یاری الله چه هنگام است؟ آگاه باشید که همانا یاری الله نزدیک است ۲۱۴

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ (۲۱۵)

(ای محمد) از تو می پرسند، چه چیزی را ببخشند؟ بگو: آنچه از خیر می بخشید پس برای پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است و آنچه نیکی می کنید پس الله بدان آگاه است ۲۱۵
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۲۱۶)

برای شما (ای مؤمنان) نبرد مقرر شده است و آن برای شما ناگوار است و چه بسا چیزی را نمی پذیرید و آن برای شما خوب است و چه بسا چیزی را دوست دارید و آن برای شما بد است و الله می داند و شما نمی دانید ۲۱۶

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتِطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۱۷)

(ای محمد) از تو درباره نبرد کردن در ماه حرام می پرسند؟ بگو: نبرد در آن گناهی بزرگ است و جلوگیری از راه الله و کفر به او (محسوب میگردد) و (ممانعت از ورود) به مسجد الحرام و بیرون راندن مردمش از آنجا نزد الله گناهی بزرگتر است و فتنه (آشوبگری دینی) از گشتن بزرگتر است و (کُفار و مشرکین) پیوسته با شما نبرد می کنند تا شما را از دینتان (دین اسلام) بازگردانند اگر توانایی آن را داشته باشند و

هر کس از میان شما از دین خود مُرتد شود پس در حالی که کافر است بمیرد، آنان اعمالشان در دنیا و آخرت تباه شده است و آنان یاران آتش اند، ایشان در آن جاودانند ۲۱۷

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
(۲۱۸)

همانا کسانی که ایمان آورده اند و کسانی که مهاجرت کرده اند و در راه الله کوشش کردند اینان به بخشش الله امید دارند و الله آمرزندهٔ مهربان است ۲۱۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ (۲۱۹)

(ای محمد) از تو دربارهٔ نوشیدنی های الکلی و قمار می پرسند؟ بگو: در آن دو گناهی بزرگ است و منافعی هم برای مردم است و گناه آن دو از سودشان بزرگتر است و (ای محمد) از تو می پرسند چه چیز بخشند؟ بگو: بخشش (یکدیگر)، اینچنین الله برای شما آیات را بیان می کند تا شاید بیندیشید ۲۱۹

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۲۰)

در دنیا و آخرت و (ای محمد) از تو دربارهٔ یتیمان می پرسند؟ بگو: اصلاح برای ایشان بهتر است و اگر با ایشان آمیخته می شوید (رابطه ایجاد می کنید) پس همراهان شما هستند و الله مُفسد را از مُصلح تشخیص می دهد و اگر الله می خواست بر شما سخت می گرفت، همانا الله شوکتمندِ حکیم است ۲۲۰
وَ لَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَ لَأُمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَ لَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَ لَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَ لَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَ لَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَ اللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَ الْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَ يُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۲۲۱)

با زنان مشرک ازدواج نکنید تا ایمان بیاورند و خدمتکار مؤمنه از زن مشرک بهتر است و اگر چه شما را به تعجب وادارد و با مردان مشرک ازدواج نکنید تا اینکه ایمان بیاورند و یک خدمتکار مرد مؤمن بهتر است از مشرک اگر چه شما را به تعجب وادارد آنان (مشرکان) شما را به سوی آتش دعوت می کنند و الله به

سوی باغ (بهشت) و آمرزشی با اراده خود دعوت می کند و (الله) برای مردم آیات خود را بیان می کند تا شاید یادآور شوند ۲۲۱

و يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ (۲۲۲)

و (ای محمد) از تو درباره عادت ماهانه زنان می پرسند؟ بگو: آن (شرایط عادت ماهانه) اذیت کننده است پس از زنان در دوره عادت ماهانه کناره بگیرید و به آنها نزدیک نشوید (رابطه جنسی برقرار نکنید) تا پاک شوند پس هنگامی که پاک شدند با آنها رابطه جنسی برقرار کنید همانگونه که الله دستور داده است، همانا الله افراد توبه کننده را دوست دارد و پاکی جویان را دوست دارد ۲۲۲

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (۲۲۳)

(رحم های) زنان شما کشتزار (محل بذر افشانی) شما هستند پس به کشتزار خود در آید هر گونه خواستید و برای خود (خیر) پیشاپیش بفرستید و تقوای الهی پیشه سازید (به هنگام عادت ماهانه با زنان نزدیکی نکنید و از راهی که اشاره شد رابطه جنسی برقرار نمائید نه از راه دُبر زنان "مقعد زنان") و بدانید که شما ملاقات کننده او هستید و مؤمنان را نوید ده ۲۲۳

و لَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَ تَتَّقُوا وَ تَصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۲۴)
و الله را بهانه سوگندهای خود قرار ندهید تا بین مردم نیکوکاری و پرهیزکاری و اصلاح انجام ندهید و الله شنوای داناست ۲۲۴

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَ لَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ وَ اللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۲۲۵)
الله شما را به بیهوده (گفتن) در سوگندهایتان (سوگندهایی که بدون توجه یاد می کنید) مؤاخذه نمی کند و لیکن شما را بدانچه دلهای شما فراهم نموده مؤاخذه می کند و الله آمرزنده بردبار است ۲۲۵
لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصًا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۲۶)

برای آنان که از زنان خود کناره می گیرند انتظار چهار ماه است پس اگر بازگشتند، همانا (الله) آمرزنده و مهربان است ۲۲۶

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۲۷)

و اگر خواهان طلاق (جدایی) شدند پس الله شنوای داناست ۲۲۷

و الْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَ لَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ بُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَ لَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَ لِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۲۸)

زنان طلاق داده شده خویشان را به مدت سه بار پاک شدن (سه بار عادت ماهانه دیدن) در انتظار نگاه دارند و برای آنان جایز نیست که آنچه را الله در رحم های ایشان آفریده، پنهان کنند اگر به الله و روز آخرت ایمان دارند و شوهرانشان اگر سر آشتی دارند به بازگرداندن ایشان در این (مدت) سزاوارتر هستند و برای زنان حقوقی است همانطور که بر عهده آنان وظایفی به شایستگی است و برای مردان بر زنان مراتبی است و الله شوکتمند حکیم است ۲۲۸

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَ لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَ مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۲۹)

طلاق دوبار است پس حفظ کردن به خوبی و یا رها ساختن به نیکی و شایسته شما نیست از آنچه به آنها (همسرانتان) داده اید از ایشان بگیرید مگر اینکه بترسند که مرزهای الله را به پا نمی دارند و اگر می ترسید که مرزهای الله را به پا ندارند پس در آنچه زن برای (جدا شدن از شوهر در هنگام طلاق گرفتن) می دهد (و شوهر آنچه می ستاند) مانعی بر آن دو نیست پس به آن (حدود) تجاوز نکنید و کسی که به مرزهای الله تجاوز کند پس آنان (افراد) ستمکار هستند ۲۲۹

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۲۳۰)

پس اگر او را (بار سوّم) طلاق داد پس برای او بعد از آن (ازدواج) حلال نیست تا اینکه آن زن با شوهری غیر از او ازدواج کند پس اگر او را طلاق داد بر آنان مانعی نیست که به سوی هم بازگردند و با هم ازدواج کنند اگر می‌پندارند که مرزهای الله را به پا می‌دارند و این مرزهای الله است، آن را بیان می‌کند برای قومی که می‌دانند ۲۳۰

وَ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَ لَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَ لَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ مَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَ الْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۲۳۱)

و اگر زنان را طلاق دادید و به پایان عدّه خود رسیدند پس آنها را به خوبی نگاه دارید یا آنها را به خوبی رهایشان سازید و آنها را به آزار (اذیت کردن) نگهداری نکنید تا (به آنها) تجاوز کرده باشید و آن که این کار را انجام دهد به خودش ستم کرده است و آیات الله را به مسخره نگیرید و نعمت الله را به یاد آورید و آنچه بر شما از کتاب و حکمت نازل شده است، (الله) شما را بدان پند می‌دهد و تقوای الهی پیشه سازید و بدانید که الله به هر چیزی داناست ۲۳۱

وَ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ آزَكَى لَكُمْ وَ أَطْهَرُ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۲۳۲)

و هنگامی که زنان را طلاق دادید و به مهلت خویش رسیدند پس مانع نشوید آنها را که با شوهران خویش ازدواج کنند اگر بین خودشان به خوبی توافق کنند بدین صورت کسی از شما پند می‌گیرد که به الله و روز آخرت ایمان می‌آورد، این برای شما پاکتر است و پاکیزه تر و الله می‌داند و شما نمی‌دانید ۲۳۲

وَ الْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَ عَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَ كِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ بَوْلِدِهَا وَ لَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ وَ عَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَ تَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَ إِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ

تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲۳۳)

و مادران، کودکان خویش را دو سال کامل شیر بدهند اگر کسی که بخواهد شیر دادن را کامل کند و بر عهده صاحب فرزند (پدر) خوراک و لباس آنها به نحو شایسته است، کسی به اندازه توانش تکلیف نشود، هیچ مادری به خاطر فرزندش آزار نشود و هیچ پدری به خاطر فرزندش (آزار نشود) و بر عهده وارث (قیم) مانند این است پس اگر خواستند با خشنودی و مشورت با همدیگر از شیر دادن باز گیرند بر آنها مانعی نیست و اگر خواستید که دایه (شیرده) برای کودکان خود بگیرید مانعی بر شما نیست اگر پرداخت کنید آنچه را به خوبی می دهید، تقوای الهی پیشه سازید و بدانید که الله بدانچه می کنید بیناست ۲۳۳

وَ الَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَ يَذُرُونَ أَرْوَاجاً يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَ عَشْراً فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۲۳۴)

و کسانی که از شما که می میرند و همسرانی را بر جا می گذارند، آن زنان خویشان را چهار ماه و ده روز در انتظار نگاه می دارند پس زمانی که به مهلت خود رسیدند برای شما مانعی نیست در آنچه به نیکی درباره خود می کنند و الله بدانچه می کنید آگاه است ۲۳۴

وَ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَ لَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرّاً إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلاً مَعْرُوفاً وَ لَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۲۳۵)

و مانعی بر شما نیست که به کنایه (سربسته) از (این) زنان خواستگاری کنید یا (ازدواج با آنها را) در دل خویش پنهان دارید، الله می داند که با آنان سخن خواهید گفت و لیکن به ایشان پنهانی وعده ندهید مگر آنکه گفتاری نیک بگویید، آهنگ عقد زناشویی نکنید تا مدت نوشته شده به مهلت خود برسد و بدانید که همانا الله آنچه در دلهای شماست را می داند پس از او بترسید و بدانید که الله آمرزنده بردبار است ۲۳۵

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَ مَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَاعاً بِالْمَعْرُوفِ حَقّاً عَلَى الْمُحْسِنِينَ (۲۳۶)

مانعی بر شما نیست اگر زنان را طلاق دهید مادامیکه ایشان را لمس نکرده باشید یا چیزی برای ایشان معین نکرده باشید و آنان را بهره مند کنید، بر توانگر به مقدار توانایی اش است و تنگدست به اندازه قدرتش است، بهره ای به خوبی، حقی بر عهده (افراد) نیکوکار است ۲۳۶

وَ إِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَ قَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَ لَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲۳۷)

و اگر قبل از آنکه آن را لمس کرده باشید، آنان را طلاق دهید در حالی که مهریه برای آنان معین کرده باشید پس بر عهده شماست پرداخت نصف آنچه مقرر نموده اید مگر آنکه آن زنان ببخشند یا آنکه ببخشند که به دست او عقد زناشویی است و اگر ببخشید به تقوا نزدیکتر است و نیکوکاری را میان خود فراموش نکنید، همانا الله بدآنچه می‌کنید بیناست ۲۳۷

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَ قُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ (۲۳۸)

بر نمازها و نماز میانه (نماز ظهر) مراقب باشید و برای الله متواضعانه به پای ایستید ۲۳۸

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ (۲۳۹)

پس اگر می‌ترسید پس پیاده یا سواره (نماز بجا آورید) پس هنگامی که امنیت یافتید پس الله را یاد کنید چنانکه به شما آنچه را نمی‌دانستید آموزش داد ۲۳۹

وَ الَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَ يَذُرُونَ أَزْوَاجاً وَ صِيَّهُ لَأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعاً إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۴۰)

و آنان که از شما می‌میرند و زنانی را به جا می‌گذارند وصیتی بر عهده آنان برای زنانشان است، بهره‌ای تا یک سال بدون اخراج کردن پس اگر خودشان بیرون روند مانعی بر شما نیست در آنچه درباره‌ی خویش به خوبی انجام دادند و الله شوکت‌مند حکیم است ۲۴۰

وَلِلْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ (۲۴۱)

و برای زنان طلاق گرفته شده بهره ای است به خوبی و حقی بر عهده (افراد) پرهیزکار است ۲۴۱

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۲۴۲)

اینچنین الله آیات خود را برای شما بیان می کند تا شاید تعقل کنید ۲۴۲

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ

اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (۲۴۳)

آیا توجه نکردی کسانی که از سرزمین خود از ترس مرگ خارج شدند در حالیکه هزاران نفر بودند پس الله به ایشان گفت: بمیرید سپس ایشان را زنده کرد، همانا الله صاحب فزونی برای مردم است و لیکن اکثر

مردم سپاسگزار نیستند ۲۴۳

وَ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۴۴)

و در راه الله نبرد کنید و بدانید که الله شنوای داناست ۲۴۴

مَنْ ذَا الَّذِي يُقرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَ اللَّهُ يَقْبِضُ وَ يَبْسُطُ وَ إِلَيْهِ

تُرْجَعُونَ (۲۴۵)

کیست آنکه به الله وامی نیکو دهد تا برای او چندین برابر بیفزاید و الله تنگی و وسعت (رزق را) می دهد

و به سوی او بازگردانده می شود ۲۴۵

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَ مَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ قَدْ

أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَ أَبْنَانِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (۲۴۶)

آیا به آن گروه از بنی اسرائیل بعد از موسی توجه نکردی که به فرستاده ای که داشتند، گفتند: برای ما

پادشاهی (فرماندهی) انتخاب کن تا در راه الله نبرد کنیم؟ گفت: آیا چنین نیست که اگر نبرد برای شما

مقرر گردد نبرد نکنید؟ گفتند: ما را چه شود که در راه الله نبرد نکنیم در حالیکه از سرزمینمان و فرزندان

خویش اخراج شدیم پس هنگامی که بر ایشان نبرد مقرر گردید جز عده کمی از ایشان پشت کردند و الله به حال (افراد) ستمکار داناست ۲۴۶

و قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَلَيْسَ لَكَ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَ نَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَ لَمْ يُؤْتْ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَ زَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ الْجِسْمِ وَ اللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۲۴۷)

و فرستاده ایشان به آنان گفت: همانا الله برای شما طالوت را به پادشاهی انتخاب نمود، گفتند: چگونه او بر ما پادشاهی کند در حالیکه ما به پادشاهی از او شایسته تریم و به او وسعت در مال داده نشده است؟ (فرستاده ایشان) گفت: همانا الله او را بر شما برگزید و او را در دانش و توانایی بیفزود و الله فرمانروایی خود را به هر کس که بخواهد می دهد و الله وسعت بخش داناست ۲۴۷

و قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَ بَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَ آلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۴۸)

و فرستاده ایشان به آنان گفت: همانا نشانه پادشاهی او آن است که فرشتگان صندوق (عهد) را به سوی شما حمل می کنند که در آن آرامشی از پروردگارتان نهفته و یادگاری از میراث خاندان موسی و خاندان هارون است، همانا در این نشانه ای برای شماست اگر از (افراد) مؤمن هستید ۲۴۸

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَ مَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَ جُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ عَلَبْتُ فَفِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (۲۴۹)

پس هنگامی که طالوت سپاه را به راه انداخت، (طالوت) گفت: همانا الله آزمایش کننده شما به وسیله نهر آبی است پس هر کس از آن (آب) بنوشد از من نیست و آن کس که آن را ننوشد از من است مگر آنکه با دست خویش کفی از آن را برگیرد پس از آن (آب) جز (عده) کمی از ایشان نوشیدند پس هنگامی که او (طالوت) و آنان که به او ایمان آورده بودند از نهر گذشتند، گفتند: ما را امروز توانایی در برابر

جالوت و سربازانش نیست، کسانیکه باور داشتند که ملاقات کننده الله هستند، گفتند: چه بسا گروهی کم بر گروهی بسیار با اجازه الله پیروز شدند و الله با (افراد) شکيبا است ۲۴۹

و لَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَ جُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ ثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۵۰)

و هنگامی که با جالوت و سربازانش رو به رو شدند و گفتند: پروردگارا بر ما شکيبایی را ارزانی دار و گام های ما را اُستوار ساز و ما را بر گروه کافران یاری کن ۲۵۰

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ قَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَ الْحِكْمَةَ وَ عَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَ لَوْ لَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَ لَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۲۵۱

پس با اراده الله آنها را شکست دادند و داود، جالوت را کُشت و الله پادشاهی و حکمت را (به او) داد و وی را از آنچه می خواست آموزش داد و اگر الله بعضی از مردم را به وسیله بعضی دیگر دفع نمی کرد قطعاً زمین فاسد می شد و لیکن الله صاحب فُزونی بر جهانیان است ۲۵۱

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۲۵۲)

اینها آیات الله است که بر حق بر تو تلاوت می کنیم و همانا (ای محمد) تو از فرستادگان هستی ۲۵۲
تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَ رَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَ آتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَ أَيْدِنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَ لَكِنْ اِخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَ مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ (۲۵۳) بعضی از فرستادگان را بر بعضی فُزونی دادیم، از میان ایشان است که با او الله سخن

گفت و بعضی از ایشان را به مرتبه هایی بالا برد و به عیسی پسر مریم نشانیها را دادیم و او را به روح القدس تقویت نمودیم و اگر الله می خواست، کسانیکه بعد از آنان بودند، با وجود نشانیها که بر ایشان آمده بود، به کشتار یکدیگر نمی پرداختند و لیکن بعد از ایشان اختلاف کردند پس بعضی از آنان ایمان آوردند و بعضی کُفر ورزیدند و اگر الله می خواست با یکدیگر نبرد نمی کردند و لیکن الله هر آنچه که بخواهد را انجام می دهد ۲۵۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۵۴)

ای آنان که ایمان آورده اید از آنچه شما را رزق دادیم (در راه الله) ببخشید قبل از آنکه روزی بیاید که در آن داد و ستدی نیست و دوستی و شفيعی نیست و کافران همان ستمگران هستند ۲۵۴

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (۲۵۵)

الله صاحب قدرتی جز او نیست، زنده پاینده است، او را تغییر و خواب فرا نمی گیرد، برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، کیست آنکه به نزدش جز با اجازه او شفاعت کند، آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه را پشت سر آنهاست را می داند و به چیزی از دانش او (الله) فراگیرنده نیستند جز به آنچه (الله) بخواهد، فرمانروایی او آسمانها و زمین را فرا گرفته است و بر او (الله) نگهداری آنها دشوار نیست و او برتر بزرگ است ۲۵۵

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۵۶)

در (پذیرش) دین اجباری نیست، به درستی راه رُشد (هدایت) از راه کج (ضلالت) مشخص شده است پس کسی که به طاغوت (استبداد) کُفر ورزد و به الله ایمان آورد پس به درستی به دستاویزی مُحکم چنگ زده است که آن را گُستنی نیست و الله شنوای دانا است ۲۵۶

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاءُ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۵۷)

الله سرپرست کسانی است که ایمان آوردند، آنها (مؤمنان) را از تاریکی ها به سوی نور بیرون می آورد و کسانی که کُفر ورزیدند سرپرستان ایشان طاغوت (استبدایان) هستند آنها را از نور به سوی تاریکی ها بیرون می رانند، آنان یاران آتش هستند و ایشان در آن (جهنم) ماندگار هستند ۲۵۷

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (٢٥٨)

آیا توجه نکردی آن کس را که با ابراهیم دربارهٔ پروردگارش ستیزه کرد چرا که الله وی را پادشاهی داده بود، هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگار من کسی است که زنده می کند و می میراند، گفت: من هم زنده می کنم و می میرانم، ابراهیم گفت: الله خورشید را از مشرق بیرون می آورد پس تو آن را از غرب بیرون بیاور؟ در نتیجه آن کسی که کُفر ورزیده بود مبهوت (خاموش و درمانده) ماند و الله گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۲۵۸

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَ هِيَ حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَ شَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَ انظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَ لِنَجْعَلَك آيَةً لِلنَّاسِ وَ انظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٢٥٩)

یا به مانند کسی که از شهری عبور کرد که سقف های آن فرو ریخته بود، گفت: این (خانه های ویران شده) را چگونه الله بعد از مرگش زنده می کند؟ پس الله او را صد سال میراند سپس او را برانگیخت (الله) به او فرمود: چه مدت مانده ای؟ گفت: روزی یا پاره ای از روز مانده ام، (الله) فرمود: صد سال مانده ای پس به خوراک و نوشیدنی خویش نگاه کن که تغییر نیافته و به الاغت نگاه کن تا تو را نشانه ای برای مردم قرار دهیم و به استخوان ها نگاه کن که چگونه آنها را پیوند می دهیم سپس آنها را با گوشت می پوشانیم پس هنگامیکه برای او آشکار شد، گفت: همانا می دانم الله بر هر چیزی تواناست ۲۵۹

وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَ لَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَ اعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٢٦٠)

هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارا به من نشان بده که چگونه مُردگان را زنده می کنی؟ (الله) فرمود: مگر ایمان نیاورده ای؟ (ابراهیم) گفت: بله و لیکن تا قلبم آرام گیرد، (الله) فرمود: چهار پرنده را بگیر و آنها را نزد خود جمع و تکه تکه کن سپس بر بالای هر کوهی قطعه‌ای از آنها را قرار داده و آنها را صدا بزنی، به سوی تو شتابان بیایند و بدان که الله شوکت‌مند حکیم است ۲۶۰

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۲۶۱)

مثل کسانی که مال‌های خود را در راه الله می بخشند مانند دانه ای است که هفت خوشه برویاند، در هر خوشه صد دانه است و الله برای هر کس که بخواهد چندین برابر می کند و الله وسعت بخش داناست ۲۶۱

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۲۶۲)

کسانی که مال‌های خود را در راه الله می بخشند سپس بدآنچه بخشیدند منت و آزاری نیاورند، برای ایشان پاداشی نزد پروردگارشان است و ترسی بر ایشان نیست و ایشان اندوهگین نشوند ۲۶۲

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ (۲۶۳)

گفتار نیک و آمرزش بهتر است از صدقه ای که بدنبال آن آزاری باشد و الله بی نیاز بُردبار است ۲۶۳
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (۲۶۴)

ای کسانی که ایمان آورده اید صدقات خود را با منت و آزار باطل نسازید به مانند کسی که مال خویش را برای نمایش دادن به مردم می بخشد و به الله و روز آخرت ایمان نمی آورد پس داستان او به مانند سنگی لغزان است که خاکی روی آن باشد و به آن باران تند ببارد که از آن سنگی صاف و سخت به جا می گذارد، از آنچه فراهم کرده اند چیزی بدست نمی آورند و الله گروه کافران را هدایت نمی کند ۲۶۴

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲۶۵)

و مثل کسانی که مال های خویش را در جهت خشنودی الله برای استواری نفوس خویش می بخشند مانند باغی بر تپه ای است که آنرا باران تُند رسیده باشد پس میوه خود را دو چندان بار آورد و اگر آن را رگباری هم نرسیده باشد پس بارانی سبک (آن را بس است) و الله بدانچه انجام می دهید بیناست ۲۶۵
أَيُّودٌ أَحَدَكُمُ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَ لَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ (۲۶۶)

آیا یکی از شما دوست دارد که برای وی باغی از نخلستان و تاکستان باشد که از زیر آن نهرها روان باشد، در آن از تمام محصولات (میوه ها) باشد و او را پیری رسیده باشد و او را فرزندان بینوا باشند پس آن را بادی برسد که در آن آتشی باشد و بسوزد، الله اینچنین آیات خویش را برای شما بیان می کند تا شاید بیندیشید ۲۶۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي حَمِيدٌ (۲۶۷)

ای کسانی که ایمان آورده اید از پاکیزه ها از آنچه به دست آورده اید، ببخشید و از آنچه برای شما از زمین بیرون آورده ایم و (چیزهای) پست را که خودتان جز با چشم پوشی نمی پذیرید را نبخشید، بدانید که الله بی نیاز ستوده است ۲۶۷

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَ يَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَ اللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَ فَضلاً وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۲۶۸)

شیطان (نابودگر) به شما وعده تنگدستی می دهد و شما را به بدی امر می کند و الله شما را به آمرزشی از خویش و فزونی نویدتان می دهد و الله وسعت بخش داناست ۲۶۸

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَ مَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَ مَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (۲۶۹)

حکمت را به هر که بخواهد می دهد و آن کس که حکمت داده شده است پس قطعاً خیری بسیار به او داده شده است و جز (افراد) خردمند یادآور نمی شوند ۲۶۹

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۲۷۰)

و آنچه از نفقه ای می بخشید یا نذری از نذری کرده اید پس همانا آن را الله می داند و برای (افراد) ستمکار یارانی نیست ۲۷۰

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَ إِنْ تُخْفُوهَا وَ تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَ يُكْفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۲۷۱)

اگر صدقات را آشکارا دهید چه خوب است و اگر پنهان دارید و به فقرا بدهید برای شما بهتر است، از شما گناهانتان را می زداید و الله بدانچه می کنید داناست ۲۷۱

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَ مَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ (۲۷۲)

(ای محمد) هدایت ایشان بر عهده تو نیست و لیکن الله هر کس را بخواهد هدایت می کند و آنچه از خیر می بخشید پس به نفع خودتان است و جز برای طلب خشنودی الله نمی بخشید و آنچه از خیر می بخشید به شما داده می شود و به شما ستم نمی شود ۲۷۲

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ (۲۷۳)

برای فقیرانی که در راه الله تنگدست شده اند، در زمین نمی توانند سفر کنند آنها را جاهل توانگر می پندارد، آنها را به خاطر خویشترنداری با چهره هایشان می شناسی، به سیماجت (با پافشاری) از مردم گدایی نمی کنند و آنچه از خیر می بخشید پس همانا الله به آن داناست ۲۷۳

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ سِرًّا وَ عَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۲۷۴)

کسانیکه اموال خود را در شب و روز پنهانی و آشکار می بخشند پس برای ایشان نزد پروردگارشان پاداشی است و ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۲۷۴

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذُكِّبَتْ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۷۵)

کسانیکه ربا می خورند، بر نمی خیزند مگر مانند به پا خواستن کسی که شیطان (نابودگر) به دیوانگی آن را آشفته کرده باشد، این بدان سبب است که گفتند: جز این نیست که داد و ستد به مانند رباست و در حالیکه الله داد و ستد را حلال کرد و رباخواری را حرام کرد و آنکس که از جانب پروردگارش پندی بیاید پس باز ایستد برای اوست آنچه گذشته است و کار او با الله است و کسانیکه (به رباخواری) بازگردند پس آنان یاران آتش (جهنم) هستند در آن جاودانند ۲۷۵

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ (۲۷۶)

الله ربا را نابود می کند و به صدقات برکت می دهد و الله هر ناسپاس گنهکاری را دوست ندارد ۲۷۶
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۲۷۷)

همانا کسانیکه ایمان آورده و کارهای شایسته انجام دادند و نماز را به پای داشتند و زکات را دادند برای ایشان مُزدشان نزد پروردگارشان است و ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نگردند ۲۷۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۷۸)

ای کسانیکه ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید و آنچه را از ربا باقی مانده است را رها کنید اگر از مؤمنان هستی ۲۷۸

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ (۲۷۹)

پس اگر چنین نکردید پس جنگی را با الله و فرستاده اش اعلام کنید و اگر توبه کردید اموال شما برای خودتان است، نه ستم کنید و نه ستم پذیر باشید ۲۷۹

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۸۰)

و اگر (بدهکار) تنگدست باشد پس مهلتی دهید تا گشایشی حاصل گردد و اگر صدقه دهید برای شما بهتر است اگر بدانید ۲۸۰

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۲۸۱)

و بپرهیزید از روزی که در آن به سوی الله بازگردانده می شوید و سپس به هر کس آنچه را فراهم کرده است، داده می شود و به آنها ستم نمی شود ۲۸۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَ لِيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ بِالْعَدْلِ وَ لَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَ لِيُمِلِّ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَ لِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَ لَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمِلِّ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَ اسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَ امْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَ لَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَ لَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَ أَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ وَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَ أَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَ لَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَ لَا شَهِيدٌ وَ إِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ يَعْلَمْكُمْ اللَّهُ وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۲۸۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید هر گاه به یکدیگر تا وقتی مشخص وام می دهید یا می گیرید پس آن را بنویسید و باید میان شما نویسندگی ای آن را به عدل بنویسید و نباید نویسندگی از آنکه او آن را بنویسد خودداری کند بدانسان که الله او را آموزش داده است پس باید بنویسد و بر او املاء کند آن کس که بر عهده او حق است و باید از الله پروردگارش بپرهیزد و چیزی از آن را کم نکند و اگر آن کس که بر عهده او حق است سغیه یا ناتوان باشد یا نتواند املاء کند پس باید سرپرست او به عدل املاء کند و دو شاهد از مردانتان گواه بگیرید و اگر دو مرد نبود پس یک مرد و دو زن از آنان که از گواهان می پسندید، اگر یکی

از آن دو (شهود زن) نپیوست پس آن دیگری شهادت بدهد و گواهان (از دادن گواهی) خودداری نکنند هر گاه که دعوت شوند و از نوشتن آن کوچک یا بزرگ تا مُهلتش خسته نشوید، این برای گواهی نزد الله عادلانه‌تر و مُحکم تر است و نزدیکتر به آن که شگ کنید مگر آنکه داد و ستدی جاری باشد که میان خود آن را انجام می دهید پس مانعی برای شما نوشتن آن نیست و هنگامی که داد و ستد می کنید گواه بگیرید و نباید هیچ نویسنده‌ای و نه شاهدی زیان ببینند و اگر چنین کنید پس همانا آن نافرمانی از جانب شماسست و تقوای الهی پیشه سازید، الله شما را آموزش می دهد و الله به همه چیز داناست ۲۸۲

وَ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَ لِيَتَّقِيَ اللَّهَ رَبَّهُ وَ لَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَ مَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

(۲۸۳)

و اگر در مسافرت باشید و نویسنده ای را پیدا نکنید پس وثیقه باید گرفته شود پس اگر بعضی از شما به بعضی آن را امانت داد پس باید امانت دار سپرده خود را بپردازد و از الله پروردگارش بپرهیزد و گواهی را پنهان نکنید و هر کس آن را پنهان کند پس همانا دل او گنهکار است و الله بدانچه انجام می دهید داناست ۲۸۳

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ إِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(۲۸۴)

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است و اگر آنچه در نفس های شماسست آشکار سازید یا آن را پنهان سازید به خاطر آن الله شما را حسابرسی می کند پس هر که را بخواهد می آمرزد و هر که را بخواهد عذاب می کند و الله بر هر چیزی تواناست ۲۸۴

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ الْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ

(۲۸۵)

فرستاده بدآنچه به سوی او از جانب پروردگارش نازل شده است ایمان دارد و مؤمنان همگی به الله و فرشتگان و کتابهای او و فرستادگان او ایمان آورده اند بین هیچکدام از فرستادگانش فرقی نمی گذاریم و

گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگارا: آمرزش تو را خواستاریم و بازگشت به سوی اوست ۲۸۵

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَ لَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَ لَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَ اغْفُ عَنَّا وَ اغْفِرْ لَنَا وَ اِرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۸۶)

الله کسی را جز به اندازه توانش تکلیف نمی کند، برای اوست آنچه فراهم نموده است و نیز بر عهده اوست آنچه فراهم نکرده است، پروردگارا: بر ما خُرده مگیر اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم، پروردگارا: بر ما بار سنگینی تحمیل مکن چنانچه آنرا بر پیشینیان ما تحمیل کردی، پروردگارا: و بر ما تحمیل مکن آنچه ما را بدان طاقتی نیست و از ما گذشت کن و ما را بیامرز و به ما رحم کن، تو سرپرست ما هستی

پس ما را بر گروه کافران یاری کن ۲۸۶

سوره آل عمران - ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الم (۱)

الم ۱

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (۲)

الله صاحب قدرتی جز او نیست، زنده پایدار است ۲

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (۳)

ای محمد، الله) بر تو این کتاب (قرآن) را به حق نازل کرد، تصدیق کننده پیش از آن است و تورات و

انجیل را نازل کرده است ۳

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو

انتِقَامٍ (۴)

از قبل هدایتی برای مردم است و فرقان (قرآن = جداکننده حق از باطل) را نازل کرد، همانا کسانیکه به

آیات الله کفر ورزیدند، برای ایشان عذاب شدید است و الله شوکتمند و صاحب انتقام است ۴

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ (۵)

همانا الله برای او چیزی در زمین و نه در آسمان پنهان نیست ۵

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۶)

او کسی است که شما را در رحم ها هر گونه که بخواهد شکل می دهد، صاحب قدرتی جز او نیست، او

شوکتمند حکیم است ۶

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (۷)

او کسی است که کتاب را بر تو نازل کرد، از آنها آیات اُستواری (حاوی حکمت) هستند که بنیاد کتابند و بخشی دیگر مُتشابهات (آیات بازگرداندنی = آیاتی که با بازگردانیدن به آیات دیگر قابل فهم می‌شوند) پس آنان که در دل‌هایشان انحراف است پس آنچه را که از (آیات) مُتشابهات (بازگرداندنی) است از آن بدنبال فتنه (آشوبگری دینی) و بدنبال تأویل (نتیجه گرفتن از آیات) هستند و تأویل (سرانجام و پشت صحنه) آیات را فقط الله می‌داند، و افراد پا برجا در دانش (دینی) می‌گویند: به همه آنها ایمان آوردیم، همه از جانب پروردگار ماست و جز صاحبان خردها یادآور نمی‌شوند ۷

رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۸)

پروردگارا: دل‌های ما را ملغزان بعد از آنکه ما را هدایت نمودی و از جانب خود رحمتی به ما ارزانی دار، همانا تو بسیار بخشنده هستی ۸

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (۹)

پروردگارا: تو گردآورنده مردم برای روزی هستی که در آن شکی نیست، همانا الله خلاف وعده نمی‌کند ۹
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ (۱۰)
 همانا کسانی که کُفر ورزیدند، اموالشان و فرزندانشان به هیچ روی آنها را از (عذاب) الله باز ندارد و ایشان خود هیزم آتش هستند ۱۰

كَذَابٍ آلِ فِرْعَوْنَ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۱۱)

همچون شیوه خاندان فرعون و کسانی که پیش از آنان بودند، آیات ما را دروغ شمردند پس الله به خاطر گناهانشان ایشان را بگرفت و الله سخت کیفر دهنده است ۱۱

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ تُخْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَ بِئْسَ الْمِهَادُ (۱۲)

ای محمد) به کسانیکه کُفر ورزیدید، بگو: بزودی شکست می خورید و به سوی جهنم محشور می گردید و چه جایگاه زشتی است ۱۲

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ (۱۳)

به درستی برای شما در دو لشکر که با هم برخورد کردند نشانه ای است، لشگری که در راه الله نبرد می کرد و لشگری دیگر که کافر بود، (کُفار در میدان نبرد) آنها (مؤمنان) را به چشم خویش دو برابر می دیدند و الله به یاری خود هر که را بخواهد یاری می بخشد، همانا در این عبرتی برای اهل بینش است ۱۳

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاِبِ (۱۴)

برای مردم دوستی شهوت ها از زنان و فرزندان و انبوه از طلا و نقره و اسبهای نشانه دار و دام ها و کشت آراسته شده است، این بهره زندگی دنیاست و الله نزد او بهترین جایگاه است ۱۴

قُلْ أَ أُتْبِتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَمِ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (۱۵)

ای محمد) بگو: آیا شما را به بهتر از این خبر دهم برای کسانیکه پرهیزکاری کردند نزد پروردگارشان باغ هایی است که از زیر آنها نهرها جاریست، همسران پاک و خشنودی از جانب الله باشد و الله به حال بندگانش بیناست ۱۵

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (۱۶)

کسانیکه می گویند: پروردگارا ایمان آوردیم پس برای ما گناهان ما را بیامرز و ما را از عذاب آتش (جهنم) نگهدار ۱۶

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ (۱۷)

(ایشان افراد) شکيبا و (افراد) راستگو و (افراد) فروتن و (افراد) بخشنده و آمرزش خواهان در بامدادان (هستند) ۱۷

شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ أُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۸)

الله گواهی داد که همانا صاحب قدرتی جز او نیست و نیز فرشتگان و صاحبان دانش ها بر پا دارنده به عدالت (گواهی می دهند)، صاحب قدرتی جز او نیست، او شوکتمند حکیم است ۱۸

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَ مَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۹)

همانا دین نزد الله تسلیم شدن (مطلق در برابر الله) است و کسانی که به ایشان کتاب داده شد مخالفت نکردند جز بعد از آنکه علم برای آنان (حاصل) شد، آن هم بخاطر ستمی که میان آنان وجود داشت و کسی که به آیات الله کُفر ورزد پس همانا الله در حسابرسی سریع است ۱۹

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَ مَنْ اتَّبَعَنِ وَ قُلْ لِلَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ وَ الْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَ إِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (۲۰)

پس اگر با تو مُجادله کنند، (ای محمد) بگو: به سوی الله روی آوردم و آنکس که مرا پیروی کرد و بگو: به کسانی که به ایشان کتاب داده شده است و به اُمّیون (کسانی که از کلام وحی الهی بی خبر و بی اطلاع هستند)، آیا (در برابر الله) تسلیم می شوید؟ پس اگر تسلیم شدند، هدایت یافته اند و اگر پشت کردند پس جز این نیست که بر عهده تو پیام رسانی است و الله به حال بندگان بیناست ۲۰

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ يَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَ يَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۲۱)

همانا کسانی که به آیات الله کُفر می ورزند و انبیاء الهی را به ناحق می کُشدند و آنان را که از مردم به عدالت امر می کنند را می کُشدند پس به عذاب دردناک بشارت بده ۲۱

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (۲۲)

آنان کسانی هستند که اعمالشان در دنیا و آخرت تباه شده است و برای ایشان یاورانی نیست ۲۲

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ
وَ هُمْ مُعْرِضُونَ (۲۳)

آیا توجه نکردی آنان که بهره ای از کتاب به ایشان داده شده است بسوی کتاب الله دعوت می‌شدند تا
میان ایشان حکم شود پس گروهی از ایشان پشت می‌کنند در حالی که رویگردن هستند ۲۳
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَ غَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۲۴)
آن بدین سبب است که گفتند: به ما چند روزی آتش نمی‌رسد و آنها را دینشان فریب داد بدانچه
می‌پسندند ۲۴

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ وُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۲۵)
پس چگونه خواهند بود هنگامی که ایشان را برای روزی گرد خواهیم آورد که در آن شکی نیست و به
هر کس هر آنچه فراهم کرده، داده شود و به آنها ستم نشوند ۲۵
قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَ تُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَن
تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۶)

(ای محمد) بگو: (یا) الله، صاحب سلطنت تو هستی، تو پادشاهی را به هر که خواهی می‌دهی و آن را
از هر که خواهی می‌گیری و هر که را خواهی عزیز می‌گردانی و هر که را خواهی خوار می‌سازی، خیر
در دست توست، همانا تو بر همه چیز توانا هستی ۲۶

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ تُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ
تَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۲۷)

شب را در روز فرو می‌بری و روز را در شب فرو می‌بری و زنده را از مُرده خارج می‌کنی و مُرده را از زنده
خارج می‌کنی و بدون حساب هر که را خواهی رزق می‌دهی ۲۷

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا
أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَ يُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ (۲۸)

مؤمنان نباید کافران را به جای مؤمنان پشتیبان (خویش) بگیرند و هر کس این کار را انجام دهد، از الله در چیزی (جایگاهی) نیست مگر آنکه از ایشان (کافران) شایسته پرهیزکاریش دوری کنید و شما را الله از خویشتن بیم می‌دهد و بسوی او بازگشت است ۲۸

قُلْ إِنْ تَخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۹)

(ای محمد) بگو: اگر پنهان سازید آنچه در سینه‌های شماست یا آن را آشکار سازید، الله آن را می‌داند و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را می‌داند و الله بر همه چیز تواناست ۲۹

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُخَضَّرًا وَ مَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَ بَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَ يُحَدِّثُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَ اللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ (۳۰)

روزی که هر کس آنچه را از (کار) خیر انجام داده باشد آماده در پیش رویش بیابد و هر آنچه از بدی انجام داده باشد آرزو می‌کند کاش میان او و میان آنها (بدی‌ها) فاصله دوری بود، الله شما را از خویشت بیم می‌دهد و الله نسبت به بندگان مهربان است ۳۰

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَ يُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۱)

(ای محمد) بگو: اگر دوستدار الله هستید پس مرا پیروی کنید تا الله شما را دوست بدارد و گناهان شما را بیامرزد و الله آمرزنده مهربان است ۳۱

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ (۳۲)

(ای محمد) بگو: از الله و از فرستاده (او) اطاعت کنید پس اگر پشت کردید پس همانا الله کافران را دوست ندارد ۳۲

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَ نُوحًا وَ آلَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ (۳۳)

همانا الله، آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را بر جهانیان برگزیده است ۳۳

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۳۴)

نسلی که از یکدیگر هستند و الله شنونده داناست ۳۴

إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
(۳۵)

هنگامی که زن عمران گفت: پروردگارا برای تو نذر کردم آنچه در شکم دارم را (به تو) اختصاص دهم پس از من قبول کن، همانا تو شنونده دانا هستی ۳۵

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (۳۶)

پس هنگامی که او را وضع حمل کرد (او را زائید) گفت: پروردگارا او را دختر زائیدم و الله داناتر است بدانچه وضع حمل کرد و پسر مانند دختر نیست و من او را مریم نام گذاشتم و او و فرزندانش را از شیطان (نابودگر) رانده شده به تو پناه دادم ۳۶

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
(۳۷)

پس الله از او پذیرفت پذیرفتنی نیکو و او را پرورش داد پرورشی نیکو و زکریا را کفیل او قرار داد، زکریا هر گاه که نزد (مریم) در محراب وارد می شد نزد او رزق می یافت، (زکریا) گفت: ای مریم این (رزق) برای تو از کجاست؟ (مریم) گفت: آن از نزد الله است، همانا الله هر که را بخواهد رزق بی حساب به او می دهد ۳۷

هٰذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۸)

زکریا پروردگار خویش را صدا زد، گفت: پروردگارا برای من از نزد خود نسلی پاکیزه قرار ده، همانا تو شنونده دعا هستی ۳۸

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ سَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (۳۹)

پس به او (زکریّا) فرشتگان ندا دادند در حالی که او به نماز در محراب ایستاده بود که الله تو را به یحیی مُرده می دهد، تصدیق کننده به فرمانی از الله و بزرگواری و خویشتندار و فرستاده ای از (افراد) شایسته است ۳۹

قَالَ رَبِّ اَنْتَ يَكُونُ لِي غُلَامًا وَ قَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَ امْرَاتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (۴۰)

(زکریّا) گفت: پروردگارا چگونه مرا پسری باشد در حالیکه مرا پیری رسیده است و همسرم نازاست؟ (الله) فرمود: اینچنین الله هر آنچه بخواهد را انجام می دهد ۴۰

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا وَ اذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَ سَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَ الْاِبْكَارِ (۴۱)

(زکریّا) گفت: پروردگارا برای من نشانه ای قرار ده؟ (الله) فرمود: نشانه تو آن است که با مردم تا سه دوره جز به رمز سخن نگوئی و پروردگار خویش را بسیار یاد کن و شامگاهان و بامدادان (الله) را سپاسگزار ۴۱

وَ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَ طَهَّرَكِ وَ اصْطَفٰكِ عَلٰٓى نِسَاءِ الْعٰلَمِيْنَ (۴۲)

و هنگامی که فرشتگان به مریم گفتند: ای مریم همانا الله تو را برگزید و پاک ساخت و تو را بر زنان جهان برگزید ۴۲

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَ اسْجُدِي وَ ارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِيْنَ (۴۳)

ای مریم برای پروردگار خویش فروتن باش و سجده کن و با (افراد) متواضع (در برابر الله) فروتنی کن ۴۳

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيْهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ (۴۴)

این از اخبار ناپیداست که آن را به سوی تو (ای محمد) وحی می کنیم و نزد آنان نبودی هنگامی که قُرعه کشی می کردند که کدامیک کفالت مریم را بگیرد و نزد ایشان نبودی گاهی که ستیزه می کردند ۴۴

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ (٤٥)

هنگامی که فرشتگان گفتند: ای مریم، همانا الله تو را به فرمانی از جانب خود بشارت می دهد که نامش
عیسی پسر مریم، آبرومندی در دنیا و آخرت و از مُقَرَّبان (نزدیکان الهی) است ۴۵

و يُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَ كَهْلًا وَ مِنَ الصَّالِحِينَ (٤٦)

و با مردم در گهواره و در میانسالی (به وسیله روح القدس) سخن می گوید و از (افراد) شایسته است
۴۶

قَالَتْ رَبِّ أُنَى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَ لَمْ يَمَسَّسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (٤٧)

(مریم) گفت: پروردگارا چگونه برای من فرزندی باشد در حالی که من را بشری لمس نکرده باشد؟ (الله)
فرمود: اینچنین الله هر آنچه را بخواهد خلق می کند، هنگامی که کاری را اراده کند جز این نیست که به
آن بگوید: بشو پس بشود ۴۷

وَ يُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ (٤٨)

و او را کتاب و حکمت و تورات و انجیل بیاموزد ۴۸

وَ رَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ أُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَ الْأَبْرَصَ وَ أَحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ أَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَ
مَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (٤٩) و فرستاده ای به سوی

بنی اسرائیل که برای شما نشانه ای از جانب پروردگارتان آوردم که من برای شما از گل پیکر پرنده
درست می کنم و در آن می دمم پس آن به اراده الله پرنده می شود و به اذن الله نابینای مادرزاد
و پیس را بهبود می بخشم و مُردگان را زنده می گردانم و شما را خبر می دهم از آنچه می خورید
و آنچه در خانه های خود نگاه می دارید، همانا در این برای شما نشانه ای است اگر از (افراد)

مؤمن هستيد ۴۹ وَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَ لِأَجَلٍ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۵۰)

و تصديق کننده آنچه از تورات پيش روی من است می باشم و تا برای شما حلال کنم از آنچه بر شما حرام شده بود و شما را نشانه ای از جانب پروردگار آوردم پس تقوای الهی پيشه سازيد و مرا اطاعت کنید ۵۰

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (۵۱)

همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست پس او را عبادت کنید، این راه راست است ۵۱
فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۵۲)

پس هنگامی که عیسی از ایشان کُفر را احساس کرد، (عیسی) گفت: یاران من به سوی الله چه کسانی هستند؟ خواریون گفتند: ما یاران الله هستیم و به الله ایمان آوردیم و گواه باش که ما (افراد) تسلیم شده ای (در برابر الله) هستیم ۵۲

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (۵۳)

پروردگارا: ایمان آوردیم به آنچه که نازل کردی و فرستاده را پیروی کردیم پس ما را با گواهان بنویس ۵۳
وَ مَكَرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (۵۴)

و نقشه کشیدند و الله (هم) نقشه کشید و الله بهترین طراحان است ۵۴

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قُمْ فَاذْعَبْ وَ رَافِعَكَ إِلَىٰ وَ مُطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ جَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۵۵)

هنگامی که الله فرمود: ای عیسی همانا تو را بر می گیرم و تو را به سوی خود بالا می برم و تو را از کسانی که کُفر ورزیدند پاک می سازم و آنانکه تو را پیروی کردند تا روز قیامت بالاتر از کسانی که کُفر ورزیدند قرار می دهم سپس به سوی من بازگشت شماست پس میان شما داوری می کنم درباره آنچه در آن اختلاف می کردید ۵۵

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذَّبْنَاهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (٥٦)

پس آنان که کُفر ورزیدند پس ایشان را در دنیا و آخرت به عذابی سخت عذاب کنم و برای ایشان یاورانی نیست ٥٦

وَ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (٥٧)

و اما کسانی که ایمان آورده و عمل شایسته انجام دادند به ایشان (حق و) حقوقشان را به تمام دهد و الله ستمگران را دوست ندارد ٥٧

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَ الذِّكْرِ الْحَكِيمِ (٥٨)

آنچه را که بر تو (ای محمد) از آیات (قرآن) می خوانیم یادآوری (الله) حکیم است ٥٨

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (٥٩)

همانا مثل عیسی نزد الله به مانند خلقت آدم از خاک است پس به او گفت: بشو و شد ٥٩

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (٦٠)

حق از جانب پروردگار توست پس (ای محمد) از (افراد) شک کننده نباش ٦٠

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَ أَبْنَاءَكُمْ وَ نِسَاءَنَا وَ نِسَاءَكُمْ وَ

أَنْفُسَنَا وَ أَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ (٦١)

پس هر کس با تو (ای محمد) بعد از آنکه تو را دانش (وحی درباره عیسی پسر مریم) آمد در آن مُجادله کند، بگو: بیایید فرزندان ما و فرزندان شما و زنان ما و زنان شما و ما و شما را بخوانیم سپس (ادعاهای

خودمان را تماماً در این مورد) رو کنیم پس لعنت الله را بر (افراد) دروغگو بفرستیم ٦١

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَ مَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَ إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٦٢)

همانا این داستان هایی حق است و صاحب قدرتی جز الله نیست و همانا الله شوکتمند حکیم است ٦٢

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ (٦٣)

پس اگر روی بگردانند پس همانا الله به حال مُفسدان داناست ٦٣

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئاً وَلا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضاً أَرْبَاباً مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (٦٤)

(ای محمد) بگو: ای اهل کتاب بیایید بسوی فرمانی که میان ما و شما یکسان است که غیر الله را عبادت نکنیم و به او شرک نوزیم و بعضی از ما بعضی دیگر را به اربابی نگیرد پس اگر رویگردان شدند، بگویید: گواه باشید که ما مسلمان هستیم ٦٤

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَ مَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَ فَلَا تَعْقِلُونَ (٦٥)

(ای محمد) بگو: ای اهل کتاب چرا درباره ابراهیم مُجادله می‌کنید در حالی که تورات و انجیل مگر بعد از او نازل نشده است؟ ٦٥

هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (٦٦)

اینک شما مُجادله کردید در آنچه بدان دانشی دارید پس چرا مُجادله می‌کنید در آنچه بدان دانشی ندارید و الله می‌داند و شما نمی‌دانید ٦٦

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَ لا نَصْرَانِيًّا وَ لَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (٦٧)

ابراهیم نه یهودی بود و نه مسیحی و لیکن یکتاپرستی مسلمان بود و از مشرکان نبود ٦٧

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَ هَذَا النَّبِيُّ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ اللَّهُ وَ لِيِ الْمُؤْمِنِينَ (٦٨)

همانا نزدیک ترین مردم به ابراهیم آن کسانی هستند که او را و این پیامبر را پیروی کردند و آنان که ایمان آوردند و الله سرپرست مؤمنین است ٦٨

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَ مَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَ مَا يَشْعُرُونَ (٦٩)

گروهی از اهل کتاب دوست داشتند ای کاش شما را گمراه می‌کردند و جز خویشان را گمراه نمی‌کنند در حالی که ایشان نمی‌فهمند ٦٩

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ أَنْتُمْ تَشْهَدُونَ (٧٠)

ای اهل کتاب چرا به آیات الله کُفر می‌ورزید و شما خود گواه هستید؟ ٧٠

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۷۱)

ای اهل کتاب چگونه حق را به وسیله باطل می پوشانید و حق را پنهان می کنید و خود می دانید؟ ۷۱
وَ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَي الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَ اكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ (۷۲)

و گروهی از اهل کتاب گفتند: بدانچه برای مؤمنان در آغاز روز نازل شده است ایمان آورید و در آخر
شب کفر بورزید تا شاید (مؤمنان) باز گردند ۷۲

وَ لَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۷۳)

و ایمان نیاورید جز آن کس که دین شما را پیروی کرده است، (ای محمد) بگو: همانا هدایت الله هدایت
است (باور نکنید) که به مانند آنچه به شما داده شده است به احدی داده شود یا با شما نزد پروردگارتان
مُجَادِلَه کنند، (ای محمد) بگو: همانا فُزونی به قدرت اوست، آن را به هر که بخواهد، می دهد و الله
وسعت بخش داناست ۷۳

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۷۴)

بخشش خود را به هر که بخواهد اختصاص می دهد و الله دارای فُزونی بزرگ است ۷۴
وَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِعِقْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَ مِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا
دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَ هُمْ
يَعْلَمُونَ (۷۵)

و از اهل کتاب کسانی هستند که اگر مال فراوانی را به او امانت دهی آن را به تو بر می گرداند و از
ایشان کسانی هستند که اگر دیناری را به او امانت دهی به تو بر نمی گرداند جز آنکه بر آن پافشاری کنی
این بدان است که گفتند: بر ما در کار مردم اُمّی (کسانیکه از کلام الله بی خبر و بی اطلاع هستند) راهی
نیست، بر الله دروغ می بندند در حالی که ایشان می دانند ۷۵

بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَ اتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ (۷۶)

بلکه آن کس که به عهد خود وفادار باشد و بپرهیزد پس همانا الله (افراد) پرهیزکار را دوست می دارد ۷۶
إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۷۷)

همانا کسانی که پیمان الله و سوگندهای خویش را به بهای ناچیز می فروشند برای ایشان در آخرت بهره ای نیست و با ایشان الله سخن نمی گوید و به ایشان در روز قیامت نگاه نمی کند و ایشان را پاک نمی سازد و برای آنها عذابی پُر درد است ۷۷

وَ إِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُوءُونَ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ (۷۸)

و همانا از ایشان گروهی هستند که زبان های خویش را به (شیوه) کتاب (کلام الله) می گردانند تا تصور کنید که (آن) از کتاب (الله) است و آن از کتاب (الله) نیست و می گویند: آن از نزد الله است و آن از نزد الله نیست و بر الله دروغ نسبت می دهند و خود می دانند ۷۸

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَ بِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ (۷۹)

بشری نیست که به او الله کتاب و حکم بدهد پس او به مردم بگوید بندگان من به جای الله باشید و لیکن (می گوید:) آموزش دهنده مردم به سوی الله باشید بدآنچه کتاب را می آموزید و بدآنچه درس فرا می گیرید ۷۹

وَ لَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَمْ يَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۸۰)

و نیز به شما امر نمی کند که فرشتگان و انبیاء را ارباب (خویش) برگزینید و آیا شما را به کفر امر می کند بعد از آن که مسلمان شده باشید؟ ۸۰

وَ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَ حِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَ لَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَ أَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَ أَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۸۱) و هنگامی که الله از فرستادگان پیمان گرفت که هر گاه به شما کتاب و حکمتی

دادم، سپس فرستاده ای به سوی شما آمد که تصدیق کننده آنچه با شماست که به او ایمان آورید و او را یاری کنید، (الله) فرمود: آیا اقرار کردید و مرا بر این پیمان گرفتید؟ گفتند: اقرار کردیم، (الله) فرمود: پس

گواه باشید و من با شما از گواهان هستم ۸۱

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۸۲)

پس آنکس که بعد از این روی گرداند پس آنان (افراد) نافرمان هستند ۸۲

أَفَعَيِّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَ لَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ طَوْعاً وَ كَرْهاً وَ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ (۸۳)

آیا غیر از دین الله را می جویند در حالیکه برای او آنچه در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه تسلیم شده است و به سوی او بازگردانده می شوید؟ ۸۳

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَ مَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَ مَا أَنْزَلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطِ وَ مَا أَوْتِيَ مُوسَى وَ عِيسَى وَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۸۴)

(ای محمد) بگو: به الله و آنچه بر ما نازل شد و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگان نازل شد و آنچه به موسی و عیسی و فرستادگان از جانب پروردگارشان داده شد ایمان آوردم، میان هیچکدام از ایشان فرقی نمی گذاریم و ما برای او (افراد) تسلیم شده ای هستیم ۸۴

وَ مَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِيناً فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَ هُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۸۵)

و هر کس جز اسلام (تسلیم شدن در برابر کلام الهی) دینی را بجوید هرگز از او پذیرفته نشود و او در آخرت از (افراد) زیانکار است ۸۵

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ شَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَ جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۸۶)

چگونه الله قومی را هدایت می کند که بعد از ایمانشان کافر شدند و گواهی دادند که فرستاده حق است و برای آنها نشانه های آشکار آمد، الله گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۸۶

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ (۸۷)

آنان مجازاتشان این است که لعنت الله و فرشتگان و همه مردم بر ایشان است ۸۷

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ (۸۸)

جاودان در آن (جهنم) هستند و از ایشان عذاب کاسته نشود و مهلتی به ایشان داده نمی شود ۸۸

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۸۹)

مگر آنانکه بعد از این توبه کنند و اصلاح کنند پس همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۸۹

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ (۹۰)

همانا کسانی که بعد از ایمانشان کُفر ورزیدند سپس در کُفر فزونی گرفتند هرگز (از سوی الله) توبه ایشان

پذیرفته نشود و آنان گمراهان هستند ۹۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ مَا تَوْأَمًا وَ هُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَ لَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَ مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (۹۱)

همانا کسانی که کُفر ورزیدند و مُردند در حالیکه کافر بودند و هرگز از احدی از ایشان (توبه) قبول نشود

اگر چه زمین سراسر پُر از طلا را به جای خویش عوض دهد، آنان را (در جهنم) عذابی دردناک است و

بر ایشان یارانی نیست ۹۱

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ (۹۲)

هرگز به نیکی نمی رسید تا اینکه از آنچه دوست دارید ببخشید و آنچه از چیزی می بخشید پس همانا الله

بدان داناست ۹۲

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا

بِالتَّوْرَةِ فَأَتَوْهَا إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ (۹۳)

همه خوراکیها بر بنی اسرائیل حلال بود جز آنچه را یعقوب (اسرائیل) برای خویشتن حرام کرد قبل از

آنکه تورات نازل شود، (ای محمد) بگو: تورات را بیاورید و آن را بخوانید اگر راستگو هستید ۹۳

فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۹۴)

پس آنکس که بر الله بعد از آن (خواندن تورات) دروغ ببندد پس آنان ستمکاران هستند ۹۴

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۹۵)

ای محمد) بگو: الله راست گفته است پس آئین ابراهیم یکتاپرست (حق گرا) را پیروی کنید و او از مشرکان نبود ۹۵

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ (۹۶)

همانا اولین خانه ای که برای مردم بر پا شد آن است که در " بکه " است و مایه برکت و هدایت برای جهانیان است ۹۶

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (۹۷)

در آن نشانه ای تابناک است محل اقامت ابراهیم و کسی که به آن وارد شود ایمن است و برای الله بر عهده مردم حج (گردهمایی) خانه است آن کس که بتواند به سویش راه یابد و آنکس که کفر بورزد پس همانا الله بی نیاز از جهانیان است ۹۷

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ (۹۸)

ای اهل کتاب چرا به آیات الله کفر می ورزید و الله گواه است بدانچه انجام می دهید؟ ۹۸

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۹۹)

ای محمد) بگو: ای اهل کتاب چرا (مردم را) از راه الله باز می دارید آن را که ایمن آورده است، میخواهید که او به انحراف رود و شما خود گواه هستید و الله بدانچه انجام می دهید بی خبر نیست؟ ۹۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ (۱۰۰)

ای کسانی که ایمان آوردید اگر از گروهی از اهل کتاب اطاعت کنید شما را بعد از ایمان به کفر گرایش می دهند ۱۰۰

وَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ وَ أَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَ فِيكُمْ رَسُولُهُ وَ مَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۰۱)

و چگونه کُفر می ورزید در حالیکه بر شما آیات الله تلاوت می شود و در میان شما فرستاده است و آن کس به (دین) الله چنگ زند پس به درستی به جایگاه پایدار هدایت شده است ۱۰۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَ لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۰۲)

ای کسانی که ایمان آوردید، تقوای الهی پیشه سازید شایسته پرهیزکاریش را و نمیرید جز آنکه مسلمان باشید ۱۰۲

وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَ لَا تَفَرَّقُوا وَ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَاناً وَ كُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (۱۰۳)

و همگی به رشته (ناگسستی) الله چنگ زبید و متفرق نشوید و نعمت الله را که بر شما دادم را به یاد آورید هنگامی که دشمن همدیگر بودید پس میان دلهای شما دوستی افکند تا به نعمت او همراهان یکدیگر شدید و بر کنار گودالی از آتش بودید پس شما را از آن رها نمود، اینچنین الله برای شما آیات خویش را بیان می کند تا شاید هدایت یابید ۱۰۳

وَ لَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۰۴)

و باید از میان شما جماعتی باشد که به خیر دعوت کنند و به خوبی امر کنند و از بدی نهی کنند و ایشان رستگاران هستند ۱۰۴

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَ اختلفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۰۵)

و نباشید مانند آنان که پراکنده شدند و اختلاف کردند بعد از آنکه بر ایشان نشانه های آشکار آمد و برای آنان عذابی بزرگ است ۱۰۵

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَ تَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۱۰۶)

روزی که چهره هایی سفید شود و چهره هایی سیاه شوند پس آنان که چهره های ایشان سیاه شد (به ایشان گفته می شود): آیا بعد از ایمانتان کافر شدید؟ پس عذاب (جهنم) را بچشید به خاطر آنچه

کُفر می ورزیدید ۱۰۶

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۰۷)

و اما کسانی که چهره های ایشان سفید شد پس ایشان در بخشش الله در آن (بهشت) جاویدان هستند

۱۰۷

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَ مَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ (۱۰۸)

این آیات الله است که آن را بر تو (ای محمد) به حق تلاوت می کنیم و الله خواهان ستمی بر جهانیان

نیست ۱۰۸

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۱۰۹)

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است و به سوی الله کارها باز گردانده می شوند ۱۰۹

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ تَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ لَوْ آمَنَ أَهْلُ

الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ (۱۱۰)

شما بهترین امتی بودید که برای مردم وارد شدید، به نیکی امر می کنید و از زشتی نهی می کنید و به الله

ایمان می آورید و اگر اهل کتاب ایمان بیاورند برای ایشان بهتر است، بعضی از ایشان ایمان آورده اند و

بیشتر ایشان نافرمان هستند ۱۱۰

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَدَىٰ وَ إِن يَاقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ (۱۱۱)

هرگز به شما جز آزاری را نرسانند و اگر با شما نبرد کنند به سوی شما پشت می کنند سپس یاری

نمی شوند ۱۱۱

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَ حَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَ بَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَ

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ يَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا

عَصَوْا وَ كَانُوا يَعْتَدُونَ (۱۱۲)

هر جا یافت شوند مُهر خواری بر ایشان زده شده است مگر با پیوندی از الله (پذیرش اسلام) و پیوندی از مردم (پناهندگی آنها به مسلمانان) و به خشمی از الله گرفتار شدند و به ایشان بیچارگی افکنده شد، این به آن علت است که به آیات الله کُفر می ورزیدند و انبیاء را به ناحق می کُشتند و این بدان دلیل بود که نافرمانی کرده و تجاوز می کردند ۱۱۲

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَ هُمْ يَسْجُدُونَ (۱۱۳)

همه اهل کتاب با هم یکسان نیستند، گروهی اُمّتی پایبند هستند و آیات الله را در دل شب تلاوت می کنند و ایشان (در برابر الله) سجده می کنند ۱۱۳

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ أُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۱۴)

به الله و روز آخرت ایمان می آورند و به نیکی ها امر می کنند و از منکرات (حرام های الله) نهی می کنند و در شتافتن به سوی خیرات بر یکدیگر پیشی می گیرند و ایشان از (افراد) شایسته هستند ۱۱۴

وَ مَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ (۱۱۵)

و آنچه از خیر انجام می دهند پس هرگز ناسپاسی نمی کنند و الله به حال (افراد) پرهیزکار داناست ۱۱۵
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَ لَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً وَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۱۶)

همانا کسانی که کافر هستند اموالشان و نه فرزندانشان ایشان را به هیچ روی از (عذاب) الله باز ندارد و آنان یاران آتش اند، در آن جاودان هستند ۱۱۶

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتَهُ وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَ لَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۱۱۷)

مثل آنچه که در زندگی دنیا می بخشند مانند بادی است که در آن سرمای سخت به کشتزار وزیده شده باشد که بر خود ستم کرده اند و (الله) آن را نابود سازد و الله بر ایشان ستم نمی کند و لیکن ایشان بر خود ستم می کنند ۱۱۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَ مَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ (۱۱۸)

ای کسانی که ایمان آوردید جز از یاران خویش همدستانی نگیرید که ایشان در آشفتگی شما را فروگذار نکنند، آنان (کافران) رنج شما را دوست دارند و به درستی کینه از دهانهای ایشان آشکار است و آنچه در سینه هایشان مخفی می سازند بزرگتر است، به راستی که آیات را برای شما بیان کردیم تا شاید تعقل کنید ۱۱۸

هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَ لَا يُحِبُّونَكُمْ وَ تُوْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَ إِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْمِنُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۱۱۹)

اینک شما (ایمانداران) ایشان (کافران) را دوست دارید و آنها شما را دوست ندارند و (شما ایمانداران) به کل کتاب (الله) ایمان دارید، هنگامی که شما را ملاقات می کنند، می گویند: ایمان آوردیم و هنگامی که به خلوت می روند از (شدت) خشم بر شما سر انگشتان خویش را به دندان می گزند، (ای محمد) بگو: به خشم خود بمیرید، همانا الله بدانچه در سینه هاست داناست ۱۱۹

إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَ إِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَ إِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ (۱۲۰)

اگر به شما نیکی برسد برای آنها ناخوشایند است و اگر به شما بدی برسد به آن شاد می شوند و اگر شکیبایی کنید و پرهیزکاری کنید نیرنگ ایشان به شما هیچ زیانی نرساند، همانا الله بدانچه انجام می دهد احاطه دارد ۱۲۰

وَ إِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱۲۱)

و (ای محمد) هنگامی که از نزد خاندان خویش صبح خارج شدی و مؤمنان را در مواضع جنگی خود قرار می دادی و الله شنوای داناست ۱۲۱

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَ اللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۱۲۲)

هنگامی که دو گروه از شما آهنگ کردند سست شوند و الله سرپرست آنان بود پس مؤمنان باید به الله توکل کنند ۱۲۲

و لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَ أَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۲۳)

و مسلماً الله شما را به هنگام ناتوانی یاری کرد در حالی که شما ضعیف بودید پس تقوای الهی پیشه سازید تا شاید سپاسگزار باشید ۱۲۳

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ (۱۲۴)

هنگامی که (ای محمد) به مؤمنان می گفتی: آیا شما را کافی نیست که پروردگارتان (برای شما) سه هزار فرشته فرود آورد که شما را یاری کرد؟ ۱۲۴

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا وَ يَأْتُواكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ (۱۲۵)

بلکه اگر شکیبایی و پرهیزکاری کنید بر شما به زودی در آیند، هم اکنون پروردگارتان برای شما با پنج هزار از فرشتگان نشان دار یاری می فرستد ۱۲۵

وَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَ لِتَطْمَئِنُّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۱۲۶)
و آنان را جز مُژده ای برای شما قرار نداد و تا دل های شما بدان آرام گیرد در حالیکه (یاری) جز از نزد پروردگار شوکتمند حکیم نیست ۱۲۶

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَبَتُهُمْ فَيُنْقَلِبُوا خَائِبِينَ (۱۲۷)

تا دُنباله کسانی که کُفر ورزیدند را ببرد یا ایشان را سرکوب سازد تا نا امید باز گردند ۱۲۷

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ (۱۲۸)

بر تو (ای محمد) از کار (ایشان) چیزی نیست یا توبه ایشان را بپذیرد یا ایشان را عذاب کند پس آنان ستمکاران هستند ۱۲۸

وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱۲۹)

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است، هر که را بخواهد می آموزد و هر که را بخواهد عذاب می کند و الله آمرزنده مهربان است ۱۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۱۳۰)

ای کسانی که ایمان آورده اید به اصل مال (قرض) داده شده سود اضافه نکنید و آن را نخورید و تقوای الهی پیشه سازید تا شاید رستگار گردید ۱۳۰

وَ اتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱)

و بپرهیزید از آتشی که آن برای کافران آماده شده است ۱۳۱

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۳۲)

و الله و فرستاده را اطاعت کنید تا شاید مورد آمرزش قرار گیرید ۱۳۲

وَ سَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳)

و به سوی آمرزشی از جانب پروردگار خویش بشتابید و باغی (بهشتی) که پهنای آن به گستردگی آسمانها و زمین است، برای (افراد) پرهیزکار آماده شده است ۱۳۳

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ الْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَ الْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴)

کسانی که در هنگام وسعت و تنگدستی می بخشند و خشم خویش را فرو می برند و گذشت کننده از مردم هستند و الله (افراد) نیکوکار را دوست دارد ۱۳۴

وَ الَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَ مَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَ لَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَ هُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵)

و کسانی که هرگاه کار زشتی می کنند یا بر خود ستم می کنند، الله را یاد کرده و برای گناهان خویش آمرزش می طلبند و جز الله چه کسی گناهان را می آموزد و بدانچه انجام دادند پافشاری نمی کنند در حالیکه خود می دانند ۱۳۵

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
(۱۳۶)

آنان پاداششان، آمرزشی از جانب پروردگارشان است و باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست در آنها جاودان هستند، پاداش (افراد) عمل کننده چه نیکوست ۱۳۶

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ (۱۳۷)

به درستی پیش از شما رُخدادی روی داده است پس در زمین گردش کنید و نگاه کنید که سرانجام (افراد) تکذیب کننده چه بوده است ۱۳۷

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَ هُدًى وَ مَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ (۱۳۸)

این (قرآن) بیانی برای مردم و هدایت و پندی برای (افراد) پرهیزکار است ۱۳۸

وَ لَا تَهِنُوا وَ لَا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳۹)

و (ای مجاهدان) سُست نشوید و غمگین نباشید و شما برتر هستید اگر مؤمن باشید ۱۳۹

إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَ تِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (۱۴۰)

اگر شما را آسیبی برسد پس به درستی دشمن شما را هم آسیبی به مانند آن رسیده است و این روزگار را میان مردم می گردانیم (می چرخانیم) و تا الله کسانیکه ایمان آورده اند را معلوم بدارد و از شما گواهانی بگیرد و الله ستمگران را دوست ندارد ۱۴۰

وَ لِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ يَمْحَقَ الْكَافِرِينَ (۱۴۱)

و تا الله مؤمنان را پاک سازد و کافران را نابود گرداند ۱۴۱

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَ يَعْلَمَ الصَّابِرِينَ (۱۴۲)

آیا تصور می کنید که وارد باغ (بهشت) می شوید در حالی که الله معلوم نساخته آنان که از شما کوشش کرده اند و (افراد) شکیب را معلوم نساخته است ۱۴۲

وَ لَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْفَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَ أَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (۱۴۳)

و مسلماً شما بودید که آرزوی مرگ می کردید قبل از آنکه بدان برسید، اکنون آن را دیدید و شما نگران هستید ۱۴۳

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئاً وَ سَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ (۱۴۴)

و محمد جز فرستاده ای که قبل از او فرستادگانی گذشته اند نیست آیا پس اگر بمیرد یا گشته شود از عقاید (اسلامی) خود باز می گردید؟ و آنکس که از عقاید (اسلامی) خود باز گردد، همانا به الله چیزی را زیان نرساند و الله به (افراد) سپاسگزار پاداش می دهد ۱۴۴

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَاباً مُؤَجَّلاً وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ سَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ (۱۴۵)

و هیچ نفسی را شایسته نیست که بمیرد مگر به فرمان الله، کتابی با مهلت خویش (نوشته شده) است و هر کس پاداش دنیا را بخواهد به او از آن می دهیم و هر کس که پاداش آخرت را بخواهد از آن به او می دهیم و به زودی به (افراد) سپاسگزار پاداش می دهیم ۱۴۵

وَ كَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ مَا ضَعُفُوا وَ مَا اسْتَكَانُوا وَ اللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ (۱۴۶)

و چه بسا فرستاده ای که با او گروندگان بسیار نبرد کردند و سُست نشدند از آنچه به ایشان در راه الله رسید و ناتوان نشدند و سر فرود نیاوردند و الله (افراد) شکيبا را دوست دارد ۱۴۶

وَ مَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ إِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَ ثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۱۴۷)

و سخن ایشان جز این نبود که گفتند: پروردگارا برای ما گناهان ما را و زیاده روی ما در کارهایمان را بیامرز و گام های ما را اُستوار ساز و ما را بر گروه کافران یاری بده ۱۴۷

فَاتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَ حُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۴۸)

پس الله به ایشان پاداش دنیا و پاداش نیکویی در آخرت را داد و الله (افراد) نیکوکار را دوست دارد ۱۴۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْذَوْكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَانقَلِبُوا خَاسِرِينَ (۱۴۹)

ای کسانی که ایمان آورده اید اگر اطاعت کنید کسانی را که کافر شدند شما را از عقاید (اسلامی) تان بر می گردانند پس زیانکاران باز می گردید ۱۴۹

بَلِ اللَّهِ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ (۱۵۰)

بلکه الله سرپرست شماست و (او) بهترین یاری دهنده است ۱۵۰

سَنَلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَ مَا وَاهُمُ النَّارُ وَ بِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ (۱۵۱)

به زودی در دل های آنان که کُفر ورزیدند هراس را می افکنیم به خاطر آنکه با الله شریک قرار دادند آنچه را الله بدان دلیلی قرار نداده است و جایگاه ایشان آتش است، جایگاه (افراد) ستمکار چه زشت است ۱۵۱

وَ لَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَ تَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَ عَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَ لَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (۱۵۲)

و مسلماً (الله) بر شما وعده خویش را وفا کرد هنگامی که آنان را به سختی به اراده او می گشتید تا هنگامی که از هم گسسته شدید و با هم در کار ستیزه کردید و بعد از آنکه الله چیزی را که دوست می داشتید (پیروزی را) به شما نشان داد نافرمانی کردید، گروهی از شما خواهان دنیا بودید و گروهی از شما خواهان آخرت بودید سپس شما را از (غلبه بر) آنها بازداشت تا شما را بیازماید و از شما درگذشت و الله صاحب فزونی بر مؤمنان است ۱۵۲

إِذْ تُصْعِدُونَ وَ لَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُحْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَ لَا مَا أَصَابَكُمْ وَ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۵۳)

هنگامی که بالا می رفتید و به سوی احدی بر نمی گشتید و فرستاده شما را از پشت سرتان صدا می زد پس به شما اندوهی بر روی اندوهی رساند تا بدانچه از دست شما رفته است غمگین نشوید و نه بر آنچه به شما رسیده است، الله بدانچه می کنید داناست ۱۵۳

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَ طَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَ لِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَ لِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۱۵۴) سپس الله بعد از آن اندوه، آرامشی برای شما فرو فرستاد که

گروهی از شما را فرا گرفت و گروهی دیگر در فکر جان های خود بودند که به الله گمانهای ناروا به مانند گمان جاهلیت می بردند، می گفتند: آیا ما را در این کار اختیاری است؟ (ای محمد) بگو: همانا فرمان همه اش برای الله است، آنان در دل های خود چیزهایی را پنهان می ساختند که برای تو آشکار نمی کردند، می گفتند: اگر برای ما از امر (الهی) چیزی می بود در اینجا گشته نمی شدیم، (ای محمد) بگو: اگر در خانه های خویش هم بودید کسانیکه گشته شدن بر آنان مقرر شده بود (به پای خویش) به قتلگاه خویش می رفتند تا الله آنچه در سینه های شماست را آزمایش کند و تا پاک سازد آنچه در دل های شماست و الله بدانچه در سینه های شماست داناست ۱۵۴

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَ لَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۱۵۵)

همانا کسانیکه از شما در روز برخورد (درگیری) دو لشکر (اسلام و کفر) پشت کردند، جز این نیست که شیطان (نابودگر) ایشان را به خاطر پاره ای از آنچه خود فراهم کرده بودند لغزانید و مسلماً الله بر ایشان گذشت کرد، همانا الله آمرزنده بُردبار است ۱۵۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ
كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَ مَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِك حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَ اللَّهُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ اللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۵۶)

ای کسانی که ایمان آورده اید، نباشید مانند آنان که کُفر ورزیدند و به همراهان خویش هنگامیکه به سفر
می رفتند یا راهی جنگ می شدند، می گفتند: که اگر نزد ما می ماندند نمی مُردند و کشته نمی شدند، تا
الله آنها حسرتی در دل های ایشان قرار دهد و الله زنده می کند و می میراند و الله بدانچه می کنید
بیناست ۱۵۶

وَ لَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَ رَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ (۱۵۷)

و اگر در راه الله کشته شوید یا بمیرید قطعاً آمرزشی از جانب الله است و بخششی (از سوی او) بهتر
است از آنچه آنها جمع می کنند ۱۵۷

وَ لَئِن مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ (۱۵۸)

و اگر بمیرید یا کشته شوید قطعاً به سوی او (الله) محشور می شوید ۱۵۸

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَ لَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَ اسْتَغْفِرْ
لَهُمْ وَ شَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ (۱۵۹)

پس با رحمتی از جانب الله (ای محمد) بر ایشان نرم گشته ای و اگر تندخویی سنگدل بودی از اطرافت
پراکنده می شدند پس بر ایشان گذشت کن و برای ایشان آمرزش بخواه و با ایشان در کارها مشورت کن

پس هنگامی که تصمیم گرفتی پس بر الله توکل کن، همانا الله (افراد) توکل کننده را دوست دارد ۱۵۹
إِنَّ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَ إِنْ يَحْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ (۱۶۰)

اگر الله شما را یاری کند پس بر شما هیچ چیره شونده ای نیست و اگر خوارتان سازد پس چه کسی شما
را بعد از او یاری می دهد؟ و مؤمنان باید بر الله توکل کنند ۱۶۰

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُغْلَ وَ مَنْ يُغْلَلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوفَى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۱۶۱)

و برای هیچ فرستاده ای امکان آن نیست که حيله گری کند و هر که حيله گری کند آنچه را حيله گری کرده است را در روز قیامت همراه می آورد پس به او بد آنچه فراهم نموده است، پرداخته می شود و به آنان ستم نمی شود ۱۶۱

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَ مَا أَوْاهُ جَهَنَّمَ وَ بئسَ الْمَصِيرُ (۱۶۲)

آیا کسی که در راستای خشنودی الله پیروی می کند به مانند کسی است که خشم الله را بر می انگیزد؟ و جایگاهش جهنم است و چه بازگشتگاه زشتی است ۱۶۲

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ (۱۶۳)

ایشان را نزد الله مراتبی است و همانا الله بد آنچه انجام می دهید بیناست ۱۶۳

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ يُزَكِّيهِمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۱۶۴)

مسلماً الله بر مؤمنان منت نهاد هنگامی که در میان ایشان فرستاده ای از خودشان برگزید تا بر ایشان آیات مرا تلاوت کند و ایشان را (بوسیله آیات الهی) پاک سازد و ایشان را کتاب و حکمت آموزش دهد و اگر چه پیش از آن در گمراهی آشکار بودند ۱۶۴

أَوْ لَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَتَى هَذَا قُلٌّ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۶۵)

آیا هر گاه به شما مصیبتی برسد که شما دو برابر آن را (به دشمن) رسانده باشید، می گوئید: از کجاست؟ (ای محمد) بگو: آن از جانب الله است، همانا الله بر همه چیز تواناست ۱۶۵

وَ مَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ فَيَاذَنْ لِلَّهِ وَ لِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۶۶)

و آنچه به شما در روز برخورد دو لشکر (اسلام و کفر) رسید به اراده الله بود تا مؤمنان را معلوم دارد ۱۶۶

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ (١٦٧)

و تا معلوم بدارد کسانی که دورویی کردند (به دروغ اظهار ایمان کردند) و هنگامی که به ایشان گفته شود: بیاید در راه الله نبرد کنید یا دفاع کنید؟ (مُنافقان) گفتند: اگر نبرد کردن می دانستیم شما را پیروی می کردیم، آنان در آن روز به کُفر از ایمان نزدیک بودند، با دهان های خویش می گویند آنچه را در دل هایشان نیست، الله بدانچه پنهان می کنند دانایتر است ۱۶۷

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (١٦٨)

کسانی که به همراهانشان گفتند و (از نبرد کردن) کناره گرفتند که اگر ما را اطاعت می کردند گشته نمی شدند، (ای محمد) بگو: پس از خویشتن مرگ را دور کنید اگر راستگو هستید ۱۶۸

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ (١٦٩)

نپندارید کسانی که در راه الله گشته شدند مُردگان هستند بلکه (در بهشت) زنده اند نزد پروردگارشان رزق می برند ۱۶۹

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (١٧٠)

بدانچه الله از فزونی خویش به ایشان داده، شادمان هستند و به آنان که هنوز به ایشان از پشت سر ایشان نپیوسته اند مُژده می دهند که ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۱۷۰

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَ فَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ (١٧١)

به نعمتی و فزونی از جانب الله شادمانی کنند با آنکه الله پاداش مؤمنان را تباه نمی کند ۱۷۱
الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَ اتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ (١٧٢)

کسانیکه دعوت الله و فرستاده را بعد از آنکه به ایشان زخم رسيد اجابت کردند، برای کسانیکه از ایشان نیکی و پرهیزکاری کردند پاداش بزرگ است ۱۷۲

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ (۱۷۳)

کسانیکه مردم به ایشان گفتند: همانا مردم برای جنگ با شما جمع شده اند پس از آنها بترسید؟ پس بر ایمان آنها افزوده شد و گفتند: الله برای ما کافی است و چه خوب وکیلی است ۱۷۳

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلِ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ (۱۷۴)
پس با نعمتی از الله و فزونی بازگشتند و به ایشان آسیبی نرسید و خشنودی الله را پیروی کردند و الله صاحب فزونی بزرگ است ۱۷۴

إِنَّمَا ذُكِرَ الشَّيْطَانَ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَ خَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۷۵)

جز این نیست که شیطان (نابودگر) یاران خویش را می ترساند پس از آن نترسید و از من بترسید اگر مؤمن هستید ۱۷۵

وَ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۷۶)

و (ای محمد) تو را آنانکه در کفر می شتابند اندوهگین نکنند، آنان هرگز زبانی به الله نمی رسانند، الله می خواهد که بر ایشان در آخرت بهره ای را باقی نگذارد و برای ایشان عذابی بزرگ است ۱۷۶

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷۷)

همانا کسانیکه کفر را به ایمان خریدند هرگز زبانی به الله نمی رسانند و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۷۷

وَ لَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (۱۷۸)

و نپندارید کسانیکه کُفر ورزیدند مُهلت دادن ما به ایشان خوب است جز این نیست که به آنها مُهلت می دهیم که تا در گناه بیفزایند و برای ایشان عذابی خوار کننده است ۱۷۸

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ إِنْ تُوْمِنُوا وَ تَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ (۱۷۹)

الله بر آن نیست که مؤمنان را بر این حال که شما هستید رها نماید تا آنکه پلید را از پاکیزه جدا گرداند و الله بر آن نیست که شما را بر ناپیدا با خبر سازد و لیکن از میان شما فرستادگانی را انتخاب می کند هر که را بخواهد پس به الله و فرستادگانش ایمان بیاورید و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید برای شما پاداشی بزرگ است ۱۷۹

وَ لَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ لِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۸۰)

و نپندارید کسانیکه بخل می ورزند بدانچه الله از فزونی خویش به ایشان ارزانی داشته که آن (بخل ورزی ایشان) خیر است بلکه آن بر ایشان شر است به زودی در روز قیامت طوق گردنشان شود آنچه از دادن آن خودداری کردند و برای الله میراث آسمانها و زمین است و الله بدانچه انجام می دهید داناست ۱۸۰

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَ قَتَلَهُمُ الْأَنْبِيَاءُ بِغَيْرِ حَقٍّ وَ نَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۱۸۱)

مسلماً الله گفتار کسانیکه گفتند: همانا الله نیازمند است و ما بی نیاز هستیم را شنید، به زودی آنچه را که گفتند را می نویسیم و (همچنین) گشتار به ناحق ایشان از انبیاء را (نوشتیم) و می گوئیم: عذاب سوزان (جهنم) را بچشید ۱۸۱

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ (۱۸۲)

این است نتیجه آنچه دست های شما پیش فرستاد و الله بر بندگان ستم کننده نیست ۱۸۲

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَ بِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۸۳)

کسانیکه گفتند: همانا الله با ما عهد بسته است که به فرستاده ای ایمان نیاوریم تا اینکه برای ما قربانی بیاورد که آن را آتش بخورد (بسوزاند)، (ای محمد) بگو: به درستی برای شما فرستادگانی پیش از من با نشانیهای آشکار آمدند و با آنچه گفتید پس چرا آنها را به قتل رساندید اگر راستگو هستید؟ ۱۸۳

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالرُّبْرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ (۱۸۴)

پس اگر (ای محمد) تو را دروغ شُمرند پس بدان که فرستادگانی را که با نشانیها و نوشته ها و کتاب روشنگر پیش از تو آمدند را دروغ شُمرند ۱۸۴

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ (۱۸۵)

هر نفسی چشنده مرگ است و جز این نیست که به شما (حق و) حقوقتان در روز قیامت پرداخت می شود پس کسی که از آتش دوزخ دور شد و به باغ (بهشت) وارد شد پس به درستی کامیاب شده است و دنیا جز کالایی فریب دهنده نیست ۱۸۵

لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَ لَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَدَىٰ كَثِيرًا وَ إِنْ تَصَبَّرُوا وَ تَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (۱۸۶)

در مال ها و جانهایتان آزمایش خواهید شد و از آنان که به ایشان کتاب داده شده و از مشرکان آزاری فراوان را خواهید شنید و اگر شکیبایی کنید و پرهیزکاری کنید پس آن از استوارترین کارهاست ۱۸۶

وَ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَ لَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَ اشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيَّسَ مَا يَشْتَرُونَ (۱۸۷)

و هنگامی که الله از آنانکه به ایشان کتاب داده شد پیمان گرفت که آن را برای مردم بیان کنید و آن را پنهان نکنید پس آن را پشت سر خویش افکندند و آن را به بهای ناچیز فروختند و چه بد معامله ای

کردند ۱۸۷

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَ يُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۸۸)

و نپندارید آنان را که شاد می شوند بدآنچه انجام می دهند و دوست دارند که بدآنچه انجام نداده اند ستوده شوند پس ایشان را از عذاب نجات یابنده میپندار و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۸۸

وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۸۹)

و برای الله پادشاهی آسمانها و زمین است و الله بر همه چیز تواناست ۱۸۹

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ (۱۹۰)

همانا در آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز برای (افراد) خردمند نشانه هایی است ۱۹۰

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَ قُعُودًا وَ عَلَى جُنُوبِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (۱۹۱)

کسانیکه الله را در حالت ایستاده و نشسته و بر پهلو آرمیده یاد می کنند و در خلقت آسمانها و زمین می اندیشند، پروردگارا: اینها را به بازیچه نیافریدی، تو منزهی پس ما را از عذاب آتش نگهدار ۱۹۱

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۱۹۲)

پروردگارا: هر کس را در آتش وارد کنی پس به درستی او را خوار کرده ای و برای ستمکاران یارانی نیست ۱۹۲

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ (۱۹۳)

پروردگارا: همانا ما بانگ دهنده ای را شنیدیم که بانگ می داد که به پروردگار خویش ایمان بیاورید پس ایمان آوردیم، پروردگارا: گناهان ما را بیاورز، بدیهای ما را بزدای و ما را با نیکان بمیران ۱۹۳

رَبَّنَا وَ آتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَ لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ (۱۹۴)

پروردگارا: به ما ارزانی دار بدآنچه که از طریق فرستادگانت به ما وعده دادی و ما را در روز قیامت خوار مکن که تو پیمان را نمی شکنی ۱۹۴

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَ قَاتَلُوا وَ قُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ لَأَدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ اللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ (۱۹۵)

پس از ایشان پذیرفت، من (الله) کار هر عمل کننده‌ای را از شما چه مرد یا زن را تباه نمی سازم (همه) از یکدیگرید پس کسانی که هجرت کردند و از سرزمین‌های خود اخراج شدند و در راه من آزار دیدند و نبرد کردند و گشته شدند قطعاً از ایشان گناهانشان را می ژدایم و آنها را به باغ‌هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کنم، پاداشی از جانبِ الله و الله نزد او بهترین پاداش است ۱۹۵

لَا يَعْزَتُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ (۱۹۶)

و (ای محمد) تو را آمد و شد (هیاهو) کسانی که در شهرها گُفر ورزیدند، فریب ندهد ۱۹۶

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ بئْسَ الْمِهَادُ (۱۹۷)

بهره ای اندک است پس جایگاه ایشان جهنم است و چه جایگاه زشتی است ۱۹۷

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ (۱۹۸)

لیکن آنانکه پرهیزکاری کردند از جانبِ پروردگار خویش برای ایشان باغ‌هایی است که از زیر آنها نهرها جاریست، جاودان در آن هستند، پذیرایی از جانبِ الله و آنچه نزد الله است برای (افراد) نیکوکار بهتر است ۱۹۸

وَ إِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۹۹)

و همانا از اهل کتاب کسانی هستند که به الله و آنچه بر شما نازل شد و آنچه بر ایشان نازل شد ایمان می آورند، در پیشگاه الله فروتن هستند و آیات الله را به بهای ناچیز نمی فروشند، برای ایشان نزد پروردگارش پاداششان است، همانا الله در حسابرسی سریع است ۱۹۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَ صَابِرُوا وَ رَابِطُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۲۰۰)

ای کسانی که ایمان آورده اید، شکیبا باشید و شکیبایی پیشه سازید و (با مؤمنان) رابطه ایجاد کنید و تقوای الهی پیشه سازید تا شاید رستگار شوید ۲۰۰

سوره نساء - ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَ خَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَ بَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَ نِسَاءً وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَ الْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا (۱)

ای مردم از پروردگارتان که شما را از یک نفس آفرید و از او جفتش را آفرید و از آنان مردانی و زنانی بسیار منتشر ساخت تقوای الهی پیشه سازید و از الله که به (نام) او از یکدیگر درخواست می کنید تقوای الهی پیشه سازید و زهار از خویشاوندان مبرید، همانا الله بر شما نگهبان است ۱

وَ آتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَ لَا تَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَ لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا (۲)

و به یتیم ها اموال ایشان را بدهید و آلوده را به جای پاکیزه ندهید و اموال آنان را افزوده بر اموال خویش نخورید که آن گناه بزرگ است ۲

وَ إِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَنِّي وَ ثَلَاثَ وَ رُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا (۳)

و اگر بترسید که عدالت را در مورد یتیمان برقرار نکنید، آنچه برای شما از زنان دو و سه و چهار زناشویی کنید (تا به امور یتیمان رسیدگی کنند) پس اگر می ترسید که عدالت نکنید (در خصوص زنان) پس یک زن یا زنانی که در پیمان شما هستند (زناشویی کنید)، این نزدیکتر است بدانکه ستم نکنید ۳

وَ آتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا (۴)

و به زنان دست مُزدهای ایشان (مهرشان) را با رضایت کامل بدهید و اگر به دلخواه خویش از چیزی از آن گذشتند پس آن را گوارا بخورید، نوش (جانتان) باد ۴

و لَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَ ارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَ اكْسُوهُمْ وَ قُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (۵)

و به (افراد) سفیه اموال خودتان را که آنرا الله برای شما وسیله پایداری قرار داده است را ندهید و ایشان (افراد سفیه) را خوراک و پوشاک به ایشان بدهید و با گفتار نیک با ایشان گفتگو کنید ۵

وَ ابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَ لَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَ بِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَ مَنْ كَانَ عَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَ مَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَ كَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا (۶)

و یتیمان را آزمایش کنید پس هنگامی که به رُشد ازدواج برسند پس اگر از ایشان رُشد را احساس کردید پس اموال ایشان را به آنها بدهید و آنها را به زیاده روی و شتاب نخورید تا مبدا ایشان بزرگ شوند و آنکه بی نیاز است باید خودداری کند و آن که نیازمند است باید در حد مُتعارف از آن بُخورد پس هنگامی که به ایشان اموالشان را دادید پس بر ایشان گواه بگیرید و الله در مقام حسابرسی کافی است ۶

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَ الْأَقْرَبُونَ وَ لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَ الْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا (۷)

برای مردان از آنچه پدر و مادر و نزدیکان به جا می گذارند سهمی است و برای زنان هم از آنچه پدر و مادر و نزدیکان از کم یا زیاد آن به جا می گذارند سهمی مُقرر است ۷

وَ إِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَى وَ الْيَتَامَى وَ الْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَ قُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (۸)

و اگر هنگام تقسیم (ارث)، نزدیکان و یتیمان و بینوایان حاضر شدند پس از آن ایشان را خوراک دهید و

با ایشان گفتاری نیک بگویید ۸

وَ لِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَ لِيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (۹)

و آنان که بعد از خود فرزندان ناتوانی را بجای گذارند که بر ایشان (از آینده آنها) بیم دارند باید بترسند پس تقوای الهی پیشه سازید و گفتار اُستوار بگویند ۹

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَ سَيَصْلُونَ سَعِيرًا (۱۰)

همانا کسانی که اموال یتیمان را به ستم می خورند جز این نیست که در شکم های خویش آتش می خورند به زودی در آتش گداخته در آیند ۱۰

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَ إِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَ لِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَ وَرَثَةٌ أَبَوَاهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَ أَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (۱۱)

اللَّهُ به شما درباره فرزندان سفارش می کند که برای پسر مانند سهم دو دختر است پس اگر دخترانی بیش از دو نفر باشند برای ایشان دو سوّم آنچه بجا گذارده است و اگر یک دختر باشد پس برای او نصف سهم است و برای والدین هر کدام از ایشان یک ششم از آنچه بجا گذارده است اگر وی را فرزندی باشد و اگر وی را فرزندی نباشد و از او پدر و مادرش ارث ببرد پس برای مادرش یک سوّم سهم است (و بقیه سهم پدرش می باشد) و اگر وی را برادرانی باشد پس برای مادرش یک ششم سهم است بعد از انجام وصیتی که کرده باشد یا وامی که بر عهده اش باشد، شما نمی دانید پدران شما و فرزندان شما کدامیک در سودمندی به شما نزدیکترند دستوری از جانب الله است، همانا الله دانای حکیم است ۱۱

وَ لَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلِكُمُ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَ لَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمُ إِن لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَ إِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَ لَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ (۱۲)

و برای شماست نصف از آنچه همسران شما بجا می گذارند اگر برای ایشان فرزندی نباشد و اگر برای ایشان فرزندی بود پس برای شما است یک چهارم آنچه بجا گذارده اند بعد از انجام وصیتی که کرده باشند یا وامی که به عهده داشته باشند و همچنین بر ایشان است یک چهارم از آنچه بجا گذارده اید اگر برای شما فرزندی نباشد و اگر برای شما فرزندی باشد برای ایشان یک هشتم آن چیزی است که بجا گذارده اید بعد از وصیتی که می کنید یا وامی که بر عهده دارید و اگر مرد یا زنی باشد که از او کلاله (= بی فرزند یا بی پدر و مادر) ارث برند و برای وی برادر یا خواهری باشد پس برای هر کدام یک ششم است و اگر بیشتر از این باشند پس آنان شریکانی در یک سوّم هستند بعد از وصیتی که شده و یا وامی که زیان آورنده نباشد، سفارشی از جانبِ الله است و الله دانای بُردبار است ۱۲

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۳)

این مرزهای الله است و آنکس که الله و فرستاده اش را اطاعت کند او را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کند و این کامیابی بزرگ است ۱۳

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَ لَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ (۱۴)

و آنکس که الله و فرستاده اش را نافرمانی کند و به مرزهای او تجاوز کند او را در آتش فرو می برد که در آن جاودان است و برای او عذابی خوار کننده است ۱۴

وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا (۱۵)

و آنان که از زنان شما فحشایی (همجنسگرایی) را مرتکب شوند پس بر آنان چهار نفر از خودتان را گواه بگیرید پس اگر گواهی دادند پس در خانه های خویش ایشان را حفظ کنید تا مرگ ایشان را دریابد یا الله بر ایشان راهی را قرار دارد ۱۵

وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا (۱۶)

و آن دو مرد از شما که (فحشایی = همجنسگرایی) مرتکب می شوند پس ایشان را آزار دهید پس اگر توبه کردند و به شایستگی رو آوردند از ایشان گذشت کنید، همانا الله توبه پذیر مهربان است ۱۶

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ
كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۱۷)

جز این نیست که الله توبه کسانی که عملی زشت به نادانی مرتکب می شوند را می پذیرد و سپس به زودی توبه می کند پس آنانند که الله توبه ایشان را می پذیرد و الله دانای حکیم است ۱۷

وَ لَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَ لَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَ هُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۸)

و نیست توبه برای کسانی که اعمال گناه انجام می دهند تا زمانی که یکی از ایشان را مرگ فرا برسد و گوید: اکنون توبه کردم و نه آنان که می میرند در حالی که ایشان کافر هستند، برای ایشان عذاب دردناک آماده کرده ایم ۱۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَ لَا تَعْضُلُوهُنَّ لِيَتَذَهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَ عَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَ يَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا (۱۹)

ای کسانی که ایمان آورده اید برای شما حلال نیست که از زنان به اکراه ارث ببرید و بر ایشان سخت نگیرید تا پاره ای از آنچه به ایشان داده اید را بگیرید مگر آنکه مرتکب فحشایی آشکار شوند و با ایشان به خوبی زندگی کنید و اگر آنان را خوش نداشتید چه بسا چیزی را ناخوش می دارید در حالیکه الله در آن خیری بسیار قرار می دهد ۱۹

وَ إِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَ آتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أ تَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَ
إِنَّمَا مُبِينًا (۲۰)

و اگر خواستید همسری را به جای همسر دیگری جایگزین کنید و یکی از ایشان را مال فراوان دادید پس از او چیزی را نگیرید، آیا آن را به بهتان و گناهی آشکار می گیرید؟ ۲۰

وَ كَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذَنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (۲۱)

و چگونه آن را می گیرید در حالی که بعضی از شما به بعضی کام گرفته‌اید و آنها از شما پیمانی سخت گرفته‌اند؟ ۲۱

وَ لَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَ مَقْتًا وَ سَاءَ سَبِيلًا (۲۲)

و با زنانی که پدرانتان با ایشان ازدواج کرده‌اند ازدواج نکنید مگر آنچه در گذشته (پیش از نزول این حکم)

اتفاق افتاده است که همانا آن کاری زشت و مورد بیزاری است و چه راه زشتی چیست ۲۲

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَ بنَاتُكُمْ وَ أَخَوَاتُكُمْ وَ عَمَّاتُكُمْ وَ خَالَاتُكُمْ وَ بنَاتُ الْأَخِ وَ بنَاتُ الْأُخْتِ وَ

أُمَّهَاتُكُمْ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَ أَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَ أُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَ رَبَائِبُكُمْ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ

نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَ حَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

أَصْلَابِكُمْ وَ أَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (۲۳)

حرام شده است بر شما مادران شما و دختران شما و خواهران شما و عمه‌های شما و خاله‌های شما و

دختران برادر و دختران خواهر و مادران شما آنان که شیرتان داده‌اند و خواهران رضاعی (که از یک زن

شیر خورده‌اید) و مادران زنان شما و دخترانی که از زنانتان در دامان شما هستند که با آنان (زنان)

همبستر شده‌اید پس اگر با آنان همبستر نشدید مانعی بر شما نیست و همسران و فرزندان شما آنان

که از پشت شما هستند و اینکه با دو خواهر ازدواج کنید مگر آنچه در گذشته رخ داده است، همانا الله

آمرزندهٔ مهربان است ۲۳

وَ الْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ أَجَلٌ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَُمْ أَنْ تَبْتَغُوا

بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَ لَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (۲۴) و (پیوند زناشویی با) زنان

شوهردار (برای شما حرام شده است) مگر زنانی که در پیمان شما هستند (زنان کافر یا مشرک مهاجر تازه

مسلمان شده = آیات ۱۰ الی ۱۲ سوره ممتحنه ملاحظه شود)، دستور الله بر شماست و جز اینان زنان

دیگر برای شما حلال‌اند که به مال‌های خویش طلب کنید در حالیکه پاکدامن باشید نه خواستار روابط

نامشروع پس هر چه از ایشان بهره مند شدید پس (حق و) حقوقشان را به واجب پردازید و بعد از تعیین توافق (فیمابین) مانعی بر شما نیست بدانچه بر آن تفاهم کنید، همانا الله دانای حکیم است ۲۴

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّهُنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۵)

و آن کس که از شما توان مالی ندارد که با زنان مؤمنه پاکدامن ازدواج کند پس با دختران جوان مؤمنه ای که در پیمان شما هستند زناشویی کنید و الله به ایمان شما آگاه است، شما از همدیگر هستید پس با آنان با اجازه خانواده های ایشان (که آنها را تحت سرپرستی و حمایت قرار داده اند) زناشویی کنید و (حق و) حقوقشان را به خوبی پرداخت کنید در حالیکه پاکدامن باشید نه خواستار روابط نامشروع و نه خواستار روابط پنهانی پس هنگامی که شوهردار شدند اگر فحشایی مرتکب شوند بر ایشان نصف آنچه از کیفر برای زنان پاکدامن مقرّر است (باید اجرا شود)، این برای کسی از شماست که از مبتلا شدن به فحشا بیم دارد و اگر صبر کنید برای شما بهتر است و الله آمرزنده مهربان است ۲۵

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۲۶)

الله می خواهد برای شما بیان کند و شما را به راههای آنان که پیش از شما بودند هدایت کند و از شما ببخشد و الله دانای حکیم است ۲۶

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا (۲۷)

و الله می خواهد توبه شما را بپذیرد و کسانی که از شهوات پیروی می کنند، می خواهند که شما به انحرافی بزرگ منحرف شوید ۲۷

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا (۲۸)

اللَّهُ مِي خَوَاهِد كَه بَه شَمَا تَخْفِيف دَهْد وَ اَنَسَان ضَعِيف آفَرِيدَه شَدَه اَسْت ۲۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا
أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا (۲۹)

ای کسانیکه ایمان آورده‌اید اموال یکدیگر را میان خویش به باطل نخورید مگر آنکه داد و ستدی از روی رضایت شما باشد و همدیگر را نکشید، همانا الله نسبت به شما مهربان است ۲۹

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَ ظُلْمًا فَسَوْفَ نُضَلِّهِ نَارًا وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا (۳۰)

و هر کس که این کار را به دشمنی و ستم انجام دهد پس به زودی او را آتش (جهنم) می چشانیم و این کار بر الله آسان است ۳۰

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ نُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا (۳۱)

اگر از گناهان بزرگ که از آن نهی شده‌اید دوری کنید از شما گناهانتان را بزداییم و شما را به جایگاهی ارجمند وارد سازیم ۳۱

وَ لَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَ لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا
اَكْتَسَبْنَ وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا (۳۲)

و آرزو نکنید آنچه را الله به آن بعضی از شما را فزونی داد، برای مردان بهره‌ای است از آنچه فراهم کرده‌اند و زنان را بهره‌ای است از آنچه فراهم کرده‌اند و از الله فزونیش را بخواهید، همانا الله به هر چیز داناست ۳۲

وَ لِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَ الْأَقْرَبُونَ وَ الَّذِينَ عَقَدْتُمْ أَيْمَانَكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا (۳۳)

و برای هر کدام نزدیکانی را قرار دادیم که ارث برند از آنچه والدین و خویشاوندان به جا می گذارند و کسانیکه با ایشان پیمان بسته‌اید پس به ایشان بهره‌ای را بدهید، همانا الله بر هر چیزی گواه است

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَ اللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ
وَ اهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَ اضْرِبُوهُنَّ فَإِنِ اطَّعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا كَبِيرًا (۳۴)

مردان بر زنان تکیه گاهی هستند بدآنچه الله بعضی از ایشان را بر بعضی فزونی داده است و
بدآنچه (مردان) از اموال خویش می بخشند پس زنان شایسته مطیع (فرمان الله) هستند،
نگه دارنده در نهان بدآنچه الله نگاه داشته است و آن (زنان) که بیم ناسازگاری از ایشان را دارید
پس آنها را نصیحت کنید و در خوابگاه ها از ایشان دوری گزینید (= قهر کنید) و از ایشان
(نفقه را) بازدارید پس اگر از شما اطاعت کردند پس بر ایشان راهی را نجوید، همانا الله برتر
بزرگ است ۳۴

وَ إِنِ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَ حَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ
بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا (۳۵)

و اگر از جدایی ایشان بیم داشتید پس داوری از میان خانواده مرد و داوری از خانواده زن بگیرید تا اگر
خواهان سازش باشند الله میان ایشان توافق ایجاد نماید، همانا الله دانای آگاه است ۳۵

وَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ بِذِي الْقُرْبَى وَ الْيَتَامَى وَ الْمَسَاكِينِ وَ الْجَارِ
ذِي الْقُرْبَى وَ الْجَارِ الْجُنْبِ وَ الصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ وَ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا (۳۶)

و الله را عبادت کنید و برای او چیزی را شریک قرار ندهید و به والدین و نزدیکان و یتیمان و بینوایان و
همسایه خویشاوند و همسایه دور و دوست همنشین و در راه مانده و زنانی که در پیمان شما هستند
نیکی کنید، همانا الله کسی را که او خودبین مغرور است را دوست ندارد ۳۶

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا (۳۷)

کسانی که بخل می ورزند و مردم را به بخل ورزی امر می کنند و پنهان می کنند آنچه را که خدا از فرزندان خویش به ایشان داده است و برای کافران عذابی خوار کننده را فراهم ساخته ایم ۳۷

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا (۳۸)

و کسانی که اموال خود را برای خودنمایی به مردم می دهند و به خدا و روز آخرت ایمان نمی آورند و آنکس که شیطان (نابودگر) همنشین او باشد پس چه همنشین زشتی است ۳۸

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا (۳۹)

و چه زبانی برای ایشان داشت که به خدا و روز آخرت ایمان آورند و از آنچه به ایشان رزق داده ایم، می بخشیدند و الله به حال ایشان داناست ۳۹

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا (۴۰)

همانا الله به سنگینی ذره ای (به ایشان) ستم نکند و اگر اعمال خوبی باشد (اجرای دستورات الله) دو برابرش کند و از نزد خویش پاداشی بزرگ بدهد ۴۰

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا (۴۱)

پس چگونه است که از هر گروهی گواهی بیاوریم و تو را (ای محمد) بر اینان گواه بیاوریم ۴۱

يَوْمَئِذٍ يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا (۴۲)

در آن روز (روز قیامت) آنان که کُفر ورزیدند و فرستاده را نافرمانی کردند دوست داشتند کاش با زمین یکسان می شدند و از الله هیچ سخنی را پنهان نمی سازند ۴۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا (۴۳)

ای کسانی که ایمان آورده اید در حالی که از خود بیخود هستید به نماز نزدیک نشوید تا این که بدانید چه می گوئید و نه در حالت جنب مگر رهگذر راهی باشید تا آنگاه که شستشو کنید و اگر بیمار یا در مسافرتی باشید یا یکی از شما را مدفوع بیاید یا با زنان نزدیکی کردید و آبی را نیافتید پس خاک پاکی را تیمم کنید و بدان چهره ها و دست های خود را بمالید که الله بخشنده آمرزنده است ۴۳

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ (۴۴)

آیا توجه نکردی به کسانی که بهره ای از کتاب به آنان رسیده است، گمراهی را (در برابر هدایت) می خرند و می خواهند که شما گمراه شوید ۴۴

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا (۴۵)

و الله به دشمنان شما داناتر است و الله در مقام سرپرستی کافی است و یاری الله کافی است ۴۵
مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ يَقُولُونَ سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا وَ أَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَ رَاعِنَا لِيًّا بِالْأَسِنَّتِهِمْ وَ طَعْنَا فِي الدِّينِ وَ لَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا وَ أَسْمَعُ وَ انظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَ أَقْوَمَ وَ لَكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا (۴۶)

از پیروان تورات کسانی هستند که کلمات را از جایگاه های خویش بر می گردانند و می گویند: شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو که نشنوی و ما را رعایت کن، با چرخاندن زبان هایشان طعنه در دین می زنند و اگر آنان می گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم و بشنو و ما را نظارت کن هر آینه برای ایشان بهتر بود و درست تر و لیکن الله به خاطر کفرشان لعنتشان کرد پس جز اندکی ایمان نمی آورند ۴۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَ كَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا (۴۷)

ای کسانی که به شما کتاب داده شده است بدانچه نازل کردیم، ایمان آورید که تصدیق کننده آنچه با شماست قبل از آنکه چهره های شما را محو سازیم (هلاک سازیم) پس ایشان را به سوی پشت (گمراهی) باز گردانیم یا آنان را لعنت کنیم چنانکه "یاران سبت" را لعنت کردیم و فرمان الله انجام شدنی

است ۴۷

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَ يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا (٤٨)

همانا الله کسی را که به او شرک بورزد را نمی آمرزد و هر آنچه از آن کمتر باشد را برای هر کس بخواهد،

می آمرزد و هر کس به الله شرک ورزد پس به درستی گناهی بزرگ را بسته است ۴۸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزُكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزُكِّي مَنْ يَشَاءُ وَ لَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا (٤٩)

آیا توجه نکردی کسانی که خویشتن را به پاکی می ستانند، بلکه الله پاک می کند هر که را بخواهد و به

ایشان به اندازه سر مویی ستم نمی شود ۴۹

انظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَ كَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا (٥٠)

نگاه کن که چگونه بر الله (دروغ) می بندند و آن دروغ به تنهایی گناهی آشکار است ۵۰

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ يَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ

أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا (٥١)

آیا توجه نکردی کسانی که به ایشان بهره ای از کتاب رسیده است به جبت (قانون) و طاغوت (استبداد)

ایمان می آورند و می گویند به آنان که کُفر ورزیده اند از آنان که ایمان آورده اند هدایت یافته ترند ۵۱

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَ مَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا (٥٢)

آنان کسانی هستند که ایشان را الله لعنت کرد و کسی را که الله او را لعنت کند برای او یآوری پیدا نکنی

۵۲

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا (٥٣)

آیا برای ایشان بهره ای از فرمانروائی است که در آن هنگام به مردم چیزی را ندهند ۵۳

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ آتَيْنَاهُمْ

مُلْكًا عَظِيمًا (٥٤)

آیا بر مردم بدآنچه الله از فزونی خویش به آنان داده است حسادت می ورزند پس به درستی به خاندان

ابراهیم کتاب و حکمت را دادیم و ایشان را پادشاهی بزرگی است ۵۴

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَ كَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا (۵۵)

پس از ایشان کسانی هستند که بدان ایمان آورده اند و از ایشان کسانی هستند که از آن (راه الله) باز داشته اند و جهنم با آتشی سوزان (برای ایشان) کافی است ۵۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمًا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا (۵۶)

همانا کسانی که به آیات ما کفر ورزیدند ما به زودی آتش (جهنم) را به ایشان می چشانیم که هر گاه پوستهای ایشان بسوزد پوستهای جایگزین دیگری برای ایشان برویایم تا عذاب را بچشد، همانا الله شوکتمند حکیم است ۵۶

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَ نُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا (۵۷)

و کسانی که ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند به زودی آنها را در باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد کنیم، در آن (بهشت) همیشه جاودان هستند، برای ایشان در آنجا همسرانی پاکیزه است و ایشان را در سایه ای پایدار وارد می کنیم ۵۷

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَ إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا (۵۸)

همانا الله شما را امر می کند که امانات را به صاحبانش باز گردانید و هنگامی که بین مردم داوری می کنید به عدالت داوری کنید، همانا الله شما را بدان پند می دهد، همانا الله شنونده بیناست ۵۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَ الرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا (۵۹)

ای کسانی که ایمان آورده اید، الله را اطاعت کنید و فرستاده و فرمانداران از خویش را اطاعت کنید پس اگر در چیزی میان خودتان ستیزه کردید پس آن را به سوی الله و فرستاده باز گردانید اگر ایمان آورنده به الله و روز آخرت هستید، این بهتر و نیکوتر در سرانجام است ۵۹

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَ مَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَ قَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَ يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيداً (٦٠)

آیا (ای محمد) توجه نکردی که ایشان می پندارند بدانچه به سوی تو نازل شده است و بدانچه پیش از تو نازل شده است ایمان آوردند، (فلذا) می خواهند به سوی طاغوت (استبداد) داوری برند و در حالیکه امر شدند که به او کفر بورزند و شیطان (نابودگر) می خواهد که ایشان را گمراه سازد، گمراهی دوری ۶۰

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَ إِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُوداً (٦١)

و هنگامی که به ایشان گفته شود: بیاید به سوی آنچه الله نازل کرده و به سوی فرستاده بیاید، منافقان را می بینی که از تو به سختی روی می گردانند ۶۱

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَ تَوْفِيقًا (٦٢)

پس چگونه است که اگر مصیبتی به خاطر آنچه دست های ایشان پیش فرستاده است به ایشان برسد، (ای محمد) نزد تو به الله سوگند می خورند که ما جز نیکوکاری و سازش نمی خواستیم ۶۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ عِظْهُمْ وَ قُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا (٦٣)

آنان کسانی هستند که الله آنچه در دلهای ایشان است را می داند پس از ایشان دوری کن و آنها را پند ده و با ایشان سخن رسایی بگو ۶۳

وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِيماً (٦٤)

و فرستاده ای را ارسال نکردیم جز تا با اراده الله اطاعت شود و اگر اینان هنگامی که به خود ستم روا داشته اند نزد تو می آمدند و طلب آمرزش از الله می خواستند و فرستاده برای ایشان آمرزش می خواست قطعاً الله را توبه پذیر مهربان می یافتند ۶۴

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَ يُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (٦٥)

پس نه، به پروردگار تو سوگند ایمان نمی آورند تا تو را در آنچه بین ایشان سر زده است به داوری برگزینند و سپس در دلهای خویش تنگی از آنچه تو داوری کرده‌ای را نیابند و بطور کامل تسلیم شوند ۶۵
وَ لَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوْ اخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَ لَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَ أَشَدَّ تَثْبِيثًا (٦٦)

و اگر ما بر ایشان مُقَرَّر می کردیم که خود را بکشید یا از سرزمین‌های خود خارج شوید آن را جز اندکی از ایشان انجام نمی دادند و اگر بدآنچه بدان پند داده می شوند عمل می کردند قطعاً برای ایشان خیر و بسیار استوارتر بود ۶۶

وَ إِذَا لَاتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا (٦٧)

و در آن هنگام از نزد خویش به ایشان مُزْدی بزرگ ارزانی می داشتیم ۶۷

وَ لَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا (٦٨)

و قطعاً ایشان را به راه راست هدایت می‌کردیم ۶۸

وَ مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ الرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصَّادِقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا (٦٩)

و آنکس که الله و فرستاده را اطاعت کند پس آنان با کسانی همراه هستند که الله به ایشان نعمت داده است، از انبیاء و راستگویان و گواهان و شایستگان و چه نیکو رفیقانی (یارانی) هستند ۶۹

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا (٧٠)

این فُزونی از جانبِ الله است و الله به دانایی کافی است ۷۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا حُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا تَبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا (٧١)

ای کسانی که ایمان آورده اید اسلحه خود را بگیرید پس گروه گروه کوچ کنید یا با هم کوچ کنید ۷۱

وَ إِنِّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا (٧٢)

و از میان شماست آنکه به سختی درنگ می کند پس اگر به شما مُصیبتی برسد، می گوید: الله به من نعمت داد که با ایشان حاضر نبودم ۷۲

و لئن أصابكم فضل من الله ليقولنَّ كأن لم تكن بينكم و بينه مودة يا ليتني كنت معهم فأفوز فوزاً عظيماً (۷۳)

و اگر فُزونی از جانبِ الله به شما برسد - چنانکه گویی هرگز بین تو و او دوستی نبوده است - خواهد گفت کاش با ایشان بودم پس به پیروزی بزرگ بهره‌مند می‌شدم ۷۳

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَ مَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْراً عظيماً (۷۴)

پس باید کسانی که زندگی دنیا را به آخرت می فروشند در راه الله نبرد کنند و هر کس که در راه الله نبرد کند پس گشته شود یا پیروز گردد به زودی به او پاداش بزرگ می دهیم ۷۴

وَ مَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّسَاءِ وَ الْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَوْلَاهَا وَ اجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيّاً وَ اجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيراً (۷۵)

و چیست شما را که در راه الله و مُستضعفین از مردان و زنان و کودکان نبرد نمی کنید؟ آنان که می گویند: پروردگارا ما را از این شهری که مردمش ستمگر هستند خارج کن و از نزد خود برای ما پشتیبانی قرار ده و از نزد خود یآوری برای ما قرار ده ۷۵

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفاً (۷۶)

کسانی که ایمان آورده اند در راه الله نبرد می کنند و کسانی که کُفر ورزیدند در راه طاغوت (استبداد) نبرد می کنند پس با یاران شیطان (نابودگر) نبرد کنید، همانا نیرنگ شیطان (نابودگر) ضعیف است ۷۶

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْ لَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَ لَا تُظَلَمُونَ فَتِيلًا (۷۷)

آیا توجه نکردی کسانی که به ایشان گفته شد، دست های خود را باز دارید و نماز را بپا دارید و زکات را بدهید پس چون به ایشان نبرد مُقَرَّر گردید ناگهان دسته ای از ایشان از مردم می ترسند به مانند ترسیدن از الله یا شدیدتر و گفتند: پروردگارا چرا نبرد را برای ما مُقَرَّر کردی؟ کاش ما را تا وقتی نزدیک مُهلت می دادی، (ای محمد) بگو: بهره دنیا کم است و آخرت بهتر است برای کسی که پرهیزکاری کند و بر شما به اندازه سر مویی ستم نشود ۷۷

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَ إِن تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ إِن تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَا لَهُؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا (۷۸)

هر جا باشید مرگ شما را در می یابد اگر چه در قلعه های مُستحکم باشید و اگر به ایشان نیکی برسد، می گویند: این از نزد الله است و اگر بدی به ایشان برسد، می گویند: این از نزد تو است، (ای محمد) بگو: همه از نزد الله است پس این گروه را چه شود که نمی خواهند سخنی را دریابند ۷۸

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَ مَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَ أَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا (۷۹)

آنچه از نیکی ها به تو می رسد پس از نزد الله است و آنچه از بدی به تو می رسد از نزد خود توست و (ای محمد) تو را برای مردم به (عنوان) فرستاده ارسال کردیم و الله در مقام گواهی کافی است ۷۹

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَ مَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا (۸۰)

آنکس که فرستاده را اطاعت کند پس به درستی الله را اطاعت کرده است و آن کس که پشت کند پس تو را (ای محمد) بر ایشان نگهبان نفرستادیم ۸۰

و يَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَ اللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ كَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا (۸۱)

و می گویند: اطاعت، ولی هنگامی که از نزد تو بیرون می روند گروهی از ایشان در درون خویش غیر از آنچه را که می گویند را پرورش می دهند و الله آنچه را پنهان می کنند را می نویسد پس (ای محمد) از ایشان دوری کن و بر الله توکل کن و الله در مقام وکالت کافی است ۸۱

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا (۸۲)

آیا در قرآن نمی اندیشید و اگر از نزد غیر الله بود در آن اختلافی بسیار می یافتند ۸۲

وَ إِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّعَوْا بِهِ وَ لَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَ إِلَى أَوْلِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ
الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَ لَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا (۸۳)

و هنگامی که به ایشان اطلاعاتی درباره امنیت یا ترس برسد آن را فاش می کنند و اگر آن را به سوی فرستاده و به سوی فرمانداران باز می گردانند، همانا آن را کسانی که از ایشان آن را ارزیابی می کردند، می شناختند و اگر فزونی و بخشش الله نبود مسلماً شیطان (نابودگر) را جز اندکی پیروی می کردید ۸۳

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ
اللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَ أَشَدُّ تَنْكِيلًا (۸۴)

پس (ای محمد) در راه الله نبرد کن جز بر نفس خویش تکلیف نداری و مؤمنان را برانگیز، امید است الله آنان را که کفر ورزیدند را (از شما) باز دارد و الله سخت قدرتمند است و نیرومند در عذاب است ۸۴

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَ كَانَ
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْبِتًا (۸۵)

کسی که شفاعت نیکی کند برای او بهره ای از آن است و کسی که شفاعت بدی کند بر او بهره ای از آن است و الله بر همه چیز نگهبان است ۸۵

وَ إِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا (۸۶)

و هنگامی که به شما زنده باد گفته شود به بهتر از آن یا همان را زنده باد گویند، همانا الله بر همه چیز

حسابگر است ۸۶

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا (۸۷)

الله صاحب قدرتی جز او نیست، او شما را در روز قیامت که شکی در آن نیست جمع می کند و چه کسی

راستگوتر از الله در سخن است؟ ۸۷

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَ اللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أ تُرِيدُونَ أَنْ تَهْتُوا مِنْ أَصْلِ اللَّهِ وَ مَنْ

يُضِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا (۸۸)

پس شما را چه شده که درباره منافقین بر دو گروه شده اید در حالیکه الله باطل ساخت بدانچه

(منافقان) فراهم می کنند، آیا می خواهید هدایت کنید کسی را که الله او را گمراه کرده است؟ و آنکس

که الله او را گمراه کند برای او راهی را پیدا نمی کنی ۸۸

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ

تَوَلَّوْا فَحُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَ لَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُلِيًّا وَ لَا نَصِيرًا (۸۹)

دوست داشتند شما نیز به مانند ایشان کافر شوید تا با هم یکسان گردید پس از ایشان پشتیبانی نگیرید

تا در راه الله هجرت کنند و اگر از ایشان روی گردانید ایشان را هر جا یافتید، بکشید و از ایشان پشتیبان

و یآوری را نگیرید ۸۹

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا

قَوْمَهُمْ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَ أَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ

فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا (۹۰)

مگر کسانی که به گروهی که میان شما و ایشان پیمانی است پیوندند یا به سوی شما بیایند در حالیکه

سینه های ایشان به تنگ آمده است از آنکه با شما نبرد کنند یا با قوم خود نبرد کنند، اگر الله

می خواست قطعاً آنها را بر شما مسلط می ساخت تا با شما نبرد کنند ولی اگر از شما کناره گیری کردند و

با شما نبرد نکردند و دست آشتی به سوی شما دراز کردند پس الله برای شما بر ایشان راهی را قرار نداده است ۹۰

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُواكُمُ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا (۹۱)

به زودی افرادی را پیدا می کنید که می خواهند از شما ایمن باشند و از قوم خویش ایمن باشند، هر گاه به سوی فتنه ای (آشوبگری دینی) فرا خوانده شوند در آن بیفتند پس اگر از شما دور نشدند و با شما آشتی نکردند و دستهای خود را (از نبرد با شما) باز نداشتند پس ایشان را بگیرید و ایشان را هر کجا که پیدا کردید، بکشید و برای شما بر ایشان تسلطی آشکار قرار دادیم ۹۱

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَفْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوًّا لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۹۲) و جایز نیست هیچ مؤمنی، مؤمنی دیگری را مگر به اشتباه بکشد و کسی که مؤمنی را به اشتباه بکشد بر عهده او آزاد کردن بنده مؤمنی است (بنده مؤمنی را از زندگی ذلت وار آزاد و نجات دهد) و خونبهایی کامل (سالم) که به خانواده اش پرداخت شود مگر آنکه ببخشند و اگر از گروهی باشند که دشمن شما هستند و او مؤمن باشد پس آزاد کردن بنده مؤمنی (بر عهده شماست) و اگر از گروهی که میان شما و ایشان پیمانی نیست پس دیه ای (خونبهایی) کامل (سالم) به خانواده او پرداخت شود و بنده مؤمنی را آزاد سازد (بر عهده شماست) و آنکس که نیابد پس روزه دو ماه پی در پی، توبه ای از نزد الله است و الله دانای حکیم است ۹۲

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا (۹۳)

و کسی که مؤمنی را عمداً بکشد پس کیفرش جهنم است، جاودان در آن است و الله بر او خشم آورد و لعنتش کند و برای او عذابی بزرگ است ۹۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبَتَّعُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (۹۴)

ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامی که برای نبرد در راه الله رهسپار می شوید پس رسیدگی کنید و نگویید به آن کسی که از در آشتی با شما در آمده است تو مؤمن نیستی، شما خواهان بهره ای از زندگی دنیا هستید در حالیکه نزد الله غنیمت های فراوان است، شما پیش از این چنین بودید پس الله بر شما منت نهاد پس رسیدگی کنید، همانا الله بدانچه انجام می دهید آگاه است ۹۴

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا (۹۵)

یکسان نیستند کناره گیرندگان از مؤمنان که مرد رنج و آسیب نیستند با (افراد) کوشش کننده در راه الله با مال ها و جان های خویش، الله (افراد) کوشش کننده با مال ها و جانهای خود را بر کناره گیرندگان در مرتبه ای فزونی داده است و هر کدام را وعده نیکویی داده است و الله (افراد) کوشش کننده را بر (افراد) کناره گیرنده (از جهاد) به پاداش بزرگ فزونی داده است ۹۵

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۹۶)

مراتبی از نزد خود و آمرزش و بخششی، و الله آمرزنده مهربان است ۹۶

إِنَّ الَّذِينَ تَوَقَّاهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (۹۷)

همانا کسانی که ایشان را فرشتگان (مرگ) در می یابند (می میرانند) در حالیکه ستم کننده بر خویشان هستند، به آنها می گویند: در چه (حالتی) بودید؟ می گویند: مُستضعفانی در زمین بودیم، (فرشتگان

مرگ) می گویند: آیا زمین الله پهناور نبود تا در آن هجرت کنید؟ پس جایگاه ایشان جهنم است و چه بازگشتگاه بدی است ۹۷

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا (۹۸)

مگر مُستضعفانی از مردان و زنان و کودکانی که چاره‌ای نداشتند و راه به جایی نبرند ۹۸

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا (۹۹)

پس اینان را امید است که الله از ایشان گذشت کند و الله آمرزندهٔ بخشنده است ۹۹

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى

اللَّهِ وَرَسُولِهِ نَمَّ يَدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۱۰۰)

و کسی که در راه الله هجرت کند، در زمین سر پناهی بسیار و گشایشی را پیدا کند و کسی که از خانهٔ خویش خارج شود در حالیکه به سوی الله و فرستاده اش هجرت کننده است پس اگر او را مرگ دریابد

پس به درستی که مُزد او بر عهدهٔ الله است و الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۰۰

وَ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ

كَفَرُوا إِنْ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا (۱۰۱)

و هنگامی که در زمین مسافرت می کنید بر شما مانعی نیست که نماز را کوتاه کنید اگر بترسید که بر

شما کافران حمله کنند، همانا کافران بر شما دشمنی آشکار هستند ۱۰۱

وَ إِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَ لِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا

فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَ لَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَ لِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَ أَسْلِحَتَهُمْ وَ دَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَ أُمَّتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ

كَانَ بِكُمْ أَدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَ خُذُوا حِذْرَكُمْ إِنْ اللَّهُ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ

عَذَابًا مُهِينًا (۱۰۲)

و هنگامی که (ای محمّد) در میان ایشان بودی و برای ایشان نماز را بپای داشتی پس باید گروهی از

ایشان (برای نماز) با تو اسلحه خود را بگیرند پس هنگامی که به سجده رفتند (و نماز را تمام کردند)،

باید پشت سر شما قرار گیرند و گروهی دیگر بیایند که نماز را به جای نیاورده‌اند پس با تو نماز بیای دارند و با خود تجهیزات و اسلحه خویش را بگیرند و آنان که کُفر ورزیدند دوست داشتند کاش از اسلحه های خویش و کالای خود غفلت می‌کردید تا یکباره بر شما حمله می‌کردند و بر شما مانعی نیست اگر شما را آزاری از باران باشد یا بیمار باشید که سلاح های خود را کنار بگذارید ولی آمادگی خویش را حفظ کنید، همانا الله برای کافران عذابی خوار کننده آماده کرده است ۱۰۲

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَ قُعُودًا وَ عَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا (۱۰۳)

پس هنگامی که نماز را به جای آوردید، الله را در حالت ایستاده و نشسته و بر پهلوهای خویش یاد کنید پس هنگامی که اطمینان یافتید پس نماز خود را بیای دارید، همانا نماز بر مؤمنان واجب زمان بندی شده است ۱۰۳

وَ لَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَ تَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۱۰۴)

و در جستجوی دشمن سُستی نوزید که اگر شما رنج می کشید پس ایشان هم رنج می برند همانگونه که شما رنج می برید در حالیکه شما از الله امید دارید آنچه را که آنها امید ندارند و الله دانای حکیم است ۱۰۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَ لَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا (۱۰۵)

همانا ما کتاب را به سوی تو (ای محمد) به حق نازل کردیم تا میان مردم بدانچه الله به تو نشان داده حُکم کنی و به نفع (افراد) خیانتکار ستیزه گر مباش ۱۰۵

وَ اسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (۱۰۶)

و از الله آمرزش بخواه که الله آمرزنده مهربان است ۱۰۶

وَ لَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا (۱۰۷)

و با آنان که به خود خیانت کردند مُجادله نکن، همانا الله هیچ خیانت کننده گناهارى را دوست ندارد

۱۰۷

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَ لَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَ هُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَ كَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطاً (۱۰۸)

از مردم پنهان می سازند و از الله پنهان نمی کنند هنگامیکه مشورت می کنند درباره آنچه از گفتار (ایشان) رضایت ندارد و او (الله) با ایشان است و الله بدانچه انجام می دهند احاطه دارد ۱۰۸

هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلاً (۱۰۹)

اینک شما از ایشان در زندگی دنیا دفاع کردید پس کیست در مقابل الله از ایشان دفاع کند یا کیست که بر ایشان وکالت کند؟ ۱۰۹

وَ مَنْ يَعْمَلْ سُوءاً أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفوراً رَحِيماً (۱۱۰)

و کسی که عمل بدی انجام دهد یا بر خویشتن ستم کند سپس از الله آمرزش بخواهد، الله را آمرزنده مهربان خواهد یافت ۱۱۰

وَ مَنْ يَكْسِبْ إِثْماً فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيماً حَكِيماً (۱۱۱)

و کسی که گناهی فراهم کند پس جز این نیست که آن را به زیان خویش فراهم کرده است و الله دانای حکیم است ۱۱۱

وَ مَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْماً ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئاً فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَاناً وَ إِثْماً مُبِيناً (۱۱۲)

و کسی که اشتباه یا گناهی را فراهم کند سپس به کسی که بیگناه باشد نسبت بدهد پس به درستی بر خود تهمت و گناهی آشکار را حمل کرده است ۱۱۲

وَ لَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَ مَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَ مَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ عَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَ كَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيماً (۱۱۳)

و (ای محمد) اگر فزونی الله و بخشش او بر تو نبود قطعاً گروهی از ایشان قصد داشتند که تو را گمراه کنند ولی جز خویشتن را گمراه نمی کنند و به تو چیزی را زیان نمی رسانند و الله بر تو کتاب و حکمت را نازل کرد و به تو آموزش داد آنچه را که نمی دانستی و فزونی الله بر تو بزرگ است ۱۱۳

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا (۱۱۴)

در بسیاری از نجوهای ایشان خیری نیست جز آنکس که به صدقه یا نیکی یا سازش میان مردم امر کند و آنکس که این کار را در راستای خشنودی الله انجام دهد پس به زودی پاداشی بزرگ به او می دهیم ۱۱۴
وَ مَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَ يُتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَ نُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا (۱۱۵)

و هر کس با فرستاده بعد از آنکه بر او هدایت آشکار شد مخالفت کند و غیر از راه مؤمنان را پیروی کند او را بدانچه دوست دارد، می رسانیم و او را در جهنم می افکنیم و چه بازگشتگاه بدی است ۱۱۵
إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَ يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا (۱۱۶)

همانا الله شرک را که به او ورزیده شود را نمی آمرزد و جز آن را برای هر کس که بخواهد، می آمرزد و کسی که به الله شرک ورزد پس به درستی در گمراهی دوری گمراه شده است ۱۱۶
إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَ إِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا (۱۱۷)

غیر از الله هر چه می خوانند جز مادگانی (صاحب قدرتانی که نام مؤنث بر ایشان نامگذاری کرده اند) نیستند و جز شیاطینی (نابودگرانی) سرکش را صدا نمی زنند ۱۱۷
لَعْنَةُ اللَّهِ وَ قَالَ لِاتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا (۱۱۸)

که الله او را لعنت کرده است و (شیطان) گفت: قطعاً از بندگان تو بهره ای معین را بگیرم ۱۱۸
وَ لِأَصْلَانَهُمْ وَ لِأَمْنِيَّتَهُمْ وَ لِأَمْرَتِهِمْ فَلْيَبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَ لِأَمْرَتِهِمْ فَلْيَغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَ مَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا (۱۱۹)

و ایشان را گمراه سازم و به آرزوهایشان افکنم و امر کنم که گوش‌های چهارپایان را بشکافند و امرشان کنم که آفرینش الله را دگرگون سازند و کسی که شیطان (نابودگر) را به جای الله به سرپرستی انتخاب کند پس به درستی به زبانی آشکار زیان دیده است ۱۱۹

يَعِدُّهُمْ وَ يُمَنِّيهِمْ وَ مَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا (۱۲۰)

و (شیطان) ایشان را نوید دهد و به آرزوهایشان افکند و ایشان را شیطان (نابودگر) جز به فریبی وعده ندهد ۱۲۰

أُولَئِكَ مَاوَأَهُمْ جَهَنَّمَ وَ لَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا (۱۲۱)

آنان جایگاهشان جهنم است و از آن راه گریزی را نمی یابند ۱۲۱

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَ مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا (۱۲۲)

و کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دهند به زودی ایشان را به باغ‌هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد کنیم، در آن همیشه جاودان هستند، وعده الله حق است و چه کسی راستگوتر از الله در سخن است؟ ۱۲۲

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَ لَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَ لَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ لَا نَصِيرًا (۱۲۳)

به دلخواه شما و نه به دلخواه اهل کتاب نیست، هر کس اعمال زشت انجام دهد به آن کیفر شود و برای خویشتن در برابر الله سرپرست و یآوری پیدا نکند ۱۲۳

وَ مَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَ لَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا (۱۲۴)

و آنکس که اعمال شایسته از مرد یا زن انجام دهد و او مؤمن باشد آنان وارد باغ (بهشت) می شوند و بر ایشان به اندازه سر مویی ستم نشود ۱۲۴

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا (۱۲۵)

و چه کسی نیکوتر در دین است از آنکه چهره خود را به سوی الله تسلیم کند و او نیکوکار باشد و آئین ابراهیم یکتاپرست (حق گرا) را پیروی کند و الله، ابراهیم را به دوستی انتخاب کرد ۱۲۵

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا (۱۲۶)

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است و الله بر همه چیز احاطه دارد ۱۲۶
وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا (۱۲۷)

و (ای محمد) از تو درباره زنان استفتاء می خواهند؟ (ای محمد) بگو: الله است که به شما درباره ایشان و آنچه بر شما در کتاب تلاوت می شود فتوا می دهد و درباره زنان یتیمی که به ایشان آنچه بر آنان مقرر شده را نمی دهید و تمایل دارید که با آنها و فرزندان بی بضاعت ازدواج کنید و آنکه (الله دستور می دهد) درباره یتیمان به عدالت قیام کنید و هر چه از خیر انجام دهید پس همانا الله بدان داناست
۱۲۷

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (۱۲۸)

و اگر زنی از شوهر خویش در مورد ناسازگاری یا رویگردانی بترسد پس مانعی بر ایشان نیست که میان خویش سازش کنند و سازش بهتر است و جانها را سختی (غیر قابل انعطاف بودن) فرا گرفته است و اگر نیکوکاری و پرهیزکاری کنید پس همانا الله بدانچه انجام می دهید داناست ۱۲۸

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا (۱۲۹)

و هرگز نمی توانید میان زنان عدالت برقرار کنید و اگر چه خواستار آن باشید پس با همه میل خود به (یکی از ایشان) متمایل نشوید تا دیگری را بلا تکلیف گذارید و اگر سازش کنید و پرهیزکاری کنید پس

همانا الله آمرزنده مهربان است ۱۲۹

وَ إِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَ كَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا (۱۳۰)

و اگر (زن و شوهر از یکدیگر) جدا شوند، الله هر کدام را از گشایش خویش بی نیاز می کند و الله وسعت بخش داناست ۱۳۰

وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ لَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ إِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا (۱۳۱)

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است و به درستی به آنان که قبل از شما کتاب (الهی) داده شده است سفارش کردیم که تقوای الهی پیشه سازید و اگر کفر ورزید پس همانا آنچه در آسمانها

و آنچه در زمین است از آن الله است و الله بی نیاز ستوده است ۱۳۱

وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ كَفَى بِاللَّهِ وَكِيلاً (۱۳۲)

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است و الله در مقام وکالت کافی است ۱۳۲

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَ يَأْتِ بِآخَرِينَ وَ كَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكٍ قَدِيرًا (۱۳۳)

ای مردم اگر (الله) بخواهد شما را (از دنیا) می برد و دیگران را (جایگزین شما) می آورد و الله بر این امر

تواناست ۱۳۳

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ كَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا (۱۳۴)

کسی که پاداش دنیا را بخواهد، نزد الله پاداش دنیا و آخرت است و الله شنونده بیناست ۱۳۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَ لَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَ الْأَقْرَبِينَ إِنْ

يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَ إِنْ تَلَوُّوا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

تَعْمَلُونَ حَبِيرًا (۱۳۵)

ای کسانی که ایمان آورده اید (افراد) برپا کننده عدالت باشید (پاییند دستورات الهی باشید)، گواهانی برای الله (باشید) و هر چند به زیان شما یا پدر و مادر و نزدیکان شما باشد، اگر (چه) بی نیاز یا نیازمند باشید پس الله به آنان اولویت دارد پس از هوس پیروی نکنید تا (از راه الله) کج شوید و اگر سرپیچی کنید یا روی گردانید پس همانا الله بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۱۳۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا (۱۳۶)

ای کسانی که ایمان آورده اید، ایمان آورید به الله و فرستاده اش و کتابی که بر او نازل کرد و کتابی که قبل از او نازل شده است و کسی که به الله و فرشتگان و کتاب های او و فرستادگانش و روز آخرت کُفر ورزد پس به درستی گمراه شده است، گمراهی دوری ۱۳۶

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَ لَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا (۱۳۷)

همانا کسانی که ایمان آوردند سپس کافر شدند سپس ایمان آوردند و بعد کافر شدند سپس در کُفر فُزونی گرفتند، الله آمرزنده ایشان نیست و ایشان را به راهی هدایت نمی کند ۱۳۷

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۳۸)

و منافقان را نوید ده که برای ایشان عذابی دردناک است ۱۳۸

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلِيَّتَهُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
(۱۳۹)

کسانی که کافران را جز مؤمنان به پشتیبانی گرفتند، آیا شوکت را نزد ایشان جستجو می کنند؟ پس همانا شوکت همه نزد الله است ۱۳۹

وَ قَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَ يُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَ الْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا (۱۴۰)

و به درستی بر شما در کتاب نازل شده است که اگر شنیدید به آیات الله کفر ورزی می شود و به آنها (آیات الله) مسخره می شود پس با ایشان ننشینید تا در سخنی غیر از آن فرو روند که شما در آن هنگام مانند ایشان هستید، همانا الله گردآورنده همه منافقان و کافران در جهنم است ۱۴۰

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَ نَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا (۱۴۱)

کسانیکه مراقب شما هستند تا اگر برای شما پیروزی از جانب الله باشد، می گویند: آیا با شما نبودیم؟ و اگر بهره ای (از پیروزی) برای کافران بود، می گویند: آیا بر شما چیرگی نیافتیم و شما را از مؤمنان حفظ نکردیم؟ پس الله بین شما در روز قیامت حکم می کند و الله هرگز راهی را برای کافران بر علیه مؤمنان قرار نداده است ۱۴۱

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَ هُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا (۱۴۲)

همانا منافقان با الله فریبکاری می کنند و او (الله) فریب دهنده ایشان است و هر گاه به سوی نماز بر می خیزند با بی میلی بر می خیزند و به مردم خودنمایی می کنند و الله را جز اندکی یاد نمی کنند ۱۴۲

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هُوَ لَا إِلَى هُوَ لَا إِلَى هُوَ لَا مَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا (۱۴۳)

در میان این سرگردان هستند، نه به سوی آنان هستند و نه به سوی اینان و کسی را که الله گمراه کند برای او راهی را پیدا نمی کنی ۱۴۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلِ تُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا (۱۴۴)

ای کسانیکه ایمان آورده اید کافران را به جای مؤمنان به پشتیبانی نگیرید، آیا می خواهید برای الله بر علیه خود دستاویزی آشکار قرار دهید؟ ۱۴۴

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَ لَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا (۱۴۵)

همانا منافقین در اعماق از آتش (جهنم) هستند و برای ایشان یوری نیست ۱۴۵

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَ أَصْلَحُوا وَ اغْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَ أَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا (۱۴۶)

مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح نمودند و به (دین) الله چنگ زدند و دینشان را برای الله خالص نمودند پس ایشان با مؤمنان هستند و به زودی الله به مؤمنان پاداشی بزرگ را می دهد ۱۴۶

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَ آمَنْتُمْ وَ كَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا (۱۴۷)

الله شما را اگر سپاسگزار باشید و ایمان آورید عذاب نمی کند و الله حق شناس داناست ۱۴۷

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَ كَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا (۱۴۸)

الله بد زبانی آشکار در سخن گفتن را دوست ندارد مگر آنکس که بر او ستم شده باشد و الله شنونده

داناست ۱۴۸

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءِ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا (۱۴۹)

اگر خیر را آشکار کنید یا آن را پنهان سازید یا از بدی گذشت کنید پس همانا الله بخشنده تواناست ۱۴۹

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ يُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ يَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَ نَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۵۰)

همانا کسانی که به الله و فرستادگانش کفر ورزیدند و می خواهند بین الله و فرستادگانش جدایی افکنند و می گویند: به بعضی ایمان می آوریم و به بعضی کفر می ورزیم و می خواهند که میان این راهی را

برگیرند ۱۵۰

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَ أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا (۱۵۱)

آنان به حق کافر هستند و برای کافران عذابی خوار کننده را آماده کرده ایم ۱۵۱

وَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ لَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَ كَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا (۱۵۲)

و کسانی که به الله و فرستادگانش ایمان آورند و میان هیچکدام از ایشان جدایی نیفکندند به زودی به ایشان (حق و) حقوقشان را می دهد و الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۵۲

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا (۱۵۳)

(ای محمد) اهل کتاب از تو می خواهند که بر ایشان کتابی از آسمان نازل کنی پس به درستی از موسی بزرگتر از این را خواستند پس (قوم بنی اسرائیل) گفتند: الله را آشکارا به ما نشان بده پس ایشان را صاعقه به دلیل ستمکاریشان فرا گرفت سپس گوساله را انتخاب کردند بعد از آنکه نشانه‌های آشکار برای ایشان آمد پس از ایشان گذشت کردیم و به موسی تسلطی آشکار را دادیم ۱۵۳

وَ رَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَ قُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَ قُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا غَلِيظًا (۱۵۴)

و بر بالای ایشان (کوه) طور را به خاطر پیمانشان برافراشتیم و به ایشان گفتیم: که به دروازه سجده کننده وارد شوید و به ایشان گفتیم: که در "حکم سبت" تجاوز نکنید و از ایشان پیمانی سخت گرفتیم ۱۵۴

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَ كُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ قَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقٍّ وَ قَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا (۱۵۵)

پس به خاطر عهدشکنی ایشان و کفر ورزی به آیات الله و کشتن به ناحق انبیاء و گفتار ایشان که دل‌های ما در پرده است، بلکه الله به خاطر کفرشان بر (دل‌های) ایشان مهر نهاده است پس جز اندکی ایمان نیاوردند ۱۵۵

وَ بِكُفْرِهِمْ وَ قَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا (۱۵۶)

و به کفر ایشان (یهودیان) و گفتارشان که بر مریم بهتانی بزرگ زدند (تهمت زنا) ۱۵۶

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا (١٥٧)

و گفتارشان (گفتار یهودیان)، همانا ما مسیح پسر مریم رسول الله را کشتیم و در حالیکه (یهودیان) او (عیسی) را نکشتند و او را به صلیب نکشیدند و لیکن (عیسی) به سوی ایشان (یهودیان) بازگشت و همانا کسانی که در آن (رستاخیز او = عیسی) اختلاف کردند در شکی از آن هستند بدان جز پیروی پندار دانشی ندارند و او را یقیناً (یهودیان) نکشتند ۱۵۷

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (١٥٨)

بلکه او را الله به سوی خویش بالا برد و الله شوکتمند حکیم است ۱۵۸

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا (١٥٩)

و از اهل کتاب، کسی نیست مگر قبل از مرگش به او ایمان می آورد و روز قیامت (عیسی) بر ایشان گواه خواهد بود ۱۵۹

فَيُظْلَمُونَ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا (١٦٠)

پس به ستمی که از پیروان تورات صادر شد بر ایشان پاکیهایی را حرام کردیم که آن بر ایشان حلال بود و به سبب آنکه بسیاری از (مردم را از) راه الله باز می داشتند ۱۶۰

وَ أَخَذِهِمُ الرِّبَا وَ قَدْ نُهِوا عَنْهُ وَ أَكَلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (١٦١)

و به علت گرفتن ربا و خوردن اموال مردم به ناحق، در حالیکه از آن منع شده بودند و برای کافران از ایشان (یهودیان) عذابی دردناک را آماده کرده ایم ۱۶۱

لَكِنَّ الرَّاْسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ الْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَ مَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ الْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَ الْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ الْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا (١٦٢)

لیکن به (افراد) پا برجا در دانش (دینی) از ایشان و مؤمنان بدانچه به سوی تو (ای محمد) نازل شد و بدانچه پیش از تو نازل شد و (افراد) برپا دارنده نماز و (افراد) بخشنده زکات و (افراد) ایمان آورنده به الله و روز آخرت، آنان را به زودی پاداشی بزرگ می دهیم ۱۶۲

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَ النَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَ أَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطِ وَ عِيسَى وَ أَيُّوبَ وَ يُوسُفَ وَ هَارُونَ وَ سُلَيْمَانَ وَ آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا (۱۶۳)

همانا (ای محمد) به سوی تو وحی کردیم چنانکه به سوی نوح و انبیاء بعد از او وحی کردیم و به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگان و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان وحی کردیم و به داود زبور را دادیم ۱۶۳

وَ رُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَ رُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَ كَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا (۱۶۴)

و فرستادگانی که سرگذشت ایشان را بر تو (ای محمد) پیش از این بازگو کردیم و فرستادگانی را که سرگذشت ایشان را به تو بازگو نکردیم و الله با موسی سخن گفت (چه) سخن گفتنی ۱۶۴

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَ مُنْذِرِينَ لئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَ كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (۱۶۵)

فرستادگانی بشارت دهنده و هشدار دهنده تا برای مردم در برابر الله بعد از فرستادگان حجتی نباشد و الله شوکتمند حکیم است ۱۶۵

لَئِنْ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا (۱۶۶)

لیکن الله گواهی می دهد بدانچه به سوی تو (ای محمد) آن (قرآن) را به دانش خود نازل نمود و فرشتگان گواهی می دهند و الله در مقام گواهی کافی است ۱۶۶

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا (۱۶۷)

همانا کسانی که کُفر ورزیدند و (مردم را) از راه الله بازداشتند به درستی به گمراهی دوری اُفتاده اند ۱۶۷

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ ظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَ لَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا (۱۶۸)

همانا کسانی که کُفر ورزیدند و ستم کردند این گونه نیست که الله ایشان را بیامرزد و نه به راهی هدایتشان کند ۱۶۸

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا (۱۶۹)

مگر به راه جهنم که در آن همیشه جاودان هستند و همانا این بر الله آسان است ۱۶۹

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۱۷۰)

ای مردم به درستی به سوی شما فرستاده ای به حق از جانب پروردگارتان ارسال شد پس ایمان آورید که آن برای شما بهتر است و اگر کفر ورزید پس همانا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است و الله دانای حکیم است ۱۷۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا (۱۷۱)

ای اهل کتاب درباره دین خود غلو (گزافه گویی) نکنید و درباره الله جز به حق نگویید، جز این نیست که مسیح پسر مریم فرستاده الله و فرمانی است که آن را به سوی مریم افکند و نگویید سه تا (اندیشه کافرانه تثلیث)، بس کنید برای شما بهتر است، جز این نیست که الله صاحب قدرتی یکتاست، (الله) پاک و منزّه است که برای او واسطه ای باشد و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است برای اوست، و الله در مقام وکالت کافی است ۱۷۱

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَ لَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا (۱۷۲)

هرگز مسیح و نه فرشتگان مقرب (نزدیک) سرپیچی نکنند که بنده ای برای الله باشند و آنکس که از عبادت او (الله) سرپیچی کند و کبر ورزد پس به زودی همه آنان را به سوی خود گرد آورد ۱۷۲

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَ يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَ اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَ لَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ لَا نَصِيرًا (۱۷۳)

پس آنان که ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند پس (حق و) حقوقشان را به تمام می دهیم و از فزونی خویش بر ایشان بیفزاییم و آنان که سرپیچی کردند و کبر ورزیدند پس ایشان را عذاب کند، عذابی دردناک و در برابر الله برای خویش سرپرست و یآوری نیابند ۱۷۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا (۱۷۴)

ای مردم همانا از جانب پروردگار شما دلیلی آمد و به سوی شما نوری آشکار (قرآن را) نازل کردیم ۱۷۴
فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَ يَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا (۱۷۵)

پس کسانی که به الله ایمان آورند و به او (دین الله) چنگ زنند به زودی ایشان را به رحمتی از خود و فزونی وارد کند و به سوی خود به راهی پایدار ایشان را هدایت کند ۱۷۵

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَ لَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَ هُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَ إِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَ نِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۱۷۶)

ای محمد) از تو (درباره ارث خواهران و برادران) فتوا می خواهند، (ای محمد) بگو: الله در مورد کلاله (خواهر و برادر) فتوا می دهد، اگر مردی بمیرد و او را فرزندی نباشد و برای او خواهری باشد پس برای آن خواهر، نصف آنچه بجا گذارده است و (اگر خواهری از دنیا برود، وارث او یک برادر باشد) او (تمام) ارث را از خواهر می برد، در صورتی که خواهر او (میّت) فرزندی نداشته باشد و اگر دو خواهر (از او) باقی باشند برای ایشان دو سوم آنچه بجای گذارده است و اگر برادران و خواهرانی باشند برای هر مردی معادل سهم دو زن است، الله برای شما بیان می کند تا مبادا گمراه شوید و الله بر همه چیز داناست

۱۷۶

سوره مائده - ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُجَلِّي الصَّيْدِ وَ
أَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ (۱)

ای کسانی که ایمان آورده اید به پیمان ها وفا کنید، برای شما دام های چهارپا حلال شده است جز آنچه
(حکمش) بر شما خوانده می شود، در حالیکه شکار را نباید در حال احرام، حلال بشمارید همانا الله
بد آنچه می خواهد حکم می کند ۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَ لَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَ لَا الْهَدْيَ وَ لَا الْقَلَائِدَ وَ لَا آمِنَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَ رِضْوَانًا وَ إِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَ تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوَى وَ لَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ وَ اتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید علائم (نشانه ها و مناسک) الهی را حرمت نهید و ماه حرام و قربانیهای
بی نشان و نشان دار و حرمت زائران بیت الله الحرام را نشکنید که از جانب پروردگارشان فزونی و
خشنودی می جویند و هنگامیکه از احرام خارج شدید پس شکار کنید و کینه گروهی که شما را از
مسجدالحرام بازداشتند بر آن ندارد بر آنان ستم کنید و یکدیگر را بر نیکوکاری و پرهیزکاری کمک کنید و
بر گناه و ستم همدیگر را کمک نکنید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله سخت کیفر است ۲

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَ الدَّمُ وَ لَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَ مَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَ الْمُنْحَنِقَةُ وَ الْمَوْقُودَةُ وَ الْمُتَرَدِّيَّةُ
وَ النَّطِيحَةُ وَ مَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَ مَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَ أَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ

الْيَوْمَ يَتَسَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاتَّمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳)

بر شما حرام شد مُردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر الله (منصوب شده به غیر الله) بر آن بُرده شود و (حیوان) خفه شده و آنچه با سنگ زده و پرتاب شده و شاخ زده باشد و آنچه را حیوانات وحشی خورده باشند مگر آنچه را که خود ذبح کرده اید و آنچه نزد بُتها ذبح شود و آنچه با قرعه کشی تقسیم کنید، این نافرمانی است، امروز کسانی که از دین شما کافر شدند ناامید شدند پس از ایشان نترسید و از من بترسید، امروز برای شما آئین شما را به انجام رسانیدم و بر شما نعمتم را تمام کردم و برای شما اسلام (تسلیم شدن در برابر دستورات الله) را به عنوان آئین پسندیدم پس آنکس که در گرسنگی بدون گرایش به گناهی ناچار شود پس همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۳

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ تُعَلَّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۴)

(ای محمد) از تو می پرسند: چه چیز برای ایشان حلال شده است؟ (ای محمد) بگو: برای شما پاکیزه ها حلال شده است و آنچه از سگهای شکاری آموزش داده اید در حالیکه آموزش دهنده آنها باشید بدانچه الله به شما آموزش داد، از آنچه برای شما (سگهای شکاری) نگاه داشته اند را بخورید و نام الله را بر آن یاد کنید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله در حسابرسی سریع است ۴

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۵)

امروز برای شما پاکیزه ها حلال گردید و خوراک کسانی که به ایشان کتاب داده شد برای شما حلال شد و خوراک شما بر آنها حلال گردید و زنان پاکدامن از مؤمنین و زنان پاکدامن از کسانی که به ایشان از قبل کتاب داده شد (بر شما حلال اند) هنگامیکه (حق و) حقوقشان را بدهید در حالیکه پاکدامن باشید و نه خواستار روابط نامشروع و نه خواستار روابط پنهانی و آنکس که به ایمان خود کافر شد پس به درستی اعمال او تباه شده است و او در آخرت از (افراد) زیانکار است ۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَ أَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَ امْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَ أَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَ إِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَ إِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَ أَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَ لَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَ لِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ (۶) ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامی که به سوی نماز بر می خیزید پس چهره ها و دستهای خود را به سوی آرنجها بشویید و سرهای خود را مسح کنید و پاهای خود را به سوی دو قاب پا بشویید (پاهای خود را همراه با قوزکهای آنها بشویید یا پاهای خود را مسح کنید) و اگر جنب بودید خود را پاک سازید و اگر بیمار یا در سفری بودید یا یکی از شما را مدفوع بیرون آید یا با زنان رابطه جنسی برقرار کردید پس (اگر) آب نیافتید پس آهنگ خاکی پاک کنید پس بر چهره ها و دستهای خود از آن بمالید، الله نمی خواهد که بر شما سخت بگیرد لیکن (می خواهد) تا شما را پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام گرداند تا شاید سپاسگزار باشید ۶

وَ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ مِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَ اطَّعْنَا وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۷)

و نعمت الله به شما و پیمانش را که با شما بسته است را بیاد آورید هنگامیکه گفتید: شنیدیم و اطاعت کردیم و تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله به درون سینه ها داناست ۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَى أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۸)

ای کسانی که ایمان آورده اید (افراد) قیام کننده برای الله و گواهانی به عدالت باشید و کینه قومی شما را
و ندارد که به عدالت رفتار نکنید، عدالت کنید که آن به پرهیزکاری نزدیکتر است و تقوای الهی پیشه
سازید، همانا الله بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۸

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ (۹)

الله کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند وعده داده است، برای ایشان آمرزشی و مُزدی
بزرگ است ۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۰)

و کسانی که کُفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شُمرند، آنان یاران دوزخ هستند ۱۰
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۱۱)

ای کسانی که ایمان آورده اید نعمت الله را بر شما به یاد آورید هنگامیکه گروهی قصد داشتند که به سوی
شما دست دراز کنند پس دستهای ایشان را (الله) از شما باز داشت و تقوای الهی پیشه سازید و مؤمنان
باید به الله توکل کنند ۱۱

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ (۱۲)

و مسلماً الله از بنی اسرائیل پیمان گرفت و از ایشان دوازده سردار بر انگیختیم و الله فرمود: من با شما
هستم اگر نماز را به پای داشتید و زکات را دادید و به فرستادگان من ایمان آوردید و ایشان را احترام
گذاشتید و به الله وامی نیکو دادید قطعاً از شما گناهانتان را پاک می کنم و شما را به باغهایی که از زیر
آنها نهرها جاریست وارد می کنم پس آنکس از شما بعد از این کُفر ورزد پس به درستی راه درست را
گم کرده است ۱۲

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَوَاضِعِهِ وَ نَسُوا حَظًّا مِمَّا
ذُكِّرُوا بِهِ وَ لَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَ اصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ (۱۳)

پس به خاطر عهد شکنی ایشان آنها را لعنت کردیم و دل‌هایشان را سخت گردانیدیم، (ایشان) کلام (الله)
را از جایگاهش تحریف می کردند و بخشی از آنچه را به آن یادآور شده بودند را فراموش کردند و
(ای محمد) زمانی نیست که بر خیانتی از آنان آگاه نشوی مگر عده کمی از آنان (که به تو ایمان آورده اند
و خیانت پیشه نیستند) پس از ایشان گذشت کن و چشم پوشی کن، همانا الله دوستدار (افراد) نیکوکار
است ۱۳

وَ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَ
الْبُغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ سَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ (۱۴)

و از کسانی که گفتند: ما مسیحی هستیم از ایشان پیمان گرفتیم پس بخشی از آنچه به آن یادآوری شده
بودند را فراموش کردند و میان آنان دشمنی و کینه را تا روز قیامت برانگیختیم و به زودی الله ایشان را
بدآنچه می ساختند آگاهی می دهد ۱۴

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَ يَعْفُو عَن كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَ كِتَابٌ مُبِينٌ (۱۵)

ای اهل کتاب به درستی به سوی شما فرستاده ما آمد تا برای شما بیان کند بسیاری از آنچه را که از کتاب
پنهان می کردید و از بسیاری گذشت کند، به درستی از جانب ما نور و کتابی آشکار آمد ۱۵

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَ يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَ يَهْدِيهِمْ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۶)

الله هر کس که بدنبال حُشْنُودی او باشد را بدان به راه‌های سلامت هدایت می کند و ایشان را به اراده او
از تاریکیها به سوی نور بیرون می برد و ایشان را به جایگاه پایدار هدایت می کند ۱۶

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَ أُمَّهُ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (١٧)

مسلماً کُفر ورزیدند کسانیکه گفتند: همانا الله او مسیح پسر مریم است، (ای محمد) بگو: چه کسی قدرتی بر الله دارد اگر (الله) بخواهد مسیح پسر مریم و مادرش و هر که در زمین است همه را هلاک کند؟ و برای الله است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، خلق می کند هر آنچه بخواهد و الله بر هر چیزی تواناست ١٧

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ وَ النَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَ أَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ (١٨)

و یهودیان و مسیحیان گفتند: ما فرزندان الله و دوستان او هستیم، (ای محمد) بگو: پس چرا شما را (الله) به خاطر گناهانتان عذاب می کند بلکه شما بشری هستید از آنچه (الله) خلق کرد، هر که را بخواهد می آمرزد و هر که را بخواهد عذاب می کند و برای الله پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست و به سوی او بازگشت است ١٨

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ لَّا
نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَ نَذِيرٌ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (١٩)

ای اهل کتاب به درستی به سوی شما فرستاده ما بعد از فاصله زمانی با فرستادگان (پیشین) آمد تا که نگوید که ما را بشارت دهنده و هشدار دهنده ای نیامد پس به درستی به سوی شما بشارت دهنده و هشدار دهنده ای آمد و الله بر هر چیزی تواناست ١٩

وَ إِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا اللَّهَ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَ جَعَلَ لَكُمْ مُلُوكًا وَ آتَاكُمْ
مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ (٢٠)

و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من نعمت الله بر شما را به یاد آورید هنگامیکه در میان شما انبیاء را قرار داد و شما را پادشاهانی قرار داد و به شما آنچه را بدان کسی از جهانیان را نداده بود ارزانی داشت ۲۰

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَ لَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ (۲۱)

ای قوم من به سرزمین مقدسی که الله برای شما قرار داد وارد شوید و بر پشت های خویش باز نگردید که زیانکار می گردید ۲۱

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ (۲۲)

(قوم بنی اسرائیل) گفتند: همانا در آن گروهی زورآور هستند و هرگز ما در آن (سرزمین مقدس) وارد نشویم تا از آن بیرون روند پس زمانیکه از آن بیرون آمدند پس همانا ما داخل آن سرزمین می شویم ۲۲
قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَالِبُونَ وَ عَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۳)

دو نفر از آنان که (از الله) می ترسیدند و الله بر ایشان نعمت داده بود، گفتند: از این دروازه بر ایشان وارد شوید پس هنگامیکه وارد شدید پس شما پیروز هستید و بر الله توکل کنید اگر مؤمن هستید ۲۳
قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَ رَبِّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ (۲۴)

(قوم بنی اسرائیل) گفتند: ای موسی هرگز در آن داخل نشویم هیچگاه تا ایشان در آنجا هستند پس تو و پروردگارت بروید و (با آنها) نبرد کنید که ما در اینجا خواهیم نشست ۲۴

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَ أَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (۲۵)

(موسی) گفت: پروردگارا من جز خود و برادرم مالک نیستم پس میان ما و گروه نافرمان جدایی افکن ۲۵
قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (۲۶)

(الله) فرمود: (ورود به سرزمین مقدس) بر ایشان چهل سال حرام است، در زمین سرگردان می مانند پس (ای موسی) بر گروه نافرمان تأسف نخور ۲۶

وَ اِئْتِ عَلَیْهِمْ نَبَأَ ابْنِی آدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ اَحَدِهِمَا وَ لَمْ یُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا یُتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِیْنَ (۲۷)

و بر ایشان داستان فرزندان آدم را به حقّ به ایشان بخوان هنگامیکه قربانی کردند، قربانی از یکی از ایشان پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد، (قابیل) گفت: همانا تو را می کشم؟ (هابیل) گفت: جز این نیست که الله (قربانی را) از (افراد) پرهیزکار می پذیرد ۲۷

لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَیَّ یَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا اَنَا بِبَاسِطٍ یَدَیْ اِلَیْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنِّیْ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ (۲۸)

(هابیل گفت:) اگر دستت را به سوی من دراز کنی که مرا بکشی، دستم را به سوی تو دراز نکنم تا تو را بکشم، همانا من از الله پروردگار جهانیان می ترسم ۲۸

اِنِّیْ اُرِیْدُ اَنْ تَبُوْءَ بِاِیْمِیْ وَ اِیْمِکَ فَتَكُوْنُ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ وَ ذٰلِکَ جَزَاءُ الظّٰلِمِیْنَ (۲۹)

همانا من می خواهم که تو گناه من و گناه خویش را به دوش کنی تا از یاران آتش (جهنم) شوی و مجازات ستمکاران این است ۲۹

فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِیْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ (۳۰)

پس برای او (قابیل) قتل برادرش آراسته شد پس او، (هابیل) را کشت و از (افراد) زیانکار گردید ۳۰

فَبَعَثَ اللّٰهُ عُرَابًا یَّبْحَثُ فِی الْاَرْضِ لِیُرِیْهٖ کَیْفَ یُوَارِیْ سَوَآءَ اَخِیْهِ قَالَ یَا وِیْلَتًا اَعْجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ

هٰذَا الْعُرَابِ فَاُوَارِیْ سَوَآءَ اَخِیْ فَاَصْبَحَ مِنَ النَّٰدِمِیْنَ (۳۱)

پس الله کلاغی را بر انگیخت که در زمین جستجو می کرد تا به او نشان دهد که چگونه جسد برادر خویش را پنهان سازد، (قابیل) گفت: ای وای بر من آیا ناتوان شدم از آنکه مانند این کلاغ باشم تا جسد برادر خویش را پنهان سازم؟ پس از پشیمانان گردید ۳۱

مِنْ اَجْلِ ذٰلِکَ کَتَبْنَا عَلٰی بَنِیْ اِسْرٰئِیْلَ اَنْهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَیْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِی الْاَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ

النَّاسَ جَمِیْعًا وَ مَنْ اَحْیَاها فَكَأَنَّمَا اَحْیَا النَّاسَ جَمِیْعًا وَ لَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَیِّنٰتِ ثُمَّ اِنْ كَثِیْرًا

مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِکَ فِی الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ (۳۲)

برای این بر بنی اسرائیل مُقرر داشتیم هر کس نفسی را به غیر نفسی یا فساد در زمین بُکشد پس مانند آن است که همه مردم را گشته است و آنکس که او را زنده سازد گویا همه مردم را زنده ساخته است و مُسلماً به سوی شما فرستادگان ما با نشانه ها آمدند پس همانا بسیاری از ایشان بعد از این (افراد) تجاوز کننده بودند ۳۲

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَاداً أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۳۳)

جز این نیست مُجازات کسانی که با الله و فرستاده اش جنگ می کنند و در زمین فساد می کنند آن است که گشته شوند یا به دار آویخته شوند یا دستها و پاهاى ایشان بر خلاف بُریده شود یا از آن سرزمین تبعید گردند، این (مُجازات) برای ایشان خواری در دنیا است و برای ایشان در آخرت عذابی بزرگ است ۳۳

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۴)

مگر کسانی که توبه کردند قبل از آنکه دست شما به ایشان برسد پس بدانید که الله آمرزنده مهربان است ۳۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَعُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَ جَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۳۵)

ای کسانی که ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید و به سوی او (الله) وسیله‌ای بجوئید و در راه او (به وسیله اجرای دستورات الهی) کوشش کنید تا شاید رستگار شوید ۳۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً وَ مِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۳۶) همانا کسانی که کُفر ورزیدند اگر برای ایشان هر آنچه در زمین است همگی و مانند آن را (نیز) با آن (داشته باشد) تا خود را از عذاب روز قیامت جایگزین دهند از ایشان قبول نگردد و برای ایشان عذابی دردناک است ۳۶

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَ مَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ (۳۷)

می خواهند از آتش (جهنم) خارج شوند و ایشان از آن خارج نخواهند شد و ایشان را عذابی همیشگی است ۳۷

و السَّارِقُ وَ السَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۳۸)

و مرد دزد و زن دزد را پس جدا کنید توان ایشان را به اندازه آنچه که مرتکب شده است (مجازات) متناسب با عمل دزدی)، عبرتی از جانب الله است و الله شوکتمند حکیم است ۳۸

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَ أَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۹)

پس آنکس که بعد از ستمش توبه کرد و اصلاح نمود (سرقه را جبران کرد، مال دزدی را به مالباخته عودت نمود) پس همانا الله توبه او را می پذیرد، همانا الله آمرزنده مهربان است ۳۹

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۴۰)

آیا نمی دانید که برای الله پادشاهی آسمانها و زمین است، هر کس را بخواهد عذاب می کند و هر کس را که بخواهد می آمرزد و الله بر همه چیز تواناست ۴۰

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَ لَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَ إِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۴۱)

ای فرستاده تو را اندوهگین نکنند کسانی که در کفر می شتابند، کسانی که با دهانهای خویش می گویند ایمان آوردیم ولی دلهایشان ایمان نیاورده است و چه آنان که پیروان (دروغین) تورات اند، شنونده دروغ هستند، برای گروهی دیگر که نزد تو (ای محمد) نیامدند خبرچینی می کنند، کلمات را از جایگاههای خود تحریف می کنند، می گویند: اگر این را داده شده اید پس آن را بگیرید و اگر آن را داده نشدید پس دوری کنید و اگر الله بخواهد کسی را وارد فتنه ای (آشوبگری دینی) کند هرگز در برابر الله مالک چیزی نیستی،

آنان کسانی هستند که الله نخواست که دلهای ایشان را پاک سازد، برای ایشان در دنیا خواری است و برای ایشان در آخرت عذابی بزرگ است ۴۱

سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْالُونَ لِلسُّخْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئاً وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (۴۲)

شنونده دروغ هستند، خورنده رشوه اند پس اگر به سوی تو آمدند پس میان ایشان حکم کن یا از ایشان رویگردان و اگر از ایشان رویگردانی پس میان ایشان به عدالت حکم کن، همانا الله (افراد) دادگر را دوست دارد ۴۲

وَ كَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَ عِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ مَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ (۴۳)

و چگونه تو را (ای محمد) به داوری می گیرند در حالیکه نزد ایشان تورات است که در آن حکم الله است سپس بعد از آن (مراجعه به تورات) پشت می کنند و آنان مؤمنان نیستند ۴۳

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَ نُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَ الرَّبَّانِيُّونَ وَ الْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَ كَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَ احْشَوْنَ اللَّهَ وَ لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمناً قَلِيلاً وَ مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (۴۴)

همانا ما تورات را نازل کردیم که در آن هدایت و نور است، بدان فرستادگانی که تسلیم (مطلق) الله بوده اند برای پیروان تورات حکم می کردند و پرورش یافتگان (دینی) و خبرگان (دینی) نیز همانطور بدانچه نگهبان آن شدند از کتاب الله حکم می کردند و بر آن گواهانی بودند پس از مردم نترسید و از من بترسید و آیات را به بهایی ناچیز نفروشید و هر کس حکم نکند بدانچه الله نازل کرده است پس آنان کافران هستند ۴۴

وَ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَ الْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَ الْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَ الْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَ السِّنَّ بِالسِّنِّ وَ الْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَ مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۴۵)

و بر ایشان در آن (تورات) مُقَرَّر کردیم که جان در برابر جان و چشم در برابر چشم و بینی برابر بینی و گوش برابر گوش و دندان در برابر دندان و زخم‌ها برابر است پس کسی که از آن گذشت کند پس آن (گذشت) قطعاً کفاره (گناهان) او خواهد بود و آنکس که بدآنچه الله نازل کرده است حُکم نکند پس آنان

ستمگران هستند ۴۵

و قَفِينًا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَ آتِينَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَ نُورٌ وَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَ هُدًى وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ (۴۶)

و به دنبال ایشان عیسی پسر مریم را فرستادیم کسی که تصدیق کننده آنچه پیش روی او از تورات است و به او انجیل را دادیم که هدایت و نوری و تصدیق کننده آنچه پیش روی او از تورات است و هدایت و پندی برای (افراد) پرهیزکار است ۴۶

وَ لِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَ مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۴۷)

و باید اهل انجیل بدآنچه الله در آن نازل کرده است حُکم کنند و هر کس بدآنچه الله نازل کرده حُکم نکند پس ایشان نافرمان هستند ۴۷

وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَ مُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَاجاً وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعاً فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۴۸)

و ما این کتاب (قرآن) را به حقّ به سوی تو نازل کردیم در حالی که تصدیق کننده کتابهای پیشین و نگهبان آنهاست پس میان ایشان حُکم کن بدآنچه الله نازل کرد و در برابر آنچه به سوی تو از حقّ آمد از هواهای نفسانی ایشان پیروی نکن، برای هر کدام از شما شریعت و روشی است، اگر الله می خواست شما را اُمت واحد قرار می داد و لیکن (الله) خواست تا شما را آزمایش کند در آنچه به شما ارزانی داشته است (کتابهای الهی) پس به سوی کارهای خیر بشتابید، به سوی الله بازگشت همه شماست پس شما را بدآنچه در آن اختلاف می کردید آگاهی می دهد ۴۸

وَ أَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَ اخْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَ إِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ (٤٩)

و آنکه (ای محمد) میان ایشان بدانچه الله نازل کرد حکم کن و از هواهای نفسانی ایشان پیروی نکن و از ایشان بترس که مبدا تو را از بعضی از آنچه الله به سوی تو نازل کرده است فریب بدهند پس اگر به آن پشت کردند بدان که جز این نیست که الله می خواهد ایشان را به پاره‌ای از گناهانشان گرفتار کند و همانا بسیاری از مردم نافرمان هستند ۴۹

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (٥٠)

آیا حکم جاهلیت را می جویند؟ و چه کسی نیکوتر از الله در حکم (دادن) برای گروهی که یقین دارند ۵۰
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَ النَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (٥١)

ای کسانی که ایمان آورده اید یهود و مسیحیان را پشتیبان خویش نگیرید، بعضی از ایشان پشتیبان بعضی دیگر هستند و هر کس ایشان را به پشتیبانی گیرد از آنان است، همانا الله گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۵۱

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ (٥٢)

پس (ای محمد) می بینی آنانکه در دل‌هایشان بیماری است در میان ایشان (کافران) می‌شتابند، می‌گویند: می‌ترسیم به ما پیشامدی برسد پس امید آنکه الله از نزد خویش پیروزی یا امری را بیاورد چنانکه از آنچه در دل‌های خود مخفی می‌ساختند پشیمان گردند ۵۲

وَ يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ (٥٣)

و کسانی که ایمان آوردند، می گویند: آیا اینان هستند که با سوگندهای سخت به الله قسم می خوردند که همانا ایشان همراه شما خواهند بود؟ اعمال ایشان تباه شد و از (افراد) زیانکار شدند ۵۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۵۴)

ای کسانی که ایمان آورده اید هر کس از شما از دین خود مُرتد شود (از دین اسلام باز گردد) به زودی الله گروهی را بیاورد که آنها را دوست دارد و آنها هم او را دوست دارند در برابر مؤمنان فروتن هستند، در برابر کافران عزتمند هستند، در راه الله کوشش می کنند و از سرزنش (افراد) سرزنش کننده نمی ترسند، این فزونی الله است آن را به هر کس که بخواهد می دهد و الله وسعت بخش داناست ۵۴

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ (۵۵)

جز این نیست که پشتیبان شما الله و فرستاده اش و کسانی که ایمان آوردند، کسانی که نماز را به پای می دارند و زکات را می دهند و ایشان (در برابر الله) متواضع هستند ۵۵

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ (۵۶)

و هر کس الله و فرستاده اش را و کسانی که ایمان آورده اند را پشتیبانی کند پس همانا طرفداران الله ایشان چیره هستند ۵۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَ لَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۵۷)

ای کسانی که ایمان آورده اید، آنان که دین شما را به مسخره و بازیچه می گیرند از آنانکه کتاب پیش از شما داده شدند و کافران را پشتیبان قرار ندهید و تقوای الهی پیشه سازید، اگر از مؤمنان هستید ۵۷

وَ إِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَ لَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ (۵۸)

و هنگامی که بانگ برای نماز بر آید آن را مسخره و بازیچه (سرگرمی) می گیرند، این بدان سبب است که آنان گروهی هستند که تعقل نمی کنند ۵۸

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَ مَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَ أَنْ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ (۵۹)

(ای محمد) بگو: ای اهل کتاب، آیا از ما انتقام می گیرید به خاطر آنکه به الله و آنچه از پیش نازل شده است ایمان آورده ایم؟ و اینکه بسیاری از ایشان نافرمان هستند ۵۹

قُلْ هَلْ أَنْبَأْتُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَ غَضِبَ عَلَيْهِ وَ جَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَ الْخَنَازِيرَ وَ عَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَ أَضَلُّ عَنِ السَّبِيلِ (۶۰)

(ای محمد) بگو: آیا شما را به بدتر از این در مجازات از جانب الله آگاهی دهم؟ که هر کس را الله لعنت کند و خشم بر او بگیرد، (الله) ایشان را از آوارگان و خوارشدگان و سر سپرده طاغوت (استبداد) قرار خواهد داد، آنان در جایگاه بدترین هستند و از راه راست گمراه ترین هستند ۶۰

وَ إِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَ قَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَ هُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ (۶۱)

و هر گاه به سوی شما می آیند، می گویند: ایمان آوردیم در حالیکه با حق پوشی وارد شدند و با آن بیرون رفتند و الله بدآنچه پنهان می کنند داناست ۶۱

وَ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ وَ أَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۶۲)

و بسیاری از ایشان را می بینید که بر همدیگر در شتافتن به سوی گناه و دشمنی و خوردن رشوه پیشی می گیرند، چه زشت است آنچه انجام می دادند ۶۲

لَوْ لَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَ الْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَ أَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ (۶۳)

چرا ایشان را (افراد) پرورش یافته (دینی) و خُبرگان (دینی) از گفتار گناه آلودشان و رشوه خواری ایشان منع نمی کنند؟ چه زشت است آنچه فراهم می ساختند ۶۳

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَ لُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَ لَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَ كُفْرًا وَ أَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَ الْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (۶۴)

و یهود گفتند: دست الله به زنجیر بسته باد، به زنجیر بسته باد دستهای ایشان، لعنت بر آنان به سبب آنچه گفته اند بلکه دستهای او (الله) باز است هر آنگونه که بخواهد، می بخشد و بسیاری را بدانچه به سوی تو (ای محمد) از جانب پروردگارت نازل شد سرکشی و کُفر می افزاید و میان ایشان دشمنی و کینه را تا روز قیامت افکندیم، هر گاه آتشی را برای جنگ بیفروزند الله آن را فرو می نشاند و در زمین به فساد می کوشند و الله مُفسدان را دوست ندارد ۶۴

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ لَأَدْخَلْنَاَهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ (۶۵)

و هر آینه اگر اهل کتاب ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند از ایشان گناهان ایشان را پاک می کردیم و ایشان را به باغهای پُر نعمت داخل می کردیم ۶۵

وَ لَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ (۶۶)

و اگر تورات و انجیل را به پا می داشتند و آنچه به سوی ایشان از جانب پروردگارش نازل شده است همانا از بالای سر و از زیر پاهای خود (نعمت های الهی را) می خوردند، از ایشان گروهی هدایت یافته اند و بسیاری از ایشان زشت است بدانچه انجام می دهند ۶۶

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (۶۷)

ای فرستاده (محمد) ابلاغ کن آنچه بر تو از جانب پروردگارت نازل شد و اگر این کار را نکنی (و با یهودیان و مسیحیان مُدارا کنی) پیام او را ابلاغ نکرده ای و الله تو را از آسیب مردم حفظ می کند، همانا الله قوم کافران را هدایت نمی کند ۶۷

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَ لَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَ كُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۶۸)

ای محمد) بگو: ای اهل کتاب بر چیزی نیستید تا تورات و انجیل و آنچه از جانب پروردگارتان بر شما نازل شده را به پا دارید و قطعاً بسیاری از ایشان را سرکشی و کُفر بیفزاید بدانچه بر تو از جانب پروردگارت نازل شده است پس بر گروه کافران اندوهگین مباش ۶۸

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِثُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۹)

همانا کسانی که ایمان آوردند و پیروان تورات و پیروان توحید و پیروان انجیل و هر کس به الله و روز آخرت ایمان آورد و اعمال شایسته انجام دهد بیمی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۶۹

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلِّمًا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَ فَرِيقًا يَقْتُلُونَ (۷۰)

مسئلاً از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم و به سوی آنان فرستادگانی را ارسال کردیم هر گاه به ایشان فرستاده ای آمد بدانچه دلهای ایشان هوس نمی‌کرد، گروهی را دروغ می‌شمردند و گروهی را می‌کشتند ۷۰

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ (۷۱)

و پنداشتند که فتنه ای (آشوبگری دینی) نخواهد بود پس کور شدند و کر شدند پس الله توبه ایشان را پذیرفت سپس بسیاری از ایشان کور شدند و کر شدند و الله بیناست بدانچه انجام می‌دادند ۷۱

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَ قَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَ رَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَ مَا أُوَاهُ النَّارُ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۷۲)

مسئلاً کسانی که گفتند: همانا الله مسیح پسر مریم است کافر شدند و مسیح گفت: ای بنی اسرائیل، الله پروردگار من و پروردگار شما را عبادت کنید، همانا کسی که به الله شرک ورزد الله باغ (بهشت) را بر او حرام کرده است و جایگاه او آتش است و ستمکاران را یارانی نیست ۷۲

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَ مَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَ إِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۷۳)

مسلماناً کسانی که گفتند: همانا الله سومین سه تا است (تثلیت) کافر شدند و در حالیکه صاحب قدرتی جز
الله یکتا نیست و اگر از آنچه می گویند دست بر ندارند قطعاً به کسانی که از ایشان کُفر ورزیدند عذابی
دردناک خواهد رسید ۷۳

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَ يَسْتَغْفِرُونَهُ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۷۴)

چرا به سوی الله توبه نمی کنند و آمرزش نمی خواهند و الله آمرزندهٔ مهربان است ۷۴
مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَ أُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ
كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (۷۵)

مسیح پسر مریم جز فرستاده ای که پیش از (او) فرستادگانی آمده اند، نیست و مادرش زنی راستگو بود
و خوراک می خوردند، (ای محمد) نگاه کن که چگونه بر ایشان آیات را بیان می کنیم سپس نگاه کن که
چگونه (از حق) دور می شوند ۷۵

قُلْ أَوْعْبُدُونِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۷۶)

(ای محمد) بگو: آیا جز الله را عبادت می کنید آنچه را که برای شما زیان و سودی ندارد؟ و الله شنوای
دانا است ۷۶

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَ لَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَ أَضَلُّوا
كَثِيرًا وَ ضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ (۷۷)

(ای محمد) بگو: ای اهل کتاب در دین خود به ناحق غلو (گزافه گویی) نکنید و هواهای نفسانی گروهی را
پیروی نکنید که از پیش گمراه شدند و بسیاری را گمراه کردند و از راه راست منحرف شدند ۷۷

لِعَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوا
يَعْتَدُونَ (۷۸)

بر زبان داود و عیسی پسر مریم کسانی که از بنی اسرائیل کافر شدند و نافرمانی کردند و تجاوزکار بودند
مورد لعنت قرار گرفتند ۷۸

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۷۹)

یکدیگر را از کار زشتی که انجام می دادند نهی نمی کردند، چه زشت است آنچه انجام می دادند ۷۹
تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ فِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ (۸۰)

بسیاری از ایشان را می بینی که دوستی می کنند با آنان که کُفر ورزیدند، چه زشت است آنچه نفسهای
ایشان پیش فرستاده است، الله بر ایشان خشم گرفت و ایشان در عذاب (جهنم) جاودان هستند ۸۰
وَ لَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ النَّبِيِّ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَ لَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۸۱)
و اگر به الله و فرستاده و آنچه به سوی او نازل شده است ایمان می آوردند، ایشان را دوستان خود
نمی گرفتند و لیکن بسیاری از ایشان نافرمان هستند ۸۱

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا وَ لَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَ زُهَبَانًا وَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (۸۲)

قطعاً سرسخت ترین مردم در دشمنی با کسانی که ایمان آوردند یهود و آنان که مُشرک شدند را پیدا
می کنی و قطعاً نزدیک ترین مردم در دوستی با کسانی که ایمان آوردند آنانی هستند که می گویند: ما
مسیحی هستیم را پیدا می کنی، این بدان علت است که عده ای از ایشان نگهبانان (دستورات الهی) و
پارسایان هستند و آنکه ایشان کبر نمی ورزند ۸۲

وَ إِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا
آمَنَّا فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (۸۳)

و هنگامیکه آنچه را بر فرستاده (محمد) نازل شده است را بشنوند، می بینی چشمهای ایشان از اشک پُر
می شود به خاطر آنچه از حق شناخته اند و می گویند: پروردگارا ایمان آوردیم پس ما را با گواهان بنویس

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ (۸۴)

(ایشان می گویند:) و ما را چه شود که به الله ایمان نیاوریم و آنچه بسوی ما از (آیات) حق آمد و طمع داریم که پروردگار ما را با گروه شایستگان (در بهشت) وارد کند ۸۴

فَأَتَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ (۸۵)

پس الله به ایشان به پاس آنچه گفتند باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست را پاداش داد، در آن (بهشت) جاودان هستند و این پاداش (افراد) نیکوکار است ۸۵

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۸۶)

و کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شمردند، آنان یاران دوزخند ۸۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَ لَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (۸۷)

ای کسانی که ایمان آورده اید، پاکیزه ها را حرام نکنید که الله برای شما حلال کرده است و تجاوز نکنید، همانا الله (افراد) تجاوز کننده را دوست ندارد ۸۷

وَ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (۸۸)

و از آنچه الله شما را رزق داد حلال پاکیزه را بخورید و تقوای الهی پیشه سازید که شما به او ایمان دارید

۸۸

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَ لَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَ احْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۸۹)

شما را الله به یاهو گویی در سوگندهایتان باز خواست نمی کند و لیکن شما را مؤاخذه می کند به خاطر آنچه سوگندهای (دروغ) بسته اید پس کفاره (جایگزین) آن خوراک ده نیازمند است به اندازه متوسط آنچه خانواده خود را خوراک می دهید یا پوشاک آنان یا آزاد کردن برده ای (انسانی را از زندگی ذلت وار نجات دهی) و آنکس که نیابد پس روزه سه روز است، این کفاره سوگندهای شما است هر گاه سوگند

خوردید و سوگندهای خویش را نگاه دارید و الله اینچنین برای شما آیات خویش را بیان می کند تا شاید

سپاسگزار باشید ۸۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۹۰)

ای کسانی که ایمان آورده اید جز این نیست که نوشیدنی های الکلی و قمار و بُتها و قُرعه کشی پلید است از کارهای شیطان (نابودگر) است پس از آن دوری گزینید تا شاید رستگار شوید ۹۰

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ (۹۱)

جز این نیست که شیطان (نابودگر) می خواهد میان شما دشمنی و کینه را با نوشیدنیهای الکلی و قمار ایجاد کند و شما را از یاد الله و نماز باز دارد پس آیا شما دست بر می دارید؟ ۹۱

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (۹۲)

و الله را اطاعت کنید و فرستاده را اطاعت کنید و پرهیزکاری کنید پس اگر پشت کردید بدانید که بر عهده فرستاده ما فقط رساندن (کلام) آشکار (الله) است ۹۲

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۹۳)

بر آنانکه ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند ترسی نیست در آنچه بخورند هنگامیکه پرهیزکاری کنند و ایمان آورند و اعمال شایسته انجام دهند سپس پرهیزکاری کنند و ایمان آورند و سپس پرهیزکاری کنند و نیکی کنند و الله (افراد) نیکوکار را دوست دارد ۹۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۹۴)

ای کسانیکه ایمان آورده اید، همانا الله شما را به مواردی از شکار که دستهای شما و نیزه های شما بدان برسد آزمایش کرد تا معلوم دارد آنکس را که از او در نهان می ترسد پس هر کس بعد از این تجاوز کند برای او عذابی دردناک است ۹۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّداً فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْياً بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَاماً لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ (۹۵)

ای کسانیکه ایمان آورده اید شکار را نکشید زمانیکه در احرام هستید و آنکس که آن را از شما عمداً بکشد پس کیفرش به مانند آنچه از دام ها گشته است که بدان دو نفر عادل از شما داوری کند به قربانی رسیده به کعبه یا کفاره (آن) خوراک نیازمندان یا برابر آن روزه (یک روز، روزه گرفتن است) تا کیفر کار خود را بچشد، الله گذشت کرد از آنچه در گذشته کرده اید و آنکس تجاوز کند الله از او انتقام بگیرد و الله شوکتمند صاحب انتقام است ۹۵

أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعاً لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَانْتَفُوا
اللَّهُ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۹۶)

بر شما صید دریا و خوراک آن حلال است بهره ای برای شما و کاروان شماست و بر شما شکار خشکی حرام است تا زمانیکه در احرام (سفر حج) هستید و تقوای الهی پیشه سازید الله را که به سوی او محشور می شوید ۹۶

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَاماً لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۹۷)

الله، کعبه آن خانه حرمت دار (بیت الله الحرام) و نیز ماه های حرام و هدایا و قربانیهای بی نشان و نشان دار را مایه قوام (ایستادگی) برای مردم قرار داده است تا بدانید که الله آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را می داند و آنکه الله بر هر چیز داناست ۹۷

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۹۸)

بدانید که الله سخت کیفر است و آنکه الله آمرزنده مهربان است ۹۸

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ (۹۹)

بر عهده فرستاده جز رساندن (کلام الله) نیست و آنچه آشکار و آنچه پنهان می سازید را (الله) می داند

۹۹

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(۱۰۰)

(ای محمد) بگو: پلید و پاکیزه یکسان نیستند اگر چه تو را فزونی (فراوانی) پلید به شگفتی وا دارد پس ای

صاحبان اندیشه تقوای الهی پیشه سازید تا شاید رستگار گردید ۱۰۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّ

لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۱۰۱)

ای کسانی که ایمان آورده اید از چیزهایی نپرسید که اگر برای شما فاش گردد بدتان می آید و اگر از آنها

بپرسید هنگامیکه قرآن نازل می شود برای شما (توسط الله) آشکار می گردد، الله از آنها گذشت کرد و

الله آمرزنده بُردبار است ۱۰۱

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ (۱۰۲)

به درستی قومی پیش از شما آنگونه سؤالها را می پرسیدند سپس بدانها کافر شدند ۱۰۲

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَا لِكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (۱۰۳)

الله هیچ (حُکمی به عنوان) بحیره (حیوان گوش شکافته) و سائبه (حیوان رها شده) و وصیله (حیوانی که

دو قلو می زاید) و حام (حیوانی که آزادانه می چرد) مُقَرَّر نداشته است، آنان که کُفر ورزیدند بر الله

دروغ می بندند و بیشتر ایشان تعقل نمی کنند ۱۰۳

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ

آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ (۱۰۴)

و اگر به ایشان گفته شود که به سوی آنچه الله نازل کرده است و به سوی فرستاده بیاوید، (کافران) می گویند: آنچه بر آن پدران خود را یافتیم پس اگر چه پدرانشان چیزی را ندانند و هدایت یافته نباشند

۱۰۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعاً فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۰۵)

ای کسانی که ایمان آورده اید مراقب نفسهای خودتان باشید (تا) شما را آنکس که گمراه شده است زیان نرساند در حالیکه هدایت یافته اید و به سوی الله بازگشت همه شماست پس بدانچه می کردید باخبرتان می سازد ۱۰۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَناً وَ لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَ لَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْآثِمِينَ (۱۰۶)

ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامیکه یکی از شما را مرگ فرا رسد برای وصیت کردن (اسباب) گواهی دادن را مهیا کنید، دو نفر عادل میان شما (گواهی دهد) یا اگر در مسافرت بودید دو نفر (عادل) دیگر غیر از شما (گواه بگیرید) پس (اگر) شما را مصیبت مرگ فرا رسید ایشان (دو نفر گواه عادل) را بعد از نماز نگاه دارید تا (آنان) به الله سوگند یاد کنند که اگر گمان بد (نسبت به گواهی دادن ما) بُردید (ما) گواهی را به بهای ناچیز نخواهیم فروخت اگر چه پای خویشاوند در میان باشد و گواهی الله را پنهان نخواهیم کرد همانا ما در آن صورت از گناهکاران خواهیم شد ۱۰۶

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْماً فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهِمَا وَ مَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۱۰۷)

پس اگر اطلاع حاصل شد که آنان (گواهان) مرتکب گناه شدند پس دو نفر دیگر جایگزین آنان شوند از آنها که استحقاق بیشتری دارند پس به الله سوگند یاد کنند که گواهی ما از گواهی آنان بر حق است و تجاوز نکردیم که ما در آن صورت از ستمگران هستیم ۱۰۷

ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۱۰۸)

این نزدیکتر است که گواهی بر این گونه به جا آورند یا بترسند که سوگندهایی بعد از سوگندهای ایشان مردود شود و تقوای الهی پیشه سازید و بشنوید و الله گروه نافرمانان را هدایت نمی کند ۱۰۸

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (۱۰۹)

روزی که الله فرستادگان را جمع کند پس می فرماید: چگونه مورد اجابت قرار گرفتید؟ گویند: ما را بدان علمی نیست، همانا تو دانای ناپیدا هستی ۱۰۹

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي وَ تَبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَ الْأَبْرَصَ بِأَذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأَذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (۱۱۰)

هنگامیکه الله فرمود: پسر مریم نعمت مرا بر تو و مادرت بیاد آور که شما را به روح القدس تقویت کردم که با مردم در گهواره و در هنگام میانسالی (به واسطه روح القدس) سخن گویی و هنگامیکه کتاب و حکمت و تورات و انجیل را به تو آموزش داد و هنگامیکه از گل مانند پیکر پرنده به اراده من (الله) خلق می کردی پس در آن میدمی پس آن پرنده ای به اراده من می شد و کور و برص را به اراده من مداوا می کردی و مُردگان را به اراده من بیرون می آوردی و آن هنگام که بنی اسرائیل را از تو باز داشتم وقتیکه به سوی ایشان با نشانیها آمدی پس کسانیکه از ایشان کُفر ورزیدند، گفتند: این جادوی آشکار است ۱۱۰

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۱۱۱)

و هنگامیکه به سوی حواریون وحی کردیم که به من و به فرستاده من ایمان آورید، گفتند: ایمان آوردیم و گواه باش که ما تسلیم (پروردگار) هستیم ۱۱۱

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۱۲)

هنگامیکه حواریون گفتند: ای عیسی پسر مریم آیا پروردگارت می تواند که بر ما خوراکی از آسمان بفرستد؟ (عیسی) گفت: تقوای الهی پیشه سازید اگر مؤمنان هستید ۱۱۲

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَ تَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَ نَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَ نَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ (۱۱۳)
(حواریون) گفتند: می خواهیم از آن بخوریم و دل‌های ما بدان مطمئن (آرام) گردد و بدانیم که به ما راست گفته ای و بر آن از گواهان باشیم ۱۱۳

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيداً لِأَوَّلِنَا وَ آخِرِنَا وَ آيَةً مِنْكَ وَ ارْزُقْنَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۱۱۴)

عیسی پسر مریم گفت: یا الله، پروردگارا بر ما سفره خوراکی از آسمان بفرست که یادگاری برای آغاز و انجام ما باشد و نشانه ای از تو باشد و به ما رزق ده و تو بهترین رزق دهنده هستی ۱۱۴

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَاباً لَا أُعَذِّبُهُ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ (۱۱۵)
و الله فرمود: آن را بر شما می فرستم پس هر کس از شما بعد از آن کفر ورزد عذابش می کنم بدانسان که هیچکس را از جهانیان عذاب نکرده ام ۱۱۵

وَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَ أُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ فُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَ لَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (۱۱۶)

و هنگامیکه الله فرمود: ای عیسی پسر مریم آیا تو به مردم گفتی که من (عیسی) را و مادرم (مریم) را صاحب قدرتهایی غیر از الله برگزینند؟ (عیسی) گفت: منزهی تو که شایسته من نیست که بگویم آنچه را

که شایسته آن نباشم، اگر چنین می گفتم قطعاً آن را می دانستی، (تو) می دانی آنچه در نفس من است ولی من نمی دانم آنچه در ذات توست، همانا تو دانای ناپیداها هستی ۱۱۶

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيداً مَا دُمْتُمْ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۱۷)

به ایشان نگفتم جز آنچه را مرا بدان امر کردی که الله پروردگار من و پروردگار شما را عبادت کنید و بر ایشان گواه بودم هنگامیکه در میان ایشان (در دنیا) بودم پس زمانیکه مرا بر گزفتی تو بر ایشان مراقب بودی و تو بر همه چیز گواه هستی ۱۱۷

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۱۸)

اگر ایشان را از عذاب کنی بندگان تو هستند و اگر ایشان را بیامرزی پس همانا تو شوکتمند حکیم هستی ۱۱۸

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَداً رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۱۹)

الله فرمود: این روزی است که به راستگویان درستی سود می دهد، برای آنان باغهایی است که از زیر آنها نهرها جاریست که در آن (بهشت) همیشه جاودان هستند، الله از ایشان خشنود است و (ایشان) از او (الله) خشنودند، این کامیابی بزرگ است ۱۱۹

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۲۰)

برای الله پادشاهی آسمانها و زمین است و آنچه در آنهاست، او بر همه چیز تواناست ۱۲۰

سوره انعام - ۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ (۱)

سپاس الله را که آسمانها و زمین را آفرید و در آن تاریکیها و روشنایی قرار داد با این همه کسانی که کُفر ورزیدند برای پروردگار خویش همانند می سازند ۱

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ (۲)

او کسی است که شما را از گل آفرید پس مهلتی (برای زندگی هر یک از شما) قرار داد و نزد او مهلتی (وقت فرا رسیدن روز قیامت) تعیین شده است سپس شما شگ می کنید ۲

وَ هُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ فِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَ جَهْرَكُمْ وَ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ (۳)

و الله در آسمانها و در زمین است (او) نهان و آشکار شما را می داند و آنچه را فراهم می کنید را می داند ۳

وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (۴)

و به ایشان نشانه‌ای از نشانه‌های پروردگارشان نمی‌آید مگر آنکه از آن روی گردان باشند ۴

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (۵)

پس به درستی حق را هنگامیکه به سوی ایشان آمد دروغ شُمرند پس به زودی خبرهایی برای ایشان بیاید آنچه را که بدان مسخره کننده بودند ۵

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَ أَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَ جَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ أُنْسَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ (۶)

آیا توجه نکردی پیش از ایشان قوم هایی را هلاک ساختیم که در زمین به ایشان امکانات دادیم آنچنانکه بر شما امکانات ندادیم و آسمان را بر ایشان بارانندیم و نهرها را که از زیر آنها روان است پس ایشان را به گناهانشان نابود ساختیم و از نو بعد از ایشان گروههای دیگر خلق کردیم ۶

و لَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (۷)

و اگر بر تو (ای محمد) کتابی در کاغذ نازل می کردیم که با دستهای خویش لمس می کردند قطعاً آنانکه کُفر ورزیدند، می گفتند: این جز جادویی آشکار نیست ۷

و قَالُوا لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَ لَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ (۸)

و گفتند: چرا بر او فرشته نازل نشده است؟ اگر فرشته نازل می کردیم پس امر به پایان می رسید پس از (افراد) مهلت داده شده نمی شدند ۸

و لَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَ لَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ (۹)

و اگر آن را فرشته قرار می دادیم قطعاً او را شخصی (انسانی) قرار می دادیم و همانا لباسهای انسانها را بر آنها می پوشانیم ۹

وَ لَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۱۰)

و مسلماً فرستادگان پیش از تو را (ای محمد) مسخره کردند پس آنچه را ریشخند می کردند گریبانگیر مسخره کنندگان ایشان گردید ۱۰

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ (۱۱)

(ای محمد) بگو: در زمین گردش کنید سپس نگاه کنید که سرانجام (افراد) تکذیب کننده چگونه بوده است ۱۱

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۲)

(ای محمد) بگو: از آن کیست آنچه در آسمانها و در زمین است؟ (ای محمد) بگو: از آن الله است، رحمت (بخشش) مختص به اوست قطعاً شما را در روز قیامت که شکی در آن نیست جمع می کند، کسانی که به خویشتن زیان رساندند پس ایشان ایمان نمی آورند ۱۲

و لَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۳)

و از آن وی (الله) است آنچه در شب و روز آرمیده است (قرار گرفته است)، او شنوای داناست ۱۳
قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ هُوَ يُطْعَمُ وَ لَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۴)

(ای محمد) بگو: آیا غیر الله را سرپرست بگیرم؟ پدید آورنده آسمانها و زمین، خوراک می دهد و خوراک به او داده نمی شود، (ای محمد) بگو: من مأمور شدم که نخستین تسلیم شده (در برابر الله) باشم و البته از مشرکین مباش ۱۴

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۵)

(ای محمد) بگو: من از پروردگار خویش از عذاب روزی بزرگ می ترسم که نافرمانی کنم ۱۵

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ (۱۶)

آنکس که (عذاب) از او برگردانده شود پس به درستی (الله) به او رحم کرده است و آن کامیابی آشکار است ۱۶

وَ إِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَ إِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۷)

و اگر تو را (ای محمد) الله آسیبی برساند پس بر طرف کننده آن جز او (الله) نیست و اگر به تو خیری را برساند پس او بر همه چیز تواناست ۱۷

وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ (۱۸)

و او چیره بر بالای بندگانش است و او حکیم داناست ۱۸

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ وَ أُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَ مَنْ بَلَغَ
أَ إِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
(۱۹)

(ای محمد) بگو: گواهی چه کسی بالاتر است؟ (ای محمد) بگو: الله میان من و میان شما گواهی می دهد
و به سوی من این قرآن وحی شده است تا بدان (قرآن) شما را و هر که را به او ابلاغ شود هشدار بدهم،
آیا گواهی می دهید که همراه الله صاحب قدرتهایی دیگر است؟ (ای محمد) بگو: گواهی نمی دهم، (ای
محمد) بگو: جز این نیست که او الله یکتاست و همانا من از آنچه شرک می ورزید بیزار می جویم ۱۹

الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۲۰)
کسانیکه ایشان را کتاب دادیم آن را می شناسند چنانکه فرزندان خود را بشناسند، کسانیکه بر خویشان
زیان رساندند پس ایشان ایمان نمی آورند ۲۰

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (۲۱)
و کیست ستمکارتر از آن کس که بر الله دروغ ببندد یا آیات او را دروغ شمرد، همانا (افراد) ستمکار
رستگار نمی شوند ۲۱

وَ يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ (۲۲)
روزی که همگی ایشان را جمع کنیم پس به آنان که شرک ورزیدند، بگوییم: شریکان شما که شریکشان
می پنداشتید کجا هستند؟ ۲۲

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَ اللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ (۲۳)
سپس نیرنگ ایشان جز این نبود که گفتند: سوگند به الله، پروردگارا ما از مشرکین نبودیم ۲۳
انظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۲۴)

نگاه کن که چگونه بر خویشان دروغ گفتند و از ایشان بدانچه دروغ می بستند محو گردید ۲۴
وَ مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَ جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۲۵)

و از ایشان کسانی هستند که به تو گوش فرا می دهند، بر دل‌های ایشان پرده‌هایی قرار دادیم که آن را در نیابند و در گوش‌های ایشان سنگینی است و اگر هر نشانه ای را ببینند به آن ایمان نمی آورند تا هنگامیکه با تو مُجادله کنند، آنانکه کُفر ورزیدند می گویند که این جز افسانه های پیشینیان نیست ۲۵

و هُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَ مَا يَشْعُرُونَ (۲۶)

و ایشان از آن نهی می کنند و از آن دوری می کنند و جز خویشتن را نابود نمی کنند در حالیکه نمی دانند

۲۶

و لَوْ تَرَىٰ إِذِ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَ لَا نُكَذِّبُ بآيَاتِ رَبِّنَا وَ نَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۷)

ای کاش می دیدی زمانی را که بر آتش مُتوقف می شوند پس می گویند: کاش (به دنیا) بازگردانده می شدیم و آیات پروردگار خویش را دروغ نمی شمردیم و از مؤمنان می شدیم ۲۷

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَ لَوْ رَدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۲۸)

بلکه بر ایشان آشکار شد آنچه از قبل پنهان کرده بودند و اگر (به دنیا) بازگردانده شوند بدآنچه از آن نهی شده اند، (مجدداً به کفر و شرک خویش) بازگردند و همانا ایشان از دروغگویان هستند ۲۸

وَ قَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَ مَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ (۲۹)

و گفتند: چیزی جز زندگی دنیا نیست و ما برانگیخته نخواهیم شد ۲۹

وَ لَوْ تَرَىٰ إِذِ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَ رَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۰)

و کاش می دیدی هنگامی که در پیشگاه پروردگارشان ایستاده اند، (الله) می فرماید: این به حق نیست؟ گویند: آری به پروردگار سوگند (حق است) پس (الله) می فرماید: عذاب (جهنم) را بچشید به کیفر آنکه کُفر می ورزیدید ۳۰

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَ هُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ (۳۱)

به درستی کسانی که ملاقات الله را دروغ شمرند زیان دیدند تا هنگامیکه ناگهان بر ایشان ساعت (قیامت) آمد، می گویند: افسوس بر ما بدانچه در آن کوتاهی کردیم و بارهای (گناهان) خود را بر پشت های خویش حمل کنند چه زشت است آنچه بر دوش می کشند ۳۱

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ وَ لَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَمْ فَلَا تَعْقِلُونَ (۳۲)

و زندگی دنیا جز بازیچه و هوسرانی نیست و خانه آخرت برای کسانی که پرهیزکاری کنند بهتر است، آیا تعقل نمی کنید؟ ۳۲

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَ لَكِنَّ الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (۳۳)

به درستی می دانیم که تو را (ای محمد) اندوهگین می کند آنچه (کافران) می گویند پس ایشان در حقیقت تو را دروغ نمی شمارند و لیکن (افراد) ستمکار آیات الله را انکار می کنند ۳۳

وَ لَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَ أُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَ لَمْ نُمَدِّلْ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَ لَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيٍّ الْمُرْسَلِينَ (۳۴)

و مسلماً فرستادگان پیش از تو (ای محمد) دروغ شمرده شدند پس آنها شکیبایی کردند بدانچه دروغ شمرده شدند و آزار دیدند تا یاری ما بر ایشان رسید و تغییر دهنده ای بر فرامین الله نیست و قطعاً به تو اخبار فرستادگان (پیشین) رسیده است ۳۴

وَ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بآيَةٍ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۳۵)

و اگر پشت کردن ایشان بر تو (ای محمد) سخت است پس اگر میتوانی حُفَره ای در زمین یا نردبانی به آسمان بیابی تا برای ایشان نشانه ای را بیاوری (ایشان ایمان آورنده نیستند) و اگر الله می خواست ایشان را بر هدایت گرد می آورد پس از (افراد) نادان مباش ۳۵

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَ الْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ (۳۶)

جز این نیست که از تو می پذیرند کسانی که می شنوند و مُردگان را الله بر می انگیزد سپس به سوی او بازگردانده می شوید ۳۶

وَقَالُوا لَوْ لَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۳۷)

و (کافران) گفتند: چرا بر او نشانه‌ای از پروردگارش نازل نشده است؟ (ای محمد) بگو: همانا الله تواناست که نشانه‌ای را نازل کند و لیکن اکثر ایشان نمی دانند ۳۷

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ (۳۸)

و جنبنده‌ای در زمین و نه پرنده‌ای پرواز کننده با بال‌های خویش نیست مگر اُمّت‌هایی (گروه‌هایی) به مانند شما هستند، در کتاب (الله) از چیزی فرو گذار نکردیم سپس به سوی ما محشور می‌شوید ۳۸
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومٌ وَ بُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَ مَنْ يَشَأِ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۳۹)

و کسانی که آیات ما را دروغ شمردند کران و لالانی در تاریکیها هستند پس هر که را الله بخواهد گمراه می‌کند و هر که را بخواهد او را در راهی پایدار قرار می‌دهد ۳۹

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَعْبَرِ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۴۰)

(ای محمد) بگو: آیا می‌پندارید که اگر شما را عذاب الله فرا گیرد یا شما را قیامت فرا رسد، اگر از راستگویان هستید، آیا غیر الله را صدا می‌زنید؟ ۴۰

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَ تَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ (۴۱)

بلکه او (الله) را صدا می‌زنید پس اگر او بخواهد رنج و گرفتاری را از شما برطرف می‌سازد و آنچه را شریک (او) می‌گردانید فراموش می‌کنید ۴۱

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ (۴۲)

و مسلماً فرستادگانی را به سوی اُمّت‌هایی پیش از تو (ای محمد) ارسال کردیم پس به سختی و رنج ایشان را گرفتار کردیم تا شاید فروتنی نمایند ۴۲

فَلَوْ لَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَ لَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۴۳)

پس چرا هنگامیکه رنج (عذاب) ما بر ایشان آمد فروتنی نکردند و لیکن دل‌هایشان سنگین شد و بر ایشان شیطان (نابودگر) آنچه را عمل می کردند آراسته نمود ۴۳

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ (۴۴)

پس هنگامیکه فراموش کردند آنچه را که به آن یادآوری شده بودند بر آنها دروازه های همه چیز را گشودیم تا اینکه بدآنچه به ایشان داده شده بود شاد شدند، ناگهان ایشان را (به عذاب سخت) گرفتیم و همگی سرافکنده شدند ۴۴

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۵)

پس دنباله قومی که ستم کردند بُریده شد و سپاس برای الله پروردگار جهانیان (است) ۴۵
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَ أَبْصَارَكُمْ وَ حَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِمَنْ هُمْ يَصْدِفُونَ (۴۶)

(ای محمد) بگو: آیا می دانید که اگر الله بخواهد گوشهای شما و چشمهای شما را بگیرد و بر دل‌های شما مهر زند، کیست صاحب قدرتی غیر الله که آنها را به شما بر گرداند؟ نگاه کن چگونه آیات را بیان کردیم سپس ایشان روی بر می‌گردانند ۴۶

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ (۴۷)

(ای محمد) بگو: می دانید که اگر شما را عذاب الله ناگهان و آشکارا برسد، آیا جز ستمکاران هلاک می شوند؟ ۴۷

وَ مَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ مُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَ أَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۴۸)

و فرستادگان را جز بشارت دهنده و هشدار دهنده ارسال نمی کنیم پس آنان که ایمان آورند و اصلاح کنند پس بیمی بر ایشان نیست و ایشان اندوهگین نشوند ۴۸

وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (۴۹)

و کسانی که آیات ما را دروغ شمرند به ایشان عذاب به خاطر آنچه نافرمانی می کردند، خواهد رسید ۴۹

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَ لَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَ لَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَ الْبَصِيرُ أَمْ فَلَا تَتَفَكَّرُونَ (۵۰)

(ای محمد) بگو: به شما نمی گویم که نزد من گنجینه های الله است و اینکه غیب می دانم و به شما نمی گویم (ادعا نمی کنم) که من فرشته هستم جز آنچه را به من وحی می شود را پیروی نمی کنم، (ای محمد) بگو: آیا کور و بینا یکسان است؟ آیا نمی اندیشید؟ ۵۰

وَ أَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَ لَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (۵۱)

(ای محمد) به کسانی که به سوی پروردگارشان گرد آورده می شوند هشدار ده و ایشان را جز او (الله) سرپرست و شفیع نیست تا شاید پرهیزکاری کنند ۵۱

وَ لَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَ الْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَ مَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ (۵۲)

و (ای محمد) از خودت مران کسانی که پروردگار خویش را صبحگاه و شامگاه صدا می زنند و خواهان روی او هستند، بر عهده تو از حساب ایشان چیزی نیست پس اگر ایشان را برانی از ستمکاران خواهی شد ۵۲

وَ كَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَمْ هَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَمْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ (۵۳)

و اینچنین بعضی از شما را توسط بعضی دیگر آزمایش کردیم (به فتنه انداختیم) تا بگویند: آیا اینانند که از میان ما الله بر ایشان منت نهاده است؟ آیا الله به (حال افراد) سپاسگزار داناتر نیست؟ ۵۳

وَ إِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَ أَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۵۴)

و هنگامیکه کسانی که به آیات ما ایمان آورده اند بر تو وارد شوند، (ای محمد) بگو: سلام بر شما، پروردگار شما رحمت را بر خویشان واجب نموده، همانا هر کس از شما کار بدی (حرام الله) را به نادانی انجام دهد و سپس بعد از آن توبه و اصلاح کند پس او (الله) آمرزنده مهربان است ۵۴

وَ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَ لِيَتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ (۵۵)

و اینچنین این آیات را توضیح دادیم و تا راه مجرمان (گناهکاران) آشکار گردد ۵۵

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ (۵۶)

(ای محمد) بگو: که من نهی شدم کسانی را که جز الله صدا می زنید را عبادت کنم، (ای محمد) بگو: از

هواهای نفسانی شما پیروی نمی کنم در آن صورت گمراه شوم و از (افراد) هدایت یافته نباشم ۵۶

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَ كَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقَّ وَ هُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ (۵۷)

(ای محمد) بگو: همانا من بر نشانه ای روشن از جانب پروردگار خویش هستم و شما آن را دروغ

شمردید، نزد من نیست آنچه را که بدان شتاب دارید، حکمی نیست مگر حکم الله، حق را می سزاید و او

بهترین جدا کنندگان (حق از باطل) است ۵۷

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ (۵۸)

(ای محمد) بگو: اگر نزد من بود آنچه را بدان شتاب می کنید، همانا فرمان میان من و شما به انجام

می رسید و الله به (حال افراد) ستمگر داناست ۵۸

وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَ

لَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ لَا رَطْبٌ وَ لَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (۵۹)

و نزد او (الله) کلیدهای ناپیدا است که آنها را جز او نداند و آنچه را در خشکی و دریاست را می داند و

برگی نیفتد جز آنکه او را (الله) بداند و نه دانه ای در تاریکیهای زمین و نه تر و نه خشکی مگر در کتابی

آشکار است ۵۹

وَ هُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَ يَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (٦٠)

و اوست آنکه شما را در شب (هنگام خواب) می گیرد و می داند آنچه را در روز مرتکب می شوید سپس شما را در آن تا مهلتی معین بر می انگیزد سپس به سوی او بازگشت شماست سپس به آنچه انجام می دادید باخبرتان می سازد ٦٠

وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَ هُمْ لَا يُفْقَرُونَ (٦١)

و او نیرومند بر فراز بندگان خود است و بر شما نگهبانانی را می فرستد تا هنگامیکه یکی از شما را مرگ فرا برسد و فرستادگان ما او را دریابند و آنان فروگذار نکنند ٦١

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ لَا لَهُ الْحُكْمُ وَ هُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ (٦٢)

سپس به سوی الله، مولای به حقیقتشان بازگردانده می شوند که برای او حکم است و او در حسابرسی سریع است ٦٢

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَدْعُوهُ تَضَرُّعًا وَ خُفْيَةً لَّئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (٦٣)

(ای محمد) بگو: چه کسی شما را از تاریکیهای خشکی و دریا نجات می دهد؟ در نهان او را فروتنانه صدا می زنی که اگر ما را از این (شرایط) نجات دهی قطعاً از (افراد) سپاسگزار باشیم ٦٣

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ (٦٤)

(ای محمد) بگو: الله شما را از آن و از هر اندوهی رهایی دهد سپس شما به او شرک می ورزید ٦٤

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا وَ يُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ (٦٥)

(ای محمد) بگو: (الله) تواناست بر آنکه بر شما عذابی را از بالای شما یا از زیر پاهای شما بر انگیزاند یا شما را در گروههایی در هم اندازد و به بعضی از شما زیان بعضی دیگر را بچشاند، نگاه کن که چگونه آیات را بیان می کنیم تا شاید دریابند ۶۵

وَ كَذَّبَ بِهٖ قَوْمَكَ وَ هُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْنكُمْ بِوَكِيلٍ (۶۶)

و آن (قرآن) را قوم تو دروغ شمرند در حالیکه آن حق است، (ای محمد) بگو: من بر شما وکیل نیستم ۶۶

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَعَرِّضٌ وَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۶۷)

برای هر خبری زمانی است و به زودی خواهید دانست ۶۷

وَ إِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَ إِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَعْتَدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۶۸)

و هنگامیکه آنان را که در آیات ما (به باطل) فرو می روند ببینی پس از ایشان روی بگردان تا در سخنی غیر از آن فرو روند و اگر شیطان (نابودگر) تو را (از آن) فراموش ساخت پس با ایشان بعد از (آن) یادآوری، (دیگر) با گروه ستمکاران منشین ۶۸

وَ مَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَ لَكِنْ ذِكْرِىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (۶۹)

و بر عهده کسانی که پرهیزکاری می کنند از حساب ایشان چیزی (بر عهده تو) نیست و لیکن یادآوری است تا شاید پرهیزکاری کنند ۶۹

وَ ذُرِّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَ لَهْوًا وَ غَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ ذَكَّرَ بِهٖ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَ لَا شَفِيعٌ وَ إِنْ تَعَدَلَ كُلُّ قَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ (۷۰)

و (ای محمد) رها کن کسانی که دین خود را به بازیچه و هوسرانی گرفتند و ایشان را زندگی دنیا فریب داد و بدان (قرآن) یادآوری کن تا کسی بدانچه فراهم کرده (روز قیامت) سرافکنده نشود جز الله سرپرست و نه شفيعی برای ایشان نیست و اگر به جای خود جایگزینی را قرار دهد از او پذیرفته نشود، آنان کسانی

هستند که بدانچه فراهم کردند سرافکنده شدند و بر ایشان (در جهنم) آبی از آب جوشان و عذاب دردناک است بدانچه کُفر ورزیدند ۷۰

قُلْ أَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَ لَا يَضُرُّنَا وَ نُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَ أَمْرًا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۷۱)

(ای محمّد) بگو: آیا جز الله را صدا بزنیم آنچه را که ما را بدان سود ندهد و زیان نرساند؟ و از عقاید (اسلامی) خود بازگردیم (به جاهلیت نخستین خود برگردیم) هنگامیکه الله ما را هدایت کرد، به مانند آن کس که شیاطین (نابودگران) او را در زمین سرگردان فریب دادند، وی را یارانی است که او را به سوی هدایت می خوانند که نزد ما بیا، (ای محمّد) بگو: همانا هدایت الله هدایت است و امر شدیم که به پروردگار جهانیان تسلیم شویم ۷۱

وَ أَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ اتَّقُوهُ وَ هُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۷۲)

و آنکه نماز را به پا دارید و پرهیزکاری او (الله را) کنید و اوست آنکه به سوی او محشور می شوید ۷۲
وَ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَ يَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَ لَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ (۷۳)

و اوست آنکه آسمانها و زمین را به حقّ خلق کرد و روزی که گوید: بشو پس بشود، گفتار او حقّ است و برای اوست پادشاهی روزی که در شیپور دمیده می شود، دانای ناپیدا و آشکار است و او حکیم داناست
۷۳

وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَأُ تَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَ قَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۷۴)

و هنگامیکه ابراهیم به پدر خود آزر گفت: آیا بُتها را صاحب قدرت بر می گیری؟ همانا من، تو و قومت را در گمراهی آشکار می بینم ۷۴

وَ كَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ (۷۵)

و اینچنین به ابراهیم پادشاهی آسمانها و زمین را نشان دادیم تا از اهل یقین گردد ۷۵

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ (٧٦)

پس آنگاه که تاریکی شب او را فرا گرفت، ستاره ای را دید، (ابراهیم) گفت: این پروردگار من است پس

هنگامیکه (ستاره) فرو نشست، (ابراهیم) گفت: من فرو روندگان را دوست ندارم ٧٦

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ (٧٧)

پس هنگامیکه ماه را تابنده دید، (ابراهیم) گفت: این پروردگار من است پس هنگامیکه فرو نشست،

(ابراهیم) گفت: اگر پروردگارم هدایتم نکند از گروه گمراهان می شوم ٧٧

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (٧٨)

پس همین که خورشید را درخشان دید، (ابراهیم) گفت: این پروردگار من است، این بزرگتر است پس

هنگامیکه ناپدید شد، (ابراهیم) گفت: ای قوم همانا من بیزارم از آنچه شرک می ورزید ٧٨

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (٧٩)

همانا من روی خود را به سوی آن که آسمانها و زمین را به حق پدید آورد، بر می گردانم و من از مشرکین

نیستم ٧٩

وَ حَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَ تُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَ قَدْ هَدَانِ وَ لَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا

وَ سِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَ فَلَا تَتَذَكَّرُونَ (٨٠)

و قومش با او ستیزه کردند، (ابراهیم) گفت: آیا با من درباره الله ستیزه می کنید در حالیکه (الله) هدایتم

کرده است؟ و از آنچه شریک (الله) قرار می دهید نمی ترسم جز آنکه پروردگار من چیزی را بخواهد،

وسعت دانش پروردگارم همه چیز را فرا گرفته است، آیا متذکر نمی شوید؟ ٨٠

وَ كَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَ لَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ

أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٨١)

و چگونه بترسم از آنچه شریک می سازید در حالیکه شما نمی ترسید از آنکه برای الله شریک قرار می دهید آنچه را که درباره آن بر شما دلیلی نازل نکرده است پس کدام یک از دو گروه بر حق و امنیت هستند اگر می دانید؟ ۸۱

الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَ هُمْ مُهْتَدُونَ (۸۲)

کسانی که ایمان آوردند و ایمان خویش را به ستم آلوده نکردند برای آنان ایمنی است و ایشان هدایت یافته اند ۸۲

وَ تِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۸۳)

و این دلیل ما است که آن را به ابراهیم در برابر قومش دادیم، مرتبه را برای هر کس که بخواهیم بالا می بریم، همانا پروردگار تو حکیم داناست ۸۳

وَ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَ نوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَ مِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ وَ أَيُّوبَ وَ يُوسُفَ وَ مُوسَى وَ هَارُونَ وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۸۴)

و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم، هر کدام را هدایت کردیم و نوح را از قبل هدایت کردیم و از نسل او داود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را (هدایت کردیم)، اینچنین (افراد) نیکوکار را پاداش می دهیم ۸۴

وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيَى وَ عِيسَى وَ إِيَّاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ (۸۵)

و زکریّا و یحیی و عیسی و ایاس همگی از (افراد) شایسته بودند ۸۵

وَ إِسْمَاعِيلَ وَ الْيَسَعَ وَ يُونسَ وَ لُوطًا وَ كَلَّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ (۸۶)

و اسماعیل و الیشع و یونس و لوط که همگی را بر جهانیان فزونی دادیم ۸۶

وَ مِن آبَائِهِمْ وَ ذُرِّيَّاتِهِمْ وَ إِخْوَانِهِمْ وَ اجْتَبَيْنَاهُمْ وَ هَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۸۷)

و از پدران ایشان و فرزندان ایشان و برادران ایشان (فزونی دادیم) و ایشان را برگزیدیم و به سوی جایگاه پایدار هدایتشان کردیم ۸۷

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ لَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۸۸)

این هدایت الهی است که بدان هر کس از بندگانش را بخواهد، هدایت می کند و اگر شرک می ورزیدند قطعاً از ایشان آنچه انجام داده بودند تباہ می شد ۸۸

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُؤْلَاءِ فَقَدْ وُكِّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُوءَ بِهَا بِكَافِرِينَ (۸۹)

آنان کسانی هستند که به ایشان کتاب و حکم و نبوت را دادیم پس اگر ایشان بدان کُفر ورزیدند پس به درستی ما قومی را عهده دار آن می سازیم که نسبت بدان کُفر نمی ورزند ۸۹

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْتَدَهُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْعَالَمِينَ (۹۰)

آنان کسانی هستند که الله هدایتشان نمود پس به هدایت ایشان اقتداء کنید، (ای محمد) بگو: از شما بر آن مُزدی نمی خواهم، آن (قرآن) جز یادآوری برای جهانیان نیست ۹۰

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاتِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَ عَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَ لَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ (۹۱)

و الله را حق ارجمندیش ارج ننهاندند، هنگامیکه گفتند: الله بر بشری چیزی را نازل نکرده است، (ای محمد) بگو: چه کسی کتابی را نازل کرده است که موسی آن را جهت نور و هدایت برای مردم آورد؟ آن را کاغذهای قرار می دهید که آشکار می کنید و بسیاری را پنهان می سازید و آموخته شدید آنچه را که نه شما و نه پدران شما آن را نمی دانستید، (ای محمد) بگو: الله، سپس ایشان را رها کن تا در سرگرمی خویش بازی کنند ۹۱

وَ هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَ مَنْ حَوْلَهَا وَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (۹۲)

و (ای محمد) این (قرآن) کتابی مُبارک است که آن را بر تو نازل کردیم که تصدیق کننده (کتابهای الهی) پیش از آن است و تا شهرهای (بزرگ) و آنان که اطراف آن هستند را هشدار دهی و کسانی که به آخرت ایمان آوردند بدان (ایمان می آورند) در حالیکه بر نماز خویش نگهدارنده اند ۹۲

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَ كُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ (۹۳)

و کیست ستمکارتر از آنکس که بر الله دروغی را ببندد یا بگوید که به من وحی شده است، در حالی که به او چیزی وحی نشده است و کسی که بگوید به زودی نازل می‌کنم به مانند آنچه الله نازل کرده است و (کاش) می‌دیدید هنگامیکه ستمگران در گردابهای مرگ هستند و فرشتگانی که دستهای خویش را باز کرده اند، (فرشتگان می‌گویند:) جانهایتان را خارج کنید، امروز به عذاب خواری کیفر می‌شوید به خاطر آنکه بر الله به ناحق (دروغ) نسبت می‌دادید و از آیات او کبر می‌ورزیدید ۹۳

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ تَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَ مَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَ ضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (۹۴)

و مسلماً به سوی ما تنها آمدید چنانکه اولین بار شما را خلق کردیم و آنچه را به شما دادیم پشت سر خویش ترک کردید و با شما شفیعیان شما را نمی‌بینم کسانیکه ایشان را پنداشتید درباره خودتان شریکان شما هستند، مسلماً (بیوند) میان شما قطع شد و از شما ناپدید شد آنچه می‌پنداشتید ۹۴

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ ثُؤْفُكُونَ (۹۵)

همانا الله شکافنده دانه و هسته است، زنده را از مُرده بیرون می‌آورد و مُرده را از زنده بیرون آورده است، این الله شماس است پس به کجا منحرف می‌شوید؟ ۹۵

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۹۶)

شکافنده صبحگاهان است و شب را آرامشی قرار داد و خورشید و ماه را وسیله شمارشی (قرار داد)، این تقدیر شوکتمند حکیم است ۹۶

وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَ الْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۹۷)

و او (الله) کسی است که برای شما ستارگان را قرار داد تا بدان در تاریکیهای خشکی و دریا هدایت یابید، به درستی آیات را شرح دادیم برای گروهی که می دانند ۹۷

و هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ (۹۸)

و او کسی است که شما را از یک نفر آفرید پس قرارگاهی و بازگشتگاهی (برای شما در زمین قرار داد)، به درستی آیات را برای گروهی که در می یابند شرح دادیم ۹۸

و هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۹۹)

و او کسی است که از آسمان آبی نازل کرد پس با آن (باران) انواع گیاهان را بیرون آوردیم پس از آن سبزه ای بیرون آوردیم که از آن دانه ای انبوه بیرون می آوریم و از خرما از شکوفه آن خوشه هایی سر فرود آورده است و باغهای از انگور و زیتون و انار، همانند و گوناگون، به میوه آن نگاه کنید و هنگامیکه بار دهد و رسیدن آن (را نگاه کنید)، همانا در این برای گروهی که ایمان می آورند نشانه ای است ۹۹

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ (۱۰۰)

و برای الله شریکان از جن قرار دادند و در حالیکه الله آنها را آفریده است و برای او پسران و دخترانی به نادانی (دروغ) بافتند، منزه و برتر است الله از آنچه توصیف می کنند ۱۰۰

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۱۰۱)

پدید آورنده آسمانها و زمین، چگونه او را واسطه ای باشد که برای او هم صحبتی وجود ندارد؟ و همه چیز را آفریده است و او به هر چیزی داناست ۱۰۱

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (۱۰۲)

اینچنین الله ارباب شماست، صاحب قدرتی غیر از او نیست، آفریننده همه چیز است پس او را عبادت کنید و او بر همه چیز وکیل است ۱۰۲

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (۱۰۳)

چشمها او را در نیابند و او چشمها را در یابد و (الله) بخشنده آگاه است ۱۰۳

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَ مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (۱۰۴)

به درستی برای شما بینشهایی از پروردگارتان آمد پس آنکس که بینا شود به سود اوست و آنکه نابینا شود به زیان اوست و من بر شما نگهبان نیستم ۱۰۴

وَ كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ وَ لِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَ لِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۱۰۵)

و اینچنین آیات را به وضوح بیان می کنیم در حالیکه ایشان می گویند تو آن را آموخته ای و تا آن را بیان کنیم برای گروهی که می دانند ۱۰۵

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (۱۰۶)

ای محمد (پیروی کن از آنچه به سوی تو (قرآن) وحی می شود، صاحب قدرتی جز او نیست و از مشرکان روی گردان ۱۰۶

وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَ مَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَ مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (۱۰۷)

و اگر الله می خواست شرک نمی ورزیدند و تو را بر آنان نگهبان قرار ندادیم و تو بر ایشان وکیل نیستی ۱۰۷

وَ لَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۰۸)

و دشنام ندهید کسانی را که جز الله را صدا می زنند که (در آن هنگام) الله را از روی دشمنی بدون دانش (دینی) دشنام می دهند، اینچنین برای هر اُمّتی اعمال ایشان را آراستیم سپس به سوی پروردگارشان بازگشت ایشان است پس بدانچه انجام می دادند باخبرشان سازد ۱۰۸

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰۹)

و با سخت ترین سوگندهای خویش به الله سوگند یاد نمودند که اگر نشانه ای برای ایشان بیاید به آن ایمان آورند، (ای محمد) بگو: جز این نیست که نشانه ها نزد الله است و شما چه می دانید که وقتی آن نشانه ها بیاید، ایشان ایمان نیاورند ۱۰۹

و نُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَ أَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَ مَرَّةٍ وَ نَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۱۱۰)

و دلها و چشمهایشان را دگرگون می سازیم چنانکه به آن نخستین بار ایمان نیاورند و ایشان را در سرکشی رها سازیم تا (در گمراهی خود) فرو روند ۱۱۰

وَ لَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَ كَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَ حَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ (۱۱۱)

و اگر به سوی ایشان فرشتگان را نازل کنیم و با ایشان مُردگان سخن گویند و همه چیز را بر ایشان در مقابلشان محشور سازیم، ایمان نمی آورند مگر آنکه الله بخواهد و لیکن بیشتر ایشان نادان هستند ۱۱۱
وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَ لَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَ مَا يَفْتَرُونَ (۱۱۲)

و اینچنین برای هر پیامبری، دشمنی از شیاطین (نابودگران) انسان و جن را قرار دادیم که بعضی از ایشان به سوی بعضی دیگر گفتار آراسته به فریب وحی می کنند (القاء می کنند) و اگر پروردگار تو نمی خواست چنین نمی کردند پس ایشان را بدانچه دروغ می بندند رها کن ۱۱۲

وَ لَتَصْغَى إِلَيْهِ أَفئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ لَيَرْضَوْهُ وَ لَيَقْتِرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ (۱۱۳)

و تا بر دلهای کسانی که ایمان به آخرت نمی آورند را بیفکند تا بر آن خُشَنود گردد و تا آنچه را که به دنبال آن هستند را فراهم کنند ۱۱۳

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبْغِي حَكْمًا وَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (۱۱۴)

آیا غیر از الله داوری بجوییم؟ و او کسی است که کتاب را به سوی شما به شرح نازل نمود و کسانی که به ایشان کتاب (الهی) داده‌ایم، می‌دانند که آن از جانب پروردگار تو به حق نازل شده است پس از (افراد) شگ کننده مباش ۱۱۴

و تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَ عَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۱۵)

و کلام پروردگار تو به درستی و عدالت به کمال رسید، تغییر دهنده ای بر کلمات او نیست و او شنوای داناست ۱۱۵

وَ إِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (۱۱۶)

و (ای محمد) اگر اکثر آنان که در زمین هستند را اطاعت کنی، تو را از راه الله گمراه می‌کنند و جز گمان را پیروی نمی‌کنند و جز (افراد) دروغ باف نیستند ۱۱۶

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۱۱۷)

همانا پروردگار تو داناتر است به کسی که از راه او گمراه می‌شود و او به (حال افراد) هدایت یافته داناتر است ۱۱۷

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ (۱۱۸)

پس از آنچه نام الله بر آن برده شده است را بخورید، اگر به آیات او ایمان آورنده هستید ۱۱۸
وَ مَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَ إِنْ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنْ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ (۱۱۹)

و شما را چه شده که از آنچه نام الله بر آن برده شده نمی‌خورید در حالیکه برای شما آنچه (الله) برایتان حرام کرده را توضیح داده است مگر ناچار به آن شوید و همانا بسیاری (از افراد) دیگران را با هوسهای خود به نادانی گمراه می‌کنند، همانا پروردگار تو به (حال افراد) تجاوز کننده داناتر است ۱۱۹

وَ ذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَ بَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ (۱۲۰)

و گناه آشکار و پنهان را رها سازید، همانا کسانی که گناه را مرتکب می شوند به زودی بدآنچه فراهم کرده اند مُجازات می شوند ۱۲۰

و لَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ إِنَّهُ لَفِسْقٌ وَ إِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ
وَ إِنَّ أَطْعَمْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ (۱۲۱)

و از آنچه نام الله بر آن بُرده نشده، نخورید و همانا این نافرمانی است و همانا شیاطین (نابودگران) به سوی سرپرستان خود القاء می کنند تا با شما (در خصوص خوردنی ها) ستیزه کنند و اگر از ایشان اطاعت کنید، همانا از مُشرکان هستید ۱۲۱

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَ جَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۲۲)

آیا آنکه مُرده ای بود پس او را زنده کردیم و برای او نوری را قرار دادیم که در میان مردم بدان راه رود به مانند آن کسی است که در تاریکی هاست؟ خارج کننده ای از آن نیست، اینچنین برای کافران آنچه انجام می دادند آراسته شد ۱۲۲

وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَ مَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَ مَا يَشْعُرُونَ
(۱۲۳)

و اینچنین در هر شهری رؤسای مُجرمش (گناهکارش) را قرار دادیم تا در آن نقشه بکشند و جز بر علیه خودشان نقشه نمی کشند و نمی فهمند ۱۲۳

وَ إِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ (۱۲۴)

و هنگامی که بر ایشان آیه ای بیاید، می گویند: ایمان نیاوریم تا به ما داده شود همانند آنچه به فرستادگان (پیشین) داده شد، الله داناتر است که رسالت خویش را کجا قرار دهد، کسانی که مُجرم (گناهکار) بودند خواری و عذاب شدید نزد الله (برای ایشان) بدآنچه نقشه می کشیدند خواهد بود ۱۲۴

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَ مَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۲۵)

پس هر کس را الله بخواند هدایت کند سینه او را برای اسلام می گشاید و آنکس را که بخواند گمراه کند سینه او را تنگ فشرده قرار می دهد چنانکه گویی در آسمان بالا می رود، اینچنین الله پلیدی را بر آنان قرار می دهد که ایمان نیاورند ۱۲۵

وَ هَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (۱۲۶)

و این جایگاه پایدار پروردگار تو است، به درستی آیات را برای گروهی که یادآور شوند توضیح دادیم ۱۲۶
لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ هُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۲۷)

بر ایشان خانه سلامت نزد پروردگارشان است و او (الله) سرپرست ایشان است بدانچه انجام می دادند
۱۲۷

وَ يَوْمَ يَخْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَ قَالَ أَوْلِيَائُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَ بَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۱۲۸)

و روزی که همه ایشان را محشور می کند، ای گروه جنّ به درستی بسیاری از انسان (ها) را (پیرو خود ساختید) و سرپرستان آنها از انسان (ها) گفتند: پروردگارا بعضی از ما به بعضی بهره مند شدند و به مهلتی که برای ما نهاده بودی رسیدیم، (الله) فرمود: جایگاه شما آتش (جهنم) است در آن جاودان هستید جز آن را که الله بخواند، همانا پروردگار تو داناست ۱۲۸

وَ كَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۲۹)

و اینچنین بعضی از ستمگران را به بعضی پُشتیبان قرار می دهیم، بدانچه فراهم می کردند ۱۲۹
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَ يُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَ غَرَّبْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ شَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ (۱۳۰)

ای گروه جن و انسان، آیا به سوی شما فرستادگانی از خودتان به سوی شما نیامد که بر شما آیات مرا نقل کند و شما را از رسیدن به این روز هشدار دهند؟ گفتند: بر خویشان گواهی دادیم و زندگی دنیا

ایشان را فریب داد و بر خویش گواهی دادند که از کافران بودند ۱۳۰

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرٰى بِظُلْمٍ وَّ اَهْلَهَا عَافِلُوْنَ (۱۳۱)

این بدان سبب است که پروردگار تو هلاک کننده شهرها به ستم نیست در حالیکه اهل آن بی خبر باشند

۱۳۱

وَ لِكُلِّ دَرَجٰتٍ مِّمَّا عَمِلُوْا وَّ مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ (۱۳۲)

و هر کدام را مراتبی است بدانچه انجام می دادند و پروردگار تو بدانچه انجام می دهند بی خبر نیست

۱۳۲

وَ رَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ اِنْ يَشَآءْ يُدْهِبْكُمْ وَّ يَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَآءُ كَمَا اَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ

اٰخَرِيْنَ (۱۳۳)

و پروردگار تو بی نیاز و صاحب بخشش است، اگر بخواهد شما را می برد و بعد از شما هر که را بخواهد

جانشین می گرداند، چنانکه شما را از نسل گروه دیگران پدید آورد ۱۳۳

اِنْ مَا تُوْعَدُوْنَ لَآتٍ وَّ مَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ (۱۳۴)

همانا آنچه وعده داده می شوید خواهد آمد و شما ناتوان کننده (الله) نیستید ۱۳۴

قُلْ يَا قَوْمِ اَعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ فَاَسُوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ تَكُوْنُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ

الظَّالِمُوْنَ (۱۳۵)

(ای محمد) بگو: ای قوم هر آنچه می توانید انجام دهید، همانا من عمل کننده هستم پس به زودی

بدانید سرانجام آن سرا برای کیست و همانا ستمگران رستگار نشوند ۱۳۵

وَ جَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَّ الْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ بِرِزْقِهِمْ وَّ هٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ

لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ وَّ مَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلَى شُرَكَائِهِمْ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ (۱۳۶)

و برای الله از آنچه از کشت و دامها بیافریده است بهره ای را قرار دادند پس به پندار خودشان گفتند: این برای الله است و این (یکی) برای شریکان ماست پس آنچه برای شریکان ایشان بود به الله نمی رسید و آنچه برای الله بود به شریکان ایشان می رسید، چه بد داوری می کردند ۱۳۶

و كَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَ لِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَ مَا يَفْتَرُونَ (۱۳۷)

و اینچنین برای بسیاری از مُشرکان کشته شدن فرزندانشان (توسط) شریکان ایشان آراسته شد تا ایشان را بلغزانند و تا بر ایشان دینشان را آشفته سازند، اگر الله میخواست چنین نمی کردند پس ایشان را بدآنچه دروغ می بندند رها کن ۱۳۷

وَ قَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَ حَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بَزَعْمِهِمْ وَ أَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَ أَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۱۳۸)

و به پندار خودشان گفتند: اینها دام ها و کشتزارهای ممنوع است که جز کسی که ما بخواهیم نباید از آن بخورند و دام هایی که (سوار شدن بر) پُشت های آنها حرام است و دام هایی که (به هنگام ذبح) با دروغ بستن بر آن نام الله را نبرند، به زودی (الله) ایشان را بدآنچه دروغ می بستند کیفر دهد ۱۳۸

وَ قَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِدُكُورِنَا وَ مُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَ إِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۱۳۹)

و گفتند: آنچه در شکمهای این دام هاست مُختص مردان ما است و بر همسران ما حرام است و اگر مُرده باشد پس ایشان در آن شریک هستند، به زودی ایشان را به خاطرِ توصیفشان (احکام و فتوای دروغین، الله) مُجازات می کند، همانا او حکیم داناست ۱۳۹

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ حَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَ مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ (۱۴۰)

به درستی زیان کردند کسانی که فرزندان خویش را ابلهانه و بی دانش کُشتند و آنچه را الله رزقشان داده بود با دروغ بستن بر الله حرام کردند، به درستی گمراه شدند و از (افراد) هدایت یافته نبودند ۱۴۰

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّهْمَانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ (۱۴۱)

و اوست آنکه باغهای بر افراشته و غیر بر افراشته و خرما و کشتزار پدید آورد، به صورتی که میوه آن
گوناگون است و زیتون و انار همگون و ناهمگون، از میوه آن بخورید هنگامیکه ثمر دهد و بهره آن را روز
چیدن آن (به مستمندان) بپردازید و تجاوز نکنید، همانا او (افراد) تجاوز کننده را دوست ندارد ۱۴۱

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
(۱۴۲)

و از دام ها باربرنده و غیر باربرنده را بخورید از آنچه شما را الله رزقتان داده است و گامهای شیطان
(نابودگر) را پیروی نکنید، همانا او بر شما دشمنی آشکار است ۱۴۲

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الصَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۴۳)

هشت جفت از گوسفند نر و ماده و از بز نر و ماده ، (ای محمد) بگو: آیا دو نر را حرام کرده است یا دو
ماده را (حرام کرده است) یا آنچه رحم های دو ماده فرا گرفته است؟ مرا به دانش خبر دهید اگر راستگو
هستید ۱۴۳

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۴۴)

و از شتر نر و ماده و از گاو نر و ماده، آیا دو نر را حرام کرد یا دو ماده را (حرام کرد) یا آنچه رحم های دو
ماده را فرا گرفت؟ آیا شما گواه بودید هنگامیکه الله شما را به این سفارش کرد؟ پس کیست ستمگرتر از
آنکه بر الله دروغی را ببندد یا مردم را به غیر دانش (وحی) گمراه کند، همانا الله گروه ستمکاران را
هدایت نمی کند ۱۴۴

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۴۵)

(ای محمد) بگو: در آنچه به من وحی داده شده است، بر خورنده ای که آن را بخورد حرامی را پیدا نمی کنم جز آنکه مُردار باشد یا خونی ریخته شده یا گوشت خوک پس همانا آن پلید است یا (خوراکی که) از روی نافرمانی نام غیر الله بر آن بُرده شود پس آنکس که ناچار گردد نه ستمکار و نه تجاوز کننده پس همانا پروردگار تو آمرزندهٔ مهربان است ۱۴۵

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (۱۴۶)

و بر پیروان تورات هر (حیوان) سُم داری (ناخنداری) را حرام کردیم و از گاو و گوسفند بر ایشان پیه های (چربیهای) آنها را حرام کردیم آنچه پُشت های آنها بر گرفته است یا روده ها یا آنچه با استخوان آمیخته است، این کیفر را به ایشان دادیم به خاطر ستمگری ایشان و همانا ما راستگویان هستیم ۱۴۶

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَ لَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ (۱۴۷)

پس اگر تو را دروغ شُمرند، (ای محمد) بگو: پروردگار شما صاحب بخشش گسترده است و خشم او از گروه مُجرمان (گناهکاران) بر نمی گردد ۱۴۷

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَ لَا آبَاؤُنَا وَ لَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى دَافُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ (۱۴۸)

زود است بگویند کسانی که شرک ورزیدند اگر الله می خواست ما و نه پدران ما مُشرک نمی شدیم و چیزی را حرام نمی کردیم، اینچنین دروغ شُمرند کسانی که قبل از ایشان بودند تا اینکه خشم ما را چشیدند، (ای محمد) بگو: آیا نزد شما دانشی است که آن را برای ما بیرون آورید؟ شما جز گمان را پیروی نمی کنید و شما جز (افراد) پندار باف نیستید ۱۴۸

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ (۱۴۹)

(ای محمد) بگو: پس برای الله دلیل رسایی (روشنی) است و اگر الله میخواست همه شما را هدایت می کرد ۱۴۹

قُلْ هَلْمْ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ (۱۵۰)

(ای محمد) بگو: گواهان خویش را بیاورید کسانی که گواهی دادند، همانا الله اینها را حرام کرده است پس اگر گواهی دادند پس با ایشان گواهی مده و هوسهای آنان که آیات ما را دروغ شمردند را پیروی مکن و کسانی که به آخرت ایمان نمی آورند (را پیروی مکن) و ایشان به (مرزهای) پروردگارشان تجاوز می کنند ۱۵۰

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْهِمْ عَلَيْهِمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَ لَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطْنٌ وَ لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۵۱)

(ای محمد) بگو: بیاوید بر شما تلاوت کنم آنچه را که پروردگارتان بر شما حرام کرده است اینکه به او چیزی را شریک قرار ندهید و به والدین نیکی کنید و فرزندان خویش را از روی تنگدستی نکشید، ما شما و آنها را رزق می دهیم و به زشتکاری چه آشکار و چه پنهان نزدیک نشوید و نفسی را که الله حرام کرده است مگر به حق نکشید (قتل نفس)، این است آنچه الله شما را بدان سفارش می کند تا شاید تعقل کنید ۱۵۱

وَ لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَ إِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَ لَوْ كَانَ دَا قُرْبَىٰ وَ بِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۱۵۲)

و به مال یتیمان نزدیک نشوید مگر به صورتی که نیکوتر است تا به رشد و بلوغ خویش برسد و پیمان و سنجش را به عدالت پردازید، کسی را جز به مقدار توانایی اش تکلیف نمی کنیم و هنگامیکه چیزی را

گفتید پس عدالت کنید اگر چه خویشاوند باشد و به پیمان الله پایبند باشید، این است که بدان سفارش شده اید تا شاید یادآور شوید ۱۵۲

وَ أَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَ لَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۵۳)

و آنکه این جایگاه پایدار من است پس آن را پیروی کنید و راههای مختلف را پیروی نکنید که شما را از راه او پراکنده می کند، به این شما سفارش شده اید تا شاید پرهیزکاری کنید ۱۵۳

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَ تَفْصِيلاً لِكُلِّ شَيْءٍ وَ هُدًى وَ رَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ (۱۵۴)

سپس به موسی کتاب را به تمامی دادیم، برای آنکه نیکوکاری کرد و توضیحی برای هر چیز و هدایت و بخششی تا شاید به ملاقات پروردگار خویش ایمان آورند ۱۵۴

وَ هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَ اتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۵۵)

و این (قرآن) کتابی است که آن را مُبارک نازل کردیم پس آن را پیروی کنید و پرهیزکاری کنید تا شاید مورد رحم قرار گیرید ۱۵۵

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَ إِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ (۱۵۶)

تا نگویید که کتاب بر دو طایفه پیش از ما نازل شد و ما از درس گرفتن آن بی خبر بودیم ۱۵۶
أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْنا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بآيَاتِ اللَّهِ وَ صَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ (۱۵۷)

یا بگویند که اگر بر ما کتاب نازل می شد قطعاً از ایشان هدایت یافته تر بودیم پس به درستی نشانه ای از جانب پروردگارتان و هدایت و بخششی برای شما آمد پس کیست ستمگرتر از آنکه بر آیات الله دروغ بندد و از آنها روی گرداند به زودی کسانی که از آیات ما باز می دارند را به بدترین عذاب مُجازات می کنیم، بدانچه (از راه الله) باز داشتند ۱۵۷

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ (۱۵۸)

آیا انتظار دارند جز آنکه به سوی ایشان فرشتگان یا پروردگار تو بیاید یا پاره ای از آیات پروردگار تو بیاید، روزی که پاره ای از آیات پروردگار تو بیاید کسی را ایمان آوردن او سود نمی بخشد اگر از قبل ایمان نیاورده باشد یا در ایمان خود خیری را به دست نیاورده باشد، (ای محمد) بگو: مُنْتَظِر (روز حسابرسی) باشید، همانا ما از مُنْتَظِران هستیم ۱۵۸

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَ كَانُوا شِيعَةً لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۱۵۹)

همانا کسانی که دین خود را پراکنده ساختند و گروه گروه شدند تو را بر ایشان کاری نیست جز این نیست که کارشان با الله است سپس ایشان را بدآنچه انجام می دادند با خبر می سازد ۱۵۹

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۱۶۰)

آنکس که کار نیکی را انجام دهد برای او ده برابر (پاداش) آن است و آنکس که گناهی انجام دهد جز به مانند آن مُجَازات نشود و به ایشان ستم نمی شود ۱۶۰

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۶۱)

(ای محمد) بگو: همانا پروردگارم مرا به سوی جایگاه پایدار دینی اُستوار آئین ابراهیم حق گرا هدایت کرده است و (او) از مُشْرکین نبوده است ۱۶۱

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۶۲)

(ای محمد) بگو: همانا نماز من و مناسک من و زندگی من و مرگ من برای الله پروردگار جهانیان است ۱۶۲

لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ (۱۶۳)

برای او (الله) شریکی نیست و بدان مأموریت یافتم و من اولین تسلیم شدگان هستم ۱۶۳

قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ أَبْعِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۱۶۴)

(ای محمّد) بگو: آیا غیر از الله اربابی را بجویم و او ارباب همه چیز است و هیچ کسی جز برای خود (چیزی را) کسب نمی کند و هیچ باربرنده ای بار (گناه) دیگری را بر ندارد سپس به سوی پروردگار شما بازگشت است پس شما را بدانچه درباره آن اختلاف می کردید با خبر می سازد ۱۶۴

وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَ رَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَ إِنَّهُ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۶۵)

و او کسی است که شما را جانشینان زمین قرار داد و بعضی از شما را بر بعضی در مراتب بالا برد تا شما را در آنچه به شما داده است آزمایش کند، همانا پروردگار تو زود کیفر است و همانا او آمرزنده مهربان است ۱۶۵

سوره اعراف - ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِنام الله بخشنده مهربان

المص (۱)

المص ۱

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَ ذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ (۲)

(قرآن) کتابی است که به سوی تو (ای محمّد) نازل شده است پس در سینه تو از آن تنگی نباشد تا بدان هشدار دهی و برای مؤمنان یادآوری کنی ۲

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَ لَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ (۳)

از آنچه از جانب پروردگارتان به سوی شما نازل شده است پیروی کنید و جز او (الله) از اولیائی دیگر پیروی نکنید، چه اندک یادآور می شوید ۳

و كَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ (۴)

و چه بسا شهری را که ما آن را هلاک ساختیم پس خشم ما هنگام شب یا به خواب نیمروز (که در آن) بودند به سوی آن آمد ۴

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنًا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (۵)

پس سخن ایشان هنگامیکه عذاب ما بر ایشان آمد جز این نبود که گفتند: همانا ما از ستمکاران بودیم ۵
فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ (۶)

پس قطعاً از کسانی که به سوی آنها (فرستادگان) ارسال شدند خواهیم پرسید و از فرستادگان نیز خواهیم پرسید ۶

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَ مَا كُنَّا غَائِبِينَ (۷)

پس از روی علم بر ایشان نقل می کنیم و ما غائب نبوده ایم ۷

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۸)

و سنجش در آن روز بر مبنای حق است پس کسی که ترازوهای (اعمالش) سنگین شود پس ایشان رستگاران هستند ۸

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ (۹)

و آنکه ترازوهای (اعمالش) سبک گردد پس ایشان کسانی هستند که به خود زیان رساندند، بدانچه به آیات ما ستم می کردند ۹

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَ جَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ (۱۰)

و مسلماً شما را در زمین امکانات دادیم و در آن معیشت هایی را قرار دادیم چه اندک سپاسگزاری می کنید ۱۰

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ (۱۱)

و مسلماً شما را خلق کردیم سپس شما را شکل دادیم سپس به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید پس سجده کردند جز ابلیس که از (افراد) سجده کننده نبود ۱۱

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (۱۲)

(الله) فرمود: چه چیز تو را منع کرد سجده نکنی آن هنگام که تو را امر کردم؟ (ابلیس) گفت: من از او بهترم، مرا از آتش آفریدی و او را از گل آفریدی ۱۲

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ (۱۳)

(الله) فرمود: از آن جایگاه به درآی که تو را نرسد در آن کبر ورزی پس خارج شو، همانا تو از (افراد) سرافکنده هستی ۱۳

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۱۴)

(شیطان) گفت: مرا مهلت ده تا روزی که (مردم) برانگیخته شوند؟ ۱۴

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ (۱۵)

(الله) فرمود: تو از (افراد) مهلت یافته هستی ۱۵

قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَفْعَدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ (۱۶)

(شیطان) گفت: پس چون مرا گمراه کردی، همانا در کمین ایشان (مردم) بر راه راست تو می نشینم ۱۶
ثُمَّ لآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ وَ عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَ عَنْ شَمَائِلِهِمْ وَ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ (۱۷)

سپس بر ایشان از پیش رویشان و از پشت سرشان و از راست ایشان و چپ ایشان وارد می شوم و بیشتر ایشان را از (افراد) سپاسگزار نخواهی یافت ۱۷

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ (۱۸)

اللَّهُ) فرمود: از آن نکوهیده و رانده شده خارج شو که هر کس از ایشان تو را پیروی کند قطعاً همه شما را در جهنم پُر می سازم ۱۸

وَايَا آدَمَ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (۱۹)

و ای آدم تو و همسرت در باغ جای گیرید پس بخورید از هر جا می خواهید و به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران می شوید ۱۹

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَ قَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ (۲۰)

پس شیطان (نابودگر) ایشان را وسوسه کرد تا بدانها آشکار کند بديهای ایشان را و (شیطان) گفت: شما را پروردگارتان از این درخت نهی نکرده است مگر آنکه (مبادا) تا دو فرشته گردید یا از جاودانان شوید ۲۰
وَ قَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ (۲۱)

و به ایشان قسم یاد کرد که من برای شما از خیرخواهان هستم ۲۱
فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِحُهُمَا وَ طَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَ نَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَ أَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ (۲۲)

پس ایشان را به فریب سرنگون ساخت پس هنگامیکه از آن درخت چشیدند عورت هایشان آشکار شد و به پوشاندن از برگ های باغ بر خود پرداختند و پروردگارشان به ایشان بانگ زد که آیا شما را از این درخت نهی نکردم و به شما نگفتم همانا شیطان (نابودگر) برای شما دشمنی آشکار است؟ ۲۲

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَ إِن لَّم تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۲۳)

گفتند: پروردگارا ما بر خویشتن ستم کردیم و اگر ما را نیامرزی و به ما رحم نکنی قطعاً از زیانکاران باشیم

۲۳

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَ مَتَاعٌ إِلَى حِينٍ (۲۴)

(الله) فرمود: (از آن باغ) به درآیید، بعضی از شما دشمن بعضی دیگر باشید، برای شما در زمین قرارگاه و بهره‌ای تا زمان معینی است ۲۴

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَ فِيهَا تَمُوتُونَ وَ مِنْهَا تُخْرَجُونَ (۲۵)

(الله) فرمود: در آن (زمین) زنده می شوید و در آن می میرید و از آن (زمین در روز قیامت) بیرون می آیید ۲۵

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَ رِيشًا وَ لِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ حَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ (۲۶)

ای فرزندان آدم به درستی بر شما لباس فرستادیم که عورت شما را بپوشاند و هم زینت شماست و لباس پرهیزکاری برای شما بهتر است، این از آیات الله است تا شاید یادآور شوید ۲۶

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبْوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَ قَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (۲۷)

ای فرزندان آدم شما را شیطان (نابودگر) فریب ندهد چنانکه پدر و مادر شما را از باغ اخراج کرد، از آنها لباسهایشان را بر می کند تا بدیهای ایشان را به آنها نشان دهد، همانا شما را او (شیطان) و گروهش می بیند از جایی که ایشان را نمی بینید، همانا شیاطین (نابودگران) را سرپرستانی قرار دادیم برای آنانکه ایمان نمی آورند ۲۷

وَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَ اللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۲۸)

و هنگامیکه کار زشتی را انجام می دهند و می‌گویند: پدران خویش را بر آن یافتیم و الله بدان امر کرد، (ای محمد) بگو: همانا الله به زشتکاری امر نمی کند، آیا به الله آنچه را نمی دانید نسبت می دهید؟ ۲۸

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَ أَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَ ادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ (۲۹)

(ای محمد) بگو: پروردگارم مرا به عدالت امر کرده است و نزد هر مسجدی چهره‌های خویش را (به سوی بیت الله الحرام) بی‌پای دارید و (در حالیکه) دین خود را برای او خالص گردانیده اید، وی (الله) را بخوانید چنانکه شما را پدید آورد، (به سوی او) بر می‌گردید ۲۹

فَرِيقًا هَدَىٰ وَ فَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۰)

گروهی را هدایت کرد و گروهی مستحق گمراهی شدند، همانا ایشان شیاطین (نابودگران) را سرپرستانی بر گرفتند و می‌پندارند که ایشان هدایت یافته هستند ۳۰

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَ كُلُوا وَ اشْرَبُوا وَ لَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ (۳۱)

ای فرزندان آدم زینت خود را نزد هر مسجدی بر گیرید و بخورید و بیاشامید و تجاوز نکنید، همانا الله (افراد) تجاوز کننده را دوست ندارد ۳۱

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۳۲)

(ای محمد) بگو: چه کسی زینت الله را برای بندگان خویش و پاکیزه‌ها از رزق را حرام کرده است؟ (ای محمد) بگو: آنها برای کسانی است که در زندگی دنیا ایمان آوردند و روز قیامت مخصوص به ایشان است، اینچنین آیات را توضیح می‌دهیم برای گروهی که می‌دانند ۳۲

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ وَ الْإِثْمَ وَ الْبَغْيَ بَغْيِ الْحَقِّ وَ أَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَ أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۳۳)

(ای محمد) بگو: جز این نیست که حرام کرده است پروردگار من زشتکاریها، از آنچه آشکار است و آنچه پنهان از آنهاست و گناه و ستمگری به ناحق را و آنکه برای الله شریک قرار دهید آنچه را بر آن دلیلی را نازل نکرده است و آنکه بر الله بگویید آنچه را نمی‌دانید ۳۳

وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ (۳۴)

و برای هر اُمّتی مُهلّتی است پس هنگامی که مُهلّتش برسد، نه ساعتی از آن به تأخیر اُفتند و نه پیشی گیرند ۳۴

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَ أَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۳۵)

ای فرزندان آدم اگر برای شما فرستادگانی از شما بیایند که بر شما آیات مرا نقل کنند پس هر کس پرهیزکاری کند و اصلاح کند پس ترسی بر ایشان نیست و ایشان اندوهگین نشوند ۳۵

وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۳۶) و کسانی که آیات ما را دروغ شُمرند و از آنها سرپیچی کردند آنان یاران آتش هستند، ایشان در آن جاودان اند ۳۶

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمُ النَّصِيبُ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آئِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَ شَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ (۳۷)

پس کیست ستمگرتر از آنکس که بر الله دروغ بست یا آیات او را دروغ شُمرد، اینان را بهره ای از کتاب بر ایشان برسد تا هنگامیکه فرستادگان ما بیایند تا (جان) ایشان را بگیرند، می گویند: آنانکه جز الله صدا می زدید، کجا هستند؟ گویند: از (چشم) ما ناپدید شدند و بر علیه خود گواهی می دهند که ایشان از کافران بودند ۳۷

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَ لَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ (۳۸)

(الله) فرمود: داخل (جهنم) شوید همراه اُمّتهایی که پیش از شما از جنّ و انسان (ها) در آتش وارد شدند، هر گاه اُمّتی در آن داخل شود همکیشان خود را لعنت کند تا هنگامیکه در آن همگی جمع شوند، آخرین ایشان برای اولین (امّتها) از ایشان گوید: پروردگارا اینان ما را گمراه کردند پس به ایشان عذاب

دو چندان از آتش (جهنم) بده، (الله) می فرماید: برای همگی شما (عذاب) دو چندان است، لیکن شما

نمی دانید ۳۸

و قَالَتْ أُولَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذوقوا العذاب بما كنتم تكسبون (۳۹)

و اولین از ایشان به آخرینشان می گوید: که شما را بر ما فزونی نبود پس عذاب را بچشید بدانچه فراهم

می کردید ۳۹

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ

الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ (۴۰)

همانا کسانی که آیات ما را دروغ شمردند و از آنها کبر ورزیدند برای ایشان دروازه های آسمان گشوده

نشود و به باغ (بهشت) داخل نشوند مگر اینکه طناب کشتی از سوراخ سوزن بگذرد و اینچنین به مجرمان

(گناهکاران) مجازات دهیم ۴۰

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَ مِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ (۴۱)

برای ایشان در جهنم جایگاهی و از بالای (سر) آنان پوششهایی (از آتش) است و اینچنین ستمگران را

مجازات می کنیم ۴۱

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

(۴۲)

و کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند، کسی را جز به اندازه توانایی اش تکلیف نکنیم،

آنان یاران باغ (بهشت) هستند در آن جاودان اند ۴۲

وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا

لِنَهْتَدِيَ لَوْ لَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ وَ نُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةَ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ (۴۳)

و آنچه کینه در سینه های ایشان (اهل بهشت) است را پاک کردیم، (در آن بهشت) از زیر ایشان نهرها

جاریست و گویند: سپاس الله کسی که ما را به این راه هدایت نمود و هدایت نمی یافتیم اگر ما را (الله)

هدایت نمی کرد، مسلماً فرستادگان از سوی پروردگاران به حق آمدند و ندا داده شدند که شما اینک در

باغ (بهشت) هستید که ارث داده شدید بدانچه انجام می دادید ۴۳

و نَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (۴۴)

و یاران باغ (بهشت) به یاران آتش ندا دهند: اینکه آنچه که به ما پروردگاران به حق (وعده) داد را یافتیم، آیا شما آنچه پروردگارتان به حق به شما وعده داد را یافتید؟ (اهل جهنم) گفتند: بله پس

بانگ دهنده‌ای میان ایشان بانگ داد که لعنت بر ستمکاران باد ۴۴

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَ يَبْغُونَهَا عِوَجًا وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ (۴۵)

کسانیکه از راه الله باز می دارند و آن را کج می خواهند و ایشان به آخرت کافر هستند ۴۵

وَ بَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَ عَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَ نَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَ هُمْ يَطْمَعُونَ (۴۶)

و میان ایشان پوششی است و بر "اعراف" اشخاصی هستند که هر کدام را به سیمایشان می شناسند و

به یاران باغ (بهشت) ندا می دهند که سلام بر شما باد و در آن داخل نشوند در حالیکه طمع دارند ۴۶

وَ إِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۷)

و هنگامیکه چهره های ایشان به سوی یاران آتش برگردانده می شود، گویند: پروردگارا ما را با گروه

ستمکاران قرار مده ۴۷

وَ نَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَعْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَ مَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
(۴۸)

و یاران "اعراف" اشخاصی را که به سیمایشان آنها را می شناسی (اهل جهنم را) ندا می دهند، می گویند:

جمعیت شما و آنچه کبر می ورزیدید بی نیازتان نکرد ۴۸

أ هُوَ لَآئِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَ لَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ (۴۹)

آیا اینان (ایمانداران) کسانی هستند که قسم خوردید که الله آنها را به رحمتی نرساند؟ وارد باغ (بهشت) شوید، ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۴۹

و نَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ (۵۰)

یاران آتش، یاران باغ (بهشت) را ندا دادند که بر ما از آب یا از آنچه الله رزقتان داده است به ما عطا کنید (بدهید)؟ (اهل بهشت) گویند: الله آنها را بر کافران حرام کرده است ۵۰

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَ لَعِبًا وَ غَرَّهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَ مَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (۵۱)

کسانیکه دین خود را به بیهودگی و بازیچه گرفتند و زندگی دنیا ایشان را فریب داد پس امروز (روز قیامت) ایشان را فراموش کنیم بدینسان که مُلاقات امروزشان را فراموش کردند و اینکه آیات ما را انکار می کردند ۵۱

وَ لَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۵۲)

و مسلماً برای آنها کتابی را آوردیم پس از روی علم (الهی) آن را توضیح دادیم، هدایت و رحمتی برای گروهی که ایمان آورند ۵۲

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رَبَّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۵۳)

آیا انتظاری جز نتیجه آن (آیات) را دارند؟ روزی که نتیجه آن (آیات) فرا برسد کسانیکه از قبل آن را فراموش کردند، می گویند: به درستی فرستادگان پروردگار به حق (به سوی ما) آمدند، آیا برای ما شفیعی است که برای ما شفاعت کنند یا (به دنیا) باز گردانده شویم تا انجام دهیم جز آنچه را انجام می دادیم؟ به درستی بر خویشتن زیان رساندند و از ایشان آنچه را به دروغ می بافتند ناپدید شد ۵۳

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٥٤)

همانا پروردگار شما، الله کسی است که آسمانها و زمین را در شش دوره خلق کرد سپس به عرش پرداخت، روز را به شب - که شتابان آن را می طلبد - می پوشاند، و خورشید و ماه و ستارگان روان هستند، آگاه باشید که برای او آفرینش و فرمان است، الله پروردگارِ جهانیان بزرگ است ۵۴

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (٥٥)

پروردگار خویش را فروتنانه و پنهانی صدا بزنید، همانا او (افراد) متجاوز را دوست ندارد ۵۵
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (٥٦)

و در زمین بعد از اصلاحش فساد نکنید و او (الله) را از روی ترس و امید صدا بزنید، همانا رحمت الله به (افراد) نیکوکار نزدیک است ۵۶

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (٥٧)

و اوست کسی که بادهای را مُژده ای پیش روی رحمتش می فرستد تا هنگامیکه ابرهای مُتراکم را بردارند، آن را به سوی سرزمینی مُرده برانیم تا بدان آب را فرود آوریم پس از همه محصولات از آن بیرون آوریم، اینچنین مُردگان را خارج می کنیم تا شاید یادآور شوند ۵۷

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ (٥٨)

و زمین پاک، گیاهان آن به اراده پروردگارش بیرون آیند و آنکه پلید (زمین بد و شوره زار) است جز اندک ناچیزی بیرون نیاید، اینچنین آیات را برای گروهی که سپاسگزار هستند توضیح می دهیم ۵۸

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (٥٩)

مسلماً نوح را به سوی قومش فرستادیم پس گفت: ای قوم الله را عبادت کنید برای شما صاحب قدرتی غیر از او نیست، همانا من بر شما از عذاب روزی بزرگ بیمناک هستم ٥٩

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٦٠)

رؤسا از قوم او گفتند: که ما تو را در گمراهی آشکار می بینیم ٦٠

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٦١)

(نوح) گفت: ای قوم من، در من گمراهی نیست بلکه من فرستاده ای از نزد پروردگار جهانیان هستم ٦١

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٦٢)

به شما پیام های پروردگار خویش را می رسانم و برای شما پند می دهم و از الله می دانم آنچه شما نمی دانید ٦٢

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَ لِتُنقُوا وَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (٦٣)

آیا تعجب می کنید که تذکری از جانب پروردگارتان به سوی شما بیاید بر مردی از شما که شما را یادآوری کند و تا پرهیزکاری کنید و تا شاید مورد رحمت قرار گیرید ٦٣

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَ الَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَ أَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ (٦٤)

پس او را دروغ شُمرندند پس او را و کسانی که با او در کشتی بودند را نجات دادیم و کسانی که آیات ما را دروغ شُمرندند را غرق کردیم، همانا ایشان گروهی کور بودند ٦٤

وَ إِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَ فَلَا تَتَّقُونَ (٦٥)

و به سوی عاد از خودشان هود را (فرستادیم) گفت: ای قوم من الله را عبادت کنید، صاحب قدرتی غیر از او نیست، آیا پرهیزکاری می کنید؟ ٦٥

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَ إِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٦٦)

رؤسا از قومش که کُفر ورزیده بودند، گفتند: ما تو را در بیخردی می بینیم و همانا تو را از (افراد) دروغ باف می پنداریم ۶۶

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٦٧)

(هود) گفت: ای قوم من، در من بیخردی نیست و لیکن فرستاده ای از سوی پروردگار جهانیان هستم ۶۷
أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَ أَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ (٦٨)

که به شما پیام های پروردگارم را می رسانم و من برای شما پند دهنده آمین هستم ۶۸
أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَ اذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَ زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَادْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (٦٩)

آیا تعجب می کنید که شما را تذکری از جانب پروردگارتان آمد بر مردی از شما تا به شما هشدار دهد و به یاد بیاورید که شما را بعد از قوم نوح جانشینانی قرار داد و (جمعیت) شما را در آفرینش افزایش داد؟ پس نعمتهای الله را به یاد بیاورید تا شاید رستگار شوید ۶۹

قَالُوا أَ جِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَ حُدَّهُ وَ نَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٧٠)

(قومش گفتند): آیا به سوی ما آمده ای تا الله را به یگانگی عبادت کنیم و رها کنیم آنچه را پدران ما عبادت کردند؟ پس به ما آنچه را به ما وعده می دهی را نشان ده اگر از راستگویان هستی ۷۰

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَ عَذَابٌ أَلِيمٌ فَادْكُرُوا فِي أَسْمَاءِ سَمِيْتُمْوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَضِرُوا إِيَّيْكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ (٧١)

(هود) گفت: از جانب پروردگارتان بر شما پلیدی و خشم قرار گرفت، آیا با من درباره نامهایی که آنها را شما و پدران شما نامیدند ستیزه می کنید که بر آنها الله دلیلی نازل نکرده است؟ پس منتظر باشید همانا من با شما از منتظران هستم ۷۱

فَأَنْجَيْنَاهُ وَ الَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ قَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ مَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ (٧٢)

پس او را و کسانی که با او بودند به رحمتی از جانب خودمان نجات دادیم و دنباله کسانی که آیات ما را دروغ شمرند و مؤمنان نبودند را قطع کردیم ۷۲

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ (٧٣)

و به سوی ثمود از خودشان صالح را (فرستادیم)، گفت: ای قوم من الله را عبادت کنید، صاحب قدرتی غیر از الله نیست، این شتر الله برای شما نشانه ای است پس او را بگذارید تا در زمین الله بچرد و به بدی اطرافش نچرخید پس عذاب دردناک شما را فرا می گیرد ٧٣

وَ اذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَ بَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهولِهَا قُصُورًا وَ تَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا آلاءَ اللَّهِ وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (٧٤)

و به یاد آورید که شما را جانشینانی بعد از (قوم) عاد قرار داد و شما را در زمین جایگزین گردانید، از دشت های آن کاخ هایی می گرفتید، از کوهها خانه هایی می تراشید پس نعمت های الله را بیاد آورید و در زمین فسادگران کوشش نکنید ٧٤

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَ تَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (٧٥)

سران از قومش که کبر ورزیدند به آن کسانی که مُستضعف شده بودند به آنان که از ایشان ایمان آوردند گفتند: آیا می دانید که صالح فرستاده ای از سوی پروردگارش است؟ گفتند: همانا ما بدانچه فرستاده شده است به آن ایمان داریم ٧٥

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (٧٦)

کسانیکه کبر ورزیدند، گفتند: ما بدانچه شما ایمان آورده اید بدان کافر هستیم ٧٦

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَ عَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَ قَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (٧٧)

پس به دنبال شتر رفتند و از امر پروردگارش سرکشی کردند و گفتند: ای صالح آنچه به ما وعده می دهی را نشان ده، اگر از فرستادگان هستی؟ ٧٧

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (٧٨)

پس آنها را زمین لرزه فرا گرفت پس در خانه های خود در جای مُردند ٧٨

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَ لَكِن لَّا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ (٧٩)

پس به ایشان پشت کرد و گفت: ای قوم من، همانا به شما پیام پروردگام را ابلاغ کردم و شما را نصیحت کردم و لیکن (شما افراد) اندرزگو را دوست ندارید ٧٩

و لوطاً إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَ تَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (٨٠)

و لوط هنگامیکه به قوم خود گفت: عمل زشتی را انجام می دهید چنانکه شما را در آن کسی از جهانیان پیشی نگرفته است ٨٠

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ (٨١)

همانا شما با مردان به شهوت به جای زنان رابطه جنسی ایجاد می کنید، بلکه شما گروهی مُتجاوز هستید ٨١

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ (٨٢)

و جواب قومش جز این نبود که گفتند: از شهر خود ایشان را بیرون کنید، اینان پاکیزگی می جویند ٨٢

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (٨٣)

پس او و خانواده اش را نجات دادیم مگر همسرش را که حین عبور (عذاب شد) ٨٣

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ (٨٤)

و بر آنان بارانی (از گوگرد) را بارانیدیم پس نگاه کن که عاقبت مُجرمان (گناهکاران) چگونه شد ٨٤

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيزَانَ وَ لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (٨٥)

و به سوی مدین از خودشان شُعیب (را فرستادیم)، گفت: ای قوم من الله را عبادت کنید، برای شما غیر

از او صاحب قدرتی نیست، به درستی به سوی شما نشانه ای از پروردگارتان آمد پس پیمانان و سنجش را

کامل دهید و چیزهای مردم را کم ندهید و در زمین بعد از اصلاحش فساد نکنید، این برای شما بهتر

است اگر مؤمنان هستید ٨٥

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَ اذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ وَ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (۸۶)

و بر هر راهی ننشینید تا کمین کنید و از راه الله باز دارید هر که را به او ایمان آورده است و تا در راه کج آن را بخواهید و یاد کنید هنگامیکه کم بودید پس شما را بیفزود و نگاه کنید که عاقبت مُفسدان چگونه بود ۸۶

وَ إِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَ طَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (۸۷)

و اگر گروهی از شما ایمان آوردند بدانچه به آن فرستاده شدم و گروهی ایمان نیاورده باشند پس شکیبایی کنید تا الله میان ما حکم کند و او بهترین حکم کنندگان است ۸۷

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوْ لَوْ كُنَّا كَارِهِينَ (۸۸)

رؤسا از قومش کسانی که کبر ورزیدند، گفتند: قطعاً ای شعیب تو را و کسانی که با تو ایمان آوردند را از شهر خود اخراج می کنیم مگر در آئین ما باز گردید، (شعیب) گفت: آیا هر چند (در پذیرش آئین شما) کراهت داشته باشیم؟ ۸۸

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ (۸۹)

به درستی بر الله دروغی را بسته ایم اگر در آئین شما بازگردیم بعد از آنکه الله از آن (جهالت) ما را نجات داد و ما را نرسد که در آن بازگردیم مگر آنچه را الله پروردگار ما بخواهد، دانش پروردگار ما همه چیز را فرا گرفته است، بر الله توکل کردیم، پروردگارا میان ما و قوم ما به حق راهی بگشای و تو بهترین داوران هستی ۸۹

وَ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِن اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ (۹۰)

و رؤسا از قومش کسانیکه کافر شدند، گفتند: اگر شعیب را پیروی کنید در آن هنگام از (افراد) زیانکار هستید ۹۰

فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (۹۱)

پس ایشان را لرزه ای فرا گرفت پس صبحگاهان در خانه‌های خود مُردند ۹۱

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ (۹۲)

کسانیکه شعیب را دروغ شُمرند، گویی ایشان در آن (خانه‌ها) نیارمیدند، کسانیکه شعیب را دروغ شُمرند آنها از (افراد) زیانکار بودند ۹۲

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَ نَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ (۹۳)

پس از ایشان رو گردانید و گفت: ای قوم من به درستی به شما پیامهای پروردگار خود را ابلاغ کردم و برای شما اندررتان دادم پس چگونه بر گروه کافران آندوه خورم ۹۳

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ (۹۴)

و در شهری فرستاده ای را نفرستادیم جز آنکه مردمش را به سختی و رنج دُچار نمودیم تا شاید ایشان (در برابر الله) فروتنی کنند ۹۴

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَ قَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَ السَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَعْتَةً وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۹۵)

سپس به جای بدی، نیکی را تبدیل کردیم تا فُزونی یافتند و گفتند: به درستی به پدران ما رنج و سختی رسیده است پس ناگهان ایشان را (به عذاب) گرفتیم در حالیکه نمی دانستند ۹۵

وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ لَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۹۶)

و اگر که اهل شهرها ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند قطعاً بر ایشان برکات را از آسمان و زمین می گشودیم و لیکن دروغ شُمرند پس ایشان را گرفتیم به کیفر آنچه فراهم می‌کردند ۹۶

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ (۹۷)

آیا مردم شهرها امنیت یافتند که عذاب ما شبانه در حالیکه ایشان در خواب هستند فرا برسد؟ ۹۷

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ (۹۸)

آیا مردم شهرها امنیت یافتند که عذاب ما روز در حالی که مشغول هستند فرا برسد؟ ۹۸

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ (۹۹)

آیا از نقشه الله امنیت یافتند؟ پس از نقشه الله جز گروه زیانکاران ایمن نشوند ۹۹

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَاهُمْ بِدُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ (۱۰۰)

آیا برای کسانی که زمین را بعد از اهلش به ارث می برند، مشخص نشده است که اگر می خواستیم ایشان را به گناهانشان می گرفتیم و بر دلهای ایشان مهر می زدیم پس ایشان نشنوند؟ ۱۰۰

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَ لَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ
قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ (۱۰۱)

(ای محمد) بر تو از اخبار (گذشتگان) نقل می کنیم و مسلماً به سوی ایشان فرستادگانشان با نشانیها آمدند پس نخواستند که ایمان آورند بدانچه که از قبل دروغ می شُمرند، اینچنین الله بر دلهای کافران مهر می زند ۱۰۱

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ (۱۰۲)

و بر بیشتر ایشان (مردم) عهدهای را نیافتیم و بیشتر ایشان را نافرمان یافتیم ۱۰۲

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلِيئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
(۱۰۳)

سپس بعد از ایشان موسی را با آیات به سوی فرعون و رؤسای قومش گسیل داشتیم پس به آنها ستم نمودند، نگاه کن عاقبت مُفسدان چگونه شد ۱۰۳

وَ قَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۰۴)

و موسی گفت: ای فرعون، من فرستاده ای از جانب پروردگار جهانیان هستم ۱۰۴

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
(۱۰۵)

مقرر است که دربارهٔ الله جز به حق نگویم، به درستی برای شما نشانه ای از پروردگارتان آوردم پس همراه من بنی اسرائیل را بفرست ۱۰۵

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۱۰۶)

(فرعون) گفت: اگر نشانه‌ای آورده ای پس آن را به میان آور اگر از راستگویان هستی؟ ۱۰۶

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ (۱۰۷)

پس (موسی) عصای خود را افکند ناگهان آن ماری آشکار شد ۱۰۷

و نَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ (۱۰۸)

و دستش را برآورد ناگهان برای (افراد) بیننده سفید رنگ گردید ۱۰۸

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (۱۰۹)

رؤسا از قوم فرعون گفتند: همانا این جادوگری داناست ۱۰۹

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَا ذَا تَأْمُرُونَ (۱۱۰)

که می خواهد شما را از سرزمینتان اخراج کند پس چه امر می کنید؟ ۱۱۰

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (۱۱۱)

(اطرافیان فرعون) گفتند: او و برادرش را نگاه دار و در شهرها مأموران جمع آوری را بفرست ۱۱۱

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (۱۱۲)

تا برای تو هر جادوگر دانایی را بیاورند ۱۱۲

و جَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْعَالِينَ (۱۱۳)

و بر فرعون جادوگران وارد شدند، (جادوگران) گفتند: همانا برای ما مژدی است اگر پیروز شویم؟ ۱۱۳

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۱۱۴)

(فرعون) گفت: آری و همانا شما از مُقَرَّبان (کاخ فرعون) خواهید بود ۱۱۴

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَ إِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ (۱۱۵)

(جادوگران) گفتند: ای موسی، آیا تو می افکنی و یا ما بیفکنیم؟ ۱۱۵

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَ اسْتَرْهَبُوهُمْ وَ جَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ (۱۱۶)

(موسی) گفت: بیفکنید پس زمانی که افکندند، چشمان مردم را افسون نمودند (چشم بندی کردند) و آنها

را ترسانیدند و جادویی بزرگ را آوردند ۱۱۶

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَلِقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (۱۱۷)

و به موسی وحی کردیم که عصای خویش را بیفکن پس ناگهان آنچه را به دروغ آورده بودند را بلعید ۱۱۷

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَ بَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۸)

پس حق آمد و آنچه را آنها (جادوگران) انجام داده بودند، باطل شد ۱۱۸

فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَ انْقَلَبُوا صَاغِرِينَ (۱۱۹)

در آن هنگام (جادوگران) شکست خوردند و سرافکنده بازگشتند ۱۱۹

وَ أَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (۱۲۰)

و جادوگران به حالت سجده کننده، افتادند ۱۲۰

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۲۱)

(جادوگران) گفتند: به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم ۱۲۱

رَبِّ مُوسَى وَ هَارُونَ (۱۲۲)

پروردگار موسی و هارون ۱۲۲

قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا

فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ (۱۲۳)

فرعون گفت: آیا به او ایمان آوردید پیش از آنکه به شما اجازه دهم؟ همانا این نقشه ای است که شما در

شهر به کار برده اید تا مردمش را از آن بیرون رانید پس به زودی خواهید دانست ۱۲۳

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ (۱۲۴)

دستها و پاهای شما را بر خلاف به سختی می بُرم سپس همگی شما را به دار می کشم ۱۲۴

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (۱۲۵)

(جادوگران) گفتند: که ما به سوی پروردگار خود بازگشت خواهیم کرد ۱۲۵

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ (۱۲۶)

و از ما انتقام نمی گیری مگر به این دلیل که به آیات پروردگاران ایمان آوردیم زمانی که به سوی ما

آمدند، پروردگارا: بر ما شکیبایی را فرو ریز و ما را تسلیم شده خود دریا ب ۱۲۶

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَ تَدْرُ مُوسَىٰ وَ قَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَ يَدْرُكَ وَ آلِهَتِكَ قَالَ سُنُقْتُ

أَبْنَاءَهُمْ وَ نَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَ إِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ (۱۲۷)

و رؤسا از قوم گفتند: آیا موسی و قومش را رها می کنی که در زمین فساد کنند و تو و صاحب قدرتهایت

را ترک کنند؟ (فرعون) گفت: به زودی فرزندان ایشان (بنی اسرائیل) را بُکشیم و زنانشان را زنده بگذاریم

و همانا ما بر فراز ایشان تسلط داریم ۱۲۷

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَ اضْبِرُّوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَةُ

لِلْمُتَّقِينَ (۱۲۸)

موسی به قوم خود گفت: از الله یاری جوید و شکیبایی کنید، همانا زمین از آن الله است، به هر که از

بندگان خود آن را بخواهد می دهد و عاقبت از آن (افراد) پرهیزکار است ۱۲۸

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَ مِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَ يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي

الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ (۱۲۹)

(قوم بنی اسرائیل به موسی) گفتند: اذیت شدید پیش از آنکه به سوی ما بیایی و بعد از آنکه آمدی،

(موسی) گفت: امید است که پروردگارتان دشمن شما را هلاک سازد و شما را در زمین جانشین گرداند

پس نگاه کنید چگونه عمل می کنید ۱۲۹

وَ لَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَ نَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُونَ (۱۳۰)

و مسلماً خاندان فرعون را به قحطی ها و کاهشی از محصولات گرفتار ساختیم تا شاید یادآور شوند ۱۳۰
فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ
عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۳۱)

پس هنگامی که خیری به سوی ایشان آمد، گفتند: این حق ماست و اگر ایشان را بدی می رسید موسی و
آنان که با وی بودند را شوم می گرفتند، آگاه باشید جز این نیست که آنچه ایشان فراهم نموده اند نزد
الله (ثبت و ضبط) است و لیکن بسیاری از ایشان نمی دانند ۱۳۱

وَ قَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (۱۳۲)

و (فرعونیان) گفتند: (ای موسی) هر چند برای ما هر نشانه ای را بیاوری که ما را بدان جادو نمایی ما به
تو ایمان آورنده نیستیم ۱۳۲

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ (۱۳۳)

پس بر ایشان (فرعونیان) طوفان و ملخ و شپش و قورباغه و خون را نشانه های توضیح داده شده،
فرستادیم پس کبر ورزیدند و قومی مجرم (گناهکار) بودند ۱۳۳

وَ لَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَ لَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (۱۳۴)

و هر گاه بر ایشان عذاب افکنده شد، گفتند: ای موسی برای ما پروردگار خویش را صدا بزن به آن پیمانی
که با تو بسته است که اگر از ما عذاب را برداری قطعاً به تو ایمان آوریم و با تو بنی اسرائیل را
می فرستیم ۱۳۴

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ (۱۳۵)

پس هنگامیکه از ایشان عذاب را تا مهلتی معین از ایشان برداشتیم که بدان برسند، ناگهان ایشان
عهدشکنی نمودند ۱۳۵

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ (۱۳۶)

پس از ایشان انتقام گرفتیم و آنها را به خاطر آنکه آیات ما را دروغ شمردند و از آنها غفلت کردند در دریا غرق نمودیم ۱۳۶

و أَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَ تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَ دَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَ قَوْمُهُ وَ مَا كَانُوا يَعْرِشُونَ (۱۳۷)

و به گروهی که مُستضعف (ناتوان) شمرده می شدند، مشرق های زمین و مغرب های آن را که در آن برکت نهادیم میراث دادیم و فرمان پروردگار تو به نیکی بر بنی اسرائیل به سبب آنکه شکیبایی کردند، انجام گرفت و آنچه را فرعون و قومش می ساختند و آنچه بر می افراشتند، نابود ساختیم ۱۳۷

وَ جَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (۱۳۸)

و بنی اسرائیل را از دریا گذرانیدیم تا به قومی رسیدند که بر بُت ها روی آورده بودند که متعلق به خودشان بود، (قوم بنی اسرائیل) گفتند: ای موسی برای ما صاحب قدرتی قرار ده چنانکه آنها صاحب قدرتهایی دارند؟ (موسی) گفت: همانا شما گروهی نادان هستید ۱۳۸

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَ بَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۳۹)

همانا ایشان، آنچه در آن هستند تباه است و آنچه می کنند باطل است ۱۳۹

قَالَ أَعْبَدُ اللَّهَ أَبْغَيْكُمْ إِلَهًا وَ هُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (۱۴۰)

موسی (گفت): آیا جز الله صاحب قدرتی دیگر را بجویم؟ و او شما را بر جهانیان فزونی داده است ۱۴۰

وَ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَ يُسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (۱۴۱)

و هنگامیکه شما را از خاندان فرعون نجات دادیم که بر شما بدترین عذاب را روا می داشتند و فرزندان شما را به سختی می کُشتند و زنان شما را باقی می گذاشتند، در این از جانب پروردگار شما آزمایشی

بزرگ بود ۱۴۱

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَاتَّمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ (۱۴۲)

و با موسی سی شب وعده نهادیم و آن را به ده شب کامل کردیم تا وعده گاه او با پروردگارش چهل شب تمام شد و موسی به برادرش هارون گفت: در میان قوم من جانشین من باش و اصلاح کن و راه مُفسدان را پیروی مکن ۱۴۲

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَاكَ وَ لَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرَاكَ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَ خَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَ أَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ (۱۴۳)

و هنگامیکه موسی به وعده گاه آمد و با او پروردگارش سخن گفت، (موسی) گفت: پروردگارا خود را به من نشان بده تا بر تو نگاه کنم؟ (الله) فرمود: مرا هرگز نخواهی دید و لیکن به سوی کوه نگاه کن تا اگر بر جای خود آرام گیرد پس به زودی مرا ببینی پس در آن هنگام پروردگارش بر آن کوه تجلی یافت آن (کوه) مُتلاشی گردید و موسی بیهوش افتاد پس هنگامیکه به هوش آمد، (موسی) گفت: مُنزهی تو، به سوی تو بازگشتم و من اولین مؤمنان هستم ۱۴۳

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَ بِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۱۴۴)

(الله) فرمود: ای موسی من تو را بر مردم به پیامهای خود و کلام خود برگزیدم پس آنچه به تو دادم را بگیر و از سپاسگزاران باش ۱۴۴

وَ كَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَ تَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَ أْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ (۱۴۵)

و بر او در الواح از هر پند و شرحی برای هر چیز را نوشتیم پس آن را مُحکم بگیر و قومت را (به آن) امر کن تا همه (آن فرامین) را بگیرند، به زودی جایگاه نافرمانان را به شما نشان دهیم ۱۴۵

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعِغْيِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ (١٤٦)

به زودی کسانی که به ناحق در زمین کبر ورزیدند را از آیات خود برگردانیم و اگر هر نشانه ای را ببینند بدان ایمان نمی آورند و اگر راه رُشد را ببینند آن را پیروی نکنند و اگر راه انحراف را ببینند از آن راه می روند، این به آن دلیل است که آیات ما را دروغ شُمرند و از آنها غافل بودند ۱۴۶

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ لِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٤٧)

و کسانی که آیات ما را و دیدار آخرت را دروغ شُمرند اعمال ایشان تباه شده است، آیا جز آنچه انجام می دادند مُجازات شوند؟ ۱۴۷

وَ اتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَ لَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَ كَانُوا ظَالِمِينَ (١٤٨)

و قوم موسی بعد از او از زیور آلات خود گوساله ای را برگرفتند، مُجسمه ای که دارای یک ویژگی بود، آیا ندیدند که با ایشان سخن نمی گوید و به راهی هدایت نمی کند؟ و (قوم بنی اسرائیل) او (گوساله سامری) را برگرفتند و ستمکاران بودند ۱۴۸

وَ لَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَ رَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَ يَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (١٤٩)

و هنگامیکه پشیمان شدند و دیدند که گمراه شده اند، (قوم بنی اسرائیل) گفتند: اگر بر ما پروردگار ما رحم نکند و ما را نیامرزد قطعاً از (افراد) زیانکار خواهیم بود ۱۴۹

وَ لَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَ أَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَ أَحْذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَ كَادُوا يَفْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِثْ بِي الْأَعْدَاءَ وَ لَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (١٥٠)

و چون موسی به سوی قومش خشمگین و اندوهگین برگشت، (موسی) گفت: (ای قوم) چه بد جانشینانی بعد از من بودید، آیا بر فرمان پروردگار خود شتاب کردید؟ و الواح را انداخت، (موسی) سر برادر خویش را به سوی خود می کشید، (هارون) گفت: ای فرزندِ مادر، این قوم مرا تحت فشار قرار دادند و نزدیک بود که مرا بکشند پس دشمنان را به من خوشحال نکن و مرا با گروه ستمکاران قرار نده ۱۵۰

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِأَخِي وَ أَذْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۱۵۱)

(موسی) گفت: پروردگارا برای من و برادرم بیامرز و ما را در رحمت خود داخل کن و تو مهربان ترین

مهربانان هستی ۱۵۱

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيئَالَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ ذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ (۱۵۲)

همانا کسانی که گوساله را برگزیدند به زودی به آنها خشمی از پروردگارشان و خواری در زندگی دنیا

می رسد و اینچنین به (افراد) دروغ باف کیفر می دهیم ۱۵۲

وَ الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۵۳)

و کسانی که بدیها انجام دادند سپس بعد از آن توبه کردند و ایمان آوردند، همانا پروردگار تو بعد از آن

آمرزنده مهربان است ۱۵۳

وَ لَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْعُغْصُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَ فِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِربِّهِمْ يَرْهَبُونَ (۱۵۴)

و هنگامیکه از موسی خشم فرو نشست، الواح را برگرفت و در متن آن برای کسانی که از پروردگارشان

ترس دارند، هدایت و رحمتی است ۱۵۴

وَ اخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَ إِيَّايَ أَ تَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ (۱۵۵)

و از قوم خود هفتاد نفر را برای محلّ قرار ما انتخاب کرد پس هنگامیکه ایشان را لرزه فرا گرفت، (موسی) گفت: پروردگارا اگر می خواستی ایشان را و مرا از قبل هلاک می کردی، آیا ما را بدآنچه بیخردان از ما انجام دادند هلاک می سازی؟ این جز فتنه (آزمایش) تو نیست، تو بدان هر که را بخواهی گمراه می کنی و بدان هر که را بخواهی هدایت می کنی، تو سرپرست ما هستی پس ما را بیمارز و بر ما رحم کن و تو بهترین آمرزندگان هستی ۱۵۵

وَ اَكْتَبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ اِنَّا هُدْنَا اِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي اُصِيبُ بِهِ مَنْ اَشَاءُ وَ رَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْتُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ الَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ (۱۵۶)

و برای ما در این دنیا نیکی و در آخرت نیکی را مقرر کن که ما به سوی تو هدایت یافتیم، (الله) فرمود: عذاب خود را به هر کس که بخواهم می رسانم، رحمت من همه چیز را فرا گرفته است پس زود است که آن را مقرر کنم برای کسانی که پرهیزکاری کردند و زکات بدهند و کسانی که ایشان به آیات ما ایمان می آورند ۱۵۶

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَ يُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَ يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ الْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ عَزَّرُوهُ وَ نَصَرُوهُ وَ اتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۵۷)

کسانی که فرستاده پیامبر اُمّی (کسی که از کلام وحی بی خبر و بی اطلاع بود) را پیروی می کنند، آن (خصوصیات رسالتش) را نگاشته شده در نزد ایشان در تورات و انجیل می یابند، (خصوصیاتی که) ایشان را به نیکی امر می کند و ایشان را از بدی نهی می کند و برای ایشان پاکیزگی را حلال می کند و بر ایشان پلیدیها را حرام می کند و از ایشان بارها و زنجیرهایی که بر ایشان بوده است را بر می دارد پس کسانی که به او ایمان آورند و او را گرمی داشتند و او را یاری کردند و نوری را که با او نازل شده بود را پیروی کردند آنان رستگاران هستند ۱۵۷

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (۱۵۸)

(ای محمد) بگو: ای مردم همانا من فرستاده الله به سوی همگی شما هستم، الله برای او پادشاهی
 آسمانها و زمین است، صاحب قدرتی جز او نیست، زنده می کند و می میراند پس به الله و فرستاده او
 پیامبر امی ایمان آورید، او به الله و کلام او ایمان می آورد و او را پیروی کنید تا شاید هدایت یابید ۱۵۸

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ (۱۵۹)

و از قوم موسی اُمّتی است که به حق هدایت می کنند و به آن دادگری می کنند ۱۵۹

وَقَطَعْنَا لَهُم مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِمَا سَبْطًا مِّنَ الْأَشْجَارِ الَّتِي كَانُوا يُصَدِّقُونَ فِيهَا شَرَابٌ مُّذِقُونَ فِيهَا عَمَلَ الْمُشْرِكِينَ وَلَقَدْ جَاءتْهُمْ آيَاتُنَا بِبَيِّنَاتٍ لِّئَلَّامُوا الْآيَاتِ لَكِن كَانُوا كَافِرِينَ (۱۶۰)

و ایشان را دوازده طایفه به اُمّتهایی تقسیم کردیم و به موسی وحی نمودیم هنگامیکه از او قومش آب
 خواستند که عصای خود را به سنگ بزن پس از آن دوازده چشمه خارج شد، هر گروهی آب خور خود را
 دانستند و ابرها را برای ایشان سایه افکندیم و برای ایشان نان و گوشت را نازل کردیم، از پاکیزه ها آنچه
 به شما رزق دادیم را بخورید، بر ما ستم نکردند و لیکن بر خویشان ستم می کردند ۱۶۰

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَاقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ
 لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (۱۶۱)

و هنگامیکه به ایشان گفته شد: در این شهر سکونت کنید و از آن هر چه می خواهید را بخورید و بگویید
 (یا الله): گناهان ما را فرو ریز و از دروازه سجده کننده داخل شوید، برای شما اشتباه هایتان را
 می بخشم، به زودی به نیکوکاران فزونی می دهیم ۱۶۱

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ
 (۱۶۲)

پس کسانی که از ایشان ستم کردند، گفتار را به غیر از آنچه به ایشان گفته شد تبدیل کردند پس بر ایشان عذابی از آسمان فرو فرستادیم بدانچه ستم می کردند ۱۶۲

وَ اسْأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَ يَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (۱۶۳)

و از ایشان درباره شهری که در کنار دریا بود بپرس، هنگامیکه در "حکم سبت" تجاوز می کردند، چرا که ماهیهای آن "روز سبت" بر روی آب می آمدند، روزی که جز "سبت" بود بر ایشان نمی آمدند، اینچنین ایشان را به خاطر آنچه نافرمانی می کردند آزمایش کردیم ۱۶۳

وَ إِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِيَّايَ رَبَّكُمْ وَ لَعَلَّهُمْ يَنْتَفُونَ (۱۶۴)

و هنگامیکه گروهی از ایشان گفتند: چرا نصیحت می کنید گروهی را که الله هلاک کننده ایشان است یا ایشان را به عذابی سخت عذاب کننده است، گفتند: تا معذرتی پیش پروردگارتان باشد و تا شاید پرهیزکاری کنند ۱۶۴

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَ أَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَنِي سَبْتٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (۱۶۵)

پس چون آنچه را بدان یادآوری شدند فراموش کردند کسانی را که از بدی نهی می کردند را نجات دادیم و آنان را به عذابی سخت فرا گرفتیم که ستم کردند بدانچه نافرمان بودند ۱۶۵

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ (۱۶۶)

پس هنگامیکه از آنچه از آن نهی شدند سرپیچی نمودند به ایشان گفتیم: آوارگانی رانده شده باشید ۱۶۶
وَ إِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبَعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَ إِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱۶۷)

و هنگامیکه پروردگار تو اعلام کرد که بر ایشان تا روز قیامت کسانی را مسلط می گرداند که به ایشان بدترین عذاب را بچشانند، همانا پروردگار تو در کیفر (دادن) سریع است و همانا او آمرزنده مهربان است

۱۶۷

و قَطَعْنَا فِي الْأَرْضِ أُمَّةً مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَ مِنْهُمْ ذُنُوبٌ كَذَلِكَ وَ بَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَ السَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۱۶۸)

و در زمین اُمّت هایی از ایشان را پراکنده نمودیم، از ایشان گروهی شایسته هستند و از ایشان غیر آن هستند و به نیکبها و بدبها ایشان را آزمایش می کنیم تا شاید بازگردند ۱۶۸

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَ يَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَ إِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَمْ لَمْ يَأْخُذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقَ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَ دَرَسُوا مَا فِيهِ وَ الدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَ فَلَآ تَعْقِلُونَ (۱۶۹)

پس بعد از ایشان جانشینانی جایگزین شد که کتاب را ارث بُردند، بهره دنیای پست را می گیرند و می گویند: به زودی آمرزیده می شویم و اگر ایشان را بهره ای همانند آن بیاید آن را بگیرند، آیا بر ایشان پیمان کتاب گرفته نشد که بر الله جز به حق نگویید؟ در حالیکه آنچه را در آن بود را آموختند و خانه آخرت برای کسانی که پرهیزکاری می کنند بهتر است، آیا تعقل نمی کنید؟ ۱۶۹

وَ الَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ (۱۷۰)

و کسانی که به کتاب چنگ می زنند و نماز را به پای می دارند، همانا ما مُزد (افراد) اصلاح کننده را هدر نمی دهیم ۱۷۰

وَ إِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَ ظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۷۱)

و هنگامیکه کوه را به مانند سایبانی بر بالای سر ایشان (قوم بنی اسرائیل) بالا بُردیم و پنداشتند که بر سر ایشان فرود می آید، آنچه را به شما دادیم را با تمام قدرت بگیرید و به یاد آورید آنچه را در آن است تا شاید پرهیزکاری کنید ۱۷۱

وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ أَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ (۱۷۲)

و هنگامیکه پروردگارت از فرزندان آدم از پشت‌های ایشان از نسل هایشان (پیمان) گرفت و ایشان را بر
خودشان به گواهی گرفت، آیا من پروردگار شما نیستم؟ گفتند: بلی گواهی می‌دهیم، تا روز قیامت
نگویید که ما از آن بی‌خبر بودیم ۱۷۲

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَ كُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَ فَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ (۱۷۳)

یا بگویید: که پدران ما از قبل شرک ورزیدند و ما نسلی بعد از ایشان بودیم، آیا ما را به سزای آنچه
گمراهان انجام دادند هلاک می‌سازی؟ ۱۷۳

وَ كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۱۷۴)

و اینچنین آیات را شرح دادیم و تا شاید ایشان بازگردند ۱۷۴

وَ اِثْلَ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ (۱۷۵)

و بر ایشان خبر آنکسی که آیات خود را به او دادیم را بخوان پس از آنها خارج شد پس شیطان (نابودگر)
به دنبال او افتاد، از گمراهان شد ۱۷۵

وَ لَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَ لَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَ اتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ
أَوْ تَتْرَكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (۱۷۶)

و اگر می‌خواستیم قطعاً او را به سبب آنها (آیات) بالا می‌بردیم و لیکن او به سوی زمین گرایش نمود و
هوسهای خود را پیروی نمود پس داستان او به مانند سگ است که اگر صدایش کنی زبان از کام در
می‌آورد و اگر او را رها کنی باز هم زبان از کام در آورد، این مثل کسانی است که آیات ما را دروغ شمرند
پس داستانها را بخوان تا شاید بیندیشند ۱۷۶

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ أَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ (۱۷۷)

مثل این قوم چه زشت است، کسانی که آیات ما را دروغ شمرند و بر خویشتن ستم می‌کردند ۱۷۷

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَ مَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۱۷۸)

هر کس را الله هدایت کند پس او هدایت یافته است و هر کس را گمراه کند پس ایشان زیانکاران

هستند ۱۷۸

و لَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَ لَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ (۱۷۹)

و مسلماً بسیاری از جن و انسان (ها) را برای جهنم آماده کرده ایم، برای ایشان دلهایی است که با آنها نمی فهمند و بر ایشان چشمانی است که با آنها نمی بینند و برای آنها گوشهایی است که با آنها نمی شوند، آنان به مانند چهارپایان اند بلکه گمراه تر هستند، آنان غافل هستند ۱۷۹

وَ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَ ذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۸۰)

و برای الله نام های نیکو است پس با آنها او را صدا بنیزد و رها کنید کسانیکه در نام های او کجروی می کنند، به زودی بدانچه انجام می دادند پاداش داده شوند ۱۸۰

وَ مِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ يَعْدِلُونَ (۱۸۱)

و از آنان که خلق کردیم امتی است که به حق هدایت می کنند و با آن دادگری می کنند ۱۸۱

وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ (۱۸۲)

و کسانیکه آیات ما را دروغ شمردند به زودی ایشان را از جایی که نمی دانند بگیریم ۱۸۲

وَ أَمْلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ (۱۸۳)

ایشان را مهلت می دهیم، همانا نیرنگ من استوار (محکم) است ۱۸۳

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۱۸۴)

آیا نمی اندیشید که بر رفیق ایشان (محمد) دیوانگی نیست؟ او جز هشدار دهنده ای آشکار نیست ۱۸۴

أَوْ لَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَ أَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ (۱۸۵)

آیا در پادشاهی آسمانها و زمین نگاه نکردند و آنچه الله از چیزها خلق کرده است و آنکه مهلت ایشان نزدیک شده باشد؟ پس به کدامین سخن بعد از آن (کلام الهی) ایمان می آورند؟ ۱۸۵

مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَ يَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۱۸۶)

آنکس را الله گمراه کند برای او هدایتگری نیست و (ای محمد) ایشان را رها کن که در سرکشی خود فرو روند ۱۸۶

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۱۸۷)

(ای محمد) از تو درباره ساعت (روز قیامت) می پرسند چه وقت برپا می شود؟ (ای محمد) بگو: جز این نیست که دانش آن نزد پروردگارم است، آن را به وقتش جز او آشکار نمی سازد، (وقوع روز قیامت) برای آسمانها و زمین سنگین است، (روز قیامت) به سوی شما جز ناگهان نمی آید، (ای محمد) از تو می پرسند که گویی تو از آن آگاهی داری، (ای محمد) بگو: که دانش آن نزد الله است و لیکن اکثر مردم نمی دانند ۱۸۷

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعاً وَ لَا ضَرّاً إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَ لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَ مَا مَسَّنِيَ الشُّوْءُ إِنَّا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَ بَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۱۸۸)

(ای محمد) بگو: برای خود سودی و نه زیانی را دارا نیستم جز آنچه الله بخواهد، اگر دانا به غیب بودم قطعاً خیر فراوان از آن می گرفتم و به من بدی نمی رسید، من جز هشدار دهنده و مُژده دهنده ای بیش نیستم مگر برای گروهی که ایمان آورند ۱۸۸

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمَلاً خَفِيماً فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا لِيُنَّ رَبَّهَا لِيُنَّ آتَيْنَا صَالِحاً لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۱۸۹)

او کسی است که شما را از یک نفر خلق کرد و از او زوجش را قرار داد تا با او آرام گیرد پس هنگامیکه با او آمیزش جنسی کرد، باری سبک برداشت پس از آن (مدتی) بگذشت پس زمانی که (بار او) سنگین شد، پروردگار خویش را صدا زدند که اگر ما را فرزند شایسته ای ارزانی داری از سپاسگزاران باشیم ۱۸۹

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۱۹۰)

پس وقتی که (الله) به ایشان فرزند شایسته‌ای ارزانی داشت برای او شریکانی قرار دادند در آنچه به ایشان ارزانی داشته بود پس الله برتر است از آنچه شرک می‌ورزیدند ۱۹۰

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَ هُمْ يُخْلِقُونَ (۱۹۱)

آیا آنان را که چیزی را خلق نکرده اند و ایشان خود خلق شده اند را شریک می‌گردانند؟ ۱۹۱

وَ لَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَ لَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ (۱۹۲)

و آنها را نمی‌توانند یاری کنند و خویشان را یاری نمی‌دهند ۱۹۲

وَ إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ (۱۹۳)

اگر ایشان را به سوی هدایت صدا بزنید شما را پیروی نمی‌کنند، بر ایشان یکسان است ایشان را صدا بزنید یا خاموش باشید ۱۹۳

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۹۴)

همانا کسانی که جز الله صدا می‌زنید بندگانی مانند شما هستند پس ایشان را صدا بزنید تا شما را اجابت کنند اگر راست می‌گوئید ۱۹۴

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ (۱۹۵)

آیا ایشان را پاهایی است که با آنها راه می‌روند یا برای آنان دستهایی است که با آنها حمله می‌کنند یا برای ایشان چشمهایی است که با آنها می‌بینند یا گوشهایی که با آنها بشنوند؟ (ای محمد) بگو: شریکان خویش را صدا بزنید سپس نیرنگ آورید پس منتظر نباشید ۱۹۵

إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ (۱۹۶)

همانا سرپرست من الله کسی است که کتاب را نازل کرد و (افراد) شایسته را سرپرستی می کند ۱۹۶

و الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَ لَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ (۱۹۷)

و کسانی که جز او (الله) را صدا می زنید، نمی توانند شما را یاری کنند و نه خویشانشان را یاری کنند ۱۹۷

وَ إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَ تَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَ هُمْ لَا يُبْصِرُونَ (۱۹۸)

و اگر ایشان را به سوی هدایت صدا بزیند، نشنوند و آنها را می بینی که به سوی تو می نگرند و لیکن

نمی بینند ۱۹۸

خُذِ الْعَفْوَ وَ أْمُرْ بِالْعُرْفِ وَ أَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ (۱۹۹)

(ای محمد) گذشت کن و به نیکی امر کن و از نادانان روی گردان ۱۹۹

وَ إِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۰۰)

و اگر وسوسه از سوی شیطان (نابودگر) تو را برانگیزد پس به الله پناه ببر که او شنوای داناست ۲۰۰

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ (۲۰۱)

همانا کسانی که پرهیزکاری کردند هنگامیکه به آنها وسوسه‌ای از شیطان (نابودگر) برسد، (به آیات الهی)

یادآور شوند پس در آن هنگام ایشان بینا شوند ۲۰۱

وَ إِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ (۲۰۲)

و همراهان ایشان، آنها را در گمراهی فرو می برند سپس کوتاه نمی آیند ۲۰۲

وَ إِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ قَالُوا لَوْ لَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ

هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۲۰۳)

و هنگامیکه (ای محمد) ایشان را آیه ای نیاوری، می گویند: چرا آیه ای فراهم نساختی؟ (ای محمد) بگو:

پیروی نمی کنم جز آنچه به من از پروردگرم وحی می شود، اینها بینشهایی از پروردگارتان است و هدایت

و بخششی برای گروهی که ایمان می آورند ۲۰۳

وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَ أَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۲۰۴)

و هنگامیکه قرآن خوانده شود پس بدان گوش فرا دهید و با جان و دل توجه کنید تا شاید مورد رحمت
قرار گیرید ۲۰۴

وَ اذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَ خِيفَةً وَ دُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ لَا تَكُنْ مِنَ
الْغَافِلِينَ (۲۰۵)

و پروردگارت را در خویشتن به فروتنی و ترس و بدون گفتار بلند، صبحگاهان و شامگاهان صدا بزن و از
(زمره) غافلان مباش ۲۰۵

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ يُسَبِّحُونَهُ وَ لَهُ يَسْجُدُونَ (۲۰۶)

همانا کسانی که نزد پروردگار تو هستند از عبادت او کبر نمی ورزند و او را ستایش می کنند و برای او
سجده می برند ۲۰۶

سوره انفال - ۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبَانِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَ الرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَ أَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱)

(ای محمد) از تو درباره غنایم می پرسند؟ بگو: غنایم برای الله و فرستاده است پس تقوای الهی پیشه
سازید و بین خویش را اصلاح کنید و الله و فرستاده را اطاعت کنید اگر مؤمنان هستید ۱

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَ عَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ (۲)

جز این نیست مؤمنان کسانی هستند که چون یاد الله شود، دل‌های ایشان نرم گردد و هنگامیکه بر ایشان
آیات او را تلاوت می کنیم بر ایمان ایشان افزوده شود و بر پروردگار خویش توکل می کنند ۲

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳)

کسانیکه نماز را برپا می دارند و بدانچه به ایشان داده ایم می بخشند ۳

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ (۴)

آنان مؤمنان به حق هستند، برای ایشان مراتبی نزد پروردگارشان و آمرزشی و رزقی گرامی است ۴

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ (۵)

همانطور که پروردگارت تو را (ای محمد) به حق از خانه ات بیرون آورد در حالیکه گروهی از مؤمنان

خوششان نمی آمد ۵

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَ هُمْ يُنظَرُونَ (۶)

(ای محمد) با تو درباره حق بعد از آنکه به ایشان آشکار شد مجادله می کنند، گویا به سوی مرگ رانده

می شوند و ایشان می نگرند ۶

وَ إِذْ يَعِدُّكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ

يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَ يَقَطَعَ ذَابِرَ الْكَافِرِينَ (۷)

و هنگامیکه الله شما را به یکی از دو گروه وعده می داد که آن در اختیار شما بیفتد، (شما) دوست

می داشتید که غیر قدرتمند (گروه ضعیف) آن به دست شما بیفتد و الله می خواست حق را با فرامین

خود مقرر کند و دُنباله کافران را ریشه کن بسازد ۷

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَ يُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (۸)

تا حق را به پای دارد و باطل را تباه سازد و اگر چه مجرمان (گناهکاران) خوششان نیاید ۸

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ (۹)

آنگاه که از پروردگار خود یاری می خواستید پس برای شما اجابت کرد که شما را به هزار نفر از فرشتگان

پیشتاز یاری خواهد کرد ۹

وَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَ لِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۱۰)

و آن را الله جز نویدی (برای شما) قرار نداد و تا بدان دلهای شما آرام گیرد و یاری جز از جانب الله نیست، همانا الله شوکتمند حکیم است ۱۰

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَ يُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُم بِهِ وَ يَذْهَبَ عَنْكُم رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَ لِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَ يُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ (۱۱)

هنگامیکه بر شما خواب سبکی را می افکند تا آرامشی از او باشد و بر شما آبی از آسمان نازل کرد تا با آن شما را پاک سازد و تا از شما وسوسه شیطان (نابودگر) را دور کند و دلهای شما را پیوند دهد و گامهای شما را بدان استوار سازد ۱۱

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَ اضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ (۱۲)

هنگامیکه پروردگارت به سوی فرشتگان وحی می کرد که من با شما هستم پس کسانی که ایمان آوردند را استوار دارید، به زودی در دلهای کسانی که کفر ورزیدند وحشت را می افکنم پس گردنهایشان را بزیند و سر انگشتان ایشان را بزیند ۱۲

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ مَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۱۳)

این بدان سبب است که با الله و فرستاده او در افتادند و هر کس را که با الله و فرستاده اش در افتد پس همانا الله سخت کیفر دهنده است ۱۳

ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَ أَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ (۱۴)

اینک آن (کیفر) را بچشید و برای کافران عذاب آتش است ۱۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ (۱۵)

ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامیکه با کافران در شرایط جنگی روبرو شدید پس پشت ها را به سویشان برنگردانید ۱۵

وَ مَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَ مَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَ بُئْسَ الْمَصِيرُ (۱۶)

و هر کس در آن هنگام پشت خود را به سوی ایشان (کافران) برگرداند جز تغییر (تاکتیک) نبرد یا (مگر) به جهت ملحق شدن به گروهی دیگر پس به درستی به خشمی از الله گرفتار شده است و جایگاه او جهنم است و چه جایگاه بدی است ۱۶

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَ مَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَ لَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَ لِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱۷)

پس شما (ای مؤمنان) آنها را نکشتید و لیکن الله ایشان را کُشت و تو تیر را هنگامیکه انداختی، تو نینداختی و لیکن الله آن را انداخت تا مؤمنان را از جانب خود آزمایش نیکو کند، همانا الله شنونده داناست ۱۷

ذَلِكُمْ وَ أَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ (۱۸)

این برای شماست و آنکه الله سُست کننده نیرنگ کافران است ۱۸

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَ إِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَ إِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَ لَنْ نُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتَكُمْ شَيْئًا وَ لَوْ كَثُرَتْ وَ أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۹)

اگر پیروزی می جویید پس به درستی به سوی شما پیروزی آمد و اگر دست بردارید پس آن برای شما بهتر است و اگر باز گردید، باز می گردیم و هرگز شما را گروهتان از چیزی بی نیاز نکند و هر چند بسیار باشد و آنکه الله با مؤمنین است ۱۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَ أَنْتُمْ تَسْمَعُونَ (۲۰)

ای کسانی که ایمان آوردید الله و فرستاده اش را اطاعت کنید و به او پشت نکنید و در حالیکه شما می شنوید ۲۰

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ (۲۱)

و مانند کسانی نباشید که گفتند: شنیدیم و ایشان نمی شنوند ۲۱

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ (۲۲)

همانا بدترین جنبنندگان نزد الله (افراد) کر و لالی هستند که تعقل نمی کنند ۲۲

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَ لَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَ هُمْ مُعْرِضُونَ (۲۳)

و اگر الله در ایشان خیری را می دانست قطعاً ایشان را شنوا می کرد و اگر ایشان را شنوا می کرد قطعاً پُشت می کردند و آنان روی گردان بودند ۲۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ وَ أَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۲۴)

ای کسانیکه ایمان آورید الله و فرستاده اش را هنگامیکه شما را می خوانند بدانچه شما را زنده می سازد، اجابت کنید و بدانید که الله میان انسان و دلش حایل می شود و آنکه به سوی او (الله) محشور می شوید ۲۴

وَ اتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۲۵)

و از فتنه ای بپرهیزید که تنها دامنگیر کسانی از شما نمی گردد که ستم کردند و بدانید همانا الله سخت کیفر دهنده است ۲۵

وَ اذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَ أَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۲۶)

و به یاد آورید که شما گروهی اندک ناتوان در زمین بودید، بیم داشتید که شما را مردم بُربایند پس شما را (الله) به یاری خود پناه داد و شما را از پاکیزه ها رزقتان داد تا شاید سپاسگزار باشید ۲۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۷)

ای کسانیکه ایمان آورده اید الله و فرستاده اش را خیانت نکنید و امانات خویش را خیانت نکنید در حالیکه شما می دانید ۲۷

وَ اعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَ أَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَ أَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (۲۸)

و بدانید که اموال و فرزندان شما فتنه هستند و آن که نزد الله، مُزدی بزرگ است ۲۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَ يُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۲۹)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر تقوای الهی پیشه‌سازید برای شما جدا کننده‌ای را قرار می‌دهد و از شما گناهانتان را می‌زداید و شما را می‌آمرد و الله صاحب‌فزونی بزرگ است ۲۹

وَ إِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَ يَمْكُرُونَ وَ يَمْكُرُ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (۳۰)

و (ای محمد) هنگامی که برای تو نقشه می‌کشیدند کسانی که کُفر ورزیدند تا تو را دستگیر کنند یا تو را بکشند یا تو را اخراج کنند و نقشه می‌کشیدند و الله نقشه می‌کشد و الله بهترین طراحان است ۳۰

وَ إِذَا تَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۳۱)

و هنگامیکه بر ایشان آیات ما تلاوت می‌شود، می‌گویند: به درستی شنیدیم اگر می‌خواستیم مانند این را می‌گفتیم، این جز افسانه‌های پیشینیان نیست ۳۱

وَ إِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۲)

و هنگامیکه گفتند: یا الله، اگر این از نزد تو حقی است پس بر ما سنگی را از آسمان ببار یا برای ما عذابی دردناک بیاور ۳۲

وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ أَنْتَ فِيهِمْ وَ مَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ يَسْتَعْفِرُونَ (۳۳)

و الله بر آن نبود ایشان را عذاب کند در حالیکه (تو) در میان ایشان هستی و الله بر آن نبود ایشان را عذاب کند در حالیکه ایشان طلب‌آمزش می‌جویند ۳۳

وَ مَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَ هُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ مَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۳۴)

و چرا ایشان (مشرکان) را (الله) عذابشان نکند و آنها (مشرکان) از مسجد الحرام باز می‌دارند و سرپرست آن (مسجد الحرام) نیستند که سرپرست آن جز (افراد) پرهیزکار نیستند و لیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند

۳۴

وَ مَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَ تَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۵)

و نماز ایشان (مُشْرکان) نزد خانهُ (بیت الله الحرام) جز سُوت کشیدن و کف زدن نبود پس عذاب (الله) را بچشید بدانچه کُفر می ورزیدید ۳۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ (۳۶)

همانا کسانی که کافر شدند، اموال خویش را می دهند تا (مردم را) از راه الله باز دارند پس زود است آنها را ببخشند پس حسرتی برای ایشان باشد و سپس شکست خورند و کسانی که کُفر ورزیدند به سوی جهنم محشور می گردند ۳۶

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ يَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعاً فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۳۷)

تا الله پلید را از پاکیزه جدا سازد و پلید را بعضی بر بعضی قرار دهد پس ایشان را با هم انباشته سازد پس در جهنم قرارشان دهد، آنان (افراد) زیانکار هستند ۳۷

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُهُ الْأُولَىٰ (۳۸)

(ای محمد) بگو: به کسانی که کُفر ورزیدند، اگر دست بردارند آنچه برای ایشان گذشته است مورد آمرزش قرار گیرد و اگر (به جنگ) بازگردند پس به درستی شیوه پیشینیان انجام می شود ۳۸

وَ قَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَ يَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۳۹)

و با ایشان نبرد کنید تا فتنه ای (آشوبگری دینی) باقی نماند و دین تماماً برای الله گردد پس اگر دست برداشتند پس همانا الله بدانچه انجام می دهند بیناست ۳۹

وَ إِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَ نِعَمَ النَّصِيرِ (۴۰)

و اگر روی گردانند، بدانید که الله سرپرست شماست، چه خوب سرپرست و چه خوب یاور است ۴۰
وَ اعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ وَ لِذِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسَاكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانَ وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۴۱)

و بدانید آنچه از چیزی (در جنگ) به غنیمت می‌گیرید پس برای الله یک پنجم آن است و برای فرستاده اش و برای نزدیکان و یتیمان و نیازمندان و در راه ماندگان است، اگر به الله و آنچه بر بنده خود (محمد) نازل کردیم ایمان آورده اید، روز جدایی، روزی که دو سپاه (سپاه اسلام و سپاه کُفر) با هم درگیر شدند و الله بر همه چیز تواناست ۴۱

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَ هُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَ الرِّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَ لَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَ لَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ وَ يَحْيَى مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ وَ إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ (۴۲)

و هنگامیکه شما در جبهه نزدیکتر بودید و آنان در جبهه دورتر و سواران در مکانی پائین تر از شما بودند و اگر با یکدیگر وعده گذاشته بودید قطعاً درباره قرار با هم اختلاف می‌کردید و لیکن تا الله فرمان خویش را به انجام رساند که باید انجام شود، تا از روی دلیل هلاک شود آنکه هلاک شونده است و از روی دلیل زنده نگاه دارد آنکه باید زنده بماند و همانا الله شنوای داناست ۴۲

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَ لَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَاشَلْتُمْ وَ لَتَنَارَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۴۳)

هنگامیکه الله به تو (ای محمد) در خواب آنها (کافران) را اندک به تو نشان داد و اگر به تو آنها را بسیار نشان می‌داد قطعاً سُست می‌شدید و در فرمان با هم ستیزه می‌کردید و لیکن الله نگاه داشت، همانا او داناست بدانچه در درون سینه هاست ۴۳

وَ إِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ يُقَلِّلْكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۴۴)

و هنگامیکه آنها (کافران) را در چشم‌های شما اندک نشان می‌داد و شما را در چشم‌های آنها (کافران) اندک نمود تا فرمان الله مُحقق گردد که باید انجام شود و به سوی الله بازگردانده می‌شوند ۴۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقَيْتُمْ فِتْنَةً فَاقْبَلُوهَا وَ اذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۴۵)

ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامیکه با گروهی (در میدان جنگ) روبرو شدید پس استوار باشید و یاد
الله بسیار کنید تا شاید رستگار گردید ۴۵

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَّزِعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (۴۶)

و الله و فرستاده را اطاعت کنید و با هم ستیزه نکنید تا سُست شوید و نیروی (توان) شما از بین می‌رود و
شکیبایی کنید، همانا الله با شکیبایان است ۴۶

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ (۴۷)

و مانند کسانی نباشید که از سرزمین خود با سرمستی و خودنمایی بر مردم خارج شدند و (مردم را) از راه
الله بازداشتند و الله بدآنچه انجام می‌دهند فرا گیرنده است ۴۷

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ
الْفِئْتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ (۴۸)

و هنگامیکه شیطان (نابودگر) اعمال ایشان را بر ایشان آراسته نمود و (شیطان) گفت: امروز
چیره شونده ای از مردم (بر شما) نیست و همانا من پُشتیبان شما هستم پس هنگامیکه دو سپاه با
همدیگر روبرو شدند، (شیطان از سخنان خود) عقب گرد زد و گفت: همانا من از شما بیزار هستم، همانا
من می‌بینم آنچه را شما نمی‌بینید، همانا من از الله می‌ترسم و الله سخت کیفر دهنده است ۴۸

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هُوَلاءِ دِينِهِمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ (۴۹)

هنگامیکه مُنافقان و کسانی که در دلهایشان بیماری است (بیماردلان) می‌گفتند: ایشان را دینشان فریب
داد در حالیکه هر که بر الله توکل کند پس همانا الله شوکتمند حکیم است ۴۹

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۵۰)

و کاش می‌دیدى هنگامى را که فرشتگان جان کافران را می‌گیرند بر چهره‌هاى ایشان و بر پُشته‌هاى ایشان می‌زنند و (فرشتگان می‌گویند): عذاب سوزان را بچشید ۵۰

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيكُمْ وَ اَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ (۵۱)

این کیفر بدان سبب است که دستهای ایشان پیش فرستاد و اینکه الله بر بندگان ستم کننده نیست ۵۱
كَذٰبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ وَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدٌ
الْعِقَابِ (۵۲)

مانند خاندان فرعون و کسانی که پیش از ایشان بودند، به آیات الله کفر ورزیدند پس الله ایشان را به خاطر گناهانشان فرا گرفت، همانا الله نیرومند سخت کیفر دهنده است ۵۲
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَ اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ
(۵۳)

برای اینکه الله تغییر دهنده نعمتی نیست که به قومی ارزانی داشته است تا وقتی که خودشان آن را تغییر دهند و آنکه الله شنوای داناست ۵۳

كَذٰبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ وَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَ اَعْرَفْنٰ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَ كُلُّ
كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ (۵۴)

به شیوه خاندان فرعون و کسانی که پیش از ایشان بودند، آیات پروردگار خود را دروغ شمردند پس ایشان را به سبب گناهانشان هلاک ساختیم و خاندان فرعون را غرق ساختیم و همه آنها ستمکار بودند ۵۴

اِنَّ شَرَّ الدّٰوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ (۵۵)

همانا بدترین جنبنده‌ها نزد الله کسانی هستند که کفر ورزیدند پس ایشان ایمان آورنده نیستند ۵۵
الَّذِيْنَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَ هُمْ لَا يَتَّقُوْنَ (۵۶)

کسانی که (ای محمد) با ایشان پیمان بستى سپس هر بار عهدشکنى نمودند و ایشان پرهیز نمى کنند ۵۶
فَاِذَا تَفَقَّهْتُمْ فِي الْحَرْبِ فَسَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَدَّكَّرُوْنَ (۵۷)

پس هر گاه بر ایشان در جنگ دست یافتی، بر ایشان حمله ور شو تا آنانی که پشت سر ایشان هستند عبرت بگیرند (پراکنده شوند) ۵۷

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ (۵۸)

و اگر از جانب قومی خیانتی را بیم داشتی پس به سوی ایشان برابر (آنچه نقض پیمان کرده اند) بازگردان، همانا الله خیانتکاران را دوست ندارد ۵۸

وَ لَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ (۵۹)

و نپندارند کسانی که کفر ورزیدند که پیشی گرفته اند، همانا ایشان نمی توانند (الله) را ناتوان کنند ۵۹
وَ أَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ وَ آخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ (۶۰)

و برای (مقابله با) ایشان هر چه از نیرو و اسبهای آماده، بسیج کنید تا بدان دشمن الله و دشمن خودتان را و دیگران جز ایشان را که آنها را نمی شناسید را بترسانید، الله آنها را می شناسد و آنچه در راه الله می بخشید به شما کاملاً پرداخت می شود و (به شما) ستم نمی شود ۶۰

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۶۱)

و اگر (کفار و مشرکین) به صلح گرایش پیدا کردند پس تو نیز بدان گرایش پیدا کن و بر الله توکل کن که او شنوای داناست ۶۱

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ (۶۲)

و اگر (کفار و مشرکین) بخواهند تا تو را فریب دهند پس همانا الله برای تو کافی است، او (الله) کسی است که تو را به یاری خویش و به وسیله مؤمنین یاری رساند ۶۲

وَ أَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۶۳)

و بین دلهای شما اُلفت نهاد که اگر هر چه (ای محمّد) در زمین را می بخشیدی، نمی توانستی میان دلهای ایشان اُلفت بیفکنی، همانا او شوکتمندِ حکیم است ۶۳

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَ مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۶۴)

ای پیامبر تو را الله و آنانکه از مؤمنان پیرویت کردند، کافی است ۶۴

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (۶۵)

ای پیامبر مؤمنین را بر نبرد (علیه متجاوزین از کفار و مشرکین) برانگیز، اگر از شما بیست نفر شکیبا باشند بر دویست نفر چیره می شوند و اگر از شما صد نفر باشند بر هزار نفر از کسانی که کُفر ورزیدند چیره شوند، چرا که ایشان گروهی هستند که نمی فهمند ۶۵

الآن حَفَفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَ عَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (۶۶)

اکنون الله به شما (مؤمنان) تخفیف داد و دانست که در شما ضعفی است پس اگر از شما صد نفر شکیبا باشند بر دویست نفر چیره شوند و اگر از شما هزار نفر باشند با اراده الله بر دو هزار نفر غلبه می کنند و الله با شکیبایان است ۶۶

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثَخِّنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَ اللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۶۷)

برای (هیچ) پیامبری مُجاز نبوده است که برای او اسیرانی باشد تا (آن وقت که سیطره) خود را در زمین (بر دشمنان الله) تثبیت نماید، شما بهره دنیا را می خواهید و الله آخرت را (برای شما) می خواهد و الله شوکتمندِ حکیم است ۶۷

لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۶۸)

اگر سرنوشتی از جانب الله از پیش نبود قطعاً به شما کیفر آنچه (از اسیران) گرفته اید عذابی بزرگ می رسید ۶۸

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٦٩)

پس از آنچه (در جنگ) غنیمت گرفته‌اید حلال پاکیزه را بخورید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ٦٩

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَٰعَلِمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٧٠)

ای پیامبر به اسیرانی که در دست شما هستند بگو: اگر الله در دلهای شما خیری را بداند به شما بهتر از آنچه از شما گرفته شده است را می‌دهد و شما را می‌آمرزد و الله آمرزندهٔ مهربان است ٧٠

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٧١)

و اگر به تو خیانت کنند پس به درستی از قبل به الله خیانت کرده‌اند پس (الله تو را) بر ایشان مسلط ساخت و الله دانای حکیم است ٧١

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الَّذِينَ آوَوْا وَ نَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَ إِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (٧٢)

همانا کسانی که ایمان آوردند و هجرت کردند و با مالها و جانهای خویش در راه الله کوشش کردند و کسانی که پناه دادند و یاری کردند، آنان بعضی از ایشان پشتیبان بعضی دیگر هستند و کسانی که ایمان آوردند و هجرت نکرده‌اند شما را از پشتیبانی ایشان چیزی نیست تا هجرت کنند و اگر از شما در دین (الله) یاری خواستند پس بر عهدهٔ شما یاری کردن ایشان است مگر بر علیه قومی که میان شما و ایشان عهدی است و الله بدانچه انجام می‌دهید بیناست ٧٢

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَ فَسَادٌ كَبِيرٌ (٧٣)

و کسانی که کُفر ورزیدند بعضی از ایشان پشتیبان بعضی دیگر هستند، اگر به این عمل نکنید (در برابر کافران مُتجاوز نایستید) فتنه و فساد بزرگ در زمین به پا می‌شود ٧٣

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (٧٤)

و کسانی که ایمان آوردند و هجرت کردند و در راه الله کوشش کردند و کسانی که پناه دادند و یاری کردند
آنان مؤمنان به حق هستند و برای ایشان آمرزشی و رزقی بزرگ است ٧٤

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (٧٥)

و کسانی که بعد از آن ایمان آوردند و همراه شما (مؤمنان) کوشش کردند پس آنها از شما هستند و
(ایشان) خویشاوندند، بعضی از ایشان بر بعضی در کتاب الله اولویت دارند، همانا الله بر هر چیزی
داناست ٧٥

سوره توبه - ٩

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (١)

(اعلام) بیزاری از جانب الله و فرستاده او به مشرکانی که با ایشان پیمان بسته اید ١

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَ أَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ (٢)

پس در زمین چهار ماه گردش کنید و بدانید همانا شما ناتوان کننده الله نیستید و اینکه الله خوار کننده
کافران است ٢

وَ أَدَانُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ

فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (٣)

و اعلامی از جانب الله و فرستاده اش به سوی مردم در روز حج (گردهمایی) بزرگ که الله و فرستاده اش
از مشرکان بیزار است و اگر توبه کنید برای شما بهتر است و اگر شما پشت کردید پس بدانید همانا شما
ناتوان کننده الله نیستید و کسانی که کفر ورزیدند را به عذابی دردناک مژده ده ٣

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا وَ لَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتَمُّوا إِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ (٤)

مگر کسانی از مشرکین که با ایشان پیمان بستید سپس ایشان چیزی را نقض (پیمان) نکردند و بر علیه شما پُشتیان احدی نبودند پس با ایشان پیمانشان را تا مُهلت تعیین شده به پایان رسانید، همانا الله (افراد) پرهیزکار را دوست دارد ٤

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَ خُذُوهُمْ وَ اخْصُرُوهُمْ وَ اقْعُدُوا لَهُمْ
كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (٥)

پس هنگامیکه ماه های حرام به پایان رسید پس مشرکان (عهدشکن) را هر جا یافتید ایشان را بُکشید و ایشان را بگیرد و بر ایشان بر هر کمینگاهی بنشینید پس اگر توبه کردند و نماز را به پای داشتند و زکات را دادند پس ایشان را رها کنید، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ٥

وَ إِن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ (٦)

و اگر احدی از مشرکان به تو پناهنده شد پس او را پناه ده تا اینکه کلام الله را بشنود سپس به جای
امنش برسان چرا که آنان گروهی هستند که نمی دانند ٦

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ عِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ (٧)

چگونه الله و فرستاده اش با مشرکان عهدی داشته باشند مگر کسانی که با ایشان نزد مسجد الحرام عهد
بستید پس مادامیکه بر پیمانشان با شما پایبند بودند پس شما هم پایبند باشید، همانا الله (افراد)
پرهیزکار را دوست دارد ٧

كَيْفَ وَ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَّ لَا ذِمَّةَ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَ تَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَ أَكْثَرُهُمْ
فَاسِقُونَ (٨)

چگونه و اگر بر شما چیره گردند درباره شما خویشاوندی و نه پیمانی را رعایت نکنند، با دهانهای خود شما را خشنود می کنند ولی دلهای ایشان سرپیچی می کند و بیشتر ایشان نافرمان هستند ۸

اَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹)

آیات الله را به بهایی اندک فروختند پس از راه او (الله) بازداشتند، همانا چه زشت است آنچه انجام می دادند ۹

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَا لَا ذِمَّةَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ (۱۰)

درباره مؤمنی خویشاوندی و نه پیمانی را رعایت نمی کنند و ایشان متجاوزند ۱۰

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۱۱)

پس اگر توبه کردند و نماز را به پای می داشتند و زکات را می دادند پس همراهان شما در دین هستند، آیات را برای قومی که می دانند شرح می دهیم ۱۱

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَ طَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ (۱۲)

و اگر سوگندهای خویش را بعد از عهدشان شکستند و در دینتان شما را کنایه می زنند پس با پیشوایان کُفر نبرد کنید، همانا سوگند (عهدی) برای ایشان نیست تا شاید دست بردارند ۱۲

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَ هَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَ هُمْ بَدَّءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَ تَخْشَوْنَ اللَّهَ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳) چرا با گروهی که سوگندهای خویش را شکستند و بر آن شدند که فرستاده (الله) را اخراج کنند و ایشان آغازگر (جنگ) با شما بودند، نبرد نمی کنید؟ آیا از ایشان می ترسید؟ پس الله شایسته است که از او بترسید اگر مؤمن هستید ۱۳

فَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَ يَخْزِهِمْ وَ يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَ يَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ (۱۴)

با ایشان نبرد کنید، الله به دست شما ایشان را کیفر می دهد و ایشان را خوار می کند و شما را در برابر ایشان یاری می دهد و سینه های گروه مؤمنین را شفا می بخشد ۱۴

وَ يُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۵)

و خشم را از دل‌های ایشان بر می‌دارد و الله از هر کس که بخواهد توبه را می‌پذیرد و الله دانای حکیم است ۱۵

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَ لَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لَأَرْسُولِهِ وَ لَأَ الْمُؤْمِنِينَ وَ لِيَجْزِيَ اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۶)

آیا پنداشتید که رها می‌شوید در حالیکه الله معلوم نساخته است کسانی را که از شما کوشش کردند و جز الله و فرستاده اش و مؤمنان هم‌رازی نگرفتند؟ و الله بدانچه می‌کنید آگاه است ۱۶

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ (۱۷)

و سزاوار مشرکین نیست که مساجد الله را آباد کنند در حالیکه بر کُفر خویش گواه هستند، ایشان اعمالشان به هدر رفته است و در آتش (جهنم) ایشان جاودان هستند ۱۷

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ وَ لَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ (۱۸)

جز این نیست که مساجد الله را کسی که به الله و روز آخرت ایمان دارد آباد می‌سازد، کسی که نماز را به پای داشته است و زکات را داده است و جز از الله نترسیده است پس امید است که آنان از (زمره) افراد) هدایت یافته باشند ۱۸

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۹)

آیا آب دادن به حاجیان و آباد ساختن مسجد الحرام را به مانند کسی که ایمان به الله و روز آخرت آورده و در راه الله کوشش کرده، قرار داده اید؟ نزد الله مساوی نیستند و الله گروه ستمکاران را هدایت نمی‌کند ۱۹

الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ (۲۰)

کسانیکه ایمان آوردند و مهاجرت کردند و در راه الله با مالها و جانهای خویش کوشش کردند در بزرگترین درجات نزد الله هستند و ایشان رستگاران هستند ۲۰

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ (۲۱)

پروردگارشان ایشان را به رحمتی از جانب خود نوید می دهد و خشنودی و باغهایی که (در بهشت) برای ایشان نعمتی همیشگی است ۲۱

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (۲۲)

در آن (بهشت) همیشه جاودان هستند، همانا الله نزد او مُزدی بزرگ است ۲۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۳)

ای کسانیکه ایمان آورده اید، پدران خود و برادران خود را اگر کُفر را بر ایمان ترجیح دادند پشتیبان (خود) نگیرید و آنکس که از شما با ایشان دوستی می کند پس آنان ستمگران هستند ۲۳

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۲۴)

(ای محمد) بگو: اگر پدران شما و فرزندان شما و برادران شما و همسران شما و اقوام شما و اموالی که اندوخته اید و تجارتی که از کسادی آن می ترسید و خانه هایی که آنها را خوش می دارید برای شما از الله و فرستاده اش و کوشش در راه او محبوب تر است پس مُنتظر باشید تا الله امر خویش را بیاورد و الله گروه نافرمانان را هدایت نمی کند ۲۴

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَ ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ (۲۵)

مسلماً الله شما را در جاهای فراوان یاری کرد و هنگام گرفتاری، هنگامیکه شما را فراوانیتان به تعجب
و داشت پس (تعداد نفرات) شما را به چیزی بی نیاز نکرد و زمین با همه گستردگی اش بر شما تنگ
گردید پس پشت کنندگان (از میدان جنگ) برگشتید ۲۵

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ
ذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (۲۶)

سپس الله آرامش خود را بر فرستاده اش و بر مؤمنین فرستاد و لشگریانی که آنها را نمی دیدید و
کسانیکه کُفر ورزیدند را عذاب کرد و این مجازات کافران است ۲۶

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۷)

سپس الله بعد از آن توبه هر کس را بخواهد می پذیرد و الله آمرزنده مهربان است ۲۷
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَ إِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۲۸)

ای کسانیکه ایمان آورده اید جز این نیست که مشرکان نجس (ناپاک و پلید) هستند پس نباید به
مسجد الحرام بعد از امسال نزدیک شوند و اگر از سنگینی هزینه ترسیدید پس به زودی الله اگر بخواهد
از فزونی خود شما را بی نیاز می گرداند، همانا الله دانای حکیم است ۲۸

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ لَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ لَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ لَا يَدِينُونَ دِينَ
الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَ هُمْ صَاغِرُونَ (۲۹)

با کسانیکه به الله و روز آخرت ایمان نمی آورند نبرد کنید و با کسانیکه به آنها کتاب داده شد و حرمت
قائل نیستند بر آنچه الله و فرستاده اش حرام کرده است و به دین حق نمی گروند تا مکافات آن کاری که
کرده اند (= غرامت جنگی) را بپردازند و ایشان (افراد) سرافکنده ای هستند ۲۹

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنُ اللَّهِ وَ قَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ
قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (۳۰)

و یهود گفتند: عزیز فرزند الله است و مسیحیان گفتند: مسیح پسر مریم فرزند الله است، این گفتار ایشان با دهانهایشان است، با گفتار کسانی که از قبل کُفر ورزیدند همراه می شوند، الله ایشان را بُکشد بدآنچه که دروغ می بافند ۳۰

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَ رُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَ مَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۳۱)

خُبرگان (دینی) و روحانیون و مسیح پسر مریم را اربابانی جز الله برگرفتند در حالیکه بدان امر نشده بودند جز آنکه الله واحد را عبادت کنند، او (الله) پاک و مُنزه است از آنچه شرک می ورزند ۳۱
يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَ يَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (۳۲)
می خواهند نور الله را با دهانهای خویش خاموش کنند ولی الله (هرگز) نمی گذارد تا اینکه نور خود را کامل کند و اگر چه کافران نپسندند ۳۲

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (۳۳)
او کسی است که فرستاده اش را با هدایت و دین حق فرستاد تا کُلّ دین را آشکار گرداند و اگر چه مشرکان نپسندند ۳۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَ الرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ الَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ وَ لَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۴)

ای کسانی که ایمان آورده اید، همانا بسیاری از خُبرگان (دینی) و روحانیون اموال مردم را به باطل می خورند و از راه الله باز می دارند و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و در راه الله آن را نمی دهند پس ایشان را به عذابی دردناک مُژده ده ۳۴

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَ جُنُوبُهُمْ وَ ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ (۳۵)

روزی که آنها (طلا و نقره) در آتش جهنم ذوب شود پس با آن پیشانیهایشان و پهلوهای ایشان و پشتهای ایشان داغ شود، این است آنچه برای خود اندوخته اید پس برای خویش بچشید آنچه را می اندوختید

۳۵

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (۳۶)

همانا تعداد ماه ها نزد الله دوازده ماه در کتاب الله است، (از) روزی که آسمانها و زمین را خلق کرد، از آنها چهار ماه حرام است این دین اُستوار است پس در آنها بر خویش ستم نکنید و با مشرکان همگی نبرد کنید چنانکه ایشان همگی با شما نبرد می کنند و بدانید که همانا الله با (افراد) پرهیزکار است ۳۶

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (۳۷)

جز این نیست که جابجایی (ماههای حرام) افزایش در کُفر است، با آن (جابجایی) کسانی که کُفر ورزیدند گمراه شوند، سالی آن را حلال می شمارند و سالی آن را حرام می شمارند تا در عدد آنچه را الله حرام کرد تطبیق دهند پس حلال کنند آنچه را الله حرام کرد، برای ایشان زشتی اعمالشان آراسته شده است و الله گروه کافران را هدایت نمی کند ۳۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ (۳۸)

ای کسانی که ایمان آورده اید چیست شما را هر گاه به شما گفته شود در راه الله بسیج شوید گویی به زمین می چسبید، آیا به زندگی دنیا به جای آخرت خُشنود شدید؟ پس بهره زندگی دنیا در برابر آخرت

اندک است ۳۸

إِلَّا تَتُفَرُّوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَاباً أَلِيماً وَ يَسْتَبْدِلْ قَوْماً غَيْرَكُمْ وَ لَا تَصْرُوهُ شَيْئاً وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
(۳۹)

اگر بسیج نشوید (الله) شما را عذابی می کند، عذابی دردناک و به جای شما گروهی غیر از شما را جایگزین می کند و هرگز چیزی زیانش نرساند و الله بر همه چیز تواناست ۳۹

إِلَّا تَتَصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَ أَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَ جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۴۰)

اگر او (محمد) را یاری نکنید پس به درستی الله او را یاری کرد هنگامیکه کسانی که کفر ورزیدند او را اخراج کردند، دومین دو نفر که هر دو در غار بودند هنگامیکه به یار خود می گفت: اندوهگین مباش که الله با ماست پس الله آرامش خویش را بر او نازل کرد و با لشگریانی که ایشان را نمی دیدند او را یاری کرد و کلام آنان که کفر ورزیدند را پایین قرار داد و کلام الله برتر است و الله شوکتمند حکیم است ۴۰

انْفِرُوا خِفَافاً وَ ثِقَالاً وَ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
(۴۱)

سبک و سنگین بسیج شوید و با مالها و جانهای خود در راه الله نبرد کنید، این برای شما بهتر است اگر بدانید ۴۱

لَوْ كَانَ عَرَضاً قَرِيباً وَ سَفَرًا قَاصِداً لَاتَّبَعُوكَ وَ لَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّعْيَةُ وَ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۴۲)

(ای محمد) اگر بهره ای نزدیک و سفری هموار بود قطعاً تو را پیروی می کردند، لیکن بر ایشان سختی گران آمد و به زودی به الله سوگند یاد می کنند که اگر می توانستیم با شما می آمدیم، خویشتن را تباه نمودند و الله می داند که ایشان دروغگویند ۴۲

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ تَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ (۴۳)

ای محمد) الله تو را ببخشد، چرا به آنان پیش از آنکه افراد راستگو و دروغگو برای تو مشخص گردند و ایشان را بشناسی اجازه دادی؟ ۴۳

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ (۴۴)

ای محمد) آنان که به الله و روز آخرت ایمان آورده‌اند از تو اجازه نمی‌خواهند اینکه با مالها و جانهای خویش کوشش کنند و الله به حال (افراد) پرهیزکار داناست ۴۴

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ (۴۵)

جز این نیست از تو کسانی که به الله و روز آخرت ایمان نمی‌آورند اجازه می‌خواهند و دلهای ایشان دچار شک شد پس ایشان در شک خویش سرگردان هستند ۴۵

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَ لَكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاتِهِمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ (۴۶)

اگر می‌خواستند (برای جهاد) بیرون بیایند قطعاً بر آن ساز و برگ (جنگی) آماده می‌کردند و لیکن الله حرکت ایشان را نپسندید پس ایشان را بازداشت و گفته شد: با (کسانیکه به میدان جنگ) نرفتند بنشینید ۴۶

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَ لَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَ فِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (۴۷)

اگر در میان شما بیرون می‌آمدند، بر شما جز گسیختگی نمی‌افزودند و همانا در میان شما می‌گشتند تا در میانتان فتنه‌گری ایجاد کنند و در میان شما (افراد) شنونده‌ای (جاسوسانی) برای آنان است و الله به حال ستمکاران داناست ۴۷

لَقَدْ ابْتِغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَ قَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَ ظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَ هُمْ كَارِهُونَ (۴۸)

مسئلاً از پیش به فتنه‌گری پرداختند و کارها را برای تو (ای محمد) دگرگون جلوه دادند تا حق بیامد و فرمان الله آشکار شد و ایشان نمی‌پسندیدند ۴۸

وَ مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَ لَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ (۴۹)

و از ایشان است آنکسی که می گوید: (ای محمد) مرا اجازه بده و مرا دچار فتنه نکن، آگاه باشید که در فتنه افتادند و جهنم بر کافران فراگیرنده است ۴۹

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَ يَتَوَلَّوْا وَ هُمْ فَرِحُونَ (۵۰)

و اگر نیکی به تو (ای محمد) برسد ایشان را ناخوش آید و اگر تو را مُصِیبَتی برسد، می گویند: تصمیم خویش را از قبل گرفتیم و (از میدان جنگ) بر می گردند و ایشان شادمان هستند ۵۰

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۵۱)

(ای محمد) بگو: به ما آسیبی نخواهد رسید جز آنچه الله برای ما مُقَدَّر نموده است، او سرپرست ماست و مؤمنان (باید) بر الله توکل کنند ۵۱

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَ نَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبَّصُونَ (۵۲)

(ای محمد) بگو: آیا برای ما جز یکی از دو نیکی (پیروزی در جنگ و یا گُشته شدن در راه الله) را انتظار دارید؟ در حالیکه ما برای شما انتظار داریم که الله عذابی از نزد خویش یا به دست ما (بر شما) برساند پس مُنْتَظِر باشید که ما با شما مُنْتَظِر هستیم ۵۲

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعاً أَوْ كَرْهاً لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ (۵۳)

(ای محمد) بگو: اگر با رضایت یا بی رضایت (از اموالتان) بخشش کنید هرگز از شما پذیرفته نگردد چرا که شما گروهی نافرمان هستید ۵۳

وَ مَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ لَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَ هُمْ كُسَالَى وَ لَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَ هُمْ كَارِهُونَ (۵۴)

و چیزی مانع پذیرش بخشش های ایشان نشد جز آنکه به الله و فرستاده اش کُفر ورزیدند و به نماز روی نیاوردند مگر آنکه ایشان بی میل بودند و (از اموال خود) بخشش نمی کردند مگر از روی اکراه ۵۴

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ تَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَ هُمْ كَافِرُونَ (۵۵)

پس (ای محمد) تو را مالها و نه فرزندانشان به تعجب وا ندارد، جز این نیست که الله می خواهد تا با آنها در زندگی دنیا عذابشان کند و جانهای ایشان در حالیکه کافر هستند بیرون رود ۵۵

وَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْهُمْ لَمِنْكُمْ وَ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَ لَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ (۵۶)

و به الله سوگند یاد می کنند که ایشان از شما هستند و (ایشان) از شما نیستند و لیکن ایشان گروهی ترسو هستند ۵۶

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَعَارِزًا أَوْ مَدَّخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَ هُمْ يَجْمَحُونَ (۵۷)

و اگر پناهگاه یا غار یا (محلّ) فراری پیدا کنند حتماً شتابان بدان سو روی می آوردند ۵۷
وَ مِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَ إِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ (۵۸)
و از ایشان هستند آنان که بر تو در صدقات خُرده می گیرند پس اگر از آنها (صدقات) داده شوند خُشوند
گردند و اگر از آنها (صدقات) داده نشوند ناگهان ایشان به خشم آیند ۵۸

وَ لَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ رَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ (۵۹)

و اگر ایشان از آنچه الله و فرستاده اش داده است خُشوند می شدند و می گفتند: الله ما را کافی است
زود است الله از فُزونی خویش و فرستاده اش به ما بدهد، همانا اشتیاق ما به سوی الله است ۵۹

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَ الْمَسَاكِينِ وَ الْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَ الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَ فِي الرِّقَابِ وَ الْعَارِمِينَ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۶۰)

جز این نیست که صدقات برای بینوایان و نیازمندان و کارگزاران بر آنها و (کسانیکه) دلشان به دست آورده می شود و آزادی بردگان (رهایی انسانها از زندگی ذلّت وار) و بدهکاران و در راه (خُشودی) الله و در راه ماندگان (اختصاص دارد)، فریضه ای از جانب الله است و الله دانای حکیم است ۶۰

و مِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٦١)

از ایشان کسانی هستند که پیامبر را آزار می دهند و می گویند: او (سراپا) گوش (به فرمان الله) است، (ای محمد) بگو: گوش (به فرمان الله) برای شما بهتر است، (محمد) به الله ایمان دارد و به مؤمنین باور دارد و برای کسانی که از شما ایمان آوردند رحمتی است و کسانی که فرستاده الله را آزار می دهند برای ایشان عذابی دردناک است ٦١

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ (٦٢)

به الله سوگند یاد می کنند تا شما را خشنود سازند و الله و فرستاده اش شایسته تر هستند که خشنود گردند اگر مؤمن هستید ٦٢

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ (٦٣)

آیا ندانستند که هر کس با الله و فرستاده اش در افتد برای او آتش جهنم است؟ در آن جاودان است، این خواری بزرگ است ٦٣

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُّوا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ (٦٤)

و منافقان می ترسند که بر ایشان سوره ای نازل شود که (الله) بدآنچه در دلهای ایشان است خبرشان دهد، (ای محمد) بگو: مسخره کنید که الله آشکار کننده آن چیزی است که می ترسید ٦٤

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَ نَلْعَبُ قُلْ أ بِاللَّهِ وَ آيَاتِهِ وَ رَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ (٦٥)

و اگر از آنها بپرسی، می گویند: جز این نیست که ما (به باطل) فرو می رفتیم و بازی می کردیم، (ای محمد) بگو: آیا الله و آیات او و فرستاده اش را مسخره می کردید؟ ٦٥

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ (٦٦)

عذرخواهی نکنید، به درستی بعد از ایمان کافر شدید، اگر گروهی از شما را ببخشیم گروهی را به خاطر این که ایشان مجرم (گناهکار) بودند عذاب می کنیم ٦٦

الْمُنَافِقُونَ وَ الْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَ يَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٦٧)

مردان مُنافق و زنان مُنافق بعضی از ایشان همانند بعضی دیگر هستند، به زشتی امر می کنند و از نیکی نهی می کنند و دستهای خود را (از بخشش در راه الله) بسته نگاه می دارند، الله را فراموش کردند پس (الله) ایشان را فراموش کرد، همانا مُنافقان نافرمان هستند ٦٧

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَ الْمُنَافِقَاتِ وَ الْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَ لَعْنَهُمُ اللَّهُ وَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ (٦٨)

الله مردان مُنافق و زنان مُنافق و کافران را وعده آتش جهنم داد، جاودان در آن هستند ایشان را (عذاب جهنم) کافی است و الله ایشان را لعنت کرد و برای ایشان عذابی همیشگی (جهنم) است ٦٨

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَ أَكْثَرَ أَمْوَالاً وَ أَوْلَاداً فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَ خُصْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (٦٩)

مانند کسانی که پیش از شما بودند، سخت تر در نیرو و بیشتر در اموال و فرزندان بودند پس از بهره خویش کامیاب شدند و شما هم از بهره خود کامیاب شدید چنانکه کامیاب شدند کسانی که از بهره خود پیش از شما بودند، (در خصوص پروردگار) بیهوده گفتید چنانکه (کافران) بیهوده گفتند، آنان اعمالشان در دنیا و آخرت به هدر رفت و ایشان از (افراد) زیانکار هستند ٦٩

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَ عَادٍ وَ ثَمُودَ وَ قَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَ أَصْحَابِ مَدْيَنَ وَ الْمُؤْتَفِكَاتِ
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (٧٠)

آیا خبر کسانی که پیش از ایشان بودند، قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و یاران مدین و شهرهای زیر و رو شده (به ایشان) نرسید؟ فرستادگانشان با نشانیها به سوی ایشان آمدند پس الله بر ایشان ستم نکرد و لیکن بر خویشان ستم می کردند ٧٠

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۷۱)

و مردان مؤمن و زنان مؤمنه بعضی از ایشان پشتیبان بعضی دیگر هستند به نیکیها امر می کنند و از منکرات نهی می کنند و نماز را به پای می دارند و زکات را می دهند و الله و فرستاده اش را اطاعت می کنند، به زودی الله بر ایشان رحم می کند، همانا الله شوکتمند حکیم است ۷۱

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۷۲)

الله مردان مؤمن و زنان مؤمنه را به باغهایی که از زیر آنها نهرها جاریست وعده داد، در آن (بهشت) جاودان هستند و منازل پاکیزه در باغستانی جاودان و خوشنودی از الله بزرگ است، این همان کامیابی بزرگ است ۷۲

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبئس المصيرُ (۷۳)

ای پیامبر با کافران و منافقان جهاد کن و بر ایشان سخت گیر و جایگاه ایشان جهنم است و چه سرانجام بدی است ۷۳

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَ لَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَ هُمُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَعْمُوا إِلَّا أَنْ أَعْنَاهُمْ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَ إِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ (۷۴)

(منافقان) به الله سوگند یاد می کنند که (کفر) نگفتند و مسلماً سخنان کفر آمیز را گفتند، بعد از اسلامشان کافر شدند و قصد انجام کاری کرده اند که بدان نرسیدند و کینه جز از آن رو ندارند که الله و فرستاده اش از فزونی خود ایشان (مؤمنان) را بی نیاز کرد پس اگر توبه کنند برای ایشان بهتر است و اگر پُشت کنند، الله ایشان را عذابی دردناک در دنیا و آخرت می کند و برای ایشان در زمین سرپرست و یآوری نیست ۷۴

وَ مِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَ لَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ (۷۵)

از میان ایشان کسی است که با الله پیمان می بندد که اگر به ما از فزونی خویش ارزانی دارد قطعاً صدقه می دهیم و قطعاً از (افراد) شایسته خواهیم بود ۷۵

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَ تَوَلَّوْا وَ هُمْ مُعْرِضُونَ (۷۶) پس هنگامیکه از فزونی خویش به ایشان داد به آن بخل ورزیدند و در حالت روی گردانی پشت کردند ۷۶

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ (۷۷)

پس به دنبال آن (الله) نفاقی در دلهای ایشان ایجاد نمود تا روزی که به او برسند، بدآنچه با الله آنچه را با او عهد بستند را شکستند و به آنچه دروغ می گفتند ۷۷

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَ نَجْوَاهُمْ وَ أَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (۷۸)

آیا ندانستند که الله اسرار و رازهای ایشان را می داند و آنکه الله دانایی ناپیداست؟ ۷۸

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۷۹)

کسانیکه مؤمنانی را که داوطلب صدقه دادن هستند را سرزنش می کنند و نیز آنان را که جز اندک بضاعتی ندارند را به مسخره می گیرند، الله ایشان را مسخره کرده است و برای ایشان عذابی دردناک است ۷۹

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۸۰)

(ای محمد) برای ایشان (مُنافقان) آمرزش بخواهی یا آمرزش نخواهی اگر بر ایشان هفتاد بار آمرزش بخواهی پس هرگز الله ایشان را نیامرزد، این به آن علت است که به الله و فرستاده اش کُفر ورزیدند و الله گروه نافرمان را هدایت نمی کند ۸۰

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَ كَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ قَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ (۸۱)

(افراد) کناره گیرنده (از جنگ) به پشت کردن خود به فرستاده الله شاد شدند و کراهت داشتند که با مالها و جانهای خویش در راه الله کوشش کنند و گفتند: در گرما (به جنگ) نروید، (ای محمد) بگو: آتش جهنم گرمایش شدیدتر است اگر می فهمیدید ۸۱

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلاً وَ لَيَبْكُوا كَثِيراً جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸۲)

پس باید (مُنافقان) اندک بخندند و بسیار گریه کنند، مُجازاتِ بدآنچه فراهم کردند ۸۲

فَإِنْ رَجَعَكِ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَداً وَ لَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوّاً إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ (۸۳)

پس اگر الله تو را به سوی گروهی از ایشان بازگردانید و از تو برای جنگ اجازه خواستند، (ای محمد) بگو: هرگز با من هیچگاه (برای جنگ) بیرون نیاید و هرگز همراه من با دشمن نبرد نکنید، همانا شما به کناره گیری (از جنگ) نخستین بار خُشَنود شدید پس با (افراد) بازمانده (در خانه) بنشینید ۸۳

وَ لَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَداً وَ لَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ مَا تَأْتُوا وَ هُمْ فَاسِقُونَ (۸۴)

و (در تشییع جنازه) احدی از آنها (مُنافقان) که بمیرد همراهی نکن و بر قبر او نایست، ایشان به الله و فرستاده اش کُفر ورزیدند و مُردند در حالیکه کافر بودند ۸۴

وَ لَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَ أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَ تَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَ هُمْ كَافِرُونَ (۸۵)

اموال ایشان و فرزندان ایشان تو را به شگفت وا ندارد، جز این نیست که الله می خواهد ایشان را بوسیله آنها در دنیا عذاب کند و جانهای ایشان بیرون رود در حالیکه ایشان کافر بودند ۸۵

وَ إِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةً أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ جَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطُّولِ مِنْهُمْ وَ قَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ (۸۶)

و هنگامی که سوره ای نازل شود که به الله ایمان آورید و با فرستاده اش کوشش کنید، از تو (ای محمد) توانگران از ایشان اجازه می خواهند و می گویند: ما را رها کن تا با (افراد) کناره گیرنده (از جنگ) باشیم

۸۶

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَ طُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (۸۷)

خُشنود شدند که با (افراد) کناره گیرنده (از جنگ) بمانند و بر دل‌هایشان مُهر نهاده شد پس ایشان نمی فهمند ۸۷

لَكِنَّ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۸۸)

لیکن فرستاده و کسانی که با او ایمان آوردند با مالها و جانهای خویش کوشش می کنند و نیکبختان ایشان است و ایشان رستگارانند ۸۸

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۸۹)

برای ایشان (الله) باغهایی که از زیر آنها نهرها جاریست آماده کرده است، در آن (بهشت) جاودان هستند، این کامیابی بزرگ است ۸۹

وَ جَاءَ الْمُعَذَّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَ قَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۹۰)

بهبانان جوینان صحرانشین آمدند تا به ایشان اجازه داده شود (تا در جنگ شرکت نکنند) و کسانی که به الله و فرستاده او دروغ گفتند (در خانه) ماندند، به زودی به کسانی که از ایشان کُفر ورزیدند عذابی دردناک برسد ۹۰

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَ لَا عَلَى الْمَرْضَى وَ لَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَ رَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۹۱)

بر ناتوانان و بر بیماران و بر کسانی که چیزی ندارند که ببخشند مانعی نیست به شرط آنکه به نصیحت های الله و فرستاده اش گوش فرا دهند، بر نیکوکاران (هیچ) راهی (برای سرزنش کردن آنان) وجود ندارد و الله آمرزندهٔ مهربان است ۹۱

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ (۹۲)

و نه بر کسانی که به سوی تو بیایند تا ایشان را سوارشان کنی، (ایشان) برگردند در حالیکه چشم های آنها از اندوه اشک آلود است از این که چرا چیزی را ندارند که (در راه الله) ببخشند ۹۲

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَ هُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۹۳)

جز این نیست که راه (سرزنش) بر آنانی است که از تو اجازه می خواهند در حالیکه ایشان توانگر هستند، خشنود هستند که با (افراد) بازمانده (از جهاد) باقی بمانند و الله بر دلهای ایشان مهر نهاد پس ایشان نمی دانند ۹۳

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَ سَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۹۴)

برای شما بهانه می آورند هنگامیکه به سوی ایشان باز می گردید، (ای محمد) بگو: بهانه نیاورید، هرگز (سخنان) شما را باور نداریم، به درستی الله ما را از اخبار شما باخبر ساخت و بزودی الله و فرستاده اش اعمال شما را می بینند سپس به سوی دانای ناپیدا و آشکار بازگردانده می شوید پس شما را خبر می دهد بدآنچه انجام می دادید ۹۴

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَ مَا وَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۹۵)

به زودی به الله سوگند یاد می کنند هنگامیکه به سوی ایشان (از میدان جنگ) باز می گردید که از ایشان روی گردانید پس از ایشان روی بگردانید، همانا ایشان پلید هستند و جایگاه ایشان جهنم است، مُجازاتی بدانچه فراهم کردند ۹۵

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (۹۶)

برای شما سوگند یاد می کنند تا از ایشان خشنود گردید پس اگر از ایشان خشنود گردید پس همانا الله از قوم نافرمان خشنود نمی شود ۹۶

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَ نِفَاقًا وَ أَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۹۷)

صحرانشینان در کُفر و نفاق سخت تر هستند و شایسته این هستند که حدود آنچه الله بر فرستاده نازل کرده است را ندانند و الله دانای حکیم است ۹۷

وَ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَ يَتْرَبُّ بِكُمْ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۹۸)

و از صحرانشینان کسی است که آنچه در راه الله می بخشد را زیان می شمارند، بر شما پیش آمدهای (بد) را انتظار می کشد و بر خودشان پیشامد بد مقرر است و الله شنوای داناست ۹۸

وَ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَ صَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (۹۹)

از صحرانشینان کسی است که ایمان به الله و روز آخرت دارد، آنچه را می بخشد عامل تقرب (نزدیکی) به الله و دعاهاى فرستاده (در حق خود) می دانند، همانا آنها عامل نزدیکی به سوی الله هستند، بزودی الله ایشان را در رحمت خود داخل می کند، همانا الله آمرزنده مهربان است ۹۹

وَ السَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ وَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ وَ أَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۰۰)

و پیشتازان نخستین از مهاجرت کنندگان و یاری کنندگان و کسانیکه ایشان را با نیکوکاری پیروی کردند،
الله از ایشان خشنود است و آنها از او (الله) خشنود هستند و (الله) برای ایشان باغهایی را (در بهشت)

آماده کرده است که از زیر آنها نهرها جاریست، جاودان در آن هستند، این کامیابی بزرگ است ۱۰۰
وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ (۱۰۱)

و از صحرانشینان منافق که اطراف شما هستند و از اهل شهر بر نفاق (دورویی) خویش پافشاری
می کنند، (ای محمد) ایشان را نمی شناسی، ما ایشان را می شناسیم زود است ایشان را دو چندان
مجازات کنیم سپس به سوی عذاب بزرگ (جهنم) بازگردانده شوند ۱۰۱

وَ آخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَ آخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَحِيمٌ (۱۰۲)

و دیگران که به گناهان خویش اعتراف نمودند، اعمال شایسته را با اعمال دیگری از گناه در هم آمیختند،
امید است الله توبه ایشان را بپذیرد، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۰۲

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَ تُزَكِّيهِمْ بِهَا وَ صَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
(۱۰۳)

(ای محمد) از اموال ایشان صدقه بگیر تا ایشان را پاک سازی و ایشان را بدان پاک گردانی، و با ایشان
همراهی کن هر آینه پشتیبانی تو آرامشی برای ایشان است و الله شنوای داناست ۱۰۳

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۰۴)
آیا ندانستند که الله توبه را از بندگان خویش می پذیرد و صدقات را می گیرد و آنکه الله توبه پذیر مهربان
است؟ ۱۰۴

وَ قُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ سَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۰۵)

و (ای محمد) بگو: عمل کنید پس به زودی الله و فرستاده اش و مؤمنان اعمال شما را ببینند و به زودی به سوی عالم ناپیدا و آشکار بازگردانده شوید پس شما را (الله) خبر دهد بدآنچه انجام می دادید ۱۰۵

و آخرون مُرَجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۰۶)

و دیگرانی که به امر خویش واگذار نموده، یا ایشان را عذاب کند یا توبه ایشان را بپذیرد و الله دانای حکیم است ۱۰۶

و الَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَ كُفْرًا وَ تَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِزْوَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَ لِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَ اللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۰۷)

و کسانی که مسجدی را برگرفتند تا (مؤمنین را) آزار دهند و کُفر ورزند و میان مؤمنان تفرقه ایجاد کنند و کمینگاهی برای آنانکه با الله و فرستاده اش از قبل جنگ کردند و (ایشان) سوگند یاد می کنند که ما جز نیکوکاری را نخواستیم و الله گواهی می دهد همانا آنان (افراد) دروغ گو هستند ۱۰۷

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسَسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ (۱۰۸)

(ای محمد) در آن (مسجد) هیچگاه نماز مگزار، مسجدی که از نخستین روز بر پایه پرهیزکاری بنا شده است شایسته تر است که در آن به (نماز) به پای ایستی، در آن مردانی هستند که دوست دارند که پاک شوند و الله پاکي جویان را دوست دارد ۱۰۸

أَفَمَنْ أُسَسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أُسَسَ بُنْيَانُهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰۹)

آیا آنکه بُنیادِ کار خود را بر پایه پرهیزکاری و حُسنودی او (الله) گذاشته بهتر است یا آنکه بُنیادِ کار خود را کنار پرتگاهی که فرو ریختنی است بنا کرده که او را در آتش جهنم واژگون سازد؟ و الله گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۱۰۹

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۱۰)

آن بنایی که برافراشتند همواره مایه شکی در دل‌های ایشان است مگر اینکه دل‌های ایشان پاره پاره گردد (و بمیرند) و الله دانای حکیم است ۱۱۰

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَ يُقْتَلُونَ وَعَدَاً عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۱۱)

همانا الله از مؤمنان جانها و مالهای ایشان را خریده است بدانکه برای ایشان باغ (بهشت) است، در راه الله نبرد می کنند پس می کشند و گشته می شوند، وعده حقی بر او (الله) در تورات و انجیل و قرآن (است) و چه کسی وفادارتر در عهد خود از الله است؟ پس به این داد و ستد شادمان باشید داد و ستدی که کرده اید و این پیروزی بزرگ است ۱۱۱

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۲)

(افراد) توبه کننده، (افراد) عبادت کننده، (افراد) سپاسگزار، رهروان (پویندگان راه الله)، (افراد) متواضع، (افراد) سجده کننده، (افراد) امر کننده به نیکی و (افراد) بازدارنده از بدی و پاسداران مرزهای الله و (ای محمد) به مؤمنان مژده بده ۱۱۲

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَ لَوْ كَانُوا أَوْلِيَٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۱۳)

و نباید پیامبر و کسانی که ایمان آوردند برای مشرکان درخواست آمرزش (از الله) بخواهند و اگر چه خویشاوند باشند بعد از آنکه بر ایشان آشکار شد که ایشان یاران دوزخ هستند ۱۱۳

وَ مَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ (۱۱۴)

و نبود درخواست آمرزش خواستن ابراهیم برای پدر خود از روی وعده ای که به او داد پس چون برای او آشکار شد که وی دشمن الله است از او (پدر خود) بیزارى جست، همانا ابراهیم بسیار دلسوز و بُردبار بود

۱۱۴

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۱۱۵)

و الله آن طور نیست که گروهی را گمراه سازد بعد از آنکه ایشان را هدایت کرد تا اینکه بر ایشان آشکار سازد از چه چیزی پرهیز کنند، همانا الله به همه چیز داناست ۱۱۵

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (۱۱۶)

همانا الله برای اوست پادشاهی آسمانها و زمین، زنده می کند و می میراند و جز الله برای شما سرپرست و یآوری نیست ۱۱۶

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ فُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَعُوفٌ رَحِيمٌ (۱۱۷)

مسئلاً الله توبه پیامبر و مهاجرت کنندگان و یاری کنندگان را پذیرفت که او را در هنگام سختی پیروی کردند بعد از آنکه نزدیک بود دلهای گروهی از ایشان بلغزد سپس توبه ایشان را پذیرفت، همانا او به ایشان با محبت و مهربان است ۱۱۷

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۱۸)

و بر آن سه نفر که (از جنگ) باز ماندند تا آنکه زمین با همه گستردگیش بر ایشان تنگ شد و بر ایشان جانهایشان تنگ آمد و پنداشتند که در برابر الله پناهگاهی جز به سوی او (الله) وجود ندارد سپس توبه آنان را پذیرفت تا توبه کنند، همانا الله او توبه پذیر مهربان است ۱۱۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ (۱۱۹)

ای کسانی که ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید و با (افراد) راستگو (همراه) باشید ۱۱۹

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيلاً إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (١٢٠)

و نباید اهل شهر و آنان که پیرامون ایشان از صحرانشینان هستند که از فرستاده الله سرپیچی کنند و جان خویش را بر جان او برنگزینند، چرا که ایشان را تشنگی و نه رنجی و نه گرسنگی در راه الله نمی رسد و نه در جایی پای نهند که کافران را به خشم آورد و نه نبردی با دشمن کنند جز آنکه بر ایشان به خاطر آن، عمل شایسته نوشته شود، همانا الله مُزد (افراد) نیکوکار را تباہ نمی کند ۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٢١)

بخشش کوچک و بزرگی را نمی کنند و (در مسیر جهاد در راه الله) از هیچ سرزمینی عبور نمی کنند مگر آنچه بر ایشان نوشته شود تا ایشان را الله پاداشی بهتر از آنچه انجام می دادند را بدهد ۱۲۱

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْ لَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَ لِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ (١٢٢)

و لازم نیست کُلّ مؤمنان کوچ کنند پس چرا از هر گروهی از ایشان دسته ای کوچ نکنند تا در راه دین دانش جویند و تا قوم خویش را آگاهی دهند هنگامی که به سوی آنان باز می گردند تا شاید ایشان پرهیزند ۱۲۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَ لِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (١٢٣)

ای کسانی که ایمان آورده اید نبرد کنید با کسانی که به دنبال شما از کافران هستند (کفار متجاوز) و باید در شما شدت و قاطعیت را ببیند و بدانید که الله با (افراد) پرهیزکار است ۱۲۳

وَ إِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَ هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ (١٢٤)

و هنگامیکه سوره ای (از قرآن) نازل شود پس از ایشان (کسانی هستند که) می گویند که کدامیک از شما را این سوره در ایمان بیفزود؟ پس اما کسانیکه ایمان آوردند پس بر ایمان ایشان افزوده شد و ایشان شادی می کنند ۱۲۴

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَ مَا تَوَّابُونَ (۱۲۵)

و اما کسانیکه در دل‌های ایشان بیماری است پس پلیدی بر پلیدی ایشان افزوده شد و مُردند در حالیکه کافر بودند ۱۲۵

أَوْ لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ (۱۲۶)

آیا نمی‌بینند که همه سال یکبار یا دو بار آزمایش می شوند سپس توبه نمی کنند و ایشان یادآور نمی شوند ۱۲۶

وَ إِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً بَعْضُهَا إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (۱۲۷)

و هنگامیکه سوره ای نازل شود بعضی از ایشان به بعضی نگاه می کنند، آیا شما را کسی می بیند سپس باز می گردند، الله دل‌های ایشان را بازگردانده است به خاطر آنکه گروهی هستند که نمی فهمند ۱۲۷
لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۲۸)
مسئلاً شما را فرستاده ای از خودتان آمد که رنج و زیانتان بر او گران (بزرگ) است، به (هدایت) شما پافشاری دارد، به مؤمنان دلسوزِ مهربان است ۱۲۸

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (۱۲۹)

پس اگر پشت کردید پس (ای محمد) بگو: الله مرا کافی است، صاحب قدرتی جز او نیست بر او توکل کرده ام و او پروردگارِ عرشِ بزرگ است ۱۲۹

سوره یونس - ۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ (۱)

الر، این آیات کتاب حکیم است ۱

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ (۲)

آیا برای مردم شگفت آور بود که به سوی مردی از ایشان وحی کنیم که به مردم هشدار ده و بشارت ده، کسانی که ایمان آوردند که برای ایشان مقام (منزلت) عالی از جانب پروردگارشان است؟ کافران گفتند: همانا این جادوی آشکار است ۲

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۳)

همانا پروردگار شما کسی است که آسمانها و زمین را در شش دوره آفرید سپس بر عرش پرداخت، امر را تدبیر می کند، شفیعی (میانجی) جز بعد از اجازه او (الله) نیست، این است الله پروردگار شما پس او را عبادت کنید، آیا یادآور نمی شوید؟ ۳

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ (۴)

به سوی او بازگشت همگی شماست، وعده الله حق است، همانا او آفرینش را پدید آورد سپس آن را بر می گرداند تا پاداش دهد کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته به عدالت انجام دادند و کسانی که کفر ورزیدند برای ایشان آبی از آب جوشان است و عذابی دردناک بدانچه کفر ورزیدند ۴

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَ الْقَمَرَ نُورًا وَ قَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَ الْجِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٥)

او کسی است که خورشید را روشنایی و ماه را پرتوی و برای آن منازل را معین کرد تا شما عدد سالها و حساب را بدانید، الله آن را جز به حق خلق نکرده است، آیات را برای گروهی که می دانند شرح می دهد

۵

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ (٦)

همانا در گردش شب و روز و آنچه در آسمانها و زمین خلق کرد برای قومی که پرهیز می کنند نشانه هایی است ۶

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَ رَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ اطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ (٧)

همانا کسانی که به ملاقات ما امید ندارند و به زندگی دنیا خشنود شدند و بدان وابسته شدند و کسانی که از نشانه های ما غفلت می کنند ۷

أُولَئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (٨)

جایگاه ایشان آتش است بدآنچه فراهم می کردند ۸

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (٩)

همانا کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند، پروردگارشان به سبب ایمانشان هدایتشان کرد، در باغهای پُر نعمت (بهشت که) از زیر آنها نهرها جاری می شود (وارد شوند) ۹

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَ آخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٠)

گفتار ایشان در آن است که یا الله تو مُنزهی و زنده باد ایشان در آن سلام است و آخرین گفتار آنکه سپاس الله پروردگارِ جهانیان ۱۰

وَ لَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَدَّرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (١١)

و اگر الله برای مردم شر را همانند شتافتن ایشان به سوی خیر به عجله می خواست برای ایشان مُهلتشان به پایان می رسید پس کسانیکه به ملاقات ما امید ندارند را رها می سازیم که در سرکشی خود فرو روند ۱۱

وَ إِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زِينٌ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۲)

و هنگامیکه به انسان زبانی برسد ما را به پهلو یا نشسته یا ایستاده صدا می زند پس زمانیکه از او زبانش را دفع نمودیم چنانکه ما را گویی به سوی زبانی که به او رسیده بود صدا زده است، اینگونه برای (افراد) تجاوزکار آنچه را که انجام می دادند آراسته شد ۱۲

وَ لَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَ مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ (۱۳)

و مسلماً هلاک ساختیم قومهایی را که پیش از شما بودند زمانیکه ستم کردند، فرستادگانشان با نشانیها به سوی آنها آمد و ایمان نمی آوردند، اینچنین گروه مُجرمان (گناهکاران) را مُجازات می کنیم ۱۳

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ (۱۴)

سپس شما را جانشینانی در زمین به دنبال آنها قرار دادیم تا نگاه کنیم چگونه عمل می کنید ۱۴

وَ إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۵)

و هنگامیکه بر ایشان آیات آشکار ما تلاوت شود کسانیکه به ملاقات ما امید ندارند، می گویند: (ای محمد) قرآنی غیر از این بیاور یا تبدیلیش کن؟ (ای محمد) بگو: برای من امکان پذیر نیست که از نزد خود (قرآن را) تغییرش دهم جز آنچه را به سوی من وحی می شود پیروی نمی کنم، همانا من از نافرمانی پروردگارم از عذاب روزی بزرگ می ترسم ۱۵

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَ لَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَ فَلَا تَعْقِلُونَ (۱۶)

(ای محمد) بگو: اگر الله نمی خواست آن (قرآن) را بر شما تلاوت نمی کردم و آن را به شما نمی آموختم

پس به درستی در میان شما پیش از آن عمری را سپری نمودم، آیا تعقل نمی کنید؟ ۱۶

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُغْلِحُ الْمُجْرِمُونَ (۱۷)

پس کیست ستمکارتر از آنکس که بر الله دروغی را ببندد یا آیات او را دروغ شُمارد، همانا او (الله)

مُجرمان (گناهکاران) را رستگار نمی کند ۱۷

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَ لَا يَنْفَعُهُمْ وَ يَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَسْتَبْشِرُونَ

اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (۱۸)

و جز او (الله) آنچه را که نه زینشان می رساند و نه سودی، عبادت می کنند و می گویند: که آنان نزد الله

شفیعان ما هستند، (ای محمد) بگو: آیا الله را بدانچه در آسمانها و نه در زمین نمی داند خبر می دهید؟

او مُنزه و برتر است از آنچه شرک می ورزید ۱۸

وَ مَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَ لَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ (۱۹)

و مردم جز اُمّتی واحد نبودند پس اختلاف کردند و اگر دستوری نبود که قبلاً از سوی پروردگار تو مشخص

شده است قطعاً میان ایشان درباره آنچه در آن اختلاف می کردند داوری می شد ۱۹

وَ يَقُولُونَ لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْعَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ (۲۰)

و می گویند: چرا بر او (محمد) آیه ای از پروردگارش نازل نشد؟ پس (ای محمد) بگو: جز این نیست ناپیدا

از آن الله است پس مُنتظر باشید که همانا من با شما از مُنتظران هستم ۲۰

وَ إِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ صَرََاءِ مَسْتَهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا

يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ (۲۱)

و هنگامیکه به مردم رحمتی بعد از زبانی که به آن رسیده است بچشانیم به ناگاه آنها را می بینی که در

آیات ما نقشه می کشند، (ای محمد) بگو: الله در نقشه کشی سریع است، همانا فرستادگان ما آنچه

نقشه می کشند را می نویسند ۲۱

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (٢٢)

او کسی است که شما را در خشکی و در دریا تا آنگاه که در کشتی باشید، می برد و ایشان را با بادی موافق (سرنشینان) به حرکت در آورد و بدان شاد شوند و ناگهان تندبادی بر ایشان بیاید و موج از هر طرف بر آنها بتازد و دریابند که در محاصره افتاده اند در آن حال الله را خالصانه صدا می زنند که اگر ما را از این (شرایط) رها سازی قطعاً از سپاسگزاران باشیم ۲۲

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَنْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٢٣)

پس آن هنگام که ایشان را رها می سازیم ناگهان ایشان در زمین به ناحق سرکشی می کنند، ای مردم جز این نیست که ستم شما بر علیه (خود) شماست، بهره زندگی دنیاست پس شما به سوی ما باز می گردید پس شما را بدانچه انجام می دادید آگاهی دهیم ۲۳

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (٢٤)

جز این نیست مثل زندگی دنیا به مانند آبی است که آن را از آسمان فرستادیم پس با آن گیاهان زمین از آنچه مردم و چهارپایان می خورند درآمیخته شد تا گاهی که زمین آرایش خویش را برگرفت و خود را آراسته نمود و اهلش پنداشتند که ایشان توانای بر آن هستند، فرمان (عذاب) ما بر آن شبی یا روزی بیاید پس آن را تباه ساختیم چنانکه گویی تا دیروز پُربار نبوده است، اینچنین آیات را برای گروهی که می اندیشند شرح می دهیم ۲۴

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٢٥)

و الله به سوی خانه سلامت فرا می خواند و هر کس را بخواهد به سوی راهی پایدار هدایت می کند ۲۵

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَ زِيَادَةٌ وَ لَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ قَتْرٌ وَ لَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۶)

برای کسانی که نیکوکاری کرده اند نیکویی و فزونی است و بر چهره های ایشان پریشانی و نه خواری نمی نشیند آنان یاران باغ (بهشت) هستند، ایشان در آن (بهشت) جاودان هستند ۲۶

وَ الَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۷)

و کسانی که گناه انجام دادند، مُجازات هر گناه به مانند آن است و (آن گناه) ایشان را گرفتار خواری می گرداند، جز الله نگهدارنده ای برای ایشان نیست گویا چهره های ایشان (گناهکاران) با پاره ای از شب تیره پوشیده شده است، ایشان یاران آتش هستند در آن (جهنم) جاودانند ۲۷

وَ يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَ شُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَ قَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ (۲۸)

و روزی که همگی ایشان را محشور می سازیم سپس به کسانی که شرک ورزیدند، می گوئیم: شما و شریکانتان بر جای خود بایستید، (بعد) میانشان جدایی افکنیم و شریکان ایشان می گویند: ما را عبادت نمی کردید ۲۸

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ (۲۹)

پس الله در مقام گواهی میان ما و میان شما کافی است که از عبادت شما بی خبر بودیم ۲۹
هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَ صَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْتَرُونَ (۳۰)
اینجاست که (الله) آزمایش می کند همه کس را بدانچه پیش فرستاده است و به سوی الله سرپرست حق بازگردانده می شوند و از ایشان آنچه دروغ می بستند ناپدید شد ۳۰

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ مَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ مَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَ فَلَا تُتَّقُونَ (۳۱)

(ای محمد) بگو: چه کسی شما را از آسمان و زمین رزق می دهد؟ یا چه کسی مالک گوش و چشمها است؟ و چه کسی است که زنده را از مُرده خارج می کند و مُرده را از زنده خارج می کند؟ و چه کسی امر را تدبیر می کند؟ پس به زودی گویند: الله، (ای محمد) بگو: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۳۱

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنْتَى تُصْرَفُونَ (۳۲)

پس این است الله پروردگار شما به حق پس بعد از حق جز گمراهی نیست پس چگونه (از حق) روگردان می شوید؟ ۳۲

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۳۳)

اینچنین کلام پروردگارت بر کسانی که نافرمانی کردند محقق شد که ایشان ایمان نمی آورند ۳۳

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتَى تُؤْفَكُونَ (۳۴)

(ای محمد) بگو: آیا از شریکان شما (کسی) هست آنکه آفرینش را آغاز کند پس آن را بازگرداند؟، (ای

محمد) بگو: الله آفرینش را آغاز می کند سپس آن را باز می گرداند پس به کجا منحرف می شوید؟ ۳۴

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۳۵)

(ای محمد) بگو: آیا از شریکان شما (کسی) هست که به سوی حق هدایت کند؟، (ای محمد) بگو: الله به

سوی حق هدایت می کند، آیا آنکه به سوی حق هدایت می کند شایسته تر است که پیروی شود یا آنکه

خود هدایت نشد مگر آنکه (الله) هدایتش کند؟ پس شما را چه شود چگونه حکم می کنید؟ ۳۵

وَ مَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ (۳۶)

و بیشتر ایشان جز پندار (باطل) را پیروی نمی کنند، همانا پندار (باطل) از حق به چیزی بی نیاز نکند،

همانا الله بدانچه انجام می دهد داناست ۳۶

وَ مَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ تَفْصِيلَ الْكِتَابِ

لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۳۷)

و این قرآن نیست که از غیر الله (به دروغ) بسته شده باشد و لیکن تصدیق کننده (کتابهای الهی) پیش از خود است و توضیح دستورات است، در آن شکی نیست از (جانب) پروردگار جهانیان است ۳۷

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَ ادْعُوا مَنِ اسْتَبَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۳۸)

یا می گویند: آن را (محمد به دروغ) بسته است، (ای محمد) بگو: پس یک سوره به مانند آن بیاورید و هر که را می توانید جز الله بخوانید اگر راستگویان هستید ۳۸

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَ لَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ (۳۹)

بلکه (آیات قرآن را) دروغ شُمرند بدانچه که بر دانش آن احاطه نداشتند و هنوز به ایشان تأویل (سرانجام، عاقبت، نتیجه) آن نرسیده است، اینچنین (کتاب های پیشین را) دروغ شُمرند کسانی که قبل از ایشان بودند پس نگاه کن عاقبت ستمکاران چگونه شد ۳۹

وَ مِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَ رَبِّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ (۴۰)

و از ایشان است آنکه به آن (قرآن) ایمان می آورد و از ایشان است آن که بدان ایمان نمی آورد و پروردگار تو به (حال) مُفسدان داناست ۴۰

وَ إِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَ لَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَ أَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ (۴۱)

و اگر (محمد) تو را دروغ شُمرند، (ای محمد) بگو: اعمال من برای من است و برای شما اعمال شما، شما از آنچه من انجام می دهم بیزار هستید و من از آنچه شما انجام می دهید بیزار هستم ۴۱

وَ مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أ فَأَنْتَ تُسْمِعُ الصَّمَّمَ وَ لَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ (۴۲)

و از ایشان کسی است به سوی تو گوش فرا می دهد، آیا تو کران را شنوا می سازی و اگر چه تعقل نکنند؟ ۴۲

وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أ فَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَى وَ لَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ (۴۳)

و از ایشان کسی است که به سوی تو نگاه می کند، آیا تو (ای محمد افراد) کور را هدایت می کنی و اگر چه نبینند؟ ۴۳

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَ لَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (٤٤)

همانا الله بر مردم به چیزی ستم نمی کند و لیکن مردم بر خویشان ستم می کنند ۴۴
و يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَ
مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ (٤٥)

و روزی که ایشان را محشور کند چنانکه گویی ساعتی از روز را (در دنیا) درنگ نکرده اند، همدیگر را
می شناسند به درستی زیان کردند کسانی که ملاقات الله را (در روز قیامت) دروغ شمردند و (افراد)
هدایت یافته نبودند ۴۵

وَ إِمَّا تُرِيبُنَّكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيْنَكَ فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ (٤٦)

و اگر به تو (ای محمد) بعضی از آنچه به ایشان وعده می دهیم را نشان دهیم یا تو را دریابیم (بمیرانیم)
پس به سوی ما بازگشت ایشان است سپس الله گواه است بر آنچه انجام می دادند ۴۶

وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (٤٧)

و برای هر اُمّتی فرستاده ای است پس هنگامیکه فرستاده ایشان آمد، میان آنان به عدالت داوری
می شود و بدیشان ستمی نمی شود ۴۷

وَ يَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤٨)

و می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ۴۸

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وَ لَا يَسْتَفْتِدُونَ (٤٩)

(ای محمد) بگو: برای خویش مالک زیان و سودی نیستم مگر آنچه الله بخواهد، برای هر اُمّتی مهلتی
است هنگامیکه مهلتشان فرا برسد پس ساعتی دیر نمی کنند و پیشی نمی گیرند ۴۹

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ (٥٠)

(ای محمد) بگو: آیا دیده اید که اگر شما را عذاب او (الله) شبانه یا روز بیاید چه چیز را مجرمان
(گناهکاران) به شتاب از آن درخواست می کنند؟ ۵۰

أَ تُمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ آلَانَ وَ قَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ (۵۱)

آیا بعد از آنکه (عذاب) به وقوع پیوست به آن ایمان آوردید؟ اکنون؟ و به درستی (شما) بدان عجله داشتید ۵۱

تُمْ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ (۵۲)

سپس به کسانی که ستم کردند گفته شد: عذاب جاودان (جهنم) را بچشید، آیا جز آنچه فراهم کرده اید مُجازات می شوید؟ ۵۲

وَ يَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلِّ إِي وَ رَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ (۵۳)

(ای محمد) از تو می پرسند: آیا آن حق است، بگو: آری به پروردگرم (سوگند) همانا آن حق است و شما ناتوان کننده (الله) نیستید ۵۳

وَ لَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَ أَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۵۴)

و اگر برای آنکه ستم کرده است هر آنچه در زمین است (فراهم) باشد هر آینه به جای خویش آن را عوض دهد (رهایی نخواهد یافت) و هنگامیکه عذاب را دیدند پشیمانی (خود) را پنهان ساختند و میان ایشان به عدالت داوری شد و ایشان مورد ستم واقع نشوند ۵۴

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۵۵)

آگاه باشید همانا آنچه در آسمانها و در زمین است متعلق به الله است، آگاه باشید همانا وعده الله حق است و لیکن اکثر ایشان نمی دانند ۵۵

هُوَ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۵۶)

او (الله) زنده می کند و می میراند و به سوی او (در روز قیامت) بازگردانده می شوید ۵۶

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ شِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ (۵۷)

ای مردم به درستی برای شما پندی از پروردگارتان آمد و درمانی برای آنچه در سینه ها است و هدایت و بخششی برای مؤمنان است ۵۷

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ (۵۸)

(ای محمد) بگو: به فزونی الله و به بخشش او پس باید (مردم) بدان شادمان شوند، آن بهتر است از آنچه جمع می کنند ۵۸

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَاماً وَ حَلالاً قُلْ آللهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ (۵۹)

(ای محمد) بگو: آیا دیدید آنچه الله از رزق برای شما نازل کرد پس از آن حرامی و حلالی را قرار دادید؟ (ای محمد) بگو: آیا الله به شما اجازه داده است یا بر الله (دروغ) می بندید؟ ۵۹

وَ مَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ (۶۰)

و پندار کسانی که بر الله درباره روز قیامت دروغ می بندند، چیست؟ همانا الله صاحب فزونی برای مردم است و لیکن بیشتر ایشان سپاسگزار نیستند ۶۰

وَ مَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَ مَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَ لَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوداً إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَ مَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ وَ لَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (۶۱)

و تو (ای محمد) در کاری نباشی و (چیزی) از آن قرآن را تلاوت نمی کنی (مگر آنکه بر آن گواه هستم) و (شما ای مؤمنان) کاری را انجام ندهید جز آنکه بر شما گواه باشم هنگامیکه در آن (قرآن) فرو می روید، از پروردگار تو به قدر ذره ای در زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر از آن پوشیده نماند مگر در کتابی آشکار است ۶۱

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۲)

آگاه باشید همانا دوستان الله (ایمانداران) ترسی بر ایشان نیست و ایشان اندوهگین نشوند ۶۲

الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳)

کسانی که ایمان آوردند و تقوای الهی پیشه ساختند ۶۳

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (٦٤)

برای ایشان در زندگی دنیا و در آخرت بشارت (سعادت و خوشبختی) است، برای کلام الله تغییری نیست، این رستگاری بزرگ است ٦٤

و لَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (٦٥)

و (ای محمد) گفتار ایشان تو را اندوهگین نکند، همانا عزت (شکوه و عظمت) همگی از آن الله است، او شنوای داناست ٦٥

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (٦٦)

آگاه باشید همانا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است و کسانی که جز الله شریکانی را صدا می زنند از چه پیروی می کنند؟ جز گمان را پیروی نمی کنند و جز دروغ نمی گویند ٦٦

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِراً إِنْ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (٦٧)

او (الله) کسی است که برای شما شب را قرار داد تا در آن آرامش پیدا کنید و روز را تا ببینند، همانا در این برای گروهی که می شنوند نشانه‌هایی است ٦٧

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلِداً سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَوْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٦٨)

(مشرکین) گفتند: الله برای خود واسطه ای را گرفته است، او مُنزه است، او بی نیاز است، برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، دلیلی نزد شما به آن نیست، آیا بر الله آنچه نمی دانید را می گویند؟ ٦٨

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَغْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ (٦٩)

(ای محمد) بگو: همانا کسانی که بر الله دروغی را می بندند رستگار نمی شوند ٦٩

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ (٧٠)

بهره ای در دنیا است سپس به سوی ما بازگشت ایشان است سپس عذاب سخت را (در جهنم) به ایشان می چشانیم بدانچه گُفر ورزیدند ۷۰

وَ اِثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اِنَّ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَ تَذَكِّرِي بآيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاجْمِعُوا اَمْرَكُمْ وَ شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ عُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا اِلَيَّْ وَ لَا تَنْظُرُوْنَ (۷۱)

و بر ایشان داستان نوح را بخوان زمانیکه به قوم خویش گفت: ای قوم من اگر بر شما قیام من و یادآوری من در خصوص آیات الله سخت می آید پس من بر الله توکل نمودم پس کار (و نیروی) خود و شریکانتان را جمع کنید تا کارتان بر شما پوشیده نباشد پس به کار من پایان دهید و منتظر نباشید ۷۱

فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِي اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَ اَمْرٌ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ (۷۲)

پس اگر پشت کردید پس من از شما مُزدی (در قبال ابلاغ کلام الله) نمی خواهم، مُزد من جز بر عهده الله نیست و امر شدم تا از زُمره (افراد) تسلیم شده (در برابر فرامین الله) باشم ۷۲

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَ مَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَ جَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَ اَعْرَفْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ (۷۳)

پس (کافران) او (نوح) را دروغ شُمرند پس او و هر که با او در کِشتی بود را نجات دادیم، ایشان را جانشینانی (در زمین) قرار دادیم و کسانیکه آیات ما را دروغ شُمرند غرق ساختیم پس نگاه کن سرانجام (افراد) هشدار داده شده چگونه گردید ۷۳

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا اِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوْبِ الْمُعْتَدِيْنَ (۷۴)

سپس بعد از او (نوح) فرستادگانی را به سوی قومشان برانگیختیم پس با نشانیها به سوی ایشان آمدند پس نخواستند که بر آنچه از پیش دروغ شُمرده بودند ایمان آورند، اینچنین بر دل‌های (افراد) تجاوزکار مُهر می زنیم ۷۴

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَ هَارُوْنَ اِلَى فِرْعَوْنَ وَ مَلٰٓئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَ كَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ (۷۵)

سپس بعد از ایشان موسی و هارون را به سوی فرعون و درباریانش با آیات (الهی) برانگیختیم پس (فرعونیان) تکبر کردند و قومی مجرم (گناهکار) بودند ۷۵

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ (۷۶)

پس هنگامیکه به ایشان حق از جانب ما آمد، گفتند: همانا این جادویی آشکار است ۷۶

قَالَ مُوسَى أْتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَ لَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ (۷۷)

موسی گفت: آیا در مورد حق زمانیکه به سوی شما آمد چنین می گوئید؟ آیا این جادو است؟ و جادوگران (هرگز) رستگار نمی شوند ۷۷

قَالُوا أَ جِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ تَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ (۷۸)

(فرعونیان) گفتند: آیا به سوی ما آمده ای تا ما را از آنچه بر آن پدران خویش را یافتیم، بازگردانی تا برای شما در زمین بزرگی باشد؟ و ما برای شما (موسی و هارون) ایمان نمی آوریم ۷۸

وَ قَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (۷۹)

و فرعون گفت: برای من هر جادوگر توانایی را بیاورید ۷۹

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ (۸۰)

پس زمانیکه جادوگران آمدند، به ایشان موسی گفت: بیفکنید آنچه را باید بیفکنید ۸۰

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبِطُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ (۸۱)

پس زمانیکه افکندند، موسی گفت: آنچه شما افکندید جادوست، همانا الله به زودی آن را باطل می سازد، همانا الله عمل (افراد) مُفسد را اصلاح نمی کند ۸۱

وَ يَحِقُّ لِلَّهِ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (۸۲)

و الله حق را با فرمان خویش به پای می دارد و اگر چه مجرمان (گناهکاران) نپسندند ۸۲

فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَ مَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَ إِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَ إِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ (۸۳)

پس برای موسی جز گروهی از قومش به خاطر ترس از فرعون و درباریانش ایمان نیاورد، مبادا (فرعونیان) بر ایشان فتنه ای (آشوبی) بیندازند، همانا فرعون در زمین برتری جُست و همانا او از (افراد)

تجاوزکار بود ۸۳

وَ قَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ (۸۴)

و موسی گفت: ای قوم من، اگر به الله ایمان آورید پس بر او توکل کنید اگر تسلیم (الله) هستید ۸۴

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۸۵)

پس (قوم بنی اسرائیل) گفتند: بر الله توکل کردیم، پروردگارا ما را وسیله فتنه ای (آزمایشی) برای قوم

ستمکار قرار نده ۸۵

وَ نَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۸۶)

و ما را به رحمت خود از قوم کافران نجات ده ۸۶

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَ أَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بَيْتًا وَ اجْعَلُوا بَيْتَكُمْ قِبْلَةً وَ أُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ

بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (۸۷)

و به موسی و برادر او وحی کردیم که برای قوم خویش (قوم بنی اسرائیل) در مصر خانه هایی را برگزینید

و خانه های خود را قبله ای (قرار دهید) و نماز را بر پا دارید و به مؤمنان نوید ده ۸۷

وَ قَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَآءَهُ زِينَةً وَ أَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ

رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَ اشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۸۸)

و موسی گفت: پروردگارا همانا تو فرعون و درباریانش را زیور و اموالی در زندگی دنیا ارزانی داشتی تا

دیگران را از راهت گمراه کنی، پروردگارا: اموال ایشان را تباه ساز و دل‌های ایشان را مهر بزن تا ایمان

نیاورند تا عذاب دردناک را ببینند ۸۸

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَ لَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (۸۹)

(الله) فرمود: به درستی دعای شما مورد اجابت قرار گرفت پس استقامت کنید و راه کسانی که نمی دانند

را پیروی نکنید ۸۹

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغِيًّا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۹۰)

و (قوم) بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم پس فرعون و لشگریان او آنها را تعقیب کردند و (فرعون) ستم و دشمنی کرد تا هنگامیکه او را (الله) غرق نمود، (فرعون) گفت: همانا ایمان آوردم، صاحب قدرتی نیست مگر کسی که بنی اسرائیل بدان ایمان آورد و من از تسلیم شدگان هستم ۹۰

الآن وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ (۹۱)

(الله فرمود:) اکنون؟ (ایمان آوردی) و به درستی قبل از آن نافرمانی کردی و از (افراد) مُفسد بودی ۹۱

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِيكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ (۹۲)

پس امروز جسد تو را نجات دهیم تا برای آنان که بعد از تو می آیند نشانه ای باشی و همانا بسیاری از مردم از آیات ما غافل (بی خبر) هستند ۹۲

وَ لَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَ رَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (۹۳)

و مسلماً بنی اسرائیل را در جایگاه راستین جای دادیم، از پاکیزه ها ایشان را رزق دادیم پس آنها اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دانش بر ایشان حاصل شد، همانا پروردگار تو بین ایشان در روز قیامت داوری می کند ۹۳

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (۹۴)

پس (ای محمد) اگر از آنچه به سوی تو نازل کردیم در شکی هستی پس از کسانی که کتاب (الهی) پیش از تو می خوانند سؤال کن مسلماً به سوی تو حق از جانب پروردگارت آمد پس از (افراد) شگگ کننده مباش ۹۴

وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۹۵)

و البته از کسانی که آیات ما را دروغ شمردند مباش پس (در این صورت) از (زمره) زیانکاران می شوی ۹۵

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ (۹۶)

همانا کسانی که بر ایشان فرمان (عذاب) پروردگارت به تحقق پیوست، ایمان نمی آورند ۹۶

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۹۷)

و اگر چه هر نشانه ای بر ایشان بیاید تا اینکه عذاب دردناک را ببینند ۹۷

فَلَوْ لَا كَانَتْ قَرْيَةً آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ (۹۸)

پس چرا شهری نبود که ایمان آورد و ایمانش او را سود دهد مگر قوم یونس، هنگامیکه ایمان آوردند از

ایشان عذاب خواری در زندگی دنیا را برداشتیم و آنان را تا مدتی بهره مند ساختیم ۹۸

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعاً فَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (۹۹)

و اگر پروردگار تو می خواست قطعاً آنانکه در زمین هستند همگی ایشان ایمان می آوردند پس آیا تو (ای

محمد) مردم را مجبور می کنی تا از مؤمنان باشند؟ ۹۹

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ يَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ (۱۰۰)

و کسی را نرسد که ایمان آورد مگر به اراده الله و پلیدی را بر کسانی که تعقل نمی کنند قرار می دهد ۱۰۰

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَ النَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰۱)

(ای محمد) بگو: نگاه کنید در آسمانها و در زمین چه چیزهایی است و نشانه ها و هشدارها به حال قومی

که ایمان نمی آورند سود نمی دهد ۱۰۱

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ (۱۰۲)

پس آیا انتظار می کشند جز مانند روزگار کسانی که پیش از ایشان بودند، (ای محمد) بگو: منتظر باشید

همانا من با شما از منتظران هستم ۱۰۲

ثُمَّ نُجِّي رُسُلَنَا وَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰۳)

سپس فرستادگان خود و کسانی که ایمان آوردند را نجات دهیم بدینسان حقی بر عهده ماست که مؤمنان

را نجات دهیم ۱۰۳

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ
الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَ أَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰۴)

(ای محمد) بگو: ای مردم اگر در شکی از دینم هستی پس عبادت نمی کنم کسانیکه جز الله را عبادت می کنید و لیکن الله کسی که شما را دریابد (بمیراند) را عبادت می کنم و امر شدم که از مؤمنان باشم
۱۰۴

وَ أَنْ أِقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۰۵)

و آنکه روی خود را به سوی دین حق گرا متوجه ساز و البته از مشرکان نباش ۱۰۵

وَ لَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَ لَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ (۱۰۶)

و جز الله آنچه که تو را سود نمی دهد و به تو آسیب نمی رساند را صدا نزن پس اگر چنین کنی پس همانا در آن هنگام از ستمکاران باشی ۱۰۶

وَ إِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَ إِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ (۱۰۷)

و اگر به تو الله آسیبی را برساند پس جز او برطرف کننده ای نیست و اگر به تو خیری را اراده کند پس بازدارنده ای برای فزونی آن نیست، آن (فزونی) را به هر که از بندگانش بخواهد می رساند و او آمرزنده
مهربان است ۱۰۷

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَ مَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَ مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ (۱۰۸)

(ای محمد) بگو: ای مردم به درستی به سوی شما حق از جانب پروردگارتان آمد پس هر کس هدایت شود پس جز این نیست که برای خویشتن هدایت شود و هر کس گمراه شود پس جز این نیست که به زیان خویش گمراه شود و من بر شما وکیل نیستم ۱۰۸

وَ اتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِيَّاكَ وَ اصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (۱۰۹)

و آنچه به سوی تو وحی می شود را پیروی کن و شکیبایی کن تا الله حکم کند و او بهترین حکم کنندگان است ۱۰۹

سوره هود - ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبان

الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ (۱)

الر، کتابی که آیات آن بر اساس حکمت اُستوار گردیده سپس از جانب حکیمی دانا شرح داده شده است

۱

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ (۲)

که جز الله را عبادت نکنید، همانا من برای شما از نزد او هشدار دهنده و مُژده دهنده ای هستم ۲
وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ يُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ
وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ (۳)

و آن که از پروردگار خویش طلب آمرزش کنید سپس به سوی او توبه کنید تا به شما بهره‌ای نیکو تا مهلتی مُشخص بدهد و به هر صاحب فُزونی، فُزونی دهد و اگر روی برگردانند پس همانا من بر شما از عذاب روزی بزرگ می ترسم ۳

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۴)

به سوی الله بازگشت شماست و او بر هر چیزی تواناست ۴

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۵)

آگاه باشید همانا ایشان (کینه و دشمنی بر فرستاده و مؤمنان) را در سینه های خود می گیرند تا آن را از او (الله) مخفی دارند، آگاه باشید هنگامیکه با لباسها خویشتن را می پوشانند (الله) آنچه را پنهان می سازند و آنچه را آشکار می سازند را می داند که همانا او به آنچه در (درون) سینه ها می باشد، داناست ۵

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (٦)

و جنبنده ای در زمین نیست مگر رزق او بر عهده الله است و محل استقرار و جایگاه موقت ایشان را می داند، هر کدام در کتابی آشکار است ۶

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَ كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَ لَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّا كُفْرًا لَنَنصُرَنَّكُمْ وَ كُفْرًا لَنَنصُرَنَّكُمْ لَئِن كُنْتُمْ مِنكُمْ أَكْثَرٌ مُّؤْمِنِينَ إِنْ تَكْفُرُوا عَلَيَّ يَوْمَئِذٍ إِنِّي لَأَكْفُرُ بِكُمْ إِنِّي لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (٧)

و او کسی است که آسمانها و زمین را در شش دوره خلق کرد و عرش او بر آب بود تا شما را آزمایش کند کدام یک نیکوتر در عمل هستید و اگر (ای محمد) بگویی همانا شما بعد از مرگ برانگیخته می شوید قطعاً کسانی که کفر ورزیدند، گویند: این جز جادویی آشکار نیست ۷

وَ لَئِنْ أَخْرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (٨)

و اگر از ایشان عذاب را تا مدتی مشخص دور سازیم، گویند: چه کسی آن (عذاب) را باز می دارد؟ همانا روزی که (عذاب) ایشان را بیاورد، بازگرداندنی از ایشان نیست و بر ایشان آنچه آن را مسخره کننده بودند فرود می آید ۸

وَ لَئِنْ أَدْقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَا مِنْهُ إِنِّه لَيَتَّوَسُّ كُفُورًا (٩)

و اگر انسان را از جانب خود رحمتی را بچشانیم و سپس از او آن (نعمت) را بگیریم، همانا او قطعاً ناامید ناسپاس می شود ۹

وَ لَئِنْ أَدْقْنَا نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مَّسْتَه لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ (١٠)

و اگر نعمتی بعد از آسیب ایشان که به او رسیده است را بچشانیم قطعاً گوید: بدیها از من دور شد، همانا او شادمان مغرور است ۱۰

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ (۱۱)

مگر کسانی که شکیبایی کردند و عمل شایسته انجام دادند، آنان برای ایشان آمرزشی و مُزدی بزرگ است ۱۱

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَ ضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (۱۲)

پس شاید تو (ای محمد) رها کننده بعضی از آنچه به سوی تو وحی می شود باشی و بدان سینه تو تنگ شود و (کافران) گویند: چرا بر او گنجی نازل نشد یا با او فرشته ای نیامد؟ جز این نیست که تو هشدار دهنده‌ای و الله بر همه چیز وکیل است ۱۲

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَ ادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۳)

یا گویند: آن (قرآن) را بافته است، (ای محمد) بگو: پس ده سوره همانند آن دروغ بافته را بیاورید و هر کس را می توانید جز الله بخوانید اگر راستگویان هستید ۱۳

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۴)

پس اگر از شما اجابت نکردند پس بدانید که (این قرآن) به دانش الله نازل شده است و صاحب قدرتی جز او نیست پس آیا شما تسلیم (الله) هستید؟ ۱۴

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ زِينَتَهَا نُوفَّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَ هُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ (۱۵)

آنان زندگی دنیا و زیور آن را می خواهند، به آنها نتیجه اعمالشان را در آن می دهیم و ایشان در آن کم داده نمی شوند ۱۵

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَ حَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۶)

آنان کسانی هستند که برای ایشان در آخرت جز آتش (جهنم) نیست و آنچه در آن ساخته اند تباہ شده است و آنچه عمل می کردند باطل است ۱۶

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَ يَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَ مِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ مُوسَىٰ إِمَامًا وَ رَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۷)

آیا آن کس که بر دلیلی روشن از جانب پروردگار خویش است و آن را گواهی از جانب (الله) تلاوت می کند و قبل آن کتاب موسی امام و رحمتی است، ایشان بدان ایمان نمی آورند و هر کس از احزاب (گروهها) بدان کفر ورزد پس آتش (جهنم) وعده گاه اوست پس (ای محمد) در شکی از آن مباش، همانا آن (قرآن) حقی از جانب پروردگارت است و لیکن بیشتر مردم ایمان نمی آورند ۱۷

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَ يَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (۱۸)

و کیست ستمکارتر از آن که به الله دروغی را ببندد، آنان بر پروردگارشان عرضه شوند و گواهان می گویند: اینان کسانی هستند که بر پروردگارشان دروغ بستند، هان لعنت الله بر ستمکاران باد ۱۸

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ يَبْغُونَهَا عِوَجًا وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (۱۹)

کسانی که از راه الله باز می دارند و آن را کج می خواهند و ایشان به آخرت کافر هستند ۱۹
أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَ مَا كَانُوا يُبْصِرُونَ (۲۰)

آنان در زمین ناتوان کننده (الله) نیستند و بر ایشان جز الله سرپرستی نیست، بر ایشان عذاب افزوده گردد، توان آن را نداشتند که (کلام حق) را بشنوند و نیز نمی دیدند ۲۰

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۲۱)

آنان کسانی هستند که به خویشان زیان رساندند و از ایشان آنچه می بافتند گم شد ۲۱

لَا جَزَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ (۲۲)

ناگزیر ایشان در آخرت زیانکارترین (افراد) هستند ۲۲

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ أَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۳)

همانا کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند و به سوی پروردگارشان فروتنی کردند آنان یاران

باغ (بهشت) هستند ایشان در آن جاودان هستند ۲۳

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَمْ فَلَا تَذَكَّرُونَ (۲۴)

مثل دو گروه مانند کور و کر و بینا و شنواست، آیا در مثل مساوی هستند؟ آیا یادآور نمی شوید ۲۴

و لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۲۵)

و مسلماً نوح را به سوی قوم خود فرستادیم، همانا من بر شما جز هشدار دهنده‌ای آشکار نیستم ۲۵

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ (۲۶)

آنکه جز الله را عبادت نکنید، همانا من بر شما از عذاب روزی دردناک می ترسم ۲۶

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَ مَا نَرَاكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِي

الرَّأْيِ وَ مَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ (۲۷)

پس سران از قومش که کُفر ورزیدند، گفتند: تو را جز بشری همانند خویش نمی بینیم و جز (افراد)

فرومیه ما آنهم ساده لوحانه از تو پیروی نکرده اند و نمی بینیم برای شما بر ما فزونی باشد بلکه شما را

(گروهی) دروغگو می پنداریم ۲۷

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّي وَ آتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ أَمْ نُلْزِمُكُمُوهَا وَ

أَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ (۲۸)

(نوح) گفت: ای قوم من اگر چه ببینید که بر نشانه‌ای از پروردگارم باشم و مرا رحمتی از نزدش باشد، آیا

شما را اجبار می کنم در حالیکه آن را نمی پسندید ۲۸

وَ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ وَ مَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَ

لِكِنِّي أُرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (۲۹)

و ای قوم من از شما بر آن (ابلاغ کلام الله) مُزدی نمی خواهیم، مُزد من جز به عهده الله نیست و من کسانی که ایمان آوردند را (از خود) نمی رانم، همانا ایشان ملاقات کننده پروردگار خویش هستند و لیکن شما را می بینم که گروهی نادان هستید ۲۹

و يَا قَوْمٍ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَمْ فَلَا تَذَكَّرُونَ (۳۰)

و ای قوم من چه کسی مرا از الله یاری می دهد که اگر ایشان را (از خویشتن) برانم؟ آیا یادآور نمی شوید؟ ۳۰

و لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَ لَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَ لَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَ لَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۳۱)

و به شما نمی گویم که نزد من گنجینه های الله است و ناپیدا را می دانم و نمی گویم که همانا من فرشته هستم و درباره کسانی که در چشم شما خوار می آیند نمی گویم که الله هرگز خیرشان نخواهد داد، الله بدانچه در دلهای ایشان می باشد، داناست که من در آن هنگام از ستمگران هستم ۳۱

قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۳۲)

(کافران) گفتند: ای نوح همانا با ما مُجادله (جرّ و بحث) کردی پس با ما مُجادله را بیشتر نمودی پس برای ما آنچه را به ما وعده نمودی را بیاور اگر از (افراد) راستگو هستی ۳۲

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ (۳۳)

(نوح) گفت: جز این نیست که آن را الله می آورد اگر بخواهد و شما ناتوان کننده (الله) نیستید ۳۳
وَ لَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۳۴)

و شما را پند من سود ندهد اگر بخواهم شما را نصیحت کنم وقتی الله بخواهد شما را گمراه کند، او پروردگار شما است و بسوی او بازگردانده می شوید ۳۴

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَ أَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ (۳۵)

آیا می گویند: آن را (به دروغ) بافته است، بگو: اگر (به دروغ) بافته باشم بر عهده من گناه است و من از گناهی که می کنید بیزار هستم ۳۵

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۳۶)

و به سوی نوح وحی شد که هرگز از قوم تو ایمان نیاورند مگر آنان که ایمان آوردند پس غمگین مباش از آنچه می کنند ۳۶

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ (۳۷)

و کشتی را تحت نظارت ما و وحی ما بساز و (ای نوح) با من درباره کسانی که ستم کردند سخن نگو، همانا ایشان غرق خواهند شد ۳۷

وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنِّي نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ (۳۸)

و کشتی را می ساخت و هر گاه بر او سران از قومش عبور می کردند او را به مسخره می گرفتند، (نوح) گفت: اگر ما را مسخره کنید همانا ما شما را مسخره خواهیم کرد چنانکه شما (ما را) مسخره می کردید ۳۸

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ (۳۹)

پس به زودی بدانید چه کسی را عذابی می آید که او را خوار سازد و بر او عذابی پایدار بیاید ۳۹
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (۴۰)

تا هنگامیکه فرمان ما آمد (آب) از اعماق زمین فوران کرد، گفتیم: در آن (کشتی) از هر نر و ماده دو جفت را و خاندان خویش را (سوار کن) جز آن که بر او فرمان هلاکت ما صادر شده است و آنان که ایمان آوردند را سوار کن، با او جز اندکی ایمان نیاورده بودند ۴۰

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (۴۱)

و (نوح) گفت: در آن (کشتی) سوار شوید، و بنام الله آن (کشتی) روان می گردد و آن را (الله) پیش می راند، همانا پروردگار من آمرزنده مهربان است ۴۱

و هِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَ نَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَ كَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَ لَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ (۴۲)

و آن (کشتی) با ایشان در موجی همانند کوه ها روان بود و نوح فرزند خود را ندا داد که بر کناری بود، ای پسر من سوار شو و با کافران مباش ۴۲

قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَ حَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ (۴۳)

گفت: به زودی به سوی کوه پناه می برم که مرا از آب نگاه دارد، (نوح) گفت: نگهدارنده ای امروز از فرمان الله نیست مگر آن را که رحم کرده است، در همین حال موج ایشان را جدا کرد پس از (افراد) غرق شده گردید ۴۳

وَ قِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَ يَا سَّمَاءُ أَقْلِعِي وَ غِيضَ الْمَاءِ وَ قُضِيَ الْأَمْرُ وَ اسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَ قِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۴)

و گفته شد: ای زمین آب خویش را فرو خور و ای آسمان بس کن و آب فرو نشست و دستور به انجام رسید و (کشتی) بر پشته ای قرار گرفت و گفته شد: لعنت الله بر گروه ستمکاران باد ۴۴

وَ نَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَ إِنِّي وَعْدَكَ الْحَقُّ وَ أَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ (۴۵)

و نوح پروردگار خویش را ندا داد پس گفت: پروردگارا همانا پسر من از خاندان من است و همانا وعده تو حق است و تو حکم کننده حکم کنندگان هستی ۴۵

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۴۶)

(الله) فرمود: ای نوح او از خاندان تو نیست، همانا عمل او شایسته نیست پس از من آنچه را بدان دانشی نداری سؤال نکن، همانا تو را پند می دهم که از نادانان نباشی ۴۶

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
(٤٧)

(نوح) گفت: پروردگارا به تو پناه می برم که از تو آنچه مرا بدان دانشی نیست سؤال کنم و اگر مرا نیامیزی و به من رحم نکنی از (افراد) زیانکار باشم ۴۷

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنَمَتُّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (٤٨)

گفته شد: ای نوح با آرامشی از ما و برکت‌هایی بر تو و بر اُمتهایی که با تو هستند پایین بیا و اُمتهایی که به زودی ایشان را بهره مند سازم سپس به ایشان از ما عذابی دردناک برسد ۴۸

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَ لَاقَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ (٤٩)

(ای محمد) این از اخبار ناپیداست که به سوی تو وحی می کنیم و تو آنها را نمی دانستی و نه قوم تو پیش از آن پس شکبیا باش، همانا عاقبت از آن (افراد) پرهیزکار است ۴۹

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ (٥٠)

و به سوی عاد از خودشان هُود را فرستادیم، (هود) گفت: ای قوم من الله را عبادت کنید، شما را صاحب قدرتی جز او (الله) نیست و شما جز (افراد) دروغ باف نیستید ۵۰

يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي أ فَلَا تَعْقِلُونَ (٥١)

ای قوم من از شما (در قبال ابلاغ کلام الله) مُزدی نمی خواهم، نیست مُزد من مگر بر عهده آن که مرا آفریده است، آیا تعقل نمی کنید؟ ۵۱

وَ يَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثَابُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَ يَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَ لَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ (٥٢)

و ای قوم من از پروردگارتان طلب آمرزش کنید پس به سوی او توبه کنید تا آسمان برای شما بیرون بیاورد (باران و برکات آسمانی نازل شود) و شما را نیرویی بر نیرویتان بیفزاید و به گنهاری پشت نکند

۵۲

قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (۵۳)

(قوم عاد) گفتند: ای هود ما را نشانه‌ای نیاوردی و ما ترک کننده صاحب قدرتهای خود به گفتار تو نیستیم

و ما به تو ایمان نمی آوریم ۵۳

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَ أَشْهَدُوكُمْ أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۵۴)

نمی گوئیم مگر آنکه تو را بعضی از صاحب قدرتهای ما به بدی گرفته باشد، (هود) گفت: همانا الله را

گواه می گیرم و شما گواه باشید که من بیزار هستم از آنچه شرک می ورزید ۵۴

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ (۵۵)

جز الله، پس همگی نیرنگ بیاورید سپس مرا مهلت ندهید ۵۵

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

(۵۶)

همانا من بر الله پروردگار خود و پروردگار شما توکل کردم، هیچ جنبنده ای نیست مگر اینکه او (الله) بر

او تسلط دارد، همانا پروردگار من بر راهی راست است ۵۶

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَ يَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَ لَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ (۵۷)

پس اگر پشت کردند پس به درستی به شما ابلاغ کردم آنچه را به سوی شما فرستاده شدم و پروردگار

من قوم دیگری را به جای شما جانشین می کند و (شما) چیزی را به او آسیب نمی رسانید، همانا

پروردگارم بر همه چیز نگهبان است ۵۷

وَ لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ نَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ (۵۸)

و زمانی که فرمان ما آمد هُود و کسانیکه با او ایمان آوردند به رحمتی از ما نجات دادیم و ایشان را از عذابی سخت نجات دادیم ۵۸

وَ تِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَ عَصَوْا رُسُلَهُ وَ اتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ (۵۹)

و اینک (قوم) عاد آیات پروردگار خویش را نپذیرفتند و فرستادگانش را نافرمانی کردند و فرمان هر سلطه طلب دشمنی را پیروی کردند ۵۹

وَ اتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَاداً كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ (۶۰)

و در این دنیا و روز قیامت لعنتی بدرقه ایشان گردید، بدانید همانا (قوم) عاد به پروردگارشان کُفر ورزیدند، هان بر عاد قوم هود لعنت باد ۶۰

وَ إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَ اسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَعْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ (۶۱)

و به سوی ثمود از خودشان صالح را فرستادیم، (صالح) گفت: ای قوم من الله را عبادت کنید، شما را صاحب قدرتی غیر از او نیست، او شما را از زمین آفریده است و شما را در آن (زمین) عُمرتان داد پس از او طلب آمرزش خواهید سپس به سوی او توبه کنید، همانا پروردگار من نزدیک اجابت کننده است ۶۱

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَ تَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَ إِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ (۶۲)

گفتند: ای صالح همانا قبل از آن مایه امیدواری ما بودی، آیا ما را نهی می کنی از آنکه عبادت نکنیم آنچه را پدران ما عبادت کردند؟ و همانا ما بدانچه ما را به سوی آن (به سوی الله) می خوانی شدیداً در شک هستیم ۶۲

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَ آتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ (۶۳)

(صالح) گفت: ای قوم من آیا نگاه کرده‌اید که اگر بر نشانه‌ای از پروردگارم باشم و مرا از سوی او رحمتی ارزانی شده باشد پس چه کسی مرا در برابر الله یاری می‌کند اگر او را نافرمانی کنم؟ پس شما مرا جز زیانکاری نیفزایید ۶۳

و يَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَ لَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ (٦٤)

ای قوم من این شتر الله بر شما نشانه ای است پس او را بگذارید تا در زمین بچرد و به بدی دورش نچرخید پس شما را عذابی نزدیک فرا بگیرد ۶۴

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكُمْ وَعَدُّ غَيْرٌ مَكْذُوبٍ (٦٥)

پس آن (شتر) را تعقیب کردند پس (صالح) گفت: در خانه های خود سه روز بهره مند شوید، این وعده دروغ نخواهد بود ۶۵

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجِینَا صَالِحاً وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ مِنْ خِزْيِ یَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِیُّ الْعَزِیزُ (٦٦)

پس گاهی که فرمان ما آمد، صالح را و کسانی که با او ایمان آوردند به رحمتی از جانب ما و از خواری آن روز نجات دادیم، همانا پروردگار تو نیرومند با شوکت است ۶۶

وَ أَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّیْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِیَارِهِمْ جَاثِمِينَ (٦٧)

و کسانی که ستم کردند فریادی شدید (مرگباری) ایشان را فرا گرفت پس در خانه های خود مُردند ۶۷

كَأَنَّ لَمْ یَعْنُوا فِیْهَا أَلَّا إِنَّ تَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَّا بُعْدًا لِتَمُودَ (٦٨)

گویی در آن سکونت نکرده‌اند، همانا تمود به پروردگارشان کُفر ورزیدند، هان لعنت بر (قوم) تمود باد ۶۸

وَ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِیمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِیذٍ (٦٩)

و مسلماً فرستادگان ما به سوی ابراهیم با مُژده آمدند، گفتند: سلام، گفت: سلام پس طولی نکشید که گوساله ای بریان را آورد ۶۹

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ
(۷۰)

پس هنگامیکه دید دستهای ایشان به سوی آن نمی رسد از ایشان تعجب کرد و از ایشان در دل ترسی را گرفت، (فرستادگان الهی) گفتند: نترس همانا ما به سوی قوم لوط فرستاده شده ایم ۷۰

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (۷۱)

و زنش ایستاده بود پس خندید پس او را به اسحاق و بعد از اسحاق، یعقوب را مژده دادیم ۷۱

قَالَتْ يَا وَيْلَتَا أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (۷۲)

(همسر ابراهیم) گفت: ای وای بزایم در حالیکه من پیری ناتوان هستم و این شوهر من پیر است، همانا

این چیزی عجیب است ۷۲

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ (۷۳)

(فرستادگان الهی) گفتند: آیا از فرمان الله تعجب می کنی؟ رحمت الله و برکات او بر اهل خانه شما باد،

همانا او شتوده باشکوه است ۷۳

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ (۷۴)

پس زمانیکه از ابراهیم ترس رفع شد و او را مژده (فرزند) بیامد درباره قوم لوط با ما مجادله می کرد ۷۴

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ (۷۵)

همانا ابراهیم بُردبارِ دلسوز و توبه کننده بود ۷۵

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرٌ مَرْدُودٍ (۷۶)

(فرستادگان الهی گفتند:) ای ابراهیم از این (درخواست) صرفنظر کن، همانا فرمان پروردگار تو آمد و

همانا برای ایشان عذاب غیر قابل بازگشت خواهد آمد ۷۶

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ (۷۷)

و زمانیکه فرستادگان ما به سوی لوط آمدند از (آمدن) ایشان ناراحت شد و دستش از حمایت ایشان

کوتاه ماند و (لوط) گفت: این روز سختی است ۷۷

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَ مِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطَهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ لَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ (۷۸)

و قومش شتابان به سوی او آمدند، در حالیکه (قوم او) از پیش کارهای بد (همجنسبازی) را انجام می دادند، (لوط) گفت: ای قوم من دختران من برای شما پاکیزه تر هستند پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا در برابر مهمانانم رسوا نسازید، آیا در میان شما مردی خردمند نیست؟ ۷۸

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَ إِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ (۷۹)

(قوم لوط) گفتند: (ای لوط) تو می دانی که ما را در دختران تو کامی نیست و همانا تو می دانی که ما چه می خواهیم؟ ۷۹

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ (۸۰)

(لوط) گفت: کاش مرا بر شما قدرتی می بود یا به پایگاهی استوار پناه می بردم ۸۰

قَالُوا يَا لَوُطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَ لَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ (۸۱)

(فرستادگان) گفتند: ای لوط ما فرستادگان پروردگار تو هستیم هرگز به تو نمی رسند پس با خاندان خود در پاره ای از شب کوچ کن و از شما هیچکس روی برنگرداند جز زن تو که او را آنچه ایشان (قوم لوط) را (عذاب) می رسد خواهد رسید، همانا وعده ایشان صبح است، آیا صبح نزدیک نیست؟ ۸۱

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَ آمَطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ (۸۲)

پس زمانیکه فرمان ما آمد ما آن (شهر) را زیر و رو نمودیم و بر آن سنگهایی از گوگرد پیایی بارانیدیم ۸۲
مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَ مَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ (۸۳)

(سنگهای) نشان داری نزد پروردگار تو است و آن (عذاب) از ستمکاران دور نیست ۸۳

وَ إِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَ لَا تَتَّبِعُوا الْفِتْيَانَ وَ
الْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ (۸۴)

و به سوی مدین از خودشان شعیب را فرستادیم گفت: ای قوم من الله را عبادت کنید، برای شما صاحب قدرتی غیر از او نیست و پیمانہ و ترازو را کم ندهید، همانا شما را در رفاه می بینم و همانا من از عذاب روزی فراگیرنده بر شما می ترسم ۸۴

و يَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۸۵)

و ای قوم من پیمانہ و سنجش را به عدالت بدهید و به مردم چیزهایشان را کم ندهید و در زمین فسادکاران کوشش نکنید ۸۵

بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (۸۶)

اگر ایمان داشته باشید آنچه الله (از سود داد و ستد) باقی گذاشته برای شما بهتر است و من بر شما نگهبان نیستم ۸۶

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتِكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ (۸۷)

(کافران) گفتند: آیا تو را (ای شعیب) پیوندت (با الله) امر می کند که ترک کنیم آنچه پدرانمان عبادت می کردند یا آنکه درباره اموال خود هر آنچه می خواهیم عمل کنیم، همانا تو بُردبار خردمند هستی ۸۷

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَأَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۸۸)

(شعیب) گفت: ای قوم آیا تصور کرده اید اگر بر نشانه ای از پروردگار باشم و او (الله) مرا از جانب خود رزقی کامل ارزانی داده باشد و من نمی خواهم در آنچه شما را از آن باز می دارم خود خلاف آن کنم تا آنجا که می توانم جز اصلاح شما را نمی خواهم، توفیق من جز با الله نیست، بر او توکل کردم و به سوی او روی می آورم ۸۸

و يَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ (۸۹)

و ای قوم مخالفت با من، شما را بر گناه وا ندارد تا شما را مانند آنچه (عذاب) به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح رسیده است فرا برسد و قوم لوط از شما دور نیست ۸۹

وَ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ (۹۰)

و از پروردگار خویش طلب آمرزش کنید پس به سوی او توبه کنید، همانا پروردگار من مهربان و دوستدار (بندگان) است ۹۰

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيراً مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفاً وَ لَوْ لَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَ مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ (۹۱)

(کافران) گفتند: ای شعیب بسیاری از آنچه را می گویی، نمی فهمیم ما تو را در میان خود ناتوان می بینیم و اگر عشیره تو نبودند قطعاً تو را سنگسار می کردیم و تو برای ما عزیز نیستی ۹۱

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَ اتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ (۹۲)

(شعیب) گفت: ای قوم من، آیا عشیره من نزد شما از الله گرامی تر هستند که او را پشت سر نهاده اید، همانا پروردگار من بدانچه انجام می دهید احاطه دارد ۹۲

وَ يَا قَوْمِ اِعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ مَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَ ارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ (۹۳)

ای قوم من با تمام امکانات خویش عمل کنید همانا من عمل کننده ام، زود است بدانید چه کسی به سوی (او) عذابی می آید که او را خوار سازد و دروغگو کیست و منتظر باشید که من با شما منتظر هستم ۹۳

وَ لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْباً وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ أَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ (۹۴)

و زمانی که فرمان ما آمد شعیب و کسانی که با او ایمان آوردند به رحمتی از جانب ما نجات دادیم و کسانی که ستم کردند را فریاد شدید (مرگباری) فرا گرفت پس در خانه های خویش مُردند ۹۴

كَأَنَّ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ (۹۵)

چنانکه گویی در آن خانه ها نبوده اند، هان لعنت بر مردم مدین باد، چنانکه لعنت بر قوم ثمود باد ۹۵

و لَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَ سُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۹۶)

و مسلماً موسی را با آیات و دلایلی آشکار فرستادیم ۹۶

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَأَهُ فَاَتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَ مَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ (۹۷)

به سوی فرعون و درباریانش پس فرمان فرعون را پیروی کردند و فرمان فرعون عامل رُشد نبود ۹۷

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَ بئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ (۹۸)

(فرعون) روز قیامت پیشاپیش قومش می رود پس ایشان را در آتش وارد کند و ورود به آن (جهنم)

چه قرارگاه زشتی است ۹۸

وَ أَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ (۹۹)

و بدنبال ایشان در این (دنیا) و روز قیامت لعنتی است، چه زشت است مهمانان پذیرفته شده (در جهنم)

۹۹

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَ حَصِيدٌ (۱۰۰)

(ای محمد) این از اخبار شهرهاست که به تو بازگو می کنیم، بعضی از آنها (شهرها) برپا هستند و بعضی

ویران شده اند ۱۰۰

وَ مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَ لَكِنْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَعْنَتْ عَنْهُمْ آلِهِمْ اَلَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ

لَمَّا جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَ مَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَّبِعِ (۱۰۱)

و ما بر ایشان ستم نکردیم و لیکن بر خویشتن ستم کردند پس ایشان را صاحب قدرتهایشان که جز الله

صدا می زدند به چیزی بی نیاز نکرد زمانی که فرمان پروردگار تو آمد و ایشان را جز تباهی نیفزود ۱۰۱

وَ كَذٰلِكَ اَخَذُ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرَىٰ وَ هِيَ ظَالِمَةٌ اِنَّ اَخْذَهُ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ (۱۰۲)

و اینچنین است (عذاب) پروردگارت آنگاه که مردم شهرها را در حالی که ستمکار بودند (عذاب) فرا گرفت،

همانا مجازات الله دردناک و سخت است ۱۰۲

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لِّهٖ النَّاسُ وَ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ (۱۰۳)

همانا در این نشانه ای است برای آن که از عذاب آخرت بترسد، روزی که در آن مردم گردآوری شوند و آن روز گواهی شده است ۱۰۳

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ (۱۰۴)

و آن (کیفر) را مگر تا مهلتی تعیین شده به تأخیر نمی اندازیم ۱۰۴

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ (۱۰۵)

روزی که می آید کسی جز به اجازه او (الله) سخن نگوید پس از میان ایشان بدبخت و خوشبخت است

۱۰۵

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَبِالنَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهيقٌ (۱۰۶)

پس کسانی که بدبخت شدند در آتش (جهنم) هستند، برای ایشان در آن آه و ناله ای است ۱۰۶

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ (۱۰۷)

مادامیکه آسمانها و زمین (برپا) هستند در آن (آتش جهنم) جاودان هستند جز آنچه پروردگارت بخواهد،

همانا پروردگارت تو آنچه را بخواهد عمل می کند ۱۰۷

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَبِالْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ (۱۰۸)

و اما کسانی که خوشبخت شدند پس در باغ (بهشت) جاودان هستند مادامیکه آسمانها و زمین (برپا)

هستند مگر آنچه پروردگارت بخواهد که بخشی همیشه است ۱۰۸

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ (۱۰۹)

پس (ای محمد) در شکّ مباش از آنچه اینان عبادت می کنند، (کافران) عبادت نمی کنند مگر آنچه پدران

ایشان از پیش عبادت می کردند و همانا بهره ایشان را بی کم و کاست به ایشان پرداخت خواهیم کرد

۱۰۹

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَ لَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ إِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ (۱۱۰)

و مسلماً به موسی کتاب را دادیم پس در آن اختلاف شد و اگر فرمانی از قبل پیشی گیرنده از سوی پروردگارت نبود بین ایشان داوری می شد و همانا ایشان در شکی سخت هستند ۱۱۰

وَ إِنَّ كُلًّا لَمَّا لِيُؤْفِقِينََّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۱۱)

و همانا پروردگارت (حاصل) اعمال همه را تماماً به آنها خواهد داد، همانا او (الله) بدانچه انجام می دهند آگاه است ۱۱۱

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَ مَنْ تَابَ مَعَكَ وَ لَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۱۲)

پس تو (ای محمد) و هر کس که با تو توبه کرده پایداری کنید چنانکه امر شده اید و سرکشی نکنید، همانا او بدانچه انجام می دهید بیناست ۱۱۲

وَ لَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ (۱۱۳)

و به سوی کسانیکه ستم کردند متمایل نشوید که شما را آتش می رسد و برای شما جز الله سرپرستانی نیست سپس یاری نمی شوید ۱۱۳

وَ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَ زُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ (۱۱۴)

و نماز را در آغاز و انجام روز و پاره ای از شب به پای دار، همانا خوبیها زداینده گناهان هستند، این یادآوری برای یادآورندگان است ۱۱۴

وَ اضْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (۱۱۵)

و (ای محمد) شکیبایی کن پس همانا الله مُزد (افراد) نیکوکار را تباه نمی سازد ۱۱۵

فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلاً مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَ كَانُوا مُجْرِمِينَ (۱۱۶)

پس چرا قوم های پیش از شما بازماندگانی نبودند که از فساد در زمین نهی کنند مگر اندکی از ایشان که آنها را نجات دادیم و کسانی که ستم کردند به دنبال خوشگذرانی رفتند و اهل گناه بودند ۱۱۶

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ (۱۱۷)

و پروردگار تو بر آن نیست که شهرها را به ستم هلاک کند در حالیکه مردمان (آن) درستکار باشند ۱۱۷

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ (۱۱۸)

و اگر پروردگار تو می خواست قطعاً مردم را یک اُمت قرار می داد ولی پیوسته در اختلاف هستند ۱۱۸

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَ تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لِأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (۱۱۹)

مگر آنکه پروردگارت به او رحم کند و برای همین ایشان را خلق کرده است و فرمان پروردگار تو بر این

رفته است (حتمی شده است) که همانا جهنم را از جنّ و انسان همگی پُر خواهم کرد ۱۱۹

وَكَلَّا نَقُصَّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَ جَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَ مَوْعِظَةٌ وَ ذِكْرَىٰ

لِلْمُؤْمِنِينَ (۱۲۰)

و (ای محمّد) هر کدام از اخبار (سرگذشت های) فرستادگان را که بر تو حکایت می کنیم چیزی است که

دلت را بدان اُستوار می گردانیم و در این (سرگذشت ها) حقّ برای تو آمده و مؤمنان را پند و یادآوری

است ۱۲۰

وَ قُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ (۱۲۱)

و (ای محمّد) به کسانی که ایمان نمی آورند، بگو: با تمام امکانات خویش عمل کنید، همانا ما عمل کننده

هستیم ۱۲۱

وَ انْتظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ (۱۲۲)

و مُنْتَظَرٌ باشید که ما مُنْتَظَران هستیم ۱۲۲

وَ لِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ إِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَ تَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَ مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا

تَعْمَلُونَ (۱۲۳)

و ناپیدای آسمانها و زمین از آن الله است و به سوی او همه کارها بازگردانده می شود پس او را عبادت کنید و بر او توکل کنید، پروردگار تو از آنچه انجام می دهید بی خبر نیست ۱۲۳

سوره یوسف - ۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

الر. تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۱)

الر. این (قرآن) آیات کتاب روشنگر است ۱

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۲)

همانا ما آن را قرآنی واضح نازل کردیم تا شاید تعقل کنید ۲

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

(۳)

(ای محمد) ما بر تو بهترین داستان ها را بازگو می کنیم بدآنچه به سوی تو این قرآن را وحی کردیم و هر

چند پیش از آن از (افراد) غافل بودی ۳

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ (۴)

هنگامیکه یوسف به پدر خود گفت: ای پدرم همانا من در خواب یازده ستاره و خورشید و ماه را دیدم که

بر من سجد می کنند ۴

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْضُ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ (۵)

(یعقوب = اسرائیل) گفت: ای پسر من خواب خود را به برادرانت حکایت نکن که برای تو نیرنگی فراهم

کنند، همانا شیطان (نابودگر) برای انسان دشمنی آشکار است ۵

وَ كَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَ يُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٦)

و اینچنین پروردگارت تو را انتخاب می کند و تو را از پشت صحنه (نتیجه گیری) سخنان آموزش می دهد و نعمت خود را بر تو و بر خاندان یعقوب (اسرائیل) تمام می گرداند چنانکه آن را بر پدران تو از پیش ابراهیم و اسحاق تمام گردانید، همانا پروردگار تو دانای حکیم است ۶

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَ إِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلْسَائِلِينَ (٧)

مسئلاً در داستان یوسف و برادرانش نشانه‌هایی برای (افراد) پرسش کننده است ۷

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَ أَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنَّا وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٨)

هنگامیکه گفتند: هر آینه یوسف و برادرش از ما به سوی پدرمان محبوب ترند و ما (گروهی) نیرومند هستیم، همانا پدر ما در گمراهی آشکار است ۸

اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضاً يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَ تَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ (٩)

یوسف را بکشید یا او را در سرزمینی (دور) بیفکنید تا توجه پدرتان فقط برای شما باشد و بعد از وی قومی شایسته باشید ۹

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَ أَلْقُوهُ فِي عَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (١٠)

گوینده ای از ایشان گفت: یوسف را نگشاید بلکه او را در تاریکی چاه بیفکنید تا بعضی از کاروانیان او را برگیرند، اگر می خواهید کاری کنید ۱۰

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَ إِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ (١١)

(برادران یوسف) گفتند: ای پدر، تو را چگونه است که ما را در (مورد) یوسف امین قرار نمی دهی در حالیکه ما برای او (از افراد) خیرخواه هستیم ۱۱

أَرْسَلَهُ مَعَنَا عَدَاً يَرْتَعُ وَ يَلْعَبُ وَ إِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (١٢)

(ای پدر)، او را با ما فردا بفرست تا گردش کند و بازی کند و ما او (یوسف) را نگهداری خواهیم کرد ۱۲

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَ أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذُّبُّ وَ أَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ (۱۳)

(يعقوب) گفت: همانا مرا اندوهگین می سازید که او را ببرید و می ترسم که او را گرگ بخورد در حالیکه شما از او غافل باشید ۱۳

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذُّبُّ وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ (۱۴)

(برادران یوسف) گفتند: او (یوسف) را گرگ بخورد در حالیکه ما گروهی نیرومند هستیم، همانا در آن هنگام از (افراد) زیانکار خواهیم بود ۱۴

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَ أَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ وَ أَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۱۵)

پس هنگامیکه او را بُردند و (برادران یوسف) جمع شدند بر آنکه او را در عمق چاه قرار دهند و ما به او (یوسف) وحی کردیم که همانا ایشان را به این کارهایشان آگاهی خواهی داد در حالیکه ایشان (برادران یوسف) نمی فهمیدند ۱۵

وَ جَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ (۱۶)

و شبانگاه گریه کنان به سوی پدر خویش آمدند ۱۶

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَ تَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذُّبُّ وَ مَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَ لَوْ كُنَّا صَادِقِينَ (۱۷)

(برادران یوسف) گفتند: ای پدر، ما رفتیم مسابقه دهیم و یوسف را نزد کالای خویش ترک کردیم پس او را گرگ خورد و تو باور کننده به ما نیستی هر چند (از افراد) راستگو باشیم ۱۷

وَ جَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَ اللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ (۱۸)

و بر پیراهن او خونی دروغین آوردند، (اسرائیل = یعقوب) گفت: برای شما دل‌هایتان امری را آراسته نمود، پس شکیبایی نیکو (برای من) بهتر است و از الله بر آنچه توصیف می کنید یاری می خواهم ۱۸

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ (۱۹)

و کاروانی رسید پس آب آور خویش را (به درون چاه) فرستادند پس سطل خود را سرازیر کرد و گفت: مُژده که این پسری است و او را چون کالایی پنهانش کردند و الله بدانچه می کنید داناست ۱۹
و شَرُوهُ بِثَمَنِ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَ كَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ (۲۰)

و او (یوسف) را به بهایی ناچیز به چند درهم فروختند و (نسبت به نگاه داشتن) او بی میل بودند ۲۰
و قَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَ كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَ لِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَ اللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۲۱)

و آنکه او را در مصر خرید به زن خود گفت: جایگاه او را گرامی بدار، شاید سودی به ما دهد یا به عنوان فرزند او را برگیریم و اینچنین به یوسف در زمین امکانات دادیم و تا از پشت صحنه (نتیجه گیری) سخنان به او بیاموزیم و الله بر فرمان خویش چیره است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۲۱
وَ لَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَ عِلْمًا وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۲۲)

و هنگامیکه (یوسف) به رُشد خود رسید، داوری و دانش را به او ارزانی داشتیم و اینچنین به (افراد) نیکوکار پاداش می دهیم ۲۲

وَ رَاودَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَ غَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَ قَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (۲۳)

و زنی که یوسف در خانه اش بود از او کام خواست و درها را قفل نمود و گفت: هان به سوی من بیا، (یوسف) گفت: به الله پناه می برم، همانا او پروردگار من است، (الله) جایگاه مرا نیکو داشت، همانا ستمکاران رستگار نمی شوند ۲۳

وَ لَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَ هَمَّ بِهَا لَوْ لَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَ الْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ (۲۴)

و مسلماً آن زن آهنگ او کرد و اگر (یوسف) برهان پروردگارش را نمی دید آهنگ آن زن را می کرد، اینچنین تا از او زشتی ها و فحشاء (زنا) را برگردانیم، همانا او از بندگان مُخلص ما بود ۲۴

وَ اسْتَبَقَا الْبَابَ وَ قَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَ اَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوءًا اِلَّا اَنْ يُسَجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيمٌ (۲۵)

و بر یکدیگر به سوی در سبقت گرفتند و آن زن پیراهن یوسف را از پشت پاره نمود و شوهر او را نزد در یافتند، آن زن گفت: مجازات آنکه به خاندان تو قصد بدی داشته باشد، چیست؟ جز آنکه زندانی شود یا شکنجه ای دردناک شود ۲۵

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَ شَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ اَهْلِهَا اِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَ هُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۲۶)

(یوسف) گفت: که این زن از من کام جُست و گواهی از خاندان آن زن گواهی داد که اگر پیراهن او از جلو پاره شده باشد آن زن راست گوید و او (یوسف) از (افراد) دروغگو است ۲۶

وَ اِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَ هُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۲۷)

و اگر پیراهن او از پشت پاره شده باشد زن دروغ می گوید و او (یوسف) از (افراد) راستگو است ۲۷

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنْ كَيِّدِكُنَّ اِنْ كَيِّدُكُنَّ عَظِيمٌ (۲۸)

پس زمانی که دید پیراهن او از پشت پاره شده است، گفت: همانا این از نیرنگ شما زنان است، همانا نیرنگ شما بزرگ است ۲۸

يُوسُفُ اَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَ اسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ (۲۹)

یوسف از این (اتفاق) گذشت کن و تو ای زن برای گناه خود طلب آمرزش خواه، همانا تو از خطاکاران بودی ۲۹

وَ قَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَةٌ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا اِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۳۰)

و زانی در شهر گفتند: زن عزیز (لقب درباریان مصر) در پی کام گرفتن از خدمتکارِ خویش است و به درستی عشق او دل او را رُبوده است، ما او را در گمراهی آشکار می بینیم ۳۰

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتْ
اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ
(۳۱)

پس هنگامیکه آن زن شنید نقشه ای را فراهم کرد، به دنبال (زنان شهر) فرستاد و برای هر یک جایگاهی فراهم کرد و به هر کدام از ایشان چاقوی را داد و گفت: (ای یوسف) بر ایشان وارد (مجلس) شو پس گاهی که او (یوسف) را دیدند او را بزرگ شمردند و دست های خود را بریدند و گفتند: قسم به الله این بشری نباشد و او جز فرشته ای گرامی نیست ۳۱

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَ لَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَ لَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمَرُهُ لَيُسْجَنَنَّ
وَ لَيَكُونًا مِنَ الصَّاعِرِينَ (۳۲)

(زن عزیز) گفت: این است که بدان مرا سرزنش می کردید و همانا از او کام خواستم ولی خودداری کرد و اگر آنچه او را امر کنم انجام ندهد قطعاً زندانی شود و از (افراد) سرافکننده باشد ۳۲

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَ إِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَ أَكُنَّ مِنَ
الْجَاهِلِينَ (۳۳)

(یوسف) گفت: پروردگارا، زندان مرا خوشایندتر است از آنچه به سوی آن (زنا) مرا می خوانند و اگر (نیرنگ) ایشان را از من باز نداری به ایشان تمایل پیدا می کنم و از (افراد) نادان می شوم ۳۳

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۳۴)

پس از او پروردگارش اجابت نمود و نیرنگ ایشان را از او بازگردانید، همانا او (الله) شنوای داناست ۳۴

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيُسْجِنَهُ حَتَّىٰ حِينٍ (۳۵)

پس رأی دادند بعد از آنکه نشانه ها را دیدند که او را تا زمانی به زندان افکندند ۳۵

و دَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَ قَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتُنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۳۶)

و با او در زندان دو جوان وارد شدند، یکی از ایشان گفت: که من در خواب خویش دیدم آب انگور به جهت شراب می گیرم و دیگری گفت: به خواب خویش دیدم که بر سر خود نانی را گرفته ام که پرندگان از آن می خورند ما را از پشت صحنه (نتیجه) آن خبر ده که ما تو را از نیکوکاران می بینیم؟ ۳۶

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (۳۷)

(یوسف) گفت: تا (جیره) خوراکی را که رزق داده خواهید شد برایتان بیاورند من از پشت صحنه (نتیجه) آن پیش از آنکه به وقوع بپیوندد شما را آگاه می سازم آنچنانکه پروردگارم علم آن را به من داد، همانا من آئین گروهی را که به الله ایمان نیاوردند و ایشان به آخرت کافر هستند را ترک کردم ۳۷

وَ اتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَ عَلَى النَّاسِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (۳۸)

و آئین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب را پیروی کردم، برای ما شایسته نیست که به الله چیزی را شرک بیاوریم، این از فزونی الله بر ما و مردم است و لیکن بیشتر مردم سپاسگزار نیستند ۳۸

يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۳۹)

ای دو یار زندانی من، آیا اربابان پراکنده بهتر هستند یا الله یکتای چیره؟ ۳۹

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۴۰)

شما غیر الله جز نام هایی را که خود و پدرانتان آنها را نامیده اند عبادت نمی کنید، الله بدانها دلیلی را نازل نکرده است، حکمی جز حکم الله نیست، (الله) فرمان داد که جز او را عبادت نکنید و این دین استوار است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۴۰

يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَ أَمَا الْآخَرُ فَيُضَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ
الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ (٤١)

ای دو یار زندانی من، اما یکی از شما صاحب خویش را شراب می نوشاند و اما دیگری به دار آویخته
می شود پس پرندگان از سر او بخورند، موضوعی که درباره آن از من سؤال کردید حتمی است ۴۱
وَ قَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ
سِنِينَ (٤٢)

و (یوسف) به آن که او را نجات یابنده (از زندان) از آن دو (مرد) می پنداشت، گفت: مرا نزد صاحب
خویش یاد کن پس شیطان (نابودگر) یادآوری (یوسف) را فراموشش ساخت پس (یوسف) در زندان
سالانی چند ماند ۴۲

وَ قَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَ سَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَ آخَرَ يَابِسَاتٍ يَا
أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ (٤٣)

و پادشاه گفت: همانا من در خواب هفت گاو چاق را دیدم که هفت گاو لاغر آنها را می خورند و هفت
خوشه نارس هفت خوشه رسیده دیگر (را می خورند)، ای نزدیکان مرا درباره خوابم خبر دهید اگر
می توانید خواب را تعبیر کنید ۴۳

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَ مَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ (٤٤)

گفتند: پاره ای خوابهای آشفته است و ما به پشت صحنه (نتیجه) خوابهای آشفته دانا نیستیم ۴۴

وَ قَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَ اذْكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ (٤٥)

و آنکه از آن دو (زندانی) نجات یافته بود پس از مدتی او (یوسف) را بیداد آورد، گفت: من شما را به
پشت صحنه (نتیجه) آن با خبر می سازم پس مرا بفرستید ۴۵

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَ سَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَ آخَرَ
يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ (٤٦)

یوسف ای راستگو برای ما (از جانب الله) مشخص کن در مورد هفت گاو چاق که هفت گاو لاغر آنان را می خورند و هفت خوشه نارس هفت خوشه رسیده دیگر (را می خورند) تا به سوی مردم بازگردم تا شاید ایشان بدانند ۴۶

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ (۴۷)

(یوسف) گفت: هفت سال مداوم زراعت کنید پس آنچه را درو می کنید پس در خوشه خود بگذارید مگر اندکی از آنچه می خورید ۴۷

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ (۴۸)

سپس بعد از آن هفت سال سخت (قحطی) بیاید که می خورند آنچه برای آنها آماده کرده اید مگر اندکی از آنچه نگاه می دارید ۴۸

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ (۴۹)

سپس بعد از آن سالی فرا می رسد که در آن بر مردم باران (فراوان) می رسد و در آن آب میوه ها را می گیرند ۴۹

وَ قَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النُّسُوءِ اللَّاتِي قَطَعَنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ (۵۰)

پادشاه گفت: او را به سوی من بیاورید و هنگامیکه فرستاده آمد، (یوسف) گفت: به سوی صاحب خویش بازگرد پس از او بپرس (ماجرای) آن زنان که دستهای خویش را سخت بُریدند چه بوده است؟ همانا پروردگار من به نیرنگ آنان داناست ۵۰

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتَنَّ يُوسُفَ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (۵۱)

(پادشاه) گفت: شما (زنان) را چه شد که از یوسف کام جُستید؟ (زنان) گفتند: هرگز، پناه بر الله بر او (یوسف) بدی سراغ نداریم، زن عزیز گفت: اکنون حق پدیدار گشت، من از او کام خواستم و او از (افراد) راستگو است ۵۱

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْخَائِنِينَ (۵۲)

(یوسف گفت:) این است تا (پادشاه) بداند که من به او در پنهان خیانت نکردم و آنکه الله نیرنگ خیانتکاران را به جایی نمی‌رساند ۵۲

وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِيْ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ إِنَّ رَبِّيْ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۵۳)

و خویشتن را تبرئه نکنم، همانا نفس به زشتی بسیار امر کننده است مگر آن که پروردگارم رحم کند، همانا پروردگارم آمرزندهٔ مهربان است ۵۳

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ (۵۴)

و پادشاه گفت: بر من او (یوسف) را بیاورید تا او را خاص به خود سازم پس زمانی که با او سخن گفت، (پادشاه) گفت: همانا تو امروز نزد ما فرمانروای آمین هستی ۵۴

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ (۵۵)

(یوسف) گفت: مرا (سرپرست) بر گنجینه های زمین قرار بده، همانا من نگهبانی دانا هستم ۵۵
و كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوْا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَ لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (۵۶)

و اینچنین یوسف را در زمین فرمانروایی دادیم تا از آن هر جا که بخواهد جای گیرد، رحمت خویش را به هر که بخواهیم می‌رسانیم و پاداش (افراد) نیکوکار را تباه نمی‌سازیم ۵۶

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ (۵۷)

و قطعاً پاداش آخرت برای کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری می‌کردند بهتر است ۵۷

وَ جَاءَ إِخْوَهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَ هُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ (۵۸)

و برادران یوسف آمدند پس بر او وارد شدند پس آنان را (یوسف) شناخت و ایشان او را نمی‌شناختند ۵۸

وَ لَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَ أَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ (۵۹)

و هنگامیکه بار ایشان را بست (یوسف) گفت: به سوی من برادری که برای شما از پدر شماست را بیاورید، آیا نمی بینید که من پیمانہ را تمام می دهم و من بهترین میزبانان هستم؟ ۵۹

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ (۶۰)

پس اگر او را برای من نیاورید، پیمانہ ای برای شما نزد من نباشد و به من نزدیک نشوید ۶۰

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ (۶۱)

(برادران یوسف) گفتند: به زودی او را از پدرش بخواهیم و انجام دهنده این کار هستیم ۶۱

و قَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۶۲)

و (یوسف) به کارگزاران خود گفت: کالای آنان را در بارهای ایشان بگذارید تا آنها را بشناسند هنگامیکه به سوی خاندان خود باز می گردند تا شاید ایشان بازگردند ۶۲

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَكْتَلُ وَ إِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (۶۳)

پس هنگامیکه به سوی پدر خویش بازگشتند، (برادران یوسف) گفتند: ای پدر از ما پیمانہ منع شد پس با ما برادرمان را بفرست تا پیمانہ ای دریافت کنیم و همانا ما بر او نگهبان هستیم ۶۳

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۶۴)

(اسرائیل گفت:) آیا شما را بر او امین شمارم همانگونه که شما را بر برادرش از پیش امین شمردم پس الله بهترین نگهبان است و او مهربانترین مهربانان است ۶۴

وَ لَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَ نَمِيرُ أَهْلَنَا وَ نَحْفَظُ أَخَانًا وَ نَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكُ كَيْلُ يَسِيرٍ (۶۵)

و هنگامیکه بار خویش را باز کردند کالای خود را دیدند که به سوی ایشان بازگردانده شده است، گفتند: ای پدر چه می خواهیم اینک سرمایه ما به سوی ما بازگردانده شده است، خاندان خویش را خوراک می دهیم و برادر خویش را نگهداری می کنیم و بار شتر زیادی می گیریم که پیمانۀ آن اندک است ۶۵

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ (٦٦)

(يعقوب = اسرائیل) گفت: هرگز او را با شما نمی فرستم تا عهدهی از الله به من بدهید که او را به سوی من بیاورید مگر آن که همگی گرفتار شوید پس هنگامیکه عهد خود را به او دادند، (يعقوب) گفت: الله بر آنچه می گوئیم وکیل است ۶۶

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ (٦٧)

و (يعقوب) گفت: فرزندانم از یک دروازه داخل نشوید و از دروازه های مختلف وارد شوید و من شما را از الله حتی اندکی بی نیاز نمی کنم، حکم - حکم الله است، بر او توکل کردم پس (افراد) توکل کننده (بر الله) توکل کنند ۶۷

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (٦٨)

و هنگامیکه (از دروازه های مختلف) وارد شدند همانگونه که پدرشان به ایشان امر کرد، آنها را (این کار) چیزی در برابر الله برطرف نمی کرد مگر حاجتی که در دل یعقوب بود را برآورده سازد و همانا او (يعقوب) را به (برکت) آنچه که آموخته بودیم دارای دانشی (فراوان) بود و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۶۸

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٦٩)

و هنگامیکه بر یوسف وارد شدند برادر خود را نزد خود جای داد، (یوسف) گفت: همانا من برادر تو هستم پس اندوهگین مباش بدانچه آنها کرده اند ۶۹

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتْهَا الْعِجْرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ (٧٠)

پس هنگامیکه بار ایشان را بست جام را میان بار برادر خویش گذارد سپس بانگ دهنده ای بانگ برآورد ای کاروان شما دزد هستید ۷۰

قَالُوا وَ أَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ (٧١)

و (برادران یوسف) به سوی آنان بازگشتند، گفتند: چه چیز را گم کرده اید؟ ۷۱

قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَ لِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَ أَنَا بِهِ زَعِيمٌ (۷۲)

گفتند: جام پادشاه را گم کرده ایم و هر که آن را برایش آورد بار شتری است و من آن را ضمانت می کنم

۷۲

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَ مَا كُنَّا سَارِقِينَ (۷۳)

(برادران یوسف) گفتند: به الله سوگند ما نیامده ایم تا در زمین فساد کنیم و ما دزد نبودیم ۷۳

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ (۷۴)

گفتند: پس کیفر آن (دزد) چیست اگر از (افراد) دروغگو باشد؟ ۷۴

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ (۷۵)

(برادران یوسف) گفتند: مجازات او هر که در خورجین او (جام) پیدا شود (مال دزدی از خورجین او پیدا

شود) پس مجازات او همان کس است، اینچنین ما (افراد) ستمکار را مجازات می کنیم ۷۵

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَ فَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ (۷۶)

پس قبل از خورجین برادرش از خورجین آنان آغاز کرد سپس از خورجین برادر خویش آن (جام) را

درآورد، اینچنین برای یوسف چاره سازی کردیم، (یوسف) نمی توانست برادرش را در آئین پادشاه بگیرد

(دستگیر کند) مگر آنکه الله بخواهد، مراتب هر کس را بخواهیم بالا می بریم و (الله) بر بالای هر دانشی

دانا است ۷۶

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَ لَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ

مَكَانًا وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ (۷۷)

(برادران یوسف) گفتند: اگر دزدی می کند پس به درستی برادر او پیش از این دزدی کرده است پس

یوسف در دل خود آن را پنهان ساخت و آن را برای ایشان آشکار نکرد، (یوسف) گفت: شما در جایگاه

بدترید و الله داناتر است بدانچه توصیف می کنید ۷۷

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۷۸)

(برادران یوسف) گفتند: ای عزیز (لقب درباریان مصر) همانا او پدرِ پیرِ بزرگواری دارد پس یکی از ما را به

جای او بگیر (دستگیر کن)، همانا تو را از (افراد) نیکوکار می بینیم ۷۸

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ (۷۹)

(یوسف) گفت: بر الله پناه می برم که جز کسی را بگیرم (دستگیر کنم) که کالای خویش را نزد او یافتم که

ما در آن هنگام از (افراد) ستمکار باشیم ۷۹

فَلَمَّا اسْتِئْذِنُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أ لَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَ مِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (۸۰)

پس هنگامیکه از او ناامید شدند در حالیکه نجوا می کردند جدا شدند، (برادر) بزرگ ایشان گفت: آیا

ندانستید که پدر شما بر شما عهدی از الله گرفت؟ و از قبل در یوسف کوتاهی کردید پس هرگز زمین

(مصر) را ترک نکنم تا پدرم اجازه ام دهد یا الله در باره من حکم کند و او بهترین حکم کنندگان است ۸۰

ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَ مَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَ مَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ (۸۱)

به سوی پدر خویش بازگردید پس بگویند: ای پدر همانا فرزند تو دزدی کرد و گواهی ندهیم مگر به آنچه

دانستیم و ما بر ناپیدا نگهبان نیستیم ۸۱

وَ اسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَ الْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَ إِنَّا لَصَادِقُونَ (۸۲)

از شهری که در آن بودیم و از کاروانی که در آن بیرون آمدیم بپرس و همانا ما راستگویان هستیم ۸۲

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۸۳)

(یعقوب) گفت: برای شما دل های شما امری را آراسته کرد پس شکیبایی زیباست، امید است الله او را

به سوی من بیاورد، همانا او دانای حکیم است ۸۳

و تَوَلَّى عَنْهُمْ وَ قَالَ يَا أَسْفَا عَلَىٰ يُوْسُفَ وَ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ (٨٤)

و از ایشان روی برتافت و (یعقوب) گفت: افسوس بر یوسف و چشمان او از اندوه سفید شد پس او اندوه (یوسف) را می خورد ٨٤

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذُكُرُ يُوْسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ (٨٥)

(برادران یوسف) گفتند: به الله سوگند پیوسته یوسف را یاد می کنی تا بیمار گردی یا از هلاک شدگان بشوی ٨٥

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَ حُزْنِي إِلَىٰ اللّٰهِ وَ أَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٨٦)

(یعقوب) گفت: جز این نیست که شکوه (شکایت) و اندوه خویش را به سوی الله می برم و از الله می دانم آنچه نمی دانید ٨٦

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوْسُفَ وَ اَخِيهِ وَ لَا تَيَاسُوا مِنْ رُوْحِ اللّٰهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رُوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ (٨٧)

ای فرزندانم بروید پس از یوسف و برادرش جستجو کنید و از رحمت الله ناامید نشوید، همانا از رحمت الله جز قوم کافران ناامید نمی گردند ٨٧

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَ اَهْلَنَا الضُّرُّ وَ جِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ (٨٨)

پس هنگامیکه بر او وارد شدند (برادران یوسف) گفتند: ای عزیز به ما و خاندان ما رنج رسید و کالایی ناچیز آوردیم پس برای ما پیمانہ را پُر کن و بر ما صدقه بده، همانا الله (افراد) صدقه دهنده را پاداش می دهد ٨٨

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَ اَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُونَ (٨٩)

(یوسف) گفت: آیا می دانید با یوسف و برادرش چه کردید هنگامی که نادان بودید؟ ٨٩

قَالُوا اِنَّكَ لَآتَىٰ يُوْسُفَ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَ هَذَا اَخِي قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَ يَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (٩٠)

(برادران یوسف) گفتند: مگر تو یوسف هستی؟ (یوسف) گفت: من یوسف هستم و این برادرم است که الله بر ما منت نهاد، همانا کسی که پرهیزکاری کند و شکیبایی پیشه سازد پس همانا الله مُزد (افراد) نیکوکار را تباه نمی سازد ۹۰

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ آتَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَ اِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ (۹۱)

(برادران یوسف) گفتند: به الله سوگند قطعاً الله تو را بر ما برگزیده است و ما خطاکار بودیم ۹۱

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَیْكُمْ الْیَوْمَ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَ هُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ (۹۲)

(یوسف) گفت: بر شما امروز سرزنشی نیست، امروز شما را الله مورد آمرزش قرار داد و او رحم کننده رحم کنندگان است ۹۲

اَذْهَبُوا بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰی وَجْهِ اَبِيْ یٰٓأَتِ بَصِيْرًا وَ اَتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ (۹۳)

این پیراهن مرا ببرید پس بر روی چهره پدرم آن را بیفکنید تا بینا گردد و به سوی من همه خاندان خود را بیاورید ۹۳

وَ لَمَّا فَصَلَتِ الْعِیْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّیْ لَاجِدُ رِیْحَ یُوْسُفَ لَوْ لَا اَنْ تُفَنِّدُوْنَ (۹۴)

و هنگامیکه کاروان عازم شد، پدر ایشان گفت: همانا من بوی یوسف را درک می کنم اگر که مرا کم خرد نخوانید ۹۴

قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِیْ ضَلٰلٰکَ الْقَدِیْمِ (۹۵)

(خاندان یعقوب) گفتند: به الله سوگند همانا تو در گمراهی پیشین خود هستی ۹۵

فَلَمَّا اَنَّ جَاءَ الْبَشِیْرُ اَلْقَاهُ عَلٰی وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِیْرًا قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّیْ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ (۹۶)

پس هنگامیکه بشارت دهنده آمد، بر چهره او آن را افکند پس بینا شد (یعقوب) گفت: آیا به شما نگفتم که از الله می دانم آنچه را نمی دانید ۹۶

قَالُوا یٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا اِنَّا كُنَّا خٰطِئِيْنَ (۹۷)

(برادران یوسف) گفتند: ای پدر، برای گناهان ما آمرزش بخواه، همانا ما خطاکار بودیم ۹۷

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۹۸)

(یعقوب) گفت: به زودی برای شما از پروردگار خویش طلب آمرزش می کنم، همانا او آمرزندهٔ مهربان

است ۹۸

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ (۹۹)

پس هنگامیکه بر یوسف وارد شدند، یوسف پدر خود را در آغوش گرفت و (یوسف) گفت: به مصر آسوده وارد شوید اگر الله بخواهد ۹۹

و رَفَعَ أَبْوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَ خَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَ جَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَ بَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۱۰۰)

و پدر خویش را بر تخت بالا بود و ایشان (همگی) بر او (یعقوب = اسرائیل) سجده کردند و (یوسف) گفت: ای پدر این پشت صحنه (نتیجه) خوابم است که آن را از پیش پروردگارم به حق آورد و به درستی به من نیکی کرد هنگامیکه مرا از زندان خارج کرد و شما را از بیابان آورد بعد از آنکه شیطان (نابودگر) میان من و برادرانم آشوبگری کرد، همانا پروردگارم دقیق (سنجیده کار) است بدانچه بخواهد، همانا او دانای حکیم است ۱۰۰

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَ عَلَّمْتَنِي مِمَّا تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَ الْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ (۱۰۱)

(یوسف گفت) پروردگارا: به درستی که به من پادشاهی را ارزانی داشتی و از پشت صحنه (نتیجه گیری) سخنان به من آموختی، (ای الله) پدیدآورندهٔ آسمانها و زمین، تو سرپرست ما در دنیا و آخرت هستی، مرا تسلیم شده (در برابر خود) دریاب و با شایستگان ملحق بفرما ۱۰۱

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَ هُمْ يَمْكُرُونَ (۱۰۲)

(ای محمد) این از خبرهای ناپیداست که آن را به تو وحی می کنیم و نزدشان نبودى هنگامیکه بر کار خویش جمع شدند و ایشان نقشه می کشیدند ۱۰۲

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ (۱۰۳)

(ای محمد) بیشتر مردم هر چند اشتیاق داشته باشی ایمان آورنده نیستند ۱۰۳

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ (۱۰۴)

و (تو ای محمد) از ایشان بر آن (ابلاغ کلام قرآن) مُزدی نمی خواهی، آن (قرآن) جز یادآوری برای جهانیان نیست ۱۰۴

وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَ هُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ (۱۰۵)

و چه بسا نشانه هایی در آسمانها و زمین بر آنها می گذرند و (ایشان) از (پذیرش) آن روی می گردانند ۱۰۵

وَ مَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَ هُمْ مُشْرِكُونَ (۱۰۶)

و بیشتر ایشان به الله ایمان نمی آورند مگر آنکه مُشرک باشند ۱۰۶

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۱۰۷)

پس آیا امنیت یافته اند که فراگیرنده ای از عذاب الله ایشان را بیاید یا ساعت (قیامت) ناگهان ایشان را بیاید و ایشان نمی فهمند؟ ۱۰۷

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَ مَنِ اتَّبَعَنِي وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۰۸)

(ای محمد) بگو: این راه من است، من از روی بینش (وحی) به سوی الله دعوت می کنم و پیروانم هم (چنین هستند)، الله مُنزه است و من از مشرکان نیستم ۱۰۸

وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَمْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَمْ فَلَا تَعْقِلُونَ (۱۰۹)

و (ای محمد) پیش از تو (فرستادگانی را) ارسال نکردیم مگر اشخاصی از اهل شهرها که به سوی ایشان وحی کردیم پس آیا در زمین گردش نمی کنید تا نگاه کنید عاقبت کسانی که پیش از ایشان بودند چگونه بود؟ و قطعاً خانه آخرت خیر (بهتر) است برای کسانی که پرهیزکاری کنند پس آیا تعقل می کنید؟ ۱۰۹

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ
الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ (۱۱۰)

تا هنگامیکه فرستادگان ناامید شدند و پنداشتند که تکذیب شده اند تا یاری ما به ایشان رسید پس نجات دادیم هر که را خواستیم و خشم (عذاب) ما از گروه گناهکاران دور نمی گردد ۱۱۰

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
تَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۱۱۱)

مسلماً در داستان‌های ایشان عبرتی برای خردمندان است، (این قرآن) سخنی بافته شده نیست و لیکن تصدیق کننده (کتاب های الهی) پیش از خود است و توضیح همه چیز است و هدایت و بخششی برای قومی که ایمان بیاورند ۱۱۱

سوره رعد - ۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبَانِ

الم. تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (۱)

الم. این آیات کتاب (قرآن) است و آنچه به سوی تو (ای محمد) از پروردگارت به حق نازل شد و لیکن بیشتر مردم ایمان نمی آورند ۱

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ (۲)

الله کسی است که آسمانها و زمین را بدون ستونی که آنرا ببینید، برافراشت سپس بر عرش استوار شد و خورشید و ماه را مسخر (فرمانبردار) ساخت و هر کدام تا مدتی مشخص روان هستند، فرمان را تدبیر می کند نشانه ها را توضیح می دهد تا به ملاقات پروردگار خویش یقین پیدا کنید ۲

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي
الَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۳)

و او کسی است که زمین را گسترش داد و در آن کوه ها و نهرهایی قرار داد و در آن دو جفت از همه

محصولات قرار داد، شب را در روز می پوشاند، همانا برای قومی که می اندیشند نشانه هایی است ۳

و فِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَ زُرْعٌ وَ نَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَ غَيْرٌ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ
وَاحِدٍ وَ نُفُضٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۴)

و در زمین قطعه هایی مُجاور به هم و باغ هایی از انگورها و کشتزارها و درختان خُرما از یک ریشه یا

غیر از یک ریشه است که به یک آب آبیاری می شوند و بعضی از آنها را به بعضی در خوراک ها فُزونی

دادیم، همانا در این برای قومی که تعقل می کنند نشانه هایی است ۴

وَ إِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَ إِذَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ إِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَ أُولَئِكَ
الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۵)

و اگر تعجب می کنی پس شگفت گفتار ایشان (کافران) است، آیا زمانی که خاک شدیم همانا در

آفرینش جدیدی خلق می شویم؟ آنان کسانی هستند که به پروردگار خویش کُفر ورزیدند و در

گردن هایشان زنجیرهاست و آنان یاران آتش هستند، ایشان در آن جاودان هستند ۵

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلَى ظُلْمِهِمْ وَ إِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ (۶)

و شر را به شتاب پیش از خوبی از تو می خواهند، به درستی پیش از ایشان داستان هایی گذشته است و

همانا پروردگار تو صاحب آمرزش برای مردم به خاطر ستم ایشان است و همانا پروردگار تو در

کیفر رساندن سخت است ۶

وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ (۷)

و کسانی که کُفر ورزیدند، می گویند: چرا بر او (محمد) نشانه ای از پروردگارش نمی آید؟ جز این نیست که

تو هشدار دهنده هستی و برای هر قومی هدایت کننده ای است ۷

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَ مَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَزْدَادُ وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ (۸)

الله می داند آنچه را که هر ماده‌ای بارور می شود و آنچه را که در رحم‌ها فرو می برند و آنچه می افزایند و نزد او هر چیزی اندازه‌ای دارد ۸

عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ (۹)

دانا به ناپیدا و آشکار، بلند مرتبه بزرگ است ۹

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَ مَنْ جَهَرَ بِهِ وَ مَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَ سَارِبٌ بِالنَّهَارِ (۱۰)

بر او (الله) یکسان است از شما آنکه سخنان را پنهان می سازد و آنکه آن را آشکار می سازد و آنکه خود را در شب پنهان می سازد و در روز راه می رود ۱۰

لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ (۱۱)

و برای (انسان) تعقیب‌کنندگانی (از فرشتگان) است که او را از پیش رو و پشت سر به امر الله حفاظت می کنند، همانا الله (نعمت‌های داده شده) قومی را تغییر نمی دهد مگر آنکه خودشان تغییرش دهند و هنگامیکه الله به قومی بدی را اراده کند پس بازگشتی از آن نیست و جز او سرپرستی برای ایشان نخواهد بود ۱۱

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَ طَمَعًا وَ يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ (۱۲)

او کسی است که به شما صاعقه را (که سبب) بیم و امید است را نشان داد و ابرهای متراکم را پدید آورد ۱۲

وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَ هُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ (۱۳)

و رعد به سپاس او و فرشتگان از بیم او تسبیح می کنند و صاعقه‌ها را می فرستد تا آنها را به هر که بخواهد برساند هنگامی که آنها درباره الله مجادله می کنند و او سخت نیرو است ۱۳

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ
فَأَهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (۱۴)

دعوت حق از آن اوست و کسانی که ایشان جز او (الله) صدا می زنند چیزی را اجابت نمی کنند مگر مانند
آن که دستهایش را به سوی آب باز کند تا آن را به دهانش برساند ولی نمی رسد و دعای کافران جز در
گمراهی نیست ۱۴

و لِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَ كَرْهًا وَ ظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ (۱۵)

و برای الله آنان که در آسمانها و زمین هستند و سایه های ایشان در بامدادان و شامگاهان خواه و ناخواه
سجده می کنند ۱۵

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَ فَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَ لَا
ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَ الْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَ النُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا
كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقِ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۱۶)

(ای محمد) بگو: پروردگار آسمانها و زمین کیست؟ بگو: الله، (ای محمد) بگو: آیا جز او سرپرستانی برای
خود گرفته‌اید که مالک سود و زیان نیستند؟ بگو: آیا کور و بینا یکسان هستند؟ آیا تاریکی ها و نور
یکسان هستند؟ آیا برای الله شریکانی قرار دادند که مانند خلقت او (چیزی را) خلق کرده‌اند؟ بر ایشان
خلقت مشتبه شده است، بگو: الله خالق هر چیز است و او یکتای چیره گر است ۱۶

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَ مِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ
ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَ الْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَ أَمَّا مَا
يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ (۱۷)

از آسمان آبی را نازل کرد پس رودهایی به اندازه خود جاری شد پس سیلاب کف بالا آمده را برداشت و
آنچه (از فلزات) بر آتش ذوب می کنند تا زیور یا کالایی سازند به مانند آن کفی بر می آید، اینچنین الله
حق و باطل را (مثال) می زند پس کف به کنار می رود و اما آنچه به مردم سود می دهد پس در زمین
می ماند، اینچنین الله مثل ها را می زند ۱۷

لَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ (۱۸)

برای کسانی که دعوت پروردگار خویش را اجابت کردند نیکویی است و کسانی که او را اجابت نکردند اگر برای ایشان آنچه در همه زمین و مانند آن است با آن به جای خویش عوض دهند (از ایشان پذیرفته نمی گردد)، آنان برای ایشان بد حسابرسی است و جایگاه ایشان جهنم است و چه بد جایگاهی است ۱۸
أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ (۱۹)

آیا آنکه می داند آنچه به سوی تو (ای محمد) از پروردگارت نازل شده حق است همچون کسی است که کور است؟ جز این نیست که خردمندان یادآور می شوند ۱۹

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ لَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ (۲۰)

کسانی که به عهد الله وفا می کنند و پیمان الله را نمی شکنند ۲۰

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ (۲۱)

و کسانی که آنچه را الله به پیوستن آن امر کرده، می پیوندند و از پروردگارشان می ترسند و از سختی (روز) حساب بیم دارند ۲۱

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَ عَلَانِيَةً وَ يَدْرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ (۲۲)

و کسانی که برای خشنودی پروردگار خویش شکیبایی کنند و نماز را به پا داشتند و از آنچه به ایشان رزق داده ایم بطور پنهانی و آشکار می بخشند و با خوبی، بدی را دور می کنند، برای ایشان سرانجام آن سرای (جاودانی) است ۲۲

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَ مَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَ أَزْوَاجِهِمْ وَ ذُرِّيَّاتِهِمْ وَ الْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ (۲۳)

در باغ هایی جاویدان، خودشان و آنان که نیکوکار بودند از پدرانشان و همسرانشان و فرزندانشان داخل شوند و فرشتگان از هر دری بر ایشان وارد شوند ۲۳

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (۲۴)

سلام بر شما بدانچه شکیبایی کردید پس سرانجام آن سرای چه خوب است ۲۴

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ (۲۵)

و کسانی که عهد الله را بعد از بستن آن می شکنند و پاره می کنند آنچه را الله امر نموده که بدان بپیوندند و در زمین فساد می کنند، برای ایشان لعنت است و برای آنان بد سرایی است ۲۵

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ وَ فَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ (۲۶)

الله رزق را برای هر که بخواهد وسعت می دهد و (برای هر کس که بخواهد) به اندازه قرار می دهد و به زندگی دنیا شادمان شدند، در حالیکه زندگی دنیا در برابر آخرت بهره‌ای اندک نیست ۲۶

وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ (۲۷)

و کسانی که کُفر ورزیدند، گویند: چرا بر او (محمد) نشانه‌ای از پروردگارش نازل نشد؟ (ای محمد) بگو: همانا الله هر کس را بخواهد گمراه می کند و به سوی خود هدایت می کند هر کس را که توبه کند ۲۷

الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ (۲۸)

کسانی که ایمان آوردند و دل‌های ایشان به یاد الله آرام گیرد، بدانید که دل‌ها به یاد الله آرام گیرد ۲۸

الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَ حُسْنُ مَآبٍ (۲۹)

کسانی که ایمان آورده اند و اعمال شایسته انجام دادند پاکیزه ترین (زندگی) و سرانجام نیکو برای آنهاست

۲۹

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِيَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَ هُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ مَتَابٍ (۳۰)

اینچنین تو را (ای محمد) در میان اُمّتی فرستادیم، به درستی اُمّت‌هایی پیش از آن گذشته است تا بر ایشان آنچه را به سوی تو وحی فرستادیم تلاوت کنی در حالیکه ایشان به (الله) مهربان گُفر می‌ورزند، (ای محمد) بگو: او پروردگار من است، صاحب قدرتی جز او نیست بر او توکل کردم و به سوی او بازگشت خواهم کرد ۳۰

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلَّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعاً أَلَمْ يَأْسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعاً وَ لَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيباً مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (۳۱)

و اگر قرآنی بود که بدان کوهها روان می‌شدند یا بدان زمین قطعه قطعه می‌شد یا بدان مُردگان سخن می‌گفتند (ایشان ایمان نمی‌آوردند)، بلکه فرمان همه از آن الله است پس آیا کسانیکه ایمان آوردند ناامید نشدند که اگر الله می‌خواست قطعاً همه مردم را هدایت می‌کرد؟ و کسانیکه گُفر ورزیدند پیوسته بدانچه فراهم می‌کنند به ایشان می‌رسد یا نزدیک خانه ایشان (عذاب) فرود می‌آید تا وعده الله فرا برسد، همانا الله خلاف وعده نمی‌کند ۳۱

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُمْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ (۳۲)

و مسلماً فرستادگان پیش از تو (ای محمد) را مسخره کردند پس کسانی را که گُفر ورزیدند را مُهلت دادم سپس ایشان را (به عذاب) گرفتم پس مُجازات من چگونه بود؟ ۳۲

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَ صُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَ مَنْ يَضِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (۳۳)

آیا کسی که قائم (مُراقب) بر اعمال همه نفوس است (شریک دارد؟) و برای الله شریکانی را قرار دادند (ای محمد) بگو: نام‌های ایشان را بازگو کنید، آیا او (الله) را بدانچه در زمین است و او نمی‌داند خبر می‌دهید یا سخن بیهوده می‌گویید؟ بلکه برای کسانیکه گُفر ورزیدند نقشه‌های ایشان آراسته شد و از راه (الله) بازداشته شدند و هر کس را الله او را گُمراه کند پس برای او هدایتی نباشد ۳۳

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ (۳۴)

برای ایشان در زندگی دنیا عذاب است و قطعاً عذاب آخرت سخت تر است و ایشان را از (عذاب) الله نگهدارنده ای نیست ۳۴

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْثَرًا دَائِمًا وَ ظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ عُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ (۳۵)

مثل باغی (بهشتی) که پرهیزکاران نوید داده شده اند از زیر آنها نهرها جاریست، خوراک آن و سایه اش نیز همیشگی است، این سرانجام کسانی است که پرهیزکاری کردند و سرانجام کافران آتش (جهنم) است ۳۵

وَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَ مِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَ لَا أُشْرِكُ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَ إِلَيْهِ مَابٍ (۳۶)

و کسانی که به ایشان کتاب داده ایم شادمان هستند بدانچه به سوی تو (ای محمد) نازل شد و از گروه‌ها بعضی از آن را انکار می کنند، (ای محمد) بگو: جز این نیست که فرمان داده شدم که الله را عبادت کنم و به او شرک نورزم، به سوی او می خوانم و بازگشت من به سوی اوست ۳۶

وَ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَ لَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا وَاقٍ (۳۷)

و بدینسان حکمی واضح را به سوی تو (ای محمد) نازل کردیم و اگر هوس های ایشان را بعد از آنچه از دانش برای تو آمد پیروی کنی برای تو از جانب الله سرپرست و نگهدارنده ای (از عذاب) نیست ۳۷

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَ جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَ ذُرِّيَّةً وَ مَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ (۳۸)

و مسلماً فرستادگانی پیش از تو (ای محمد) ارسال کردیم و برای ایشان زنان و نوادگانی را قرار دادیم و فرستاده ای را نبوده است که آیه ای جز با اراده الله بیاورد، همه مهلت ها مقرر شده اند ۳۸

يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَ يَثْبُتُ وَ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ (۳۹)

اللَّهُ آنچه را بخواهد از میان بر می دارد و ثابت می کند و تمامی دستورات نزد او است ۳۹

وَإِنْ مَا تُرِيَّتْكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْتِكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَ عَلَيْنَا الْحِسَابُ (۴۰)

و اگر بعضی از آنچه به ایشان وعده می دهیم را نشان دهیم یا تو را برگیریم (تو را بمیرانیم) پس جز این

نیست که بر عهده تو (ای محمد) ابلاغ است و بر عهده ما حسابرسی است ۴۰

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

(۴۱)

آیا ندیدند که ما به سراغ زمین می آییم و از اطراف آن می کاهیم و الله حکم می کند و حکم او را هیچ

بازدارنده ای نیست و او در حسابرسی سریع است ۴۱

وَ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَ سَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى

الدَّارِ (۴۲)

و به درستی کسانی که قبل از ایشان بودند نقشه کشیدند پس همگی نقشه ها از آن الله است، می داند

آنچه را که هر کس فراهم می کند و به زودی کافران بدانند که پایان آن سرای (سرای آخرت) از آن

کیست ۴۲

وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ وَ مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ (۴۳)

و کسانی که کفر ورزیدند، می گویند: (ای محمد) تو فرستاده (الهی) نیستی؟ (ای محمد) بگو: الله به

گواهی میان من و شما کافی است و آنکس که دانش کتاب نزد او است ۴۳

سوره ابراهیم - ۱۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الر. كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (۱)

الر. کتابی که به سوی تو (ای محمد) نازل کردیم تا مردم را به ارادهٔ پروردگارشان از تاریکی ها به سوی نور به سوی راه شوکتمند ستوده بیرون آوری ۱

اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ (۲)

الله کسی است که برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وای بر کافران از عذاب (روزی) سخت ۲

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ (۳)

کسانیکه زندگی دنیا را در برابر آخرت برگزیدند و از راه الله باز می دارند و آن را کج می خواهند، آنان در گمراهی دور هستند ۳

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۴)

و فرستاده ای را ارسال نکردیم مگر به زبان قوم خود تا برای ایشان بیان کند پس هر کس را (الله) بخواهد گمراه می کند و هر کس را بخواهد هدایت می کند و او شوکتمند حکیم است ۴

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۵)

و مسلماً موسی را با آیات خود فرستادیم که قوم خویش را از تاریکی ها به سوی نور بیرون بیاور و روزهای الله (عیدها و حُجج) را به ایشان یادآوری کن، همانا در این بر هر شکیبای سپاسگزار نشانه‌هایی است ۵

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (۶)

و هنگامیکه موسی به قوم خود گفت: نعمت الله را بر خویشان به یاد آورید زمانی که شما را از خاندان فرعون نجات داد، بر شما بدترین شکنجه ها را روا می داشتند و پسران شما را به سختی می گشتند و زنان شما را زنده نگاه می داشتند و در آن (شکنجه ها) آزمایشی بزرگ از پروردگارتان نهفته بود ۶

وَ إِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَ لَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ (۷)

و هنگامیکه پروردگارتان اعلام کرد اگر سپاسگزار باشید قطعاً شما را (در نعمت ها) افزایش دهیم و اگر کُفر ورزید همانا عذاب من سخت است ۷

وَ قَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ (۸)

و موسی گفت: اگر شما و هر کس در زمین است همگی کُفر بورزید پس همانا الله بی نیاز ستوده است

۸

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَ عَادٍ وَ ثَمُودَ وَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَ قَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَ إِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ (۹)

آیا خبر کسانی که پیش از شما بودند، قوم نوح و عاد و ثمود (به شما) نرسید و کسانی که بعد از ایشان بودند، آنها را جز الله نمی داند، فرستادگان با نشانیها به سوی ایشان آمدند پس دست هایشان را در دهانهای ایشان (فرستادگانشان) گذاشتند و گفتند: همانا ما بدانچه بدان فرستاده شده اید کُفر ورزیده ایم و همانا ما بدانچه ما را بدان فرا می خوانید در شک هستیم ۹

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَلَمْ يَأْتِكُمْ فِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَثُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ (۱۰)

فرستادگانشان گفتند: آیا در الله پدید آورنده آسمانها و زمین در شک هستید؟ (الله) شما را فرا می خواند تا برای شما گناهانتان را ببامزد و شما را تا مدتی مشخص نگاه دارد، (کافران) گفتند: شما جز بشری

همانند ما نیستید، می خواهید ما را از آنچه پدرانمان عبادت می کردند، باز دارید پس برای ما دلیلی آشکار بیاورید ۱۰

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۱۱)

فرستادگانشان به ایشان گفتند: ما جز بشری به مانند شما نیستیم و لیکن الله بر هر کس که از بندگانش بخواهد منت می نهد و ما را شایسته نیست که دلیلی جز با اراده الله برای شما بیاوریم و مؤمنان باید بر الله توکل کنند ۱۱

وَ مَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ وَ قَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ (۱۲)

و ما را چه شود که بر الله توکل نکنیم در حالیکه ما را به راههایمان هدایت کرده است، قطعاً بر آنچه ما را آزار می دهید شکیبا باشیم پس (افراد) توکل کننده باید به الله توکل کنند ۱۲

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ (۱۳)

و کسانی که کفر ورزیدند به فرستادگانشان گفتند: همانا شما را از سرزمین خود اخراج می کنیم یا در آئین ما بازگردید پس به سوی ایشان پروردگارشان وحی کرد که قطعاً ستمکاران را هلاک کنیم ۱۳

وَ لَنُؤَسِّقَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكُمْ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَ خَافَ وَعِيدِ (۱۴)

و قطعاً شما را در زمین بعد از ایشان جایگزین سازیم، این برای آن است که از جایگاه و وعده (عذاب) من بترسید ۱۴

وَ اسْتَفْتَحُوا وَ خَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ (۱۵)

و (کافران) خواستند که پیروزی بجویند اما هر متکبر جباری شکست خورد ۱۵

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَ يُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ (۱۶)

(آتش) جهنم پیش روی ایشان است، از آب چرک آلود نوشیده می شود ۱۶

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ (۱۷)

آن را جرعه جرعه می نوشد و آنرا نمی تواند فرو برد و مرگ از همه سو او را فرا می گیرد و او نمی میرد و از پس او عذاب شدید است ۱۷

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ البَعِيدُ (۱۸)

مثل کسانی که به پروردگارشان کُفر ورزیدند، اعمال ایشان مانند خاکستری است که بدان باد در روزی طوفانی بوزد بر چیزی از آنچه فراهم کردند قادر (به نگهداریش) نباشد، این گمراهی دور است ۱۸

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَسْأَلُ يُدْهِنُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ (۱۹)

آیا توجه نکردید که الله آسمانها و زمین را به حق خلق کرده است؟ اگر بخواهد شما را می برد و آفرینش جدید می آورد ۱۹

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ (۲۰)

و این (کار) بر الله مشکل نیست ۲۰

وَبَرُّوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَمْ جَزَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ (۲۱)

همگی در پیشگاه الله بیرون آمدند پس ناتوانان (جماعت مُقلد، پیروان) به کسانی که استکبار ورزیدند (رهبران مُستبد و مراجع دینی) گفتند: که ما پیروان شما (در دنیا) بودیم، آیا شما چیزی از عذاب الله را از ما رفع می کنید؟ (رهبران) گفتند: اگر ما را الله هدایت می کرد قطعاً شما را هدایت می کردیم، بر ما یکسان است چه بی تابی کنیم چه شکیبایی کنیم، ما را چاره‌ای نیست ۲۱

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلْمُزُونِي وَ لَوْمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۲)

و شیطان (نابودگر) زمانی که داوری شد، گفت: همانا الله شما را وعده حَقِّ داد و (من) شما را وعده دادم پس با شما خلاف کردم و مرا بر شما تسلطی نبود جز آنکه شما را صدا زدم پس اجابتم کردید پس مرا سرزنش نکنید و خویشان را سرزنش کنید، من به فریاد شما نمی رسم و شما فریادرس من نیستید، همانا بدآنچه مرا از پیش شریک گردانیدید کُفر ورزیدم، همانا برای ستمکاران عذابی دردناک است ۲۲

وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ (۲۳)

و کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست داخل شوند، به اراده پروردگارشان جاودان در آن هستند، زنده باد ایشان در آن سلام است ۲۳

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ (۲۴)

آیا توجه نکردی چگونه الله مثلی زده است، سخن پاک به مانند درختی پاک است ریشه اش ثابت و برگ هایش در آسمان است ۲۴

تُؤْتِي أَكْثَرَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۲۵)

میوه خود را به اراده پروردگار خویش هر زمان می دهد و الله مثل ها را برای مردم می زند تا شاید متذکر گردند ۲۵

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ (۲۶)

و مثل سخن پلید همچون درختی پلید است که از روی زمین کنده شده باشد برای آن آرامشی نیست ۲۶
يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَ يُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ (۲۷)

الله کسانی که ایمان آوردند را با گفتار پایدار در دنیا و در آخرت ماندگار می گرداند و الله ستمکاران را گمراه می کند و الله هر آنچه بخواهد را انجام می دهد ۲۷

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا وَ أَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ (۲۸)

آیا توجه نکردی کسانی که نعمت الله را به ناسپاسی تبدیل کردند و قوم خویش را به خانه نابودی (جهنم) وارد کردند؟ ۲۸

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَ يَنْسُ الْقَرَارُ (۲۹)

او را به جهنم می کشانند چه بد قرارگاهی است ۲۹

وَ جَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَاداً لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ (۳۰)

و برای الله همتیانی قرار دادند تا مردم را از راه او گمراه کنند، (ای محمد) بگو: بهره مند شوید پس همانا بازگشت شما به سوی آتش (جهنم) است ۳۰

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرّاً وَ عَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَّ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَ لَا خِلَالٌ (۳۱)

(ای محمد) به بندگان من کسانی که ایمان آوردند، بگو: نماز را به پای دارند و از آنچه ایشان را رزق دادیم در نهان و آشکار ببخشند پیش از آنکه روزی بیاید که در آن معامله و دوستی نیست ۳۱

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقاً لَكُمْ وَ سَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ سَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ (۳۲)

و آن که آسمانها و زمین را الله خلق کرد و از آسمان آبی را نازل نمود پس بدان از محصولات (آن) رزقی برای شما بیرون آورد و برای شما کشتی را رام کرد تا در دریا به فرمان او حرکت کنید و برای شما نهرها را رام کرد ۳۲

وَ سَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ دَائِبِينَ وَ سَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ (۳۳)

و برای شما خورشید و ماه را به دنبال هم رام کرد و برای شما شب و روز را رام کرد ۳۳

وَ آتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَ إِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ (۳۴)

و به شما از هر چه از او (الله) خواسته بودید ارزانی نمود و اگر نعمت الله را شمارش کنید آن را نمی توانید بشمارید، همانا انسان ستمگری ناسپاس است ۳۴

وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِناً وَ اجْنُبْنِي وَ بَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ (۳۵)

و هنگامیکه ابراهیم گفت: پروردگارا این سرزمین را امن بگردان و مرا و فرزندانم را از عبادت بتها برکنار

دار ۳۵

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَ مَن عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۳۶)

پروردگارا همانا آنها بسیاری از مردم را گمراه کردند پس هر که مرا پیروی کند او از من است و هر که مرا نافرمانی کند پس همانا تو آمرزنده مهربان هستی ۳۶

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَ ارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (۳۷)

پروردگارا همانا من خاندانم را در درّه ای بدون کشت (و کار) نزد خانه محترم (خانه دارای حرمت و احترام) تو سکونت دادم، پروردگارا تا نماز را به پای دارند پس چنان کن که دل هایی از مردم به سوی آنان بگردند و ایشان را از محصولات رزق ده تا شاید سپاسگزار باشند ۳۷

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَ مَا نُعْلِنُ وَ مَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ (۳۸)

پروردگارا همانا تو می دانی آنچه را پنهان سازیم و آنچه را آشکار سازیم و چیزی در زمین و نه در آسمان بر الله پوشیده نیست ۳۸

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۹)

سپاس الله را که به من در پیری اسماعیل و اسحاق را بخشید، همانا پروردگار من شنونده دعاست ۳۹

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَ تَقَبَّلْ دُعَاءِ (۴۰)

پروردگارا من و فرزندانم را برپا کننده نماز قرار ده، پروردگارا دعای مرا بپذیر ۴۰

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ (۴۱)

پروردگارا مرا و والدین را و مؤمنین را بیامرزد (در) روزی که حساب به پا شود ۴۱

وَ لَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ (۴۲)

و الله را از آنچه ستمکاران می کنند، غافل مپندار جز این نیست که ایشان را برای روزی که در آن چشم ها باز می ماند، مهلت می دهد ۴۲

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ (٤٣)

در حالیکه سرهای خود را بالا گرفته و یک راست می شتابند و چشمانشان فرو بسته نمی شود و دل‌های ایشان تُهی است ۴۳

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبُ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ (٤٤)

(ای محمّد) مردم را از روزی بترسان که عذاب ایشان را بیاید پس آنان که ستم کردند، می گویند: پروردگارا به ما تا مدّتی نزدیک مُهلت بده تا دعوت تو را اجابت کنیم و فرستادگان را پیروی کنیم، آیا شما نبودید که پیش از این سوگند یاد کردید که برای شما نابودی نیست؟ ۴۴

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ (٤٥)

و در خانه های کسانی که بر خویشان ستم کردند سکونت گزیدید و برای شما آشکار شد چه با ایشان کردیم و برای شما مثل ها زدیم ۴۵

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ (٤٦)

و به درستی نقشه های خویش را به کار بستند و نقشه های ایشان نزد الله است و هر چند نقشه ایشان آنگونه باشد که از آن کوه ها نابود گردد ۴۶

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ (٤٧)

پس مپندار که الله وعده خویش را به فرستادگانش را می شکند، همانا الله شوکتمند صاحب انتقام است ۴۷

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (٤٨)

روزی که زمین به غیر (این) زمین تبدیل شود و آسمانها (هم) تبدیل شوند (و) به پیشگاه الله یکتای چیره گر بیایند ۴۸

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (٤٩)

و در آن روز مُجرمان (گناهکاران) را به زنجیر بسته می بینی ۴۹

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَ تَغَشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ (۵۰)

لباس های ایشان از قیر گداخته است و چهره های ایشان را آتش می پوشاند ۵۰

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۵۱)

تا الله به هر کس آنچه فراهم کرده است را پاداش دهد، همانا الله در حسابرسی سریع است ۵۱

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَ لِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَ لِيَذْكُرَ أَولُوا الْأَلْبَابِ (۵۲)

این (قرآن) ابلاغی برای مردم است و تا بدان هشدار داده شوند و تا بدانند که او (الله) صاحب قدرتی

یکتاست و تا خردمندان یادآور شوند ۵۲

سوره حجر - ۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَ قُرْآنٍ مُبِينٍ (۱)

الر. این آیات کتاب و قرآنی آشکار است ۱

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ (۲)

ای بسا کافران آرزو خواهند کرد که ای کاش (در دنیا) تسلیم (الله) بودند ۲

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَ يَتَمَتَّعُوا وَ يُلْهِمُهُمُ الْأَمْلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۳)

ایشان را رها کن (تا) بخورند و بهره ببرند و ایشان را آرزوها سرگرمشان سازد پس به زودی خواهند

دانست ۳

وَ مَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَ لَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ (۴)

و هیچ شهری را هلاک نساختیم جز آنکه برای آن دستوری مقرر شده بود ۴

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَ مَا يَسْتَأْخِرُونَ (۵)

نه اُمّتی بر مُهلت خویش پیشی گیرد و نه به تأخیر اُفتد ۵

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ (٦)

و (کافران) گفتند: ای کسی که بر تو تذکر (قرآن) نازل شده است همانا تو دیوانه هستی ۶

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٧)

چرا برای ما فرشتگان را نمی آوری اگر راستگو هستی؟ ۷

مَا نُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ (٨)

(ای محمّد بگو): فرشتگان را جز به حقّ نمی فرستیم که در آن صورت مُهلت داده نمی شوید ۸

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (٩)

همانا ما ذکر (کلام وحی) را نازل کردیم و ما بر آن نگهبان هستیم ۹

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ (١٠)

و مسلماً فرستادگان را پیش از تو (ای محمّد) در میان پیروان اوّلین ارسال کردیم ۱۰

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (١١)

و فرستاده ای به سویشان نیامد مگر آن که او را مسخره می کردند ۱۱

كَذَلِكَ نَسَلُّكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ (١٢)

اینچنین در دل مُجرمان (گناهکاران) آن را راه می دهیم ۱۲

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ قَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ (١٣)

بدان ایمان نمی آورند و به درستی شیوه پیشینیان بر این بوده است ۱۳

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَاباً مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ (١٤)

و اگر بر ایشان دروازه ای را از آسمان باز کنیم پس شروع کنند که در آن بالا روند ۱۴

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ (١٥)

قطعاً خواهند گفت: جز این نیست که چشم بندی شده ایم بلکه ما گروهی جادو شده هستیم ۱۵

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَ زَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ (١٦)

و مسلماً در آسمان صور فلکی را قرار دادیم و آنها را برای (افراد) بیننده آراسته ایم ۱۶

و حَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (۱۷)

و آنها را از هر شیطان (نابودگر) رانده شده حفظ نمودیم ۱۷

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ (۱۸)

مگر آنکه مخفیانه گوش فرا دهد پس شهابی آشکار او را دنبال می کند ۱۸

و الْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَ أَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ (۱۹)

و زمین را گسترش دادیم و در آن کوه هایی افکندیم و در آن از هر چیزی متناسب رویانیدیم ۱۹

وَ جَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَ مَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ (۲۰)

و در آن (زمین) برای شما و برای آنکه (شما) روزی رسان او نیستید اسباب زندگی پدید آوردیم ۲۰

وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَ مَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ (۲۱)

و هر چه هست گنجینه های آن نزد ماست و آن را جز به اندازه مشخص نازل نمی کنیم ۲۱

وَ أَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحِحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَ مَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ (۲۲)

و باد ها را بارور کننده فرستادیم پس از آسمان آبی را فرو فرستادیم پس شما را به آن سیراب نمودیم و

شما ذخیره کننده آن نبودید ۲۲

وَ إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَ نُمِيتُ وَ نَحْنُ الْوَارِثُونَ (۲۳)

و همانا ما زنده می کنیم و می میرانیم و ما وارث (همه) هستیم ۲۳

وَ لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَ لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ (۲۴)

مسلماً پیشینیان شما را شناختیم و مسلماً آیندگان شما را شناخته ایم ۲۴

وَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۲۵)

و همانا پروردگارت آنها را محشور می کند و او حکیم داناست ۲۵

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۲۶)

و مسلماً انسان را از گل خشک، از گل تیره ریخته شده خلق کردیم ۲۶

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (۲۷)

و جن را از قبل از آتش سوزنده بدون دود خلق کردیم ۲۷

وَ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۲۸)

و هنگامیکه پروردگارت به فرشتگان فرمود که من آفریننده بشری از گل خشک، از گل تیره ریخته شده

هستم ۲۸

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (۲۹)

پس زمانی که او (آدم) را آراسته نمودم و در او از روح خود دمیدم (منش و طریقت الهی را به او واگذار

نمودم) پس (ای فرشتگان) برای او سجده کنید ۲۹

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۳۰)

پس همه فرشتگان با هم سجده کردند ۳۰

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (۳۱)

جز ابلیس که سرپیچی کرد از آنکه با سجده کنندگان باشد ۳۱

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (۳۲)

(الله) فرمود: ای ابلیس تو را چه شد که با سجده کنندگان نبودی؟ ۳۲

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۳۳)

(شیطان) گفت: من نمی خواهم که سجده کنم برای بشری که او را از گلی خشک، از گل تیره ریخته شده

خلق کردی ۳۳

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ (۳۴)

(الله) فرمود: پس از آن (مقام) خارج شو که تو رانده شده هستی ۳۴

وَ إِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (۳۵)

و همانا بر تو تا روز جزا لعنت است ۳۵

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۳۶)

(شیطان) گفت: پروردگارا پس مرا مهلت ده تا روزی که (همه مردم) برانگیخته شوند ۳۶

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (۳۷)

(الله) فرمود: پس (تو) از مهلت یافتگان هستی ۳۷

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (۳۸)

تا روزی که وقت آن مشخص است ۳۸

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۳۹)

(شیطان) گفت: پروردگارا برای آنکه مرا گمراه کردی قطعاً آنچه در زمین است را برای ایشان زینت دهم و

قطعاً همگی را گمراه کنم ۳۹

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ (۴۰)

مگر بندگان تو از ایشان که مخلص شده‌اند ۴۰

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (۴۱)

(الله) فرمود: این راهی پایدار به سوی من است ۴۱

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ (۴۲)

همانا تو را بر بندگانم تسلطی نیست جز گمراهانی که از تو پیروی کنند ۴۲

وَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ (۴۳)

و همانا جهنم وعده گاه همگی آنان است ۴۳

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ (۴۴)

برای آن (جهنم) هفت دروازه است، هر دروازه‌ای از ایشان جداگانه است ۴۴

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (۴۵)

همانا پرهیزکاران در باغ‌ها و چشمه سارها هستند ۴۵

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ (۴۶)

به سلامت و امنیت در آن داخل شوید ۴۶

و نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ (٤٧)

هر کینه ای را از سینه های ایشان بر کنیم که همدلانه بر تخت ها روبروی هم قرار گیرند ۴۷

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ (٤٨)

رنجی بر ایشان نرسد و از آن بیرون رانده نمی شوند ۴۸

نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (٤٩)

بندگان مرا خبر ده که من آمرزنده مهربان هستم ۴۹

و أَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ (٥٠)

و آن که عذاب من عذاب دردناک است ۵۰

و نَبَّأَهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ (٥١)

و از مهمانان ابراهیم ایشان را خبر ده ۵۱

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ (٥٢)

هنگامیکه بر او وارد شدند پس گفتند: سلام، (ابراهیم) گفت: همانا ما نسبت به شما نگران هستیم ۵۲

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (٥٣)

(فرستادگان الهی) گفتند: مترس که ما تو را به پسری دانا نوید می دهیم ۵۳

قَالَ أَمْ بَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ (٥٤)

(ابراهیم) گفت: آیا مرا نوید می دهید با آنکه مرا پیری فرا رسیده است پس به چه نوید می دهید؟ ۵۴

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ (٥٥)

(فرستادگان الهی) گفتند: مُژده برای تو آوردیم پس از ناامیدان مباش ۵۵

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (٥٦)

(ابراهیم) گفت: کیست که از رحمت پروردگار خویش ناامید شود مگر گمراهان ۵۶

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (٥٧)

(ابراهیم) گفت: پس کار شما چیست ای فرستادگان؟ ۵۷

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ (۵۸)

(فرستادگان الهی) گفتند: همانا به سوی قومی مُجرم (گناهکاران) فرستاده شده ایم ۵۸

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۹)

مگر خاندان لوط ایشان را همگی نجات خواهیم داد ۵۹

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ (۶۰)

مگر زنش را که در هنگام عبور عذاب خواهیم نمود ۶۰

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ (۶۱)

پس زمانی که فرستادگان نزد خاندان لوط آمدند ۶۱

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ (۶۲)

(لوط) گفت: همانا شما گروهی ناشناس هستید ۶۲

قَالُوا بَلْ جِنَّاتِكُمْ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ (۶۳)

(فرستادگان الهی) گفتند: ما همان (وعده) را برای تو آوردیم که در آن (قومت) شگ می کردند ۶۳

وَ أَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّا لَصَادِقُونَ (۶۴)

و حق را به تو آوردیم و همانا ما راستگو هستیم ۶۴

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَ اتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَ لَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَ امْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ (۶۵)

پس (ای لوط) با خاندان خویش در پاره ای از شب رهسپار شو و بدنبال ایشان روانه شو و از شما کسی

عقب را نگاه نکند و به آنجا که امر شده اید، بروید ۶۵

وَ قَصِينَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هُوَلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ (۶۶)

و او (لوط) را از این امر آگاه کردیم، بامدادان همه آنها (قوم لوط) ریشه کن خواهند شد ۶۶

وَ جَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ (۶۷)

و مردم شهر شادی کنان آمدند ۶۷

قَالَ إِنَّ هُوَلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ (۶۸)

(لوط) گفت: همانا اینان مهمانان من هستند پس رسوایم نکنید ۶۸

وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ لَا تُخْزَوْنَ (۶۹)

و تقوای الهی پیشه سازید و (مرا) اندوهگین نسازید ۶۹

قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (۷۰)

(قوم لوط) گفتند: آیا تو را از (پناه دادن) جهانیان (غریبه ها) نهی نکرده بودیم؟ ۷۰

قَالَ هُوَ لِأَبْنَائِي أَنْ كُنْتُمْ فَأَعْلِينَ (۷۱)

(لوط) گفت: اینان دختران من هستند اگر کاری دارید ۷۱

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (۷۲)

قطعاً به جان تو (سوگند) اینان در (شهوات جنسی) خویش مستانه فرو رفته بودند ۷۲

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّبْحَةَ مُشْرِقِينَ (۷۳)

پس ایشان را فریاد (مرگباری) فرا گرفت در حالیکه صبح طلوع می‌کرد ۷۳

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ (۷۴)

پس (آن شهر را) زیر و رو کردیم و بر ایشان سنگ هایی از سِجِّیل (گوگرد) را بارانیدیم ۷۴

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ (۷۵)

همانا در این نشانه هایی برای هوشمندان است ۷۵

وَ إِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ (۷۶)

و (آثار) آن (شهر) بر سر راهی بر جا است ۷۶

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ (۷۷)

همانا در این نشانه ای برای مؤمنان است ۷۷

وَ إِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَالِمِينَ (۷۸)

و به راستی "یاران آیکه" ستمکار بودند ۷۸

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَ إِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ (۷۹)

پس از ایشان انتقام گرفتیم و (آثار) آن دو شهر بر سر راهی آشکار است ۷۹

و لَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْجِبْرِ الْمُرْسَلِينَ (۸۰)

و مسلماً "یاران حجر" فرستادگان را دروغ شُمرندند ۸۰

وَ آتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (۸۱)

و نشانه های خویش را به ایشان آوردیم پس از آنها رویگردان بودند ۸۱

وَ كَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ (۸۲)

و از کوهها خانه‌هایی امن برای خود می تراشیدند ۸۲

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ (۸۳)

پس فریاد (مرگباری) هنگام صبحگاه ایشان را فرا گرفت ۸۳

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸۴)

پس ایشان را ذره ای از آنچه فراهم کرده بودند بی‌نیاز نکرد ۸۴

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَ إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ (۸۵)

و آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را جز به حق خلق نکردیم و همانا ساعت (قیامت) فرا می رسد

پس (با آنها) بطور نیکو مواجه شو ۸۵

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (۸۶)

همانا پروردگار تو آفریننده داناست ۸۶

وَ لَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ (۸۷)

و مسلماً به تو (ای محمد) هفت تا از بندها (آیات) را و قرآنی بزرگ ارزانی داشتیم ۸۷

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ (۸۸)

(ای محمد) چشم های خویش را به امکاناتی که به گروه هایی از آنها دادیم خیره مکن و بر آنها

اندوهگین مباش و بر مؤمنان فروتن باش ۸۸

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ (۸۹)

و (ای محمد) بگو: همانا من هشدار دهنده ای آشکار هستم ۸۹

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ (۹۰)

بدانسان که بر بخش کنندگان (آیات الهی) نازل کردیم ۹۰

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ (۹۱)

کسانیکه کلام الهی را قطعه قطعه کردند ۹۱

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۹۲)

پس به پروردگارت (سوگند) قطعاً از همه آنها سؤال خواهیم کرد ۹۲

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۳)

از آنچه انجام می دادند ۹۳

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (۹۴)

پس آشکار ساز بدانچه فرمان داده شده ای و از مشرکان روی بگردان ۹۴

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ (۹۵)

همانا (آزار افراد) مسخره کننده را از تو (ای محمد) دور می سازیم ۹۵

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۹۶)

کسانیکه با الله صاحب قدرتی دیگر را قرار می دهند پس زود است که بدانند ۹۶

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ (۹۷)

و مسلماً می دانیم که سینه تو بدان تنگ می آید بدانچه (کافران) می گویند ۹۷

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ (۹۸)

پس به سپاس پروردگارت تسبیح کن و از (افراد) سجده کننده باش ۹۸

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ (۹۹)

و (ای محمد) پروردگارت را عبادت کن تا تو را یقین بیاید ۹۹

سوره نحل - ۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (۱)

فرمان الله آمد پس آن را به شتاب مجوید، او مُنزه و برتر است از آنکه شرک می ورزید ۱

يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ (۲)

(الله) فرشتگان را با روح از امر خود نازل می کند بر هر که از بندگانش خویش بخواید که هشدار دهید،

همانا صاحب قدرتی جز من نیست پس پرهیزکاری کنید ۲

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (۳)

آسمانها و زمین را به حق خلق کرد، (الله) برتر است از آنچه شرک می ورزید ۳

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ (۴)

انسان را از نطفه ای خلق کرد پس اکنون دشمنی آشکار است ۴

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (۵)

و دام ها را برای شما خلق کرد، بوسیله آنها پوششی گرم (می بافید) و (برای شما) سود دارند و از

(گوشت) آنها می خورید ۵

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ (۶)

و برای شما زیبا است هنگامی که آنها را به مرتع می برید و بر می گردانید ۶

و تَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغَيْهِ إِلَّا أَسْبَقَ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ (۷)

و بارهایتان را به سوی شهر می برند که نمی توانستید جز با رنج دادن جانتان آن را برسانید، همانا

پروردگار شما با محبت مهربان است ۷

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۸)

و اسب ها و قاطرها و الاغ ها (را خلق کرد) تا سوار آنها شوید و زینتی (برای شما باشد) و آنچه را که نمی دانید را (الله) خلق می کند ۸

و عَلَى اللَّهِ قِصْدُ السَّبِيلِ وَ مِنْهَا جَائِزٌ وَ لَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ (۹)

و برای الله راهنمایی به راه راست است و از میان آنها راهی کج است، اگر می خواست همه شما را هدایت می کرد ۹

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَ مِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ (۱۰)

او کسی است که از آسمان آبی را برای شما فرستاد، از آن می نوشید و به سبب آن (آب) درختانی (می رویند) که از میان آن (چهارپایان) را می چرانید ۱۰

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَ الزَّيْتُونَ وَ النَّخِيلَ وَ الْأَعْنَابَ وَ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۱۱)

برای شما بدان (آب) زراعت و زیتون و نخل ها و انگورها و از همه میوه ها را می رویاند، همانا در این برای گروهی که می اندیشند نشانه‌ای است ۱۱

وَ سَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۱۲)

و برای شما شب و روز و خورشید و ماه را رام کرد و ستارگان به فرمان او رام هستند، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که تعقل می کنند ۱۲

وَ مَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (۱۳)

و آنچه را (الله) برای شما در زمین می رویاند که رنگ های گوناگون دارد، همانا در آن نشانه هایی است برای گروهی که یادآور شوند ۱۳

وَ هُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَ تَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ تَرَى الْفُلْكَ مَوَازِرَ فِيهِ وَ لِيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۴)

و اوست آنکه دریا را رام کرد تا از آن گوشتی تازه بخورید و از آن زیوری بیرون آورید که آن را بپوشید و کشتی ها را در آن می بینی که شکافنده آب هستند تا از فزونی او بجوئید و تا شاید سپاسگزار باشید ۱۴

و أَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَ أَنْهَاراً وَ سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (۱۵)

و در زمین کوه های استوار افکند تا مبادا (زمین) شما را به لرزه درآورد و رودهایی و راههایی پدیدار کرد تا شاید هدایت یابید ۱۵

وَ عَلَامَاتٍ وَ بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ (۱۶)

و علامت هایی و با ستاره (قطبی) ایشان راهیابی می کنند ۱۶

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَ فَلَآ تَذَكَّرُونَ (۱۷)

پس آیا آن که خلق می کند همچون کسی است که خلق نمی کند پس آیا متذکر نمی شوید؟ ۱۷

وَ إِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۸)

و اگر نعمت الله را شمارش کنید نمی توانید آن را شمارش کنید، همانا الله آمرزنده مهربان است ۱۸

وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ (۱۹)

و الله می داند آنچه پنهان می کنید و آنچه آشکار می سازید ۱۹

وَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئاً وَ هُمْ يُخْلَقُونَ (۲۰)

و کسانی که جز الله صدا می زنند چیزی را خلق نمی کنند در حالیکه خودشان خلق شده اند ۲۰

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَ مَا يَشْعُرُونَ أَ بَآئِنًا يُبْعَثُونَ (۲۱)

مُرده هستند نه زنده و نمی فهمند چه هنگام برانگیخته می شوند ۲۱

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَ هُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (۲۲)

الله شما صاحب قدرتی یکتاست پس کسانی که به آخرت ایمان ندارند دلهای ایشان (حقیقت الهی را) انکار

می کنند و ایشان کبر می ورزند ۲۲

لَا جَزْمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ (۲۳)

شکی نیست که الله می داند آنچه پنهان کنند و آنچه آشکار سازند، همانا او کبر و رزان را دوست ندارد

۲۳

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۲۴)

و هنگامیکه به ایشان گفته شود پروردگار شما چه چیز نازل کرده است؟ (کافران) گویند: افسانه های

پیشینیان را ۲۴

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ مِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ (۲۵)

تا بارهای (گناه) خویش را تماماً روز قیامت بردارند و بارهای (گناه) کسانی که به غیر دانش ایشان را گمراه

می کنند، آگاه باشید چه زشت است آنچه برمی دارند ۲۵

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ أَتَاهُمْ

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (۲۶)

به درستی کسانی که پیش از آنها بودند نقشه کشیدند پس الله بنیاد ایشان را از پایه ها سرنگون ساخت

پس سقف از بالای (سر) شان بر ایشان فرود آمد و عذاب ایشان را از آنجایی که نمی فهمیدند بیامد ۲۶

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَ يَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ

الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَ السُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ (۲۷)

سپس روز قیامت الله ایشان را خوار سازد و (الله) می فرماید: کجا هستید شریکان شما کسانی که در مورد

ایشان ستیزه می کردید؟ کسانی که به ایشان دانش داده شده، می گویند: همانا در این روز خواری و بدی

برای کافران است ۲۷

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۸)

کسانی که فرشتگان ایشان را در حالیکه بر خویشان ستم می کردند دریابند (بمیرانند) پس سر تسلیم

فرود می آورند که ما بدی نمی کردیم، چنین نیست همانا الله داناست بدانچه می کردند ۲۸

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ (۲۹)

پس به دروازه های جهنم جاودان در آن داخل شوید پس جایگاه کبر و ورزان چه زشت است ۲۹
وَ قِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَ لَدَارُ الْآخِرَةِ
خَيْرٌ وَ لَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ (۳۰)

و به کسانی که پرهیزکاری کردند گفته شد: پروردگارتان چه چیز نازل کرده است؟ گفتند: خیر و نیکی، و
برای کسانی که در این دنیا احسان کردند در همین دنیا نیکی مقرر است و همانا خانه آخرت بهتر است و
خانه پرهیزکاران چه خوب است ۳۰

جَنَاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ (۳۱)
آنها در باغهای (بهشت) جاودان داخل می شوند که از زیر آنها نهرها جاری است، برای ایشان در آنجا
(بهشت) هر چه بخواهند وجود دارد، اینچنین الله پرهیزکاران را پاداش می دهد ۳۱

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۳۲)
کسانیکه فرشتگان ایشان را پاک دریابند (بمیرانند) می گویند: سلام بر شما، به باغ (بهشت) داخل شوید
بدآنچه انجام می دادید ۳۲

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۳۳)

آیا (کافران) چشم به راه هستند جز آنکه ایشان را فرشتگان بیایند یا فرمان (عذاب) پروردگار تو بیاید،
اینچنین عمل کردند کسانی که پیش از ایشان بودند و الله بر ایشان ستم نکرد و لیکن ایشان بر خویشان
ستم می کردند ۳۳

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۳۴)

پس (نتیجه) گناهان آنچه انجام می دادند به ایشان رسید و (عذاب به خاطر) آنچه که آن را مسخره
می کردند به ایشان فرود آمد ۳۴

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَ لَا آبَاؤُنَا وَ لَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسْلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۳۵)

و کسانی که شرک ورزیدند، گفتند: اگر الله می‌خواست جز او را نه ما و نه پدران ما عبادت نمی‌کردیم و نه جز (با اجازه) او چیزی را حرام نمی‌شمردیم، اینچنین پیش از ایشان عمل کردند پس آیا بر فرستادگان جز ابلاغ آشکار است؟ ۳۵

و لَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اِعْبُدُوا اللَّهَ وَ اجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ (۳۶)

و مسلماً در هر اُمتی فرستاده ای را برانگیختیم که الله را عبادت کنید و از طاغوت (استبدادیان) دوری گزینید پس از ایشان کسی است که الله او را هدایت کرد و از ایشان است که گمراهی بر او به حق مقرر گردید (نوشته شد) پس در زمین بگردید پس نگاه کنید که سرانجام (افراد) تکذیب کننده چگونه بود ۳۶

إِنْ تَحْرَضُوا عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَ مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (۳۷)

(ای محمد) اگر بر هدایت ایشان حریص باشی پس همانا الله هدایت نمی‌کند آن کسی را که گمراه می‌کند و برای ایشان یاورانی نیست ۳۷

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَ عَدَاً عَلَيْهِ حَقًّا وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۳۸)

و به الله سخت‌ترین سوگند های خویش را یاد می‌کنند که الله آن کس را که می‌میرد (در قیامت) بر نمی‌انگیزد، بلکه این وعده ای به حق بر عهده او (الله) است و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند ۳۸

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ (۳۹)

تا برای ایشان بیان کند آنچه را که در آن اختلاف می‌کردند و تا کسانی که کفر ورزیدند را مشخص سازد، همانا ایشان دروغگو بودند ۳۹

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۴۰)

جز این نیست گفتار ما هنگامیکه برای (خلقت) چیزی اراده کنیم که به او بگوییم: بشو پس می‌شود ۴۰

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ لَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (٤١)

و کسانی که در راه الله مهاجرت کردند بعد از آنکه مورد ستم واقع شدند البته آنان را در دنیا جای نیکویی می دهیم و هر آینه مُزد آخرت بزرگتر است اگر که بدانند ٤١

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (٤٢)

کسانی که شکیبایی کردند و بر پروردگار خویش توکل می کنند ٤٢

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (٤٣)

و پیش از تو (ای محمد) جز اشخاصی را (به رسالت) نفرستادیم مگر به ایشان وحی نمودیم پس از اهل ذکر (پیروان راستین کتابهای الهی پیشین) سؤال کنید اگر شما نمی دانید ٤٣

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (٤٤)

با نشانیها و نامه ها و به سوی تو این ذکر (قرآن) را نازل کردیم تا برای مردم آنچه به سوی ایشان نازل شده است را بیان کنی و تا شاید بیندیشند ٤٤

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (٤٥)

آیا امنیت یافتند کسانی که نقشه های گناه را کشیدند؟ که الله ایشان را در زمین فرو برد یا ایشان را عذاب از جایی که نمی فهمند احاطه کند ٤٥

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ (٤٦)

یا ایشان را در هنگام رفت و آمد (عذاب) فرا بگیرد پس (کافران) ناتوان کننده (الله) نیستند ٤٦

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (٤٧)

یا ایشان را اندک اندک (عذاب) فرا بگیرد پس همانا پروردگار شما با محبت مهربان است ٤٧

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَعَّلُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ سُجْدًا لِلَّهِ وَ هُمْ دَاخِرُونَ (٤٨)

آیا توجه نکردند بدانچه الله چیزی را خلق کرد که سایه های آن از راست و چپ برمی گردند و ایشان برای
الله فروتنانه سجده می کنند ۴۸

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ (۴۹)

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از جنبندگان و فرشتگان از آن الله است، (ایشان) سجده
می کنند و ایشان کبر نمی ورزند ۴۹

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (۵۰)

از پروردگارشان که بر بالای ایشان است، می ترسند و انجام می دهند آنچه امر شده اند ۵۰

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ (۵۱)

و الله فرمود: که صاحب قدرتهای دوگانه برای خود برنگزینید، جز این نیست که او (الله) صاحب قدرتی
یکتاست پس از من (الله) بترسید ۵۱

وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِباً أَفَعَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ (۵۲)

و برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و برای او دین همیشگی است، آیا از غیر الله پروا
می کنید؟ ۵۲

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ (۵۳)

و هر نعمتی که دارید از جانب الله است پس هنگامیکه به شما رنج (زیانی) می رسد به سوی او (الله)
روی می آورید ۵۳

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ (۵۴)

سپس هنگامیکه از شما رنج را برطرف می سازد در آن هنگام گروهی از شما به پروردگار خویش شرک
می ورزید ۵۴

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (۵۵)

تا کُفر بورزد بدانچه به ایشان دادیم پس (برای مدتی) بهره مند شوید که بزودی متوجه خواهید شد ۵۵

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيباً مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ (۵۶)

و برای آنچه (ایشان) نمی دانند بهره ای از آنچه به آنان رزق دادیم را قرار می دهند، به الله سوگند سؤال می شوید از آنچه دروغ می بستید ۵۶

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَ لَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ (۵۷)

و برای الله دختران را قرار می دهند، او مُنزه است در حالیکه آنچه خوشایندشان است را از آن خود می دانند ۵۷

وَ إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَ هُوَ كَظِيمٍ (۵۸)

و هنگامیکه یکی از آنها به دختر مُژده داده شود، چهره او سیاه شود در حالیکه خشم خود را فرو می برد ۵۸

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أ يُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (۵۹)

خویش را از قوم پنهان می سازد بدآنچه مُژده داده شده است آیا با ننگ او (دختر) را نگه دارد یا او را در خاک فرو برد (زنده به گور کند)؟ بدانید چه زشت است آنچه حُکم می کنند ۵۹

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَ لِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۶۰)

مَثَل زشتی است برای کسانیکه به آخرت ایمان نمی آورند، برای الله مَثَل برتر است و او شوکتمند حکیم است ۶۰

وَ لَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَ لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ (۶۱)

و اگر الله مردم را به سبب ستمگریشان مؤاخذه می کرد بر (روی) زمین جُنبنده ای را باقی نمی گذاشت و لیکن تا مُهلتي مشخص (کیفر) ایشان را به تأخیر می افکند پس هنگامیکه مُهلت ایشان فرا رسد نه ساعتی را به تأخیر اُفتند و نه پیشی گیرند ۶۱

وَ يَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَ تَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَ أَنََّّهُمْ مُّفْرَطُونَ (۶۲)

برای الله قرار می‌دهند آنچه که خود نمی‌پسندند و زبان‌های ایشان دروغ را توصیف می‌کند که برای ایشان نیکی است، شکی نیست که برای ایشان آتش (جهنم) است، همانا ایشان در آن وارد می‌شوند ۶۲

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اُمَّمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَمِزَّيْنًا لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۶۳)

به الله سوگند به سوی اُمّت‌هایی پیش از تو (ای محمد فرستادگانی را) ارسال کردیم، برای ایشان شیطان (نابودگر) اعمالشان را آراسته نمود پس او سرپرست آنها در آن روز است و برای ایشان عذابی دردناک است ۶۳

وَ مَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ (۶۴)

و بر تو (ای محمد) کتاب (قرآن) را نازل نکردیم مگر آنکه برای ایشان بیان کنی آنچه را که در آن اختلاف کردند و هدایت و بخششی برای قومی که ایمان می‌آورند ۶۴

وَ اللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَاءً فَآخَيٰ بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لٰآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُوْنَ (۶۵)

و الله از آسمان آبی فرستاد پس بدان زمین را بعد از مرگش زنده ساخت، همانا در این نشانه ای است برای گروهی که می‌شنوند ۶۵

وَ اِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِيْ بُطُوْنِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَ دَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِّلشَّارِبِيْنَ (۶۶)

و همانا برای شما در چهارپایان عبرتی است، به شما می‌نشانیم از آنچه در شکم‌های ایشان است، از میان علف‌های جویده و خون شیری خالص را به شما می‌نشانیم که برای (افراد) نوشنده گواراست ۶۶

وَ مِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيْلِ وَ الْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَ رِزْقًا حَسَنًا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لٰآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ (۶۷)

و از میوه نخلستانها (درختان خرما) و تاکستانها (درختان انگور) از آن شهدی و رزقی نیکوست، در این برای قومی که تعقل می‌کنند نشانه ای است ۶۷

وَ اَوْحٰى رَبُّكَ اِلٰى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَ مِنَ الشَّجَرِ وَ مِمَّا يَعْرِشُوْنَ (۶۸)

و پروردگار تو به زنبور وحی نمود که از کوهها و درختان و داربست هایی که (مردم) می سازند لانه هایی
(برای خود) برگزینید ۶۸

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۶۹)

سپس از تمام محصولات (گلهای) بخور پس به راههایی پروردگار خویش روان شو، از شکم های آنها
(زنبورها) نوشیدنی به رنگ های گوناگون خارج شود، در آن درمانی برای مردم است، همانا در این برای
قومی که می اندیشند نشانه ای است ۶۹

وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَ مِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ (۷۰)

و الله شما را خلق کرد و سپس شما را می میراند و از شماست آن کس که به سوی پست ترین دوران
عمر بازگردانده می شود تا بعد از دانش دیگر چیزی را نداند، همانا الله دانای توانا است ۷۰

وَ اللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (۷۱)

و الله بعضی از شما را بر بعضی در رزق فزونی داد پس کسانی که فزونی یافته اند، آیا رزق های خویش را
به آنان که در پیمانشان هستند بر نمی گردانند تا با ایشان در آن یکسان باشند پس آیا نعمت الله را
نادیده می گیرند؟ ۷۱

وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَ حَفَدَةً وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَقْبَالِ الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ (۷۲)

و الله برای شما از میان خودتان همسرانی را قرار داد و از همسرانتان، پسران و نوادگانی برای شما قرار
داد و از پاکیزه ها شما را رزق داد پس آیا به باطل ایمان می آورید و به نعمت های الله کُفر می ورزند؟

۷۲

وَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ شَيْئًا وَ لَا يَسْتَطِيعُونَ (۷۳)

و به جای الله چیزهایی را عبادت می کنند که دارای (صاحب) هیچ رزقی از آسمانها و زمین برای آنها نیست و توانایی (کاری را) ندارند ۷۳

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۷۴)

پس برای الله مثل نزنید، همانا الله می داند و شما نمی دانید ۷۴

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَ مَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَ جَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۷۵)

الله بنده بی اختیاری را مثل زده است که بر چیزی توانایی ندارد و (در مقابل فرد دیگری است) آن که از نزد خود او را رزق نیکو دادیم پس از آن پنهان و آشکار می بخشد، آیا (این دو نفر با هم) یکسان هستند؟ سپاس الله را، بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۷۵

وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَ هُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَ مَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ هُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۷۶)

و الله مثل دو مرد را زده است که یکی از ایشان گنگ است توانایی بر چیزی را ندارد و باری بر دوش سرپرستش است، به هر سو او را می گرداند خیری را نمی آورد، آیا او با کسی که به عدالت امر می کند و خود بر جایگاه پایدار است یکسان است؟ ۷۶

وَ لِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۷۷)

برای الله ناپیدای آسمانها و زمین است، فرمان ساعت (روز قیامت) جز به مانند چشم بر هم زدن یا نزدیکتر به اوست، همانا الله بر همه چیز تواناست ۷۷

وَ اللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۷۸)

و الله شما را از شکم های مادرانتان بیرون می آورد، چیزی را نمی دانستید و برای شما گوش و چشم و دل ها را قرار داد تا شاید سپاسگزاری کنید ۷۸

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
(۷۹)

آیا به سوی پرندگان توجه نکرده اند (که) در فضای آسمان ها پرواز می کنند، ایشان را جز الله (کسی) نگاه ندارد، همانا در این نشانه هایی است برای قومی که ایمان می آورند ۷۹

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَ يَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاءًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ (۸۰)

و الله از خانه هایتان برای شما محل آرامشی قرار داد و از پوست چهارپایان برای شما خانه هایی سبک که آنها را روز کوچ کردن (سفر) و روز اقامتتان استفاده می کنید و از پشم های آنها و از گرکهای آنها و موهای آنها ابزار و کالایی تا هنگامی مشخص برمی گیرید ۸۰

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ (۸۱)

و الله برای شما قرار داد از آنچه سایه هایی خلق کرد و برای شما از کوهها پناهگاه هایی قرار داد و برای شما لباس هایی را (قرار داد) که شما را از گرما و از خشم خودتان (در هنگام جنگ) نگاه می دارد، اینچنین نعمتش را به انجام می رساند تا شاید (در برابر الله) تسلیم شوید ۸۱

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (۸۲)

پس اگر (به دستورات الله) پشت کردند پس جز این نیست که بر عهده تو (ای محمد) ابلاغ (کلام) آشکار (الله) است ۸۲

يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ (۸۳)

نعمت الله را می شناسند پس آن را انکار می کنند و بیشتر ایشان کافر هستند ۸۳

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (۸۴)

و روزی که از هر امتی گواهی برانگیزیم سپس اجازه سخن به کافران داده نشود و (تقاضای) گذشت از ایشان پذیرفته نمی شود ۸۴

وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفْ عَنْهُمْ وَ لَا هُمْ يُنظَرُونَ (۸۵)

و هنگامیکه ستمگران عذاب را ببینند پس از ایشان (عذاب) کاسته نشود و مهلت داده نمی شوند ۸۵
وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ
الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ (۸۶)

و هنگامیکه مشرکان شریکان خود را ببینند، (مشرکان) می گویند: پروردگارا اینان شریکان ما هستند
کسانیکه ما آنها را به جای تو صدا می زدیم پس به ایشان پاسخ دهند که همانا شما دروغگو هستید ۸۶
وَ أَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَ صَلَّى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۸۷)

و در آن روز به سوی الله تسلیم گردند و دروغ هایی که می بافتند از ایشان ناپدید شد ۸۷
الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ (۸۸)
کسانیکه کُفر ورزیدند و از راه الله بازداشتند عذابی بر عذابشان بیفزاییم بدانچه فساد می کردند ۸۸
وَ يَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ جِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَ هُدًى وَ رَحْمَةً وَ بُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ (۸۹)

و روزی که از هر اُمتی گواهی از خودشان برانگیزیم و تو را (ای محمد) گواهی بر اینان بیاوریم و بر تو
کتاب (قرآن) را نازل کردیم تا بیانی برای همه چیز باشد و هدایت و بخششی، و به (افراد) تسلیم شده
(در برابر الله) مُژده ده ۸۹

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ إِيْتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَ يَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۹۰)

همانا الله به عدل و نیکی و بخشش به خویشاوندان امر می کند و از ناشایست و مُنکرات و ستم نهی
می کند، (الله) شما را بدان پند می دهد تا شاید یادآور شوید ۹۰

وَ أَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَ لَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَ قَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ (۹۱)

و به عهد الله وفا کنید هنگامیکه عهد می بندید و سوگندها را بعد از پایبندی بدان نشکنید و به درستی که الله را بر خویش وکیل قرار دادید، همانا الله می داند بدآنچه انجام می دهید ۹۱

و لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُلُوكُمْ اللَّهُ بِهِ وَ لِيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۹۲)

و مانند آن زن نباشید که رشته خود را بعد از تابیدنش چون تارهایی گسیخته باز کرد که سوگندهای خویش را وسیله خیانت (و تقلب و فساد) میان خویش قرار دهید تا اُمّتی برتر از اُمّتی دیگر بشود، جز این نیست که الله شما را بدان آزمایش می کند قطعاً (الله) برای شما در روز قیامت بیان می کند آنچه را که در آن اختلاف می کردید ۹۲

وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَ لَنَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۹۳)

و اگر الله می خواست هر آینه شما را یک اُمّت قرار می داد و لیکن هر کس گمراهی بخواهد (الله) گمراهش می کند و هر کس هدایت بخواهد (الله) هدایتش می کند و قطعاً از آنچه می کردید مورد سؤال قرار می گیرید ۹۳

وَ لَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَ تَذُوقُوا الشَّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۹۴)

و سوگند های خود را نیرنگی (و خیانت و تقلبی) میان خود نگیرید تا قدمی بعد از پایبندیش (به اسلام) لغزش کند پس بدی (عذاب) را بچشید بدآنچه (مردم را) از راه الله بازمی داشتید و برای (این گونه افراد) شما عذابی بزرگ است ۹۴

وَ لَا تَسْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۹۵)

و پیمان الله را به بهایی اندک نفروشید، جز این نیست که آنچه نزد الله است برای شما خیر است اگر بدانید ۹۵

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَ لَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۶)

آنچه نزد شما است پایان می یابد و آنچه نزد الله است پاینده است و قطعاً کسانی که شکیبایی کرده اند را به نیکوترین مُزدها پاداش دهیم بدانچه انجام می دادند ۹۶

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۷)

آنکس که (از شما) از مرد یا زن کار شایسته ای را انجام دهد در حالیکه مؤمن باشد پس به او زندگی می بخشیم زندگی پاک (در بهشت) و قطعاً به ایشان نیکوترین چیزی را که انجام می دادند را مُزد می دهیم ۹۷

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (۹۸)

پس هنگامی که قرآن را می خوانی پس به الله پناه ببر از شیطان (نابودگر) رانده شده ۹۸

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹)

همانا او (شیطان) را بر کسانی که ایمان آوردند و بر پروردگارشان توکل کرده اند تسلطی نیست ۹۹

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ (۱۰۰)

جز این نیست که تسلط او (شیطان) بر کسانی است که او را به سرپرستی گرفته اند و کسانی که شیطان را شریک قرار می دهند ۱۰۰

وَ إِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۰۱)

و هر گاه آیه ای را به جای آیه ای دیگر جایگزین کنیم (نسبت به احکام تورات و انجیل) و الله داناست بدانچه نازل می کند، (کافران) می گویند: جز این نیست که (ای محمد دروغ) بافته ای، بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۱۰۱

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ هُدًى وَ بُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ (۱۰۲)

(ای محمد) بگو: آن را روح القدس (جبرئیل) از جانب پروردگارت به حق نازل کرد تا کسانی که ایمان آوردند را اُستوار گرداند و هدایت و بشارتی برای (افراد) اسلام آورنده باشد ۱۰۲

وَلَقَدْ نَعَلُمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ
(۱۰۳)

و مسلماً می دانیم که ایشان (کافران) می گویند: جز این نیست که آن (قرآن) را بشری به او آموزش می دهد، بیان آن کسی که بدو این سخن را نسبت می دهند نارسا (گنگ) است در حالیکه این (قرآن) بیانی رسا و آشکار است ۱۰۳

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۰۴)

همانا کسانی که به آیات الله ایمان نمی آورند، الله ایشان را هدایت نمی کند و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۰۴

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ (۱۰۵)

جز این نیست که دروغ را کسانی بستند که به آیات الله ایمان نمی آورند و آنان دروغگو هستند ۱۰۵
مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَ لَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنْ اللَّهِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۰۶)

هر کس به الله بعد از ایمانش کفر بورزد مگر آن کس که وادار شود در حالیکه قلب او به ایمان اطمینان دارد (اشکالی نیست) و لیکن هر کس سینه خود را به کفر بگشاید پس بر او خشمی از جانب الله است و برای ایشان عذابی بزرگ است ۱۰۶

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (۱۰۷)

این بدان جهت است که ایشان زندگی دنیا را بر آخرت برگزیدند و آنکه الله گروه کافران را هدایت نمی کند ۱۰۷

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ (۱۰۸)

آنان کسانی هستند که الله بر قلب ها و گوشها و چشمهای ایشان مهر زده است و آنان غافل هستند ۱۰۸

لَا جَزَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۱۰۹)

شکی نیست که ایشان در آخرت از (افراد) زیانکار هستند ۱۰۹

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَ صَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
(۱۱۰)

سپس همانا پروردگار تو (ای محمد) کسانی که بعد از آزار دیدن مهاجرت کردند سپس کوشش کردند و شکیبایی کردند، همانا پروردگار تو بعد از آن آمرزندهٔ مهربان است ۱۱۰

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ ثُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۱۱۱)

روزی می‌آید که هر کس به دفاع از خویش مُجَادله کند و به هر کس آنچه انجام داده است (بی کم و کاست) پاداش می‌یابد و به ایشان ستم نمی‌شود ۱۱۱

وَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَ الْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ (۱۱۲)

و الله مثل شهری را زده است که امنیت داشت و آرام بود، رزق آن فراوان از هر سو می‌آمد پس به نعمتهای الله کُفر ورزیدند پس الله بخاطر عملکرد ایشان طعم گرسنگی و ترس را بر ایشان چشانید ۱۱۲
وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَ هُمْ ظَالِمُونَ (۱۱۳)

و مسلماً فرستاده ای از میان ایشان به سویشان آمد پس او را دروغ شُمرند پس عذاب ایشان را فرا گرفت و ایشان ستمگر بودند ۱۱۳

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَ اشْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (۱۱۴)

پس (ای ایمانداران) از آنچه به شما داده شد حلال پاکیزه را بخورید و نعمت الله را سپاسگزارید و فقط او را عبادت کنید ۱۱۴

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَ الدَّمَ وَ لَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَ مَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۱۵)

جز این نیست الله بر شما مُردار و خون و گوشت خوک را حرام کرد و آنچه نام غیر الله بر آن بُرده شود پس آن کس که ناچار شود و تجاوز کننده (به مرزهای الهی) نباشد پس همانا الله آمرزندهٔ مهربان است

۱۱۵

و لَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَ هَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ (۱۱۶)

و نگویید بدانچه زبان های شما به دروغ توصیف می کند که این حلال است و این حرام است تا بر الله دروغی را بسته باشید، همانا کسانی که بر الله دروغی را ببندند رستگار نشوند ۱۱۶

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۱۷)

بهرهٔ اندک (در این دنیا برای ایشان است) و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۱۷

وَ عَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَ مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۱۱۸)

و بر پیروان تورات حرام کردیم آنچه بر تو (ای محمد) از پیش خواندیم و ما بر ایشان ستم نکردیم و لیکن بر خویشتن ستم می کردند ۱۱۸

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ أَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۱۹)

سپس همانا پروردگار تو (ای محمد) به کسانی که کار بدی را به نادانی انجام دادند سپس بعد از آن توبه کردند و کار شایسته انجام دادند، همانا پروردگار تو بعد از آن آمرزندهٔ مهربان است ۱۱۹

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَ لَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۰)

همانا ابراهیم پیشوایی مُطیع برای الله یکتا بود و از مشرکین نبود ۱۲۰

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ اجْتَبَاهُ وَ هَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۲۱)

(ابراهیم) سپاسگزارِ نعمت های او بود و الله او را برگزید و (الله) او را به سوی راه راست هدایت کرد ۱۲۱

وَ آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۱۲۲)

و در دنیا به او (ابراهیم) نیکی را دادیم و همانا در آخرت از (افراد) شایسته است ۱۲۲

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۳)

سپس به سوی تو (ای محمد) وحی کردیم که از آئین ابراهیم یکتا پرست (حقّ گرا) پیروی کن و او از

مشرکین نبود ۱۲۳

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَ إِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (۱۲۴)

جز این نیست که " حکم سبت " قرار داده شد بر کسانی که در آن اختلاف کردند، همانا پروردگار تو میان

ایشان در روز قیامت حکم می کند درباره آنچه در آن اختلاف می کردند ۱۲۴

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ جَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۱۲۵)

(ای محمد) بخوان به سوی پروردگارت با حکمت و پندی نیکو و با ایشان با نیکویی مُجادله کن، همانا

پروردگار تو به حال کسی که از راه او گمراه گشته داناست و او به حال (افراد) هدایت یافته داناست ۱۲۵

وَ إِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَ لَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ (۱۲۶)

و اگر مُجازات می کنید متناسب با ظلمی که واقع شده‌اید مُجازات کنید و اگر شکیبایی کنید آن برای

(افراد) شکیبیا بهتر است ۱۲۶

وَ اصْبِرْ وَ مَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ لَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ (۱۲۷)

و (ای محمد) شکیبایی کن و شکیبایی تو جز برای الله نیست و بر ایشان (کافران) اندوهگین مباش و از

آنچه نقشه می کشند نگران مباش ۱۲۷

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ الَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ (۱۲۸)

همانا الله با کسانی است که پرهیزکاری کردند و کسانی که نیکوکار بودند ۱۲۸

سوره اسراء - ۱۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبَانِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱)

مُنْزَهُ اسْتِ كَسَى كَه بَنْدِه اش (مَحْمَد) رَا شَبَانِه اَز مَسْجِدِ الْحَرَامِ (بِكَّه) بِه سَوَى مَسْجِدِ الْاَقْصَى (بَيْتِ الْمَقْدَسِ، مَعْبَدِ سَلِيمَان) كَه پِيرَامُونِ اَن رَا بَرَكْتِ نِهَادِيْم - بُرْدِ تَا اَز نَشَانِه هَاى خُوِيْشِ بِه اَو نَشَانِ دِهِيْم، هِمَانَا اَو شِنَوَاى بِيْنَاَسْتِ ۱

وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا (۲)

وَ بِه مُوسَى كِتَابِ دَادِيْمِ وَ اَن رَا هِدَايْتِي بَرَاى بَنِي اِسْرَائِيْلِ قَرَارِ دَادِيْمِ، تَا جِزِ مِنْ (اللَّهِ) رَا وَكِيْلِ نَغِيْرِيْدِ ۲
ذُرِّيَّةً مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا (۳)

نَسْلِ اَنَانِ كَه بَا نُوحِ (دَر كِشْتِي) سَوَارِ كَرْدِيْمِ، هِمَانَا اَو بَنْدَهُ سِپَاَسْكَزَارِ بُوْدِ ۳

وَ قَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَ لَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا (۴)

بِه سَوَى بَنِي اِسْرَائِيْلِ نُوْشْتِيْمِ كَه الْبْتِه دَر زَمِيْنِ دُو بَارِ فِسَادِ مِي كَنِيْدِ وَ بَرْتَرِي مِي جُوِيْدِ، بَرْتَرِي بَزْرِكِ ۴
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَ كَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا (۵)

پَسِ وَقْتِي كَه وَعْدُهُ اَوَّلِيْنِ اَن دُو اَمْدِ، بَنْدِگَانِي اَز خُوْدِ رَا كَه جَنْجُوِيَانِي نِيْرُوْمَنْدِ بُوْدَنْدِ بَرِ شَمَا بَرَانْگِيْخْتِيْمِ
پَسِ مِيَاْنِ شَهْرِهَا گِشْتَنْدِ وَ وَعْدِه اِي اَنْجَامِ شَدْنِي گَرْدِيْدِ (حَمَلِه پَادِشَاهِ بَابِلِ بِه اَوْرَشَلِيْمِ) ۵

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَ اَمْدَدْنَاكُمْ بِاَمْوَالٍ وَ بَنِيْنٍ وَ جَعَلْنَاكُمْ اَكْثَرَ نَفِيْرًا (۶)

سِپَسِ چِيْرِكِي شَمَا بَرِ اَنهَا رَا بَاَزِ مِي گَرْدَانِيْمِ وَ شَمَا رَا بَا مَالِ هَا وَ پَسْرَانِ يَارِي مِي كَنِيْمِ وَ تَعْدَادِ شَمَا رَا
زِيَادِ مِي كَنِيْمِ ۶

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَ إِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَ لِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ لِيَتَّبِعُوا مَا عَلَّمْتُمْ بِرَأْسِ الْكُرْسِيِّ (۷)

اگر نیکی کنید برای خویش نیکی کرده اید و اگر بدی کنید پس برای خودتان است پس هنگامیکه وعده دیگر آمد (حمله پادشاهی روم به اورشلیم)، به مسجد (الاقصی) داخل شوند تا از اندوه چهره هایتان را زشت گردانند و چنانکه اولین بار داخل شدند و به هر چه دست یابند، یکسره آن را نابود کنند ۷

عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَ إِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَ جَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا (۸)

شاید پروردگارتان بر شما رحم کند و اگر بازگردید (به سوی شما) باز می گردیم و جهنم را برای کافران تنگنایی قرار داده ایم ۸

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَ يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا (۹)

همانا این قرآن هدایت می کند بدانچه تماماً پایدار است و مؤمنین، کسانیکه اعمال شایسته انجام دادند را مُزده می دهد که برای ایشان مُزدی بزرگ است ۹

وَ أَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۰)

و آنکه بر کسانیکه ایمان به آخرت نمی آورند برای ایشان عذابی دردناک آماده کرده ایم ۱۰

وَ يَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَ كَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا (۱۱)

و انسان (ناآگاهانه) دعای شرّ می کند همچون دعای او به خیر و انسان شتاب کننده (عجول) است ۱۱

وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَ جَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَ الْحِسَابَ وَ كُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا (۱۲)

و شب و روز را دو نشانه قرار دادیم پس نشانه شب را محو کردیم و نشانه روز را روشن قرار دادیم تا فزونی از پروردگار خویش بجوید و تا شمارش سال ها و حساب را بدانید و همه چیز را به طور کامل

شرح دادیم ۱۲

وَ كُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَ نُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا (۱۳)

و هر انسانی را نامه (اعمال) او را به گردنش بیاویزیم و روز قیامت برای او نوشته ای را بیرون آوریم که آن را باز شده بیابد ۱۳

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا (۱۴)

نامه خویش را بخوان، امروز تو به خویشتن در حسابرسی کافی هستی ۱۴

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا (۱۵)

هر کس هدایت شود پس جز این نیست که بر خویشتن هدایت می شود و هر کس گمراه شود پس جز این نیست که بر علیه خود گمراه شود و هیچ باربرنده ای بار (گناه) دیگری را بر ندارد و ما عذاب کننده نیستیم تا فرستاده ای را برانگیزیم ۱۵

وَ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا (۱۶)

و هر گاه اراده کنیم تا شهری را هلاک سازیم به (افراد) خوشگذران (عیاش) آن امر می کنیم تا در آن نافرمانی کنند پس از آن عذاب قطعی (واجب) می گردد پس آن (مردم) را یکسره نابود کردیم ۱۶

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَ كَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا (۱۷)

و چه بسا قوم های بعد از نوح را هلاک کردیم و پروردگار تو به گناهان بندگان خویش آگاه است ۱۷
مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا (۱۸)

آنکس که خواستار زندگی این دنیا باشد به زودی هر که را خواهیم بهره ای از آن می دهیم سپس جهنم را برایش مقرر کردیم تا سرزنش شده و رانده در آن وارد شود ۱۸

وَ مَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (۱۹)

و هر کس که آخرت را بخواهد و برای آن بکوشد و مؤمن باشد پس آنان کوشش ایشان مورد قدردانی قرار می گیرد ۱۹

كُلًّا نُمِدُّ هُوْلَاءِ وَ هُوْلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَ مَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا (۲۰)

هر کدام چه اینان و چه آنان را از بخشش پروردگارت یاری می‌رسانیم و بخشش پروردگار تو از کسی منع

نشده است ۲۰

انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَ لِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَ أَكْبَرُ تَفْضِيلاً (۲۱)

نگاه کن که چگونه بعضی از ایشان را بر بعضی فزونی دادیم و قطعاً آخرت در مراتب بزرگتر است و در

فزونی‌ها بزرگتر است ۲۱

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهاً آخَرَ فَتَقَعَدَ مَذْمُوماً مَحْدُولاً (۲۲)

با الله صاحب قدرت دیگری را قرار نده که سرزنش شده خوار شوی ۲۲

وَ قَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَاناً إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ

لَهُمَا أَوْفَ وَ لَا تَنْهَرُهُمَا وَ قُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيماً (۲۳)

و پروردگار تو حُکم کرد که جز او را عبادت نکنید و به پدر و مادر نیکی کنید اگر چه نزد تو یکی از آنان یا

هر دو به پیری برسند، به ایشان نگو بیزارم از شما و بر (سر) ایشان فریاد نزن و با ایشان گفتاری گرامی

بگو ۲۳

وَ اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ قُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيراً (۲۴)

و بال فروتنی از مهربانی را برای آنان فرود آور و بگو: پروردگارا بر آنان رحم کن چنانکه مرا در کودکی

پرورش دادند ۲۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غُفُوراً (۲۵)

پروردگار شما داناتر است بدانچه در دل‌های شماست، اگر شایسته باشید پس همانا او برای (افراد)

بازگشت‌کننده (به سوی الله) آمرزنده است ۲۵

وَ آتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَ الْمِسْكِينَ وَ ابْنَ السَّبِيلِ وَ لَا تُبَذِّرْ تَبْذِيراً (۲۶)

و به خویشاوند و بینوا و در راه مانده حق او را بده و به هیچ وجه زیاده روی (ولخرجی) مکن ۲۶

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَ كَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كُفُوراً (۲۷)

همانا (افراد) ولخرج همراهان شیاطین (نابودگران) هستند و شیطان (نابودگر) به پروردگار خویش ناسپاس بود ۲۷

وَإِنَّمَا تُعْرَضُونَ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا (۲۸)

و اگر از ایشان در راستای رحمتی از پروردگار خویش که بدان اُمید داری روی برگردانی پس با ایشان گفتاری آرام بگو ۲۸

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا (۲۹)

و دستت را بسته به گردن خویش قرار نده (خسیس مباش) و آن را بی حدّ (بدون حساب) باز نکن تا سرزنش شده حسرت خورده بنشینی ۲۹

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا (۳۰)

همانا پروردگارت رزق را وسعت دهد به هر کس که بخواهد و به اندازه قرار می دهد (برای هر کس که بخواهد)، همانا او به (حال) بندگان خویش آگاه است ۳۰

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيَّةً ۖ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْأً كَبِيرًا (۳۱)

و فرزندان خویش را از ترس تهیدستی نکشید ایشان را و شما را ما رزق می دهیم، همانا کُشتن ایشان خطایی بزرگ است ۳۱

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِتْنَهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا (۳۲)

و به زنا نزدیک نشوید، همانا آن کاری زشت (ناشایست) است و بدترین راه (شیوه) است ۳۲

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا (۳۳)

و نفسی را نکشید که الله آن را حرام کرد مگر به حقّ و کسی که به ستم کُشته شود برای سرپرست او تسلّطی قرار دادیم پس (خونخواه او) در کُشتن تجاوز نکند، همانا او یاری شونده (از سوی الله) است ۳۳

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا
(۳۴)

و به مال یتیم نزدیک نشوید مگر آنگونه که نیکوتر است تا به رُشد بلوغ برسد و به عهد خود وفا کنید،
همانا از عهد (پیمان) بازخواست خواهید شد ۳۴

و أَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَ زِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا (۳۵)

و پیمانه را تمام دهید هنگامیکه آن را اندازه می گیرید و با ترازوی درست وزن کنید، این بهتر و نیکوتر در
سرانجام است ۳۵

و لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا (۳۶)

و آنچه را که بدان دانش (دینی) نداری را پیروی مکن، همانا گوش و چشم و دل هر کدام آنها (در روز
قیامت) از آن بازخواست خواهند شد ۳۶

و لَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَ لَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا (۳۷)

و در زمین با خودپسندی راه مرو، همانا تو هرگز زمین را نشکافی و هرگز به کوهها در بلندی نرسی ۳۷
كُلُّ ذَلِكُمْ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا (۳۸)

همه اینها نزد پروردگار تو گناه و ناپسند است ۳۸

ذَلِكُمْ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا
(۳۹)

این آن چیزی است که پروردگارت از حکمت به سوی تو نازل کرد و با الله صاحب قدرتی دیگری را قرار
مده تا در جهنم سرزنش شده رانده وارد شوی ۳۹

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَ اتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا (۴۰)

آیا پروردگارتان برای شما پسران را برگزیده است و از فرشتگان دخترانی را برگرفته است؟ همانا شما
گفتاری سنگین (کُفرآمیز) را می گوئید ۴۰

وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَ مَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا (۴۱)

و مسلماً در این قرآن سخنان گوناگون آورديم تا یادآور شوند و ایشان را جز فرار نمی افزاید ۴۱

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا (۴۲)

(ای محمد) بگو: اگر با او (الله) صاحب قدرتهایی می بود چنانکه می گویند در آن هنگام به سوی صاحب

عرش راهی (چیرگی) را می جستند ۴۲

سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا (۴۳)

مُنْزَه و برتر است از آنچه (کافران) می گویند، (الله) برتر بزرگ (است) ۴۳

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ فِيهِنَّ وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَ لَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ

تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا (۴۴)

برای او آسمان های هفتگانه و زمین تسبیح می گویند و آنان که در آنها هستند، چیزی نیست جز آنکه به

سپاس او تسبیح گوید، لیکن تسبیح ایشان را در نمی یابند، همانا او (الله) بُرْدبار آمرزنده است ۴۴

وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا (۴۵)

و هنگامیکه قرآن را بخوانی میان تو و میان آنان که به آخرت ایمان نمی آورند پرده ای پوشیده قرار

می دهیم ۴۵

وَ جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ

أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا (۴۶)

و بر دلهای آنان پردههایی قرار می دهیم که آنرا در نیابند و در گوشهای ایشان سنگینی است و هر گاه

پروردگار خویش را در قرآن به تنهایی یاد کنی از نفرت پشت بر می گردانند ۴۶

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَ إِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا

مَسْحُورًا (۴۷)

ما دانا هستیم بدانچه به آن گوش فرا می دهند هنگامیکه به تو (ای محمد) گوش فرا می دهند و

هنگامیکه نجوا می کنند، هنگامیکه ستمکاران می گویند: جز مردی جادو شده را پیروی نمی کنی ۴۷

انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا (۴۸)

(ای محمد) نگاه کن چگونه بر تو مثل ها زدند پس گمراه شدند و راه به جایی نمی برند ۴۸

و قَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا (۴۹)

و (کافران) گفتند: هنگامیکه ما استخوان ها و خاک شدیم، آیا ما در خلقتی نوین برانگیخته می شویم؟

۴۹

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا (۵۰)

(ای محمد) بگو: سنگ یا آهن باشید ۵۰

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ

رُءُوسَهُمْ وَ يَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا (۵۱)

یا هر آفرینشی از آنچه در سینه های شما (نظرتان) بزرگ می نماید (برانگیخته می شوید) پس به زودی

خواهند گفت: چه کسی ما را برمی گرداند، (ای محمد) بگو: آن کسی که شما را نخستین بار آفرید پس

سرهای خویش را به سوی تو می چرخانند و (کافران) می گویند: آن چه هنگام است؟ (ای محمد) بگو:

امید است که نزدیک باشید ۵۱

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَ تَظُنُّونَ إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا (۵۲)

روزی که شما را فرا می خوانند پس با سپاس او (الله) اجابت می کنید و می پندارید که جز اندکی (در

دنیا) نمانده اید ۵۲

وَ قُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

(۵۳)

و (ای محمد) به بندگانم بگو: به نیکوترین شیوه سخن بگویند همانا شیطان (نابودگر) میان شما نزاع

ایجاد می کند، همانا شیطان (نابودگر) برای انسان دشمنی آشکار است ۵۳

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأُ يَرْحَمَكُمْ أَوْ إِنَّ يَشَأُ يُعَذِّبْكُمْ وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً (۵۴)

پروردگارتان به شما داناتر است، اگر بخواهد بر شما رحمت می آورد و اگر بخواهد شما را عذاب می کند و

ما تو را (ای محمد) بر ایشان نگهبان نفرستادیم ۵۴

و رَبِّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ لَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَ آتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا
(۵۵)

و پروردگارت بدانچه در آسمانها و زمین است داناتر است و قطعاً بعضی از پیامبران را به بعضی فزونی دادیم و به داود زبور را دادیم ۵۵

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَ لَا تَحْوِيلًا (۵۶)

(ای محمد) بگو: کسانی را که می پندارید را صدا بزنید پس مالک دفع زیان و نه تغییری از شما نیستند
۵۶

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَ يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَ يَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ
عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا (۵۷)

آنان را که صدا می زنید خود به سوی پروردگارشان وسیله‌ای را می جویند تا هر کدامشان (به سوی پروردگار) نزدیک تر گردند و به رحمت او امیدوار هستند و از عذابش می ترسند، همانا عذاب پروردگارت ترسناک است ۵۷

وَ إِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا (۵۸)

و شهری نیست جز آنکه ما هلاک کننده آن یا عذاب کننده آن به عذابی سخت پیش از روز قیامت باشیم، این در کتاب (الله) نوشته شده است ۵۸

وَ مَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَ آتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَ مَا
نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا (۵۹)

و ما را باز نداشت از اینکه نشانه‌ها را بفرستیم جز آنکه آنها را پیشینیان دروغ شُمرند و به (قوم) ثمود ماده شتر را به عنوان دلیل روشن دادیم پس بدان ستم کردند و نشانها را جز برای بیم دادن (به مردم) نمی فرستیم ۵۹

وَ إِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَ نُحَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا (٦٠)

و هنگامیکه به تو (ای محمد) گفتیم که همانا پروردگارت به مردم احاطه دارد و خوابی که به تو نشان دادیم و (نیز) آن درخت لعنت شده در قرآن (درخت ممنوعه باغ عدن) را جز آزمایشی برای مردم قرار ندادیم و ما آنها را بیم می دهیم پس ایشان را جز سرکشی بزرگ نمی افزاید ۶۰

وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَ أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا (٦١)

و هنگامیکه به فرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید پس سجده کردند جز ابلیس، (شیطان) گفت: آیا به کسی که او را از گل آفریده ای سجده کنم؟ ۶۱

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا (٦٢)

(شیطان به الله) گفت: این (آدم) که تو بر من گرامی داشته ای را می بینی اگر مرا تا روز قیامت مهلت دهی نسل او را جز اندکی (با گمراهی) نابود می گردانم ۶۲

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا (٦٣)

(الله) فرمود: برو پس هر کس تو را از ایشان (مردم) پیروی کند پس جهنم برای شما مجازاتی کامل است ۶۳

وَ اسْتَفْزِرْ مِنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَ أُجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَ رَجَلِكَ وَ شَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَ الْأَوْلَادِ وَ عَدَّهُمْ وَ مَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا (٦٤)

و (ای شیطان) هر که را از ایشان توانستی به آواز خود تحریک کن و بر ایشان با سواره و پیاده خویش بتاز و با ایشان در مال ها و فرزندان مشارکت کن و به ایشان وعده بده و ایشان را شیطان (نابودگر) جز به فریب وعده نمی دهد ۶۴

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَ كَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكَيْلًا (٦٥)

همانا (ای شیطان) تو را بر بندگانم تسلطی نیست و پروردگار تو در مقام وکالت کافی است ۶۵

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا (٦٦)

پروردگار شما آن کسی است که برای شما کشتی را در دریا حرکت می دهد تا به احسان (برکات او) دست یابید، همانا او با شما مهربان است ۶۶

وَ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَيْهٖ فَلَمَّا نَجَّكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَ كَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا (٦٧)

و هنگامیکه شما را در دریا رنجی برسد، آنکه جز او (الله) را صدا می زنید (از نظرتان) ناپدید شود پس زمانی که شما را به سوی خُشکی نجات داد (از دستورات الله) روی می گردانید و انسان بسیار ناسپاس است ۶۷

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكَيْلًا (٦٨)

آیا ایمن هستید که شما را در کنار خُشکی فرو برد یا بر شما طوفان سنگریزه بفرستد پس برای خویش وکیلی نیابید؟ ۶۸

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا (٦٩)

آیا ایمن هستید که شما را در آن (دریا) بار دیگر بازگرداند پس تندباد شکننده ای بر شما بفرستد تا شما را غرق کند بدآنچه کفر ورزیدید سپس برای خود در برابر ما بازخواست کننده ای نیابید ۶۹

وَ لَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَ حَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ رَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَ فَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا (٧٠)

و مسلماً فرزندان آدم را گرامی داشتیم و در خُشکی و دریا ایشان را حمل کردیم و ایشان را از پاکیزه ها رزق دادیم و ایشان را بر بسیاری از آنچه خلق کردیم فراوان فزونی دادیم ۷۰

يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَ لَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا (٧١)

روزی که همه مردم را به سبب اعمالشان فرا بخوانیم پس آن که کتاب او به دست راستش داده شود پس آنان کتاب خود را بخوانند و به اندازه سر مویی ستم نشوند ۷۱

وَ مَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَ أَضَلُّ سَبِيلًا (٧٢)

و آنکه در این (دنیا) کور بوده است پس در آخرت کور و در راه گمراه تر است ۷۲

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَنا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلاً (۷۳)

و نزدیک بود (ای محمد) تو را فریب دهند از آنچه به سوی تو وحی فرستادیم تا بر ما جز آن را (دروغ)

ببندی، در آن هنگام تو را به دوستی می‌گرفتند ۷۳

وَ لَوْ لَا أَنْ تَبْتَئَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئاً قَلِيلاً (۷۴)

و اگر تو را (ای محمد) استوار نمی‌داشتیم قطعاً نزدیک بود که به سوی ایشان اندکی میل کنی ۷۴

إِذَا لَأَذْفَنَّاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَ ضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيراً (۷۵)

در آن هنگام تو را دو برابر زندگی و دو برابر (عذاب) مُردن را می‌چشانیدیم سپس برای خویش در برابر ما

یاوری را نمی‌یافتی ۷۵

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلاً (۷۶)

و (ای محمد) نزدیک بود که تو را (کافران) از زمین با خواری بیرون کنند و در آن هنگام بعد از تو جز

اندکی باقی نمی‌ماندند ۷۶

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَ لَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلاً (۷۷)

شیوه آنانکه پیش از تو (ای محمد) از فرستادگان خویش ارسال کردیم (همینگونه بود) و برای شیوه ما

تبدیلی (تغییری) را پیدا نمی‌کنی ۷۷

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوداً (۷۸)

و نماز را از زوال خورشید تا تاریکی شب به پای دار و نماز صبح را (به پای دار)، همانا خواندن نماز صبح

مورد تأکید است ۷۸

وَ مِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقاماً مَحْمُوداً (۷۹)

و پاسی از شب در آن بیدار باش که (نماز شب) مخصوص تو می‌باشد، پروردگارت تو را (ای محمد) به

جایگاهی شتوده برساند ۷۹

وَ قُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ أَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَاناً نَصِيراً (۸۰)

و (ای محمد) بگو: پروردگارا مرا به بنیاد راستی داخل فرما و مرا به سوی اساس راستی خارج نما و برای من از نزد خویش دلیلی (قدرتی) یاری شده قرار ده ۸۰

و قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا (۸۱)

و (ای محمد) بگو: حق آمد و باطل نابود شد، همانا باطل مستحق نابودی است ۸۱

و تُنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَ لَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا (۸۲)

و از قرآن آنچه درمان و رحمتی برای مؤمنان است را نازل می کنیم و ستمگران را جز زیان نمی افزاید ۸۲

وَ إِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَ نَأَى بِجَانِبِهِ وَ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَتُوسَّأُ (۸۳)

و هنگامیکه بر انسان نعمت بفرستیم روی بگرداند و به یک سو دوری می گزیند و هنگامیکه او را شری برسد بسیار ناامید می شود ۸۳

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا (۸۴)

(ای محمد) بگو: هر کس بر راه و روش خویش عمل کند پس پروردگارتان داناتر است بدان که در راهش هدایت یافته است ۸۴

وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَ مَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا (۸۵)

از تو درباره روح (کارگزار الهی) می پرسند (ای محمد) بگو: روح امر پروردگار من است و از دانش جز اندکی داده نشده اید ۸۵

وَ لَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا (۸۶)

و اگر بخواهیم می بریم آنچه را به سوی تو (ای محمد) وحی می فرستیم سپس برای خویش در برابر ما وکیلی را پیدا نمی کنی ۸۶

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا (۸۷)

مگر (بواسطه) بخششی از پروردگارت، همانا فزونی او بر تو بزرگ است ۸۷

قُلْ لَئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَ الْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَ لَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا (۸۸)

(ای محمد) بگو: اگر انسان و جنّ جمع شوند بر آنکه مانند این قرآن را بیاورند به مانندش را نمی توانند بیاورند و اگر چه بعضی از ایشان به بعضی پُشتیان باشند ۸۸

و لَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا (۸۹)

و مسلماً برای مردم در این قرآن از هر مثلی قرار دادیم پس بیشتر مردم امتناع کردند و جز کُفر (را طلب نکردند) ۸۹

و قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا (۹۰)

و (کافران) گفتند: هرگز به تو ایمان نیاوریم تا برای ما از زمین چشمه ای را بشکافی ۹۰

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا (۹۱)

یا تو را باغی از خرما و انگور باشد که نهرها در میان آنها (باغ ها) روان باشد ۹۱

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا (۹۲)

یا آسمان را پاره پاره بر (سر) ما بیفکنی، یا الله و فرشتگان را رو در رو (ما) بیاوری ۹۲

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَ لَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا (۹۳)

یا تو را خانه ای از طلا باشد، یا در آسمان بالا روی و هرگز بالا رفتن تو (در آسمان) را باور نکنیم تا بر ما کتابی را نازل کنی که آن را بخوانیم، (ای محمد) بگو: پروردگار من مُنزه است، آیا من جز بشری فرستاده شده هستم؟ ۹۳

وَ مَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَوْ بَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا (۹۴)

و مردم را چیزی بازداشت که ایمان آورند هنگامی که هدایت بسوی ایشان آمد جز آن که گفتند: آیا الله بشری فرستاده شده را برانگیخته است؟ ۹۴

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْسُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا (۹۵)

(ای محمد) بگو: اگر در زمین فرشتگانی بود که به اطمینان راه می رفتند قطعاً برای ایشان از آسمان فرشته ای فرستاده شده را ارسال می کردیم (از جنس خودشان می فرستادیم) ۹۵

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيداً بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبيراً بَصِيراً (۹۶)

ای محمد) بگو: الله در مقام گواهی بین من و شما کافی است، همانا او به حال بندگانش آگاه است ۹۶
وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَ نَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى
وُجُوهِهِمْ عُمياً وَ بُكماً وَ صُمّاً مَاؤَاهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعيراً (۹۷)

و آن را که الله هدایت کند او هدایت شده است و آن را که گمراه کند هرگز جز او (الله) سرپرستانی را
پیدا نخواهی کرد و روز قیامت آنان در حالیکه چهره ایشان رو به زمین است کور و لال و کر محشور
می سازیم، جایگاه ایشان جهنم است، هر گاه شعله ای فرو نشیند آتش را بر ایشان می افزایم ۹۷

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَ قَالُوا أَ إِذَا كُنَّا عِظَاماً وَ زُفَاتاً أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقاً جَدِيداً (۹۸)
این جزای ایشان است، زیرا که ایشان به آیات ما کُفر ورزیدند و (کافران) گفتند: آیا وقتی استخوانها و
خاک شدیم، آیا در خلقتی جدید برانگیخته می شویم؟ ۹۸

أ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَ جَعَلَ لَهُمْ أَجَلاً لَّا
رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُوراً (۹۹)

آیا توجه نکردند الله کسی است که آسمانها و زمین را خلق کرد، (او) تواناست بر آن که مانند ایشان را
خلق کند و برای ایشان مهلتی را قرار داده است که در آن شگی نیست پس ستمکاران جز ناسپاسی را
نخواستند ۹۹

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَ كَانَ الْإِنْسَانُ قَتُوراً (۱۰۰)

ای محمد) بگو: اگر شما گنجینه های رحمت پروردگارم را داشتید در آن هنگام از ترس بخشش خودداری
می کردید و انسان بسیار بخیل است ۱۰۰

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا
مُوسَى مَسْحُوراً (۱۰۱)

و مسلماً به موسی نه نشانه روشن را دادیم پس از بنی اسرائیل سؤال کن چون بسوی ایشان (موسی)
آمد پس فرعون به او گفت: همانا من ای موسی تو را جادو شده می پندارم ۱۰۱

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هُوَإِلَّا إِيَّا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا (۱۰۲)

(موسی) گفت: مسلماً (تو) می دانی که این آیات را که مایه عبرت است جز پروردگار آسمانها و زمین

نازل نکرده است و همانا ای فرعون من تو را هلاک شده می پندارم ۱۰۲

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا (۱۰۳)

پس (فرعون) اراده کرد که از زمین ایشان (موسی و هارون) را بیرون کند پس او و همه آنان را که با او

بودند را غرق نمودیم ۱۰۳

وَ قُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا (۱۰۴)

و بعد از او به بنی اسرائیل گفتیم: در زمین سکونت گیرید تا گاهی که وعده آخر ما بیاید، (در آن هنگام)

همه شما را با هم می آوریم ۱۰۴

وَ بِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَّلَ وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا (۱۰۵)

و به حق آن (قرآن) را فرستادیم و به حق فرود آمد و (ای محمد) تو را جز بشارت دهنده و هشدار دهنده

نفرستادیم ۱۰۵

وَ قُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَ نَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا (۱۰۶)

قرآنی که آن را جداگانه فرستادیم تا آن را بر مردم شمرده شمرده بخوانی و آن را به تدریج نازل کردیم

۱۰۶

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ سُجَّدًا (۱۰۷)

(ای محمد) بگو: اگر بدان (قرآن) ایمان آورید یا نیاورید، همانا کسانی که به ایشان پیش از آن دانش

(کتابهای الهی پیشین) داده شد هنگامیکه بر ایشان (قرآن) تلاوت شود بر چانه ها به سجده بیفتند ۱۰۷

وَ يَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنَّا كَانُوا وَعَدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا (۱۰۸)

و می گویند: پروردگار ما منزه است، قطعاً وعده پروردگارمان انجام شدنی است ۱۰۸

وَ يَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَ يَزِيدُهُمْ خُشُوعًا (۱۰۹)

و بر چانه ها (بر خاک) بیفتند، گریه می کنند و بر فروتنی ایشان می افزاید ۱۰۹

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَ لَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَ لَا تَخَافُوا بِهَا
وَ ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۱۰)

(ای محمّد) بگو: الله را صدا بزنید یا رحمان (بخشنده) را صدا بزنید، هر کدام را صدا بزنید برای او
خصوصیات نیکو است و صدای خویش را در نماز بلند نکن و آن را آهسته نیاور و میان این دو راهی را
بجوی ۱۱۰

وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَّلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ وَ
كَبْرُهُ تَكْبِيرًا (۱۱۱)

(ای محمّد) بگو: سپاس الله، کسی را که واسطه ای برنگرفت و شریکی در پادشاهی او نیست و خوار
نیست که ولی (یاور) نیاز داشته باشد و او (الله) را بسیار تکریم نما ۱۱۱

سوره کهف - ۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَ لَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا (۱)

سپاس الله را که بر بنده خویش کتاب را نازل نمود و برای آن (قرآن) انحرافی قرار نداد ۱
فَيَّمَا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَ يُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا (۲)
(کتابی) پایدار است تا (بوسیله آن کافران را) از عذاب سخت خود هشدار دهد و مؤمنان را نوید دهد،
کسانیکه اعمال شایسته انجام می دهند که بر ایشان مُزدی نیکو است ۲

مَا كَيْفَ فِيهِ أَبَدًا (۳)

در آن همیشه خواهند بود ۳

وَ يُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا (۴)

و هشدار دهد کسانی که گفتند: الله واسطه ای را برگرفته است ۴

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا (۵)

و ایشان و نه پدرانشان بدان دانشی ندارند، کلمه (کُفَر آمیز) بزرگی است که از دهان های ایشان خارج می شود و جز دروغی را نمی گویند ۵

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنَّ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا (۶)

پس شاید تو (ای محمد) خویشتن را به سبب (رویگردانی) آنها، اگر به این گفتار (قرآن) ایمان نیاورند از اندوه هلاک کنی ۶

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا (۷)

همانا ما آنچه بر زمین است را زینت قرار دادیم تا ایشان را آزمایش کنیم که کدامیک در اعمال نیکوترند

۷

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا (۸)

و همانا ما (در روز قیامت) آنچه را بر آن (زمین است) را بیابانی بایر (برهوتی) خواهیم کرد ۸

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا (۹)

آیا پنداشته ای که "یاران کهف" و "رَقیم" از نشانه های شگفت ما بودند ۹

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا (۱۰)

هنگامیکه جوانان به غار پناه بردند و گفتند: پروردگارا از نزد خویش برای ما رحمتی ببخش و برای ما، کارمان را به سوی رُشد (هدایت) آماده کن ۱۰

فَصَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا (۱۱)

پس در غار سالیانی چند آنها را به خواب بُردیم ۱۱

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا (۱۲)

سپس ایشان را برانگیختیم تا معلوم سازیم کدامیک از دو گروه مدّت ماندنشان را بهتر حساب می کنند ۱۲

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَ زِدْنَاَهُمْ هُدًى (۱۳)

(ای محمد) ما بر تو خبر ایشان را به حق می خوانیم، همانا ایشان جوانانی بودند که به پروردگار خویش ایمان آوردند و هدایت ایشان را افزودیم ۱۳

وَ رَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا (۱۴)

و دلهای ایشان را قوی کردیم هنگامیکه (از خواب) برخاستند پس گفتند: پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز جز او (الله) صاحب قدرتی را صدا نزنیم قطعاً (در آن هنگام) سخن بیهوده (گزارف) گفته ایم ۱۴

هُؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۵)

آن قوم ما جز او (الله) صاحب قدرتی را برگرفتند، چرا برای (ادعاهای) خویش دلیل آشکار نمی آورند؟ پس کیست ستمگرتر از آنکه بر الله دروغی را ببندد ۱۵

وَ إِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ يَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا (۱۶)

و هنگامیکه از (مشرکین) کناره گرفتید و از آنچه جز الله عبادت می کردند پس به غار پناه آورید، پروردگارتان برای شما رحمت خویش را بگستراند و برای شما از کارتوان آسایشی را آماده می کند ۱۶

وَ تَرَى السَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَ هُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَ مَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا (۱۷)

و خورشید را می دیدی هنگامیکه طلوع می کرد به سمت راست غارشان می تابید و گاهی که غروب می کرد به سمت چپشان می تابید و ایشان در پهنه آن غار بودند، این از نشانه های الله است هر کس را

الله هدایت کند پس او هدایت شده است و هر کس را گمراه کند پس هرگز برای او سرپرست
رشد دهنده ای پیدا نخواهی کرد ۱۷

و تَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَ هُمْ رُقُودٌ وَ نَقَلْبُهُمْ دَاتَ الْيَمِينِ وَ دَاتَ الشَّمَالِ وَ كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ
لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَ لَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا (۱۸)

و ایشان را بیدار می پنداری، در حالیکه ایشان خواب هستند و ایشان را به سوی راست و چپ
می گردانیدیم و سگ ایشان بازوهای خود را در آستانه غار دراز کرده است، اگر بر آنان می نگرستی همانا
از ایشان فرار می کردی و هر آینه وجودت از ترس ایشان پُر می شد ۱۸

وَ كَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ
أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَ
لِيَتَلَطَّفْ وَ لَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا (۱۹)

و اینچنین ایشان را برانگیختیم تا میان خویش سؤال کنند، گوینده ای از ایشان گفت: چه مدت
مانده اید؟ گفت: روزی یا پاره ای از روز مانده ایم، پروردگار شما داناتر است بدانچه مانده اید پس یکی
از خودتان را با این پول های خود به سوی شهر بفرستید تا ببینند کدامین خوراک پاکیزه تر است پس
شما را رزقی از آن بیاورد و باید به نرمی رفتار کند تا بر شما کسی را آگاه نسازد ۱۹

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَ لَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا (۲۰)

همانا اگر ایشان (کافران) بر شما دست یابند، شما را سنگسار کنند یا شما را در آئین خود برگردانند،
هرگز در آن هنگام ابداً رستگار نشوید ۲۰

وَ كَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ أَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ
فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا (۲۱)

و اینچنین بر ایشان آگاه ساختیم که وعده الله حق است و آنکه ساعت (قیامت) شکی در آن نیست،
هنگامیکه (مردم) با یکدیگر در کار خویش ستیزه می کردند پس (مردم) گفتند: بر ایشان (یاران کهف)

بنایی (یادبود) بسازید، پروردگارشان به آنان داناتر است، گفتند: کسانی که بر کار آنها دست یافتند، قطعاً بر (محلّ اقامت) ایشان مسجدی را بسازیم ۲۱

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ خَمْسَةً سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَ يَقُولُونَ سَبْعَةً وَ تَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَ لَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا (۲۲)

به زودی گویند: سه نفر بودند و چهارمین ایشان سگشان است و گویند: پنج نفر بودند و ششمین ایشان سگشان است، تیر در تاریکی افکندن است (گمان باطل است) و گویند: هفت نفر بودند و هشتمین ایشان سگشان است، (ای محمد) بگو: پروردگار من به تعداد ایشان داناتر است، ایشان را جز افراد کمی نمی دانند پس درباره (تعداد) ایشان (اصحاب کهف) جز صحبتی گذرا انجام نده و درباره (تعداد) آنان از هیچکس مپرس ۲۲

وَ لَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكِ عَدَاً (۲۳)

و در خصوص چیزی نگوئید که قطعاً من آن را فردا انجام می دهم ۲۳

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَ اذْكَرُ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَ قُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا (۲۴)

مگر آنکه الله بخواهد و پروردگار خویش را یاد کن هنگامیکه فراموش می کنی و (ای محمد) بگو: امید است که پروردگارم به نزدیکتر از این در راه رُشد مرا هدایت کند ۲۴

وَ لَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَ اذْدَادُوا تِسْعًا (۲۵)

و ایشان در غار سیصد سال ماندند و نه سال بیفزودند ۲۵

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَ أَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا (۲۶)

(ای محمد) بگو: الله به زمانی که خواب بودند داناتر است، برای او ناپیدای آسمانها و زمین است چه بینا و چه شنواست، جز او (الله) سرپرستی برای ایشان نیست و (الله) در حکم خویش احدی را شریک

نگرداند ۲۶

وَ اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَ لَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا (۲۷)

و (ای محمد) بخوان آنچه به سوی تو از کتاب پروردگارت وحی شده است، تغییر دهنده ای برای سخنان او نیست و هرگز جز او پناهگاهی نخواهی یافت ۲۷

وَ اصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَ الْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَ لَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ لَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَ اتَّبَعَ هَوَاهُ وَ كَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا (۲۸)

و خویشتن را شکیبا ساز با کسانی که پروردگار خود را بامدادان و شامگاهان صدا می زنند، روی او (الله) را می‌خواهند (راه هدایت او را می طلبند) و چشمان تو (ای محمد) از ایشان باز نگردد که زیور زندگی دنیا را بخواهی و کسی که دل او را از یاد خود غافل کردیم و هوس خویش را پیروی کرد را اطاعت نکن و کار او بر اساس تجاوز است ۲۸

وَ قُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَ مَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَ إِنْ يَسْتَعِثُّوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَ سَاءَتْ مُرْتَفَقًا (۲۹)

و (ای محمد) بگو: حق از جانب پروردگار شماست پس هر کس خواهد ایمان آورد و هر کس خواهد کافر شود، همانا برای ستمکاران آتشی را آماده کرده ایم که ایشان را سراپرده آن فرا می گیرد و اگر فریاد کنند به آبی چون آهن گداخته فریاد رسی شوند، چهره ها را بسوزاند چه نوشیدنی بدی است و چه جایگاه زشتی است ۲۹

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا (۳۰)

همانا کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند، همانا ما مزد آن که کار نیک کرد را تباه نمی سازیم ۳۰

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ يَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَ إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَ حَسَنَتْ مُرْتَفَقًا (۳۱)

آنان بر ایشان باغ‌های جاودان است که از زیر آنها نهرها جاریست، در آن با دستبندهایی از طلا آراسته شوند و لباس‌های سبزی از حریر نازک و حریر ضخیم می‌پوشند، در آن بر تخت‌ها تکیه می‌زنند، چه خوب پاداشی است و چه آسایشگاه نیکویی است ۳۱

و أَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَ حَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا (۳۲)

و برای ایشان مثل دو مرد را بزن که برای یکی از ایشان دو باغ از انگورها قرار دادیم و پیرامون آنها را با درختان خرما پوشاندیم و میان آنها کشتزاری قرار دادیم ۳۲

كَلْنَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكْلَهَا وَ لَمْ تَنْظِلْ مِنْهُ شَيْئًا وَ فَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا (۳۳)

هر باغ محصول خود را بی‌هیچ کم و کاست دادند و میان آنها نهری را پدید آوردیم ۳۳

وَ كَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَ هُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَ أَعَزُّ نَفْرًا (۳۴)

و او را محصولات گوناگون بود پس به یار خویش گفت: در حالیکه با او گفتگو می‌کرد، مال و افراد من از تو بیشتر است ۳۴

وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ وَ هُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا (۳۵)

و به باغ خویش داخل شد در حالیکه به خویشتن ستم کننده بود، گفت: نپندارم این باغ هیچگاه نابود شود ۳۵

وَ مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَ لَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا (۳۶)

و نپندارم که ساعت (قیامت) بر پا شونده باشد و اگر به سوی پروردگار خویش بازگردم قطعاً بهتر از این جایگاه را بیابم ۳۶

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَ هُوَ يُحَاوِرُهُ أَ كَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا (۳۷)

یار او به وی گفت در حالیکه با او سخن می‌گفت، آیا کافر شدی بدان که تو را از خاک آفرید سپس از نطفه ای سپس تو را مردی آراسته نمود؟ ۳۷

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَ لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا (۳۸)

لیکن او الله پروردگار من است و با پروردگارم احدی را شریک نسازم ۳۸

وَلَوْ لَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتِكَ قُلْتِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرْنِ أْنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا (۳۹)

و چرا زمانی که به باغ خویش داخل شدی، نگفتی هر چه الله خواهد، نیرویی جز به (اراده) الله نیست،

اگر فکر می کنی که مال و فرزندانم از تو کمتر است ۳۹

فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا (۴۰)

پس شاید پروردگارم به من بهتر از باغ تو را بدهد و بر آن (باغ تو) آفتی از آسمان بفرستد پس به زمینی

بایر (برهوت) و بی گیاه تبدیل شود ۴۰

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا (۴۱)

یا آب آن (باغ) را در زمین فرو برد پس هرگز نتوانی به آن دست پیدا کنی ۴۱

وَ أَحْيَطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَ هِيَ حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ

أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا (۴۲)

و (عذاب) محصولات آن (باغ) را فرا گرفت پس صبحگاهان دست های خویش را بر حسرت می سائید

بر آنچه هزینه کرده بود و آن (باغ) بر پایه های خویش فرود آمده بود و می گفت: کاش به پروردگار

خویش احدی را شرک نمی ورزیدم ۴۲

وَ لَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةً يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ مَا كَانَ مُنْتَصِرًا (۴۳)

و او را گروهی نبود که جز الله یاریش کنند و (او) یاری شده نبود ۴۳

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ عُقْبًا (۴۴)

و اینجا بود (که مشخص شد) که فرمانروایی از آن الله حق است، اوست که در پاداش و فرجام دادن بهتر

است ۴۴

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا

تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا (۴۵)

و بر ایشان مثل زندگی دنیا را بزن همچون آبی که از آسمان نازل کردیم پس با آن گیاه زمین آمیخته شد پس خُرد و شکسته گردید که آن را با بادها پراکنده می سازد و الله بر همه چیز تواناست ۴۵

الْمَالُ وَ الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ أَمَلًا (۴۶)

مال و فرزندان زینت زندگی دنیا هستند و بازمانده های شایسته نزد پروردگار تو در پاداش بهتر است و در آرزو بهتر است ۴۶

وَ يَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ تَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَ حَشَرْنَا هُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا (۴۷)

و روزی که کوه ها را به حرکت در بیاوریم و زمین را صاف و هموار ببینی و ایشان را محشور سازیم پس از ایشان احدی را به جای نگذاریم ۴۷

وَ عَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا (۴۸)

و بر پروردگار تو در یک صف عرضه شونید، مسلماً به سوی ما آمدید چنانکه شما را نخستین بار خلق کردیم بلکه پنداشتید که هرگز برای شما وعده گاهی را قرار ندهیم ۴۸

وَ وَضِعَ الْكِتَابِ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَ يَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَ لَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَ وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَ لَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا (۴۹)

و کتاب (اعمال) نهاده شد پس مجرمان (گناهکاران) را هراسان ببینی از آنچه در آن است و (کافران) گویند: وای بر ما این چگونه کتابی است که کوچک و بزرگی را از قلم نینداخته است مگر آن را شمارش نموده و آنچه را کرده بودند را حاضر یافتند و پروردگار تو به احدی ستم نمی کند ۴۹

وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَ فَتَتَّخِذُونَهُ وَ ذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَ هُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا (۵۰)

و هنگامیکه به فرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید پس جز ابلیس سجده کردند، او از جن بود پس از فرمان پروردگار خویش نافرمانی کرد، آیا او و نسل او را جز من (الله) سرپرست می گیرید در حالیکه ایشان برای شما دشمن هستند؟ و (شیطان) چه بد جایگزینی برای ستمگران است ۵۰

مَا أَشْهَدْتَهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ لَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَ مَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا (۵۱)

ایشان را بر خلقت آسمانها و زمین و نه آفرینش خودشان گواه نگرفتیم و هرگز گمراهان را یآوری
(برای خودمان) نمی گیریم ۵۱

و يَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقاً (۵۲)

و روزی که (الله) می فرماید: شریکانم را کسانیکه می پنداشتید را صدا بزنید پس ایشان را صدا می زنند و
(شریکان) ایشان را پاسخ نمی دهند و میانشان پرتگاهی (در آتش جهنم) را قرار می دهیم ۵۲

وَ رَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَ لَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفاً (۵۳)

و مجرمان آتش (جهنم) را خواهند دید پس خواهند فهمید که در آن فرو می افتند و از آن رهایی
نخواهند یافت ۵۳

وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَ كَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدلاً (۵۴)

و مسلماً در این قرآن برای مردم هر مثلی را بیان کردیم و انسان بیشتر از هر چیز خواستار جدال است
۵۴

وَ مَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى وَ يَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ قُبلاً (۵۵)

و هنگامیکه هدایت بر ایشان آمد چیزی مردم را از آن باز نداشت که ایمان بیاورند و یا طلب آمرزش از
پروردگارشان کنند جز آن که به سرنوشت اقوام قبلی دچار شدند یا ایشان را عذاب رو به رو آمد ۵۵

وَ مَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ مُنذِرِينَ وَ يُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَ
اتَّخَذُوا آيَاتِي وَ مَا أَنْذَرُوا هُزُواً (۵۶)

و ما فرستادگان را جز بشارت دهنده و هشدار دهنده نفرستادیم و کسانیکه کُفر ورزیدند به باطل مُجادله
می کنند تا بدان حَق را تباه سازند و آیات مرا و آنچه را بدان هشدار داده شده بودند را به مسخره
بر گرفتند ۵۶

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَ نَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقراً وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَداً (۵۷)

و کیست ستمگرتر از آنکه به آیات پروردگارش یادآوری شود و از آنها روی گرداند و فراموش کرد آنچه را (اعمالی را که) با دست هایش پیش فرستاده است، همانا بر دل‌های ایشان پوشش‌هایی را قرار دادیم که آنرا نفهمند و در گوش‌های ایشان سنگینی است و اگر ایشان را به سوی هدایت فرا بخوانی پس هرگز هیچگاه هدایت نمی‌شوند ۵۷

و رَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلاً (۵۸)

و (ای محمد) پروردگار تو آمرزنده صاحب بخشش است، اگر بخواهد ایشان را بدآنچه فراهم کرده اند مؤاخذه کند بی‌درنگ برای ایشان عذاب بیاید، بلکه برای ایشان موعدی است هرگز جز او (الله) پناهگاهی را پیدا نکنند ۵۸

و تِلْكَ الْقَرْيَ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ جَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِداً (۵۹)

و اینکه شهرها را هلاک ساختیم چون ستم کردند و برای هلاک ساختن ایشان موعدی را قرار دادیم ۵۹
وَ إِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُباً (۶۰)
و هنگامیکه موسی به جوان (همراه) خویش گفت: همچنان خواهم رفت تا به محلّ تلاقی دو دریا برسم هر چند مدّت طولانی به راه خود ادامه دهم ۶۰

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَباً (۶۱)

پس زمانی که به محلّ تلاقی آن دو دریا رسیدند، ماهی خویش را فراموش کردند تا (ماهی) راه خویش را در دریا پیش گرفت ۶۱

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَباً (۶۲)

پس هنگامیکه (مسیری را) گذشتند، به جوان همراه خود گفت: خوراک ما را بیاور مسلماً ما را از این سفر خویش رنجی رسیده است ۶۲

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَ مَا أَنَسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَ اتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَباً (۶۳) گفت: آیا دیدی زمانی را که نزد آن سنگ جا گرفتیم پس من ماهی را

فراموش کردم و مرا شیطان (نابودگر) به فراموشی سپرد از آنکه آن را به یاد آورم و (ماهی) به طرز شگفت آوری راه خود را در دریا پیش گرفت ۶۳

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَاَرْتَدَّا عَلٰى اٰثَرِهِمَا قَصَصًا (۶۴)

گفت: این است آنچه می خواستیم پس بر جا پاهای خویش پیگیرانه بازگشتند ۶۴
فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَ عَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا (۶۵)

پس بنده ای از بندگان ما را یافتند که او را رحمتی از نزد خود داده بودیم، از نزد خود دانش را به او آموخته بودیم ۶۵

قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعَكَ عَلٰى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا (۶۶)

موسی به او گفت: آیا تو را پیروی کنم بر آنکه مرا آموزش دهی از آنچه رُشد (حکمت) را آموخته شدی؟ ۶۶

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۶۷)

گفت: همانا تو نمی توانی به همراه من شکیبایی کنی ۶۷
وَ كَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا (۶۸)

و چگونه شکیبایی کنی بر آنچه بر آن آگاهی نیافته ای ۶۸
قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّ لَا اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا (۶۹)

(موسی) گفت: به زودی مرا شکیبا پیدا کنی اگر الله بخواهد و در کاری با تو نافرمانی نکنم ۶۹
قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْأَلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰى اُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا (۷۰)

گفت: پس اگر مرا پیروی کنی از من درباره چیزی سؤال نکن تا برای تو از آن سخنی را آغاز کنم ۷۰
فَاَنْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا رَكَبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا قَالَ اَ خَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اٰهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا (۷۱)

پس به راه افتادند تا زمانی که در کشتی سوار شدند، کشتی را سوراخ کرد، (موسی) گفت: آیا آن (کشتی) را سوراخ کردی که مردمش را غرق کنی؟ مسلماً دست به کار زشتی زدی ۷۱

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۷۲)

گفت: آیا نگفتم که تو نمی توانی با من شکیبایی کنی ۷۲

قَالَ لَا تُوَاخِدُنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تَرْهَقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا (۷۳)

(موسی) گفت: مرا بازخواست نکن بدانچه فراموش کردم و از این کارم بر من سخت نگیر ۷۳

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَ قَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا (۷۴)

پس به راه افتادند تا زمانی که به نوجوانی رسیدند و آن پسر را کشت، (موسی) گفت: آیا نفس پاکی را به

غیر نفسی کشتی؟ مسلماً کار ناپسندی را انجام دادی ۷۴

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۷۵)

گفت: آیا به تو نگفتم که همانا تو نمی توانی هرگز با من شکیبایی کنی؟ ۷۵

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا (۷۶)

(موسی) گفت: اگر از تو بعد از این درباره چیزی سؤال کردم پس از این (به بعد) با من همراهی نکن به

درستی از جانب من معذور خواهی بود ۷۶

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتِيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ

يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا (۷۷)

پس به راه افتادند تا زمانی که به مردم شهری رسیدند، از مردمش خوراک خواستند و (مردم آن شهر) از

آن که آنان را مهمان کنند خودداری کردند پس در آن (شهر) دیواری را یافتند که در حال فرو ریختن بود

پس آن را به پای داشت، (موسی) گفت: اگر می خواستی بر این کار مُزدی (از ایشان) می گرفتی ۷۷

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَ بَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (۷۸)

گفت: این (لحظه) جدایی میان من و تو است، به زودی تو را خبر می دهم به تأویل (پشت پرده = نتیجه)

آنچه نتوانستی بر آن شکیبایی کنی ۷۸

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَ كَانَ وِرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ

سَفِينَةٍ غَصْبًا (۷۹)

اما کشتی از آن بینوایانی بود که در دریا کار می کردند پس خواستم آسیبی به آن وارد سازم و پشت ایشان پادشاهی (ستمگر) بود همه کشتی‌ها را غصب می‌کرد ۷۹

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا (۸۰)

و اما آن نوجوان، پدر و مادرش مؤمن بودند پس ترسیدیم آنها را به سرکشی و کُفر وادارشان کند ۸۰

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاهٌ وَأَقْرَبَ رُحْمًا (۸۱)

پس اراده کردیم که به ایشان پروردگارشان به جای او بهتر از او به پاکی و مهربانی (فرزندی) را بدهد ۸۱
وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَ مَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (۸۲)

و اما دیوار پس مُتعلق به دو کودک یتیم در آن شهر بود و زیر آن (دیوار) گنجینه‌ای برای ایشان بود و پدر ایشان مردی شایسته بود پس پروردگارت خواست که به سن بلوغ (رشد) برسند و گنجینه خویش را بخششی از پروردگارت بیرون آورند و من (این) کارها را به فرمان خویش انجام ندادم، این تأویل (پشت پرده= نتیجه) آنچه نتوانستی بر آن شکیبایی کنی ۸۲

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا (۸۳)

و از تو درباره "ذوالقرنین" سؤال می پرسند، (ای محمد) بگو: بر شما از او یادی را بازگو می کنم ۸۳

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا (۸۴)

همانا او را در زمین امکانات دادیم و از هر چیز، وسیله ای را به او دادیم (در اختیارش نهادیم) ۸۴

فَاتَّبَعَ سَبَبًا (۸۵)

پس (او) راهی را در پیش گرفت ۸۵

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَ وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِنَّمَا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا (۸۶)

تا آنگاه که غروب خورشید رسید، (نور) آن را یافت که در چشمه آب گرم فرو می رود و نزد آن قومی را یافت، گفتیم ای "ذوالقرنین" آیا ایشان را عذاب می کنی یا می خواهی درباره ایشان نیکویی را به جای آوری؟ ۸۶

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا (۸۷)

(ذوالقرنین) گفت: اما آنکه ستم کند پس به زودی او را عذاب کنیم پس به سوی پروردگارش بازگردانده شود پس او را عذابی سخت کند ۸۷

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا (۸۸)

و اما کسی که ایمان آورد و اعمال شایسته انجام دهد پس برای او پاداش نیک است و بر او آسان خواهیم گرفت ۸۸

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا (۸۹)

سپس (او) راهی را دنبال کرد ۸۹

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا (۹۰)

تا آنگاه که به محل طلوع خورشید رسید (سرزمینهای شرقی)، آن را دید بر قومی طلوع می کند که برای آنها در برابر آن پوششی قرار نداده بودیم ۹۰

كَذَٰلِكَ وَ قَدْ أَحْطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا (۹۱)

اینگونه بود و ما به آنچه نزد وی (ذوالقرنین از امکانات) بود احاطه داشتیم ۹۱

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا (۹۲)

سپس راهی را دنبال کرد ۹۲

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا (۹۳)

تا که میان دو حائل رسید، بین آن دو (حائل)، قومی را یافت که گوش شنوائی نداشتند (یاجوج و ماجوج) ۹۳

قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَ مَاْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجاً عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ سَدّاً (٩٤)

(اقوام دیگر) گفتند: "ذوالقرنین" همانا "یاجوج" و "ماجوج" در زمین فساد می کنند، آیا برای تو هزینه ای را قرار دهیم برای آنکه میان ما و آنان سدّی را قرار دهی؟ ٩٤

قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ رَدْمًا (٩٥)

(ذوالقرنین) گفت: آنچه در آن پروردگارم توانایم داده است بهتر است پس به نیرویی مرا کمک کنید تا میان شما و ایشان سدّی مُحکم قرار دهم ٩٥

آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا (٩٦)

مرا خُرده های آهن را بیاورید تا میان دو کوه برابر شد، (ذوالقرنین) گفت: بدمید تا زمانی که آن را سرخ و گداخته بگردانید، (ذوالقرنین) گفت: مس گداخته بیاورید تا بر آن بریزم ٩٦

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَ مَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا (٩٧)

پس (یاجوج و ماجوج) نتوانستند بر آن چیره شوند و نتوانستند آن را سوراخ کنند ٩٧

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَ كَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا (٩٨)

(ذوالقرنین) گفت: این بخششی از پروردگارم است پس هنگامیکه وعده پروردگارم بیاید آن را در هم کوبد و وعده پروردگارم درست است ٩٨

وَ تَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَ نُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا (٩٩)

و بعضی از ایشان را در آن روز رها می کنم که در بعضی در هم روند و در شیپور (قیامت) دمیده شود پس ایشان یکپارچه جمع شوند ٩٩

وَ عَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا (١٠٠)

و دوزخ را در آن روز بر کافران حتماً نشان خواهیم داد ١٠٠

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَ كَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا (١٠١)

کسانیکه چشمانشان بر یاد من بسته بود و توان شنیدن (کلام الله) را نداشتند ۱۰۱

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا (۱۰۲)

آیا کسانیکه کُفر ورزیدند، پنداشته اند که می توانند بندگانم را جز من به سرپرستی گیرند، همانا جهنم را

برای کافران محلّ پذیرایی آماده کرده ایم ۱۰۲

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (۱۰۳)

(ای محمّد) بگو: آیا شما را به زیانکارترین افراد در اعمال خبرتان دهم ۱۰۳

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا (۱۰۴)

کسانیکه کوشش ایشان در زندگی دنیا تباه شده است و ایشان می پندارند آنان نیکو عمل می کنند ۱۰۴

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَ لِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا (۱۰۵)

آنها کسانی هستند که به پروردگار خویش و ملاقات او کُفر ورزیدند پس اعمال ایشان تباه شد پس برای

آنان روز قیامت ارزشی را قائل نمی شویم ۱۰۵

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَ اتَّخَذُوا آيَاتِي وَ رُسُلِي هُزُوًا (۱۰۶)

مُجَازَاتِ ایشان جهنم است بدآنچه کُفر ورزیدند و آیات و فرستادگان مرا به مسخره می گرفتند ۱۰۶

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا (۱۰۷)

همانا کسانیکه ایمان آورده اند و اعمال شایسته انجام دادند برای ایشان باغهای بهشت محلّ پذیرایی

است ۱۰۷

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا (۱۰۸)

در آن جاودان هستند از آن (بهشت) خواستار تغییری نیستند ۱۰۸

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَ لَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

(۱۰۹)

(ای محمّد) بگو: اگر دریا برای سخنان پروردگارم مُرکبی می شد، دریا پایان می یافت پیش از آنکه سخنان

پروردگارم پایان یابند و هر چند همانند آن دریا را کمک بیاوریم ۱۰۹

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا (۱۱۰)

(ای محمد) بگو: جز این نیست که من بشری همانند شما هستم، به سوی من وحی می شود که الله شما صاحب قدرتی یکتاست پس آنکه به ملاقات پروردگار خویش امید دارد باید اعمال شایسته انجام دهد و در عبادت پروردگار خویش احدی را شریک نگرداند ۱۱۰

سوره مریم - ۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

کهیصص (۱)

کهیصص ۱

ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا (۲)

یادی از رحمت پروردگار تو به بنده خویش زکریا ۲

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا (۳)

هنگامیکه پروردگار خود را خواند، خواندن آهسته ۳

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا (۴)

(زکریا) گفت: پروردگارا همانا استخوانهای من سُست شده است و موهای سرم سفید شده است و به

خواندن تو پروردگارا بی بهره نبودم ۴

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا (۵)

و همانا من نسبت به خویشاوندان بعد از (مرگم) نگران هستم و زخم نازا بوده پس مرا از نزد خود فرزندی

ببخش ۵

يَرْتَبِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا (٦)

که از من ارث برد، از خاندان یعقوب و او را پروردگارا پسندیده قرار ده ٦

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا (٧)

ای زکریا ما تو را به پسری مژده می دهیم که نام او یحیی است برای او پیش از این همنامی قرار ندادیم

٧

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا (٨)

(زکریا) گفت: پروردگارا چگونه مرا پسری باشد و زخم نازا بوده است و به درستی که از پیری بدنم ناتوان

شده است ٨

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا (٩)

گفت: اینچنین پروردگار تو گفته است، این بر من آسان است و من تو را پیش از این آفریدم و تو چیزی

نبودی ٩

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا (١٠)

(زکریا) گفت: پروردگارا برای من نشانه‌ای را قرار ده (الله) فرمود: نشانه تو آنکه با مردم سه شبانه روز

(تا وقتش) در حالیکه سالم هستی سخن نگویی ١٠

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (١١)

پس بر قوم خود از محراب بیرون آمد پس بر ایشان (با اشاره) وحی کرد که بامدادان و شامگاهان تسبیح

کنید ١١

يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا (١٢)

ای یحیی کتاب را به درک (و شعور) بگیر و به او در کودکی حکم دادیم ١٢

وَ حَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَ زَكَاةً وَ كَانَ تَقِيًّا (١٣)

و مهربانی از نزد ما و پاکی (به او رسید) و او پرهیزکار بود ١٣

وَ بَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَ لَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا (١٤)

و به پدر و مادر خویش نیکوکار بود و چیره گرِ نافرمان نبود ۱۴

وَ سَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَ يَوْمَ يَمُوتُ وَ يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا (۱۵)

و سلام بر او روزی که زاده شد و روزی که بمیرد و روزی که زنده برانگیخته شود ۱۵

وَ اذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (۱۶)

و در کتاب مریم را یاد کن، گاهی که در ناحیه دور از خاندان خویش کناره گرفت ۱۶

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (۱۷)

و خود را از (خانواده اش) مخفی کرد و به سوی او (مریم) روح خود را فرستادیم تا برای او در شکل

انسانی نمایان شد ۱۷

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (۱۸)

(مریم) گفت: که به (الله) مهربان از تو پناه می برم اگر پرهیزکار هستی ۱۸

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا (۱۹)

گفت: همانا من فرستاده پروردگار تو هستم تا به تو پسری پاک ببخشم ۱۹

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَ لَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَ لَمْ أَكُ بَغِيًّا (۲۰)

(مریم) گفت: چگونه مرا پسری باشد و به من بشری نزدیک نشده باشد و بدکاره نبودم؟ ۲۰

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَ لِنَجْعَلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَ رَحْمَةً مِنَّا وَ كَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا (۲۱)

گفت: اینچنین پروردگار تو گفته است، آن بر من آسان است تا او را نشانه‌ای برای مردم و بخششی از

جانب ما قرار دهیم و این کار حتمی است ۲۱

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (۲۲)

پس بدو (عیسی) حامله شد و با او (فرزندی در رحم) به جایگاهی دور کناره گرفت ۲۲

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَ كُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا (۲۳)

پس درد زایمان او را به سوی تنه نخل آورد، (مریم از درد زایمان) گفت: ای کاش من پیش از این مُرده

بودم و فراموش شده بودم ۲۳

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (٢٤)

پس از پایین او، (جبرئیل) او را صدا زد که اندوهگین مباش، به درستی پروردگارت در زیر (پای) تو نهی را قرار داد ٢٤

وَ هُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا (٢٥)

و شاخه (درخت) خرما را به سوی خود بجنبان تا برای تو خرماي تازه (روی زمین) بریزد ٢٥
فَكُلِي وَ اشْرَبِي وَ قَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنَّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا (٢٦)

پس بخور و بنوش و چشم را روشن دار و اگر احدی را دیدی پس بگو: که من برای (الله) مهربان روزه نذر کردم تا هرگز امروز با انسانی سخن نگویم ٢٦

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (٢٧)

پس او (مریم، عیسی) را به نزد قومش بیاورد در حالی که او را حمل می‌کرد، گفتند: ای مریم مسلماً چیزی ناپسندی را آوردی ٢٧

يَا أُحْتَّ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَ مَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا (٢٨)

ای همکیش هارون، پدر تو مردی بد نبود و مادرت بدکاره نبود ٢٨

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا (٢٩)

پس (مریم) او (عیسی) را نشان داد، گفتند: چگونه سخن گوئیم با کسی که در گهواره کودکی است؟ ٢٩

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَ جَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠)

(عیسی) گفت: همانا من بنده الله هستم، به من کتاب داد و مرا پیامبر قرار داد ٣٠

وَ جَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَ أَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (٣١)

و مرا مبارک قرار داد، هر کجا باشم و مرا به نماز و زکات سفارش کرد مادامی که زنده هستم ٣١

وَ بَرًّا بِوَالِدَتِي وَ لَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (٣٢)

و نیکوکاری به مادرم و مرا زورگو و سیاه بخت قرار نداد ٣٢

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَ يَوْمَ أُمُوتُ وَ يَوْمَ أُبْعِثُ حَيًّا (۳۳)

سلام بر من روزی که زاییده شدم و روزی که می میرم و روزی که زنده برانگیخته می شوم ۳۳

و ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ (۳۴)

این عیسی پسر مریم است، سخن حقی که در آن شک می کنند ۳۴

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۳۵)

و شایسته الله نیست که واسطه ای بگیرد، مُنزه است، هر گاه امری را اراده کند پس جز این نیست که

به او بگوید: بشو پس می شود ۳۵

وَ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (۳۶)

و همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست پس او را عبادت کنید، این راه راست است ۳۶

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۳۷)

پس گروه‌ها از میان ایشان اختلاف کردند پس وای بر کسانی که کُفر ورزیدند از دیدار روز بزرگ

(روز قیامت) ۳۷

أَسْمِعْ بِهِمْ وَ أَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۳۸)

روزی (روز قیامت) که به سوی ما می آیند چه شنوا و چه بینا هستند لیکن ستمکاران امروز (در دنیا) در

گمراهی آشکار هستند ۳۸

وَ أَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَ هُمْ فِي غَفْلَةٍ وَ هُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۳۹)

و از روز حسرت (روز قیامت) ایشان را هشدار ده، هنگامیکه کار از کار می گذرد (همه چیز تمام می شود)

و ایشان در غفلتی هستند و ایشان ایمان نمی آورند ۳۹

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَ مَنْ عَلَيْهَا وَ إِلَيْنَا يُرْجَعُونَ (۴۰)

همانا ما زمین را به ارث بریم و آن که بر آن است و به سوی ما بازگردانده می شوید ۴۰

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا (۴۱)

و در کتاب ابراهیم را یاد کن، همانا او نبی راستگویی بوده است ۴۱

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئاً (٤٢)

هنگامیکه به پدر خود گفت: ای پدر من، چرا عبادت می کنی آنچه را (که) نمی شنود و نمی بیند و از تو چیزی را بی نیاز نمی کند؟ ۴۲

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطاً سَوِيّاً (٤٣)

ای پدرم همانا مرا از دانش (الهی چیزهایی) بیامده است آنچه تو را نیامده است پس مرا پیروی کن تا تو را به راه راست هدایت کنم ۴۳

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيّاً (٤٤)

ای پدرم شیطان (نابودگر) را عبادت نکن، همانا شیطان (نابودگر) برای (الله) مهربان نافرمان بود ۴۴

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيّاً (٤٥)

ای پدر، همانا من می ترسم عذابی از (الله) مهربان به تو برسد که تو یار و همدم شیطان (نابودگر) بشوی ۴۵

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيّاً (٤٦)

(پدرش) گفت: ای ابراهیم، آیا از صاحب قدرت های من روی گردانده ای؟ اگر کوتاه نیایی قطعاً تو را سنگسار می کنم، (ای ابراهیم) از من روزگاری دراز دوری کن ۴۶

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيّاً (٤٧)

(ابراهیم) گفت: سلام بر تو! برای تو از پروردگارم آمرزش خواهم خواست، همانا او به من مهربان است ۴۷

وَاعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَادْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيّاً (٤٨)

و از شما و آنچه جز الله صدا می زنید دوری می گزینم و پروردگار خویش را صدا می زنم تا به خواندن پروردگارم بدبخت نباشم ۴۸

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيّاً (٤٩)

پس زمانی که از ایشان دوری گزید و آنچه جز الله را عبادت می کردند به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم
و هر کدام را پیامبر قرار دادیم ۴۹

و وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا (۵۰)

و بخشش خویش را شامل (حال) ایشان کردیم و آنان را نیکو نام و بلند آوازه (در میان اُمّت ها) قرار
دادیم ۵۰

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَ كَانَ رَسُولًا نَبِيًّا (۵۱)

و در کتاب موسی را یاد کن، همانا او با اخلاص بود و فرستاده (الهی و) پیامبر بود ۵۱

وَ نَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا (۵۲)

و از کنار (کوه) طور اُمن (الهی)، او (موسی) را نجات یافته (به خود) نزدیک ساختیم ۵۲

وَ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا (۵۳)

و از بخشش خویش به او برادرش هارون را پیامبری بخشیدیم ۵۳

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ كَانَ رَسُولًا نَبِيًّا (۵۴)

و در کتاب اسماعیل را یاد کن، همانا او متعهد به پیمان و فرستاده و پیامبر بوده است ۵۴

وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ وَ كَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا (۵۵)

و خاندان خویش را به نماز و زکات سفارش می کرد و نزد پروردگار خویش پسندیده بود ۵۵

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا (۵۶)

و در کتاب ادریس را یاد کن، همانا او درستکار و پیامبر بود ۵۶

وَ رَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا (۵۷)

و او را به جایگاهی بلند بالا بردیم ۵۷

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَ مِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَ مِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَ

إِسْرَائِيلَ وَ مِمَّنْ هَدَيْنَا وَ اجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَ بُكِيًّا (۵۸)

آنان کسانی هستند که الله به ایشان نعمت بخشید از پیامبران، از نسل آدم و از آنان که با نوح سوار (کشتی) کردیم و از نسل ابراهیم و یعقوب و از آنان که هدایت کردیم و برگزیدیم و هنگامیکه آیات (الله) رحمان بر ایشان تلاوت شود، سجده کنان و گریان (به خاک) بیفتند ۵۸

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا (۵۹)

پس به دنبال ایشان جانشین شدند کسانی که نماز را تباه کردند و شهوت را پیروی کردند پس به زودی به گمراهی برسند ۵۹

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَ لَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا (۶۰)

مگر آن کسانی که توبه کردند و ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس آنان به باغ (بهشت) داخل می شوند و به چیزی ستم نشوند ۶۰

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا (۶۱)

باغ های (بهشت های) جاودان که (الله) مهربان بندگان خویش را به ناپیدا وعده داد، همانا وعده او فرا رسیدنی است ۶۱

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَ لَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَ عَشِيًّا (۶۲)

در آن (بهشت) سخن بیهوده نشوند، جز سلامی و برای آنها رزق ایشان در بامدادان و شامگاهان است ۶۲

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا (۶۳)

این است آن باغی که بندگان خود را بدان ارث می دهیم که پرهیزکار بوده است ۶۳

وَ مَا نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَ مَا خَلْفَنَا وَ مَا بَيْنَ ذَلِكِ وَ مَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا (۶۴)

و (ما فرشتگان) جز به فرمان پروردگارت فرود نمی آیم، برای اوست آنچه پیش روی ماست و آنچه پشت سر ما و آنچه میان آن است و پروردگارت تو فراموش کننده نیست ۶۴

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَ اصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا (۶۵)

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست پس او را عبادت کن و برای عبادت او شکیبا باش، آیا برای او همنامی را می شناسی؟ ۶۵

و يَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا (۶۶)

و انسان می گوید: آیا هر گاه بمیرم، هر آینه به زودی زنده خارج می شوم؟ ۶۶

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَ لَمْ يَكُ شَيْئًا (۶۷)

آیا انسان به یاد نمی آورد که ما قبلاً او را آفریدیم در حالی که چیزی نبود؟ ۶۷

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَ الشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا (۶۸)

پس به پروردگار تو سوگند قطعاً ایشان را با شیاطین (نابودگران) جمع می کنیم سپس قطعاً ایشان را پیرامون جهنم همگی حاضر می سازیم ۶۸

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا (۶۹)

سپس البته از هر گروهی، هر کدام از ایشان که بر (الله) مهربان در سرکشی سخت تر است را بر گیریم ۶۹

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا (۷۰)

سپس ما قطعاً داناتریم به کسانی که ایشان شایسته به چشیدن آن (عذاب) هستند ۷۰

وَ إِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا (۷۱)

و از شما نیست جز وارد شونده به آن (جهنم)، این بر پروردگار تو حکمی حتمی است ۷۱

ثُمَّ نُجِی الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ نَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا (۷۲)

سپس نجات می دهیم کسانی که پرهیزکاری کردند و ستمکاران را در آن (جهنم) به زانو درآمده بگذاریم ۷۲

وَ إِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَ أَحْسَنُ نَدِيًّا (۷۳)

و هنگامیکه بر ایشان آیات روشنگر ما تلاوت شود کسانیکه کُفر ورزیدند به آنان که ایمان آوردند، می گویند: که کدام از دو گروه در جایگاه بهتر و در محفلش نیکوتر است؟ ۷۳

و كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِثِيًّا (۷۴)

و چه بسا پیش از ایشان اقوامی را نابود کردیم که امکانات بهتر و هم ظاهری آراسته تر داشتند ۷۴
قُلْ مَنْ كَانَ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَ أضعف جُنداً (۷۵)

(ای محمد) بگو: آن که در گمراهی است پس (الله) مهربان بدیشان مُهلت می دهد که آنچه را وعده داده شوند یا عذاب یا ساعت (قیامت) را ببینند پس بزودی بدانند چه کسی جایگاهش شرّ و لشگریانش ناتوان تر است ۷۵

و يَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ مَرَدًّا (۷۶)

و الله کسانیکه در جستجوی هدایت هستند بر هدایتشان می افزاید و اعمال نیک ماندگار نزد پروردگار تو در پاداش بهتر است و در بازگشت (به سوی الله) بهتر است ۷۶

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَ قَالَ لَأُوتِينَ مَالًا وَ وُلْدًا (۷۷)

آیا دیده ای آن را که به آیات ما کُفر ورزید؟ و گفت: قطعاً مال و فرزندان داده شدم ۷۷

أَطَّلَعَ الْغَيْبِ أَمْ اِتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (۷۸)

آیا بر ناپیدا اطلاع یافت، یا نزد (الله) مهربان عهدی را گرفته است؟ ۷۸

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَ نَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا (۷۹)

چنین نیست، بزودی آنچه را می گوید (علیه او) می نویسیم و او را در عذاب سخت بکشیم ۷۹

وَ نَرِيهِ مَا يَقُولُ وَ يَأْتِينَا فَرْدًا (۸۰)

و از او به ارث می بریم آنچه را که می گوید و (روز قیامت) تنها پیش ما خواهد آمد ۸۰

وَ اِتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا (۸۱)

و جز الله صاحب قدرت هایی برگرفتند تا برای ایشان مایه عزّت (و احترام) باشد ۸۱

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا (۸۲)

چنین نیست، به زودی به عبادت ایشان کُفر ورزند و دشمن ایشان خواهند شد ۸۲

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُذُهُمْ أَرْأَى (۸۳)

آیا توجه نکردند که ما شیاطین (نابودگران) را بر کافران فرستادیم تا ایشان را (در انجام گناهان) به شدت

تحریک کنند ۸۳

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا (۸۴)

پس بر ایشان شتاب نکن، جز این نیست که برای ایشان روز شماری دقیق می کنیم ۸۴

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا (۸۵)

روزی که پرهیزکاران را به سوی (الله) مهربان مهمانانی محشور کنیم ۸۵

وَ نَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا (۸۶)

و مُجرمان (گناهکاران) را تشنه کام به سوی (آتش) جهنم برانیم ۸۶

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (۸۷)

و دارای شفاعت نیستند جز آنکه از نزد (الله) مهربان عهدی را دارد ۸۷

وَ قَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (۸۸)

و گفتند: (الله) مهربان واسطه ای برگرفت؟ ۸۸

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا (۸۹)

مسئلاً ادعایی زننده ای (زشت) را آوردید ۸۹

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَ تَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (۹۰)

که نزدیک است آسمان ها از آن (سخن کُفر آمیز) متلاشی شوند و زمین از هم بشکافتد و کوه ها

فرو بریزند ۹۰

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (۹۱)

که برای (الله) مهربان واسطه ای را خواندند ۹۱

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (۹۲)

و برای (الله) مهربان شایسته نیست که واسطه ای را (برای خود) برگیرد (انتخاب کند) ۹۲

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا (۹۳)

هیچکس در آسمان ها و زمین نیست جز اینکه به سوی (الله) مهربان در حالیکه بنده (مطیع) او هستند

می آیند ۹۳

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا (۹۴)

مسئلاً ایشان را حساب کرده و آن را دقیقاً می شمارد ۹۴

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا (۹۵)

و همگی ایشان به سوی او (الله) روز قیامت تنها آیند ۹۵

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا (۹۶)

همانا کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند به زودی (الله) مهربان (برای ایشان) محبتی را

قرار دهد ۹۶

فَإِنَّمَا يَسْرِنَاهُ بِلِسَانِكَ لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا (۹۷)

پس جز این نیست که بر زبان تو (ای محمد قرآن را) آسان کردیم تا بدان پرهیزکاران را مُژده دهی و بدان

قومی سرسخت را هشدار دهی ۹۷

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا (۹۸)

و چه بسا پیش از ایشان اقوامی را هلاک کردیم، آیا از ایشان کسی را می یابی یا از ایشان صدائی

می شنوی؟ ۹۸

سوره طه - ۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

طه (۱)

طه ۱

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى (۲)

(ای محمد) بر تو قرآن را نازل نکردیم تا به رنج بیفتی ۲

إِلَّا تَذَكَّرَةً لِمَنْ يَخْشَى (۳)

(قرآن) جز یادآوری برای آنکس که (از روز قیامت) می ترسد ۳

تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى (۴)

نازل شده ای از (سوی) آن که زمین و آسمان های افراشته را خلق کرد ۴

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (۵)

(الله) مهربان بر عرش قرار گرفت ۵

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى (۶)

برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و آنچه میان آنهاست و آنچه زیر خاک است ۶

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى (۷)

و اگر سخن را بلندگویی پس همانا او نهان و نهانتر را می داند ۷

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (۸)

صاحب قدرتی جز او نیست، برای او نام های نیکوست ۸

وَ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (۹)

آیا به تو داستان موسی رسیده است؟ ۹

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٌ عَلَىٰ النَّارِ هُدًى (۱۰)

هنگامیکه آتشی را دید پس به اطرافیان خویش گفت: اندکی توقف کنید که من آتشی را یافته‌ام (دیدم)

شاید برای شما از آن شعله ای را بیاورم یا بر (کنار) آتش راهنمایی را بیابم ۱۰

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى (۱۱)

پس زمانی که به سوی آن (آتش) بیامد، ندا داده شد ای موسی ۱۱

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (۱۲)

همانا من پروردگار تو هستم پس کفش‌های خویش را درآور که تو در "وادی مقدس طوی" هستی ۱۲

وَ أَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى (۱۳)

و من تو را (به پیامبری) انتخاب کردم پس گوش فرا ده بدانچه وحی می شود ۱۳

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (۱۴)

همانا من الله هستم، صاحب قدرتی جز من نیست پس مرا عبادت کنید و نماز را برای یاد کردن من

به پا دارید ۱۴

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى (۱۵)

همانا ساعت (روز قیامت) فرا می رسد، می خواهم آن را پنهان سازم تا هر کس بدانچه سعی می کند

پاداش داده شود ۱۵

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَ اتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى (۱۶)

پس کسی که به (قیامت) ایمان ندارد و از هوس خود پیروی می کند تو را از آن باز ندارد که نابود خواهی

شد ۱۶

وَ مَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى (۱۷)

ای موسی، این چیست به دست تو؟ ۱۷

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَ أَهْشُ بِهَا عَلَىٰ عَنَمِي وَ لِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى (۱۸)

(موسی) گفت: این عصای من است، بدان تکیه می‌زنم و برگ‌ها را بدان برای گوسفندان می‌ریزم و برای من کارهای دیگر انجام می‌دهد ۱۸

قَالَ أَلْقَهَا يَا مُوسَى (۱۹)

(الله) فرمود: ای موسی آن (عصا) را بیفکن ۱۹

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيْثُ تَسْعَى (۲۰)

پس آن را افکند و ناگهان ماری شتابان شد ۲۰

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى (۲۱)

(الله) فرمود: آن را بگیر و نترس، زود است که آن را به شکل اولش بازگردانیم ۲۱

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى (۲۲)

و دست خود را به گریبان ببر و (تماماً) سفید و بدون مشکلی بیرون آید، نشانه‌ای دیگر است ۲۲

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى (۲۳)

تا به تو از نشانه‌های بزرگتر نشان دهیم ۲۳

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (۲۴)

به سوی فرعون برو که سرکشی کرده است ۲۴

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي (۲۵)

(موسی) گفت: پروردگارا برای من سینه‌ مرا گشاده گردان ۲۵

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (۲۶)

و برای من کارم را آسان قرار ده ۲۶

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي (۲۷)

و گره (سخن) از زبانم باز کن ۲۷

يَفْقَهُوا قَوْلِي (۲۸)

تا (مردم سخنان) مرا بفهمند ۲۸

وَاجْعَلْ لِي وِزِيرًا مِّنْ أَهْلِي (٢٩)

و برای من دستیاری از خاندانم قرار ده ٢٩

هَارُونَ أَخِي (٣٠)

هارون برادرم را ٣٠

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي (٣١)

پُشت مرا به او اُستوار ساز ٣١

وَ أَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي (٣٢)

و در کارم او را شریک گردان ٣٢

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا (٣٣)

تا تو را بسیار تسبیح گویم ٣٣

وَ نَذْكُرَكَ كَثِيرًا (٣٤)

و تو را بسیار یاد کنیم ٣٤

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (٣٥)

همانا تو به ما بینا بوده ای ٣٥

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى (٣٦)

(اللَّهُ) فرمود: ای موسی درخواستت به تو داده شد ٣٦

وَ لَقَدْ مَنَّآ عَلَىكَ مَرَّةً أُخْرَى (٣٧)

و مسلماً بر تو باری دیگر منت نهادیم ٣٧

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُوحَىٰ (٣٨)

زمانی که به سوی مادرت وحی کردیم آنچه (از الله) وحی می شود ٣٨

أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ وَ أَلْقَيْتُ

عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَ لِيُصْنَعَ عَلَيَّ عَيْنِي (٣٩)

که او را در صندوق قرار ده پس در آب (رودخانه نیل) او را بینداز پس آب او (موسی) را به ساحل آورد، تا دشمن من و دشمن او آن را بگیرد و بر تو (ای موسی) مهری از خویش قرار دادم تا برابر چشمم پرورش پیدا کنی ۳۹

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَّا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ (۴۰)

هنگامیکه خواهرت رفت و (به فرعونیان) گفت: آیا شما را راهنمایی کنم بر کسی که او پرستارش باشد؟ پس تو را به سوی مادرت بازگرداندم تا چشم او روشن شود و اندوهگین نشود و فردی را گشتی پس تو را از اندوه رها ساختیم و تو را به سختی آزمودیم پس سالها در میان مردم مدین ماندی سپس ای موسی در زمان معین شده (الله) آمدی ۴۰

وَ اضْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي (۴۱)

و تو را برای خویش برگزیدم ۴۱

أَذْهَبَ أَنتَ وَ أَخُوكَ بِآيَاتِي وَ لَّا تَنِيَا فِي ذِكْرِي (۴۲)

تو و برادرت با نشانه های من (به سوی فرعون) برو و در یادم سُستی نکنید ۴۲

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۴۳)

به سوی فرعون بروید که سرکشی کرد ۴۳

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ (۴۴)

پس با او گفتاری نرم بگویید، شاید یادآور شود یا بترسد ۴۴

قَالَ رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْغَىٰ (۴۵)

(موسی و هارون) گفتند: پروردگارا ما می ترسیم که بر ما پیش دستی یا سرکشی (طُغیانگری) کند ۴۵

قَالَ لَّا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَ أَرَىٰ (۴۶)

(الله) فرمود: نترسید که من با شما هستم، می شنوم و می بینم ۴۶

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَ السَّلَامُ
عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى (٤٧)

پس به سوی او بروید و بگویید: همانا ما فرستادگان پروردگار تو هستیم پس با ما (قوم) بنی اسرائیل را
بفرست و ایشان را آزار نکن، همانا به تو نشانه ای از پروردگارت آوردیم و سلام بر آنکه هدایت را پیروی
کند ٤٧

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَن كَذَّبَ وَ تَوَلَّى (٤٨)

همانا به ما وحی شد که عذاب بر آن کسی است که (پیام الهی را) دروغ شُمارد و پشت کند ٤٨
قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى (٤٩)

(فرعون) گفت: کیست پروردگار شما ای موسی؟ ٤٩

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى (٥٠)

(موسی) گفت: پروردگار ما کسی است که به هر چیزی آفرینش آن را بخشید سپس هدایت کرد ٥٠

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى (٥١)

(فرعون) گفت: پس تکلیف گذشتگان چه می شود؟ ٥١

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَ لا يَنْسَى (٥٢)

(موسی) گفت: دانش آن نزد پروردگارم در کتابی است که پروردگارم خطا نمی کند و فراموش نمی کند

٥٢

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ سَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ
نُّبَاتٍ شَتَّى (٥٣)

کسی که برای شما زمین را قرارگاهی قرار داد و برای شما در آن راههایی بنهاد و از آسمان آبی را فرستاد

پس بدان جفت هایی از گیاهان گوناگون بیرون آوردیم ٥٣

كُلُوا وَ ارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى (٥٤)

بُخورید و دام های خود را بچرانید، همانا در آن برای صاحبان اندیشه ها نشانه هایی است ٥٤

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَ فِيهَا نُعِيدُكُمْ وَ مِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (۵۵)

از آن (زمین) شما را خلق کرد و در آن شما را بر می گرداند و از آن شما را بار دیگر بیرون آوریم ۵۵

وَ لَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَ أَبِي (۵۶)

و مسلماً نشانه های خویش را نشان دادیم پس (فرعون) همگی را دروغ شمرد و سرپیچی کرد ۵۶

قَالَ أَ جِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى (۵۷)

(فرعون) گفت: آیا به سوی ما آمده ای تا ما را از سرزمینمان به جادوی خود بیرون کنی ای موسی؟ ۵۷

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَ لَّا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى (۵۸)

پس ما هم در برابر تو جادویی مانند تو را می آوریم پس میان ما و خودت در مکانی مناسب موعدی را

قرار ده که از آن ما و نه تو تخلف نکنیم ۵۸

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَ أَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى (۵۹)

(فرعون) گفت: وعده گاه شما روز جشن است و آنکه مردم ظهر گرد آورده شوند ۵۹

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى (۶۰)

پس فرعون برگشت و نقشه خویش را جمع کرد پس بیامد ۶۰

قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَّا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَ قَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى (۶۱)

موسی به ایشان (جادوگران) گفت: وای بر شما، بر الله دروغی را نبندید پس به عذابی شما را نابود سازد

و به درستی زیانکار شود آن که (بر الله دروغ) ببندد ۶۱

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَ أَسْرُوا النَّجْوَى (۶۲)

پس درباره کارشان میان خود کشمکش داشتند و راز را پنهان ساختند ۶۲

قَالُوا إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَ يَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى (۶۳)

(فرعونیان) گفتند: اینان (موسی و هارون) دو جادوگر هستند که می خواهند شما را از زمین خود به

جادوگریشان بیرون کنند و سنت والای شما را براندازند ۶۳

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا وَ قَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى (۶۴)

پس نقشه خویشت را گرد آورید و در یک صف درآیید و به درستی امروز رستگار شد آنکه برتری جست
(آنکه جادوی برتری را ارائه دهد) ۶۴

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَ مَنْ أَلْقَى (۶۵)

(جادوگران) گفتند: ای موسی یا تو بیفکن یا ما اولین کسی باشیم که بیفکند ۶۵

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيَّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى (۶۶)

(موسی) گفت: بلکه شما بیفکنید پس ناگهان طنابها و عصاهای ایشان از جادوی ایشان به گمانش
(دیدند که راه) می روند ۶۶

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى (۶۷)

پس موسی ترسی را در خود احساس کرد ۶۷

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (۶۸)

گفتیم: نترس، همانا تو برتر هستی ۶۸

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا وَإِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٍ وَ لَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى (۶۹)

و آنچه در دست تو است را بینداز تا آنچه را ساخته اند را ببلعد، همانا آنچه ساخته اند نقشه جادوگری
است و جادوگر هر جا که آید رستگار نمی شود (موفق نمی شود) ۶۹

فَأَلْقَى السِّحْرَ سُجْدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَ مُوسَى (۷۰)

پس جادوگران سجده کنان بیفتادند، (جادوگران) گفتند: به پروردگار هارون و موسی ایمان آوردیم ۷۰

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ
خِلَافٍ وَ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَ لَتَعْلَمَنَّ أَيْتَانَا أَشَدَّ عَذَابًا وَ أَبْقَى (۷۱)

(فرعون) گفت: قبل از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید؟ همانا او بزرگ (استاد) شماست که
جادو را به شما آموخت پس دستها و پاهای شما را برخلاف قطع کنم و بر تنه های نخل به صلیب کشم
و البته خواهید دید کدامیک از شما در عذاب سخت تر و پاینده تر هستند ۷۱

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا (۷۲)

(جادوگران) گفتند: هرگز تو را بر نمی‌گزینیم بر آنچه ما را از دلایل روشن بیامد، سوگند بدان که ما را
آفرید پس حکم کن آنچه را حکم می‌کنی جز این نیست که تو در این زندگی دنیا حکم می‌کنی ۷۲
إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيُعْجِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ (۷۳)

همانا ما به پروردگاران ایمان آوردیم تا (الله) خطاهای ما را بیمارزد و آنچه تو (ای فرعون) ما را بر
(اجرای) آن جادو وادار نمودی و (پاداش) الله بهتر و پایدارتر است ۷۳
إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ (۷۴)

همانا کسی که به سوی پروردگار خویش مجرم (گناهکار) بیاید پس برای او (آتش) جهنم است، در آن
(جهنم) نه بمیرد و نه زنده ماند ۷۴
وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ (۷۵)

و آن کس که به سوی او (الله) مؤمن بیاید که کارهای شایسته انجام داده باشد پس آنان بر ایشان
مراتب برتری است ۷۵

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ (۷۶)
باغ‌های جاودان که از زیر آنها نهرها جاریست، جاودان در آن (بهشت) هستند و این پاداش کسی است
که پاکی جست ۷۶

و لَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا
تُحْشَىٰ (۷۷)

و مسلماً به موسی وحی فرستادیم شبانه بندگان مرا بیرون ببر پس برای ایشان راهی در دریا راهی
خشک را برگیر، نترس که بر تو (فرعونیان) دست یابند و هراسان نباش ۷۷
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ (۷۸)

پس به دنبال ایشان فرعون و لشگریانش آمدند پس (الله) ایشان را دریا تماماً پوشاند (غرق نمود) ۷۸

وَ أَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَ مَا هَدَى (۷۹)

و فرعون قومش را گمراه کرد و هدایت نکرد ۷۹

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَ وَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَ نَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَ السَّلْوى (۸۰)

ای بنی اسرائیل، همانا شما را از دشمنانتان (فرعونیان) نجات دادیم و با شما در کنار (کوه) طُور ایمن وعده نهادیم و بر شما نان و گوشت فرستادیم ۸۰

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ لَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَ مَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى (۸۱)

از پاکیزه ها بخورید آنچه شما را رزق دادیم و در آن سرکشی نکنید که بر شما خشم من فرود آید و آنکه بر او خشم (غضب) من فرود آید پس همانا (او) تباه شده است ۸۱

وَ إِنِّي لَعَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحاً ثُمَّ اهْتَدَى (۸۲)

و همانا من (الله) آنکه توبه کرد و ایمان آورد و اعمال شایسته انجام داد سپس هدایت یافت را می آمرزم ۸۲

وَ مَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى (۸۳)

و (الله فرمود:) ای موسی چرا از قوم خویش پیشی گرفتی؟ ۸۳

قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَى أَثْرِي وَ عَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى (۸۴)

(موسی) گفت: اینک ایشان (قومم در اردوگاه) مانده اند و به سوی تو پروردگارا شتافتم تا خشنود شوی ۸۴

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَ أَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ (۸۵)

(الله) فرمود: ما قومت را بعد از تو آزمایش کردیم (به فتنه انداختیم) و سامری ایشان را گمراه کرد ۸۵
فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفاً قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدْماً حَسَناً أَ فَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي (۸۶)

پس موسی به سوی قوم خویش خشمگین با تأسف بازگشت، (موسی) گفت: ای قوم من آیا شما را پروردگارتان نویدی خوش نداده بود؟ آیا مدّت قرار بر شما طولانی شد یا خواستید بر شما خشمی از پروردگارتان فرود آید پس وعده مرا خلاف کردید؟ ۸۶

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَ لَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ
(۸۷)

(قوم بنی اسرائیل) گفتند: وعده تو را به خواست خود خلاف نکردیم و لیکن بار فراوانی از زیورات آن قوم بار ما شده بود پس آنها را از خود جدا کردیم اینچنین سامری القاء کرد ۸۷
فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ (۸۸)

سپس (سامری) برای ایشان مجسمه گوساله ای ساخت که دارای یک ویژگی بود پس گفتند: این صاحب قدرت شما و صاحب قدرت موسی است پس (موسی) فراموش کرده است ۸۸
أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَ لَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَ لَا نَفْعًا (۸۹)

آیا ندیدند که با ایشان سخن نمی گوید و برای ایشان زیان و سودی ندارد؟ ۸۹
وَ لَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَ إِنِّي رَجُومٌ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَ أَطِيعُوا أَمْرِي
(۹۰)

و مسلماً هارون پیش از این گفت: که ای قوم من جز این نیست که بدان آزمایش شدید و همانا پروردگار شما، الله مهربان است پس او را پیروی کنید و فرمان او را اطاعت کنید ۹۰
قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى (۹۱)

(قوم بنی اسرائیل) گفتند: دائم پیرامون آن (گوساله) بمانیم و پراکنده نشویم تا به سوی ما موسی بازگردد ۹۱

قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا (۹۲)

(موسی) گفت: ای هارون هنگامی که اینان را دیدی که گمراه شدند چه چیز تو را بازداشت ۹۲
أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَ فَعَصَيْتَ أَمْرِي (۹۳)

که مرا پیروی نکردی؟ آیا از دستور من نافرمانی کردی؟ ۹۳

قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ لَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي (۹۴)

(هارون) گفت: ای فرزندِ مادرم ریش مرا و نه سر مرا نگیر، همانا ترسیدم که بگویی میان بنی اسرائیل تفرقه ایجاد کردی و سخن مرا گوش نکردی؟ ۹۴

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ (۹۵)

(موسی) گفت: پس کار تو چیست ای سامری؟ ۹۵

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَ كَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي (۹۶)

(سامری) گفت: دیدم آنچه را آنها ندیدند پس من بخشی (مقداری) از آثار فرستاده (تعالیم و آموزه های رسول) را انتخاب کردم پس آن را (برای فریب مردم) القاء نمودم و اینچنین برای من نفسم آراسته شد ۹۶

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَ انْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُْحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا (۹۷)

(موسی) گفت: برو که برای تو در زندگی آن است که بگویی به من نزدیک نشوید و همانا تو را وعده ای است که هرگز از آن رها نشوی و به سوی صاحب قدرتت نگاه کن، آنکه پیوسته بر پیرامون آن (مُعتكف) هستی که قطعاً آن را بسوزانیم سپس آن را در دریا تماماً پراکنده سازیم ۹۷

إِنَّمَا إِلْهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلْهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا (۹۸)

جز این نیست که صاحب قدرت شما الله است، صاحب قدرتی جز او نیست، دانش او همه چیز را احاطه کرده است ۹۸

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَ قَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا (۹۹)

اینچنین بر تو (ای محمد) از اخبار می خوانیم، از اخبار آنچه بگذشته است و به درستی به تو از نزد خویش ذکر (قرآن) دادیم ۹۹

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا (۱۰۰)

و آنکه از آن (یادآوری قرآن) روی گرداند پس همانا او روز قیامت بار گناه را به دوش می کشد ۱۰۰

خَالِدِينَ فِيهِ وَ سَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا (۱۰۱)

جاودان در آن هستند و روز قیامت باری که حمل می کنند برای ایشان (چه) بد است ۱۰۱

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا (۱۰۲)

روزی که در شیپور دمیده شود و مجرمان (گناهکاران) را در آن روز کبود چشم محشور می کنیم ۱۰۲

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا (۱۰۳)

میان خود آهسته گویند: جز ده روز نمانده اید ۱۰۳

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا (۱۰۴)

ما داناتریم بدانچه می گویند، هنگامیکه رهیافته ترین آنها گوید: یک روز نمانده اید ۱۰۴

وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا (۱۰۵)

و از تو درباره کوهها می پرسند، (ای محمد) بگو: آنها را پروردگار من کاملاً پراکنده می سازد ۱۰۵

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا (۱۰۶)

پس آنها را (در روز قیامت به شکل) زمینی هموار رها می سازد ۱۰۶

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَ لَأَمْتًا (۱۰۷)

که در آن کجی و نه بلندی را نبینی ۱۰۷

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَ عِوَجَ لَهُ وَ خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا (۱۰۸)

در آن روز (روز قیامت) دعوت کننده ای را پیروی کنند که در او هیچ انحرافی نیست و صداها برای (الله)

مهربان فروتن (فروکش) می کند پس جز صدای آهسته نشوی ۱۰۸

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَ رَضِيَ لَهُ قَوْلًا (۱۰۹)

در آن روز شفاعت سود ندهد مگر آن را که الله مهربان اجازه دهد و از او در گفتار خُشنود باشد ۱۰۹

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا (۱۱۰)

و آنچه را پیش روی ایشان و پشت سر ایشان است را می داند و (ایشان) به دانش او (الله) فراگیر

نیستند ۱۱۰

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا (۱۱۱)

و صورت ها (در روز قیامت) برای الله زنده پابنده تعظیم می کنند و به درستی زیانکار شود آنکه

بار ستمی را برداشت ۱۱۱

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا (۱۱۲)

و هر کس که شایسته ها را عمل کند در حالی که مؤمن باشد پس هیچ ستمی و نه پایمال شدنی را

(برای خود) نترسد ۱۱۲

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا (۱۱۳)

و اینچنین قرآن واضح را نازل کردیم و در آن (قرآن) وعده ها (ی الهی) را بیان کردیم تا شاید پرهیزکاری

کنید یا برای ایشان یادآوری (و بیداری) ایجاد شود ۱۱۳

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

(۱۱۴)

پس الله پادشاه حق برتر است و (ای محمد) به خواندن قرآن شتاب نکن پیش از آنکه به سوی تو وحی

آن به پایان رسد و (ای محمد) بگو: پروردگارا بر دانش من بیفزای ۱۱۴

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَ لَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا (۱۱۵)

و مسلماً با آدم پیش از این عهد بستیم پس (پیمان خویش را) فراموش کرد و برای او اراده ای را نیافتیم

۱۱۵

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ (۱۱۶)

و هنگامیکه به فرشتگان گفتیم: که برای آدم سجده کنید پس جز ابلیس سجده کردند که سرپیچی کرد

۱۱۶

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَ لِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى (۱۱۷)

پس گفتیم: ای آدم همانا این (شیطان) برای تو و همسرت دشمنی است پس شما را از باغ بیرون نکند

که بدبخت شوی ۱۱۷

إِنَّ لَكَ أَلًا تَجُوعَ فِيهَا وَ لَا تَعْرَى (۱۱۸)

همانا تو در آن گرسنه نمی شوی و برهنه نمی گردی ۱۱۸

وَ أَنْتَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَ لَا تَصْحَى (۱۱۹)

و همانا تو در آن تشنه نمی شوی و در آفتاب نمی مانی ۱۱۹

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَ مُلْكٍ لَا يَبْلَى (۱۲۰)

پس شیطان (نابودگر) او را وسوسه کرد، (شیطان) گفت: (ای) آدم، آیا تو را بر درخت جاودان و

فرمانروایی که نابود نشود رهبری کنم؟ ۱۲۰

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَ طَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَ عَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى

(۱۲۱)

پس از آن (درخت) خوردند و بر ایشان عورت هایشان آشکار شد و شروع کردند به این که برگهای درختان

را بر خود بپיچند (بچسبانند) و آدم پروردگار خویش را نافرمانی کرد پس زیانکار شد ۱۲۱

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَ هَدَى (۱۲۲)

سپس او را پروردگارش انتخاب کرد و توبه او را پذیرفت و آدم را هدایت کرد ۱۲۲

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعاً بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَ لَا

يَشْقَى (۱۲۳)

(الله) فرمود: از آن (باغ عدن) همگی به درآیید، بعضی از شما دشمن بعضی دیگر هستید پس زمانی که

شما را از سوی من هدایتی بیاید پس آنکه هدایت مرا پیروی کند گمراه نمی شود و رنج نمی برد ۱۲۳

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى (۱۲۴)

و آنکه از یاد من روی گرداند پس همانا برای او زندگی سخت است و روز قیامت (او را) کور محشور می سازیم ۱۲۴

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَ قَدْ كُنْتُ بَصِيراً (۱۲۵)

(کافر) می گوید: پروردگارا چرا مرا کور محشور ساختی در حالی که (در دنیا) بینا بودم؟ ۱۲۵

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَ كَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى (۱۲۶)

(الله) فرمود: بدینسان که آیات ما بسوی تو آمد پس آنها را فراموش کردی و اینچنین امروز (روز قیامت) فراموش شوی ۱۲۶

وَ كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَ لَمْ يُؤْمِنِ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَ لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَ أَبْقَى (۱۲۷)

و اینچنین آن را که تجاوز کند و به آیات پروردگار خویش ایمان نیاورد را مجازات دهیم و عذاب آخرت سخت تر و پاینده تر است ۱۲۷

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِأُولِي النَّهْيِ (۱۲۸)

آیا برای ایشان سبب هدایت نشد که چقدر از اقوام قبلی که در خانه های خود راه می رفتند را هلاک ساختیم؟ همانا در این نشانه هایی برای خردمندان است ۱۲۸

وَ لَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَاماً وَ أَجَلٌ مُّسَمًّى (۱۲۹)

و اگر فرمان پروردگارت بر این نمی رفت (اینگونه مقرر نمی شد) و مهلت تعیین شده نبود، (عذاب الله) دامنگیر (کافران) می شد ۱۲۹

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلَ غُرُوبِهَا وَ مِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَ اطْرَافِ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى (۱۳۰)

پس (ای محمد) شکبیا باش بر آنچه (کافران) می گویند و به سپاس پروردگارت قبل از طلوع خورشید و قبل از غروب تسبیح کن و در پاره ای از شب تسبیح کن و اطراف روز (تسبیح کن) تا شاید خُشود گردی

۱۳۰

و لَا تَمُدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَ رِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَ أَبْقَىٰ (۱۳۱)

و (ای محمد) چشم خود را مدوز بدانچه که از زیور زندگی دنیاست که مردان و زنانی از ایشان (کافران را) بهره مند ساختیم تا ایشان را بدان آزمایش کنیم و رزق پروردگارت بهتر و پاینده تر است ۱۳۱

وَ أَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَ اضْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَ الْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ (۱۳۲)

و (ای محمد) خاندان خویش را به نماز سفارش کن و بر آن شکیبایی گزین، از تو رزق نمی خواهیم ما تو را رزق می دهیم و عاقبت از آن پرهیزکاران است ۱۳۲

وَ قَالُوا لَوْ لَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوْ لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ (۱۳۳)

و (کافران) گفتند: چرا ما را نشانه ای از پروردگار خویش نیاوردی؟ آیا ایشان را آنچه در کتاب های پیشین است نیامد؟ ۱۳۳

وَ لَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْ لَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزَىٰ (۱۳۴)

و اگر ایشان را به عذابی پیش از آن هلاک سازیم، همانا می گویند: پروردگارا چرا به سوی ما فرستاده ای نفرستادی تا آیات تو را پیروی کنیم پیش از آنکه خوار شویم و رسوا گردیم؟ ۱۳۴

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبِّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَ مَنْ اهْتَدَىٰ (۱۳۵)

(ای محمد) بگو: همگی چشم به راه هستند پس چشم به راه باشید پس زود است بدانید چه کسی اهل راه راست است و چه کسی هدایت یافته است ۱۳۵

سوره انبیاء - ۲۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بنام الله بخشنده مهربان

اَفْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَ هُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ (۱)

برای مردم (زمان) حسابرسی ایشان نزدیک شد و ایشان در غفلت رویگردان هستند ۱

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَ هُمْ يَلْعَبُونَ (۲)

برای ایشان تذکری از پروردگارشان بیان نشد جز آن که می شنوند و ایشان به بازیچه می گیرند ۲

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَ أَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ أَ فَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَ أَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

(۳)

کسانیکه ستم کردند دل‌های ایشان غافل (بی خبر) است و نجوا (گفتگوهای در گوشی) را پنهان می سازند

که آیا این جز بشری همانند شماست پس آیا جادو را پیروی می کنید در حالیکه می بینید؟ ۳

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۴)

(محمد) گفت: پروردگار من سخنان را در آسمان و زمین می داند و (او) شنوای داناست ۴

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ (۵)

بلکه گفتند: خواب های پریشان (محمد) است یا اینکه او (قرآن) را بافته یا که او شاعری است پس باید

ما را نشانه ای بیاورد چنانکه پیشینیان فرستاده شدند ۵

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَ فَهُمْ يُؤْمِنُونَ (۶)

پیش از ایشان شهری را هلاک ساختیم که ایمان نیاورد پس آیا (ایشان) ایمان می آورند؟ ۶

وَ مَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۷)

و پیش از تو (ای محمد فرستاده ای) را ارسال نکردیم جز اشخاصی را که به سوی ایشان وحی می کردیم

پس از اهل ذکر (پیروان حقیقی تورات و انجیل) سؤال کنید اگر نمی دانید ۷

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَداً لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ (۸)

و ایشان (فرستادگان) را جسمی قرار ندادیم که خوراک نخورند و جاودان باشند ۸

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَ أَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ (۹)

سپس برای ایشان وعده را برآورده ساختیم پس ایشان و هر که را خواستیم را نجات دادیم و (افراد)

تجاوزکار را هلاک ساختیم ۹

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَاباً فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَ فَلَآ تَعْقِلُونَ (۱۰)

مسئلاً به سوی شما کتابی را نازل کردیم که در آن یاد (وصف حال) شماست پس آیا تعقل نمی کنید؟ ۱۰

وَ كَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَ أَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْماً آخَرِينَ (۱۱)

و چه بسا شهری را در هم شکستیم که ستمگر بودند و بعد از آن قومی دیگر را پدید آوردیم ۱۱

فَلَمَّا أَحْسَبُوا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ (۱۲)

پس آنگاه که عذاب ما را احساس می کردند، ایشان در آن هنگام می گریختند ۱۲

لَا تَرْكُضُوا وَ ارْجِعُوا إِلَيَّ مَا أَتَرَفْتُمْ فِيهِ وَ مَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ (۱۳)

فرار نکنید و به سوی آنچه در آن خوشگذرانی می کردید و (به سوی) خانه های خویش بازگردید تا مورد

سؤال قرار بگیرید ۱۳

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (۱۴)

(کافران) گفتند: ای وای بر ما، همانا ما ستمکاران بودیم ۱۴

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيداً خَامِدِينَ (۱۵)

پیوسته این سخن ایشان بود تا این که ایشان را درو شده (ریشه کن) و خاموش می سازیم ۱۵

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيِينِ (۱۶)

و آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را بازیچه خلق نکرده ایم ۱۶

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُواً لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ (۱۷)

اگر می خواستیم که سرگرمی بگیریم همانا آن را از نزد خود اگر می خواستیم برمی گرفتیم ۱۷

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَ لَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ (۱۸)

بلکه حق را بر باطل می افکنیم تا آن را باطل سازد پس او (باطل) تباه شونده است و وای بر شما (ای کافران) از آنچه توصیف می‌کنید ۱۸

وَ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ لَا يَسْتَحْسِرُونَ (۱۹)

و برای اوست آنکه در آسمان ها و زمین است و آنان که نزد او هستند از عبادت او کبر نمی ورزند و خسته نمی شوند ۱۹

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ (۲۰)

شب و روز تسبیح می کنند و سُستی نمی کنند ۲۰

أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ (۲۱)

آیا صاحب قدرت هایی از زمین برگرفتند که ایشان را زنده می کنند؟ ۲۱

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ (۲۲)

اگر در زمین و آسمان صاحب قدرت هایی جز الله می بود قطعاً فاسد می شدند پس مُنزه است الله پروردگار عرش از آنچه توصیف می کنند ۲۲

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَ هُمْ يُسْأَلُونَ (۲۳)

الله از آنچه می کند سؤال نمی شود و ایشان مورد سؤال قرار می‌گیرند ۲۳

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَ ذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ (۲۴)

آیا جز او صاحب قدرتی را گرفته اند؟، (ای محمد) بگو: دلیل خود را بیاورید، همانا این پیام آنان است که با من هستند و پیام آنان که پیش از من بودند بلکه بیشتر ایشان چیزی از حق نمی دانند پس ایشان رویگردان هستند ۲۴

وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ (۲۵)

و فرستاده ای پیش از تو (ای محمد) ارسال نکردیم جز آنکه به او وحی کردیم، همانا صاحب قدرتی جز من نیست پس مرا عبادت کنید ۲۵

و قَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ (۲۶)

و (مشرکان) گفتند: (الله) مهربان برای خود واسطه ای گرفته است، بلکه آنان کارگزاران گرامی (الله) هستند ۲۶

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ (۲۷)

بر الله به سخن پیشی نمی گیرند و ایشان به فرمان او عمل می کنند ۲۷

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَ هُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ (۲۸)

آنچه پیش روی ایشان و آنچه پشت سر ایشان است را می داند و شفاعت نمی کنند جز برای آنان که الله از ایشان خوشنود باشد، ایشان (کارگزاران الهی) از بیم الله هراسان هستند ۲۸

وَ مَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكِ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ (۲۹)

و هر کس از ایشان بگوید: همانا من صاحب قدرتی جز او (الله) هستم پس او را به جهنم مجازات می دهیم، اینچنین ستمکاران را کیفر می دهیم ۲۹

أَ وَ لَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَ جَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَ فَلَا يُؤْمِنُونَ (۳۰)

آیا توجه نکرده اند کسانی که کفر ورزیدند که آسمان ها و زمین آمیخته بودند پس آنها را جدا ساختیم و از آب هر چیز را زنده قرار دادیم پس آیا ایمان نمی آورند؟ ۳۰

وَ جَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَ جَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ (۳۱)

و در زمین کوه هایی را قرار دادیم تا شما را نلرزاند و در آن شکاف ها و راه هایی قرار دادیم تا شاید هدایت یابید ۳۱

وَ جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَ هُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ (۳۲)

و آسمان ها را سقفی حفظ شده قرار دادیم و ایشان از آیات او رویگردان هستند ۳۲

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (۳۳)

و او کسی است که شب و روز و خورشید و ماه را خلق کرد و هر کدام در مسیری در حرکت هستند ۳۳

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ (۳۴)

و برای بشری پیش از تو (ای محمد) جاودانگی را قرار ندادیم پس آیا تو بمیری ایشان جاودان هستند؟

۳۴

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَ نَبَلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَ الْخَيْرِ فِتْنَةً وَ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ (۳۵)

هر نفسی چشنده مرگ است و شما را به شرّ و خیر آزمایش می کنیم و به سوی او باز می گردید ۳۵
وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا أَمْ هَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَ هُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ

كَافِرُونَ (۳۶)

و هر گاه کسانی که کفر ورزیدند تو را (ای محمد) ببینند به مسخره می گیرند، آیا این است که صاحب قدرت های شما را (به بدی) یاد می کند؟ در حالیکه ایشان (کافران) به یاد (الله) مهربان کافر هستند ۳۶

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ (۳۷)

انسان عجل است، بزودی آیات خویش را به شما نشان دهیم پس شتاب نکنید ۳۷

وَ يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۳۸)

و (کافران) می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ۳۸

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَ لَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ (۳۹)

کسانی که کفر ورزیدند (کاش) می دانستند زمانی را که نمی توانند از چهره های خویش و نه از پشت خویش آتش را باز دارند و ایشان یاری نمی شوند ۳۹

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَ لَا هُمْ يُنظَرُونَ (۴۰)

بلکه ایشان را (عذاب) ناگهان می آید پس ایشان را سراسیمه می سازد پس نمی توانند که آن را بازگردانند و مهلت داده نمی شوند ۴۰

وَ لَقَدْ اسْتَهْزَأَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (۴۱)

و مسلماً فرستادگان پیش از تو (ای محمد) مسخره شدند پس مسخره کنندگان آنچه را که مسخره می کردند (عذاب الهی) بر سرشان آمد ۴۱

قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ (۴۲)

(ای محمد) بگو: چه کسی شما را از شب و روز (الله) مهربان نگاه می دارد؟ بلکه ایشان از یاد پروردگارشان رویگردان هستند ۴۲

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ (۴۳)

آیا برای ایشان صاحب قدرت هایی هستند که جز ما از ایشان (عذاب را) باز دارند؟، نتوانند جز خویشتن را یاری کنند و از جانب ما پناه داده نشوند ۴۳

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ (۴۴)

بلکه آنان و پدرانشان را بهره‌مند ساختیم تا بر ایشان روزگار طولانی شد، آیا نمی‌بینند همانا ما به سراغ زمین می آییم که از اطرافش می کاهیم، آیا ایشان غالب هستند؟ ۴۴

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ (۴۵)

(ای محمد) بگو: جز این نیست که شما را به وحی هشدار می دهم ولی کرها وقتی هشدار داده شوند دعوت (الهی) را نمی شنوند ۴۵

وَ لَئِنْ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (۴۶)

و اگر گوشه ای از عذاب پروردگارت به ایشان برسد، هر آینه می گویند: وای بر ما که ستمگر بودیم ۴۶
وَ نَصْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَ إِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَ كَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ (۴۷)

و روز قیامت موازین عدالت را برپا می کنیم پس به کسی به اندازه ذره ای ستم نشود و اگر به سنگینی دانه خردلی باشد آن را به حساب می آوریم و کافی است که ما حسابرس باشیم ۴۷

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَ هَارُونَ الْفُرْقَانَ وَ ضِيَاءً وَ ذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ (۴۸)

و مسلماً به موسی و هارون جدا کننده و روشنایی و یادآوری برای پرهیزکاران را دادیم ۴۸

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَ هُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ (۴۹)

کسانیکه از پروردگار خویش در ناپیدا می ترسند و ایشان از ساعت (قیامت) هراسان هستند ۴۹

وَ هَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَ فَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ (۵۰)

و این (قرآن) یادآوری پُر برکتی است که آن را نازل کردیم، آیا شما انکار کننده آن هستید؟ ۵۰

وَ لَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَ كُنَّا بِهِ عَالِمِينَ (۵۱)

و مسلماً به ابراهیم رُشد او را از پیش دادیم و بدان آگاه بودیم ۵۱

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَ قَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (۵۲)

هنگامیکه به پدرش و قوم خود گفت: این تمثال هایی که بر گرد آنها جمع می شوید، چیست؟ ۵۲

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (۵۳)

گفتند: پدرانمان را عبادت کننده آنها یافتیم ۵۳

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۵۴)

(ابراهیم) گفت: مسلماً شما و پدرانتان در گمراهی آشکار هستید ۵۴

قَالُوا أَ جِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ (۵۵)

(کافران) گفتند: آیا برای ما سخن حقی را آورده ای یا تو اهل شوخی هستی؟ ۵۵

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَ أَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۵۶)

(ابراهیم) گفت: بلکه پروردگار شما، پروردگار آسمانها و زمین است آنکه آنها را پدید آورد و من بر شما از

گواهان هستم ۵۶

وَ تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ (۵۷)

و به الله سوگند بعد از آنکه پشت بکنید (و) بروید قطعاً برای بُت های شما نقشه ای دارم ۵۷

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ (۵۸)

پس (بُت های) ایشان را تکه تکه کرد مگر بزرگ آنها را تا به سوی آن بازگردند ۵۸

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۵۹)

(کافران) گفتند: چه کسی این کار را با صاحب قدرتهای ما کرده است؟ همانا او از ستمکاران است ۵۹

قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ (۶۰)

شنیدیم جوانی که ایشان را (به بدی) یاد می‌کرد، به او ابراهیم گفته می‌شود ۶۰

قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ أَغْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ (۶۱)

(کافران) گفتند: او را پیش چشم مردم بیاورید تا گواه باشند ۶۱

قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ (۶۲)

(کافران) گفتند: ای ابراهیم، آیا تو این کار را با صاحب قدرت های ما کردی؟ ۶۲

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (۶۳)

(ابراهیم) گفت: بلکه آن کار را بزرگ ایشان (بُت بزرگ) انجام داد پس از ایشان سؤال کنید اگر حرف

می‌زنند ۶۳

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ (۶۴)

پس به خود بازگشتند و به خود گفتند: همانا شما از ستمکاران هستید ۶۴

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ (۶۵)

سپس سرافکنده آمدند، مسلماً تو (ای ابراهیم) می‌دانی که آنان (بُت‌ها) سخن نمی‌گویند ۶۵

قَالَ أَ فَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئاً وَ لَا يَضُرُّكُمْ (۶۶)

(ابراهیم) گفت: آیا عبادت می‌کنید جز الله آنچه شما را به چیزی سود نمی‌دهد و شما را زیان

نمی‌رساند؟ ۶۶

أَف لَكُمْ وَ لِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَ فَلَا تَعْقِلُونَ (۶۷)

از شما و از آنچه جز الله عبادت می‌کنید بیزار هستم پس آیا تعقل می‌کنند؟ ۶۷

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (٦٨)

(کافران) گفتند: او را بسوزانید و صاحب قدرت های خویش را یاری کنید اگر می خواهید کاری را انجام

دهید ٦٨

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (٦٩)

گفتیم: (ای) آتش سرد و سلامت بر ابراهیم باش ٦٩

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (٧٠)

و تصمیم گرفتند که در خصوص او (ابراهیم) نیرنگی بکار گیرند پس ایشان را (افراد) زیانکار قرار دادیم ٧٠

وَنَجَّيْنَاهُ وَ لُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ (٧١)

و او (ابراهیم) و لوط را نجات دادیم به سوی زمینی که در آن برای جهانیان برکت نهاده بودیم ٧١

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَ كَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ (٧٢)

و به او اسحاق و یعقوب را (به عنوان) ارمغانی بخشیدیم و هر یک را (افراد) شایسته قرار دادیم ٧٢

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَ كَانُوا لَنَا

عَابِدِينَ (٧٣)

و ایشان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما هدایت کنند و به سوی ایشان انجام کارهای خیر و

به پا داشتن نماز و دادن زکات را وحی کردیم و بندگان ما بودند ٧٣

وَ لُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَ عِلْمًا وَ نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ

فَاسِقِينَ (٧٤)

و لوط را به او حکم و دانش را دادیم و او را نجات دادیم از مردم شهری که پلیدی ها را انجام می دادند،

همانا ایشان قومی بدکار و نافرمان بودند ٧٤

وَ أَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (٧٥)

و لوط را در رحمت خویش وارد کردیم، همانا او از (افراد) شایسته است ٧٥

وَ نُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (٧٦)

و نوح را هنگامیکه پیش از این ندا داد پس او را اجابت نمودیم پس او و خاندانش را از اندوه بزرگ نجات دادیم ۷۶

و نَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (۷۷)

و او را یاری کردیم از قومی که آیات ما را دروغ شُمرند، همانا ایشان قومی بد بودند پس همگی ایشان را غرق ساختیم ۷۷

و دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ عَنَمُ الْقَوْمِ وَ كُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ (۷۸)

و داود و سلیمان که در (مورد) کشتزاری داوری می کردند وقتی که در آن گوسفندان قوم پخش شدند (پراکنده شدند) و ما بر داوری ایشان گواه بودیم ۷۸

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَ كَلَّا أَتَيْنَا حُكْمًا وَ عِلْمًا وَ سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَ الطَّيْرَ وَ كُنَّا فَاعِلِينَ (۷۹)

پس آن را به سلیمان فهماندیم و هر کدام را حکمی و دانشی دادیم و با داود کوه ها را رام ساختیم که تسبیح کنند و پرندگان را و این کارها را ما انجام دادیم ۷۹

وَ عَلَّمْنَاهُ صِنْعَةَ لُبُوسٍ لَكُمْ لِيُخَصِّنْكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ (۸۰)

و او را صنعت حفاظت از خویشان را آموختیم تا شما را از دشمنانتان در امان نگاه دارد پس آیا شما سپاسگزار هستید؟ ۸۰

وَ لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَ كُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ (۸۱)

و برای سلیمان باد سخت (تندباد) که به فرمان او روان می شد را به سوی زمینی که در آن برکت نهادیم (حرکت دادیم) و به هر چیزی آگاه بودیم ۸۱

وَ مِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوضُونَ لَهُ وَ يَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَ كُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ (۸۲)

و از شیاطین (نابودگران) که برای او محاسبه می کردند و کارهایی دیگر را انجام می دادند و (او) بر ایشان نگهبان بود ۸۲

وَ أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۸۳)

و ایوب، زمانی که پروردگار خویش را ندا داد، همانا مرا رنج رسیده است و تو مهربان ترین مهربانان هستی ۸۳

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَ ذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ (۸۴)

پس از او (دعایش را) اجابت نمودیم و از او آن رنج (بیماری) را برطرف ساختیم و به او خاندانش را و مانند آنان دو چندان دادیم، بخششی از نزد ما و یادآوری برای (افراد) عبادت کننده (است) ۸۴

وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِدْرِيسَ وَ ذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ (۸۵)

و اسماعیل و ادريس و ذوالکفل که همه (افراد) شکیبا بودند ۸۵

وَ أَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ (۸۶)

و ایشان را در بخشش خود داخل نمودیم، همانا ایشان از (افراد) شایسته هستند ۸۶

وَ ذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ (۸۷)

و یونس هنگامیکه خشمگین می رفت پس پنداشت که هرگز بر او تسلط نداریم پس در تاریکی ها ندا داد که صاحب قدرتی جز تو نیست، منزهی تو، همانا من از ستمکاران بودم ۸۷

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ (۸۸)

پس از او اجابت نمودیم و او را از اندوه نجات دادیم و اینچنین مؤمنان را نجات می دهیم ۸۸

وَ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ (۸۹)

و زکریا زمانی که پروردگار خویش را ندا داد، پروردگارا: مرا تنها نگذار و تو بهترین وارثان هستی ۸۹

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ وَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَ أَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَ رَهَبًا وَ كَانُوا لَنَا حَاشِعِينَ (۹۰)

پس از او اجابت نمودیم و به او یحیی را بخشیدیم و برای او همسرش را شایسته گردانیدیم، همانا ایشان به کارهای خیر می شتافتند و ما را از روی میل و ترس صدا می زدند و برای ما فروتن بودند ۹۰

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ (۹۱)

و آن زن (مریم) که از عورت خویش محافظت کرد پس در وی روح خویش را دمیدیم و او و پسرش را نشانه ای برای جهانیان قرار دادیم ۹۱

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ (۹۲)

همانا این امت شماست امتی یگانه و من پروردگار شما هستم پس مرا عبادت کنید ۹۲

و تَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاغِبُونَ (۹۳)

و کار خویش را میان خودشان به تفرقه انداختند، همگی (ایشان) به سوی ما باز می گردند ۹۳

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ (۹۴)

پس هر کس که اعمال شایسته انجام دهد و او مؤمن باشد پس ناسپاسی برای کوشش او (از جانب ما)

نباشد و همانا ما اعمالش را می نویسیم ۹۴

وَ حَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ (۹۵)

و غیر ممکن است شهری که هلاکش کنیم که بسوی ما باز نگردند ۹۵

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ (۹۶)

تا هنگامیکه یأجوج و مأجوج رها شوند و ایشان از هر سرزمینی سرازیر گردند ۹۶

وَ اقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا

ظَالِمِينَ (۹۷)

و وعده حق نزدیک شد پس هنگامیکه چشمان کسانی که کُفر ورزیدند (از حقایق الهی) باز شد،

(می گویند:) ای وای بر ما که ما در غفلتی از این بودیم، بلکه ما ستمگران بودیم ۹۷

إِنَّكُمْ وَ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ (۹۸)

همانا شما و آنچه جز الله عبادت می کنید هیزم جهنم هستید، شما در آن وارد خواهید شد ۹۸

لَوْ كَانَ هُوَآءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَ كُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ (۹۹)

اگر آنان صاحب قدرت هایی بودند در آن (جهنم) وارد نمی شدند و همه در آن جاودان هستند ۹۹

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ (۱۰۰)

در آن ناله و ضجه می کشند و ایشان در آن (جهنم) نمی شنوند ۱۰۰

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ (۱۰۱)

همانا کسانی که از جانب ما برای ایشان نیکویی پیشی گرفت آنان از آن (جهنم) بر کنار هستند ۱۰۱

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ (۱۰۲)

صدای (جهنم) را نمی شنوند و ایشان در (بهشتی) که هر چه دل‌هایشان خواهد (در آن) جاودان هستند

۱۰۲

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (۱۰۳)

ایشان را آن وحشت بزرگ اندوهگین نمی سازد و فرشتگان به ملاقات ایشان بیایند، این روز شماست که

از پیش وعده داده می شدید ۱۰۳

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ (۱۰۴)

روزی که آسمان ها را به مانند پیچیدن طوماری از نامه ها بیچیم، بدانسان که نخستین آفرینش را پدید

آوریم، وعده ای بر عهده ماست، همانا ما انجام دهنده آن (وعده) هستیم ۱۰۴

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ (۱۰۵)

و مسلماً در زبور بعد از ذکر (تورات)، مقرر داشتیم (نوشتیم) که زمین را بندگان شایسته من ارث

می برند ۱۰۵

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ (۱۰۶)

همانا در این ابلاغی است، برای گروهی که عبادت کننده هستند ۱۰۶

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ (۱۰۷)

و ما تو را (ای محمد)، جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم ۱۰۷

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۰۸)

(ای محمد) بگو: جز این نیست که به سوی من وحی می شود که صاحب قدرت شما، صاحب قدرت واحد است پس آیا شما تسلیم می گردید؟ ۱۰۸

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أُذِرِي أَوْ قَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ (۱۰۹)

پس اگر پشت کردند پس (ای محمد) بگو: شما را به طور یکسان هشدار دادم و نمی دانم آیا آنچه وعده داده شدید نزدیک است یا دور؟ ۱۰۹

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ (۱۱۰)

همانا او (الله) آشکار از سخن را می داند و آنچه پنهان می سازید را می داند ۱۱۰

وَإِنْ أُذِرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (۱۱۱)

و (من) نمی دانم که شاید آزمایشی و بهره ای تا زمانی برای شما باشد ۱۱۱

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ (۱۱۲)

(ای محمد) بگو: پروردگارا به حق حکم کن و پروردگار ما (الله) مهربان و یاری کننده است علیرغم آنچه توصیف می کنید ۱۱۲

سوره حج - ۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبَانِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ (۱)

ای مردم تقوای الهی پیشه سازید از پروردگارتان، همانا زلزله ساعت (قیامت رُخدادی) بزرگ است ۱
يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَ تَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَ مَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَ لَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ (۲)

روزی که آن را ببینند، هر شیر دهنده ای فراموش کند آنچه را شیر دهد و هر زن حامله ای بار خود را بگذارد و مردم را مست می بینی در حالیکه مست نیستند و لیکن عذاب الله شدید است ۲

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ (۳)

و از مردم کسی است که درباره الله به غیر دانشی مُجادله می کند و هر شیطان (نابودگر) سرکشی را پیروی می کند ۳

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَ يَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ (۴)

بر او مُقرر شد که او را (شیطان) پُشتیبانی کند پس او را گمراه سازد و به سوی عذاب سوزان (جهنم) هدایتش کند ۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مِّمَّ مِضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَ غَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَ نُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَ مِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَ مِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِّن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَ تَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَ رَبَّتْ وَ أَنْبَتَتْ مِّن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ (۵)

ای مردم اگر در شکی از (روز) برانگیختن هستید پس ما شما را از خاک خلق کردیم سپس از نطفه ای سپس از لخته خونی سپس از پاره گوشتی شکل یافته و شکل نیافته تا برای شما بیان کنیم و در رحم ها هر چه را بخواهیم تا مهلت مشخص قرار می دهیم سپس (به شکل) نوزادی شما را بیرون آوریم تا به نهایت رُشد خود برسید، از شما است که بمیرد و از میان شماست آنکه به سالخوردگی (پیری) می رسد که بعد از دانش چیزی را نفهمد و زمین را پژمرده می بینی پس هنگامیکه بر آن آب بفرستیم حرکت و جنبش بدن می افتد و رُشد و نمو می کند و از هر نوعی (گیاهی) سر سبز را برویاند ۵

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ أَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۶)

آن بدان خاطر است که الله حق است و آنکه او مُردگان را زنده می کند و همانا او بر همه چیز تواناست ۶
وَ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ (۷)

و آنکه ساعت (قیامت) فرا می رسد، در آن هیچ شکی نیست و آنکه الله برمی انگیزد آنان را که در قبرها هستند ۷

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ (۸)

و از مردم کسی است که درباره الله بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی روشنگر به ستیز می پردازد ۸
ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَ نُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ (۹)
(آن هم) از سر بی اعتنایی (مستکبرانه) تا مردم را از راه الله گمراه کند، برای او در دنیا خواری است و در روز قیامت عذاب سوزان (جهنم را) به او می چشانیم ۹

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ (۱۰)

آن (عذاب) به خاطر آنچه دستهایت پیش فرستاده می باشد و آنکه الله به بندگان ستمگر نیست ۱۰
وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَ إِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ
خَسِرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (۱۱)

و از مردم کسی است که الله را بر زبان (بدون عمل) عبادت می کند پس اگر او را خیری رسد به آن آرامش یابد و اگر او را آزمایشی رسد روی خویش را برتابد در دنیا و آخرت زیانکار است، این زیان آشکار است ۱۱

يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُ وَ مَا لَا يَضُرُّهُ وَ مَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ (۱۲)

و جز الله (کسی) را صدا می زند که زیانش از سودش نزدیکتر است، این آن گمراهی دور است ۱۲
يَدْعُو لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لِبَيْتِ الْمَوْلَى وَ لِبَيْتِ الْعَشِيرِ (۱۳)

کسی را صدا می زند که زیان او از سودش نزدیکتر است و چه بد سرپرست و چه بد همدمی است ۱۳
إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ (۱۴)

همانا الله کسانی که ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کند، همانا الله هر آنچه را بخواهد انجام می دهد ۱۴

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ
هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ (۱۵)

آنکس که می پندارد که هرگز الله او را در دنیا و آخرت یاری نمی کند پس به طریق آسمان (کلام وحی الهی) مدد بجوید سپس (از غیر الله) ببرد آنگاه ببیند آیا این کارش خشم او را فرو می نشاند ۱۵
وَ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَ أَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ (۱۶)

و اینچنین به سوی تو (ای محمد) آیات روشن را نازل کردیم و آنانکه الله هر که را بخواهد هدایت می کند ۱۶

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ الَّذِينَ هَادُوا وَ الصَّابِئِينَ وَ النَّصَارَى وَ الْمَجُوسَ وَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۷)

همانا کسانیکه ایمان آورده اند و کسانیکه پیروان تورات اند و پیروان توحید و مسیحیان و مجوس و کسانیکه شرک ورزیدند، همانا الله روز قیامت میان ایشان داوری می کند، همانا الله بر همه چیز گواه است ۱۷

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ النُّجُومُ وَ الْجِبَالُ
وَ الشَّجَرُ وَ الدَّوَابُّ وَ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَ كَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَ مَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ
اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (۱۸)

آیا توجه نکردی آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خورشید و ماه و ستارگان و کوه ها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردم برای الله سجده می برند (مطیع هستند)؟ و بسیاری که عذاب حق ایشان است و آن را که الله خوار سازد پس برای او گرامی کننده ای نیست، همانا الله انجام می دهد آنچه را بخواهد ۱۸

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ (۱۹)

این دو (گروه) دشمنان یکدیگر هستند که دربارهٔ پروردگارشان با هم ستیزه کردند پس کسانی که کُفر ورزیدند برای ایشان لباس هایی از آتش بُریده شد، از بالای سرهای آنان آب جوشان ریخته می شود ۱۹

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ (۲۰)

آنچه در شکم های ایشان است و پوستهایشان را گداخته می کند ۲۰

و لَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ (۲۱)

و برای ایشان گرزهایی از آهن است ۲۱

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۲۲)

هر گاه بخواهند که از آن اندوه (جهنم) خارج شوند در آن بازگردانده شوند، (ای گناهکاران) عذاب سوزان (جهنم) را بچشید ۲۲

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ (۲۳)

همانا الله کسانی که ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاری است داخل می کند، در آن با دستبندهایی از طلا و مروارید زینت داده شوند و لباس ایشان در آن حریر است ۲۳

وَ هُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَ هُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ (۲۴)

و به سوی پاکیزه از سخن هدایت شدند و به سوی راه (الله) سُتوده هدایت یافتند ۲۴

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفِ فِيهِ وَ الْبَادِ وَ مَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (۲۵)

همانا کسانی که کُفر ورزیدند و از راه الله و مسجدالحرام باز می دارند که آن را برای مردم چه ساکن آن و چه مسافر یکسان قرار دادیم و آنکه بخواهد در آن (مسجدالحرام) به ستم کجروی کند به او عذابی دردناک می چشانیم ۲۵

وَ إِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَ طَهَّرْ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَ الْقَائِمِينَ وَ الرَّكْعِ
السُّجُودِ (۲۶)

و زمانی که برای ابراهیم مکان خانه را آماده ساختیم که به الله چیزی را شرک نوز و خانه مرا برای (افراد)
طواف کننده و (افراد) قیام کننده و (افراد) متواضع سجده کننده پاک گردان ۲۶

وَ أَدْنُ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَ عَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ (۲۷)

و در میان مردم به هنگام حج (گردهمایی) بانگ برآورد (اعلام کن) تا پیاده و سوار بر مرکبها از هر راه
دوری به سوی تو (ای محمد) بیایند ۲۷

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَ يُذَكِّرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا
مِنْهَا وَ أَطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ (۲۸)

تا منافع آن را شاهد باشند و نام الله را در روزهایی که مشخص شده بر آنچه ایشان را از دام های چهارپا
رزقشان داده است ببرند پس از آن بخورید و به فقیر نیازمند بخورانید ۲۸

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَ لِيُوفُوا نُدُورَهُمْ وَ لِيُطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ (۲۹)

سپس آنچه که بر گردن دارند را ادا کنند و به نذرهای خود وفا کنند و باید در خانه قدیمی (مسجد الحرام)
حضور بهم رسانند ۲۹

ذَلِكَ وَ مَنْ يُعْظَمَ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَ أَجَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَ اجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ (۳۰)

و هر کس حرمت ها (اوامر و نواهی) الله را تکریم کند پس آن برای او نزد پروردگارش خیر است و برای
شما چهارپایان حلال شد مگر آنچه بر شما خوانده شد پس از پلیدی بُت ها و سخنان ناروا دوری گزینید

۳۰

حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ
الرَّيْحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ (۳۱)

(افراد) یکتا پرست برای الله باشید نه مشرک به او، هر کس به الله شرک ورزد پس گویی از آسمان افتاده است و پرنده او را بُرْبايد يا باد او را به جای دور افکند ۳۱

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْكُمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ (۳۲)

این است (سخن حق) و هر کس شعائر (مراسم و برنامه های) الله را بزرگ شمارد پس همانا آن از پرهیزکاری قلبها می باشد ۳۲

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ (۳۳)

برای ایشان تا مُهلت مشخص در آن منفعت است پس قربانگاه آنها به سوی خانه کهن (بیت الله الحرام) است ۳۳

وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَ بَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ (۳۴)

و برای هر اُمّتی (مناسکی) را قرار دادیم تا نام الله را ببرند به آنچه ایشان را از دام های چهارپا رزق دادیم پس صاحب قدرت شما صاحب قدرت یکتاست پس برای او (الله) تسلیم شوید و به فروتنان مُرده بده ۳۴

الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ الصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَ الْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳۵)

کسانیکه هر گاه نام الله یاد شود دلهای ایشان بترسد و بر آنچه به ایشان مصیبتی رسد شکبیا هستند و به پا دارندگان نماز (هستند) و از آنچه ایشان را (رزق) داده ایم می بخشند ۳۵

وَ الْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَ أَطْعَمُوا الْقَانِعَ وَ الْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۳۶)

و ما (ذبح) شتران را برای شما از شعائر الله (مراسم و مناسک الهی) قربانی (در حج) قرار دادیم، برای شما در آنها خیر است پس نام الله را بر آنها ببرید در حالی که در صف هستند پس هنگامیکه بر

پهلوهایشان افتادند (ذبح شدند) پس از آنها بخورید و بینوا و گدایان را بخورانید، اینچنین برای شما آنها را رام ساختیم تا شاید سیاسگزار باشید ۳۶

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَ لَا دِمَاؤُهَا وَ لَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ (۳۷)

هرگز به الله گوشتها و نه خونهای آن نمی رسد و لیکن به او پرهیزکاری شما می رسد، اینچنین آنها را برای شما رام کرد تا الله را بزرگ شمارید بر آنچه شما را هدایت کرد و به نیکوکاران نوید ده ۳۷

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ (۳۸)

همانا الله از کسانی که ایمان آوردند دفاع می کند، همانا الله هیچ خیانتکار ناسپاسی را دوست ندارد ۳۸

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ (۳۹)

اجازه نبرد به کسانی داده شد که مورد ستم واقع شده اند و همانا الله بر یاری آنها تواناست ۳۹

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَ لَوْ لَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتِ صَوَامِعُ وَ بِيَعُ وَ صَلَوَاتُ وَ مَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَ لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (۴۰)

کسانی که از خانه های خود به ناحق اخراج شدند مگر آنکه می گفتند: الله پروردگار ماست و اگر الله مردم را بعضی به بعضی دفع نمی کرد قطعاً پرستشگاه ها و کلیساها و کنیسه ها و مساجدی که در آنها نام الله بسیار بُرده می شود ویران می شد و البته الله یاری می کند هر که را یاریش کند، همانا الله توانای شوکتمند است ۴۰

الَّذِينَ إِِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتَوْا الزَّكَاةَ وَ أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَ لِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (۴۱)

کسانی که اگر در زمین به ایشان امکانات دهیم نماز را به پای می دارند و زکات را می دهند و به خوبیها امر می کنند و از بدیها باز می دارند و برای الله سرانجام کارهاست ۴۱

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادُ وَثَمُودُ (٤٢)

و اگر تو را (ای محمد) دروغ شمارند پس به درستی پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود (پیامبرانشان) را دروغ شمرند ۴۲

وَ قَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَ قَوْمِ لُوطٍ (٤٣)

و قوم ابراهیم و قوم لوط (پیامبرانشان را دروغ شمرند) ۴۳

وَ أَصْحَابِ مَدْيَنَ وَ كَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (٤٤)

و یاران مدین و موسی تکذیب شد پس به کافران مهلت دادم سپس ایشان را (به عذاب) گرفتیم پس انتقام من چگونه بود؟ ۴۴

فَكَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَ هِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَ بئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَ قَصْرِ مَثْيِدٍ (٤٥)

و چه بسا شهری که آن را نابود کردیم و آنها ستمگر بودند پس آن (خانه ها) بر پایه های خود فرود آمده است، چه چاه های رها شده ای و کاخهای آفراشته (ایشان) ویران شدند ۴۵

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَ لَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ (٤٦)

آیا در زمین گردش نمی کنند تا ایشان را دلهایی باشد که دریابند یا گوش هایی که بدان بشنوند؟ پس دیدگان کور نمی شوند و لیکن دلها کور می شوند که در سینه هاست ۴۶

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَ لَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَ إِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ (٤٧)

و از تو (ای محمد) در (آمدن) عذاب شتاب می خواهند و هرگز الله خلاف وعده نمی کند و همانا یک دوره نزد الله مانند هزار سال است از آنچه شما می شمارید ۴۷

وَ كَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَ هِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (٤٨)

و چه بسا شهری را که بدان مهلت دادیم در حالی که ستمکار بودند و سپس آن را (به عذاب) فرو گرفتیم و به سوی ما بازگشت (ایشان) است ۴۸

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ (٤٩)

(ای محمد) بگو: ای مردم جز این نیست که من برای شما هشدار دهنده ای آشکار هستم ۴۹

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (۵۰)

پس کسانی که ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند برای ایشان آمرزش و رزقی گرامی است ۵۰

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۵۱)

و کسانی که در جهت ضدیت با آیات الهی می کوشند آنان یاران دوزخ هستند ۵۱

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا

يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۵۲)

و پیش از تو (ای محمد) فرستاده و پیامبری را نفرستادیم مگر هنگامیکه وحی را بیان می کرد، شیطان

(نابودگر) در بیان وحی او القاء می کرد پس الله آنچه شیطان (نابودگر) القاء می کرد را باطل می ساخت

سپس الله آیاتش (وحی الهی) را تثبیت می کرد و الله حکیم است ۵۲

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي

شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۳)

تا آنچه شیطان (نابودگر) القاء می کرد را آزمایشی (فتنه ای) برای کسانی که در دل های ایشان بیماری

است و سنگدلان قرار دهد و همانا ستمگران در بدبختی دور هستند ۵۳

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ

آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۵۴)

تا بدانند کسانی که دانش داده شدند، همانا حق از جانب پروردگارت است پس بدان ایمان آورند و دل های

ایشان بدان نرم شود و همانا الله هدایت کننده کسانی است که به سوی راه راست ایمان آورند ۵۴

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ (۵۵)

و پیوسته کسانی که کُفر ورزیدند در شکی از آن هستند تا ایشان را ساعت (قیامت) ناگهان بیاد یا عذاب

روزی بی مانند بیاید ۵۵

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (۵۶)

پادشاهی در آن روز از آن الله است، میان ایشان حکم می کند پس کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند در باغ هایی پُر نعمت هستند ۵۶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (۵۷)

و کسانی که کُفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شُمرند برای ایشان عذابی خوار کننده است ۵۷
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۵۸)

و کسانی که در راه الله مهاجرت کردند سپس کُشته شدند یا مُردند، الله به ایشان رزق می دهد رزقی نیکو، همانا الله بهترین رزق دهندگان است ۵۸

لَيَدْخِلْنَهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ (۵۹)

قطعاً (الله) ایشان (ایمانداران) را به جایگاهی وارد می کند که آن را می پسندد و همانا الله بُردبار است ۵۹

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُؤٌ غَفُورٌ (۶۰)

این است (حُکم الله) و هر کس مجازات کند به تناسب ظلمی که بدان واقع شده، سپس (اگر دوباره) بر او ظلم شود هر آینه الله او را یاری کند و همانا الله گذشت کننده آمرزنده است ۶۰

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (۶۱)

این است که الله شب را در روز فرو می برد و روز را در شب فرو می برد و آنکه الله شنوایی بیناست ۶۱
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ (۶۲)
این بدان (دلیل) است که الله او حق است و آنچه جز او را صدا می زنند او باطل است و آنکه الله است که برتر بزرگ است ۶۲

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ (۶۳)

آیا توجه نکردی از آسمان آبی را فرستاد پس زمین سر سبز می گردد، همانا الله با محبت آگاه است ۶۳
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ (۶۴)

آنچه در آسمانها و در زمین است برای اوست و همانا الله بی نیاز شتوده است ۶۴

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ يُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (٦٥)

آیا توجه نکردی که الله برای شما آنچه در زمین است و کشتی را که در دریا به فرمان او حرکت می کند را
رام کرد و آسمان از اینکه بر زمین فرود آید را نگاه می دارد مگر به اجازه او، همانا الله به مردم با محبت
مهربان است ۶۵

وَ هُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ (٦٦)

و اوست آنکه شما را زنده کرد سپس شما را می میراند سپس شما را زنده سازد، همانا انسان بسیار
ناسپاس است ۶۶

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعَنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَ ادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ
(٦٧)

بر هر اُمّتی روشی (برنامه ای) را قرار دادیم که ایشان رهرو آن هستند سپس با تو در امر ستیزه نکنند و
(ای محمد) به سوی پروردگارت بخوان، همانا تو بر هدایت درستی هستی ۶۷

وَ إِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (٦٨)

و اگر با تو مُجادله کردند پس (ای محمد) بگو: الله داناتر است بدانچه می کنید ۶۸

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (٦٩)

الله میان شما روز قیامت داوری می کند بدانچه که در آن اختلاف داشتید ۶۹

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (٧٠)

آیا ندانستند که الله می داند آنچه در آسمانها و زمین است، همانا این در کتابی (محفوظ) است، همانا
این بر الله آسان است ۷۰

وَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَ مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ (٧١)

و جز الله را عبادت می کنند، آنچه را که بدان دلیلی را (الله) نازل نکرده است و بدان دانشی ندارند و برای ستمگران یآوری نیست ۷۱

وَ إِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَمْ أَبْنِئُكُمْ بِسَرٍّ مِنْ ذَلِكُمُ النَّارِ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ بئْسَ الْمَصِيرُ (۷۲)

و هنگامیکه بر ایشان آیات روشن ما تلاوت می شود، در چهره های کسانی که کفر ورزیدند (اثر) انکار را می شناسی، نزدیک است ایشان (کافران) بر آنان که آیات ما را تلاوت می کنند حمله ور شوند، (ای محمد) بگو: آیا شما را به بدتر از این خبر دهم؟ آتش (جهنم) که الله آن را وعده داد به کسانی که کفر ورزیدند و بد بازگشتگاهی است ۷۲

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَ لَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَ إِنْ يَسْلُبْنَاهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَ الْمَطْلُوبُ (۷۳)

ای مردم مثلی زده شد پس آن را بشنوید، همانا کسانی را که جز الله صدا می زنید هرگز مگسی را خلق نکرده اند و هر چند برای آن جمع شوند و اگر مگس چیزی را از ایشان برباید از آن نمی توانند بازستانند، طالب و مطلوب هر دو ناتوان هستند ۷۳

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ (۷۴)

و الله را (آنطور که) شایسته ارجمندی اوست ارزش قائل نشدند، همانا الله توانای شوکتمند است ۷۴

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (۷۵)

الله از میان فرشتگان و از (میان) مردم فرستادگانی را بر می گزیند، همانا الله شنوای بیناست ۷۵

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ إِلَى اللَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ (۷۶)

(الله) می داند آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه پشت سر ایشان است و به سوی او کارها بازگردانده شوند ۷۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَ اسْجُدُوا وَ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَ افْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۷۷)

ای کسانی که ایمان آوردید، (در برابر الله) فروتن گردید و سجده کنید و پروردگار خویش را عبادت کنید و خوبی (خیر) را (در کارهایتان) به کار ببندید تا رستگار شوید ۷۷

و جَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلَّةً أُنَبِّئُكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَ فِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَ تَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ اعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ (۷۸)

و در راه الله شایسته کوشش (او) کوشش کنید، (الله) شما را انتخاب کرد و بر شما در دین سختی قرار نداد، آئین مقتدای شما ابراهیم، او شما را از قبل مسلمان (تسلیم شده الله) نامید و در این (قرآن نیز اینگونه ملقب شدید) تا فرستاده گواهی بر شما و شما گواهان بر مردم باشید پس نماز را بپا دارید و زکات را بدهید و به (فرامین) الله چنگ زنید، او سرپرست شماست پس چه خوب سرپرست و چه خوب یابوری است ۷۸

سوره مؤمنون - ۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبَانَ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱)

بدرستی مؤمنان رستگار شدند ۱

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲)

کسانی که در نماز خویش فروتن هستند ۲

وَ الَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳)

و کسانی که از سخنان باطل رویگردان هستند ۳

وَ الَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ (۴)

و کسانی که پرداخت کننده زکات هستند ۴

و الَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۵)

و کسانی که ایشان، عورت های خویش را حفظ می کنند ۵

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶)

مگر بر همسران خویش یا زانی که در پیمانشان هستند پس ایشان مورد سرزنش قرار نمی گیرند ۶

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۷)

پس آن کس که غیر از این را بخواهد پس آنان (افراد) تجاوز کننده (به مرزهای الله) هستند ۷

و الَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَ عَهْدِهِمْ رَاعُونَ (۸)

و کسانی که به امانتداری خویش و عهدهای خویش رعایت کننده هستند ۸

و الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (۹)

و کسانی که ایشان به نمازهای خویش پایبند هستند ۹

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (۱۰)

آنان ارث برنده (بهشت جاویدان) هستند ۱۰

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۱)

کسانی که بهشت را به ارث می برند، ایشان در آن جاودان هستند ۱۱

و لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (۱۲)

و مسلماً انسان را از عصاره ای از گل خلق کردیم ۱۲

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (۱۳)

سپس او را (به صورت) نطفه ای در قرارگاه اُستوار (در رحم) قرار دادیم ۱۳

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ

أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (۱۴)

سپس نطفه را بصورت خون بسته در آوردیم بعد خون بسته را به (مانند) گوشتی تبدیل کردیم و آنگاه از گوشت استخوانهایی ایجاد کردیم بعد استخوانها را گوشتی پوشاندیم سپس او را در آفرینشی دیگر پدید آوریم پس مُبارک باد الله بهترین خلق کنندگان ۱۴

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ (۱۵)

سپس همانا شما (در زمین) بعد از آن قطعاً می میرید ۱۵

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ (۱۶)

سپس همانا شما در روز قیامت برانگیخته می شوید ۱۶

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَ مَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ (۱۷)

و مسلماً بر بالای شما هفت طبقه (هفت آسمان را) خلق کردیم و از خلقت آنها غافل (بی خبر) نبودیم

۱۷

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهٍ لَّعَادِرُونَ (۱۸)

و از آسمان آبی را به اندازه فرو فرستادیم پس آن را در زمین جای دادیم و همانا ما بر نابودی

(از بین بُردن) آن توانا هستیم ۱۸

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاقِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (۱۹)

پس برای شما بدان باغهایی از نخلستانها و تاکستانها پدید آوریم و برای شما در آن میوه هایی فراوان

است و از آن می خورید ۱۹

و شَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَ صَبْغٍ لِلْأَكْلِينَ (۲۰)

و درختی که از طُور سینا بیرون می آید، با روغنی و نان خورشی برای خورندگان می روید ۲۰

وَ إِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ (۲۱)

و همانا برای شما در چهارپایان (درس) عبرتی است، از آنچه در شکم های آنهاست به شما می نوشانیم و

برای شما در آن سودهای فراوان (است) و از (گوشت) آنها می خورید ۲۱

وَ عَلَيَّهَا وَ عَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ (۲۲)

و بر آنها و بر کشتی سوار می شوید ۲۲

و لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۲۳)

و مسلماً نوح را به سوی قومش فرستادیم، (نوح) گفت: ای قوم من الله را عبادت کنید، صاحب قدرتی

غیر از او نیست، آیا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۲۳

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ

مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ (۲۴)

پس رؤسای قومش آنان که کُفر ورزیدند، گفتند: این جز بشری همچون شما نیست، می خواهد بر شما

برتری جوید و (اگر) الله می خواست قطعاً فرشتگانی را نازل می کرد که این (سخن) را در پدران پیشینیان

نشنیده ایم ۲۴

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فْتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ (۲۵)

او جز مردی دیوانه نیست پس تا مدتی او را تحمل کنید ۲۵

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ (۲۶)

(نوح) گفت: پروردگارا مرا یاری کن بر آنچه مرا دروغ شُمرند ۲۶

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَ وَحِينَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَ فَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ

اثنَيْنِ وَ أَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَ لَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (۲۷)

پس به او وحی کردیم که تحت نظارت ما و به وحی ما کشتی را بساز پس هنگامیکه فرمان ما آید و

(آب از) درون (زمین) بجوشد پس از هر کدام (از حیوانات) دو جفت را و خاندان خویش را در آن کشتی

جای ده مگر آن کس که فرمان نابودیشان صادر شد و در مورد آنان که ستم کردند با من سخن نگو،

همانا ایشان غرق خواهند شد ۲۷

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَ مَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۸)

پس هنگامیکه تو و آن که با تو در کشتی است مستقر شدی، (نوح) بگو: سپاس برای الله کسی که ما را

از قوم ستمکاران نجات داد ۲۸

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ (۲۹)

و (نوح) بگو: پروردگارا، من را در جایگاهی مبارک فرود آور و تو بهترین فرود آورنده هستی ۲۹

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ (۳۰)

همانا در این نشانه هایی است، همانا ما آزمایش می نماییم ۳۰

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ (۳۱)

سپس بعد از ایشان قومی دیگر را آفریدیم ۳۱

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۳۲)

پس فرستاده ای از ایشان را در میان آنها ارسال کردیم که الله را عبادت کنید، شما را غیر از او صاحب

قدرتی نیست، آیا پرهیزکاری می کنید؟ ۳۲

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلقاءِ الْآخِرَةِ وَآتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ

مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ (۳۳)

و رؤسای از قومش، کسانی که کفر ورزیدند و ملاقات آخرت را دروغ می پنداشتند و ایشان را در زندگی

دنیا بهره مند ساختیم، گفتند: این جز بشری همچون شما نیست، از آنچه از آن می خورید می خورد و از

آنچه می نوشید می نوشد ۳۳

وَلَيْنَ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِثْلُكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ (۳۴)

و اگر بشری همانند خویش را اطاعت کنید، همانا شما در آن صورت زیانکار خواهید بود ۳۴

أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْكُمْ مُحْرَجُونَ (۳۵)

آیا شما را وعده می دهد هنگامیکه مُردید و خاک و استخوان شدید، همانا شما (در روز قیامت) بیرون

آورده می شوید ۳۵

هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ (۳۶)

آنچه وعده داده شده اید هرگز امکان ندارد ۳۶

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ (۳۷)

چیزی جز زندگی دنیا وجود ندارد، می میریم و زندگی می کنیم و ما برانگیخته نخواهیم شد ۳۷

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ (۳۸)

او جز مردی که به الله دروغ بسته، نیست و ما به او ایمان نخواهیم آورد ۳۸

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ (۳۹)

گفت: پروردگارا مرا یاری کن بدانچه مرا دروغ شُمرند ۳۹

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحَنَّ نَادِمِينَ (۴۰)

(الله) فرمود: بعد از اندکی مسلماً پشیمان خواهند گردید ۴۰

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُتَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۱)

پس فریاد (مرگباری) به حق ایشان را فرا گرفت و ایشان را خاشاک بر روی سیلابی گردانیدیم پس

نابود باد قومی که ستمکار هستند ۴۱

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ (۴۲)

سپس بعد از ایشان قوم های دیگر را پدید آوردیم ۴۲

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ (۴۳)

مُهلت تعیین شده هیچ اُمتی پیشی نمی گیرد و به تأخیر نمی افتد ۴۳

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَىٰ كُلًّا مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا

لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ (۴۴)

سپس فرستادگان خود را بدنبال هم ارسال کردیم، چون اُمتی فرستاده اش می آمد او را دروغ

می شُمرند سپس ما به دنبال اُمتی، اُمت دیگر را جایگزین کردیم (بعد از هلاکت ایشان) و ایشان را

همچون افسانه هایی قرار دادیم پس نابود باد قومی که ایمان نمی آورند ۴۴

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۴۵)

سپس موسی و برادرش هارون را با نشانه های خویش و دلیلی آشکار فرستادیم ۴۵

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلِئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَ كَانُوا قَوْمًا عَالِينَ (۴۶)

به سوی فرعون و رؤسایش پس تکبر ورزیدند و قومی برتری جو بودند ۴۶

فَقَالُوا أَ نُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَ قَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ (۴۷)

پس گفتند: آیا برای دو بشر همچون خودمان ایمان آوریم و قوم آنان (بنی اسرائیل) عبادت کننده

(خدمتگزاران) ما هستند ۴۷

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ (۴۸)

پس ایشان را دروغ شُمرند پس هلاک گردیدند ۴۸

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ (۴۹)

و مسلماً به موسی کتاب (تورات) را دادیم تا شاید هدایت یابند ۴۹

وَ جَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَ أُمَّهُ آيَةً وَ آوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَ مَعِينٍ (۵۰)

و پسر مریم (عیسی) و مادرش را نشانه ای قرار دادیم و (ایشان را) به سوی مقام ارزشمندی که مطمئن و

دلپذیر است جای دادیم ۵۰

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَ أَعْمَلُوا صَالِحاً إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ (۵۱)

ای فرستاده شدگان از غذاهای پاکیزه بخورید و کار شایسته انجام دهید، همانا من بدانچه انجام

می دهید دانا هستم ۵۱

وَ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ أَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ (۵۲)

و همانا این اُمت شما، اُمت واحد است و من پروردگار شما هستم پس پرهیزکاری کنید ۵۲

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبْراً كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (۵۳)

پس دین خود را میان خود تکه تکه کردند، هر حزبی بدانچه نزد ایشان است شادمان هستند ۵۳

فَدَرَّهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ (۵۴)

پس ایشان را در گمراهیشان تا زمانی رها کن ۵۴

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَ بَنِينَ (۵۵)

آیا می‌پندارند که آنچه به ایشان از مال و فرزندان می‌دهیم ۵۵

تُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ (۵۶)

در خیر و خوبی ها برای ایشان عجله کرده ایم؟ بلکه فهم ندارند ۵۶

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ (۵۷)

همانا (مؤمنان) کسانیکه از ترس پروردگار خویش هراسان هستند ۵۷

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ (۵۸)

و کسانیکه ایشان به آیات پروردگارشان ایمان آورند ۵۸

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ (۵۹)

و کسانیکه ایشان به پروردگارشان شرک نوزند ۵۹

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ (۶۰)

و کسانیکه عطا می کنند آنچه را باید ببخشند و دلهای ایشان هراسان است که به سوی پروردگارشان

باز می گردند ۶۰

أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ هُمْ لَهَا سَابِقُونَ (۶۱)

آنان در خیرات (نیکیها) می شتابند و ایشان در آن بر هم پیشی می گیرند ۶۱

و لَا تَكُلْفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَ لَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۶۲)

و نفسی را جز به اندازه توان او تکلیف نمی کنیم و نزد ما کتابی است که به حق سخن می گوید و ستمی

به ایشان نمی گردد ۶۲

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي عَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَ لَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ (۶۳)

بلکه دل های ایشان از این (گفتار حق) در غفلت است و کارهای دیگری دارند که بدان مشغول هستند

۶۳

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ (۶۴)

تا گاهی که افراد خوشگذران (عیاش) ایشان را به عذاب بگیریم، ناگهان (از آن کیفر) ناله برآورند ۶۴

لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصِرُونَ (۶۵)

امروز ناله نکنید که شما از عذاب ما یاری نمی شوید ۶۵

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكُصُونَ (۶۶)

به درستی که آیات ما بر شما تلاوت می شدند پس پشت می کردید ۶۶

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ (۶۷)

همچون افراد مُتکبر به (آیات الهی) و بی توجه آن را ترک می کردید ۶۷

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ (۶۸)

آیا درباره این کلام اندیشه نکردند یا چیزی برای ایشان آمد که برای پدران پیشین ایشان نیامده است ۶۸

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ (۶۹)

آیا فرستاده خویش را نمی شناسند لیکن ایشان او را انکار می کنند ۶۹

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَ أَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ (۷۰)

آیا به او می گویند: که دیوانه است، بلکه به سوی ایشان به حق آمد و بیشتر ایشان از حق کراهت دارند

۷۰

وَ لَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ

ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ (۷۱)

و اگر حق هوس‌های ایشان را پیروی می‌کرد قطعاً آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست فاسد

می شد، بلکه به آنان ذکری در خصوص ایشان (کلام الهی) را دادیم پس آنها از ذکری که برای ایشان

(آمده) رویگردان هستند ۷۱

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَ هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۷۲)

آیا از ایشان مُزدی را درخواست می کنی؟ پس مُزد پروردگار تو بهتر است و او بهترین رزق دهنده است

۷۲

وَ إِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۷۳)

و همانا تو (ای محمد) ایشان را به جایگاه پایدار می خوانی ۷۳

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ (۷۴)

و همانا کسانی که به آخرت ایمان نمی آورند از راه (راست) کناره می گیرند ۷۴

وَ لَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَ كَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۷۵)

اگر بر ایشان رحم می کردیم و آنچه از رنج (بلاها و گرفتاریها) به ایشان است را برطرف می کردیم باز در

سرکشی خود پافشاری می کردند ۷۵

وَ لَقَدْ أَخَذْنَا لَهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَاثُوا لِرَبِّهِمْ وَ مَا يَتَضَرَّعُونَ (۷۶)

و مسلماً ایشان را به عذاب گرفتار نمودیم پس برای پروردگار خویش فروتن نشدند (سر فرود نیاوردند) و

زاری نمی کنند ۷۶

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ (۷۷)

تا زمانی که بر ایشان دری از عذاب سخت را باز کنیم، ناگهان ایشان در آن ناامید می گردند ۷۷

وَ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (۷۸)

و او (الله) کسی است که برای شما گوش و چشم و دل ها را پدید آورد، چه اندک سپاسگزاری می کنید

۷۸

وَ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۷۹)

و او (الله) کسی است که شما را از زمین ایجاد کرد و به سوی او محشور می شوید ۷۹

وَ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ لَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ أَ فَلَا تَعْقِلُونَ (۸۰)

و او (الله) کسی است که زنده می کند و بمیراند و برای او گردش شب و روز است، آیا تعقل نمی کنید؟

۸۰

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ (۸۱)

بلکه (کافران) گفتند همانند آنچه را پیشینیان گفتند ۸۱

قَالُوا أَ إِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا وَ عِظَامًا أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ (۸۲)

(کافران) گفتند: آیا هنگامی که مُردیم و خاک و استخوان شدیم، همانا ما برانگیخته خواهیم شد؟ ۸۲

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَ آبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۸۳)

مسئلاً ما و پدران ما به این (سخنان) از پیش وعده داده شده بودیم، اینها جز افسانه های پیشینیان نیست ۸۳

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَ مَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۴)

(ای محمد) بگو: زمین و آنکه در آن است از آن چه کسی است اگر شما دانا هستید؟ ۸۴

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَمْ فَلَا تَذَكَّرُونَ (۸۵)

خواهند گفت: از آن الله است، (ای محمد) بگو: چرا پند نمی گیرید؟ ۸۵

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (۸۶)

(ای محمد) بگو: پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ چه کسی است؟ ۸۶

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَمْ فَلَا تَتَّقُونَ (۸۷)

خواهند گفت: از آن الله است، (ای محمد) بگو: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۸۷

قُلْ مَنْ مَنِ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُوَ يُجِيرُ وَ لَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۸)

(ای محمد) بگو: چه کسی پادشاهی همه چیز را در دست دارد؟ و (او) پناه می دهد و (کسی) در برابر او

پناه داده نمی شود، اگر می دانستید ۸۸

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ (۸۹)

بزودی خواهند گفت: برای الله است، (ای محمد) بگو: پس چگونه سحر شده اید؟ ۸۹

بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۹۰)

بلکه حق را به سوی ایشان آورده ایم و همانا ایشان دروغگو هستند ۹۰

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَ مَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَ لَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ (۹۱)

الله واسطه ای اختیار نکرد و با او صاحب قدرتی نبود، در آن هنگام هر صاحب قدرتی آنچه را خلق کرده است را (به سوی خود) می بُرد و بعضی از ایشان بر بعضی برتری می جست، الله مُنزه است از آنچه (مشرکان) توصیف می کنند ۹۱

عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۹۲)

دانای ناپیدا و آشکار پس (الله) برتر است از آنچه شرک می ورزند ۹۲

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ (۹۳)

(ای محمد) بگو: پروردگارا کاش به من نشان می دادی آنچه را وعده داده می شوند ۹۳

رَبِّ فَلَا تَجْعَلِنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۹۴)

پروردگارا پس ما را در (کنار) گروه ستمکاران قرار مده ۹۴

وَ إِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ (۹۵)

و همانا ما بر آنکه آنچه به ایشان وعده داده ایم را به تو نشان دهیم قطعاً توانا هستیم ۹۵

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ (۹۶)

بدی را بدآنچه بهتر است دور کن (بدی را با نیکی دور کن)، ما داناتر هستیم بدآنچه (کافران) توصیف می کنند ۹۶

وَ قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (۹۷)

و (ای محمد) بگو: پروردگارا به تو از وسوسه های شیاطین (نابودگران) پناه می برم ۹۷

وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (۹۸)

و به تو پروردگارا پناه می برم از آنکه (شیاطین) حاضر آیند ۹۸

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ (۹۹)

تا هنگامیکه یکی از ایشان را مرگ بیاید، می گوید: پروردگارا مرا (به دنیا) بازگردان ۹۹

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَ مِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۱۰۰)

تا در آنچه (در دنیا از انجام کار) باقی گذاشتم عملی شایسته انجام دهم، چنین نیست همانا سخن (دروغی) است که او می‌گوید و مقابل ایشان فاصله ای است تا روزی که برانگیخته می‌شوند ۱۰۰

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَ لَا يَتَسَاءَلُونَ (۱۰۱)

پس در شیپور دمیده شود، نسبتی میان ایشان در آن روز وجود نخواهد داشت و از همدیگر سؤال نخواهند کرد ۱۰۱

فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۰۲)

پس کسی که میزان اعمالش سنگین شود، ایشان رستگار هستند ۱۰۲

وَ مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (۱۰۳)

و کسی که میزان اعمالش سبک شود پس آنان کسانی هستند که به خویشتن زیان رساندند، در جهنم جاودان هستند ۱۰۳

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيهَا كَالِحُونَ (۱۰۴)

چهره های ایشان را آتش (جهنم) می‌سوزاند، ایشان در آن پریشان هستند ۱۰۴

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ (۱۰۵)

آیا آیات من بر شما تلاوت نمی‌شد؟ پس شما آنها را دروغ می‌شمردید ۱۰۵

قَالُوا رَبَّنَا عَلَبْنَا عَلَىٰ سِقُوتِنَا وَ كُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ (۱۰۶)

(گناهکاران) گفتند: پروردگارا بر ما بدبختی ما غلبه پیدا کرد و ما قومی (مردمانی) گمراه بودیم ۱۰۶

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ (۱۰۷)

پروردگارا: ما را از آن خارج کن پس اگر (به آن کارها) بازگشتیم پس همانا ما ستمکار هستیم ۱۰۷

قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَ لَا تُكَلِّمُونَ (۱۰۸)

(الله) فرمود: در آن (آتش) گم شوید و با من سخن نگوئید ۱۰۸

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (۱۰۹)

همانا گروهی از بندگان من می گفتند: پروردگارا ما را بیامرز و بر ما رحم کن و تو بهترین رحم کنندگان

هستی ۱۰۹

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَ كُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ (۱۱۰)

پس آنها را به مسخره می گرفتید تا این (کارتان) ذکر مرا از یادتان بُرد و به ایشان می خندیدید ۱۱۰

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ (۱۱۱)

همانا من امروز ایشان را بدآنچه شکیبایی کردند مُزد دادم، همانا ایشان پیروز هستند ۱۱۱

قَالَ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ (۱۱۲)

(الله به کافران) فرمود: چه مقدار در زمین به شمارش سالها ماندید؟ ۱۱۲

قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ (۱۱۳)

(کافران) گفتند: روزی یا پاره‌ای از روزی پس از (افراد) شمارش کننده پیرس ۱۱۳

قَالَ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۱۴)

(الله) فرمود: جز اندکی نماندید اگر می دانستید ۱۱۴

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ (۱۱۵)

آیا می پندارید که شما را به بیهودگی خلق کردیم و آنکه به سوی ما باز نمی گردید؟ ۱۱۵

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ (۱۱۶)

پس الله پادشاه حق برتر است، صاحب قدرتی جز او نیست، پروردگار عرش گرامی (است) ۱۱۶

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ (۱۱۷)

و هر کس با الله، صاحب قدرت دیگری را صدا بزند که بدان دلیلی (از جانب کلام وحی الهی) ندارد پس

جز این نیست که حساب او نزد پروردگار اوست، همانا کافران رستگار نمی شوند ۱۱۷

وَ قُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَ ارْحَمْ وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (۱۱۸)

و (ای محمد) بگو: پروردگارا بیامرز و رحم کن و تو بهترین رحم کنندگان هستی ۱۱۸

سوره نور - ۲۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَ فَرَضْنَاهَا وَ أَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۱)

سوره ای که آن را نازل کردیم و آن را مقرر داشتیم و در آن نشانه های روشن را نازل کردیم تا شاید یادآور شوید ۱

الزَّانِيَةُ وَ الزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَ لَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ لَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲)

زن زناکار (مجرد یا متأهل) و مرد زناکار (مجرد یا متأهل) هر کدام از آنان را صد ضربه (شلاق) بزنید و به ایشان ترحمی در دین الله نگیرید اگر به الله و روز آخرت ایمان دارید، باید در مجازات آنان گروهی از مؤمنان شاهد باشند ۲

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَ الزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَ حَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (۳)

مرد زناکار جز با زن زناکار یا مشرک ازدواج نکند و زن زناکار جز با مرد زناکار یا مشرکی ازدواج نکند، این (ازدواج) بر مؤمنان حرام است ۳

وَ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَ لَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۴)

و کسانی که زنان پاکدامن را به زنا متهم می کنند سپس چهار نفر گواه نمی آورند پس هشتاد ضربه (شلاق) به ایشان بزنید و از ایشان هیچگاه گواهی قبول نکنید و آنان نافرمان هستند ۴

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَ أَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۵)

مگر کسانی که بعد از این توبه کردند و شایستگی گزیدند پس همانا الله آمرزنده مهربان است ۵

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (٦)

کسانیکه همسران خویش را به زنا متهم می‌کنند و ایشان را جز خویشتن شاهدانی نباشد پس یکی از ایشان چهار بار به الله سوگند دهد که همانا او از راستگویان است ٦

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٧)

و پنجمین بار بگوید: لعنت الله بر او باد اگر از (افراد) دروغگو باشد ٧

و يَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (٨)

و اگر زن چهار بار شهادت دهد که سوگند به الله که همانا آن مرد از دروغگویان است، مجازات (صد تازیانه شلاق) از او دور می‌گردد ٨

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٩)

و پنجمین بار بگوید: خشم الله بر او باد اگر آن مرد از (افراد) راستگو باشد ٩

و لَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ وَ أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ (١٠)

و اگر فزونی الله و رحمت او بر شما نبود (عذابی سخت به شما می‌رسید) و آنکه الله توبه پذیر دانا است

۱۰

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَ الَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ (١١)

همانا کسانیکه آن تهمت را بستند گروهی از شما هستند، نپندارید که آن (تهمت) شری برای شما است، آن برای شما خوب است، هر مردی از ایشان به سبب گناهی که کسب کرده است سهمی دارد و آنکس که سهم بیشتری از این تهمت را به عهده گرفته است برای او عذابی بزرگ است ۱۱

لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَ قَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ (١٢)

چرا هنگامی که آن (تهمت زنا) را شنیدید، مردان و زنان مؤمن به یکدیگر گمان خیر (نیک) نبردند و

نگفتند: این تهمت آشکار است ۱۲

لَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ (۱۳)

چرا بر آن چهار گواه نیاوردند پس چون گواهان را نیاوردند پس آنان نزد الله (از زمره افراد) دروغگو هستند ۱۳

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۴)

و اگر فزونی الله و رحمت او در دنیا و آخرت بر شما نبود قطعاً به شما در آنچه در آن (تُهْمِت زنا) به زبان آوردید عذابی بزرگ می رسید ۱۴

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنْتِكُمْ وَ تَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ تَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ (۱۵)

زمانی که از زبانهای یکدیگر (آن تَهْمِت زنا را) فرا می گرفتید و با دهان های خویش می گفتید آنچه شما را بدان دانشی نبود و آن (تَهْمِت زنا) را آسان می پنداشتید در حالی که آن نزد الله سنگین است ۱۵

وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ (۱۶)

و چرا هنگامیکه آن (تَهْمِت زنا) را شنیدید نگفتید شایسته ما نیست که بدان سخن گوئیم، مُنْزَهی تو، این تهمت (بُهْتانی) بزرگ است ۱۶

يَعِظْكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۷)

شما را الله بدان پند می دهد که مبادا به مانند آن هیچگاه بازگردید اگر مؤمنان هستید ۱۷

وَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۸)

و الله آیات را برای شما آشکار می سازد و الله دانای حکیم است ۱۸

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۱۹)

همانا کسانی که دوست دارند زشتکاریها در میان مؤمنان مُنْتَشِر گردد ایشان را عذاب دردناک در دنیا و آخرت است، الله می داند و شما نمی دانید ۱۹

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ (۲۰)

و اگر فُزونی الله و رحمت او بر شما نبود (عذابتان می کرد) و آنکه الله با محبت مهربان است ۲۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَ مَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ لَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَ رَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَ لَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۱)

ای کسانی که ایمان آورده اید گامهای شیطان (نابودگر) را پیروی نکنید و هر کس گامهای شیطان (نابودگر) را پیروی کند پس همانا او به زشتکاریها و منکرات (ناپسند) امر می کند و اگر فُزونی الله و بخشش او بر شما نبود از شما ابداً کسی پاک نمی شد و لیکن الله پاک می سازد هر کس را بخواهد و الله شنونده داناست ۲۱

وَ لَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَ السَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَ الْمَسَاكِينَ وَ الْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لِيَعْفُوا وَ لِيَصْفَحُوا أَلَا تَحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۲)

و توانگران از شما، (افراد) گشاده دست کوتاهی نکنند که به خویشاوندان و بینوایان و (افراد) هجرت کننده در راه الله (مالی را) ببخشند و باید گذشت کنند و چشم پوشی کنند، آیا نمی خواهید که الله برای شما (گناهانتان را) ببامرزد؟ و الله آمرزنده مهربان است ۲۲

إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۲۳)

همانا کسانی که زنان پاکدامن بی خبر مؤمن را تهمت (زنا) می زنند، در دنیا و آخرت لعنت می شوند و برای ایشان عذابی بزرگ است ۲۳

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَ أَيْدِيهِمْ وَ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲۴)

روزی که بر علیه ایشان زبان ها و دست ها و پاهاى ایشان گواهی می دهد بدآنچه انجام می دادند ۲۴

يَوْمَئِذٍ يُوقِفُهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ وَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ (۲۵)

در آن روز الله مُجازات ایشان را به آنان به حق بپردازد و (آنها) می دانند که الله او حق آشکار است ۲۵

الْحَبِيبَاتُ لِلْحَبِيبِينَ وَ الْحَبِيبُونَ لِلْحَبِيبَاتِ وَ الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَ الطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ (۲۶)

زنان پلید برای مردان پلید هستند و مردان پلید برای زنان پلید هستند و زنان پاک برای مردان پاک هستند و مردان پاک برای زنان پاک هستند، آنان (مؤمنان) مُنزه هستند از آنچه (افرادِ پلید) می گویند و

برای ایشان آمرزشی و رزقی گرامی است ۲۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا وَ تَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۲۷)

ای کسانی که ایمان آورده اید در خانه‌هایی جز خانه‌های خویش داخل نشوید تا (با اهل آن) آشنا شوید

(خودتان را معرفی کنید) و بر اهل آن سلام کنید، این برای شما بهتر است تا شاید یادآور شوید ۲۷

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ (۲۸)

پس اگر در آنها (خانه‌ها) کسی را نیافتید در آنها داخل نشوید تا اجازه داده شوید و اگر به شما گفته شد

بازگردید پس بازگردید، آن برای شما بهتر است و الله بدانچه انجام می دهید داناست ۲۸

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ (۲۹)

بر شما مانعی نیست که به خانه‌های غیر مسکونی وارد شوید که در آن کالایی دارید و الله می داند آنچه

را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می سازید ۲۹

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (۳۰)

(ای محمد) به مؤمنان بگو: چشم‌های خویش را فرو بپوشند و عورت‌های خود را نگاه دارند آن برای ایشان

بهتر است، همانا الله بدانچه فراهم می سازید آگاه است ۳۰

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيَّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۳۱)

و (ای محمد) به زنان مؤمنه بگو: که چشمهای خود را فرو بپوشند و عورتهای خود را حفظ کنند و زینت خود را آشکار نسازند مگر آنچه از آن آشکار است و باید پوشش های خود را بر برجستگیهای (بدن) شان بیندازند و زینت خویش را آشکار نسازند مگر برای شوهران خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا فرزندان خود یا فرزندان شوهران خود یا برادران خود یا برادرزادگان خود یا خواهرزادگان خود یا زنان همکیش یا زنانی که در پیمان شما (زنان مؤمنه) هستند یا خدمتکاران مرد (خواجه) یا کودکانی که بر عورتهای زنان متوجه نشده اند و زنان پاهای خود را (به گونه‌ای) بر زمین (نکوبند) تا آنچه از زینت خویش پنهان ساخته اند آشکار گردد و ای مؤمنان همگی به سوی الله توبه کنید تا شاید رستگار شوید ۳۱

وَ أَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَ الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَ إِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْزِمِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۳۲)

و زنان مُجرد از میان خودتان را همسر گیرید و (افراد) شایسته از خدمتکاران مرد و خدمتکاران زن، اگر فقیر باشند الله از فُزونی خود ایشان را بی نیاز سازد، الله وسعت بخش داناست ۳۲

وَ لَيْسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَحِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُعْزِمَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ الَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَ آتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَ لَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِيَبْتِغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۳) و باید عفت پیشه سازند کسانی که مورد ازدواجی پیدا نمی کنند تا الله از فُزونی خویش آنان را بی نیاز سازد و کسانی را که خواستار (عقد زناشویی با) زنانی که در پیمان شما هستند پس اگر خیری در ایشان می یابید پس آن را مکتوب کنید و به ایشان از مالی که الله به شما داده را بدهید و به خاطر بهره زندگی دنیا دختران جوانی را که در پیمان شما هستند و خواهان شوهر هستند (با عدم موافقت به

پیوند زناشویی) و ادار به گناه نکنید و هر کس آنان را مجبور کرده است (و پشیمان گردیده) الله آمرزنده
مهربان است ۳۳

و لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَ مَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ (۳۴)

و مسلماً به سوی تو (ای محمد) نشانه های روشن را نازل کردیم و داستانهایی از کسانی که پیش از شما
بودند و پندی برای پرهیزکاران (است) ۳۴

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا
كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَ لَّا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَ لَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۳۵)

الله نور آسمانها و زمین است، مثل نور او به مانند چراغدانی است که در آن چراغی است که آن چراغ در
شیشه ای است، آن شیشه همچون ستاره درخشانی است که آفروخته شود از درخت خُجسته زیتونی که
نه شرقی و نه غربی است، روغن آن روشنی دهد هر چند به آن آتش نرسیده باشد، نوری بر نوری است،
الله به نور خویش هر کس را بخواهد هدایت می کند و الله این مثلها را برای مردم می زند و الله بر همه
چیز داناست ۳۵

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ (۳۶)

در خانههایی که الله اجازه داده که افراشته شود و نام او در آن بُرده شود. در آن (خانه ها، ایمانداران)
بامدادان و شامگاهان او را تسبیح می گویند ۳۶

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَ لَّا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَ إِقَامِ الصَّلَاةِ وَ إِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ
الْقُلُوبُ وَ الْأَبْصَارُ (۳۷)

اشخاصی که ایشان را تجارت و نه معامله ای از یاد الله غافل نمی سازد و (آن داد و ستد ایشان را از)
به پا داشتن نماز و دادن زکات غافل نمی کند، از روزی می ترسند که در آن دلها و چشم ها دگرگون
می شود ۳۷

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ يَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَ اللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۸)

تا الله ایشان را به بهتر از آنچه انجام می دادند پاداش دهد و از فزونی خویش ایشان را بیفزاید و الله رزق را به هر کس که بخواهد بدون حساب می دهد ۳۸

و الَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَ وَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۳۹)

و کسانی که کفر ورزیدند اعمال ایشان مانند سرابی در بیابان است که آن را تشنه لب آب می پندارد تا اینکه به آن می رسد چیزی را (در آن) پیدا نمی کند ولی الله را نزد آن می یابد پس الله حساب (اعمالش) را به او بدهد و الله در حسابرسی سریع است ۳۹

أَوْ كظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْهَا وَ مَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ (۴۰)

یا (اعمالش) به مانند تاریکیهایی در دریای عمیق (است)، آن را موج بپوشاند، از بالای آن موجی است که بر فراز آن ابری تیره است بعضی از آنها (موج ها) بر بالای بعضی دیگر (هستند)، هر گاه دستش را بیرون آورد نمی تواند آن را ببیند و هر کس که الله برای او نوری را قرار نداده است پس او را نوری نباشد ۴۰

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الطَّيْرُ صَافَاتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَ تَسْبِيحَهُ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ (۴۱)

آیا توجه نکردی هر که در آسمانها و زمین است و پرندگان بال گستر الله را تسبیح گوید و هر کدام نماز و تسبیح او را می دانند و الله بدانچه انجام می دهید داناست ۴۱

وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ (۴۲)

و برای الله پادشاهی آسمانها و زمین است و به سوی او بازگشت است ۴۲

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَ يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ يَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَاذِبُونَ سَنَّا بَرِّقَهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ (۴۳)

آیا توجه نکردی که الله ابری را می راند سپس میان آن را پیوند می دهد پس آن را توده ای مُتراکم می گرداند پس برف را می بینی که از لابلای آن بیرون می آید و از آسمان از بلندی هایی که در آنهاست تگرگ می فرستد پس آنرا به هر که بخواهد برساند و آنرا از هر که بخواهد بازگرداند، درخشندگی آن نزدیک است چشمها را از میان بردارد ۴۳

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ (۴۴)

الله شب و روز را می گرداند، همانا در این عبرتی برای افراد دارای بصیرت است ۴۴
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۴۵)

و الله هر جنبنده ای را از آب خلق کرد پس از ایشان است که بر شکم خود راه می رود و از ایشان است آن که بر دو پا راه می رود و از ایشان است آنکه بر چهار پا راه می رود، الله هر چه را بخواهد خلق می کند، همانا الله بر هر چیز تواناست ۴۵

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۴۶)

مسلماً نشانه‌های آشکار را نازل کردیم و الله هر که را بخواهد به جایگاه پایدار هدایت می کند ۴۶
وَ يَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ أَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ مَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ (۴۷)

و می گویند: به الله و فرستاده ایمان آوردیم و اطاعت کردیم سپس گروهی از ایشان بعد از آن پشت کنند و آنان مؤمنان نیستند ۴۷

وَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَ رَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ (۴۸)

و هنگامیکه به سوی الله و فرستاده او خوانده شوند تا میان ایشان حکم شود گروهی از ایشان رویگردان می شوند ۴۸

وَ إِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ (۴۹)

و اگر حق به سود ایشان باشد به سوی او فرمانبردارانه می آیند ۴۹

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
(۵۰)

آیا در دل‌های ایشان بیماری است یا شک دارند یا می‌ترسند که الله و فرستاده او بر ایشان ستم کند؟
بلکه آنان (افراد) ستمکار هستند ۵۰

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۵۱)

جز این نیست گفتار مؤمنان هنگامیکه به سوی الله و فرستاده او خوانده می‌شوند تا میان ایشان حکم کند، می‌گویند: شنیدیم و اطاعت کردیم و آنان (افراد) رستگار هستند ۵۱

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ (۵۲)

و هر کس الله و فرستاده او را اطاعت کند و از الله بترسد و پرهیزکاری کند پس آنان پیروز هستند ۵۲
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجْنَ قُلْ لَا تُفْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۵۳)

و به الله سخت‌ترین سوگند‌های خویش را یاد کردند که اگر به آنها امر کنی بیرون خواهند رفت،
(ای محمد) بگو: سوگند یاد نکنید اطاعتی شایسته کافی است، همانا الله بدانچه انجام می‌دهید آگاه

است ۵۳

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَ عَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَ إِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۵۴)

(ای محمد) بگو: الله را اطاعت کنید و فرستاده را اطاعت کنید پس اگر پشت کردند پس جز این نیست که
بر تو آنچه تکلیف شده و بر شماست آنچه تکلیف شده اید و اگر او را اطاعت کنید هدایت شوید و بر

فرستاده جز ابلاغی (رساندن) آشکار نیست ۵۴

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَ لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَ مَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۵۵)

الله کسانی را که از شما ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند را وعده داد که ایشان را در زمین جانشین گرداند، چنانکه کسانی را که پیش از ایشان بودند را جانشین گردانید و قطعاً برای ایشان آئین ایشان که برای آنان می پسندد را برقرار خواهد ساخت و قطعاً بعد از ترس ایشان امنیتی را جایگزین گرداند، مرا عبادت کنند و به من چیزی را شرک نوزند و هر کس بعد از این کُفر ورزد پس همانا ایشان نافرمان هستند ۵۵

وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۵۶)

و نماز را بپا دارید و زکات را بدهید و فرستاده را اطاعت کنید تا مورد رحمت قرار گیرید ۵۶

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَ مَا وَاهُمُ النَّارُ وَ لَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۵۷)

مپندار کسانی را که کُفر ورزیدند ناتوان کننده ما در زمین هستند، جایگاه ایشان در آتش است و چه سرانجام زشتی است ۵۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَ الَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَ حِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَ مِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَ لَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۵۸)

ای کسانی که ایمان آورده اید باید از شما اجازه خواهند آنانی که در پیمان شما هستند و کسانی که به سن بلوغ از شما نرسیدند سه بار پیش از نماز صبح و گاهی که لباسهای خود را ظهر در می آورید و بعد از نماز عشاء، این سه وقت خلوت شماسست، غیر این وقت های (گفته شده) نه بر شما و نه بر آنها مانعی نیست که اطراف یکدیگر بچرخید (و با هم معاشرت کنید)، اینچنین الله برای شما آیات را بیان می کند و الله دانای حکیم است ۵۸

وَ إِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۵۹)

و هنگامی که کودکان از شما به (رشد) بلوغ رسیدند پس باید (از شما) اجازه خواهند چنانکه کسانی که پیش از ایشان بودند اجازه خواستند، اینچنین الله بر شما آیات خویش را بیان می کند و الله دانای حکیم است ۵۹

وَ الْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحاً فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَ أَنْ يَسْتَغْفِنَنَّ خَيْرٌ لَهُنَّ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۶۰)

و بر زنان از کار افتاده ای که امید زناشویی ندارند پس بر ایشان مانعی نیست که پوشش خود را کنار نهند در صورتی که زینت نمایی (خودآرایی) نکنند و عفت گزینند برای ایشان بهتر است و الله شنوای داناست ۶۰

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَ لَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَ لَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَ لَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعاً أَوْ أَشْتَاتاً فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتاً فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۶۱)

و بر نابینا و بر لنگ و بر بیمار و بر شما مانعی نیست که (غذا) بخورید از خانه های خود یا خانه های پدران خود یا خانه های مادران خود یا خانه های برادران خود یا خانه های خواهران خود یا خانه های عموهای خود یا خانه های عمه های خود یا خانه های دایی های خود یا خانه های خاله خود یا آن خانه ها که کلیدهای آن را دارید یا با دوستانتان، بر شما مانعی نیست که همگی یا جدا جدا (غذا) بخورید پس هنگامیکه به خانه هایی وارد می شوید بر همدیگر سلام کنید، زنده بادی از نزد الله فرخنده پاک، اینچنین الله بر شما آیات را بیان می کند تا شاید تعقل کنید ۶۱

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ
شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٦٢)

جز این نیست مؤمنان کسانی هستند که به الله و فرستاده او ایمان آوردند و هنگامی که با او در کاری
عمومی (دسته جمعی) باشند (به جایی) نروند تا از او اجازه خواهند، همانا کسانی که از تو (ای محمد)
اجازه می خواهند آنان کسانی هستند که به الله و فرستاده او ایمان آورده اند پس هر گاه از تو برای
بعضی از کارهایشان اجازه خواستند پس به هر که از ایشان (مؤمنان) خواستی اجازه بده و برای ایشان از
الله آمرزش بخواه، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۶۲

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٦٣)

و دعوت فرستاده (به انجام کارها) را بین خود مثل دعوتی که خودتان انجام می دهید تصور نکنید، به
درستی الله کسانی را که در پناه دیگری خود را پنهان می سازند را می شناسد پس کسانی که از فرمان او
(پیامبر) سرپیچی می کنند باید بترسند که ایشان را شری برسد یا عذابی دردناک به ایشان برسد ۶۳

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَ يَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا وَ
اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (٦٤)

آگاه باشید همانا از آن الله است آنچه در آسمانها و زمین است، به درستی (الله) می داند شما بر چه
کاری هستید و روزی که به سوی او بازگردانده می شوید پس ایشان را بدانچه انجام می دادند باخبر
می سازد و الله بر همه چیز داناست ۶۴

سوره فرقان - ۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا (۱)

مُبَارَك باد کسی که فُرْقان (جدا کننده حق از باطل = قرآن) را بر بنده خویش فرستاد تا برای جهانیان هشدار دهنده ای باشد ۱

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا (۲)

کسی که برای او پادشاهی آسمانها و زمین است و (الله) واسطه‌ای را بر نگرفته است و در پادشاهی برای او شریکی نباشد و هر چیزی را خلق کرد پس برای آن به نیکی اندازه ای را مُقَدَّر نموده است ۲
وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَ هُمْ يُخْلَقُونَ وَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ لَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَ لَا حَيَاةً وَ لَا نُشُورًا (۳)

صاحب قدرتهایی را برگرفتند که چیزی را خلق نکرده اند و ایشان خلق می شوند و برای خویشتن اختیار زیان و سودی را ندارند و مرگ و زندگی و برانگیختن را مالک نیستند ۳

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَ أَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَ زُورًا (۴)

و کسانی که کُفر ورزیدند، گفتند: این نیست جز دروغی که آن را (محمد) بافته است و بر آن (نوشتن قرآن) گروهی دیگر او را یاری کرده اند پس همانا (سخنان) ستمگرانه و ناروایی را گفتند ۴

وَ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اِكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَ أَصِيلًا (۵)

و (کافران) گفتند: افسانه های پیشینیان است، آنها را (محمد) نوشته است پس بر او بامدادان و هنگام شب املاء می شوند ۵

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (۶)

ای محمد) بگو: آن (قرآن) را کسی که نهان را در آسمانها و زمین می داند نازل کرد، همانا او آمرزنده
مهربان است ۶

و قَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْ لَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا
(۷)

و (کافران) گفتند: این چگونه فرستاده ای است که غذا می خورد و در بازارها راه می رود؟ چرا بر او
فرشته ای نازل نشده است که با او هشدار دهنده ای باشد؟ ۷

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا (۸)

یا به سوی او گنجینه ای افکنده شود یا برای او باغی باشد که از آن بخورد و ستمگران گفتند: جز مرد
جادو شده را پیروی نمی کنید ۸

انظُرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا (۹)

ای محمد) نگاه کن که چگونه برای تو مثل ها زدند پس گمراه شدند پس نتوانستند راهی را بیابند ۹
تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا (۱۰)
مبارک باد آنکه اگر بخواهد برای تو بهتر از این باغ هایی را قرار می دهد که از زیر آنها نهرها جاریست و
برای تو قصرهایی را قرار دهد ۱۰

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَاعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا (۱۱)

بلکه (کافران) ساعت (قیامت) را دروغ شمردند و آنکه ساعت (قیامت) را دروغ شمرد (آتش) سوزان را
(برای او) آماده کرده ایم ۱۱

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا (۱۲)

هنگامی که از فاصله ای دور ایشان (جهنم) را ببینند برای آن خشم و خروشی هولناک را بشنوند ۱۲
وَإِذَا أَلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَبِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا (۱۳)
و هنگامی که از آن به مکانی تنگ به هم فشرده انداخته شوند در آنجا بازگشتن (به دنیا) را می خواهند

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُوراً وَاحِداً وَادْعُوا ثُبُوراً كَثِيراً (۱۴)

امروز یکبار طلب بازگشت نکنید بلکه بارها آن را طلب کنید ۱۴

قُلْ أَدْرِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَ مَصِيراً (۱۵)

(ای محمد) بگو: آیا این (مجازات) بهتر است یا باغ (بهشت) جاودانی که پرهیزکاران مُژده داده شدند؟

برای ایشان پاداش و محلّ بازگشت آنهاست ۱۵

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْداً مَسْئُولاً (۱۶)

هر چه بخواهند در آنجا دارند و جاودان در آن هستند، آن وعده ای است که به عهده پروردگارت است ۱۶

و يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَصَلَلْتُمْ عِبَادِي هُوَلاءِ أَمْ هُمْ صَلُّوا السَّبِيلَ

(۱۷)

و روزی که ایشان (کافران) و آنچه جز الله عبادت می کردند را محشور گردانیم پس (الله) می فرماید: آیا

شما بندگان مرا گمراه کردید یا خود گمراه گشته اند؟ ۱۷

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَ لَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَ آبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا

الذِّكْرَ وَ كَانُوا قَوْمًا بُوراً (۱۸)

می گویند: مُنزهی تو، ما را شایسته نیست که جز تو سرپرستانی بگیریم و لیکن ایشان و پدرانشان را

بهره مند ساختی تا ذکر (قرآن) را فراموش کردند و گروهی تباه شده گردیدند ۱۸

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفاً وَ لَا نَصراً وَ مَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَاباً كَبِيراً (۱۹)

پس به درستی که شما را دروغ شُمرندند بدانچه می گوئید پس نمی توانند عذاب را از خود دور کنند و نه

خود را یاری نمایند و آنکه از شما ستم کند او را عذابی بزرگ می چشانیم ۱۹

وَ مَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَ يَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَ جَعَلْنَا بَعْضَكُمْ

لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَمْ تَصْبِرُونَ وَ كَانَ رَبُّكَ بَصِيراً (۲۰)

و پیش از تو (ای محمد) فرستادگانی را ارسال نکردیم جز آنکه ایشان غذا می خوردند و در بازارها راه می رفتند، بعضی از ایشان را به بعضی آزمایشی قرار دادیم، آیا صبر می کنید؟ و پروردگار تو بینا بوده است ۲۰

و قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْ لَأَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةَ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَ عَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا (۲۱)

و کسانی که به ملاقات ما امید ندارند، گفتند: چرا بر او (محمد) فرشتگان نازل نمی شوند؟ یا پروردگار خویش را نمی بینیم؟ قطعاً در دل‌هایشان کبر ورزیدند و به سختی سرکشی کردند ۲۱

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَ يَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا (۲۲)

روزی که فرشتگان را ببینند در آن روز برای مجرمان (گناهکاران) مُژده ای نیست و می گویند: (از رحمت الله) دور باش ۲۲

وَ قَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا (۲۳)

و به دنبال اعمالی که کرده‌اند می رویم پس او را (همچون) غباری پراکنده می گردانیم ۲۳

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَ أَحْسَنُ مَقِيلًا (۲۴)

یاران باغ (بهشت) در آن روز در جایگاه بهترین هستند و در محلّ استراحت نیکوترند ۲۴

وَ يَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَ نُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا (۲۵)

و روزی که آسمان با ابرها شکافته شود و فرشتگان همگی نازل گردند ۲۵

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَ كَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا (۲۶)

پادشاهی در آن روز به حقّ از آن (الله) مهربان است و چنین روزی بر کافران سخت است ۲۶

وَ يَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (۲۷)

روزی که ستمگر دستهای خود را به (دندان) می گزد، گوید: کاش راه (الهی) فرستاده را پیروی می کردم

۲۷

يَا وَيْلَتَا لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (۲۸)

ای وای بر من، کاش فلانی را به دوستی نمی‌گرفتم ۲۸

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا (۲۹)

و مسلماً از تذکر گمراهم کرد بعد از آنکه به سوی من آمد و شیطان (نابودگر) انسان را خوار کننده است

۲۹

وَ قَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا (۳۰)

و فرستاده گفت: پروردگارا همانا قوم من این قرآن را ترک شده به کناری گذاشتند ۳۰

وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَ كَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَ نَصِيرًا (۳۱)

و اینچنین برای هر پیامبری دشمنی از مجرمان (گناهکاران) را قرار دادیم و پروردگار تو در مقام هدایت و

یاری کافی است ۳۱

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَ رَبَّنَا هُوَ تَرْتِيلًا (۳۲)

و کسانی که کُفر ورزیدند، گفتند: چرا بر او (محمد) قرآن به یکباره نازل نشده است؟ همینطور است تا

بدان دلت را استوار سازیم و آن را بر تو به تدریج خواندیم ۳۲

وَ لَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَ أَحْسَنَ تَفْسِيرًا (۳۳)

و تو را (ای محمد) مثلی نیاوردند مگر آنکه به سوی تو به حق و کامل توضیحش را بیاوریم ۳۳

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَ أَضَلُّ سَبِيلًا (۳۴)

کسانی که بر صورت های خود به سوی جهنم محشور شوند، آنان در جایگاه بدتر و در راه گمراه تر هستند

۳۴

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ جَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا (۳۵)

و مسلماً به موسی کتاب را دادیم و برادرش هارون را همراه او به عنوان یاری کننده قرار دادیم ۳۵

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا (۳۶)

پس گفتیم: به سوی قومی که آیات ما را دروغ شمردند بروید پس ایشان (فرعونیان) را به سختی

سرنگون ساختیم ۳۶

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَ لَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا (٤٥)

آیا به پروردگار خود توجه نکرده اند چگونه سایه را پهن کرد و اگر می خواست هر آینه او را ساکن می گردانید سپس خورشید را علت آن (سایه) قرار دادیم ۴۵

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا (٤٦)

سپس آن (سایه) را به سوی خود به آسانی باز گرفتیم ۴۶

وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَ النَّوْمَ سُبَاتًا وَ جَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا (٤٧)

و او کسی است که برای شما شب را پوشش و خواب را آرامش قرار داد و روز را (وقت) بیداری قرار داد ۴۷

وَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا (٤٨)

و او کسی است که بادهای را مُرده ای پیش روی رحمتش فرستاد و از آسمان آبی پاک شده را نازل کردیم ۴۸

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَ نُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَ أَنْاسِيًّا كَثِيرًا (٤٩)

تا بدان شهری مُرده را زنده سازیم و دام ها و مردمی بسیار که خلق کرده ایم را بدان بنوشانیم ۴۹

وَ لَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا (٥٠)

و مسلماً میان ایشان (آب را) تقسیم کردیم تا یادآور شوند پس بیشتر مردم خواستار ناسپاسی اند ۵۰
وَ لَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا (٥١)

و اگر می خواستیم هر آینه در هر شهری هشدار دهنده ای برمی انگیزتیم ۵۱

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَ جَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا (٥٢)

پس کافران را اطاعت مکن و با ایشان جهادی بزرگ کن ۵۲

وَ هُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَ جَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَ حِجْرًا مَحْجُورًا (٥٣)

اوست آنکه دو دریا را به هم آمیخت، این یکی شیرین و گوارا و آن یکی (دیگری) شور و تلخ است و میان آن دو جدا کننده ای و دیواری افراشته قرار داد ۵۳

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَ كَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا (۵۴)

و اوست آنکه از آب بشری خلق کرد پس او را (دارای خویشاوند) نسبی و سببی قرار داد و پروردگار توانا بوده است ۵۴

و يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَ لَا يَضُرُّهُمْ وَ كَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا (۵۵)

و جز الله آنچه ایشان را سود ندهد و ایشان را زیان نرساند را عبادت می کنند و کافر همواره ضدّ پروردگار خویش است ۵۵

وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا (۵۶)

و تو را (ای محمد) جز بشارت دهنده و هشدار دهنده نفرستادیم ۵۶

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (۵۷)

(ای محمد) بگو: از شما هیچ مزدی را بابت آن (ابلاغ قرآن) نمی طلبم مگر آنکه هر کس بسوی پروردگارش راهی را در پیش گیرد ۵۷

وَ تَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَ كَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا (۵۸)

و بر زنده ای توکل کن که نمی میرد و به سپاس او تسبیح گوی و او (الله) به گناهان بندگانش آگاه (و) کافی است ۵۸

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا (۵۹)

کسی که آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست را در شش دوره خلق کرد سپس بر عرش پرداخت، (الله) مهربان، پس از او بپرس که با خبر است ۵۹

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَ مَا الرَّحْمَنُ أَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَ زَادَهُمْ نُفُورًا (۶۰)

و هنگامی که به ایشان گفته شود برای (الله) مهربان سجده کنید، (کافران) می گویند: (الله) مهربان چیست؟ آیا سجده کنیم برای آنچه تو (ای محمد) ما را امر می کنی و ایشان را نفرت می افزاید ۶۰

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَ جَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَ قَمَرًا مُنِيرًا (۶۱)

مُبَارَك باد کسی که در آسمانها بُرج هایی را قرار داد و در آن چراغ و ماهی تابان را قرار داد ۶۱

وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَدَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا (۶۲)

و او کسی است که شب و روز را جایگزین یکدیگر قرار داد برای آنکه بخواید یادآور شود یا بخواید

سپاسگزار باشد ۶۲

وَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا (۶۳)

و بندگان (الله) مهربان کسانی هستند که در زمین فروتنانه راه می روند و هر گاه نادانان ایشان را خطاب

کنند سلام می گویند ۶۳

وَ الَّذِينَ يَبِيئُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَ قِيَامًا (۶۴)

و کسانی که شب را به روز برای پروردگار خویش سجده کننده و به پا ایستاده می گذرانند ۶۴

وَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا (۶۵)

و کسانی که می گویند: پروردگارا از ما عذاب جهنم را بازگردان، همانا عذاب آن بنیان کن است ۶۵

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَ مُقَامًا (۶۶)

همانا آن بد قرارگاه و جایگاهی است ۶۶

وَ الَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَ لَمْ يَقْتُرُوا وَ كَانَتْ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا (۶۷)

و کسانی که چون می ببخشند، نه زیاده روی کنند و نه سخت گیرند و میان این دو راهی را انتخاب

می کنند ۶۷

وَ الَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَ لَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَ لَا يَزْنُونَ وَ مَنْ

يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (۶۸)

و کسانی که با الله صاحب قدرت دیگری را صدا نمی زنند و جان کسی را که الله حرام کرد جز به حق نمی کشند و زنا نکنند و آنکه این کار را انجام دهد به کیفر گرفتار شود ۶۸

يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ يَخُذُ فِيهِ مُهَانًا (۶۹)

بر او عذاب روز قیامت افزوده شود و در آن همیشه سرافکننده بمانند ۶۹

إِلَّا مَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۷۰)

مگر آنکس که توبه کرد و ایمان آورد و اعمال شایسته انجام داد، بعد از آن الله بدیهای ایشان را به خوبی ها جایگزین کند و الله آمرزندهٔ مهربان بوده است ۷۰

وَ مَنْ تَابَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا (۷۱)

و هر کس توبه کرد و عمل شایسته انجام داد پس همانا او به سوی الله بازمی گردد ۷۱

وَ الَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَ إِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا (۷۲)

و کسانی که به واسطه فشار گواهی (دروغ) نمی دهند و هنگامی که به باطل بگذرند بزرگوارانه بگذرند ۷۲

وَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَ عُمِيَانًا (۷۳)

و کسانی که هر گاه به آیات پروردگار خویش یادآوری می شوند بر آنها کر و کور نیفتند ۷۳

وَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ ذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَ اجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (۷۴)

و کسانی که می گویند: پروردگارا به ما از همسران ما و فرزندان ما روشنی چشم ارزانی دار و ما را برای

پرهیزکاران پیشوایی قرار ده ۷۴

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَ يُلْقُونَ فِيهَا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا (۷۵)

آنان به غرفه های باغ (بهشت) پاداش داده شوند بدآنچه شکیبایی کردند و در آن (بهشت) به زنده باد و

سلامی مواجه می شوند ۷۵

خَالِدِينَ فِيهَا حَسَنَاتٌ مُسْتَقَرًّا وَ مُقَامًا (۷۶)

جاودان در آن (بهشت) هستند، چه نیکو آرامگاه و جایگاهی است ۷۶

قُلْ مَا يَعْزُبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْ لَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا (۷۷)

(ای محمد) بگو: اگر دعاهای شما نباشد پروردگارم به شما اعتنایی نمی کند پس همانا دروغ شمردید پس

بزودی (عذاب) لازم گردد ۷۷

سوره شعراء - ۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

طسم (۱)

طسم ۱

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲)

این آیات کتاب روشن (قرآن) است ۲

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (۳)

شاید تو (ای محمد) جان خویش را که چرا مؤمن نیستند از دست بدهی ۳

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ (۴)

اگر بخواهیم بر ایشان نشانه ای از آسمان نازل می کنیم پس در برابر آن فروتنانه گردن فرو نهند ۴

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ (۵)

و ایشان را تذکری جدیدی از (الله) مهربان نیامد جز آنکه از آن رویگردان باشند ۵

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءٌ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (۶)

پس قطعاً دروغ شمردند پس زود است اخبار (عذاب) آنچه که آن را مسخره می کردند به آنها بیاید ۶

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ (۷)

آیا به سوی زمین نگاه نکردی که چه فراوان در آن از هر جفتی گرامی را رویانیدیم؟ ۷

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۸)

همانا در این نشانه هایی است و بیشتر ایشان ایمان نمی آورند ۸

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۹)

و همانا پروردگار تو شوکتمندِ مهربان است ۹

وَ إِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰)

و هنگامی که پروردگار تو موسی را ندا داد که به نزد قوم ستمکاران برو ۱۰

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَ لَا يَتَّقُونَ (۱۱)

قوم فرعون، چرا پرهیزکاری نمی کنند؟ ۱۱

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۱۲)

(موسی) گفت: پروردگارا من می ترسم که مرا دروغ شمارند ۱۲

وَ يَضِيقُ صَدْرِي وَ لَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ (۱۳)

و سینه ام تنگ شود و زبانم روان نگردد پس به سوی هارون بفرست ۱۳

وَ لَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۱۴)

و ایشان (فرعونیان) بر علیه من ادعای گناهی را دارند پس می ترسم که مرا بکشند ۱۴

قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ (۱۵)

(الله) فرمود: چنین نیست شما هر دو با نشانه های ما (به سوی فرعون) بروید که ما با شما می شنویم

۱۵

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۶)

پس بر فرعون وارد شوید و بگویید: ما فرستاده پروردگار جهانیان هستیم ۱۶

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (۱۷)

با ما (قوم) بنی اسرائیل را بفرست ۱۷

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَ لَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ (۱۸)

(فرعون) گفت: آیا تو را (ای موسی) در میان خودمان در کودکی پرورش ندادم و نزد ما سالیانی از عمر خویش را ماندی؟ ۱۸

وَ فَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَ أَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۱۹)

و کار خودت را انجام دادی، آنرا که انجام دادی و از ناسپاسان بودی ۱۹

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَ أَنَا مِنَ الصَّالِينَ (۲۰)

(موسی) گفت: آن هنگام که آن را انجام دادم من از گمراهان بودم ۲۰

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ (۲۱)

پس از (دست) شما فرار کردم وقتی که از شما ترسیدم پس پروردگارم مرا ببخشید و مرا از فرستادگان قرار داد ۲۱

وَ تِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ (۲۲)

و این نعمتی که منت آن را بر سر من می گذاری آن است که (قوم) بنی اسرائیل را به خدمت گرفته‌ای ۲۲

قَالَ فِرْعَوْنُ وَ مَا رَبُّ الْعَالَمِينَ (۲۳)

فرعون گفت: و پروردگار جهانیان چیست؟ ۲۳

قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (۲۴)

(موسی) گفت: پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، اگر یقین آورنده هستید ۲۴

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ (۲۵)

(فرعون) به آنان که اطرافش بودند، گفت: آیا نمی شنوید؟ ۲۵

قَالَ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ (۲۶)

(موسی) گفت: پروردگار شما و پروردگار پدران پیشینیان ۲۶

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ (۲۷)

(فرعون) گفت: همانا فرستاده ای که به سوی شما ارسال شده است قطعاً او دیوانه است ۲۷

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَ مَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ (۲۸)

(موسی) گفت: پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میان آنهاست اگر تعقل می کنید ۲۸

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذَتِ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ (۲۹)

(فرعون) گفت: اگر جز من صاحب قدرتی را گرفته باشی قطعاً تو را از زندانیان بگردانم ۲۹

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ (۳۰)

(موسی) گفت: اگر چه تو را چیزی آشکار بیاورم ۳۰

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۳۱)

(فرعون) گفت: آن را بیاور اگر از راستگویان هستی ۳۱

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ (۳۲)

پس عصای خود را انداخت پس آن ناگهان ماری آشکار شد ۳۲

وَ نَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ (۳۳)

و دست خود را برآورد ناگهان برای بینندگان سفید شد ۳۳

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (۳۴)

(فرعون) به آن رؤسای که اطرافش بودند گفت: همانا این جادوگری داناست ۳۴

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (۳۵)

می خواهد شما را به جادوی خویش از سرزمینتان بیرون کند پس چه امر می کنید؟ ۳۵

قَالُوا أَرْجَاهُ وَ أَخَاهُ وَ ابْنَعْتُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (۳۶)

(رؤسا) گفتند: او و برادرش را نگاه دار و در شهرها مأموران جمع آوری را بفرست ۳۶

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ (۳۷)

تا برای تو هر جادوگر دانایی را بیاورند ۳۷

فَجَمَعَ السَّحْرَةَ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (۳۸)

پس جادوگران برای موعود روزی مشخص جمع شدند ۳۸

وَ قِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ (۳۹)

و به مردم گفته شد: آیا شما جمع می شوید؟ ۳۹

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ (۴۰)

تا جادوگران را پیروی کنیم، اگر آنان پیروز بودند ۴۰

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَ إِنْ لَنَا لِأَجْرٍ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (۴۱)

پس هنگامی که جادوگران آمدند، به فرعون گفتند: آیا برای ما مُزدی است اگر ما پیروز شدیم؟ ۴۱

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۴۲)

(فرعون) گفت: آری و همانا شما در آن هنگام از نزدیکان (کاخ فرعون) هستید ۴۲

قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ (۴۳)

موسی به ایشان (جادوگران) گفت: آنچه را شما می خواهید بیندازید، بیندازید ۴۳

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ (۴۴)

پس طناب ها و چوب های خود را انداختند و (جادوگران) گفتند: به سُکوه فرعون سوگند همانا ما حتماً

پیروزیم ۴۴

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (۴۵)

پس موسی عصای خویش را افکند، ناگهان آنچه را (جادوگران) به دروغ ساخته بودند را بلعید ۴۵

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ (۴۶)

پس جادوگران سجده کننده (بر روی زمین) افتادند ۴۶

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۷)

(جادوگران) گفتند: به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم ۴۷

رَبِّ مُوسَى وَ هَارُونَ (۴۸)

پروردگار موسی و هارون ۴۸

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَ
أَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَ لَأَصْلَبَنَّنَّكُمْ أَجْمَعِينَ (٤٩)

(فرعون) گفت: پیش از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید، همانا او اُستاد شماسست که به شما
جادوگری را آموزش داد پس خواهید دید که دست‌ها و پاهای شما را از مقابل خواهم بُرید و هر آینه
همه شما را به دار می کشم ٤٩

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (٥٠)

(جادوگران) گفتند: ترسی بر ما نیست، همانا ما به سوی پروردگار خویش بازگشت خواهیم کرد ٥٠

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ (٥١)

همانا ما امیدواریم برای ما (الله) خطاهای ما را ببامرزد که اوّلین ایمان آورنده بودیم ٥١

وَ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكُمْ مُتَّبِعُونَ (٥٢)

و به موسی وحی کردیم که شبانه بندگانم (قوم بنی اسرائیل) را ببر که شما تعقیب خواهید شد ٥٢

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (٥٣)

پس فرعون در شهرها مأموران جمع آوری را فرستاد ٥٣

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ (٥٤)

همانا اینان (قوم بنی اسرائیل) گروهی کم هستند ٥٤

وَ إِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِطُونَ (٥٥)

و همانا ایشان (قوم بنی اسرائیل) ما را به خشم آوردند ٥٥

وَ إِنَّا لَجَمِيعٌ حَازِرُونَ (٥٦)

و همانا ما همگی (به حالت) آماده باش هستیم ٥٦

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (٥٧)

پس ایشان (فرعونیان) را از باغها و چشمه سارها بیرون رانديم ٥٧

وَ كُنُوزٍ وَ مَقَامٍ كَرِيمٍ (٥٨)

و گنجینه ها و جایگاه گرامی (که داشتند) ۵۸

كَذَلِكَ وَ أَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (۵۹)

اینچنین (وعده دادیم) و همه را به بنی اسرائیل به ارث گذاشتیم ۵۹

فَأَتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ (۶۰)

پس (فرعونیان) در حالیکه به آنها نزدیک می شدند در تعقیب ایشان بودند ۶۰

فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ (۶۱)

پس گاهی که دو گروه یکدیگر را دیدار کردند، یاران موسی گفتند: همانا ما گرفتار شدیم ۶۱

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ (۶۲)

(موسی) گفت: چنین نیست، همانا پروردگارم با من است به زودی راهنمائیم کند ۶۲

فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اصْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (۶۳)

پس به موسی وحی کردیم که عصای خود را به دریا بزن پس آن را شکافت پس هر قسمت چون کوهی

بزرگ بود ۶۳

وَ أَرْزَلْنَا تَمَّ الْأَخْرِينَ (۶۴)

و در آن (دریا) دیگران (فرعونیان) را فرو بردیم ۶۴

وَ أَنْجَيْنَا مُوسَى وَ مَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (۶۵)

و موسی و همه آنان را که با او بودند را نجات دادیم ۶۵

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِينَ (۶۶)

سپس دیگران را در دریا غرق ساختیم ۶۶

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۶۷)

همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان ایمان نمی آورند ۶۷

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۶۸)

و همانا پروردگار تو قطعاً شوکتمند مهربان است ۶۸

وَ اَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ اِبْرَاهِيمَ (٦٩)

و بر ایشان داستان ابراهیم را بخوان ٦٩

اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَ قَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ (٧٠)

هنگامی که به پدر خود و قومش گفت: چه (چیز) عبادت می کنید؟ ٧٠

قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَاكِفِينَ (٧١)

(کافران) گفتند: بتانی را عبادت می کنیم پس همواره پایبند عبادت آنها هستیم ٧١

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ اِذْ تَدْعُونَ (٧٢)

(ابراهیم) گفت: زمانی که آنها را صدا می زنی، (صدای) شما را می شنوند؟ ٧٢

اَوْ يَنْفَعُونَكَ اَوْ يَضُرُّونَ (٧٣)

یا شما را منفعت یا زیان می رسانند؟ ٧٣

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (٧٤)

(کافران) گفتند: که پدران خود را اینچنین یافتیم که رفتار می نمودند ٧٤

قَالَ اَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (٧٥)

(ابراهیم) گفت: آیا می دانید چه عبادت می کنید ٧٥

اَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ الْاَقْدَمُونَ (٧٦)

شما و پدران پیشین شما؟ ٧٦

فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي اِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ (٧٧)

پس همانا ایشان (بتها) دشمن من هستند مگر پروردگار جهانیان ٧٧

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (٧٨)

کسی که مرا خلق کرد پس او هدایت می کند ٧٨

وَ الَّذِي هُوَ يَطْعَمُنِي وَ يَسْقِينِ (٧٩)

و کسی که او مرا خوراک می دهد و مرا می نوشاند ٧٩

وَ إِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (۸۰)

و هنگامی که مریض می شوم پس او مرا شفا می دهد ۸۰

وَ الَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (۸۱)

و کسی که مرا بمیراند سپس مرا زنده سازد ۸۱

وَ الَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ (۸۲)

و کسی که امید دارم که برای من گناهان مرا در روز جزا ببامزد ۸۲

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَ أَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ (۸۳)

پروردگارا: مرا حکمی ببخش و مرا با (افراد) شایسته ملحق کن ۸۳

وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ (۸۴)

و برای من در میان آیندگان نام نیک و بلند مرتبه ای قرار ده ۸۴

وَ اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ (۸۵)

و مرا ارث برنده باغ (بهشت) نعمتها قرار ده ۸۵

وَ اغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ (۸۶)

و برای پدرم ببامزد که او از گمراهان بود ۸۶

وَ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ (۸۷)

و در روزی که برانگیخته می شوند خوارم نکن ۸۷

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَ لَا بَنُونَ (۸۸)

روزی که مال و نه فرزندان سود ندهد ۸۸

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (۸۹)

مگر آنکه به نزد ما با دلی پاک بیاید ۸۹

وَ أُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ (۹۰)

و برای پرهیزکاران باغ (بهشت) آماده شد ۹۰

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ (۹۱)

و برای گمراهان دوزخ پدیدار شد ۹۱

و قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (۹۲)

و به ایشان گفته شد: آنچه عبادت می کردید کجا هستند ۹۲

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ (۹۳)

جز الله؟ آیا شما را یاری می کنند یا یاری می جویند؟ ۹۳

فَكَذَّبُوا فِيهَا هُمْ وَ الْغَاوُونَ (۹۴)

پس در آن (جهنم) ایشان و گمراهان سرنگون شدند ۹۴

و جُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ (۹۵)

و لشکریان ابلیس همگی (سرنگون شدند) ۹۵

قَالُوا وَ هُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ (۹۶)

(کافران) در حالیکه در آن (جهنم) ستیزه می کردند، گفتند: ۹۶

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۹۷)

به الله سوگند که ما در گمراهی آشکار بودیم ۹۷

إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۹۸)

هنگامی که شما را با پروردگار جهانیان یکسان قرار دادیم ۹۸

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ (۹۹)

و ما را جز مجرمان (گناهکاران) گمراه نکردند ۹۹

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ (۱۰۰)

پس ما را شفاعتگرانی نیست ۱۰۰

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ (۱۰۱)

و نه دوستی مهربان ۱۰۱

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰۲)

پس کاش ما را بازگشتی (به دنیا) بود تا از (زمره) مؤمنان می شدیم ۱۰۲

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۰۳)

همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نبودند ۱۰۳

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۰۴)

و همانا پروردگار تو شوکتمندِ مهربان است ۱۰۴

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ (۱۰۵)

قوم نوح فرستادگان را دروغ شُمرند ۱۰۵

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۰۶)

هنگامی که به ایشان نوح که از خودشان بود، گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۰۶

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۰۷)

همانا من برای شما فرستاده ای آمین هستم ۱۰۷

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۱۰۸)

پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۰۸

وَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۰۹)

و از شما بر (ابلاغ) آن مُزدی نمی خواهم، مُزد من جز بر پروردگار جهانیان نیست ۱۰۹

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۱۱۰)

پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۱۰

قَالُوا أَوْ نُونُ لَكَ وَ اتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ (۱۱۱)

(کافران) گفتند: آیا به تو ایمان آوریم در حالی که (افراد) فرومایه تو را پیروی کردند؟ ۱۱۱

قَالَ وَ مَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۲)

(نوح) گفت: مرا بدانچه (ایشان) انجام داده اند دانشی نیست ۱۱۲

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ (۱۱۳)

حساب ایشان جز بر پروردگار من نیست اگر می فهمیدید ۱۱۳

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۴)

و من دور کننده مؤمنان (از خود) نیستم ۱۱۴

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۱۱۵)

من جز هشدار دهنده ای آشکار نیستم ۱۱۵

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ (۱۱۶)

(کافران) گفتند: ای نوح اگر (از تبلیغ) دست بر نداری قطعاً سنگسار خواهی شد ۱۱۶

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ (۱۱۷)

(نوح) گفت: پروردگارا، قوم مرا دروغ شُردند ۱۱۷

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۸)

پس میان من و ایشان (گشایشی را) ایجاد کن، و مرا و آنان را که با من از مؤمنان هستند را نجات ده

۱۱۸

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ (۱۱۹)

پس او (نوح) و آنان را که با او در کشتی جمع شده بودند را نجات دادیم ۱۱۹

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ (۱۲۰)

سپس بعد از آن (افراد) باقی مانده را غرق نمودیم ۱۲۰

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ (۱۲۱)

همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نبودند ۱۲۱

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۲۲)

و همانا پروردگار تو شوکتمند مهربان است ۱۲۲

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ (۱۲۳)

(قوم) عاد فرستادگان را دروغ شُمرند ۱۲۳

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودُ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۲۴)

هنگامی که به ایشان هود که از خودشان بود، گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۲۴

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۲۵)

همانا من بر شما فرستاده ای آمین هستم ۱۲۵

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۱۲۶)

پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۲۶

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۲۷)

و از شما بر (ابلاغ) آن مُزدی را نمی خواهم، مُزد من جز بر پروردگار جهانیان نیست ۱۲۷

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ (۱۲۸)

آیا بر هر بلندی بنایی سر خود (برای عبادت) را بُنیاد می نهید؟ ۱۲۸

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ (۱۲۹)

و کاخ های اُستوار را بر می گیرید تا شاید جاودان بمانید؟ ۱۲۹

وَ إِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ (۱۳۰)

و هنگامی که مُجازات می کنید، جبارانه (بیش از حدّ) کیفر می کنید ۱۳۰

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۱۳۱)

پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۳۱

وَ اتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ (۱۳۲)

و پرهیزکاری کنید از کسی که شما را یاری کرده است بدانچه که می دانید ۱۳۲

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَ بَنِينَ (۱۳۳)

(اللَّهُ) شما را به دام ها و فرزندان یاری رسانده است ۱۳۳

وَ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (۱۳۴)

و (به) باغها و چشمه سارها (شما را یاری رسانده است) ۱۳۴

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۳۵)

همانا من بر شما از عذاب روزی بزرگ می ترسم ۱۳۵

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ (۱۳۶)

(کافران) گفتند: چه ما را پند بدهی یا ندهی برای ما یکسان است ۱۳۶

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ (۱۳۷)

این (گفتار) جز شیوه پیشینیان نیست ۱۳۷

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ (۱۳۸)

و ما عذاب نخواهیم شد ۱۳۸

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳۹)

پس او (هود) را دروغ شُمرند پس آنها (قوم عاد) را هلاک ساختیم، همانا در این نشانه ای است و

بیشتر ایشان مؤمن نبودند ۱۳۹

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۴۰)

و همانا پروردگار تو شوکتمند مهربان است ۱۴۰

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ (۱۴۱)

(قوم) ثمود فرستادگان را دروغ شُمرند ۱۴۱

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۴۲)

هنگامی که به ایشان صالح که از خودشان بود، گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۴۲

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۴۳)

همانا من فرستاده امین (الله) هستم ۱۴۳

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ (۱۴۴)

پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۴۴

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۴۵)

و از شما بر آن (ابلاغ) مُزدی را نمی خواهم، مُزد من جز بر پروردگار جهانیان نیست ۱۴۵

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ (۱۴۶)

آیا شما را در این نعمتهایی که اینجاست (بدون آزمایش) آسوده رها می کنند؟ ۱۴۶

فِي جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (۱۴۷)

در باغ ها و چشمه سارها ۱۴۷

و زُرُوعٍ وَ نَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ (۱۴۸)

و کشتزارها و نخلستانهایی که شکوفه آنها لطیف است ۱۴۸

وَ تَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ (۱۴۹)

و از کوهها خانه‌هایی ماهرانه می تراشید ۱۴۹

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۱۵۰)

پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۵۰

وَ لَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ (۱۵۱)

و از فرمان (افراد) تجاوز کننده اطاعت نکنید ۱۵۱

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ لَا يُصْلِحُونَ (۱۵۲)

کسانی که در زمین فساد می کنند و اصلاح نمی کنند ۱۵۲

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ (۱۵۳)

(قوم ثمود) گفتند: جز این نیست که تو (ای صالح) از (افراد) جادو شده هستی ۱۵۳

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَيَّةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۱۵۴)

و تو (ای صالح) جز بشری همچون ما نیستی پس نشانه ای را بیاور اگر از (افراد) راستگو هستی ۱۵۴

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَ لَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ (۱۵۵)

(صالح) گفت: این ماده سُتری است که نوبت آب خوردن آن و شما مشخص شده است ۱۵۵

و لَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۵۶)

و به بدی دور آن (شتر) نچرخید که شما را عذاب روزی بزرگ فرا بگیرد ۱۵۶

فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ (۱۵۷)

پس به سراغ شتر رفتند پس (قوم ثمود) از عمل خود پشیمان شدند ۱۵۷

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَ مَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ (۱۵۸)

پس ایشان (قوم ثمود) را عذاب فرا گرفت، همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نیستند

۱۵۸

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۵۹)

و همانا پروردگار تو شوکتمندِ مهربان است ۱۵۹

كَذَّبَتْ قَوْمٌ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ (۱۶۰)

قوم لوط فرستادگان را دروغ شُمرندند ۱۶۰

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۶۱)

هنگامی که به ایشان لوط که از خودشان بود، گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۶۱

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۶۲)

همانا من بر شما فرستاده ای آمین هستم ۱۶۲

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۱۶۳)

پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۶۳

وَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۶۴)

و از شما بر (ابلاغ) آن مُزدی را نمی خواهم و مُزد من جز بر پروردگار جهانیان نیست ۱۶۴

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (۱۶۵)

آیا با مردان از میان مردم جهان رابطه جنسی برقرار می کنید؟ ۱۶۵

وَ تَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (۱۶۶)

و رها می‌کنید آنچه را برای شما پروردگارتان از همسرانتان خلق کرده است؟ بلکه شما گروهی تجاوز کننده هستید ۱۶۶

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ (۱۶۷)

(قوم لوط) گفتند: ای لوط اگر بس نکنی از (افراد) اخراج شده می شوی ۱۶۷

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ (۱۶۸)

(لوط گفت:) همانا من با عمل شما مخالف هستم ۱۶۸

رَبِّ نَجِّنِي وَ أَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ (۱۶۹)

پروردگارا: مرا و خاندانم را نجات ده از آنچه انجام می دهند ۱۶۹

فَنَجِّنَاهُ وَ أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ (۱۷۰)

پس او و همه خاندانش را نجات دادیم ۱۷۰

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ (۱۷۱)

جز پیرزنی که در هنگام عبور (مُرد) ۱۷۱

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ (۱۷۲)

سپس دیگران را نابود کردیم ۱۷۲

وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ (۱۷۳)

و بر آن بارانی را فرود آوردیم پس باران (عذاب افراد) هشدار داده شده چه زشت بود ۱۷۳

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۷۴)

همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان ایمان نیاوردند ۱۷۴

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۷۵)

و همانا پروردگار تو شوکتمندِ مهربان است ۱۷۵

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (۱۷۶)

یاران آیکه فرستادگان را دروغ شُمرند ۱۷۶

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۷۷)

هنگامی که به ایشان شعیب گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۷۷

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۷۸)

همانا من برای شما فرستاده ای آمین هستم ۱۷۸

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۱۷۹)

پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۷۹

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۸۰)

و از شما بر (ابلاغ) آن مُزدی را نمی خواهم، مُزد من جز بر پروردگار جهانیان نیست ۱۸۰

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَ لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ (۱۸۱)

پیمانہ را تمام دهید و از (افراد) کم فروش (در تجارت) نباشید ۱۸۱

وَ زِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ (۱۸۲)

و با ترازوی درست آن را سنجش کنید ۱۸۲

وَ لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۱۸۳)

و به مردم چیزهای ایشان را کم ندهید (کم فروشی نکنید) و در زمین (به مانند افراد) فسادگر کوشش

نکنید ۱۸۳

وَ اتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَ الْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ (۱۸۴)

و بپرهیزید کسی را که شما و نسل های گذشته را خلق کرده است ۱۸۴

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ (۱۸۵)

(کافران) گفتند: جز این نیست که تو از (افراد) جادو شده هستی ۱۸۵

وَ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَ إِنْ نَطْنُكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (۱۸۶)

و تو (ای شعیب) جز بشری همچون ما نیستی و تو را از (افراد) دروغگو می پنداریم ۱۸۶

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۱۸۷)

پس بر ما قطعه ای از آسمان را بیفکن اگر راستگو هستی ۱۸۷

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۸۸)

(شُعَيْب) گفت: پروردگار من داناتر است بدانچه انجام می دهید ۱۸۸

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۸۹)

پس او (شُعَيْب) را دروغ شُمرند و عذاب روزِ فراگیر ایشان را فرا گرفت، همانا آن عذابِ روزیِ بزرگ

است ۱۸۹

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۹۰)

همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نیستند ۱۹۰

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۹۱)

و همانا پروردگار تو شوکتمندِ مهربان است ۱۹۱

وَ إِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۹۲)

و همانا او (قرآن) نازل شده پروردگار جهانیان است ۱۹۲

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳)

آن را روح الامین (جبرئیل) نازل کرد ۱۹۳

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴)

بر دل تو (ای محمّد نازل کرد) تا از (افراد) هشدار دهنده باشی ۱۹۴

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵)

به زبان رسای آشکار (نازل کرد) ۱۹۵

وَ إِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولَىٰ (۱۹۶)

و آن (پیام فرستاده شده) در کتابهای پیشین (الهی) است ۱۹۶

أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ (۱۹۷)

آیا برای ایشان نشانه ای نیست که پیروان واقعی بنی اسرائیل آن را می دانند؟ ۱۹۷

و لَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ (۱۹۸)

و اگر (این قرآن را) بر بعضی از (افراد) کینه توز (در برابر الله) نازل می کردیم ۱۹۸

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ (۱۹۹)

پس آن را (محمد) بر ایشان می خواند، به آن ایمان نمی آوردند ۱۹۹

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ (۲۰۰)

اینچنین در دلهای مجرمان (گناهکاران) آن را راه دادیم ۲۰۰

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۲۰۱)

که بدان (قرآن) ایمان نیاورند تا عذاب دردناک را ببینند ۲۰۱

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۲۰۲)

پس ناگهان (عذاب) بر ایشان بیاید و ایشان نمی فهمند ۲۰۲

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ (۲۰۳)

پس می گویند: آیا ما را مهلتی داده خواهد شد؟ ۲۰۳

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ (۲۰۴)

آیا به عذاب ما شتاب می کنید؟ ۲۰۴

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ (۲۰۵)

آیا دیدی که اگر ایشان را مدتی بهره‌مند سازیم ۲۰۵

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ (۲۰۶)

سپس آنچه وعده داده شدند بیاید ۲۰۶

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ (۲۰۷)

آنچه (در دنیا) بهره‌مند (آن) شدند عذاب را از ایشان دفع نمی کند ۲۰۷

وَ مَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ (۲۰۸)

و شهری را هلاک نساختم مگر برای آن (افراد) هشدار دهنده ای بودند ۲۰۸

ذِكْرِي وَ مَا كُنَّا ظَالِمِينَ (۲۰۹)

تذکری (از نزد ما بود) و ما ستمکار نبودیم ۲۰۹

وَ مَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ (۲۱۰)

و آن (قرآن) را شیاطین (نابودگران) نازل نکردند ۲۱۰

وَ مَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَ مَا يَسْتَطِيعُونَ (۲۱۱)

و ایشان را شایسته (آن) نیست و (هرگز) نمی توانند ۲۱۱

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ (۲۱۲)

همانا ایشان از گوش دادن به (کلام الهی) بازداشته شده اند ۲۱۲

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ (۲۱۳)

پس با الله، صاحب قدرت دیگری را صدا نزن پس (در آن صورت) از (زمرهٔ افراد) عذاب شده خواهی شد

۲۱۳

وَ أَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ (۲۱۴)

و خویشاوندان نزدیک خود را هشدار ده ۲۱۴

وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۱۵)

و بال (محبت و فروتنی) خود را برای آنکس که تو را از مؤمنان پیروی کند فرود آور ۲۱۵

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ (۲۱۶)

پس اگر تو را نافرمانی کردند پس (ای محمد) بگو: همانا من از آنچه انجام می دهید، بیزار هستم ۲۱۶

وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (۲۱۷)

و (ای محمد) بر الله شوکتمند مهربان توکل کن ۲۱۷

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ (۲۱۸)

کسی که تو را می بیند، هنگامی که بر می خیزی ۲۱۸

وَ تَقَلَّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ (۲۱۹)

و حرکات تو را در میان (افراد) سجده کننده (می بیند) ۲۱۹

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۲۲۰)

همانا او (الله) شنوای داناست ۲۲۰

هَلْ أَنْبَأْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَنْزَلُ الشَّيَاطِينَ (۲۲۱)

آیا شما را خبر دهم بر چه کسی شیاطین (نابودگران) فرود می آیند؟ ۲۲۱

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲)

بر هر دروغ پرداز گنهکاری فرود می آیند ۲۲۲

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَ أَكْثَرَهُمْ كَاذِبُونَ (۲۲۳)

که وسوسه می کنند و بیشتر ایشان دروغگو هستند ۲۲۳

وَ الشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ (۲۲۴)

و گمراهان پیرو شاعران هستند ۲۲۴

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ (۲۲۵)

آیا نمی بینی که ایشان (شاعران) در هر راهی سرگردان هستند ۲۲۵

وَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ (۲۲۶)

و آنکه (شاعران چیزهایی را) می گویند آنچه را که خودشان انجام نمی دهند ۲۲۶

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ ذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَ انْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ

ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (۲۲۷)

مگر کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند و الله را بسیار یاد کردند و یاری جستند بعد از

آنکه ستم دیدند، به زودی کسانی که ستم کردند می فهمند به چه بازگشتگاهی باز می گردند ۲۲۷

سوره نمل - ۲۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ (۱)

طس. این آیات قرآن و کتاب روشنگر است ۱

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ (۲)

هدایت و مُژده ای برای مؤمنین است ۲

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۳)

کسانیکه نماز را به پای می دارند و زکات را می دهند و ایشان به آخرت یقین دارند ۳

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ (۴)

همانا کسانیکه به آخرت ایمان نمی آورند برای ایشان اعمال آنها را آراسته نمودیم پس ایشان سرگردان

هستند ۴

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ (۵)

آنان کسانی هستند که برای ایشان عذابی سخت است و ایشان در آخرت (افراد) زیانکار هستند ۵

وَإِنَّكَ لَتَلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ (۶)

و همانا تو (ای محمد) قرآن را از نزد با حکمت دانا دریافت می کنی ۶

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بَخْرٌ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (۷)

هنگامی که موسی به اطرافیان خویش گفت: همانا من آتشی را دیدم به زودی برای شما خبری بیاورم یا

شما را شعله ای بیاورم تا گرم شوید ۷

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۸)

پس هنگامی که نزدیک آن (آتش) شد، ندا رسید که مُبارک باد آنکه در آتش و آنکه اطراف آن است و

اللَّهُ پروردگارِ جهانیان مُنزه است ۸

يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۹)

ای موسی، همانا من الله شوکتمندِ حکیم هستم ۹

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَ لَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ

الْمُرْسَلُونَ (۱۰)

و عصای خود را بیفکن پس (موسی) آن را دید همانند ماری می خزد، (موسی) پُشت کننده فرار کرد و به

پُشت نگاه نکرد، (الله فرمود:) ای موسی نترس، همانا نزد من فرستادگان نمی ترسند ۱۰

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۱)

مگر آن کس که ستم کند پس نیکی را بعد از بدی جایگزین گرداند پس همانا من آمرزندهٔ مهربان هستم

۱۱

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَ قَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا

قَوْمًا فَاسِقِينَ (۱۲)

و دست خود را در گریبان خود فرو ببر، سفیدی بی آزاری بیرون آید، با نه نشانه به سوی فرعون و قوم او

برو، همانا ایشان (فرعونیان) قومی نافرمان هستند ۱۲

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (۱۳)

پس هنگامی که نشانه های روشن ما به سوی ایشان آمد، (فرعونیان) گفتند: این جادویی آشکار است

۱۳

وَجَحَدُوا بِهَا وَ اسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَ عُلُوًّا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (۱۴)

و آنها را نپذیرفتند در حالی که دلهای ایشان به ستمگری و برتری جویی یقین داشت پس نگاه کن

سرانجام (افراد) فسادگر چگونه بود ۱۴

وَ لَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ عِلْمًا وَ قَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ (۱۵)

و مسلماً به داود و سلیمان دانشی را دادیم و گفتند: سپاس الله را که ما را بر بسیاری از مؤمنان فزونی

داد ۱۵

و وَرَثَ سُلَيْمَانَ دَاوُدَ وَ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ وَ أوتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبِينُ (۱۶)

و سلیمان از داود ارث بُرد و (سلیمان) گفت: ای مردم سخن گفتن با پرندگان به ما آموزش داده شده و از
هر چیزی (امکانات) به ما داده شده است، همانا این هر آینه فزونی آشکار است ۱۶

وَ حُسْرًا لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ (۱۷)

و برای سلیمان لشگریانش از جنّ و انسان و پرندگان گرد آورده شد پس ایشان یکجا جمع شدند ۱۷
حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِي النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَ
جُنُودُهُ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۱۸)

تا به سرزمین مورچه ها رسیدند، مورچه ای گفت: ای گروه مورچه ها به لانه های خویش داخل شوید
مبادا سلیمان و لشگریانش شما را پایمال کنند و ایشان نفهمند ۱۸

فَتَبَسَّمْ صَاحِبًا مِنْ قَوْلِهَا وَ قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلَى وَالِدَيَّ وَ أَنْ
أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَ أَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكِ الصَّالِحِينَ (۱۹)

پس (سلیمان) از گفتار او تبسم کرد و خندید و گفت: پروردگارا مرا توفیق ده که نعمت تو را سپاس گزارم
که بر من و والدینم ارزانی داشتی و آنکه عملی شایسته انجام دهم که تو را خشنود گردد و مرا به
بخشش خود در میان بندگان شایسته خویش داخل کن ۱۹

وَ تَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ (۲۰)

و پرندگان را جویا شد پس (سلیمان) گفت: چه شده که هُدْهَد را نمی بینم یا از غایبان شده است؟ ۲۰

لَأَعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِيَنَّيَ سُلْطَانٍ مُبِينٍ (۲۱)

قطعاً او را کیفری سخت می دهم یا سر او را می بُرم تا آنکه مرا دلیلی آشکار (به خاطر نافرمانی) بیاورد

۲۱

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَ جِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ (۲۲)

پس دیری نپایید که (هدهد آمد و) گفت: به چیزی دست یافته ام که تو (ای سلیمان) به آن دست پیدا

نکرده ای و از سبأ خبری را به درستی برای تو آورده ام ۲۲

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ (۲۳)

همانا زنی را (آنجا) یافتم که پادشاه آنان بود و از همه چیز (امکانات) به او داده شده بود و او را تختی

بزرگ بود ۲۳

وَ جَدَّتْهَا وَ قَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ

السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (۲۴)

او را با قومش یافتم که به خورشید به جای الله سجده می کردند و شیطان (نابودگر) برای ایشان

اعمالشان را آراسته بود، ایشان را از راه (الله) بازداشته بود پس آنان هدایت نشده اند ۲۴

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ يَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ (۲۵)

چرا برای الله سجده نکنند (در حالیکه) کسی که نهان ها را در آسمانها و زمین بیرون می آورد و آنچه را

پنهان و آشکار می سازید را می داند؟ ۲۵

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (۲۶)

الله، صاحب قدرتی جز او نیست، پروردگار عرش بزرگ است ۲۶

قَالَ سَنَنْظُرُ أَ صَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۲۷)

(سلیمان) گفت: بزودی نگاه کنیم که آیا راست می گویی یا خبر دروغ آورده ای؟ ۲۷

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ (۲۸)

این نامه مرا ببر و به سوی آنان بیفکن سپس از ایشان به کناری برو پس نگاه کن چه پاسخ گویند ۲۸

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكِ كِتَابٌ كَرِيمٌ (۲۹)

آن زن گفت: ای گروه رؤسا به سوی من نامه ای گرامی افکنده شد ۲۹

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۳۰)

همانا آن از سلیمان است و آن (نوشته این است:) به نام الله بخشنده مهربان ۳۰

أَلَا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَ أَتُونِي مُسْلِمِينَ (۳۱)

که بر من برتری مجوئید و به سوی من تسلیم (الله) بیایید ۳۱

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُون (۳۲)

آن زن گفت: نظر خود را در این امر به من بگویید که من (تاکنون) بدون نظر شما تصمیم قطعی

نگرفته ام ۳۲

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَ أَوْلُوا بِأَسِي شَدِيدٍ وَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ (۳۳)

(رؤسا) گفتند: ما پُر نیرو و دارای قدرت شدید هستیم، فرمان با تو است پس نگاه کن چه دستور

می دهی ۳۳

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَ جَعَلُوا أَعْرَظَهَا أَذَلَّةً وَ كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (۳۴)

آن زن گفت: هنگامی که پادشاهان شهری را تصرف کنند آن را فاسد می کنند و بزرگان را خوار

می سازند و اینچنین انجام می دهند ۳۴

وَ إِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ (۳۵)

و من به سوی ایشان پیشکشی (هدیه ای) را ارسال می کنم پس نگاه می کنیم که فرستادگان چه پاسخ

آورند ۳۵

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَ تُمِدُّونَ بِمَالٍ فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ (۳۶)

پس چون (فرستاده ملکه سبا) نزد سلیمان آمد، سلیمان گفت: آیا می خواهید مرا به مال کمک کنید؟

پس آنچه الله مرا ارزانی نمود بهتر است از آنچه به شما داد، بلکه شما به هدیه خود دل خوش کرده اید

۳۶

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَ لَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَ هُمْ صَاغِرُونَ (۳۷)

به سوی ایشان (ملکه سبا) بازگرد پس بر ایشان لشگریانی را می فرستیم که در برابر آن یارای تحمل

نخواهند داشت و ایشان را از آن به خواری بیرون برانیم و ایشان سرافکنده شوند ۳۷

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (۳۸)

(سلیمان) گفت: ای رؤسا کدامیک از شما برای من تخت آن زن (ملکه سبا) را می آورد قبل از آنکه ایشان

تسلیم شده پیش من آورده شوند ۳۸

قَالَ عِفْرِيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ (۳۹)

عِفْریتی از جن گفت: من آن را برایت می آورم پیش از آنکه از جای خویش برخیزی و همانا من بر آن

نیرومندی آمین هستم ۳۹

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَ أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَسْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ

كَرِيمٌ (۴۰)

کسی که نزد او دانش از کتاب بود، گفت: قبل از آنکه چشم های خود را بر هم زنی من برای تو آن

(تخت) را می آورم پس هنگامی که نزد خود آن تخت را حاضر دید، (سلیمان) گفت: این از لطف پروردگار

من است تا مرا آزمایش کند آیا شکر می گویم یا کُفر می ورزم و آنکه شکر کند پس جز این نیست برای

خویش شکر کرده است و هر کس کُفر ورزید پس همانا پروردگار من بی نیاز گرامی است ۴۰

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَ تَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ (۴۱)

(سلیمان) گفت: تخت او (ملکه سبا) را دگرگون سازید، نگاه کنیم آیا متوجه می شود یا از آنان است که

متوجه نمی شود؟ ۴۱

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَ هَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ (۴۲)

پس گاهی که آن زن (ملکه سبا پیش سلیمان) بیامد، گفته شد: آیا تخت تو چنین است؟ (ملکه سبا)

گفت: گویا این همان (تخت) است و پیش از آن دانش داده شدیم و تسلیم (الله) بودیم ۴۲

وَ صَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ (۴۳)

و آنچه جز الله را عبادت می کردند او را (از فهم) بازداشته بود، همانا او از گروه کافران بود ۴۳

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَ كَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ
قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٤٤)

به او (ملکه سبا) گفته شد: به کاخ داخل شو پس هنگامی که آن را نگاه کرد، پنداشت که سطح آبی است و ساقهای خود را بالا زد، (سلیمان) گفت: همانا آن کاخی صیقلی شده از بلورهاست، آن زن گفت: پروردگارا همانا به خود ستم کردم و همراه سلیمان تسلیم الله پروردگار جهانیان هستم ۴۴

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ (٤٥)

و مسلماً به سوی (قوم) ثمود از خودشان صالح را فرستادیم که الله را عبادت کنید پس ایشان دو گروه شدند که ستیزه می کردند ۴۵

قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (٤٦)

(صالح) گفت: ای قوم من چرا به سوی بدی پیش از خوبی شتاب می کنید؟ چرا از الله آمرزش نمی خواهید تا شاید مورد رحم قرار گیرد ۴۶

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَ بِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرِكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ (٤٧)

(قوم ثمود) گفتند: ما تو و آنان را که با تو هستند را به فال بد گرفتیم، (صالح) گفت: فال (بد و خوب شما) نزد الله است بلکه شما گروهی هستید که آزمایش می شوید ۴۷

وَ كَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ لَا يُصْلِحُونَ (٤٨)

و در شهر نه دسته بودند که در زمین فساد می کردند و اصلاح نمی کردند ۴۸

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَ أَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَ إِنَّا لَصَادِقُونَ (٤٩)

(کافران) گفتند: به الله سوگند یاد کنید که به او (صالح) و خاندانش شبیخون می زنیم سپس به سرپرست او گوئیم به هنگام هلاکت خاندانش گواه نبودیم و ما (از افراد) راستگو هستیم ۴۹

وَ مَكْرُوا مَكْرًا وَ مَكْرَنَا مَكْرًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (٥٠)

و نقشه ای را کشیدند و (ما) نقشه ای را کشیدیم و آنان نمی فهمند ۵۰

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَ قَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (٥١)

پس نگاه کن سرانجام نقشهٔ ایشان چگونه بود که ایشان را با قومشان همگی نابود ساختیم ۵۱

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۵۲)

پس اینک خانه های ایشان (قومِ ثمود) فرو ریخته بدانچه ستم کردند، همانا در این نشانه ای است برای

گروهی که می‌دانند ۵۲

وَ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ (۵۳)

و کسانی را که ایمان آورده اند و پرهیزکار بودند را نجات دادیم ۵۳

وَ لُوطاً إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَ تَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَ أَنْتُمْ تُبْصِرُونَ (۵۴)

و لوط را به یاد آور هنگامی که به قوم خود گفت: آیا فحشایی را مرتکب می شوید که خود می فهمید؟

۵۴

أَ أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (۵۵)

آیا شما با مردان به جای زنان به شهوت رابطه (جنسی) ایجاد می کنید؟ بلکه شما گروهی نادان هستید

۵۵

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ (۵۶)

پس جواب قوم او جز این نبود که گفتند: خاندان لوط را از شهر اخراج کنید، همانا ایشان ادعای پاکی

دارند ۵۶

فَأَنْجَيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا مِنْ الْغَابِرِينَ (۵۷)

پس او (لوط) و خاندانش را نجات دادیم جز زنش که در هنگام عبور (مُرد) ۵۷

وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ (۵۸)

و بر ایشان بارانی (از گوگرد) بارانیدیم پس باران (عذاب افراد) هشدار داده شده چه زشت است ۵۸

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ (۵۹)

(ای محمد) بگو: سپاس الله را و سلام بر بندگان او که برگزیده است، الله بهتر است یا آنچه شرک

می‌ورزند؟ ۵۹

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِقَوْمٍ يَعْدِلُونَ (٦٠)

آیا آن کس که آسمانها و زمین را خلق کرد و برای شما از آسمان آبی را نازل نمود پس بدان باغستانی خرم را رویانیدیم که برای شما توانایی آن نبود که درختانش را برویانید، آیا با الله صاحب قدرتی است؟ بلکه ایشان گروهی هستند که همانند (شریک) می سازند ٦٠

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَ جَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَ جَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَكْثَرَهُمْ لَاعِلْمُونَ (٦١)

یا کسی که زمین را قرارگاهی قرار داد و در میان آن نهرهایی را قرار داد و برای آن کوههایی قرار داد و در میان دو دریا فاصله ای قرار داد، آیا با الله صاحب قدرتی است؟ بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ٦١

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَ يَكْشِفُ السُّوءَ وَ يَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا تَدَّكَّرُونَ (٦٢)

چه کسی است که درمانده را اجابت می کند هنگامی که او را صدا می زند و رنج را (از او) می زداید و شما را جانشینان زمین قرار می دهد، آیا با الله صاحب قدرتی است؟ چه اندک یادآور می شوید ٦٢

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَ الْبَحْرِ وَ مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا تَدَّكَّرُونَ (٦٣)

چه کسی شما را در تاریکیهای خشکی و دریا هدایت می کند و آنکه بادها را مُژده ای پیش روی (باران) رحمتش فرستاد، آیا با الله صاحب قدرتی است؟ الله برتر است از آنچه شرک می ورزید ٦٣

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا تَدَّكَّرُونَ (٦٤)

چه کسی خلقت را آغاز می کند سپس آن را بر می گرداند (قیامت) و چه کسی شما را از آسمان و زمین رزق می دهد؟ آیا با الله صاحب قدرتی است؟ (ای محمد) بگو: دلیل خود را بیاورید اگر راستگو هستید

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (٦٥)

(ای محمد) بگو: جز الله کسی در آسمانها و زمین ناپیدا را نمی داند و نمی دانند که چه هنگام برانگیخته می شوند ٦٥

بَلْ إِدَارِكْ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ (٦٦)

البته دانش ایشان درباره آخرت به پایان رسیده است ولی ایشان در شکی از آن هستند بلکه ایشان به آن کوردل هستند ٦٦

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَإِنَّا لَمُخْرَجُونَ (٦٧)

و کسانی که کفر ورزیدند، گفتند: آیا هنگامی که به خاک تبدیل شدیم و نیز پدران ما، آیا ما بیرون آورده می شویم؟ ٦٧

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (٦٨)

مسئلاً این را ما و پدران ما از پیش وعده داده شدیم، این جز افسانه های پیشینیان نیست ٦٨

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ (٦٩)

(ای محمد) بگو: در زمین بگردید، نگاه کنید سرانجام مجرمان (گناهکاران) چگونه بود ٦٩

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ (٧٠)

و (ای محمد) بر ایشان اندوهگین مباش و در آنچه نقشه می کشند دلتنگ مباش ٧٠

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٧١)

و (کافران) می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ٧١

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ (٧٢)

(ای محمد) بگو: امید است که آن برای شما نزدیک باشد، پاره ای از آنچه بدان شتاب می جوئید ٧٢

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ (٧٣)

و همانا پروردگار تو دارای لطف برای مردم است و لیکن بیشتر ایشان سپاسگزاری نمی کنند ٧٣

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ (٧٤)

و همانا پروردگار تو (ای محمد) می داند آنچه سینه های ایشان پنهان می سازند و آنچه آشکار می کنند

۷۴

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (۷۵)

و ناپیدایی در آسمان و زمین نیست مگر در کتابی آشکار است ۷۵

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (۷۶)

همانا این قرآن بر بنی اسرائیل حکایت می کند بسیاری از آنچه را که در آن اختلاف می کنند ۷۶

وَ إِنَّهُ لَهْدًى وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ (۷۷)

و آن (قرآن) هدایت و بخششی برای مؤمنان است ۷۷

إِنَّ رَبَّكَ يَفْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ (۷۸)

همانا پروردگار تو (ای محمد) میان ایشان به حکم خویش داوری می کند و او شوکتمند داناست ۷۸

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ (۷۹)

پس بر الله توکل کن، همانا تو (ای محمد) بر حقی آشکار هستی ۷۹

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَ لَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَكَلُوا مُدْبِرِينَ (۸۰)

همانا تو (ای محمد) مردگان را شنوا نمی سازی و کرها را به صدا شنوا نمی سازی هنگامی که

پشت کننده رویگردن (از کلام الهی) هستند ۸۰

وَ مَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمِيِّ عَن ضَلَاتِهِمْ إِنَّ تَسْمِعَ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ (۸۱)

و تو (ای محمد) هدایت کننده کورها از گمراهیشان نیستی، نمی توانی (ایشان را) شنوا سازی مگر آن را

که به آیات ما ایمان آورد پس ایشان تسلیم شده (در برابر الله) هستند ۸۱

وَ إِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ (۸۲)

و هنگامی که بر ایشان سخن (فرمان) ما واقع گردد بر ایشان جنبنده ای را از زمین بیرون می آوریم تا با

ایشان سخن بگویند که مردم به آیات ما یقین نمی آورند ۸۲

وَ يَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ (۸۳)

و روزی که از هر اُمّتی گروهی را محشور سازیم از آنان که آیات ما را دروغ پنداشتند پس ایشان نگاه داشته شوند ۸۳

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَ كَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَ لَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ دَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۸۴)

تا هنگامی که (برای حسابرسی) آیند، (الله) می فرماید: آیا آیات مرا دروغ شُمردید و آنها را به دانش فرا نگرفتید، یا این چه کاری بود که انجام می دادید؟ ۸۴

وَ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ (۸۵)

و بر ایشان سخن (فرمان عذاب) واقع گردد بدآنچه ستم کردند پس ایشان سخن نمی گویند ۸۵

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۸۶)

آیا نمی بینند که ما شب را قرار دادیم تا در آن بیارامند و روز را روشنی بخش (قرار دادیم)، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان آورند ۸۶

وَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَ كُلُّ أَتَوُّهُ دَاخِرِينَ (۸۷)

و روزی که در شیپور دمیده شود پس بترسند آنان که در آسمانها و آنان که در زمین هستند مگر آن کس که الله بخواهد و همه به سوی او (الله) باز می گردند ۸۷

وَ تَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَ هِيَ تَمُرٌّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ (۸۸)

و کوهها را می بینی، می پنداری بر جای خود ساکن هستند در حالیکه همانند حرکت ابرها حرکت می کنند، الله کسی (است) که همه چیز را در کمال استواری ساخت، همانا او آگاه است بدآنچه می کنید

۸۸

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَ هُمْ مِنْ فَزَعِ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ (۸۹)

آن کسی که نیکویی کند پس برای او بهتر از آن (در پاداش) است و ایشان در آن روز از هراس (بزرگ)

امنیت دارند ۸۹

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۹۰)

و آن کس که بدی آورد پس با چهره هایشان در آتش (جهنم) واژگون شوند، آیا پاداش داده می شوید
جز آنچه انجام می دادید؟ ۹۰

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۹۱)

جز این نیست امر شده‌ام که پروردگار این سرزمین را عبادت کنم آنکه آن را حرمت نهاد و همه چیز برای
او است، امر شده‌ام که از (افراد) تسلیم شده (در برابر الله) باشم ۹۱

وَ أَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَ مَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ (۹۲)

و آنکه قرآن را تلاوت کنم پس هر کس هدایت شود جز این نیست که به سود خویش هدایت شود و هر
کس که گمراه شود پس (ای محمد) بگو: جز این نیست که من از (افراد) هشدار دهنده هستم ۹۲

وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَ مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۹۳)

و (ای محمد) بگو: سپاس الله را، به زودی آیات خویش را به شما نشان خواهد داد پس آنها را خواهید
شناخت و پروردگار تو (ای محمد) از آنچه انجام می دهند غافل (بی خبر) نیست ۹۳

سوره قصص - ۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

طسم (۱)

طسم ۱

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲)

این آیات کتاب روشنگر است ۲

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَ فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۳)

بر تو (ای محمد) از اخبار موسی و فرعون به حق می خوانیم، برای افرادی که ایمان می آورند ۳

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَ جَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَ يَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ (٤)

همانا فرعون در زمین برتری جست و مردمش را فرقه فرقه گردانید، گروه هایی از آنان را ناتوان می کرد، فرزندان ایشان را سر می بُرید و زنان ایشان را زنده می گذاشت، همانا او از (زمره افراد) فساد کننده بود

۴

وَ نُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ (٥)

و بر کسانی که در زمین ضعیف واقع شدند خواستیم منت نهیم که ایشان را پیشوایانی قرار دهیم و ایشان را وارثان قرار دهیم ۵

وَ نُمْكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَ نُرِي فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ (٦)

و ایشان را در زمین امکانات ببخشیم و به فرعون و هامان و لشگریانش نشان دهیم آنچه را از آن می ترسیدند ۶

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَ لَا تَخَافِي وَ لَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَ جَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (٧)

و به سوی مادر موسی وحی کردیم که او را شیر بده پس هنگامی که بر او بیمناک شدی او را در آب بینداز و نترس و اندوهگین مباش که ما او را به سوی تو برمی گردانیم و او را از فرستادگان قرار خواهیم داد ۷

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَ حَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ (٨)

پس اطرافیان فرعون او (موسی) را برگرفتند تا بر ایشان دشمن و مایه اندوه شود، همانا فرعون و هامان و لشگریانش خطاکار بودند ۸

وَ قَالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ قُرَّةُ عَيْنٍ لِي وَ لَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (٩)

و زن فرعون گفت: برای من و تو (ای فرعون) نور چشمی است و تو او را نگش، شاید برای ما سودمند افتد یا او را به فرزندی بگیریم و ایشان نمی‌فهمیدند ۹

و أَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْ لَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰)

دل مادر موسی (از صبر و قرار) تهی (خالی) گشت و اگر دل او را استوار نکرده بودیم تا از زمره (افراد) با ایمان باشد نزدیک بود آن (راز) را فاش سازد ۱۰

و قَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۱۱)

و به خواهر (موسی) گفت: او را دنبال کن پس از دور او (موسی) را نگاه کرد و ایشان نمی‌دانستند ۱۱
و حَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَ هُمْ لَهُ نَاصِحُونَ (۱۲)

و بر او (موسی) شیر دایگان را از پیش بازداشتیم پس خواهر موسی گفت: آیا شما را به خانواده ای که او را برای شما پرستاری کنند راهنمایی کنم در حالیکه خیرخواه او (موسی) هستند؟ ۱۲

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ وَ لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۳)

پس او (موسی) را به سوی مادرش بازگردانیدیم تا چشم او بدو روشن شود و اندوهگین نشود و تا بداند که وعدهٔ الله حق است و لیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند ۱۳

وَ لَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ اسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَ عِلْمًا وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۴)

و چون (موسی) به نیروی جوانی خود رسید و استوار گشت به او حکم و دانش را ارزانی داشتیم و اینچنین به نیکوکاران پاداش می‌دهیم ۱۴

وَ دَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَ هَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ (۱۵)

و (موسی) به شهر هنگام غفلت مردمش وارد شد پس در آن دو مرد را یافت که دعوا می‌کردند یکی از پیروانش بود و آن دیگری از دشمنانش بود پس آن را که از پیروانش بود در برابر کسی که از دشمنانش

بود یاری کرد پس بر او موسی مُشتی زد که کار او را ساخت (مُرد)، (موسی) گفت: این از کار شیطان (نابودگر) بود، همانا او دشمنی گمراه کننده آشکار است ۱۵

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۱۶)

(موسی) گفت: پروردگارا همانا بر خود ستم کردم پس مرا بیامرزش پس او را (الله) آمرزید، همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۱۶

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيراً لِلْمُجْرِمِينَ (۱۷)

(موسی) گفت: پروردگارا بدانچه به من نعمت دادی هرگز پُشتیبان مُجرمان (گناهکاران) نباشم ۱۷
فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفاً يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ (۱۸)

پس (موسی) در شهر هراسان و چشم به راه صبح کرد، پس کسی که دیروز او را یاری کرده بود او (موسی) را به یاری طلبید، موسی به او گفت: همانا تو گمراهی آشکار هستی ۱۸

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَ تُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْساً بِالْأَمْسِ
إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّاراً فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ (۱۹)

پس زمانی که (موسی) خواست به او که او دشمن هر دو ایشان بود حمله ور شود، (آن مرد) گفت: ای موسی آیا می‌خواهی مرا بُکشی چنانکه کسی را دیروز کُشتی؟ همانا جز زورگویی در زمین چیزی نمی‌خواهی و نمی‌خواهی از (افراد) اصلاح‌گر باشی ۱۹

وَ جَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ (۲۰)

و مردی از آن سوی شهر آمد (و او) می‌دوید، گفت: ای موسی همانا رؤسا در اندیشهٔ تو هستند که تو را بُکشند پس (از شهر) خارج شو که من برای تو از (افراد) خیرخواه هستم ۲۰

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفاً يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۱)

پس (موسی) از آن شهر هراسان خارج شد و مواظب خود بود، (موسی) گفت: پروردگارا مرا از قوم ستمگر نجات ده ۲۱

و لَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ (۲۲)

و زمانی که به سوی (شهر) مدین روی آورد، (موسی) گفت: امید است که پروردگارم مرا به راه راست هدایت کند ۲۲

و لَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدِرَ الرِّعَاءُ وَ أَبُوْنَا شَيْخٌ كَبِيرٌ (۲۳)

و زمانی که به آب (شهر) مدین وارد شد بر آن گروهی از مردم را یافت که (گله های خود را) آب می دادند و نزد ایشان دو زن را یافت که کنار ایستاده اند، (موسی) گفت: کار شما چیست؟ (آن دو زن) گفتند: ما آب نمی دهیم تا چوپانان بازگردند و پدر ما پیری سالخورده است ۲۳

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (۲۴)

پس (موسی) برای ایشان (گوسفندان) را سیراب کرد پس به سوی سایه بازگشت پس (موسی) گفت: پروردگارا همانا من به خیری که برایم بفرستی نیازمندم ۲۴

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَ قَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ (۲۵)

پس یکی از آن دو زن که با حیا قدم برمی داشت جلو آمد، گفت: همانا پدرم تو را فرا می خواند تا تو را پاداش دهد مُزد آنکه برای ما (گوسفندان را) آب دادی پس زمانی که بر او وارد شد و بر او سرگذشت خویش را گفت، (او) گفت: (ای موسی) نترس، از گروه ستمگران نجات داده شدی ۲۵

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ (۲۶)

یکی از آن دو زن گفت: ای پدر او را استخدام کن، همانا بهترین کسی است که استخدام می کنی، فردی نیرومند و آمین است ۲۶

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَّ فَاِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (۲۷)

(او) گفت: همانا من می خواهم برای تو یکی از دخترانم را از این دو همسر گردانم با این شرط که هشت حج استخدام من باشی و اگر ده حج را به پایان آوری پس خدمتی از جانب تو است و بر تو (ای موسی) سختی نخواهم آورد بزودی اگر الله خواهد مرا از (افراد) شایسته خواهی یافت ۲۷

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ (۲۸)

(موسی) گفت: این (پیمان) میان من و تو (یک قرارداد) است که هر یک از دو مدت را به انجام برسانم، ستمی بر من نباشد و الله بر آنچه می گویم وکیل است ۲۸

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (۲۹)

پس چون موسی مدت (قرارداد) را به پایان رسانید و با اطرافیان خویش راهی گشت از کنار (کوه) طور آتشی را دید، به اطرافیان خویش گفت: بایستید که من آتشی را دیدم تا شاید برای شما از آن خبری بیاورم یا شعله ای از آتش (بیاورم) تا شاید گرم شوید ۲۹

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۳۰)

پس زمانی که (موسی) نزد آتش آمد از ناحیه سرزمین امن در منطقه مبارکی از درخت ندا داده شد، ای موسی همانا من الله پروردگار جهانیان هستم ۳۰

وَ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَ لَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَ لَا تَخَفْ إِنَّا كُنَّا مِنَ الْأَمِينِينَ (۳۱)

و آنکه عصای خود را (ای موسی) بینداز پس آن را دید که همچون ماری می خزد به عقب برگشت و به پشت نگاه نکرد، (الله فرمود:) ای موسی بیا و نترس همانا تو از (افراد) ایمن شده هستی ۳۱

اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَ اضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ
مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَأَهُمُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (۳۲)

(ای موسی) دست خویش را در گریبان خویش فرو ببر تا سفید بی آزار بیرون آید و به سوی خود دست و بازویت را بازگردان تا ترس تو فرو نشیند پس اینها دو دلیل از جانب پروردگار تو به سوی فرعون و رؤسایش هستند، همانا ایشان گروهی نافرمانی بودند ۳۲

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۳۳)

(موسی) گفت: پروردگارا همانا من از ایشان کسی را کشته ام و می ترسم که مرا بکشند ۳۳

وَ أَخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۳۴)

و برادرم هارون، او از من زبانش روان تر است پس او را با من کمکی بفرست که مرا تصدیق کند، زیرا می ترسم که مرا (فرعونیان) دروغ شمارند ۳۴

قَالَ سَنَنْشُدُ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَ مَنِ اتَّبَعَكُمَا
الْغَالِبُونَ (۳۵)

(الله) فرمود: بزودی بازوی تو را به وسیله برادرت استوار می سازیم و به شما دلیلی خواهیم داد تا به سبب نشانه های ما به شما دست نیابند، شما و هر که شما را پیروی کند پیروز می شوید ۳۵

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ
(۳۶)

پس هنگامی که موسی با نشانه های روشن به سوی ایشان آمد، (فرعونیان) گفتند: این جز جادویی بافته شده نیست و در میان پدران پیشینمان از اینها نشنیده ایم ۳۶

وَ قَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
(۳۷)

و موسی گفت: پروردگارم داناتر است به آنکه از نزد او هدایت آورده است و آنکه سرانجامش سرای (آخرت) است، همانا او (الله، افراد) ستمکار را رستگار نمی کند ۳۷

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي
صَرْحاً لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۳۸)

و فرعون گفت: ای رؤسا برای شما صاحب قدرتی جز خودم را نمی شناسم پس هامان از گل برای من
بنایی بساز و بعد برای من کاخ بزرگ (و بلند) بساز تا بر صاحب قدرت موسی اطلاع یابم و همانا من او را
از (افراد) دروغ گو می پندارم ۳۸

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ (۳۹)

و او (فرعون) و لشگریانش در زمین به ناحق کبر ورزیدند و پنداشتند که ایشان به سوی ما بازگردانده
نمی شوند ۳۹

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاُنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ (۴۰)

پس او (فرعون) و لشگریانش را (به عذاب) گرفتیم و ایشان را به دریا افکندیم پس نگاه کن عاقبت
ستمگران چگونه بود ۴۰

وَ جَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ (۴۱)

و ایشان را پیشوایانی قرار دادیم که به سوی آتش (جهنم) فرا می خوانند و روز قیامت یاری نمی شوند ۴۱
وَ أَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ (۴۲)

و در این دنیا لعنت بدرقه آنان کردیم و روز قیامت ایشان از (افراد) قبیح هستند ۴۲

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةً لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ (۴۳)

و مسلماً به موسی کتاب (تورات) را دادیم بعد از آنکه قوم های پیشین را هلاک ساختیم، بینش هایی
برای مردم و هدایت و رحمتی تا شاید یادآور شوند ۴۳

وَ مَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَ مَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۴۴)

و تو (ای محمد) در جانب غربی (کوه طور) نبودی هنگامی که به موسی فرمان را رساندیم و تو از گواهان
نبودی ۴۴

وَلِكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَ لِكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (٤٥)

و لیکن ما قوم هایی را پدید آوردیم پس بر ایشان روزگار طولانی شد و تو (ای محمّد) در میان مردم (شهر) مدین اقامت نداشتی که بر ایشان آیات ما را تلاوت کنی و لیکن ما هستیم که تو را فرستاده ایم
۴۵

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَ لِكِن رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (٤٦)

و تو (ای محمّد) در کنار (کوه) طُور نبودی هنگامی که ندا دادیم و لیکن بخششی از پروردگارت است تا قومی را که به سوی ایشان هشدار دهنده ای پیش از تو نیامده است هشدار دهی، تا شاید یادآور شوند
۴۶

وَلَوْ لَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْ لَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَ نَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (٤٧)

و هر گاه مصیبتی بدانچه دست های ایشان فراهم کرده است به ایشان می رسید پس می گفتند: پروردگارا چرا به سوی ما فرستاده ای نفرستادی که آیات تو را پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم ۴۷
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْ لَا أُوْتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَ قَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ (٤٨)

پس هنگامی که حق از نزد ما به سوی ایشان آمد، گفتند: چرا به مانند آنچه به موسی داده شد (به محمّد) داده نشد؟ آیا کُفر نوزیدند بدانچه به موسی از قبل داده شد، (کافران) گفتند: (موسی و هارون) دو جادوگر پُشتیبان یکدیگر هستند و گفتند: همانا ما به همه آنها کافر هستیم ۴۸

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤٩)

(ای محمّد) بگو: اگر راست می گوئید کتابی از نزد الله از این دو تا (تورات و قرآن) بیاورید که هدایت کننده تر باشد تا آن را پیروی کنم ۴۹

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّ مَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (٥٠)

پس اگر از تو (ای محمد) آن را نپذیرفتند پس بدان جز این نیست که هوس های خویش را پیروی می کنند و کیست گمراه تر از آنکه هوس خویش را بدون هدایتی از الله پیروی کند، همانا الله گروه ستمکاران را هدایت نمی کند ٥٠

وَ لَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (٥١)

و مسلماً بر ایشان سخنان (وحی الهی را) متصل کردیم (زنجیره وحی) تا شاید یادآور گردند ٥١

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ (٥٢)

کسانی را که پیش از آن (قرآن) به ایشان کتاب داده ایم، ایشان به آن ایمان می آورند ٥٢

وَ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ (٥٣)

و هنگامی که بر ایشان (آیات قرآن) تلاوت شود، گویند: بدان ایمان آوردیم که آن حق از پروردگار ماست، همانا ما پیش از آن تسلیم شده (در برابر الله) بودیم ٥٣

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ يَذَرُوعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (٥٤)

به ایشان دو برابر مزدشان داده شود بدآنچه شکیبایی کردند و بدیها را با خوبیها دفع می کنند و از آنچه به ایشان رزق داده ایم، می بخشند ٥٤

وَ إِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَ قَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ
(٥٥)

و هنگامی که سخن بیهوده ای را می شنیدند از آن روی می گردانند و می گفتند: برای ما اعمال ماست و برای شما اعمال شما، سلام بر شما، ما خواهان (همنشینی با) نادانان نیستیم ٥٥

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (٥٦)

همانا تو (ای محمد) آن را که دوست داری هدایت نمی کنی و لیکن الله هر کس را بخواهد هدایت می کند و (الله) به (حال افراد) هدایت یافته دانانتر است ٥٦

وَقَالُوا إِن نَّبِيعِ الْهُدَى مَعَكَ نَتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَىٰ إِلَيْهِ ثُمَّ رَأَتْ كُلُّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (٥٧)

و گفتند: اگر با تو (ای محمد) هدایت (قرآن) را پیروی کنیم از سرزمین خویش اخراج می شویم، آیا ما سرزمین مطمئن امنی را برای ایشان قرار ندادیم که محصولات هر چیزی که رزقی از جانب ماست به سوی آن سرازیر می شود؟ و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ٥٧

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَ كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ (٥٨)

و چه بسا شهری را هلاک ساختیم که زندگی خویش را به سرمستی (و غرور) گرفته بودند پس این خانه های آنان است که بعد از ایشان جز اندکی خالی مانده است و ما وارث آن شده ایم ٥٨

وَ مَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَّهَاتِ رُسُلًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَ مَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَ أَهْلِهَا ظَالِمُونَ (٥٩)

و پروردگار تو هلاک کننده شهری نیست تا در میان آنها فرستاده ای برانگیزد که بر ایشان آیات ما را تلاوت کند و ما هلاک کننده شهرها نیستیم جز آنان که ستمکار باشند ٥٩

وَ مَا أَوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ زِينَتُهَا وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ أَبْقَىٰ أَ فَلَا تَعْقِلُونَ (٦٠)

و آنچه از چیزی داده شده اید پس بهره زندگی دنیا و زینت آن است و آنچه نزد الله است بهتر و پایدارتر است، آیا تعقل نمی کنید؟ ٦٠

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْداً حَسَناً فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ (٦١)

آیا آن را که (به او) وعده نیکی وعده داده ایم و او به آن رسیده است همانند آن کس است که او را کامیابی دادیم سپس او در روز قیامت از زمره (افراد) احضار شده (در جهنم) است؟ ٦١

وَ يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (٦٢)

و روزی که ایشان را ندا می دهد پس (الله) می فرماید: شریکان من کجایند کسانی که ایشان را می پنداشتید؟ ۶۲

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ (۶۳)

کسانی که بر ایشان (عذاب) قطعی شده است، گفتند: پروردگارا اینها کسانی هستند که آنها را گمراه کردیم، ایشان را گمراه کردیم بدانسان که گمراه شدیم، به سوی تو (از آنها) بیزاری می جوئیم، ایشان ما را عبادت نمی کردند ۶۳

و قِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ (۶۴)

و گفته شد: شریکان خود را صدا بزنی پس ایشان را صدا می زنی، لیکن (شریکان) ایشان را اجابت نمی کنند و عذاب (آتش جهنم) را می بینند، (کافران در آن حال آرزو داشتند) که هدایت یافته بودند ۶۴
و يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ (۶۵)

و روزی که (الله) ایشان را ندا دهد پس می فرماید: چگونه پاسخ فرستادگان را دادید؟ ۶۵

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ (۶۶)

پس بر ایشان اخبار (اجابت) در آن روز (روز قیامت) پوشیده شود و از همدیگر سؤال نپرسند ۶۶

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ (۶۷)

آنکه توبه کند و ایمان آورد و اعمال شایسته انجام دهد امید است که از (افراد) رستگار باشد ۶۷

و رَبِّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۶۸)

و پروردگار تو (ای محمد) هر آنچه بخواهد را خلق می کند و بر می گزیند، اختیاری برای شما نیست، الله منزه و برتر است از آنچه شرک می ورزند ۶۸

و رَبِّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَ مَا يُعْلِنُونَ (۶۹)

و پروردگار تو (ای محمد) می داند آنچه سینه های ایشان پنهان می سازد و آنچه آشکار می کند ۶۹

و هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۷۰)

و اوست الله، صاحب قدرتی جز او نیست، برای او در آغاز و انجام سپاس است و برای او حکم است و به سوی او بازگردانده می شوید ۷۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَمْ فَلَا تَسْمَعُونَ (۷۱)

(ای محمد) بگو: آیا تصور کرده اید که اگر الله بر شما شب را همیشگی تا روز قیامت (طولانی) قرار دهد کدام صاحب قدرتی جز الله می تواند برای شما روشنایی بیاورد، آیا نمی شنوید؟ ۷۱

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَمْ فَلَا تُبْصِرُونَ (۷۲)

(ای محمد) بگو: آیا تصور کرده اید اگر الله برای شما روز را همیشگی تا روز قیامت (طولانی) قرار دهد کدام صاحب قدرتی غیر الله برای شما شب را بیاورد که در آن آرامش پیدا کنید، آیا نمی بینید؟ ۷۲

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۷۳)

و از رحمتش برای شما، شب و روز را قرار داد تا در آن آرامش پیدا کنید و تا از فزونی آن بجوید و شاید سپاسگزار باشید ۷۳

وَ يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (۷۴)

و روزی که ایشان (مشرکان) را ندا دهد پس (الله) می فرماید: شریکانم کجا هستند، کسانی که شما می پنداشتید؟ ۷۴

وَ نَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۷۵)

و از هر امتی گواهی را گرفتیم پس گفتیم دلیل خویش را بیاورید پس دانستند که حق از آن الله است و از ایشان آنچه (دروغ) می بستند گم شد ۷۵

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَ آتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ (۷۶)

همانا قارون از قوم موسی بود پس بر ایشان ستم کرد و از گنجینه ها به او دادیم آنچه کلیدهای آن بر گروهی نیرومند (حملش) سخت بود، هنگامی که به او قومش گفتند: (به خاطر ثروت و دارائی خود) دل شاد مباش، همانا الله (افراد) دلخوش (به اموال) را دوست ندارد ۷۶

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَ لَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَ أَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَ لَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (۷۷)

و در آنچه الله به تو داده است خانه آخرت را بجوی و بهره خویش را از دنیا فراموش نکن و نیکویی کن چنانکه الله به تو نیکویی کرد و در زمین تباهی مجوی، همانا الله (افراد) مُفسد را دوست ندارد ۷۷

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أ وَ لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَ أَكْثَرُ جَمْعًا وَ لَا يُسْأَلُ عَنْ دُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ (۷۸)

(قارون) گفت: جز این نیست به من به خاطر دانشی که نزد من بود (این ثروت) داده شد، آیا نمی داند که الله پیش از او قوم هایی را هلاکت کرد آنان که از او سخت تر در نیرو و بیشتر در گروه بودند و مُجرمان (گناهکاران) از گناه ایشان سؤال پرسیده نشوند ۷۸

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (۷۹)

پس (قارون) در زینت خویش بر قوم خود وارد شد، کسانیکه (طالب) زندگی دنیا بودند، گفتند: کاش برای ما همانند آنچه به قارون داده شده، می بود همانا او دارای بهره ای بزرگ است ۷۹

وَ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا وَ لَا يُلَاقَهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ (۸۰)

و کسانیکه دانش داده شدند، گفتند: وای بر شما، پاداش الله بهتر است برای آن که ایمان آورد و کردار شایسته انجام دهد و جز (افراد) شکیبای آن را نیابند ۸۰

فَخَسَفْنَا بِهِ وَ بِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ (۸۱)

پس او (قارون) و خانه او را در زمین فرو بردیم و جز الله برای او گروهی نبود که او را یاری کند و از (افراد) یاری شده نبود ۸۱

و أَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنُّوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَوْ
لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ (۸۲)

و کسانی که دیروز آرزو می کردند به جای او بودند، می گفتند: وای گویا الله رزق را وسعت می دهد برای هر که از بندگانش بخواهد و اندازه می گرداند (برای هر که بخواهد)، اگر الله بر ما منت نمی نهد هر آینه ما را (در زمین) فرو می بُرد، وای گویا کافران رستگار نمی شوند ۸۲

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَ لَا فَسَاداً وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (۸۳)

اینک خانه آخرت را برای کسانی قرار می دهیم که برتری در زمین و فساد نمی جویند و عاقبت از آن پرهیزکاران است ۸۳

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ حَيْرٌ مِنْهَا وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ (۸۴)

هر که نیکی بیاورد برای او بهتر از آن خواهد بود و هر که بدی آورد آنها که بدی کردند جز برابر آنچه انجام داده اند کیفر نمی بینند ۸۴

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ (۸۵)

همانا کسی که قرآن را بر تو (ای محمد) واجب گردانده، بازگرداننده تو به سوی معاد (قیامت) است، (ای محمد) بگو: پروردگار من داناتر است به آنکه هدایت یافته تر است و آنکه در گمراهی آشکار است ۸۵

وَ مَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهيراً لِلْكَافِرِينَ (۸۶)

و تو (ای محمد) امیدوار به آن نبودی که به تو کتاب (قرآن) القاء (وحی) گردد بلکه این رحمتی از پروردگار تو بود پس (هرگز) پُشتیبان کافران مباش ۸۶

وَ لَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَ ادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۸۷)

و (کافران) تو را (ای محمد) از آیات الله باز ندارند بعد از آنکه به سوی تو نازل شده است و به سوی پروردگارت بخوان و از مشرکان مباش ۸۷

و لَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۸)

و با الله صاحب قدرت دیگری را صدا نزن، صاحب قدرتی جز او نیست، همه چیز جز (ذات) او هلاک می گردد، حکم از آن اوست و به سوی او بازگردانده می شوید ۸۸

سوره عنکبوت - ۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الم (۱)

الم ۱

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَتْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ (۲)

آیا مردم پنداشته اند که تا گفتند ایمان آوردیم، رها می شوند و مورد آزمایش قرار نمی گیرند ۲

و لَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ لَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ (۳)

و مسلماً کسانی را که پیش از ایشان بودند را آزمایش کردیم تا الله کسانی را که راست گفتند را مشخص

سازد و تا (افراد) دروغگو را مشخص سازد ۳

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (۴)

آیا کسانی که بدی ها را انجام می دهند گمان می کنند که بر ما پیشی می گیرند، چه بد حکم می کنند ۴

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۵)

هر کس که ملاقات الله را امید دارد پس همانا وعده الله انجام شدنی است و او شنوای داناست ۵

وَ مَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (۶)

و هر کس کوشش کند پس جز این نیست که برای خویشتن کوشش می کند، همانا الله بی نیاز از جهانیان است ۶

و الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ (۷)

و کسانی که ایمان آورده اند و کارهای شایسته انجام دادند قطعاً از ایشان بدیهای ایشان را بزداییم و ایشان را بهتر از آنچه انجام می دادند پاداش دهیم ۷

و وَصَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۸)

و به انسان درباره والدین خود نیکویی کردن را سفارش کردیم و اگر (پدر و مادر) کوشیدند به من (الله) شرک ورزی آنچه تو را بدان دانشی نیست پس ایشان را اطاعت نکن، بازگشت شما به سوی من است تا شما را بدانچه انجام می دادید خبر دهم ۸

و الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ (۹)

و کسانی که ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند قطعاً ایشان را در میان (افراد) شایسته در می آوریم ۹

و مِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ (۱۰)

و از مردم کسانی هستند که می گویند: به الله ایمان آوردیم پس چون در راه الله آزار شوند فتنه مردم را به مانند عذاب الله قرار می دهد و اگر یاری از پروردگار تو بیاید قطعاً می گویند: ما با شما بودیم، آیا الله داناتر نیست بدانچه در سینه های جهانیان است؟ ۱۰

و لَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ (۱۱)

و تا الله کسانی که ایمان آوردند را مشخص بسازد و تا آنان را که دورویی ورزیدند را مشخص بسازد ۱۱
و قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَ لَنَحْمِلَ خَطَايَاكُمْ وَ مَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۲)

و کسانی که کُفر ورزیدند به کسانی که ایمان آوردند، گفتند: راه ما را پیروی کنید و (بار) گناهان شما را به دوش خواهیم کشید در حالیکه حمل کننده گناهان ایشان به چیزی نیستند، همانا ایشان دروغگو هستند ۱۲

و لِيَحْمِلَنَّ أَثْقَالَهُمْ وَ أَنْقَالَاَ مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَ لِيُسْأَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۱۳)

و بارهای (گناه) خود را حمل می کنند و بارهایی با بارهای (گناه) خود (را حمل می کنند) و قطعاً در روز قیامت از آنچه (دروغ) می بستند سؤال شوند ۱۳

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ هُمْ ظَالِمُونَ (۱۴)

و مسلماً نوح را به سوی قومش فرستادیم پس در میان ایشان هزار سال جز پنجاه سال ماند (نهد و پنجاه سال) پس (قوم) ایشان را طوفانی گرفت در حالیکه (افراد) ستمکار بودند ۱۴

فَأَنْجَيْنَاهُ وَ أَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ (۱۵)

پس او (نوح) و اهل کشتی را نجات دادیم و آنها را نشانه ای برای جهانیان قرار دادیم ۱۵

وَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ اتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۶)

و ابراهیم هنگامی که به قوم خود گفت: الله را عبادت کنید و او را پرهیزکاری کنید، این برای شما بهتر است اگر بدانید ۱۶

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَ تَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَ اعْبُدُوهُ وَ اشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۱۷)

جز این نیست که به جای الله صاحب قدرتهای دوگانه ای را عبادت می کنید و دروغی را می سازید، همانا کسانی را که جز الله عبادت می کنند برای شما مالک رزقی نیستند پس نزد الله رزق را بجویید و او را عبادت کنید و او را سپاس گزارید، به سوی او بازگردانده می شوید ۱۷

وَ إِنْ تَكْذَبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَّمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۱۸)

و اگر تکذیب کنید پس به درستی اُمّت های پیش از شما دروغ شمرده اند و بر فرستاده جز ابلاغ آشکار
(کلام الهی) نیست ۱۸

أَوْ لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۱۹)

آیا توجه نکرده اند چگونه الله خلقت را پدید آورد پس آن را (در قیامت) بازمی گرداند، همانا این بر الله
آسان است ۱۹

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ (۲۰)

(ای محمد) بگو: در زمین گردش کنید پس نگاه کنید چگونه الله خلقت را آغاز کرد سپس الله خلقت دیگر
را پدید می آورد، همانا الله بر همه چیز تواناست ۲۰

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ (۲۱)

هر کس را بخواهد عذاب می کند و هر کس را بخواهد رحم می کند و به سوی او بازگردانده می شوید ۲۱
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (۲۲)
و شما ناتوان کننده (الله) در زمین و نه در آسمان نیستید و برای شما جز الله سرپرست و یاور نیست
۲۲

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ لِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۳)

و کسانی که به آیات الله و ملاقات او کُفر ورزیدند آنان از رحمت من ناامید شدند و آنان را عذابی دردناک
است ۲۳

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ (۲۴)

پس جواب قومش جز این نبود آن که گفتند: او را بکشید یا او را بسوزانید پس الله او (ابراهیم) را از
آتش نجات داد، همانا در این نشانه هایی برای قومی است که ایمان می آورند ۲۴

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَ مَا أَوَاكُمُ النَّارُ وَ مَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (۲۵)

(ابراهیم) گفت: جز این نیست که غیر الله، صاحب قدرتهای دوگانه ای را (عامل) پیوند میان خویش در زندگی دنیا برگرفته اید سپس روز قیامت بعضی از شما به بعضی کُفر ورزند و بعضی از شما بعضی را لعنت کنند و جایگاه آنها در آتش (جهنم) است و شما را یاورانی نیست ۲۵

فَأَمَّنَ لَهُ لُوطٌ وَ قَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۶)

پس لوط به او ایمان آورد و (ابراهیم) گفت: همانا من هجرت کننده به سوی پروردگار خویش هستم، همانا او (الله) شوکتمند حکیم است ۲۶

وَ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَ الْكِتَابَ وَ آتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَ إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۲۷)

و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و در نسل های او فرستادگان و کتاب را قرار دادیم و مُزد او را در دنیا دادیم و همانا در آخرت از (افراد) شایسته است ۲۷

وَ لُوطاً إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (۲۸)

و لوط هنگامی که به قوم خود گفت: همانا شما فحشایی را مرتکب می شوید که احدی از جهانیان پیشی نگرفته است ۲۸

أَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَ تَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَ تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۲۹)

آیا با مردان رابطه جنسی برقرار می کنید و راه (تداوم نسل) را می بندید و در مجالس خویش پلیدکاری می کنید؟ پس جواب قوم او جز آن نبود که گفتند: برای ما عذاب الله را بیاور اگر راستگو هستی ۲۹

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ (۳۰)

(لوط) گفت: پروردگارا مرا بر قوم فساد کننده یاری کن ۳۰

وَ لَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنْ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ (۳۱)

و چون فرستادگان ما به سوی ابراهیم با مُرده آمدند، گفتند: ما هلاک کننده این شهر هستیم، همانا مردمش ستمکار هستند ۳۱

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (۳۲)
وی (ابراهیم) گفت: همانا در آنجا لوط است، (فرستادگان الهی) گفتند: ما به آن داناتر هستیم که چه کسی در آن است، قطعاً او را و خاندانش را نجات دهیم جز زنش را که در هنگام عبور (خواهد مُرد) ۳۲
و لَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَ ضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَ قَالُوا لَا تَحْفَ وَ لَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَ أَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (۳۳)

و هنگامی که فرستادگان ما نزد لوط آمدند از (حضور) ایشان اندوهگین شد و در کار ایشان فرو ماند، (فرستادگان) گفتند: نترس و اندوهگین مباش که ما نجات دهنده تو و خاندان تو هستیم مگر زن تو که او هنگام عبور (می میرد) ۳۳

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (۳۴)

همانا ما برای مردم این شهر عذابی را از آسمان خواهیم فرستاد بدآنچه نافرمانی می کردند ۳۴
وَ لَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۳۵)

و مسلماً از آن (شهر) نشانه ای آشکار باقی گذاشتیم برای قومی که تعقل می کنند ۳۵
وَ إِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ ارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۳۶)

و به سوی (شهر) مدین از خودشان شعیب را فرستادیم پس گفت: ای قوم الله را عبادت کنید و به (برپائی) روز آخرت امید داشته باشید و در زمین به فساد نکوشید ۳۶

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (۳۷)

پس او را دروغ شمردند و ایشان را زلزله ای فرا گرفت که در خانه های خویش مُردند ۳۷
وَ عَادًا وَ ثَمُودَ وَ قَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ (۳۸)

و (قوم) عاد و (قوم) ثمود و به درستی خانه‌های (ویران شده) آنان برای شما آشکار شد و برای ایشان شیطان (نابودگر) اعمال ایشان را آراسته بود پس ایشان را از راه (الله) بازداشت و (در حالی که) بینا بودند ۳۸

وَ قَارُونَ وَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَ مَا كَانُوا سَابِقِينَ (۳۹)

و قارون و فرعون و هامان و مسلماً موسی با نشانیها به نزد ایشان آمد پس در زمین کبر ورزیدند و از (افراد) پیشی گیرنده (از الله) نبودند ۳۹

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَ مِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَ مِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَ مِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا وَ مَا كَانِ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۴۰)

پس هر کدام را به گناهش گرفتار ساختیم پس از ایشان است آنکه بر او سنگریزه فرستادیم و از ایشان است آنکه صدای (مرگبار) او را فرا گرفت و از ایشان است آنکه در زمین او را فرو بُردیم و از ایشان است آنکه غرق کردیم، الله بر ایشان ستم نمی کرد و لیکن به خویشتن ستم می کردند ۴۰

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَ إِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۴۱)

مثل کسانی که جز الله، سرپرستانی گرفته اند به مانند عنکبوتی است که خانه ای را بر گرفت و همانا سُست ترین خانه ها خانه عنکبوت است اگر بدانند ۴۱

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۴۲)

همانا الله آنچه را جز او صدا می زنند را می داند و او شوکتمند حکیم است ۴۲

وَ تِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَ مَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ (۴۳)

و این مثل ها را برای مردم می زنیم آن را جز دانایان نمی فهمند ۴۳

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ (۴۴)

الله آسمان ها و زمین را به حق خلق کرد، همانا در این نشانه ای برای مؤمنان است ۴۴

أَنْزِلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَذَكَرَ اللَّهُ أَكْبَرَ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ (٤٥)

آنچه را به سوی تو (ای محمد) از کتاب (قرآن) وحی شد را بخوان و نماز را به پای دار، همانا نماز از
فحشاء و زشتیها باز می دارد و یاد الله بزرگتر است و الله آنچه را فراهم می سازید را می داند ۴۵
وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَ قُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَ
أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَ إِلَهِنَا وَ إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (٤٦)

و با اهل کتاب جز به شیوه ای که نیکوست مجادله نکنید مگر کسانی که از ایشان ستم کردند و بگویند
بدآنچه به سوی ما نازل شد و به سوی شما نازل شد ایمان آوردیم و صاحب قدرت ما و صاحب قدرت
شما یکی است و ما برای او (الله) تسلیم شده هستیم ۴۶
وَ كَذَلِكَ أُنزِلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ مِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ مَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ (٤٧)

و اینچنین به سوی تو (ای محمد) کتاب (قرآن) را نازل کردیم پس کسانی که به ایشان کتاب را داده ایم
بدان ایمان می آورند و از ایشان است که بدان ایمان می آورد و آیات ما را جز کافران انکار نمی کنند ۴۷
وَ مَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَ لَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَأَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ (٤٨)
و تو (ای محمد) قبل از این کتابی (الهی) را تلاوت نمی کردی و با دست خود (کلام الهی) را نمی نوشتی،
در آن هنگام اهل باطل به شگ می افتادند ۴۸

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَ مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ (٤٩)
بلکه آن (قرآن) آیاتی روشن در سینه های کسانی است که دانش (الهی) یافته اند و آیات ما را جز
(افراد) ستمکار انکار نمی کنند ۴۹

وَ قَالُوا لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ (٥٠)
و گفتند: چرا بر او نشانه هایی از پروردگارش نازل نشد، (ای محمد) بگو: جز این نیست نشانه ها نزد الله
است و جز این نیست که من هشدار دهنده ای آشکار هستم ۵۰

أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرْحَمَةً وَّ ذِكْرًا لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۵۱)

آیا ایشان را کافی نشد که بر تو (ای محمد) کتاب (قرآن) را نازل کردیم که بر ایشان تلاوت می شود، همانا در این بخششی و یادآوری است برای قومی که ایمان می آورند ۵۱

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَ كَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۵۲)

(ای محمد) بگو: الله میان من و شما گواه است، (الله) آنچه را در آسمانها و زمین است را می داند و کسانی که به باطل ایمان آورند و به الله کفر بورزند آنان (افراد) زیانکار هستند ۵۲

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَ لَوْ لَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَ لِيَأْتِيَهُمْ بَعْتَهُ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۵۳)

و (ای محمد) از تو در عذاب شتاب می خواهند و اگر مهلتی تعیین شده نبود ایشان را عذاب فرا می رسید و قطعاً ایشان را (عذاب) ناگهان بیاید و نمی فهمند ۵۳

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمَحِيْطَةٌ بِالْكَافِرِينَ (۵۴)

(ای محمد) از تو در عذاب شتاب می خواهند و همانا جهنم به کافران احاطه دارد ۵۴

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَ يَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۵۵)

روزی که ایشان را عذاب فرا گیرد از بالای (سر) ایشان و از زیر پاهایشان آنها را فرا خواهد گرفت و (الله) می فرماید: آنچه انجام می دادید را بچشید ۵۵

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ (۵۶)

ای بندگان من که ایمان آورده اید، زمین پهناور است پس فقط مرا عبادت کنید ۵۶

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ (۵۷)

هر نفسی چشنده مرگ است سپس به سوی ما بازگردانده می شوید ۵۷

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ (۵۸)

و کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند قطعاً ایشان را در عُرفه هایی از باغ (بهشت) جای دهیم که از زیر آنها نهرها جاریست، جاودان در آن هستند، پاداش (افراد) عمل کننده (به نیکیها) چه خوب است ۵۸

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۵۹)

کسانی که شکیبایی کردند و بر پروردگار خویش توکل می کنند ۵۹

وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۶۰)

و چه بسا جنبنده ای رزق خویش را نمی تواند حمل کند، الله او را و شما را رزق می دهد و او شنوای داناست ۶۰

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ (۶۱)

و اگر از ایشان سؤال کنید چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرد و خورشید و ماه را رام کرد؟ قطعاً خواهند گفت: الله پس به کجا منحرف می شوند ۶۱

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۶۲)

الله رزق را وسعت می دهد برای هر که از بندگانش بخواهد و اندازه می گرداند (برای هر که بخواهد)، همانا الله بر همه چیز دانا است ۶۲

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (۶۳)

و اگر از ایشان سؤال کنی چه کسی از آسمان آبی را فرو فرستاد پس زمین را بعد از مرگش زنده کرد؟ قطعاً گویند: الله، (ای محمد) بگو: سپاس برای الله است، بلکه بیشتر ایشان تعقل نمی کنند ۶۳

وَ مَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ وَ لَعِبٌ وَ إِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۶۴)

و این زندگی دنیا جز هوسرانی و بازیچه نیست و همانا خانه آخرت زندگی حقیقی است اگر می دانستند ۶۴

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَاؤُا اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ (۶۵)

پس هنگامی که (مُشْرکان) در کِشتی سوار شوند اللهُ را خالصانه صدا می زنند پس زمانی که ایشان را به سوی خُشکی نجات دهیم آن هنگام ایشان شرک می ورزند ۶۵

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَ لِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۶۶)

تا بدانچه به ایشان (نعمت) داده ایم، کُفر ورزند و بهره مند شوند پس بزودی خواهند دانست ۶۶
أَ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَ يَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَ فَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ (۶۷)

آیا نمی بینند که ما سرزمین مطمئن آملی قرار داده ایم و (در حالی که) مردم پیرامون آن رانده می شوند، آیا به باطل ایمان می آورید و به نعمت اللهُ کُفر می ورزید؟ ۶۷

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَ لَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ (۶۸)

و کیست ستمگرتتر از آنکه بر اللهُ دروغی را بست یا حق را زمانی که بسوی او آمد دروغ پنداشت، آیا جهنم جایگاهی برای کافران نیست؟ ۶۸

وَ الَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَ إِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ (۶۹)

و کسانی که در راه ما کوشش کنند قطعاً راههای خویش را به ایشان نشان دهیم و همانا اللهُ با نیکوکاران است ۶۹

سوره روم - ۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الم (۱)

الم ۱

عُلِبَتِ الرُّومُ (۲)

روم شکست خورد ۲

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (۳)

در پست ترین زمین و ایشان بعد از شکستشان به زودی پیروز شوند ۳

فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ بَعْدِ وَ يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴)

ظرف چند سال، دستور چه پیش (از این پیروزی) چه بعد (از آن) متعلق به الله است و در آن روز

مؤمنان شادمان شوند ۴

يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۵)

به یاری الله، هر کس را بخواهد یاری می کند و او شوکتمند مهربان است ۵

وَ عَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۶)

وعدده الله است و الله وعده خویش را نمی شکند و لیکن اکثر مردم نمی دانند ۶

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ هُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ (۷)

ظاهری از زندگی دنیا را می دانند و ایشان از آخرت غافل هستند ۷

أَ وَ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَ أَجَلٍ مُسَمًّى وَ

إِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ (۸)

آیا در خویشتن اندیشه نکرده اید که آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست را جز به حق و مهلتی تعیین شده خلق نکرده است، همانا بیشتر مردم به ملاقات پروردگار خویش کافر هستند (باور ندارند) ۸

أَ و لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ أَثَارُوا الْأَرْضِ وَ عَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۹)

آیا در روی زمین گردش نمی کنند پس نگاه کنند سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند چگونه شد، سخت تر از ایشان در نیرو بودند و زمین را زیر و رو می کردند و آن را آباد می ساختند بیشتر از آنچه اینان آن را آباد کردند و فرستادگانشان به سوی ایشان با نشانیها آمدند پس الله بر آن نبود که به ایشان ستم کند و لیکن ایشان بر خود ستم می کردند ۹

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَصَاءُوا الشُّعُورَى أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ كَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ (۱۰)

سپس سرانجام (کار) کسانی که بدی کردند بدانجا رسید که آیات ما را دروغ پنداشتند و آنها را به مسخره می گرفتند ۱۰

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۱۱)

الله خلقت را آغاز می کند سپس آن را بازمی گرداند سپس به سوی او بازگردانده می شوید ۱۱

وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ (۱۲)

و روزی که ساعت (قیامت) به پا گردد مجرمان (گناهکاران) ناامید شوند ۱۲

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَ كَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ (۱۳)

و برای آنها از شریکانشان شفاعت کننده ای وجود ندارد و به شریکان خویش کُفر می ورزند ۱۳

وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُتَفَرَّقُونَ (۱۴)

و روزی که ساعت (قیامت) به پا شود در آن روز جدا می شوند ۱۴

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ (۱۵)

پس اما کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس ایشان در گلستانی شادمان هستند ۱۵

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ لِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ (۱۶)

و اما کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما و ملاقات آخرت را دروغ شمردند پس آنان در عذاب (جهنم) احضار می شوند ۱۶

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ (۱۷)

پس الله مُنزه است هنگامی که به شامگاه می رسید و آنگاه که به صبح می رسید ۱۷

وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ (۱۸)

و برای اوست سپاس در آسمانها و زمین و شامگاهان و گاهی که به نیمروز می رسید ۱۸

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ (۱۹)

زنده را از مُرده بیرون می آورد و مُرده را از زنده بیرون می آورد و زمین را بعد از مرگش زنده می کند، اینچنین (در روز قیامت) بیرون آورده می شوید ۱۹

وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ (۲۰)

و از نشانه های او آنکه شما را از خاک آفرید سپس شما (به صورت) بشری پراکنده می شوید ۲۰

وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۲۱)

و از نشانه های او آن است که برای شما از خودتان همسرانی را خلق کرد تا بدانها آرامش پیدا کنید و

میان شما عشق و بخشش را قرار داد، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می اندیشند ۲۱

وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَ أَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ (۲۲)

و از نشانه های او خلقت آسمانها و زمین و گوناگونی زبان های شما و رنگهای شما است، همانا در این نشانه هایی برای جهانیان است ۲۲

وَ مِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ ابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (۲۳)

و از نشانه او خواب شما در شب و روز است و روزی جُستن شما از فُزونی او (الله است)، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می شنوند ۲۳

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۲۴)

و از نشانه های او این که به شما صاعقه را سبب بیم و امید برایتان نشان داد و از آسمان آبی را فرو فرستاد تا بدان زمین را بعد از مرگش زنده سازد، همانا در این نشانه هایی است برای قومی که تعقل می کنند ۲۴

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (۲۵)

و از نشانه های او آنکه آسمان و زمین به فرمان او برپاست پس هنگامی که (در روز قیامت) شما را صدا بزند (به) صدا زدنی، به ناگاه از زمین (قبور) بیرون می آید ۲۵

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٍ قَانِتُونَ (۲۶)

و برای اوست آنچه در آسمانها و زمین است، همه برای او (الله) فرمانبردار هستند ۲۶

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۷)

و او کسی است که خلقت را آغاز کرد سپس آن را بازمی گرداند و آن بر او (الله) آسان است و برای او صفت برتر در آسمانها و زمین است و او شوکتمند حکیم است ۲۷

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۲۸)

(الله) برای شما از خودتان مثلی زده است، آیا در آنچه به شما رزق داده ایم شریکانی از افرادی که در پیمان شما هستند (سراغ) دارید که (بواسطه اعطای ثروتتان) با ایشان مساوی شوید؟ و همانگونه که شما نسبت به یکدیگر نگران هستید نگران ایشان نیز باشید، (الله) اینچنین آیات را شرح می دهد برای قومی که تعقل کنند ۲۸

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَ مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (۲۹)

بلکه کسانی که ستم کردند هوس های خویش را به نادانی پیروی کردند پس چه کسی هدایت کند آنکس را که الله او را گمراه ساخت و برای ایشان یاورانی نیست ۲۹

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاً فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَ
لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۳۰)

پس روی خود را به سوی دین یکتاپرستی (حق گرای) متوجه ساز، همان (خط) مشی ای که الله مردم را بر آن مشیت قرار داده است، در خلقت الله تغییری نیست، این دین استوار است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۳۰

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَ اتَّقُوهُ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۳۱)

به سوی او (الله) بازگردید و از او پرهیزکاری کنید و نماز را بپا دارید و از مُشرکان نباشید ۳۱

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَ كَانُوا شِيعاً كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (۳۲)

از کسانی که دین خود را فرقه فرقه (پراکنده) ساختند و گروه‌هایی شدند، هر حزبی بدانچه نزد ایشان است شادمان اند ۳۲

وَ إِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ (۳۳)

و هنگامی که مردم را رنجی برسد پروردگار خویش را به فریاد صدا می زنند و به او (الله) پناه می برند سپس هنگامی که (الله) از رحمت خویش ایشان را چشانید آنگاه گروهی از آنان به پروردگار خویش شرک ورزیدند ۳۳

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (۳۴)

تا بدانچه به ایشان داده‌ایم کُفر ورزند پس بهره مند شوید که به زودی می فهمید ۳۴

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَاناً فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ (۳۵)

آیا برای ایشان دلیلی نازل کرده ایم که او بدانچه بدان شرک می ورزند سخن می گوید؟ ۳۵

وَ إِذَا أَدَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَ إِن تَصْبِهِمْ سَيِّئَةً بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ (۳۶)

و هنگامی که مردم را رحمتی بچشانیم بدان شادمان شوند و اگر به ایشان بدی بدآنچه دست های ایشان پیش فرستاد، برسد آنگاه ایشان ناامید می گردند ۳۶

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۳۷)

آیا ندیدند که الله رزق را وسعت می دهد برای هر که از بندگانش بخواهد و اندازه می گرداند (برای هر که بخواهد)، همانا در این نشانه هایی است برای قومی که ایمان می آورند ۳۷

فَاتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَالْأَبْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۳۸)

پس به خویشاوند و بینوا و در راه مانده حَقِّش را بده، این بهتر است برای کسانی که خشنودی الله را می خواهند و ایشان رستگار هستند ۳۸

وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لِيَرْبُو فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَ مَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ (۳۹)

و آنچه از ربا می دهید که در مال های مردم فُزونی یابید پس نزد الله فُزونی نگیرد و آنچه از زکات می دهید که بدان خشنودی الله را می خواهید پس آن فُزونی یابد ۳۹

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِن ذَلِكُمْ مَن شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۴۰)

الله کسی است که شما را خلق کرد سپس شما را رزق داد سپس شما را می میراند سپس شما را زنده می کند، آیا از شریکان شما کسی هست که از این کارها چیزی را انجام دهد؟ او مُنزه است و برتر است از آنچه شرک می ورزید ۴۰

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۴۱)

فساد در زمین و دریا بدآنچه دستهای مردم فراهم ساخت پدیدار شد تا به بعضی از ایشان آنچه انجام می دادند را (عذاب) بچشانیم تا شاید تغییر رویه دهند ۴۱

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ (٤٢)

(ای محمد) بگو: در زمین گردش کنید پس بنگرید سرانجام کسانی که از قبل بودند چگونه بود، بیشتر ایشان مُشرک بودند ۴۲

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ (٤٣)

پس روی خود را به سوی دین اُستوار متوجه ساز پیش از آنکه روزی بیاید که آن را بازگشتی از الله نیست، آن روز (روز قیامت) همه از هم جدا می شوند ۴۳

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ (٤٤)

هر کس کُفر ورزد پس کُفرش بر علیه خود اوست و هر کس عمل شایسته کند پس برای خویش (پاداش) مهیا می کنند ۴۴

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ (٤٥)

تا از فزونی او (الله) کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند را پاداش دهد، همانا او کافران را دوست ندارد ۴۵

وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَ لِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ لِيَجْزِيَ الْفُلْكَ بِأَمْرِهِ وَ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (٤٦)

و از نشانه های او (الله) آن که بادهای را مُژده دهنده بفرستد و تا به شما از رحمت خویش بچشاند و تا کشتی به فرمان او روان شود و تا از لطف او رزق بجوید و تا شاید سپاسگزار باشید ۴۶

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَ كَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ (٤٧)

و مسلماً پیش از تو (ای محمد) فرستادگانی را به سوی قوم خودشان ارسال کردیم پس با نشانیها به سوی ایشان آمدند پس از کسانی که مُجرم (گناهکار) بودند انتقام گرفتیم و یاری کردن مؤمنان بر عهده ما واجب است ۴۷

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَاباً فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَ يَجْعَلُهُ كِسْفاً فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ (٤٨)

اللَّهُ کسی است که بادهای را می فرستد پس ابری را بر می انگیزد و آن را در آسمان هر گونه که بخواهد
پهن می سازد و آن را توده هایی می گرداند پس برف را می ببینی که از لابلای آن بیرون آید پس آن را به
هر که از بندگانش بخواهد می رساند آنگاه ایشان شادمانی می کنند ٤٨

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ (٤٩)

و اگر چه پیش از آنکه بر ایشان (برف و باران) فرستاده شود قبل از آن ناامید بودند ٤٩
فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ (٥٠)

پس به آثار رحمت الله نگاه کن چگونه زمین را بعد از مرگش زنده می کند، همانا او (الله) زنده کننده
مردگان است و او بر همه چیز تواناست ٥٠

وَ لَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحاً فَرَأَوْهُ مُصْفِراً لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ (٥١)

و اگر بادی را بفرستیم که آن (زراعت و باغ های خود) را پژمرده ببینند، قطعاً بعد از آن کُفر ورزی را آغاز
کنند ٥١

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَ لَا تَسْمِعُ السُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ (٥٢)

پس همانا تو (ای محمد) مُردگان را شنوا نمی کنی و نمی توانی دعوت (خود) را زمانیکه پشت کنند و
بازگردند به گوش کرها برسانی ٥٢

وَ مَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمِّيِّ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ (٥٣)

و تو (ای محمد) هدایت کننده کورها از گمراهیشان نیستی، جز آنکسی را که به آیات ما ایمان آورد و
تسلیم باشد را شنوا سازی ٥٣

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفاً وَ شَيْبَةً
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَ هُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ (٥٤)

الله کسی است که شما را از ناتوانی (سستی) آفرید سپس بعد از ناتوانی (به شما) قدرت بخشید سپس بعد از نیرومندی ناتوانی و پیری را قرار داد، هر چه را بخواهد خلق می کند، او (الله) دانای تواناست ۵۴

و يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ (۵۵)

و روزی که ساعت (قیامت) به پا شود مجرمان (گناهکاران) سوگند یاد می کنند که جز ساعتی را (در دنیا) نمانده اند، اینچنین (کافران از هدایت) بازداشته شده اند ۵۵

و قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ لَكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۵۶)

و کسانی که دانش و ایمان داده شدند، گفتند: قطعاً (ای کافران شما) تا زمان مقرر الله تا روز برانگیختن ماندگار بوده اید پس این روز برانگیختن است لیکن شما نمی دانستید ۵۶

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَ لَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (۵۷)

پس آن روز کسانی که ستم کردند عذرخواهی ایشان سود ندهد و پوزش خواهی ایشان را نپذیرند ۵۷
و لَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَ لَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ (۵۸)

و مسلماً برای مردم در این قرآن از هر مثلی زدیم و اگر برای آنها نشانه ای را بیاوری آنان که کفر ورزیدند، می گویند: شما جز باطل گرایان نیستید ۵۸

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (۵۹)

اینچنین الله بر دلهای ایشان مهر نهاد کسانی که نمی دانند ۵۹

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لَا يَسْتَخْفَنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ (۶۰)

پس شکیبایی کن، همانا وعده الله حق است و مبادا کسانی که یقین ندارند (ایمان و اعتقاد) تو را تحقیر

نکنند ۶۰

سوره لقمان - ۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبان

الم (۱)

الم ۱

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ (۲)

این آیات کتاب حکیم است ۲

هُدًى وَ رَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ (۳)

هدایت و رحمتی برای نیکوکاران است ۳

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴)

کسانی که نماز را بر پای می دارند و زکات می دهند و ایشان به آخرت یقین دارند ۴

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۵)

آنان بر هدایتی از پروردگار خویش هستند و آنان (افراد) رستگار هستند ۵

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ

عَذَابٌ مُهِينٌ (۶)

و از میان مردم کسی است که سخنان بیهوده را می طلبد تا بدون دانشی (مردم را) از راه الله گمراه کند و

آنها را به مسخره بگیرد، آنان بر ایشان عذابی خوار کننده است ۶

وَ إِذَا تَتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَ لَى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۷)

و هنگامی که بر او آیات ما تلاوت شود متکبران پشت کند چنانکه گویی آن را نشنیده است، در گوشهای

او سنگینی است پس او را به عذاب دردناک بشارت بده ۷

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ النَّعِيمِ (۸)

همانا کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند برای ایشان باغ های پُر نعمت است ۸

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۹)

در آن جاودان هستند، وعده الله حق است و او شوکتمند حکیم است ۹

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَ أَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَ بَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ (۱۰)

آسمانها را بدون ستونی خلق کرد که آنها را ببینید و در زمین کوه هایی را قرار داد مبادا شما را به لرزش در آورد و در آن از هر جنبنده ای پراکنده ساخت و از آسمان آبی را فرستادیم پس در آن از هر جفتی گرامی رویانده ایم ۱۰

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۱۱)

این خلقت الله است پس به من نشان دهید کسانی که جز او هستند چه چیز خلق کرده اند، بلکه ستمگران در گمراهی آشکار هستند ۱۱

وَ لَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَ مَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (۱۲)

و مسلماً به لقمان حکمت را دادیم که برای الله سپاسگزار باش و هر کس قدردانی (الله) کند پس جز این نیست که به سود خودش سپاس می گزارد و هر کس کُفر ورزد پس همانا الله بی نیاز ستوده است ۱۲

وَ إِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ (۱۳)

و هنگامی که لقمان به پسر خود گفت و او را پند می داد ای پسرم به الله شرک نیاور، همانا شرک بزرگترین ستم است ۱۳

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَ فِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَ لِيُوالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (۱۴)

و انسان را به والدین او سفارش کردیم، مادرش به او با سستی های پیاپی حامله گشت و دوران شیر خوارگی او در دو سال است که بر من (الله) و والدین خود سپاسگزار باش، بازگشت (در روز قیامت) به سوی من است ۱۴

وَ إِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَ صَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَ اتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۵)

و اگر درباره تو (والدین) کوشیدند که به من (در خصوص) آنچه تو را بدان دانشی نیست شرک ورزی پس از آنها اطاعت نکن و در دنیا با آنها به خوبی همراهی کن و راه آن را پیروی کن که به سوی من توبه کند سپس بازگشت شما به سوی من است پس شما را بدانچه انجام می دادید خبر می دهم ۱۵

يَا بَنِي إِثْرَةَ إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ (۱۶)

ای پسران اگر آن (اعمال) به سنگینی دانه ای از خردل باشد پس آن در صخره ای باشد یا در آسمانها یا در زمین باشد الله آن را بیاورد، همانا الله دقیق آگاه است ۱۶

يَا بَنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَ أْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَ أَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ اضْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكِ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (۱۷)

ای پسران نماز را به پای دار و به نیکی امر کن و از بدی بازدار و بر آنچه به تو می رسد شکیبا باش، همانا این از استواری کارهاست ۱۷

وَ لَا تَصْعُرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَ لَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (۱۸)

و چهره خود را برای مردم خشمگین مساز و در زمین با غرور راه مرو، همانا الله هیچ خودپسند مغروری را دوست ندارد ۱۸

وَ أَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَ اغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ (۱۹)

و در راه رفتن خود متعادل باش و صدای خویش را پایین بیاور، همانا بدترین صداها صدای خر است ۱۹

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ (٢٠)

آیا توجه نکردی که الله برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را رام کرد و بر شما نعمت های خویش را آشکار و پنهان فراوان گردانید و از مردم کسی است که درباره الله بدون دانشی و بدون هدایتی و بدون کتابی درخشان مُجادله می کند ۲۰

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ (٢١)

و هنگامی که به ایشان گفته شود: آنچه الله نازل کرد پیروی کنید، می گویند: بلکه ما از چیزی پیروی می کنیم که پدران خود را بر آن یافتیم، اگر چه شیطان (نابودگر) ایشان را به سوی عذاب سوزان (جهنم) دعوت کند ۲۱

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (٢٢)

و هر کس روی خود را به سوی الله تسلیم کند و او نیکوکار باشد پس به درستی به دست آویزی اُستوار چنگ زده است و به سوی الله سرانجام کارهاست ۲۲

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (٢٣)

و هر کس کُفر ورزد کُفر او (ای محمّد) تو را اندوهگین نسازد، به سوی ما بازگشت ایشان (در روز قیامت) است پس ایشان را بدانچه انجام داده اند خبر می دهیم، همانا الله به رازِ سینه ها دانست ۲۳

ثُمَّ نَعْتَبُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ (٢٤)

ایشان را اندکی بهره مند سازم سپس ایشان را به سوی عذابی سخت (در جهنم) می کشانیم ۲۴

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (٢٥)

و اگر از ایشان بپرسید چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرد؟ قطعاً می گویند: الله، (ای محمّد) بگو: سپاس برای الله است، بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۲۵

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (۲۶)

آنچه در آسمانها و زمین است از آن الله است، همانا الله او بی نیاز ستوده است ۲۶
وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۷)

و اگر آنچه درخت در زمین است قلم شود و دریا (مُرکب باشد) و هفت دریای دیگر آن را یاری رساند
سخنان الله پایان نمی یابد، همانا الله شوکتمند حکیم است ۲۷
مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْتَكُمُ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (۲۸)

خلقت شما و برانگیختن شما جز مانند یک تن نیست، همانا الله شنوای بیناست ۲۸
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۲۹)

آیا توجه نکردی که الله شب را در روز و روز را در شب فرو می برد و خورشید و ماه را رام کرد؟ هر کدام به
سوی مهلتی تعیین شده روان هستند و آنکه الله بدانچه انجام می دهید آگاه است ۲۹
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ أَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ (۳۰)

این بدان دلیل است که الله او حق است و آنچه جز او صدا می زنند باطل است و آنکه الله او برتر بزرگ
است ۳۰

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَةِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۳۱)

آیا توجه نکردی که کشتی در دریا در (پرتو) نعمت الله حرکت می کند تا او (پاره ای) از نشانه های
(قدرت) خود را به شما نشان دهد، همانا در این نشانه هایی برای هر شکیبای سپاسگزار است ۳۱

وَ إِذَا عَسَيْتُمْ مَوْجٌ كَالظَّلَلِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَ مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ (۳۲)

و هنگامی که موجی چون توده های ابر ایشان را فرا بگیرد خالصانه الله را صدا می زند و دین (عبادت) را مخصوص او می دانند پس هنگامی که (الله) آنها را به سوی خشکی نجات داد پس از میان ایشان (بعضی) میانه روی را در پیش می گیرند و آیات ما را جز (افراد) خیانت پیشه ناسپاس انکار نمی کنند ۳۲

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَ اخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَ لَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ لَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ (۳۳)

ای مردم از پروردگارتان پرهیزکاری کنید و بترسید از روزی که پدری، فرزند خویش را تاوان نمی دهد و نه فرزندی، پدر خویش را از چیزی تاوان دهد، همانا وعده الله حق است پس شما را زندگی دنیا فریب ندهد و آن فریبکار (شیطان) شما را (درباره) الله فریب ندهد ۳۳

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَ مَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَ مَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (۳۴)

همانا الله نزد او دانش ساعت (قیامت) است و باران را نازل کرد و آنچه در رحم هاست را می داند و کسی نداند چه چیز فردا به دست می آورد و کسی نداند در کدامین زمین می میرد، همانا الله دانای آگاه است ۳۴

سوره سجده - ۳۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الم (۱)

الم ۱

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۲)

نزول کتاب که شکی در آن نیست از جانب پروردگار جهانیان است ۲

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ (۳)

آیا می گویند او را (محمد به دروغ) بافته است؟ بلکه آن (قرآن) حق از جانب پروردگارت است تا قومی را

هشدار دهی که به سوی ایشان پیش از تو هشدار دهنده‌ای نیامده است شاید هدایت شوند ۳

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَ فَلَا تَتَذَكَّرُونَ (۴)

الله کسی است که آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را در شش دوره خلق کرد سپس به عرش

استوار شد، شما را جز او (الله) سرپرست و میانجیگری نیست، آیا متذکر می شوید؟ ۴

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ (۵)

فرمان را از آسمان به سوی زمین تدبیر می کند سپس به سوی او در دوره ای که اندازه آن هزار سال از

آنچه شما می شمارش می کنید بالا می رود ۵

ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۶)

او دانای پنهان و آشکار است، شوکتمند مهربان است ۶

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ (۷)

کسی که همه چیز را در آفرینش نیکو آفرید و خلقت انسان را از گل آغاز نمود ۷

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ (۸)

سپس نسل او را از آبی (منی) که از درون می آید قرار داد ۸

ثُمَّ سَوَّاهُ وَ نَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَ جَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (۹)

سپس او را شکل داد و در او منش (راه و روش) خویش را دمید و برای شما گوش و چشم ها و دل ها را

قرار داد، چه اندک سپاسگزاری می کنید ۹

وَ قَالُوا أَ إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَ إِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ (۱۰)

و (کافران) گفتند: آیا هر گاه در زمین گم گشتیم (مردیم)، آیا در خلقت جدیدی در خواهیم آمد؟ بلکه

ایشان به دیدار پروردگارش کافر هستند ۱۰

قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ (۱۱)

(ای محمد) بگو: شما را فرشته مرگ در می یابد، کسی که (الله) بر شما گمارده است سپس به سوی پروردگار خویش بازگردانده می شوید ۱۱

وَ لَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ (۱۲)

و کاش می دیدی هنگامیکه مجرمان (گناهکاران) نزد پروردگارشان سرافکنده هستند، (کافران می گویند:) پروردگارا دیدیم و شنیدیم پس ما را (به دنیا) بازگردان تا کاری شایسته انجام دهیم، همانا یقین آوردیم ۱۲

وَ لَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَ لَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ (۱۳)

و اگر می خواستیم قطعاً به هر کس هدایت او را می دادیم و لیکن حق از جانب من مقرر گشت که قطعاً جهنم را از جنیان و انسان همگی پر می سازم ۱۳

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَ ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۴)

پس بدانچه ملاقات این روزتان را فراموش کردید (عذاب) را بچشید، همانا ما شما را فراموش کردیم و عذاب جاودان را بدانچه انجام می دادید بچشید ۱۴

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ هُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (۱۵)

جز این نیست کسانی به آیات ما ایمان می آورند که هر گاه بدانها (آیات ما) یادآوری شوند (در برابر الله) سجده کننده (بر زمین) می افتند و به سپاس پروردگارشان تسبیح می گویند و تکبر نمی ورزند ۱۵

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَ طَمَعًا وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (۱۶)

پهلوهای ایشان از بسترهای خواب دور می شوند پروردگار خویش را با بیم و امید صدا می زنند و از آنچه به ایشان رزق داده ایم می بخشند ۱۶

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۷)

پس کسی نداند چه چیزی از چشم روشنی برای ایشان (در آخرت) پنهان شده است، پاداشی بدآنچه انجام می دادند ۱۷

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ (۱۸)

آیا کسی که مؤمن است به مانند کسی است که نافرمان است؟ (هرگز) برابر نیستند ۱۸

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۹)

اما کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس برای ایشان باغستان جایگاه پذیرایی است، بدآنچه انجام می دادند ۱۹

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذَّبُونَ (۲۰)

و اما کسانی که نافرمانی کردند پس جایگاه ایشان آتش (جهنم) است، هر گاه بخواهند از آن خارج شوند به آن بازگردانده می شوند و به ایشان گفته شود: عذاب آتش (جهنم) را بچشید که آن را دروغ می شمردید ۲۰

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۲۱)

و قطعاً (ایشان را) پیش از عذاب بزرگتر از عذاب خفیف تر (این دنیا) می چشانیم تا شاید بازگردند ۲۱
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ (۲۲)
و کیست ستمکارتر از آن کس که به آیات پروردگار خویش یادآوری شود پس از آنها روی گرداند، همانا از مجرمان (گناهکاران) انتقام خواهیم گرفت ۲۲

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ (۲۳)

و مسلماً به موسی کتاب دادیم پس از نزول آن (تورات) در شکّ مباش و آن را هدایتی برای بنی اسرائیل قرار دادیم ۲۳

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ (۲۴)

و از میان ایشان پیشوایانی را قرار دادیم که به فرمان ما هدایت می کنند چنانکه شکیبایی کردند و به آیات ما یقین داشتند ۲۴

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (۲۵)

همانا پروردگار تو میان ایشان روز قیامت درباره آنچه در آن اختلاف می کردند داوری می کند ۲۵
أَ وَ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْغُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أ فَلَا يَسْمَعُونَ (۲۶)

آیا (الله) ایشان را هدایت نکرد، چه بسا قوم هایی پیش از ایشان که اینک در خانه های ایشان راه می روند را هلاک ساختیم، همانا در این نشانه هایی است پس آیا نمی شنوند؟ ۲۶
أ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرْزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَ أَنْفُسُهُمْ أ فَلَا يُبْصِرُونَ (۲۷)

آیا توجه نکردند که آب را به سوی زمین بایر (برهوت) روان می سازیم پس بدان زراعتی را بیرون می آوریم که از آن دام های ایشان و خودشان می خورند پس آیا نمی بینند؟ ۲۷
وَ يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۸)

و (کافران) می گویند: این جداسازی چه زمانی است اگر راست می گویند؟ ۲۸

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَ لَا هُمْ يُنظَرُونَ (۲۹)

(ای محمد) بگو: روز جداسازی ایمان کسانی که کفر ورزیدند سود ندهد و مهلت داده نشوند ۲۹

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَ انْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ (۳۰)

پس (ای محمد) از ایشان (کافران) روی گردان و منتظر باش، همانا ایشان هم منتظر هستند ۳۰

سوره احزاب - ۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (۱)

ای پیامبر تقوای الهی پیشه ساز و از کافران و منافقین اطاعت نکن، همانا الله دانا و حکیم است ۱

وَ اتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (۲)

و از آنچه به سوی تو (ای محمد) وحی می شود پیروی کن، همانا الله بدانچه انجام می دهید آگاه است

۲

وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا (۳)

و بر الله توکل کن و الله در مقام وکالت کافی است ۳

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَ مَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَ مَا

جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَ اللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَ هُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ (۴)

الله دو دل (اعتقاد به دو آمر متضاد) را در درون کسی قرار نداده است و همسران شما آنان که ظاهر

می کنید (یعنی با بیان سخنان جاهلانه بی اساس مادران خود فرض می کنید) را مادران شما قرار نداده

است و پسر خواندگان شما را فرزندان شما قرار نداده است، این گفتار شما به زبانهایتان است در حالیکه

الله حق را می گوید و او به راه (راست) هدایت می کند ۴

ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ مَوَالِيكُمْ وَ لَيْسَ

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَ لَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۵)

ایشان (پسر خواندگان) را به (نام) پدران ایشان صدا بزنید که این نزد الله عادلانه تر است پس اگر

پدرانشان را نمی شناسید پس همراهان شما و دوستان شما در دین هستند و بر شما مانعی نیست در

آنچه بدان اشتباه کرده اید و لیکن آنچه دلهای شما قصد کرده (گناه است) و الله آمرزنده مهربان است ۵

النَّبِيِّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ أَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا (٦)

پیامبر بر مؤمنان از خود ایشان مُقدم تر است و همسران او مادران ایشان هستند و خویشاوندان بعضی بر بعضی از مؤمنان و مهاجرین در دستورات الله مُقدم تر هستند مگر آنکه بخواهید درباره مرتبطين خویش نیکویی کنید، آن حُکم مکتوب (الهی) است ٦

وَ إِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَ مِنْكَ وَ مِنْ نُوحٍ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَىٰ وَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ أَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (٧)

و هنگامی که از پیامبران پیمان گرفتیم و از تو (ای محمد) و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم از ایشان پیمانی سخت گرفتیم ٧

لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا (٨)

تا (الله افراد) درستکار را از صداقت ایشان سؤال کند و برای کافران عذابی دردناک آماده کرده است ٨
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (٩)

ای کسانی که ایمان آوردید نعمت الله بر خویش را به یاد آورید آنگاه که بر شما لشگریانی آمد پس بر آنان (کافران) تندبادی فرستادیم و لشگریانی که آنها را نمی دیدید و الله بدانچه انجام می دهید، بیناست ٩

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَ مِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَ إِذْ رَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا (١٠)

گاهی که (کافران) بر شما از بالای شما و از پایین شما (یورش) آوردند و زمانی که چشم های شما تیره شد و جانها به گلوگاه رسید و (بعضی از شما) به الله گمانهای (ناروا) می بُردید ١٠

هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ عَلَىٰ نَبِيِّكَ بِالْحَقِّ وَ يُضَلِّهِمْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (١١)

آنجا مؤمنان آزمایش شدند و سخت لرزیدند ۱۱

وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُوراً (۱۲)

و هنگامی که منافقین و کسانی که در دلهایشان بیماری است، می گفتند: که ما را الله و فرستاده اش جز

فربیی وعده ندادند ۱۲

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ

بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَاراً (۱۳)

و هنگامی که گروهی از ایشان (بیماردلان) گفتند: ای بازگشت کنندگان جای ماندگاری بر شما (در جنگ)

نیست پس (به خانه های خود) بازگردید و گروهی از ایشان از پیامبر اجازه می خواستند و می گفتند:

همانا خانه‌های ما بدون حفاظ است، در حالی که آنها بدون حفاظ نیستند (ایشان) جز قصد فرار

(از جنگ) را نداشتند ۱۳

وَ لَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاتَوَّهَا وَ مَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيراً (۱۴)

و اگر ایشان در آن خانه ها از هر سو مورد هجوم قرار گیرند سپس از آنها (پیشنهاد) به فتنه (شرك و

کفر) خواسته می شد هر آینه بدان روی می آوردند و جز اندک زمانی در آن درنگ نخواهند کرد ۱۴

وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْتُونَ الْأَذْبَارَ وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولاً (۱۵)

و مسلماً با الله از پیش پیمان بسته بودند که (در جنگ) پشت نکنند و پیمان الله بازخواست خواهد شد

۱۵

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَ إِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلاً (۱۶)

(ای محمد) بگو: شما را فرار سود ندهد اگر از مرگ یا گشته شدن فرار کنید در آن هنگام جز اندکی

بهره مند نشوید ۱۶

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءاً أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَ لَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

وَلِيّاً وَ لَا نَصِيراً (۱۷)

(ای محمد) بگو: چه کسی است که شما را از الله حمایت کند، اگر (الله) برای شما رنجی را اراده کند یا

برای شما رحمتی را اراده کند و جز الله برای خویش سرپرست و نه یآوری را نخواهند یافت ۱۷

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوَّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَ لَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا (۱۸)

به درستی الله کسانی از شما را که از جنگ باز می داشتند و کسانی که به همراهانشان می گفتند که به

سوی ما بیاید به خوبی می شناسد جز اندکی به جنگ نمی آیند ۱۸

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا

ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَ كَانَ

ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا (۱۹)

بر شما بخیل هستند پس گاهی که ترس پیش آید ایشان را می بینی که به تو می نگرند، چشم های

ایشان (در حذقه) می گردد به مانند آنکه او را مرگ فرا گرفته باشد پس هنگامی که ترس از میان برود با

زبانهای تند خود شما را آزار دهند، از نیکی خودداری می کنند، آنان ایمان نمی آورند پس الله اعمال

ایشان را تباه ساخت و آن بر الله آسان است ۱۹

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابَ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ

أَنْبَاءِكُمْ وَ لَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا (۲۰)

(آنان) می پندارند که احزاب (گروههای مخالف اسلام) نرفته اند و اگر احزاب ببینند دوست دارند کاش در

میان بیابان نشینان بودند و از اخبار شما سؤال می کردند و اگر هم در میان شما بودند جز اندکی نبرد

نمی کردند ۲۰

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ ذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا (۲۱)

مسلماً برای شما در فرستاده الله برای آنکه به الله و روز آخرت امید دارد و الله را بسیار یاد می کند

سرمشقی نیکوست ۲۱

وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ مَا زَادَهُمْ إِلَّا

إِيمَانًا وَ تَسْلِيمًا (۲۲)

و هنگامی که مؤمنان احزاب (گروههای مخالف اسلام) را دیدند، گفتند: این است آنچه بر ما الله و فرستاده او وعده داد و الله و فرستاده او راست گفته اند و بر ایشان جز ایمان و تسلیم (در برابر الله) افزوده نشد ۲۲

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَ مَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا (۲۳)

از مؤمنان اشخاصی هستند که بدآنچه با الله پیمان بسته بودند وفا کردند پس از میان ایشان است آنکه پیمان خویش را به انجام رساند و از ایشان است آنکه انتظار می کشد و (پیمان الله) را تغییر ندادند ۲۳

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَ يُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (۲۴)

تا الله (افراد) درستکار را به صداقت ایشان پاداش دهد و منافقین را عذاب کند یا اگر (الله) خواهد از ایشان توبه را پذیرد، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۲۴

وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا (۲۵)

و الله کسانی را که کُفر ورزیدند (بی آنکه به پیروزی رسیده باشند) به خشمشان برگرداند، به خیری نرسیدند و الله برای مؤمنان در نبرد کافی است و الله نیرومند شکست ناپذیر است ۲۵

وَ أَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَ قَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَ تَأْسِرُونَ فَرِيقًا (۲۶)

و کسانی از اهل کتاب را که از ایشان (گروههای مخالف اسلام) پشتیبانی کرده بودند از دژهای ایشان به زیر آورد و در دل‌های ایشان ترس را انداخت که گروهی را می کُشتید و گروهی را اسیر می گرفتید ۲۶

وَ أَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَ دِيَارَهُمْ وَ أَمْوَالَهُمْ وَ أَرْضًا لَمْ تَطَّوُّوهَا وَ كَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا (۲۷)

و به شما زمینشان و خانه ها و اموالشان را ارث داد که در آن پا نگذاشته بودید و الله بر همه چیز تواناست ۲۷

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعَنَّ وَأُسْرِحَنَّ سَرَاةً
جَمِيلًا (٢٨)

ای پیامبر به همسران خویش بگو: اگر خواهان زندگی دنیا و زیور آن هستید پس بیایید که شما را
بهره مند سازم و شما را به نیکویی رها کنم ۲۸

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا (٢٩)

و اگر خواستار الله و فرستاده او و خانه آخرت هستید پس همانا الله برای نیکوکاران از شما پاداشی بزرگ
را آماده کرده است ۲۹

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا (٣٠)

ای همسران پیامبر هر کس از شما فحشای آشکاری را به جا آورد برای او دو چندان عذاب افزوده
می شود و آن بر الله آسان است ۳۰

وَ مَنْ يَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَ أَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا (٣١)

و کسی که از شما (همسران پیامبر) برای الله و فرستاده او فروتنی کند و عمل شایسته انجام دهد مُزد او
را دو چندان دهیم و برای او رزقی گرامی را آماده کرده ایم ۳۱

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَ
قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا (٣٢)

ای زنان پیامبر، شما مانند یکی از زنان دیگر نیستید اگر پرهیزکاری می کنید پس در گفتار نرمی نشان
ندهید تا کسی که در دل او بیماری است امید بندد و با گفتاری شایسته سخن بگوید ۳۲

وَ قَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَ لَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَ أَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَ آتِينَ الزَّكَاةَ وَ أَطِعْنَ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمُ تَطْهِيرًا (٣٣)

و (ای زنان محمد) در خانه های خویش بمانید و به مانند جاهلیت نخستین خودنمایی نکنید و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید و از الله و فرستاده او اطاعت کنید جز این نیست که الله می خواهد تا از شما ای اهل خانه پلیدی را دور کند و شما را به نیکی پاک سازد ۳۳

وَ اذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَ الْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا (۳۴)

و آنچه در خانه های شما از آیات الله و حکمت تلاوت می شود را ذکر کنید، همانا الله با محبت آگاه است ۳۴

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ وَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْقَانِتِينَ وَ الْقَانِتَاتِ وَ الصَّادِقِينَ وَ الصَّادِقَاتِ وَ الصَّابِرِينَ وَ الصَّابِرَاتِ وَ الْخَاشِعِينَ وَ الْخَاشِعَاتِ وَ الْمُتَصَدِّقِينَ وَ الْمُتَصَدِّقَاتِ وَ الصَّائِمِينَ وَ الصَّائِمَاتِ وَ الْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَ الْحَافِظَاتِ وَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَ الذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَ أَجْرًا عَظِيمًا (۳۵)

همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان مؤمن و مردان اطاعت پیشه و زنان اطاعت پیشه و مردان راستگو و زنان راستگو و مردان شکيبا و زنان شکيبا و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردانی که عورت های خود را حفظ می کنند و زنان حفظ کننده و مردانی که الله را بسیار یاد می کنند و زنان یاد کننده، الله برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ آماده کرده است ۳۵

وَ مَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَ لَآ مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَ رَسُوهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَ مَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَ رَسُوهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا (۳۶)

و هیچ مرد و زن مؤمن را نرسد چون الله و فرستاده او به کاری فرمان دهند برای ایشان در کارشان اختیاری باشد و هر کس الله و فرستاده او را نافرمانی کند پس قطعاً به طور آشکار گمراه شدند ۳۶
وَ إِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَ اتَّقِ اللَّهَ وَ تُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَ تَخْشَى النَّاسَ وَ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَ كَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا (۳۷)

و هنگامیکه (ای محمد) می گفتی به آنکه الله به او نعمت داده بود و تو به او نعمت داده بودی که همسر خود را نزد خویش نگاه دار (طلاق نده) و تقوای الهی پیشه کن و در نفس خود آنچه الله آشکار کننده آن است را پنهان می داشتی (ابلاغ حکم الهی مبنی بر الغای سنت جاهلی پسرخواندگی) و از مردم می ترسیدی و الله سزاوارتر است که از او بترسی پس چون زید (پسر خوانده ات) از آن (زن) طلاق گرفت، آن (زن) را به همسری تو درآوردیم تا بر مؤمنان مانعی در (ازدواج با زنان پسر خواندگانشان) هنگامی که ایشان را طلاق داده باشند، نباشد و فرمان الله (انجام) شدنی است ۳۷

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَ كَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا (۳۸)

بر پیامبر مانعی نیست در آنچه الله برای وی مقرر داشت، شیوه الله (است) که از دیرباز در میان پیشینیان نیز (چنین) بوده است و فرمان الله همواره سنجیده و حساب شده است ۳۸

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَ يَخْشَوْنَهُ وَ لَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَ كَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا (۳۹)

کسانی که پیام الله را می رسانند و از او می ترسند و از احدی جز الله نمی ترسند و الله را در مقام حسابرسی کافی است ۳۹

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَ لَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَ كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا (۴۰)

و محمد پدر یکی از مردان شما نیست و لیکن فرستاده الله و آخرین پیامبران (آخرین خبر دهنده غیب از سوی الله) است و الله به همه چیز داناست ۴۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا (۴۱)

ای کسانی که ایمان آوردید الله را فراوان یاد کنید ۴۱

وَ سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَ أَصِيلًا (۴۲)

و بامدادان و شامگاهان او را تسبیح گوید ۴۲

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَ مَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ كَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (۴۳)

او (الله) کسی است که بر شما عنایت (توجه و مهربانی) دارد، فرشتگان او نیز (همانطور بر شما عنایت دارند) تا شما را از تاریکی ها به سوی نور بیرون آورد و (نسبت) به مؤمنین مهربان است ۴۳

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَ أَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا (۴۴)

زنده باد ایشان در روزی که او را ملاقات می کنند سلام است و (الله) برای ایشان پاداشی گرامی آماده کرد ۴۴

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَ مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا (۴۵)

ای پیامبر همانا تو را گواهی دهنده و بشارت دهنده و هشدار دهنده فرستادیم ۴۵

وَ دَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا (۴۶)

و دعوت کننده ای به سوی الله با اجازه او و چراغی درخشان ۴۶

وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا (۴۷)

و به مؤمنان نوید ده که برای آنان نزد الله فضلی بزرگ است ۴۷

وَ لَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَ الْمُنافِقِينَ وَ دَعُ أَدَاهُمْ وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ كَفَى بِاللَّهِ وَكِيلاً (۴۸)

و (ای محمد) کافران و منافقین را اطاعت نکن و آزار دادن ایشان را نادیده بگیر و بر الله توکل کن و الله در مقام وکالت کافی است ۴۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ

عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلاً (۴۹)

ای کسانی که ایمان آورده اید هر گاه با زنان مؤمنه (عقد) نکاح بستید سپس ایشان را پیش از آن که با آنان نزدیکی کنید طلاق دادید پس نیازی نیست که شما در خصوص آنها (زنان) شمارش ماههای عدّه را

رعایت کنید پس ایشان را بهره مند سازید و ایشان را به نیکویی رها کنید ۴۹

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِيَّاتِ آتَيْتِ أَجُورَهُنَّ وَ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَ

بَنَاتِ عَمِّكَ وَ بَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَ بَنَاتِ خَالِكَ وَ بَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِيَّاتِ هَاجِرْنَ مَعَكَ وَ امْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ

وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحِيماً (٥٠)

ای پیامبر، ما برای تو همسران تو را حلال ساختیم که (حق و) حقوقشان را پرداختی و زانی که در پیمان تو هستند از آنچه الله بر تو ارزانی داشت و دختران عموهایت را و دختران عمه هایت را و دختران دایی ات را و دختران خاله هایت را که با تو مهاجرت کردند و زنی مؤمنه را اگر خود را به پیامبر ببخشد (مهریه خویش را ببخشد)، اگر پیامبر بخواهد که با او ازدواج کند (این اجازه) مخصوص تو است نه دیگر مؤمنان، به درستی می دانیم آنچه مقرر نمودیم بر ایشان (در مورد) همسرانشان و زانی که در پیمان شما هستند تا بر تو (ای محمد) سختی نباشد و الله آمرزندهٔ مهربان است ٥٠

تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَ تُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ مَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَ لَا يَحْزَنَ وَ يَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيماً حَلِيماً (٥١)

هر کدام از آن زنان را که بخواهی آمیدواری ده و هر کدام را بخواهی نزد خود پناه ده (جای ده) و اگر هر کدام را که دور کرده باشی (دوباره) خواستی، مانعی بر تو نیست، این نزدیکتر است بدانچه چشم های ایشان روشن شود و اندوهگین نشوند و بدانچه همگی ایشان را داده ای خشنود شوند و الله آنچه در دلهای شماست را می داند و الله دانای بُردبار است ٥١

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَ لَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَ لَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَ كَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيباً (٥٢)

(ای محمد) برای تو زنان از این بعد حلال نیستند و نه جایگزین کردن زنی به جای زن دیگر هر چند نیکویی ایشان تو را به شگفتی و دارد مگر زانی که در پیمان تو هستند و الله بر همه چیز نگهبان است

٥٢

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرِ نَاطِرِينَ إِنَاهُ وَ لَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَ لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي

مِنْكُمْ وَ اللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَ إِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعاً فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَ قُلُوبِهِنَّ وَ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَ لَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَداً إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيماً (٥٣)

ای کسانی که ایمان آورده اید به خانه های پیامبر داخل نشوید جز آنکه به شما برای غذا خوردن اجازه داده شود بدون آنکه قصد فضولی داشته باشید، هر گاه دعوت شدید پس داخل شوید پس هنگامی که (غذا را) خوردید پس متفرق شوید و به گفتگو سرگرم نشوید، همانا این (کار) پیامبر را آزار می دهد و او از شما شرم می کرد و الله از (بیان) حق شرم نمی کند و هنگامی که از ایشان (همسران پیغمبر) خواستار چیزی هستید پس از پشت پرده از ایشان بخواهید این بر دلهای شما و دلهای آنان پاکتر است، شایسته شما نیست که فرستاده الله را آزار دهید و ابداً همسران او را بعد از وی به همسری خود در نیاورید، همانا این کارها نزد الله (گناهی) بزرگ است ۵۳

إِنْ تُبْدُوا شَيْئاً أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيماً (٥٤)

اگر چیزی را آشکار سازید یا آن را پنهان سازید پس الله به همه چیز داناست ۵۴

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَ لَا أَبْنَائِهِنَّ وَ لَا إِخْوَانِهِنَّ وَ لَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَ لَا أَخَوَاتِهِنَّ وَ لَا نِسَائِهِنَّ وَ لَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَ اتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيداً (٥٥)

بر آنها در مورد پدران و پسران و برادران و برادر زاده ها و خواهر زاده هایشان و زنان همکیش خود و زنانی که در پیمان شما (زنان مؤمنه) هستند مانعی نیست و (ای زنان پیامبر) تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله بر همه چیز گواه است ۵۵

إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيماً (٥٦)

همانا الله و فرشتگان بر پیامبر عنایت (توجه و مهربانی) دارند، ای کسانی که ایمان آورده اید بر او (محمد) عنایت (توجه و مهربانی) داشته باشید و (در برابر کلام الله) بطور کامل تسلیم شوید ۵۶

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَاباً مُهِيناً (٥٧)

همانا کسانیکه الله و فرستاده او را آزار دهند، ایشان را الله در دنیا و آخرت لعنت می کند و برای ایشان عذابی خوار کننده آماده کرده است ۵۷

و الَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَ إِثْمًا مُّبِينًا (۵۸)

و کسانیکه مردان و زنان مؤمن را به غیر آنچه انجام داده اند آزار دهند پس به درستی تُهمتی و گناهی آشکار برداشتند ۵۸

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَ بَنَاتِكَ وَ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۵۹)

ای پیامبر به همسران خویش و دختران خویش و زنان مؤمنین بگو از جلب نظر کردنهایشان (در مکانهای عمومی) بکاهند، این نزدیکتر (بہتر) است تا آنکه (به ایمان) شناخته شوند پس آزار نشوند و الله آمرزندهٔ مهربان است ۵۹

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْمُزْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا (۶۰)

اگر منافقین و کسانیکه در دلهای ایشان بیماری است و شایعه سازان در شهر (از مزاحمت بر نوامیس) دست بر ندارند قطعاً تو را بر آنان می شورانیم تا جز مدّت کوتاهی در مجاورت تو نباشند ۶۰
مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَ قُتِلُوا تَقْتِيلًا (۶۱)

(افراد) لعنت شده (هستند)، هر جا یافت شوند ایشان دستگیر و به سختی گُشته خواهند شد ۶۱
سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا (۶۲)

این شیوهٔ الله در میان کسانی است که از پیش (قبل) بوده اند و هرگز در شیوهٔ الله تغییری نخواهی یافت ۶۲

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَ مَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا (۶۳)

مردم از تو از ساعت (قیامت) سؤال می پرسند، (ای محمد) بگو: جز این نیست که دانش آن نزد الله است و تو چه دانی شاید آن ساعت (قیامت) نزدیک است ۶۳

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَ أَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا (٦٤)

همانا الله کافران را لعنت کرده است و برای ایشان آتشی سوزان آماده کرد ٦٤

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا (٦٥)

در آن همیشه جاودان هستند، سرپرست و یآوری نخواهند یافت ٦٥

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَ أَطَعْنَا الرَّسُولَ (٦٦)

روزی که چهره های ایشان در آتش دگرگون شود، (کافران) می گویند: کاش الله را اطاعت می کردیم و

فرستاده را اطاعت می کردیم ٦٦

وَ قَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَ كُبْرَاءَنَا فَأَصَلُّونَا السَّبِيلَا (٦٧)

و (مُقَلِّدان) گفتند: پروردگارا همانا ما سادات (سیّدها) و بزرگان خویش را اطاعت کردیم پس ما را از راه

(تو) گمراه ساختند ٦٧

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَ الْعَنَّهُمْ لَعْنَا كَبِيرًا (٦٨)

پروردگارا: به ایشان دو چندان عذاب بده و ایشان را دو چندان لعنت کن ٦٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا (٦٩)

ای کسانی که ایمان آورده اید، نباشید مانند آنان که موسی را آزار دادند پس الله از آنچه (کافران)

می گفتند او را تبرئه کرد و (موسی) نزد الله آبرومند بود ٦٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ قُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (٧٠)

ای کسانی که ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید و گفتاری اُستوار بگوئید ٧٠

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا (٧١)

تا (الله) برای شما کارهای شما را اصلاح کند و گناهان شما را بیامرزد و کسی که الله و فرستاده او را

اطاعت کند پس به درستی به پیروزی بزرگی نائل شده است ٧١

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَ أَسْفَقْنَ مِنْهَا وَ حَمَلَهَا

الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا (٧٢)

همانا ما امانت (تسلط بر آفرینش) را بر آسمانها و زمین و کوه ها عرضه داشتیم پس از پذیرفتن آن امانت امتناع ورزیدند اما انسان آن را پذیرفت، همانا او ستمگری نادان است ۷۲

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحِيماً (۷۳)

تا الله مردان منافق و زنان منافق و مردان مشرک و زنان مشرک را عذاب کند و الله توبه مردان مؤمن و زنان مؤمن را بپذیرد و الله آمرزنده مهربان است ۷۳

سوره سبأ - ۳۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ (۱)
سپاس الله را که برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و سپاسگزاری در آخرت (نیز)
از آن اوست و او حکیم آگاه است ۱

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ (۲)

و (الله) می داند آنچه را در زمین فرو می رود و آنچه از آن بیرون می آید و آنچه از آسمان نازل می شود
و آنچه در آن بالا می رود و (الله) مهربان آمرزنده است ۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْعَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (۳)

و کسانی که کُفر ورزیدند گفتند: ما را ساعت (قیامت) برپا نشود، (ای محمد) بگو: بلی و سوگند به پروردگارم قطعاً (روز قیامت برای) شما خواهد آمد، (الله) دانای ناپیدا است و هم وزن ذره ای نه در آسمان ها و نه در زمین و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر از آن پنهان نشود مگر آنکه به روشنی مقرر شده است ۳

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (۴)

تا کسانی را که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند را پاداش دهد، برای ایشان (ایمانداران) آمرزش و رزقی گرامی است ۴

وَ الَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٌ (۵)

و کسانی که تلاش کردند که آیات ما را تضعیف سازند، آنان را عذابی دردناک از شکنجه هاست ۵
وَ يَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَ يَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (۶)
و کسانی که به آنها دانش داده شد (ایشان) می دانند که به سوی تو (این قرآن) از (جانب) پروردگارت به حق نازل شد و به سوی راه شوکتمند ستوده هدایت می کند ۶

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مَرُّتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ (۷)

و کسانی که کُفر ورزیدند، گفتند: آیا به شما مردی را نشان بدهیم که شما را خبر دهد آنگاه که کاملاً متلاشی شدید قطعاً شما در آفرینشی جدید (برانگیخته) خواهید شد؟ ۷

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِباً أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَ الضَّلَالِ الْبَعِيدِ (۸)

آیا (محمد) بر الله دروغی را بسته است یا دیوانه است، بلکه کسانی که به آخرت ایمان ندارند در عذاب و گمراهی دور هستند ۸

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ إِنَّ نَسْأُ نَحْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسَافاً مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ (۹)

آیا (کافران) بدانچه پیش روی ایشان و آنچه پشت سر ایشان از آسمان و زمین است را نگاه نمی کنند که اگر بخواهیم ایشان را در زمین فرو می بریم یا بر سر ایشان قطعه ای از آسمان را می افکنیم، همانا در این نشانه ای برای هر بنده توبه کننده است ۹

و لَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَ أَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ (۱۰)

و مسلماً به داود از جانب خویش فزونی دادیم، ای کوه ها و پرندگان با او تسبیح کنید و برای او آهن را نرم ساختیم ۱۰

أَنْ أَعْمَلُ سَابِغَاتٍ وَ قَدَّرُ فِي السَّرْدِ وَ أَعْمَلُوا صَالِحاً إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۱)

که زره های کامل بساز و آن را یکنواخت کن و کارهای شایسته انجام دهید، همانا من (الله) بدانچه انجام می دهید بینا هستم ۱۱

وَ لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُذُوهَا شَهْرٌ وَ رَوَاحُهَا شَهْرٌ وَ أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَ مِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ
بِإِذْنِ رَبِّهِ وَ مَنْ يَزِغُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ (۱۲)

و برای سلیمان باد را (روان ساختیم) که بامدادان یک ماه و شامگاهان یک ماه سیر می کرد و برای او چشمه مس مذاب را روان ساختیم و عده ای از جنیان به دستور پروردگار پیش روی او کار می کردند و هر که از ایشان (جنیان) از فرمان ما سرپیچی می کرد او را عذابی سوزان می چشانیدیم ۱۲

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَ تَمَائِيلَ وَ جِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَ قُدُورٍ رَاسِيَاتٍ أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَ
قَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ (۱۳)

(جنیان) برای او (سلیمان) هر چه می خواست از معبدها و مجسمه ها و ظروف بزرگ مانند حوضچه ها و دیگ های ثابت می ساختند، ای خاندان داود سپاسگزار باشید و از بندگان من اندکی سپاسگزار هستند

۱۳

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ (۱۴)

پس هنگامی که مرگ را برای او (سلیمان) مُقَرَّر داشتیم، جَنِّیان را (الله) به مرگ سلیمان آگاه نکرد مگر جُنبنده ای (موریانه ای) که چوب دستی او را می خورد پس چون (پیکر سلیمان) اُفتاد جَنِّیان متوجه (مرگ سلیمان) شدند که اگر (جَنِّیان) غیب می دانستند در عذابی خوار کننده نمی ماندند ۱۴

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَ شِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَ اشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَ رَبُّ عَفُورٌ (۱۵)

مسلماً برای مردم سبأ در محلّ سکونتشان نشانه ای بود، دو باغستان داشتند در جانب راست و چپ، (گفتیم): از رزق پروردگار خویش بُخورید و برای او سپاسگزاری کنید که شهری پاکیزه و پروردگاری آمرزنده (دارید) ۱۵

فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَ بَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَ اَثَلٍ وَ شَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ (۱۶)

پس (از دستورات الله) روی گرداندند و بر ایشان سیل ویرانگر را فرستادیم و جای دو باغستان ایشان دو باغ دارای میوه های تلخ و شوره گز و اندکی از درختان گنار تبدیل نمودیم ۱۶

ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَ هَلْ نُجَازِي اِلَّا الْكَفُورَ (۱۷)

آن مُجازات ایشان به سبب کُفرشان بود، آیا ما جز ناسپاس را مُجازات می کنیم؟ ۱۷

وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرى ظَاهِرَةً وَ قَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَ اَيَّاماً اَمِنِينَ (۱۸)

و میان ایشان و میان شهرهایی که در آنها برکت نهاده بودیم شهرهایی متصل به هم پدید آوردیم و در میان آنها فاصله (بین شهرها) را به اندازه مُقَرَّر کرده بودیم، در آنها (راه ها) شبها و روزها با امنیت (سفر کنید) ۱۸

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ وَ مَرْفَأَهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ اِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۱۹)

پس گفتند: پروردگارا میان (منزل های) سفرهایمان فاصله ایجاد کن و بر خویشتن ستم کردند پس ایشان را چون قصه ها نمودیم (نابود کردیم) و ایشان را بطور کامل پراکنده ساختیم، همانا در این نشانه هایی برای هر شکیبای سپاسگزار است ۱۹

و لَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۰)

و مسلماً گمان ابلیس در خصوص ایشان محقق شد پس جز گروهی از مؤمنان (بقیه) ابلیس را پیروی کردند ۲۰

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَ رَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ (۲۱)

و او (شیطان) را بر آنها تسلطی نبود مگر آنکه تا مشخص سازیم آن را که ایمان به آخرت می آورد از کسی که در آن شک دارد و پروردگار تو بر همه چیز نگهبان است ۲۱

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكِ وَ مَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ (۲۲)

(ای محمد) بگو: کسانی را که جز الله پنداشته اید را صدا بزنید، آنها در آسمانها و زمین به قدر ذره ای مالک (چیزی) نیستند و در (خلقت) آنها مشارکتی را نداشته اند و از ایشان کسی پشتیبان الله نیست ۲۲
وَ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ (۲۳)

و نزد او شفاعت سود نمی بخشد مگر درباره کسی که الله اجازه دهد، تا چون هراس از دل های ایشان بر طرف شود، گویند: پروردگار شما چه گفت؟ می گویند: حق را و او برتر بزرگ است ۲۳

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَ إِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۲۴)

(ای محمد) بگو: چه کسی شما را از آسمان و زمین رزق می دهد؟ بگو: الله و در حقیقت ما و شما یا بر هدایتی هستیم یا در گمراهی آشکار (هستیم) ۲۴

قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَ لَا نُسْأَلُ عَمَّا نَعْمَلُونَ (۲۵)

(ای محمد) بگو: شما به سبب گناهان ما مورد پرسش قرار نمی گیرید و ما به خاطر اعمال شما مورد پرسش قرار نمی گیریم ۲۵

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَ هُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ (۲۶)

(ای محمد) بگو: پروردگاران ما و شما را (در روز قیامت) جمع می کند پس میان ما به حق داوری می کند و او داورِ دانا است ۲۶

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۷)

(ای محمد) بگو: به من نشان دهید کسانی را که به عنوان شریکان الله برگزیدید، چنین نیست بلکه الله شوکتمندِ حکیم است ۲۷

وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَ نَذِيرًا وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۲۸)

و ما تو را (ای محمد) جز بشارت دهنده و هشدار دهنده برای مردم نفرستادیم و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۲۸

وَ يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۹)

و (کافران) می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ۲۹

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَ لَا تَسْتَقْدِمُونَ (۳۰)

(ای محمد) بگو: برای شما وعده گاه روزی است که نه ساعتی از آن تأخیر کنید و نه پیشی گیرید ۳۰
وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَ لَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ لَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْ لَأَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ (۳۱)

و کسانی که کُفر ورزیدند، گفتند: هرگز به این قرآن و نه به آن که پیش از آن است ایمان نیاوریم و کاش می دیدی هنگامی که ستمگران نزد پروردگار خویش بازداشت شده‌اند، بعضی از ایشان به بعضی به گفتگو می گویند، افراد ضعیف (در دنیا) به مُستکبران (آقایان و رهبران) می گویند: اگر شما نبودید هر آینه ما مؤمن می شدیم ۳۱

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَمْ نَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ
(۳۲)

مُستکبران به مُستضعفان می گویند: آیا ما شما را از هدایت بازداشتیم بعد از آنکه به سوی شما (کتاب الله) آمد؟ بلکه شما مُجرم (گناهکار) بودید ۳۲

و قَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۳۳)

و مُستضعفان به مُستکبران می گویند: بلکه نقشه شب و روز شما بود وقتی که ما را فرمان می دادید که به الله کُفر ورزیم و برای او همتیانی را قرار دهیم و پشیمانی (خود) را آنگاه که عذاب را می بینند پنهان می کنند و زنجیرها را در گردن های کسانی که کُفر ورزیدند می نهیم، آیا جز بسزای آنچه انجام می دادند مُجازات می شوند؟ ۳۳

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (۳۴)

و در شهری هشدار دهنده ای را نفرستادیم مگر آنکه افراد خوشگذران (عیاش) آن (شهر) گفتند: که ما بدانچه فرستاده شده اید کافر هستیم ۳۴

و قَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَ مَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ (۳۵)

و گفتند: ما در اموال و فرزندان بیشتر هستیم و ما عذاب نخواهیم شد ۳۵

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۳۶)

(ای محمد) بگو: همانا پروردگار من رزق را برای هر که بخواهد وسعت می دهد و برای (هر کس که بخواهد) به اندازه قرار می دهد و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۳۶

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَ لَا أَوْلَادُكُمْ بِآلَتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصَّغْفِ بِمَا عَمِلُوا وَ هُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ (۳۷)

و اموال و فرزندانان چیزی نیست که شما را به پیشگاه ما نزدیک گرداند مگر آن کس که ایمان آورد و اعمال شایسته انجام دهد که برای آنان بدآنچه انجام داده اند پاداش دو چندان است، آنان در غرفه‌های آسوده و ایمن خواهند بود ۳۷

و الَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ (۳۸)

و کسانی که بر علیه آیات ما می کوشند که ما را ناتوان جلوه دهند، آنان در عذاب (جهنم) احضار خواهند شد ۳۸

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ وَ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۳۹)

(ای محمد) بگو: همانا پروردگار من رزق را برای هر که از بندگان خویش بخواهد وسعت می دهد یا برای او به اندازه می گرداند و آنچه از چیزی می بخشید پس جایگزینش (را الله) می دهد و او بهترین رزق دهنده است ۳۹

وَ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعاً ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَ هَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ (۴۰)

و روزی که همه ایشان را محشور سازیم پس (الله) به فرشتگان می فرماید: آیا اینان بودند که شما را عبادت می کردند؟ ۴۰

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ (۴۱)

(فرشتگان) گفتند: تو مُنزه هستی، تو سرپرست ما هستی نه آنان، بلکه ایشان جنیان را عبادت می کردند، بیشتر آنها به جنیان ایمان داشتند ۴۱

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعاً وَ لَا ضَرّاً وَ نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ (۴۲)

پس امروز (روز قیامت) بعضی از ایشان برای بعضی سود و زیانی را دارا نیستند و به آنان که ستم کردند، می گوئیم: عذاب آتش (جهنم) را بچشید که آن را دروغ می پنداشتید ۴۲

وَ إِذَا تَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ آبَاؤَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرَىٰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (٤٣)

و هنگامیکه بر ایشان آیات روشن ما تلاوت شود، (کافران) می گویند: او (محمد) جز شخصی نیست که می خواهد شما را از آنچه که پدرانتان عبادت می کردند باز دارد و (کافران) گفتند: این جز دروغی بافته شده نیست و کسانی که کافر شدند درباره حق زمانی که به سوی ایشان آمد، گفتند: این جز جادویی آشکار نیست ۴۳

وَ مَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَ مَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ (٤٤)

و ما هیچ کتابی به آنها نداده ایم که آن را بخوانند و به سوی ایشان پیش از تو (ای محمد) هشدار دهنده ای نفرستادیم ۴۴

وَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ مَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ (٤٥)

و کسانی که پیش از ایشان بودند نیز دروغ شمرند در حالیکه قدرت آنان دهها بار بیشتر از اینان بود و فرستادگانم را دروغ شمرند پس کیفر من چگونه بود؟ ۴۵

قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَ فُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ (٤٦)

(ای محمد) بگو: جز این نیست که شما را به یک چیز پند می دهم که دو تا دو تا و یک برای الله قیام کنید سپس اندیشه کنید تا بدانید که این هم صحبت شما دیوانه نیست، بلکه او (محمد) جز هشدار دهنده ای برای شما نیست که پیش رویش عذابی سخت در حال وقوع است ۴۶

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (٤٧)

(ای محمد) بگو: هر مزدی که از شما خواستم پس برای خودتان باشد، مُزد من جز بر عهده الله نیست و او بر همه چیز گواه است ۴۷

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمِ الْغُيُوبِ (٤٨)

(ای محمد) بگو: همانا پروردگار من حق را چیره می گرداند و او دانای ناپیداست ۴۸

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ مَا يُبَدِّئُ الْبَاطِلُ وَ مَا يُعِيدُ (٤٩)

(ای محمد) بگو: حق آمد و باطل نه برقرار ماند و نه بازگشت کند ٤٩

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ (٥٠)

(ای محمد) بگو: اگر گمراه شوم پس جز این نیست که به زیان خویش گمراه شوم و اگر بدان هدایت یابم (به این خاطر) است که پروردگارم به سوی من (قرآن را) وحی می فرستد، همانا او شنوا و نزدیک است

٥٠

وَ لَوْ تَرَىٰ إِذِ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَ أَخَذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ (٥١)

و کاش می دیدی زمانی را که (کافران) هراسان شدند و (راه) فراری نیست و از مکانی نزدیک گرفتار (مرگ) می شوند ٥١

وَ قَالُوا آمَنَّا بِهِ وَ أَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ (٥٢)

و (کافران) گفتند: بدان ایمان آوردیم ولی چگونه از مکانی دور (وقتی برده شوند) دستیابی به (ایمان) میسر است؟ ٥٢

وَ قَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَ يَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ (٥٣)

و بدرستی بدان (کلام الهی) از پیش کفر ورزیدند و از مکانی دور (دنیا) به (عالم) ناپیدا (نسبت‌های) ناروایی می زدند ٥٣

وَ حِيلَ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ (٥٤)

و میان ایشان و میان آنچه بدان هوس داشتند (دنیا) جدایی افتاد همانطور که با پیروانشان از پیش رفتار شد همانا ایشان در شک و تردید بودند ٥٤

سوره فاطر - ۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱)

سپاس الله را که پدید آورنده آسمانها و زمین است، فرشتگان را فرستادگانی با بالهای دوگانه و سه گانه و چهارگانه قرار می دهد، در خلقت هر آنچه بخواهد را می افزاید، همانا الله بر همه چیز تواناست ۱
مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَ مَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲)

هر آنچه الله از رحمتش برای مردم بگشاید بعد از آن باز دارنده ای وجود ندارد و آنچه باز دارد پس رساننده ای برای آن بعد از او نیست، او شوکتمند حکیم است ۲
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (۳)

ای مردم نعمت الله بر شما را به یاد آورید، آیا غیر الله آفریننده ای است؟ شما را از آسمان و زمین رزق می دهد، صاحب قدرتی جز او نیست پس به کجا منحرف می گردید؟ ۳
وَ إِن يَكذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۴)

و اگر تو را (ای محمد) دروغ شمارند، همانا فرستادگان پیش از تو دروغ شمرده شدند و به سوی الله بازگشت همه کارها است ۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ لَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ (۵)
ای مردم، همانا وعده الله حقی است پس شما را زندگی دنیا فریب ندهد و فریبنده (شیطان) شما را درباره الله فریب ندهد ۵

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ (٦)

همانا شیطان (نابودگر) برای شما دشمنی آشکار است پس او را (قویاً) دشمن بگیرید جز این نیست که (شیطان) گروه خویش را دعوت می کند تا از یاران آتش سوزان (جهنم) شوند ۶

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ (٧)

کسانیکه کُفر ورزیدند برای ایشان عذابی سخت است و کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند برای ایشان آمرزش و مُزدی بزرگ است ۷

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (٨)

آیا کسی که بدی کارهایش برای او آراسته شد و آن را نیکو می پندارد (هدایت یافته است) پس همانا هر کس گمراهی بخواهد الله گمراهش می کند و هر کس هدایت بخواهد (الله) هدایتش می کند پس (ای محمد) جان خود را به خاطر ایشان هلاک نکن، همانا الله بدانچه انجام می دهند داناست ۸

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ (٩)

الله آن کسی است که بادهای را فرستاد تا ابرها را برانگیزاند پس آنها را به سوی سرزمین مُرده رانندیم و زمین را بدان بعد از مرگش زنده کردیم، برانگیختن (شما در روز قیامت) اینچنین است ۹

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَ مَكْرٌ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ (١٠)

هر کس جویای عزّت است پس عزّت همگی به الله اختصاص دارد و به سوی او سخنان پاک بالا می رود و اعمال نیک آن را بالاتر می برد و کسانیکه نقشه های زشت کشیدند برای ایشان عذابی سخت است و نقشه آنان حتماً تباه است ۱۰

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (١١)

و الله شما را از خاک سپس از نطفه خلق کرد سپس شما را جفت هایی قرار داد و ماده‌ای بارور نگردد و بارش را جز با دانش او (الله) نمی نهد، هیچ شخص سالمندی عمر طولانی پیدا نمی کند و از عمر او کاسته نمی شود مگر مقرر شده است، همانا این برای الله آسان است ۱۱

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَ مِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَ تَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَ تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۲)

و دو دریا یکسان نیستند، این یک شیرین و گوارا و نوشیدن آن گواراست و آن (دیگری) شور و تلخ است، از هر یک گوشت تازه می خورید و زینتی استخراج می کنید که آن را می پوشید و کشتی ها را در دریا رانده می بینی تا از فضل آن بجوید و تا شاید سپاس گزارید ۱۲

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ (۱۳)

شب را در روز فرو می برد و روز را در شب فرو می برد و خورشید و ماه را رام گرداند، هر کدام تا مهلتی تعیین شده روان هستند، این پروردگار شما است، برای او پادشاهی است و کسانی که جز او صدا می زنید مالک پوست هسته خرمایی هم نیستند ۱۳

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَ لَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَ لَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ (۱۴)

اگر آنها را صدا بزنی، ندای شما را نمی شنوند و اگر می شنیدند شما را پاسخ نمی گفتند و روز قیامت به شرک شما کفر ورزند و تو را هیچکس به مانند (الله) کاردان باخبر نمی سازد ۱۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَ اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (۱۵)

ای مردم شما نیازمندان به الله هستید و الله بی نیاز ستوده است ۱۵

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَ يَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ (۱۶)

اگر بخواهد شما را می برد و خلقتی جدید را می آورد ۱۶

وَمَا ذُكِرَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ (۱۷)

و این برای الله شوکتمند سخت نیست ۱۷

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَآ لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَ لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ مَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ (۱۸)

و باربرنده ای بار (گناه) دیگری را بر ندارد و اگر باربری کسی را به سوی بار خود صدا بزند از بار او چیزی برداشته نمی شود و اگرچه او خویشاوند باشد، جز این نیست که (ای محمد) کسانی که پروردگار خویش را در نهان می ترسند و نماز را به پای می دارند هشدار می دهی و هر کس پاکی جوید پس جز این نیست که به سود خود پاک شده است و به سوی الله بازگشت است ۱۸

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَ الْبَصِيرُ (۱۹)

کر و بینا یکسان نیستند ۱۹

وَ لَا الظُّلُمَاتُ وَ لَا النُّورُ (۲۰)

و تاریکی ها و روشنایی ۲۰

وَ لَا الظُّلُّ وَ لَا الْحَرُورُ (۲۱)

و نه سایه و نه گرما ۲۱

وَ مَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَ لَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَ مَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ (۲۲)

و زندگان و مُردگان یکسان نیستند، همانا الله هر کس را بخواهد شنوا می سازد و تو (ای محمد) آنان که در قبرها هستند را شنوا نمی سازی ۲۲

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ (۲۳)

(ای محمد) جز این نیست که تو هشدار دهنده هستی ۲۳

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ نَذِيرًا وَ إِن مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ (۲۴)

همانا ما تو را به حق بشارت دهنده و هشدار دهنده فرستادیم و هیچ اُمّتی نیست مگر آنکه در میان آنان هشدار دهنده ای وجود داشته است ۲۴

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَ بِالزُّبُرِ وَ بِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ (۲۵)

و اگر (ای محمد) تو را دروغ پنداشتند پس به درستی کسانی که پیش از ایشان بودند نیز دروغ شُمرند، فرستادگان ایشان با نشانیهای آشکار و با نامه های (الهی) و با کتاب روشنگر به سوی ایشان آمدند ۲۵

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (۲۶)

سپس کسانی که کُفر ورزیدند را گرفتار کردم پس کیفر من چگونه بود؟ ۲۶

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَ مِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَ

حُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَ غَرَابِيبُ سُودٌ (۲۷)

آیا ندیدی الله از آسمان آبی فرستاد پس بدان محصولات گوناگون رنگارنگ و از کوه ها خطوط و

رگه هایی سفید و سرخ به رنگ های مُختلف و سیاه پُر رنگ پدید آورده ایم ۲۷

وَ مِنَ النَّاسِ وَ الدَّوَابِّ وَ الْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ

عَزِيزٌ غَفُورٌ (۲۸)

و از (میان) مردم و جُنبدگان و دام ها نیز همانطور رنگ هایشان مختلف است، جز این نیست که از

میان بندگان الله تنها دانشمندان (به کلام الهی) از الله می ترسند، همانا الله شوکتمند آمرزنده است ۲۸

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَ عَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

(۲۹)

همانا کسانی که کتاب الله را تلاوت می کنند و نماز را به پای می دارند و از آنچه به ایشان رزق داده ایم

پنهان و آشکار می بخشند به تجارتی امید دارند که هرگز نابود نشود ۲۹

لِيُوقِفَهُمْ أَجْرَهُمْ وَ يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ (۳۰)

تا پاداش ایشان را (الله) به تمام بپردازد و از فُزونی خویش ایشان را بیفزاید، همانا او آمرزنده سپاسگزار

است ۳۰

وَ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ (۳۱)

و آنچه به سوی تو (ای محمد) از کتاب (قرآن) وحی فرستادیم آن حق است، تصدیق کننده کتابهای الهی قبل از آن است، همانا الله به بندگان خویش آگاه و بیناست ۳۱

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُذِنُ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (۳۲)

سپس کتاب را ارث دادیم به کسانی که از بندگان خویش برگزیدیم پس از آنها برخی بر خود ستمکارند و از ایشان عده‌ای میانه رو هستند و از ایشان برخی پیشرو به سوی خوبی‌ها به اراده الله هستند، همانا این فزونی بزرگی است ۳۲

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ (۳۳)

باغ‌های (بهشت‌های) جاودان در آن داخل شوند، در آنها با زیورها و دستبند‌های طلا و مروارید آراسته شوند، لباس‌های ایشان در آن حریر است ۳۳

وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ (۳۴)

و (اهل بهشت) می‌گویند: سپاس الله را که از ما اندوه را برطرف کرد، همانا پروردگار ما آمرزنده سپاسگزاران است ۳۴

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَآ يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَ لَآ يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ (۳۵)

کسی که ما را در سرای جاویدان (بهشت) از لطف خویش ساکن ساخت، ما را در آن (بهشت) خستگی نرسد و ما را در آن رنجی نرسد ۳۵

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ (۳۶)

و کسانی که کفر ورزیدند آتش جهنم نصیب ایشان است، بر ایشان آتش تمامی ندارد پس (دائماً) مرگ را می‌چشند و از ایشان عذاب آتش کاسته نشود، اینچنین هر ناسپاسی را مجازات می‌کنیم ۳۶

وَ هُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحاً غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَ جَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ (۳۷)

و ایشان (اهل جهنم) در آن ناله می کنند، پروردگارا: ما را (از آتش جهنم) بیرون بیاور تا عمل شایسته انجام دهیم غیر آنچه در گذشته انجام می دادیم، آیا شما را عُمر ندادیم تا در آن هر کس که اهل پند گرفتن است متوجه گردد؟ و شما را هشدار دهندگانی آمد پس (عذاب همیشگی جهنم را) بچشید که یآوری برای ستمگران نیست ۳۷

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۳۸)

همانا الله دانای ناپیدای آسمانها و زمین است، همانا او دانا به درون سینه هاست ۳۸

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ لَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَ لَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا (۳۹)

او کسی است که شما را جانشینانی در زمین قرار داد پس هر کس کُفر ورزد پس کُفر او به زیان خود اوست و کافران را کُفرشان نزد پروردگارشان جز خشم نیفزاید و کافران را کُفرشان جز زیان نیفزاید ۳۹

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا (۴۰)

ای محمد) بگو: آیا شریکان خویش را دیدی کسانی که جز الله صدا می‌زدید به من نشان دهید چه چیز از زمین خلق کرده اند یا آیا آنان را در آسمانها شراکتی است یا آیا به ایشان کتابی دادیم پس بر نشانه ای

از آن هستند؟ بلکه ستمکاران بعضی از ایشان به بعضی جز فریب وعده نمی‌دهند ۴۰

إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَ لَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا (۴۱)

همانا الله آسمانها و زمین را نگاه می دارد از آنکه بیفتند و اگر بیفتند آنها را کسی به جز الله نگاه ندارد،

همانا او بُردبار آمرزنده است ۴۱

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا (۴۲)

و به الله سخت‌ترین سوگندهای خویش را یاد کردند که اگر هشدار دهنده ای برای ایشان بیاید قطعاً از هر اُمّی هدایت یافته تر باشند پس هنگامی که هشدار دهنده ای برای ایشان آمد ایشان را جز فرار نیفزود ۴۲

اسْتِكْبَاراً فِي الْأَرْضِ وَ مَكْرَ السَّيِّئِ وَ لَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّةَ الْأُولِينَ
فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلاً وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلاً (۴۳)

(از روی) کبر ورزی در زمین و نقشه زشت، و نقشه زشت جز دامن صاحبش را نگیرد پس آیا جز شیوه پیشینیان را انتظار می کشند؟ پس هرگز در شیوه الله تبدیل نخواهی یافت و هرگز در شیوه الله دگرگونی نخواهی یافت ۴۳

أ وَ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ مَا كَانَ
اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيماً قَدِيراً (۴۴)

آیا در زمین گردش نکرده اند تا نگاه کنند سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند چگونه بود در حالیکه آنها از ایشان نیرومندتر بودند و هیچ چیز نه در آسمانها و نه در زمین الله را ناتوان نمی سازد، همانا او دانا و تواناست ۴۴

وَ لَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَ لَكِنْ يُؤَخَّرُهُمْ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى فإِذَا
جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيراً (۴۵)

و اگر الله مردم را به سزای آنچه فراهم کرده اند مؤاخذه می کرد بر روی زمین جنبنده ای باقی نمی گذاشت و لیکن مدّت (عمر) ایشان را تا مهلتی تعیین شده به تأخیر می اندازد پس هنگامی که مهلت ایشان فرا رسد پس الله به (حال) بندگان خویش بیناست ۴۵

سوره یس - ۳۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

یس (۱)

یس ۱

وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ (۲)

قرآن حکیم ۲

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۳)

همانا تو (ای محمد) از فرستادگان هستی ۳

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۴)

بر راهی پایدار ۴

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (۵)

(قرآن) نازل شده شوکتمند مهربان (است) ۵

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ (۶)

تا (بدین قرآن) قومی را هشدار دهی که پدران ایشان هشدار داده نشدند پس ایشان غافل هستند ۶

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۷)

مسئلاً گفتار حق (قرآن) بر ایشان آمد اما ایشان ایمان نمی آورند ۷

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ (۸)

همانا ما بر گردن های ایشان (گناهکاران) زنجیرهایی قرار می دهیم که تا زیر چانه هاست به طوری که

سرهایشان را بالا نگاه داشته اند ۸

وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ (۹)

و پیش روی ایشان سدّی را قرار دادیم و از پشت سر ایشان سدّی است و حائل را میان ایشان قرار دادیم پس ایشان نمی بینند ۹

و سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰)

و بر ایشان یکسان است که ایشان را (ای محمّد) هشدار دهی یا هشدار ندهی، ایمان نمی آورند ۱۰

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَ حَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشَّرَهُ بِمَغْفِرَةٍ وَ أَجْرٍ كَرِيمٍ (۱۱)

جز این نیست که آنکس را که ذکر (قرآن) را پیروی می کند و از (الله) مهربان در نهان می ترسد را هشدار می دهی پس او را به آمرزش و مُزدی گرامی نوید ده ۱۱

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَ نَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَ آثَارَهُمْ وَ كُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ (۱۲)

همانا ما مُردگان را زنده می کنیم و آنچه (از اعمالشان) پیش فرستادند و آنچه از ایشان بر جای مانده را می نویسیم و هر چیزی را در جایگاهی آشکار شمرده ایم ۱۲

وَ أَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (۱۳)

و برای ایشان مثل یاران آن شهر را بزن، هنگامی که فرستادگان به آنجا آمدند ۱۳

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ (۱۴)

هنگامی که به سوی ایشان دو نفر (از فرستادگان) را ارسال کردیم پس آنها را دروغ شُمرند پس ایشان را به سوّمین نفر حمایت کردیم پس گفتند: همانا ما به سوی شما فرستادگان هستیم ۱۴

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَ مَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ (۱۵)

گفتند: شما جز مردی مانند ما نیستید و (الله) مهربان چیزی را نازل نکرده است و شما دروغگو هستید

۱۵

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ (۱۶)

(فرستادگان) گفتند: پروردگار ما می داند، همانا ما به سوی شما یقیناً فرستاده شده ایم ۱۶

وَ مَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۱۷)

و بر عهده ما جز ابلاغ (رساندن) پیام آشکار (الله) نیست ۱۷

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ لَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۸)

گفتند: همانا ما شما را به فال بد گرفتیم، اگر کوتاه نیایید شما را سنگسار می کنیم قطعاً از سوی ما به

شما شکنجه ای دردناک خواهد رسید ۱۸

قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ أ إِنْ دُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ (۱۹)

(فرستادگان) گفتند: بد یمنی شما همراه خود شماست، آیا اگر پندتان دهند (به فال بد می گیرید؟) بلکه

شما گروهی متجاوز هستید ۱۹

وَ جَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (۲۰)

و مردی از انتهای شهر آمد که می دوید، گفت: ای قوم من فرستادگان را پیروی کنید ۲۰

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَ هُمْ مُهْتَدُونَ (۲۱)

آنان را که از شما مُزدی نمی خواهند و ایشان هدایت یافته هستند را پیروی کنید ۲۱

وَ مَا لِي لَآ أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۲۲)

و مرا چه شود که آنکس که مرا خلق کرد و به سوی او بازگردانده می شوید را عبادت نکنم ۲۲

أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُعْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئاً وَ لَآ يُنْقِذُونَ (۲۳)

آیا جز او صاحب قدرتی برگزینم که اگر (الله) مهربان برای من رنجی را اراده کند شفاعت ایشان مرا به

چیزی بی نیاز نگرداند و نه نجاتم می دهند؟ ۲۳

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۲۴)

همانا من در آن هنگام در گمراهی آشکار هستم ۲۴

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ (۲۵)

همانا من به پروردگار شما ایمان آوردم پس بشنوید ۲۵

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (۲۶)

گفته شد: به باغ (بهشت) داخل شو، گفت: ای کاش قوم من می دانستند ۲۶

بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ (۲۷)

که من را پروردگارم آمرزید و مرا از (افراد) ارجمند قرار داد ۲۷

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ (۲۸)

و بر قوم او بعد از او لشگریانی از آسمان نفرستادیم و (بنای) فرستادن هم نداشتیم ۲۸

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ (۲۹)

تنها یک فریاد (مرگبار) کافی بود و آنگاه همه در جا خاموش و بی جان افتادند ۲۹

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۳۰)

ای افسوس بر بندگان که آنها را فرستاده ای نیامد جز آنکه او را مسخره می کردند ۳۰

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ (۳۱)

آیا ندیدند پیش از ایشان قوم های گذشته را نابود کردیم که همانا ایشان به سويشان باز نمی گردند ۳۱

وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ (۳۲)

و هر آینه همگی با هم نزد ما حاضر می شوید ۳۲

وَ آيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ (۳۳)

و نشانه ای برای ایشان زمین مُرده است که آن را زنده کردیم و از آن دانه را بیرون آوردیم که از آن

می خورند ۳۳

وَ جَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَ فَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ (۳۴)

و در آن باغ هایی از نخلستانها و تاکستانها قرار دادیم و در آن چشمه ها را روان کردیم ۳۴

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَ مَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَ فَلَا يَشْكُرُونَ (۳۵)

تا از محصول آن بخورند و از آنچه دستهای ایشان به عمل آورده است، آیا (با هم) سپاسگزاری نخواهند

کرد؟ ۳۵

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ مِمَّا لَا يَعْلَمُونَ (۳۶)

مُنزه است آنکه همه جفت ها را خلق کرد از آنچه زمین می رویاند و از خود ایشان و از آنچه نمی دانند

۳۶

وَ آيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ (۳۷)

و شب نشانه ای برای آنهاست که از آن روز را برگنیم پس آنگاه آنان در تاریکی ها فرو می روند ۳۷

وَ الشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۳۸)

و خورشید به سوی قرارگاههای خود روان است، این اندازه گیری (الله) شوکتمند داناست ۳۸

وَ الْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ (۳۹)

و برای ماه منزلگاه هایی را تعیین کردیم که به صورت شاخک خشک خوشه خرما به حالت قبلی خود

باز گردد ۳۹

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَ لَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (۴۰)

و خورشید به ماه نمی رسد و شب از روز پیشی نمی گیرد و هر کدام در مسیری در حرکت هستند ۴۰

وَ آيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ (۴۱)

و نشانه ای برای ایشان است، همانا ما نسل ایشان را در کشتی انباشته سوار کردیم ۴۱

وَ خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ (۴۲)

و برای ایشان مانند آن چیزی را خلق کردیم که بر آن سوار می شوند ۴۲

وَ إِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَ لَا هُمْ يُنْقَذُونَ (۴۳)

و اگر بخواهیم ایشان را غرق می سازیم تا بر ایشان فریادرسی نباشد و نجات نیابند ۴۳

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَ مَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ (۴۴)

مگر رحمت ما که تا زمانی بهره (ایشان) است ۴۴

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَ مَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۴۵)

و هنگامی که به ایشان گفته شود: از آنچه پیش روی شما و آنچه پشت سر شما است (اعمالتان)

بپرهیزید تا مورد رحم قرار گیرید، (قبول نمی کنند) ۴۵

وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (۴۶)

و نشانه‌ای از نشانه‌های پروردگارشان به ایشان نمی آید جز از آن رویگردان هستند ۴۶

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَمْ نُطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٤٧)

و هنگامی که به ایشان گفته شود: (در راه الله) از آنچه الله به شما رزق داده است ببخشید کسانی که
کفر ورزیدند به آنان که ایمان آوردند، می‌گویند: آیا کسی را خوراک دهم که اگر الله می‌خواست او را غذا
می‌داد؟ شما جز در گمراهی آشکار نیستید ٤٧

وَ يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤٨)

و (کافران) می‌گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ٤٨

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَ هُمْ يَخِصِّمُونَ (٤٩)

جز یک فریاد (مرگبار) را انتظار نخواهند کشید که ایشان را فرا بگیرد در حالی که با هم ستیزه می‌کنند
٤٩

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَ لَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ (٥٠)

پس (فرصت) وصیتی را نخواهند داشت و (فرصت) بازگشت به سوی خانواده خویش را نمی‌یابند ٥٠

وَ نَفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ (٥١)

و در شیپور دمیده شود پس ناگهان ایشان از گورها به سوی پروردگار خویش می‌شتابند ٥١

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ (٥٢)

(کافران) گویند: وای بر ما چه کسی ما را از قبرهایمان برانگیخت، این است آنچه (الله) مهربان وعده داد
و فرستادگان راست گفتند ٥٢

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ (٥٣)

آن جز یک فریاد نیست که ناگهان همگی با هم نزد ما حاضر می‌شوند ٥٣

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئاً وَ لَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٥٤)

پس امروز بر کسی چیزی ستم نشود و جز آنچه انجام می‌دادید جزا داده نمی‌شوید ٥٤

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ (٥٥)

همانا یاران باغ (بهشت) امروز در شادمانی هستند ۵۵

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِنُونَ (۵۶)

ایشان و همسرانشان در سایه هایی بر تخت ها تکیه زده اند ۵۶

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَ لَهُمْ مَا يَدَّعُونَ (۵۷)

در آنجا برای ایشان انواع میوه ها و هر چه بخواهند وجود دارد ۵۷

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ (۵۸)

سلامتی که دستوری از جانب پروردگارِ مهربان است ۵۸

وَ اِمْتَاذُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ (۵۹)

و امروز ای مجرمان (گناهکاران) جدا شوید ۵۹

أَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (۶۰)

آیا با شما ای فرزندان آدم عهد نبستم که شیطان (نابودگر) را عبادت نکنید، همانا او برای شما دشمنی

آشکار است؟ ۶۰

وَ اَنْ اَعْبُدُونِي هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (۶۱)

و آنکه مرا عبادت کنید، این جایگاه پایدار است ۶۱

وَ لَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا اَ فَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ (۶۲)

و مسلماً (شیطان) از شما گروهی بسیار را گمراه کرد، آیا تعقل نمی کردید؟ ۶۲

هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ (۶۳)

این همان جهنم است که وعده داده می شدید ۶۳

اَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ (۶۴)

امروز عذاب را بدانچه کفر می ورزیدید بچشید ۶۴

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ اَفْوَاهِهِمْ وَ تُلْكُمْنَا اَيْدِيَهُمْ وَ تَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ (۶۵)

امروز بر دهان های ایشان (گناهکاران) مُهر می زنیم و با ما دستهایشان سخن می گویند و پاهایشان
بدآنچه فراهم می کردند گواهی می دهند ۶۵

و لَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ (۶۶)

و اگر بخواهیم چشمهای ایشان را از بین می بریم، (و اگر بخواهند) به سوی راه (هدایت) پیشی گیرند
پس چگونه ببینند؟ ۶۶

و لَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مَوْجِيًا وَلَا يَرْجِعُونَ (۶۷)

و اگر بخواهیم قطعاً ایشان را بر جای خود مسخ می کنیم پس نتوانند پیش بروند و نه (به عقب) بازگردند
۶۷

و مَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَ فَلَا يَعْقِلُونَ (۶۸)

و هر کس را عُمر طولانی بدهیم او را در خلقت بکاهیم (که ناتوان شود)، آیا تعقل نمی کنند؟ ۶۸

و مَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَ مَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَ قُرْآنٌ مُّبِينٌ (۶۹)

و ما به او (محمد) شعر نیاموختیم و (شعر سُرائی) در خور او نیست، آن جز یادآوری و قرآنی روشنگر
نیست ۶۹

لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَ يَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ (۷۰)

تا (ای محمد) آن کس را که زنده است را هشدار بدهی و گفتار حق بر کافران مُسلم گردد ۷۰

أ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ (۷۱)

آیا ندیدند که ما برای ایشان از قدرت خود چهارپایانی را خلق کردیم پس ایشان بر آنها اختیار دارند؟ ۷۱

وَ دَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَ مِنْهَا يَأْكُلُونَ (۷۲)

و برای ایشان (چهارپایان را) رام کردیم پس هم سوارشان می شوند و (هم) از آنها می خورند ۷۲

وَ لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ مَشَارِبٌ أَ فَلَا يَشْكُرُونَ (۷۳)

و در چهارپایان برای ایشان سودها و نوشیدنی هایی است پس چرا سپاسگزاری نمی کنید؟ ۷۳

وَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُم يُنصَرُونَ (۷۴)

و جز الله صاحب قدرت هایی گرفتند تا شاید (ایشان) یاری شوند ۷۴

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَ هُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ (۷۵)

و (آن صاحب قدرت‌ها) ایشان را نمی‌توانند یاری کنند و (روز قیامت) برای ایشان لشگریانی احضار شده

هستند ۷۵

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنََّّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ (۷۶)

پس تو را (ای محمد) سخن ایشان اندوهگین نسازد، همانا آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار

می‌سازند را می‌دانیم ۷۶

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ (۷۷)

آیا انسان ندیده است که ما او را از نطفه ای خلق کردیم پس اکنون او دشمنی آشکار است؟ ۷۷

وَ ضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ (۷۸)

و (انسان کافر) برای ما مثلی آورد و خلقت خود را فراموش کرد، گفت: کیست که استخوان هایی که در

خاک پوسیده شده اند را زنده کند؟ ۷۸

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ هُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (۷۹)

(ای محمد) بگو: کسی که نخستین بار آنها را خلق کرد ایشان را زنده می‌کند و او به هر آفرینشی

دانا است ۷۹

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ (۸۰)

کسی که برای شما از درخت سبز آتشی را قرار داد، آنگاه شما از آن آتش روشن می‌کنید ۸۰

أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِنْهُمْ بَلَىٰ وَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (۸۱)

آیا آن کسی که آسمانها و زمین را خلق کرد توانا نیست بر آنکه به مانند ایشان را خلق کند، بلی و او

(الله) آفریننده داناست ۸۱

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۸۲)

جز این نیست فرمان او (الله) هنگامی که چیزی را اراده کند، گوید: بشو پس بشود ۸۲

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۳)

مُنزه است آنکه پادشاهی همه چیز به دست اوست و به سوی او بازگردانده می شوید ۸۳

سوره صافات - ۳۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِنام الله بخشنده مهربان

وَ الصَّافَّاتِ صَفًّا (۱)

(سوگند) به صف بستگان ۱

فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا (۲)

پس (سوگند) به ندا دهندگان ۲

فَالثَّالِيَاتِ ذِكْرًا (۳)

و (سوگند) به تلاوت کنندگان ذکر ۳

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ (۴)

همانا پروردگار شما یکتاست ۴

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ رَبُّ الْمَشَارِقِ (۵)

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و پروردگار مشرق هاست ۵

إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ (۶)

همانا آسمان دنیا را به زیور ستارگان آراسته نمودیم ۶

وَ حِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ (۷)

و از هر شیطان (نابودگر) گردنکشی آن را حفظ کردیم ۷

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ يُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ (۸)

به سران بالا (عالم بالا) نمی‌توانند گوش فرا دهند و از هر سویی (تیرهای شهاب به آنها) پرتاب شوند ۸

دُخُوراً وَ لَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ (۹)

رانده شوند و برای ایشان عذابی دائمی است ۹

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ (۱۰)

جز آنکه چیزی را برُبايد که به دنبال او شهابی شکافنده روان گردد ۱۰

فَاسْتَفْتِهِمْ أَ هُمْ أَشَدُّ خَلْقاً أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ (۱۱)

پس از ایشان بپرس، آیا آنان در خلقت قویتر هستند یا آنچه ما خلق کردیم؟ همانا ایشان را از

گلی بهم چسبیده شده خلق کردیم ۱۱

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ (۱۲)

بلکه تو (ای محمد) در شگفتی و آنها مسخره می‌کنند ۱۲

وَ إِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ (۱۳)

و هنگامی که پند داده شوند، متذکر نمی‌گردند ۱۳

وَ إِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ (۱۴)

و هنگامی که نشانه ای را ببینند به مسخره می‌گیرند ۱۴

وَ قَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (۱۵)

و (کافران) گفتند: این جز جادویی آشکار نیست ۱۵

أ إِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَاباً وَ عِظَاماً أ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ (۱۶)

آیا زمانی که مُردیم و خاک و استخوانها شدیم، آیا ما برانگیخته می‌شویم؟ ۱۶

أ وَ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ (۱۷)

آیا پدران پیشین ما (نیز برانگیخته می‌شوند)؟ ۱۷

قُلْ نَعَمْ وَ أَنْتُمْ دَاخِرُونَ (۱۸)

(ای محمد) بگو: آری و شما در آن (روز) خوار خواهید شد ۱۸

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ (۱۹)

پس جز این نیست که این یک فریاد است پس بناگاه ایشان می نگرند ۱۹

و قَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ (۲۰)

و (کافران) گفتند: وای بر ما این روز جزاست ۲۰

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۲۱)

این روز جدا شدن است که آن را دروغ می پنداشتید ۲۱

احْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ أَزْوَاجَهُمْ وَ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ (۲۲)

آنان را و همسران ایشان که ستم کردند را گرد آورید و آنچه را که عبادت می کردند ۲۲

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ (۲۳)

جز الله (گرد آورید)، پس ایشان را به سوی دوزخ راهنمایی کنید ۲۳

وَ قِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ (۲۴)

و ایشان را نگاه دارید، همانا ایشان مسئول هستند ۲۴

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ (۲۵)

شما را چه شود همدیگر را یاری نمی کنید؟ ۲۵

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ (۲۶)

بلکه امروز تسلیم شده هستید ۲۶

وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (۲۷)

و بعضی از بعضی می پرسند ۲۷

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ (۲۸)

(پیروان) می گویند: همانا شما بودید که ما را اجبار می کردید ۲۸

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (۲۹)

(رهبران) می گویند: بلکه شما (خودتان) مؤمن نبودید ۲۹

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ (۳۰)

و ما را بر شما تسلطی نبود بلکه شما گروهی سرکش بودید ۳۰

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰئِقُونَ (۳۱)

پس گفتار حق پروردگاران بر ما آمد، همانا ما چشنده عذاب هستیم ۳۱

فَأَعْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ (۳۲)

پس اگر شما را گمراه کردیم همانا ما گمراه بودیم ۳۲

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ (۳۳)

پس ایشان در آن روز در عذاب شریک هستند ۳۳

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفَعُلُ بِالْمُجْرِمِينَ (۳۴)

همانا با مجرمان (گناهکاران) چنین می کنیم ۳۴

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ (۳۵)

همانا آنان بودند که وقتی به ایشان گفته می شد: صاحب قدرتی جز الله نیست، کبر می ورزیدند ۳۵

وَيَقُولُونَ أَ إِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ (۳۶)

و (کافران) می گفتند: آیا ما صاحب قدرت های خویش را بخاطر شاعری دیوانه رها کنیم؟ ۳۶

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَ صَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ (۳۷)

بلکه او (محمد) با حق آمد و فرستادگان را تصدیق کرد ۳۷

إِنَّكُمْ لَذَٰئِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ (۳۸)

همانا شما چشنده عذاب دردناک خواهید بود ۳۸

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۳۹)

و مجازات نخواهید شد مگر به آنچه انجام می دادید ۳۹

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ (۴۰)

بجز بندگان مخلص الله ۴۰

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ (٤١)

برای ایشان رزقی مشخص است ۴۱

فَوَاكِهَ وَهُم مُّكْرَمُونَ (٤٢)

پس انواع میوه ها (نصیبشان است) و آنان (افراد) گرامی شده هستند ۴۲

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (٤٣)

در باغهای پُر نعمت ۴۳

عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ (٤٤)

بر تخت های رو در رو ۴۴

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ (٤٥)

بر ایشان جامی از نوشیدنی پاکیزه می گردانند ۴۵

بِيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ (٤٦)

نوشیدنی سفید که برای (افراد) نوشنده لذت است ۴۶

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ (٤٧)

در آن تباهی عقل نیست و از آن مست نشوند ۴۷

وَ عِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ (٤٨)

و نزد ایشان چشم نوازانی دلبسته وجود دارند ۴۸

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ (٤٩)

گویا آنان مرواریدهای سفیدی هستند ۴۹

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (٥٠)

پس بعضی از ایشان (اهل بهشت) از بعضی سؤال می پرسند ۵۰

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ (٥١)

گوینده ای از ایشان می گوید: همانا مرا همنشینی بود ۵۱

يَقُولُ أ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ (٥٢)

(او) می گفت: همانا واقعاً تو (رستاخیز) را قبول داری ٥٢

أ إِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَاباً وَ عِظَاماً أ إِنَّا لَمَدِينُونَ (٥٣)

آیا هنگامی که مُردیم و خاک و استخوانها شدیم، آیا (پس از رستاخیز) ما مجازات می شویم؟ ٥٣

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ (٥٤)

(اهل بهشت) گفت: آیا شما (از او) اطلاع دارید؟ ٥٤

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ (٥٥)

پس اطلاع یافت و او را در میان دوزخ دید ٥٥

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لِتُردِّينَ (٥٦)

(اهل بهشت) گفت: به الله سوگند، همانا نزدیک بود مرا هلاک کنی ٥٦

وَ لَوْ لَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ (٥٧)

و اگر نعمت پروردگارم نبود قطعاً از (افراد) احضار شده (در جهنم) بودم ٥٧

أ فَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ (٥٨)

حال، ما را دیگر مرگی نیست ٥٨

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى وَ مَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ (٥٩)

جز مرگ نخستین و ما عذاب نخواهیم شد ٥٩

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (٦٠)

همانا این پیروزی بزرگ است ٦٠

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ (٦١)

پس (افراد) عمل کننده باید به مانند این عمل کنند ٦١

أ ذَلِكَ خَيْرٌ نُزْلاً أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ (٦٢)

آیا این پذیرایی بهتر است یا درخت زقوم؟ ٦٢

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ (٦٣)

همانا ما آن (درخت) را عذابی برای ستمکاران قرار دادیم ۶۳

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ (٦٤)

همانا آن درختی است که از اعماق دوزخ می روید ۶۴

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ (٦٥)

شکوفه آن همچون سرهای شیاطین (نابودگران) است ۶۵

فَأِنَّهُمْ لَأَكْلُونَ مِنْهَا فَمَا لِيُونِ مِنْهَا الْبُطُونَ (٦٦)

پس ایشان قطعاً از آن می خورند پس شکم ها را از آن پُر می سازند ۶۶

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ (٦٧)

بعد همانا بر آن آبی از آب جوشان است ۶۷

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ (٦٨)

و بعد از آن قطعاً به آتش (دوزخ) بازگردانده می شوند ۶۸

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ (٦٩)

همانا ایشان گرد (آئین) پدران خویش در آمدند ۶۹

فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ (٧٠)

و ایشان دنباله رو آنان بودند ۷۰

و لَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ (٧١)

و مسلماً پیش از ایشان بیشتر پیشینیان گمراه شدند ۷۱

و لَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ (٧٢)

و مسلماً در میان ایشان (افراد) هشدار دهنده ای فرستادیم ۷۲

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ (٧٣)

پس نگاه کن سرانجام (اقوام) هشدار داده شده چگونه شد ۷۳

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ (٧٤)

جز بندگان مُخلص الله ٧٤

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ (٧٥)

و مسلماً نوح ما را ندا داد، چه خوب اجابت کننده بودیم ٧٥

و نَجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (٧٦)

و او را با خاندانش از اندوه بزرگ نجات دادیم ٧٦

و جَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (٧٧)

و نسل او را از (افراد) باقی مانده قرار دادیم ٧٧

و تَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (٧٨)

و در نسل‌های بعد (آیندگان) از وی (نام نیک) بر جای نهادیم ٧٨

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ (٧٩)

سلام بر نوح در میان جهانیان ٧٩

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (٨٠)

همانا ما پاداش به نیکوکاران می دهیم ٨٠

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (٨١)

همانا او (نوح) از بندگان مؤمن ما بود ٨١

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ (٨٢)

سپس دیگران را غرق نمودیم ٨٢

وَ إِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ (٨٣)

و همانا از پیروان او ابراهیم بود ٨٣

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (٨٤)

آنگاه که به سوی پروردگار خویش با دلی پاک آمد ٨٤

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَ قَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ (۸۵)

هنگامی که به پدر خویش و قومش گفت: چه چیز را عبادت می کنید؟ ۸۵

أَفِإِن كَأَلِهَتِهِ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ (۸۶)

آیا به دروغ جز الله صاحب قدرت های دیگر را می خواهید؟ ۸۶

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۸۷)

پس در خصوص پروردگار جهانیان چه تصور می کنید؟ ۸۷

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ (۸۸)

پس (ابراهیم) با دقت در ستارگان نگریست ۸۸

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ (۸۹)

و (ابراهیم) گفت: همانا من بیمار هستم ۸۹

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ (۹۰)

پس (قوم او) از او روی گرداندند و برگشتند ۹۰

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (۹۱)

و (ابراهیم) به سوی صاحب قدرت های ایشان رفت و گفت: چرا غذا نمی خورید؟ ۹۱

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِفُونَ (۹۲)

شما را چه شود که سخن نمی گویند؟ ۹۲

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا بِالْيَمِينِ (۹۳)

پس سراغ (بُت های) ایشان رفت، ضربه های سخت بر آنها کوبید ۹۳

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ (۹۴)

و (کافران) به سوی او (ابراهیم) شتابان روی آوردند ۹۴

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ (۹۵)

(ابراهیم) گفت: آیا آنچه را تراشیده اید را عبادت می کنید؟ ۹۵

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (۹۶)

در حالیکه الله شما را و هر چه را می سازید را آفریده است ۹۶

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ (۹۷)

(کافران) گفتند: برای او آتشگاهی بسازید و او را در آتش بیفکنید ۹۷

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ (۹۸)

و خواستند برای او نیرنگی فراهم کنند پس ایشان (کافران) را خوار کردیم ۹۸

و قَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَّهْدِينِ (۹۹)

و (ابراهیم) گفت: همانا به سوی پروردگارم می روم، بزودی مرا هدایت کند ۹۹

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۰۰)

پروردگارا: به من (فرزندان) شایسته عطا کن ۱۰۰

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ (۱۰۱)

پس بشارت پسر بُردباری را به او دادیم ۱۰۱

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ

مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ (۱۰۲)

پس هنگامی که با او به حدّ تلاش (کار و کوشش) رسید، (ابراهیم) گفت: ای پسر من در خواب

دیدم که سر تو را می بُرم پس نگاه کن که رأی تو چیست؟ گفت: ای پدر آنچه را فرمان (از سوی الله)

داده می شوی را انجام ده، بزودی مرا اگر الله بخواهد از (افراد) شکیبای خواهی یافت ۱۰۲

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَ تَلَّهٗ لِجَبِينِ (۱۰۳)

پس چون هر دو (به امر الله) تسلیم شدند او را به پیشانی (در خاک) افکند ۱۰۳

وَ نَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ (۱۰۴)

و او (ابراهیم) را ندا دادیم، ای ابراهیم ۱۰۴

قَدْ صَدَّقَتِ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۰۵)

به درستی رؤیایت را تأیید کردی، همانا ما (افراد) نیکوکار را اینچنین پاداش می‌دهیم ۱۰۵

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (۱۰۶)

همانا این قطعاً آزمایشی آشکار است ۱۰۶

وَ فَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ (۱۰۷)

و او را به ذبحی بزرگ (از جانب الله) فدیة دادیم ۱۰۷

وَ تَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۱۰۸)

و بر او در میان آیندگان (نام نیک) بر جای نهادیم ۱۰۸

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (۱۰۹)

سلام بر ابراهیم ۱۰۹

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۱۰)

اینچنین (افراد) نیکوکار را پاداش دهیم ۱۱۰

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۱)

همانا او از بندگان مؤمن ما بود ۱۱۱

وَ بَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۱۲)

و او را به اسحاق پیامبری از شایستگان نوید دادیم ۱۱۲

وَ بَارَكْنَا عَلَيْهِ وَ عَلَىٰ إِسْحَاقَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ (۱۱۳)

و بر ابراهیم و بر اسحاق برکت نهادیم و از نسل آنان بعضی نیکوکار و بعضی آشکارا بر خود ستمکارند

۱۱۳

وَ لَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ (۱۱۴)

و مسلماً بر موسی و هارون منت نهادیم ۱۱۴

وَ نَجَّيْنَاهُمَا وَ قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (۱۱۵)

و آنها را و قوم آنها را از اندوه بزرگ نجات دادیم ۱۱۵

وَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ (۱۱۶)

و ایشان را یاری کردیم پس ایشان چیره شدند ۱۱۶

وَ آتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ (۱۱۷)

و به ایشان کتابی روشنگر دادیم ۱۱۷

وَ هَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۱۱۸)

و آنها را به راهی راست هدایت کردیم ۱۱۸

وَ تَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرِينَ (۱۱۹)

و برای ایشان در میان آیندگان (نام نیک) بر جای نهادیم ۱۱۹

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ (۱۲۰)

سلام بر موسی و هارون ۱۲۰

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۲۱)

همانا ما اینچنین (افراد) نیکوکار را پاداش دهیم ۱۲۱

إِنَّهُمْ مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (۱۲۲)

همانا آنها از بندگان مؤمن ما بودند ۱۲۲

وَ إِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۱۲۳)

و همانا الیاس از فرستادگان بود ۱۲۳

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۲۴)

هنگامی که به قوم خود گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۲۴

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَ تَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ (۱۲۵)

آیا "بعل" را صدا می زنید و بهترین آفرینندگان را رها می کنید ۱۲۵

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ (۱۲۶)

الله پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شماست ۱۲۶

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (۱۲۷)

پس او را دروغ شُمرَدند و ایشان از (افراد) احضار شده (در جهنم) هستند ۱۲۷

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ (۱۲۸)

مگر بندگان مُخلص الله ۱۲۸

وَ تَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۱۲۹)

و برای او در آیندگان (نام نیک) بر جای نهادیم ۱۲۹

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (۱۳۰)

سلام بر ایاس ۱۳۰

إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرِي الْمُحْسِنِينَ (۱۳۱)

همانا ما اینچنین (افراد) نیکوکار را پاداش دهیم ۱۳۱

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (۱۳۲)

همانا او از بندگان مؤمن ما بود ۱۳۲

وَ إِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۱۳۳)

و همانا لوط از فرستادگان بود ۱۳۳

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ (۱۳۴)

هنگامی که او و همه خاندانش را نجات دادیم ۱۳۴

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ (۱۳۵)

مگر پیرزنی که هنگام عبور (مرد) ۱۳۵

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخِرِينَ (۱۳۶)

سپس دیگران را در هم کوبیدیم ۱۳۶

وَ إِنَّا لَنَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ (۱۳۷)

و همانا شما بر (خرابه های) ایشان صبحگاهان عبور می کنید ۱۳۷

و بِاللَّيْلِ أَمْ فَلَا تَعْقِلُونَ (۱۳۸)

و نیز شامگاهان، آیا نمی اندیشید؟ ۱۳۸

وَ إِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۱۳۹)

و همانا یونس از فرستادگان بود ۱۳۹

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (۱۴۰)

هنگامی که به سوی کشتی پُر فرار کرد ۱۴۰

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ (۱۴۱)

پس قُرعه کشی کردند پس (قُرعه) به نام او در آمد (و او را در نهایت در دریا افکندند) ۱۴۱

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَ هُوَ مُلِيمٌ (۱۴۲)

پس (نوعی) ماهی او را بلعید و او خودش را سرزنش می کرد ۱۴۲

فَلَوْ لَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ (۱۴۳)

پس اگر از (زمرهٔ افراد) تسبیح کننده نبود ۱۴۳

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۱۴۴)

قطعاً تا روزی که (مردم) برانگیخته شوند در شکم ماهی می ماند ۱۴۴

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَ هُوَ سَقِيمٌ (۱۴۵)

پس او را به خشکی افکندیم و بیمار بود ۱۴۵

وَ أَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ (۱۴۶)

و بر او بوته ای از کدو رویانیدیم ۱۴۶

وَ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ (۱۴۷)

و او را به سوی (جمعیت) صد هزار نفر یا بیشتر فرستادیم ۱۴۷

فَأَمَّنُوا فَمَرَّغْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ (۱۴۸)

پس ایمان آوردند و ایشان را تا زمانی بهرمنند ساختیم ۱۴۸

فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَ لَهُمُ الْبُنُونَ (۱۴۹)

پس از ایشان سؤال کن، آیا برای پروردگار تو دخترانی است و ایشان را پسران است؟ ۱۴۹

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَ هُمْ شَاهِدُونَ (۱۵۰)

آیا ما فرشتگان را دخترانی خلق کردیم و ایشان گواه بودند؟ ۱۵۰

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِيكِهِمْ لَيَقُولُونَ (۱۵۱)

آگاه باشید آنان از دروغ پردازیشان است که (این سخن ناروا را) می گویند ۱۵۱

وَلَدَ اللَّهُ وَ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۵۲)

آیا الله واسطه گرفته است؟! و همانا ایشان از (افراد) دروغگو هستند ۱۵۲

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ (۱۵۳)

آیا الله دختران را بر پسران برگزیده است؟ ۱۵۳

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۱۵۴)

شما را چه شود چگونه حکم می کنید؟ ۱۵۴

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۱۵۵)

آیا یادآور نمی شوید؟ ۱۵۵

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ (۱۵۶)

یا اینکه شما را دلیلی آشکار است ۱۵۶

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۵۷)

پس کتاب (الهی) خویش را بیاورید اگر راستگو هستید ۱۵۷

وَ جَعَلُوا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَ لَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (۱۵۸)

و میان او (الله) و میان جنیان پیوندی را قرار دادند و قطعاً جنیان می دانند که ایشان (افراد) احضار شده

(در قیامت) هستند ۱۵۸

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ (۱۵۹)

پس الله از آنچه توصیف می کنند مُنزه است ۱۵۹

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ (۱۶۰)

جز بندگان مُخلص الله ۱۶۰

فَأِنَّكُمْ وَ مَا تَعْبُدُونَ (۱۶۱)

پس همانا شما و آنچه عبادت می کنید ۱۶۱

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ (۱۶۲)

شما منحرف کننده کسی نیستید ۱۶۲

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ (۱۶۳)

مگر کسی را که چشنده دوزخ است ۱۶۳

وَ مَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ (۱۶۴)

و از ما کسی نیست مگر آنکه او جایگاه مشخص دارد ۱۶۴

وَ إِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ (۱۶۵)

و همانا ما قطعاً (برای اطاعت الله) به صف ایستاده ایم ۱۶۵

وَ إِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ (۱۶۶)

و همانا ما قطعاً تسبیح کننده (الله) هستیم ۱۶۶

وَ إِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ (۱۶۷)

و هر چند که (مشرکان) می گفتند ۱۶۷

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ (۱۶۸)

اگر که نزد ما تذکری از پیشینیان می بود ۱۶۸

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ (۱۶۹)

قطعاً بندگان مُخلص الله می شدیم ۱۶۹

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۱۷۰)

پس بدان کُفر ورزیدند و بزودی می فهمند ۱۷۰

و لَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ (۱۷۱)

و مسلماً فرمان ما در خصوص بندگان فرستاده ما از قبل مقرر شد ۱۷۱

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ (۱۷۲)

که همانا ایشان قطعاً یاری می گردند ۱۷۲

وَ إِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ (۱۷۳)

و همانا لشکریان ما، آنان چیره می گردند ۱۷۳

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ (۱۷۴)

پس (ای محمد) از ایشان (کافران) تا مدتی روی بگردان ۱۷۴

وَ أَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (۱۷۵)

و ایشان را ببین پس به زودی (روز وعده داده شده را) می بینند ۱۷۵

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ (۱۷۶)

آیا به (فرا رسیدن) عذاب ما عجله دارند؟ ۱۷۶

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ (۱۷۷)

پس هنگامی که (عذاب ما) به آستانه (زندگی) ایشان فرود آید، عاقبت (افراد) هشدار داده شده

چه زشت است ۱۷۷

وَ تَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ (۱۷۸)

(ای محمد) از ایشان (کافران) تا مدتی روی بگردان ۱۷۸

وَ أَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (۱۷۹)

و نگاه کن پس به زودی می بینند ۱۷۹

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ (۱۸۰)

پروردگار تو مُنزه است پروردگار شوکتمند از آنچه توصیف می کنند ۱۸۰

وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ (۱۸۱)

سلام بر فرستادگان ۱۸۱

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۸۲)

و سپاس برای الله پروردگار جهانیان است ۱۸۲

سوره ص - ۳۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبَانِ

ص وَ الْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ (۱)

ص و قرآن که حاوی تذکر است ۱

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَ شِقَاقٍ (۲)

بلکه کسانی که کُفر ورزیدند در تکبر و بدبختی اند ۲

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَ لَاتَ حِينٍ مَنَاصٍ (۳)

چه بسا پیش از ایشان قوم هایی را هلاک کردیم پس فریاد بر آوردند و در آن هنگام مجال رهایی نبود ۳

وَ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَ قَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ (۴)

و تعجب کردند که هشدار دهنده ای از میان خودشان به سوی ایشان آمدند و کافران گفتند: این جادوی

آشکار است ۴

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ (۵)

آیا (محمد می گوید) به جای (چند) صاحب قدرت یک صاحب قدرت وجود دارد؟ همانا این چیزی عجیب

است ۵

وَ انطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امشوا وَ اضبروا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ (۶)

و رؤسا از ایشان به راه افتادند که بروید و بر صاحب قدرت های خودتان شکبیا باشید ۶

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ (۷)

این را در آئین دیگری نشنیده ایم، این جز دروغ بافی نیست ۷

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ (۸)

آیا بر او (محمد) ذکر از میان ما نازل شده است؟ بلکه ایشان در شکی از ذکر من هستند، بلکه هنوز

عذاب را نچشیده اند ۸

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ (۹)

آیا گنجینه های بخشش پروردگار شوکتمند بخشنده تو نزد ایشان است؟ ۹

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ (۱۰)

آیا برای ایشان پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست؟ پس باید با اسباب (وسایل) بالا روند ۱۰

جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ (۱۱)

خیل کثیری از اقوام شکست خورده وجود داشتند ۱۱

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ عَادُ وَ فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ (۱۲)

پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحبان اهرام (نشانه های الهی را) دروغ شُردند ۱۲

وَ ثَمُودُ وَ قَوْمُ لُوطٍ وَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ (۱۳)

و (قوم) ثمود و قوم لوط و یاران ایکه (قوم شعیب)، آنان همان گروه های (مخالف اسلام) بودند ۱۳

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ (۱۴)

از ایشان کسی نبود مگر اینکه فرستادگان را دروغ شُرد پس سزاوار عذاب شدند ۱۴

وَ مَا يَنْظُرُ هُوَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقِ (۱۵)

و اینان جز انتظار یک فریاد (مرگبار) را ندارند که از آن (عذاب) نمی توانند بگریزند ۱۵

وَ قَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ (۱۶)

و (کافران به مسخره) گفتند: پروردگارا پیش از روز حساب (اگر می توانی) هر چه زودتر ما را عذاب کن

۱۶

اَضْبِرْ عَلٰی مَا يَقُولُونَ وَ اذْکُرْ عَبَدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِ اِنَّهُ اَوْابٌ (۱۷)

بر آنچه می گویند شکبیا باش و بنده ما داود دارای قدرت را یاد کن، او بسیار توبه کننده بود ۱۷

اِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ الْاِشْرَاقِ (۱۸)

همانا ما کوهها را برای او رام ساختیم، هر شامگاه و بامداد تسبیح می گفتند ۱۸

وَ الطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلُّ لَهٗ اَوْابٌ (۱۹)

و پرندگان (به دستور) او جمع می شدند و همه به سوی او باز می گشتند ۱۹

وَ شَدَدْنَا مُلْكَهُ وَ اَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَ فَضَّلَ الْخِطَابِ (۲۰)

و پادشاهی او را اُستوار ساختیم و به او حکمت و داوری قاطع (عادلانه) را دادیم ۲۰

وَ هَلْ اَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ اِذْ تَسُوْرُوا الْمِحْرَابَ (۲۱)

و آیا به تو خبر شاکیان رسید، زمانی که از دیوار محراب بالا می رفتند؟ ۲۱

اِذْ دَخَلُوا عَلٰی دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَعٰی بَعْضَنَا عَلٰی بَعْضٍ فَاَحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَ

لَا تُشْطِطْ وَ اِهْدِنَا اِلٰی سَوَاءِ الصِّرَاطِ (۲۲)

هنگامی که بر داود وارد شدند پس داود از آنان ترسید، گفتند: نترس، دو نفر شاکی هستیم که یکی از ما

بر دیگری ستم کرده است پس میان ما به حق حُکم کن و ستم روا مدار و ما را به سوی راه راست هدایت

کن ۲۲

اِنَّ هٰذَا اَخِيْ لَهٗ تِسْعٌ وَ تِسْعُونَ نَعْجَةً وَ لِيْ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفُلْنِيْهَا وَ عَزَّنِيْ فِي الْخِطَابِ (۲۳)

همانا این برادر من است و او را نود و نه گوسفند است و مرا یک گوسفند است پس به من گفت: آن

یکی را به من واگذار کن و بر این سخن بر من اِصرار دارد ۲۳

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالٍ نَعَجْتِكِ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ
(۲۴)

(داود) گفت: مسلماً بر تو ظلم کرده است به این دلیل که می خواهد (به اصرار) گوسفند تو را به گوسفندانش ملحق کند و همانا بسیاری از شریکان بر همدیگر ستم می کنند مگر کسانی که ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند و ایشان چه کم هستند و داود فهمید که همانا ما او را آزمایش کردیم پس از پروردگارش آمرزش خواست و به رو در (خاک) افتاد و (از گناهش) توبه کرد ۲۴

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ (۲۵)

پس برای او آن (خطایش) را بخشیدیم و همانا او نزد ما دارای مقامی نزدیک (والا) و بازگشتگاه نیکویی است ۲۵

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ (۲۶)

ای داود، همانا ما تو را در زمین جانشین قرار دادیم پس میان مردم به حق (بر اساس وحی الهی) حکم کن و هوس را پیروی نکن که تو را از راه الله گمراه می کند، همانا کسانی که از راه الله گمراه می شوند برای ایشان بدآنچه روز حساب را فراموش کردند عذابی سخت است ۲۶

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ
(۲۷)

و آسمان و زمین و آنچه میان آنها را به باطل نیافریدیم این تصور کسانی است که کُفر ورزیدند پس وای بر کافران در آتش (جهنم) ۲۷

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ (۲۸)

آیا کسانی که ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند را به مانند مفسدان در زمین قرار می دهیم؟ آیا پرهیزکاران را به مانند گناهکاران قرار خواهیم داد؟ ۲۸

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَ لِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ (۲۹)

(قرآن) کتابی است مُبارک که آن را به سوی تو (ای محمد) نازل کردیم تا در آیات آن بیندیشند و

خردمندان متذکر شوند ۲۹

وَ وَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۳۰)

و به داود، سلیمان را بخشیدیم چه بنده نیکویی بود، همانا او بسیار توبه کننده بود ۳۰

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ (۳۱)

زمانی که شامگاهان اسبهای اصیل تندرو را برای او به نمایش گذاشتند ۳۱

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ (۳۲)

پس (سلیمان) گفت: همانا من علاقه به اسب ها را بر یاد پروردگار خویش ترجیح دادم تا این که

(اسب ها) از چشم او (در گرد و غبار) پنهان شدند ۳۲

رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَ الْأَعْنَاقِ (۳۳)

(سلیمان گفت:) اسب ها را پیش من بازگردانید پس شروع به نوازش ساق ها و گردن های آنها کرد ۳۳

وَ لَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَ أَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَداً ثُمَّ أَنَابَ (۳۴)

و همانا سلیمان را آزمایش کردیم و بر تخت او جسدی را افکندیم سپس او توبه کرد ۳۴

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ هَبْ لِي مُلْكاً لَّا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۳۵)

(سلیمان) گفت: پروردگارا مرا ببخش و مرا پادشاهی ارزانی دار که احدی را بعد از من شایسته نباشد،

همانا تو بسیار بخشنده هستی ۳۵

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءً حَيْثُ أَصَابَ (۳۶)

پس برای او باد را رام ساختیم که به فرمان او به آرامی و نرمی هر کجا (که) می خواست روان می شد

۳۶

وَ الشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَ غَوَّاصٍ (۳۷)

و شیاطین (نابودگران) همه (برای او) بنایی و مهندسی می کردند ۳۷

وَ آخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (۳۸)

و گروهی دیگر (از شیاطین) به زنجیر بسته شده بودند ۳۸

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۹)

این بخشش ما است پس (ای سلیمان) بی شمار ببخش یا نگهدار ۳۹

وَ إِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَ حُسْنَ مَآبٍ (۴۰)

و همانا او نزد ما مقامی ارجمند و سرانجام نیکویی دارد ۴۰

وَ اذْكَرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَ عَذَابٍ (۴۱)

و (ای محمد) بنده ما ایوب را یاد کن، هنگامی که پروردگار خویش را ندا داد، همانا شیطان (نابودگر) به

من رنج و عذابی را رسانده است ۴۱

ارْكَضْ بَرَجِلِكَ هَذَا مَغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَ شَرَابٌ (۴۲)

(ای ایوب) پای خویش را بر زمین بکوب، اینک این (چشمه سار برای تو) شستشوگاهی خُنک و نوشیدنی

است ۴۲

وَ وَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَ ذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ (۴۳)

و (دوباره) به او (ایوب) خاندانش را و مانند آنها را به او بخشیدیم تا بخششی از جانب ما و یادآوری برای

(افراد) خردمند باشد ۴۳

وَ خُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَ لَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۴۴)

(ای ایوب) با دست خویش دسته گیاهی را بگیر پس با آن (به زخم هایت) بزن و دلسرد مباش، همانا او

را شکبیا یافتیم، چه بنده خوبی بود، همانا او بسیار توبه کننده بود ۴۴

وَ اذْكَرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَ الْأَبْصَارِ (۴۵)

و بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را یاد کن، صاحب قدرت و فهم بودند ۴۵

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةِ ذِكْرَىٰ الدَّارِ (۴۶)

همانا ایشان را به خلوصی که یادآور آن سرای (جاویدان) است خالص کردیم ۴۶

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ (٤٧)

و همانا ایشان نزد ما از (افراد) برگزیده و نیکان هستند ۴۷

وَ اذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَ الْيَسَعَ وَ ذَا الْكِفْلِ وَ كُلُّ مِّنَ الْأَخْيَارِ (٤٨)

و اسماعیل و ییشع و ذوالکفل را یاد کن، هر کدام از نیکان بودند ۴۸

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ (٤٩)

این (قرآن) تذکری است، همانا برای پرهیزکاران سرانجام نیکویی است ۴۹

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ (٥٠)

باغ های جاودان که دروازه های آن برای ایشان گشوده است ۵۰

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَ شَرَابٍ (٥١)

در آنها تکیه می کنند، در آن میوه فراوان و نوشیدنی طلب می کنند ۵۱

وَ عِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ (٥٢)

و نزد ایشان چشم نوازانی همتراز به عنوان ارمغان وجود دارند ۵۲

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ (٥٣)

این است آنچه برای روز حساب وعده داده می شوید ۵۳

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ (٥٤)

همانا این (نعمت ها) رزق ماست، پایانی در آن نیست ۵۴

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ (٥٥)

این است و همانا (افراد) گردنکش را بدترین بازگشتگاه است ۵۵

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ (٥٦)

جهنم که به آن وارد می شوند پس چه بد قرارگاهی است ۵۶

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَ غَسَاقٌ (٥٧)

این آب جوشان و چرکاب است که باید آن را بچشند ۵۷

وَ آخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجُ (۵۸)

و از همین قبیل انواع دیگر (عذاب ها را دارند) ۵۸

هَذَا فَوْجٌ مُفْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ (۵۹)

گروهی دیگر (نیز) هست که با شما داخل (آتش) می شوند، خوشی بر ایشان نیست، همانا ایشان وارد

آتش می شوند ۵۹

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ (۶۰)

(پیروان و مقلدان) می گویند: بلکه بر شما خوشی نباشد که شما مسبب عذاب ما هستید پس آن

(جهنم) چه قرارگاه بدی است ۶۰

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ (۶۱)

(پیروان و مقلدان) می گویند: پروردگارا هر کس که باعث شد که ما عذاب شویم برای او عذابی دو چندان

در آتش بیفزای ۶۱

وَ قَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ (۶۲)

و (اهل جهنم) می گویند: چرا ما اشخاصی را نمی بینیم که ایشان را (در دنیا) از (افراد) شریر به حساب

می آوردیم؟ ۶۲

أَتَّخَذْنَاَهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ (۶۳)

آیا ایشان را (در دنیا) به مسخره نمی گرفتیم یا چشمان (ما) به دشمنی بر آنها نمی افتاد؟ ۶۳

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ (۶۴)

همانا این مشاجرات اهل آتش (جهنم) حقیقت دارد ۶۴

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَ مَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۶۵)

(ای محمد) بگو: جز این نیست که من هشدار دهنده هستم و صاحب قدرتی جز الله یگانه چیره نیست

۶۵

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْعَفَّارُ (۶۶)

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، (الله) شوکتمندِ آمرزنده (است) ۶۶

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ (۶۷)

(ای محمد) بگو: آن خبری مهم است ۶۷

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ (۶۸)

که شما از آن رویگردان هستید ۶۸

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ (۶۹)

(ای محمد بگو): من اطلاعی از مشاجرات ساکنان عالم بالا ندارم ۶۹

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۷۰)

به من وحی می شود که همانا من جز هشدار دهنده ای آشکار نیستم ۷۰

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ (۷۱)

وقتی که پروردگارت به فرشتگان گفت: همانا من خلق کننده بشری از گِل هستم ۷۱

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (۷۲)

پس زمانی که او (آدم) را آراسته نمودم و در او از روح خود دمیدم (منش و طریقت الهی را به او واگذار

نمودم) پس (ای فرشتگان) برای او سجده کنید ۷۲

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۷۳)

پس همگی فرشتگان با هم سجده کردند ۷۳

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۷۴)

مگر ابلیس که کبر ورزید و از کافران شد ۷۴

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ (۷۵)

(الله) فرمود: ای ابلیس چه چیز تو را مانع گردید که برای آنچه با دستان (قدرت) خود خلق کردم سجده

نکنی، آیا کبر ورزیدی یا از برتری جویان بودی؟ ۷۵

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (۷۶)

(شیطان) گفت: من از او بهترم، مرا از آتش خلق کردی و او را از گِل آفریدی ۷۶

قَالَ فَأَخْرَجَ مِنْهَا فَايَّكَ رَجِيمٌ (۷۷)

(الله) فرمود: از آن (مقام) خارج شو پس همانا تو رانده شده هستی ۷۷

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (۷۸)

و همانا بر تو لعنت تا روز جزاست ۷۸

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۷۹)

(شیطان) گفت: پروردگارا پس مرا مُهلت ده تا روزی که (مردم) برانگیخته شوند ۷۹

قَالَ فَايَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (۸۰)

(الله) فرمود: پس همانا تو از (افراد) مُهلت یافته هستی ۸۰

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (۸۱)

تا آن روز که وقت مشخص است ۸۱

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأَعْوِينَهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۲)

(شیطان) گفت: (ای الله) به شُکوه تو سوگند قطعاً همگی ایشان (انسانها) را گمراه سازم ۸۲

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ (۸۳)

مگر بندگان تو از ایشان که خالص شده اند ۸۳

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ (۸۴)

(الله) فرمود: پس حق است و حق را می گویم ۸۴

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَ مِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۵)

قطعاً جهنم را از تو و آنان که تو را پیروی کنند یکسره پُر خواهم کرد ۸۵

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ (۸۶)

(ای محمد) بگو: بابت آن (ابلاغ پیام الله) از شما مُزدی نمی خواهم و من شما را مجبور (به پذیرش آن)

نخواهم کرد ۸۶

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (۸۷)

آن (قرآن) جز تذکری برای جهانیان نیست ۸۷

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ (۸۸)

و قطعاً بعد از مدتی خبر آن را خواهید دانست ۸۸

سوره زمر - ۳۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِنام الله بخشندهٔ مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۱)

نزول (این) کتاب از جانب الله شوکتمند حکیم است ۱

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ (۲)

همانا کتاب را به حق به سوی تو (ای محمد) فرستادیم پس الله را عبادت کن در حالی که دین (عبادت) را

برای او خالص کرده ای ۲

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ (۳)

آگاه باشید برای الله دین پاک است و کسانی که جز الله اولیائی گرفته اند (می گویند:) ما ایشان را عبادت

نمی کنیم جز آن که (این اولیاء) ما را به سوی الله نزدیک می گردانند، همانا الله میان ایشان در آنچه در

آن اختلاف کردند حکم می کند، همانا الله کسی که دروغگویی ناسپاس است را هدایت نمی کند ۳

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلِداً لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۴)

اگر الله می خواست که واسطه‌ای را قرار دهد قطعاً (هر که را می خواست) از آنچه خلق می کند را

بر می گزید، او منزّه است، الله یکتای چیره گر است ۴

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ (٥)

آسمانها و زمین را به حق خلق کرد، شب را بر روز می افکند و روز را بر شب می افکند و خورشید و ماه را رام کرد هر کدام به سوی مهلتی تعیین شده روان است، همانا او (الله) شوکتمند آمرزنده است ۵

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ (٦)

شما را از نفس واحد (آدم) خلق کرد پس از او جفتش را خلق کرد و برای شما از دام ها هشت قسم پدید آورد، شما را در شکم های مادرانتان مرحله به مرحله در تاریکیهای سه گانه خلق می کند، این الله پروردگار شماست، برای او پادشاهی است، صاحب قدرتی جز او نیست پس به کجا بازگردانده می شوید؟

٦

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّيْ عَنكُمُ وَ لَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَ إِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (٧)

اگر کفر ورزید پس همانا الله از شما بی نیاز است، (الله) برای بندگان خود ناسپاسی را نمی پسندد و اگر سپاسگزار باشید برای شما می پسندد و هیچ بار برنده ای بار (گناه) دیگری را بر ندارد پس به سوی پروردگارتان بازگشت شماست پس شما را بدانچه انجام می دادید خبر می دهد، همانا او به درون سینه ها آگاه است ۷

وَ إِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَ جَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ (٨)

و هنگامی که به انسان رنجی برسد پروردگار خویش را توبه کننده صدا می زند سپس هنگامی که به او نعمتی از جانب خویش را می دهد آنکه را قبلاً صدا می زند (الله) را فراموش می کند، برای الله همتیانی

را قرار می‌دهد تا از راه او (الله) گمراه سازد، (ای محمد) بگو: به کُفر خویش اندکی بهره مند باش، همانا تو از یاران آتش هستی ۸

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَ قَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَ يَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ (۹)

آیا کسی که او در طول شب سجده کننده و یا ایستاده اطاعت می کند، از آخرت می ترسد و به رحمت پروردگار خویش امید دارد (مانند فرد کافر است؟)، آیا یکسان هستند کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند؟ همانا جز افراد خردمند یادآور نمی شوند ۹

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُؤَفِّي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۱۰)

(ای محمد) بگو: ای بندگان من که ایمان آورده اید از پروردگار خویش بپرهیزید، آنان که در این دنیا نیکویی کردند (پاداش) خوبی دارند و زمین الله پهناور است، جز این نیست که (پاداش افراد) شکیبایی آنها است ۱۰

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (۱۱)

(ای محمد) بگو: همانا من امر شدم که الله را عبادت کنم و دین (عبادت) را برای او خالص گردانم ۱۱
وَ أُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ (۱۲)

و امر شدم که نخستین تسلیم شده (در برابر الله) باشم ۱۲

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۳)

(ای محمد) بگو: بواسطه عذاب روز بزرگ از اینکه پروردگار خویش را نافرمانی کنم می ترسم ۱۳

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي (۱۴)

(ای محمد) بگو: الله را عبادت می کنم، برای او دینم (عبادت) را خالص می گردانم ۱۴

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَ أَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (۱۵)

پس (ای مُشرکان) هر چه جز او (الله) صدا می زنید را عبادت کنید، (ای محمّد) بگو: همانا (افراد) زیانکار کسانی هستند که به خویش و خاندان خود در روز قیامت زیان رساندند، همانا این زبانی آشکار است ۱۵

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ (۱۶)

برای ایشان از بالای سرشان و از زیرشان پرده هایی از آتش است، این چیزی است که الله بندگان خویش را از آن می ترساند، ای بندگانم پس پرهیزکاری کنید ۱۶

وَ الَّذِينَ اجْتَنَّبُوا الطَّاعُونَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ (۱۷)

و کسانی که از اینکه طاغوت (استبداد) را عبادت کنند دوری نمودند و به سوی الله بازگشتند برای ایشان مُژده است پس بندگانم را مُژده بده ۱۷

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَ أُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ (۱۸)

کسانی که سخن (الله) را می شنوند پس همه آن را پیروی می کنند، آنان کسانی هستند که الله ایشان را هدایت کرده است و آنان (افراد) خردمند هستند ۱۸

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ (۱۹)

آیا کسی که بر او فرمان عذاب صادر شد، آیا تو (ای محمّد) آن را از آتش (جهنم) می رهانی؟ ۱۹
لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ عُرفٌ مِنْ فَوْقِهَا عُرفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ (۲۰)

لیکن کسانی که از پروردگار پرهیز کردند برای آنان عُرفه هایی است که بالای آنها غرفه هایی (دیگر) بنا شده که از زیر آنها نهرها روان است، وعده الله است و الله وعده خویش را نمی شکند ۲۰

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً مُخْتَلِفاً أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيحُ فَتَرَاهُ مُصْفَراً ثُمَّ يُجْعَلُهُ حُطَاماً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ (۲۱)

آیا ندیدی که الله از آسمان آبی را فرود آورد پس آن را به سوی چشمه هایی که در زمین است راه داد سپس به وسیله آن زراعت را بیرون می آورد که رنگ های آن گوناگون است سپس آن را خُشک

می گرداند پس آن را زرد می بینی سپس آن را خُرد می گرداند، همانا در این یادآوری برای (افراد) خردمند است ۲۱

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۲۲)

آیا آن کس که الله سینه او را برای اسلام گشوده و او بر روشنایی از پروردگار خویش است (مانند فرد کافر است) پس وای بر سنگدلان که الله را یاد نمی کنند، آنان در گمراهی آشکار هستند ۲۲

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي تَفْشَعِرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَ مَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ (۲۳)

الله همه سخن (هدایتگر الهی) را در قالب کتابی بازگرداندنی و تکرار شونده نازل کرد که پوست بدن کسانی که از پروردگار خویش می ترسند از آن به لرزه می افتد، سپس پوستها و دلهای ایشان به یاد الله نرم شود، این هدایت الله است، بدان (سخن) هر کس را بخواهد هدایت می کند و کسی که الله گمراه کند پس برای او هدایت کننده ای نیست ۲۳

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ (۲۴)

پس آیا آنکه چهره خویش را از عذاب سخت روز قیامت دور می کند (با مؤمن برابر است)؟ و به ستمکاران گفته شود: آنچه فراهم کرده اید را بچشید ۲۴

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (۲۵)

کسانی که پیش از ایشان بودند دروغ شُمرند پس (الله) ایشان را از جایی که نمی فهمیدند به عذاب گرفتار نمود ۲۵

فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۲۶)

پس الله به ایشان در زندگی دنیا خواری را چشانند و قطعاً عذاب آخرت بزرگتر است اگر می دانستند ۲۶

وَ لَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۲۷)

و مسلماً برای مردم در این قرآن هر مثلی را زدیم تا شاید یادآور شوند ۲۷

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (۲۸)

قرآنی رسا بدون کجی و انحراف تا شاید پرهیزکاری کنند ۲۸

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَ رَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۲۹)

الله مثل مردی را زد که شریکانی ناسازگار دارد و مردی که تنها فرمانبر یک نفر است، آیا این دو مثل یکسان هستند؟ سپاس الله را بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۲۹

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَ إِنَّهُمْ مَيِّتُونَ (۳۰)

همانا تو (ای محمد) می میری و ایشان نیز خواهند مُرد ۳۰

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ (۳۱)

سپس همانا شما روز قیامت نزد پروردگارتان (با هم) مشاجره خواهید کرد ۳۱

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَ كَذَبَ بِالصَّدَقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ (۳۲)

پس کیست ستمکارتر از آنکه بر الله دروغی را ببندد و (سخن) راست را هنگامی که به (سوی) او بیاید

دروغ پندارد، آیا جایگاهی در جهنم برای کافران نیست؟ ۳۲

وَ الَّذِي جَاءَ بِالصَّدَقِ وَ صَدَّقَ بِهِ أَوْلِيكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (۳۳)

و کسی که (سخن) راست آورد و آن را تصدیق نماید آنان پرهیزکاران هستند ۳۳

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ (۳۴)

هر چه بطلبند نزد پروردگارشان دارند، این پاداش نیکوکاران است ۳۴

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَ يَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ (۳۵)

تا الله از ایشان بدترین عملی که انجام دادند را از ایشان بزداید و به آنان مُزد ایشان را به بهتر از آنچه

انجام می دادند بپردازد ۳۵

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَ يَخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (۳۶)

آیا الله برای بنده اش کافی نیست؟ و (ای محمد) تو را از کسانی بجز الله می ترسانند و هر کس را الله گمراه کند برای او هدایت کننده ای نیست ۳۶

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ (۳۷)

و آنکه را الله هدایت کند پس برای او گمراه کننده ای نیست، آیا الله شوکتمند صاحب انتقام نیست؟ ۳۷
وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ (۳۸)

و اگر از ایشان (مشرکان) بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرده؟ قطعاً خواهند گفت: الله، (ای محمد) بگو: آیا آنچه را جز الله صدا می زنی اگر الله بخواهد به من رنجی را برساند آیا آنان دفع کننده زیان او هستند؟ و اگر الله بخششی را برای من بخواهد آیا آنان بازدارنده بخشش او هستند؟ (ای محمد) بگو: الله مرا بس است، (افراد) توکل کننده بر الله توکل می کنند ۳۸

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (۳۹)

(ای محمد) بگو: ای قوم با امکاناتتان کار خویش را انجام دهید که همانا من نیز کار خویش را انجام می دهم پس به زودی خواهید دانست ۳۹

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ (۴۰)

چه کسی وقتی عذاب بیاید او را رسوا می سازد و او را عذاب همیشگی (جهنم) در برمی گیرد ۴۰
إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَ مَنِ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَ مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (۴۱)

همانا بر تو (ای محمد) این کتاب (قرآن) را به حق برای (هدایت) مردم نازل کردیم پس کسی که هدایت شود پس به سود خود اوست و هر کس که گمراه شود پس جز این نیست که به زیان خود گمراه شود و تو بر ایشان وکیل نیستی ۴۱

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ
الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (٤٢)

الله جان ها را هنگام مرگشان می گیرد و آنکه به هنگام خواب نمرده است (جانش را می گیرد) پس آن را که حکم مرگ بر او مقدر کرده است را نگاه می دارد و دیگری را تا مهلتی مشخص باز می فرستد، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می اندیشند ۴۲

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلُوبًا أَمْ لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ (٤٣)

آیا جز الله شفیعیان گرفته اند؟ (ای محمد) بگو: اگر چه صاحب اختیار چیزی نباشند و چیزی را نفهمند؟ ۴۳

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٤٤)

(ای محمد) بگو: شفاعت یکسره از آن الله است، برای او پادشاهی آسمانها و زمین است سپس به سوی او بازمی گردید ۴۴

وَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ إِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ (٤٥)

و هنگامی که الله به تنهایی یاد می شود دلهای کسانی که به آخرت ایمان ندارند دچار انزجار می شود و وقتی کسانی غیر الله یاد شوند آنگاه ایشان شادمانی می کنند ۴۵

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ (٤٦)

(ای محمد) بگو: یا الله پدید آورنده آسمانها و زمین، دانای نهان و آشکار، تو میان بندگان خود در آنچه در آن اختلاف می کردند حکم می کنی ۴۶

وَ لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَ مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ بَدَا
لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ (٤٧)

و اگر همه آنچه در زمین است و همانند آن برای ستمکاران می بود قطعاً برای رهایی خود از عذاب سخت روز قیامت آن را به عنوان بازخريد می دادند و بر ایشان از الله چیزهایی آشکار می شود که حسابش را نمی کردند ۴۷

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا كَسَبُوا وَ حَاقَّ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (۴۸)

و بر ایشان بدیهای آنچه انجام می دادند آشکار شد و آنچه آن را مسخره می کردند ایشان را فرا می گیرد ۴۸

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا حَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهَا عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۴۹)

پس هنگامی که به انسان آسیبی برسد ما را صدا می زند پس زمانی که نعمتی از خودمان به او بدهیم، گوید: جز این نیست (که این نعمت ها) به من به خاطر دانشم داده شد، بلکه آن آزمایش است و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ۴۹

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۵۰)

همانا این سخن (اقوام) پیشین نیز بوده است پس آنچه کسب کردند ایشان را (از عذاب) نجات نداد ۵۰
فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا كَسَبُوا وَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا كَسَبُوا وَ مَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ (۵۱)

پس زشتی های آنچه فراهم کرده بودند به ایشان رسید پس بزودی تبعات بدکاریهای ایشان به افراد ستمکار ایشان خواهد رسید و ایشان الله را درمانده نمی کنند ۵۱

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۵۲)

آیا ندانستند که الله رزق را وسعت می دهد برای هر که از بندگانش بخواهد و اندازه می گرداند (برای هر که بخواهد)، در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ۵۲

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ (۵۳)

ای (محمد) بگو: ای بندگان من که بر خویشتن زیاده روی کردید از رحمت الله ناامید نشوید، همانا الله همه گناهان را می آمرزد، همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۵۳

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ (۵۴)

و به سوی پروردگار خویش توبه کنید و برای او تسلیم شوید پیش از آنکه عذاب به شما بیاید و یاری نشوید ۵۴

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَ أَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ (۵۵)

و از همه آنچه به سوی شما از (جانب) پروردگارتان نازل شده است پیروی کنید پیش از آنکه عذاب به ناگاه شما را دریابد و شما نفهمید ۵۵

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَا عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ (۵۶)

(مثل) آن کس که گوید: افسوس بر آنچه دربارهٔ (عبادت) الله کوتاهی کردم و هر آینه من از (افراد) مسخره کننده بودم ۵۶

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ (۵۷)

یا گوید: اگر الله مرا هدایت می کرد قطعاً از پرهیزکاران می شدم ۵۷

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۵۸)

یا زمانی که عذاب را ببیند گوید: کاش مرا بازگشتی (به دنیا) بود تا از (افراد) نیکوکار می شدم ۵۸

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَ كُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۵۹)

بلی، آیات من به سوی تو آمد پس آنها را دروغ پنداشتی و تکبر ورزیدی و از کافران بودی ۵۹

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ (۶۰)

و روز قیامت کسانی که بر الله دروغ بستند را می بینی که چهره های ایشان سیاه شده است، آیا جایگاه متکبران در جهنم نیست؟ ۶۰

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۱)

و الله پرهیزکاران را به سبب رستگاری ایشان نجات خواهد داد، قطعاً به ایشان بدی نخواهد رسید و اندوهگین نخواهند شد ۶۱

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (۶۲)

الله خالق هر چیزی است و او بر همه چیز وکیل است ۶۲

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۶۳)

سیطره آسمانها و زمین برای اوست و کسانی که به آیات الله کفر ورزیدند آنان زیانکار هستند ۶۳

قُلْ أَ فَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ (۶۴)

(ای محمد) بگو: ای نادانان، آیا مرا فرمان می دهید که غیر الله را عبادت کنم؟ ۶۴

وَ لَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَ إِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَ لَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۶۵)

و مسلماً به سوی من و به سوی کسانی که پیش از من بودند وحی شد که اگر شرک ورزی قطعاً اعمالت

تباه شود و قطعاً از (افراد) زیانکار خواهی شد ۶۵

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۶۶)

بلکه الله را عبادت کن و از (افراد) سپاسگزار باش ۶۶

وَ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ الْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَ

تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۶۷)

و الله را آنطور که شایسته ارجمندی اوست قدر ننهادند و زمین در روز قیامت در چنگ اوست و آسمان ها

به دست (قدرت) او پیچیده شده اند، او منزه و برتر است از آنچه شرک می ورزند ۶۷

وَ نُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا

هُمُ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ (۶۸)

و در شیپور دمیده شود پس آنان که در آسمانها و آنان که در زمین هستند بیهوش خواهند افتاد مگر

آنچه الله بخواهد سپس بار دیگر در آن (شیپور) دمیده شود پس آنگاه ایشان به پا خیزند و نگاه کنند ۶۸

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (٦٩)

و زمین به نور پروردگار خویش روشن خواهد شد و کتاب (حسابرسی) گذارده خواهد شد و پیامبران و گواهان آورده شوند و میان آنان به حق داوری شود و (در حق) ایشان بی عدالتی نشود ۶۹
و وَفِيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ (٧٠)

و به هر کس هر آنچه انجام داده است (بطور کامل) پرداخت شود و الله بدانچه انجام می دهند دانایتر است ۷۰

و سِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَ لَكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ (٧١)

و کسانی که کفر ورزیدند به سوی جهنم گروه گروه رانده شوند تا گاهی که بدانجا برسند دروازه هایش گشوده شود و نگهبانان آن به ایشان گویند: آیا شما را فرستادگانی از خود شما نیامد که بر شما آیات پروردگارتان را تلاوت کنند و شما را از رسیدن به این روز هشدار دهند؟ گویند: بله و لیکن فرمان عذاب بر کافران مقرر شده است ۷۱

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ (٧٢)

گفته شود: به دروازه های جهنم جاودان در آن داخل شوید پس جایگاه (افراد) گردنکش چه بد است ۷۲
و سِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ (٧٣)

و کسانی که پروردگار خویش را پرهیزکاری کردند به سوی باغ (بهشت) گروه گروه برده می شوند تا زمانی که به آن برسند دروازه های آن گشوده شود و به ایشان نگهبانان آن گویند: سلام بر شما، کامل شدید پس در آن (بهشت) جاودان وارد شوید ۷۳

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
(۷۴)

و (اهل بهشت) می گویند: سپاس برای الله که وعده خویش را محقق کرد و به ما زمین را میراث داد، هر جای باغ (بهشت) که بخواهیم جای می گیریم پس پاداش (افراد) عمل کننده (به دستورات الهی) چه خوب است ۷۴

و تَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ قِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ (۷۵)

و فرشتگان را می بینی که پیرامون عرش حلقه زده اند و به سپاس پروردگار خویش تسبیح می گویند و میان ایشان به حق داوری شود و گفته شود: سپاس برای پروردگار جهانیان است ۷۵

سوره غافر - ۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

حم (۱)

حم ۱

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۲)

نازل شدن کتاب (قرآن) از (جانب) الله شوکتمند داناست ۲

غَافِرِ الذَّنْبِ وَ قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ (۳)

(الله) آمرزنده گناه و قبول کننده توبه، سخت کیفر دهنده، نیرومند، صاحب قدرتی جز او نیست و بازگشت به سوی اوست ۳

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُزُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ (٤)

در آیات الله جز کسانی که کُفر ورزیدند مُجادله نکنند پس (ای محمد) رفت و آمد ایشان در شهرها تو را فریب ندهد ۴

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ هَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَ جَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ (٥)

پیش از ایشان قوم نوح و اُمتهای بعد از ایشان (آیات الهی را) دروغ شُمرند و هر اُمّتی قصد (کُشتن) فرستاده (الله) به سوی ایشان را نمود تا او را گرفتار سازند و به وسیله باطل مُجادله کردند تا بدان حق را نابود کنند پس ایشان را (عذاب) کردیم پس کیفر من چگونه بود؟ ۵

وَ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (٦)

و اینچنین فرمان پروردگارت در خصوص کسانی که کُفر ورزیدند به حقیقت پیوست و آنان گرفتار آتش هستند ۶

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَ مَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ يَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَ عِلْمًا فَاعْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَ اتَّبِعُوا سَبِيلَكَ وَ قِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (٧)

کسانی که عرش را حمل می کنند و هر کس اطراف آن است به سپاس پروردگار خویش تسبیح می گویند و بدان ایمان دارند و برای کسانی که ایمان آورده اند آمرزش می خواهند، (می گویند:) پروردگارا: رحمت و دانش تو همه چیز را فرا گرفته است پس کسانی که توبه کردند و راه تو را پیروی کردند را بیامرزد و ایشان را از عذاب دوزخ بازدار ۷

رَبَّنَا وَ أَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَ مَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَ أَزْوَاجِهِمْ وَ ذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٨)

پروردگارا: و ایشان را و آنان که از پدرانشان و همسرانشان و فرزندان ایشان به اصلاح آمدند در باغ (بهشت) جاودان وارد کن که به ایشان وعده دادی، همانا تو شوکتمند حکیم هستی ۸

وَ قِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَ مَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (٩)

و ایشان را از بديها دور ساز و آنکه از بديهای آن روز (روز قیامت) دور کنی پس به درستی بر او رحم کرده ای و این همانا کامیابی بزرگی است ۹

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ (۱۰)

همانا کسانی که کُفر ورزیدند ندا داده شوند، قطعاً خشم الله بزرگتر از خشم شما بر خودتان است آنگاه که به سوی ایمان فرا خوانده می شدید اما کُفر می ورزیدید ۱۰

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَ أَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ (۱۱)

(اهل جهنم می گویند:) پروردگارا ما را دو بار میراندی و دو بار زنده ساختی پس به گناهان خویش اعتراف کردیم پس آیا راهی برای بیرون رفتن (از آتش جهنم) هست؟ ۱۱

ذِكْمُ بَأْتِهِ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَ إِنْ يُشْرِكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ (۱۲)

این برای آن است که هر گاه الله به تنهایی صدا زده می شد، کُفر می ورزیدید اما اگر به الله شرک ورزیده می شد ایمان می آوردید پس حکم از آن الله برتر بزرگ است ۱۲

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَ يُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَ مَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ (۱۳)

او کسی است که به شما آیات خویش را نشان داد و برای شما از آسمان رزقی را می فرستد و جز افراد توبه کننده متذکر نمی شوند ۱۳

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (۱۴)

پس الله را در حالی که عبادت را برای او مختص کرده اید صدا بزنید و اگر چه کافران نپذیرند ۱۴

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ (۱۵)

(الله) دارای درجات والا، صاحب عرش است، روح (القدس) را از فرمان خویش بر هر که از بندگانش بخواهد می فرستد تا روز ملاقات را هشدار دهد ۱۵

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (۱۶)

روزی که آشکار (حاضر) شوند و چیزی از ایشان برای الله مخفی نمی ماند، پادشاهی در آن روز از آن الله یکتای چیره گر است ۱۶

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۷)

امروز هر کس بد آنچه کسب کرده است پاداش داده شود، امروز ستمی (بر کسی) نمی گردد، همانا الله در حسابرسی سریع است ۱۷

وَ أَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ (۱۸)

و (ای محمد) آنها را از آن روز نزدیک هشدار بده، آنگاه که دلها (جانها) به گلوگاه می رسد در حالیکه ترس خود را فرو می خورند، ستمگران را یآوری و شفاعتی نیست که سخنشان پذیرفته شود ۱۸

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ (۱۹)

(الله) خیانت چشم ها و آنچه سینه ها پنهان می دارند را می داند ۱۹

وَ اللَّهُ يَفْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۲۰)

و الله به حق دآوری می کند و کسانی که جز الله صدا می زنند داور (و قاضی) به چیزی نیستند، همانا الله او شنوای بیناست ۲۰

أَ وَ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ

آثَاراً فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ (۲۱)

آیا در زمین گردش نمی کنند تا نگاه کنند سرانجام کسانی که پیش از آنها بوده اند چگونه بود؟ نیرو و نشانیهای ایشان از اینان در زمین بیشتر بود پس الله ایشان را به گناهانشان گرفتار ساخت و ایشان را در برابر الله نگهبانی نبود ۲۱

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۲۲)

این بدان سبب است که فرستادگانشان به سوی ایشان با نشانه‌های آشکار می آمدند ولی کُفر ورزیدند پس الله ایشان را (به سبب گناهانشان) گرفتار ساخت، همانا او سخت کیفر دهنده است ۲۲

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَ سُلْطَانٍ مُبِينٍ (۲۳)

و مسلماً موسی را با نشانه‌های خویش و دلایل آشکار فرستادیم ۲۳

إِلَى فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ قَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ (۲۴)

به سوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند: جادوگری دروغگوست ۲۴

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَ اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَ مَا كَيْدُ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (۲۵)

پس چون از نزد ما با حق به سوی ایشان بیامد، (فرعونیان) گفتند: پسران کسانی که با او (موسی) ایمان
آوردند را بکشید و زنان ایشان را زنده بگذارید در حالیکه نیرنگ کافران جز در گمراهی نیست ۲۵

وَ قَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَ لْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ
الْفَسَادَ (۲۶)

و فرعون گفت: مرا بگذارید تا موسی را بکشم و او پروردگار خویش را صدا بزند، همانا من می ترسم که
دین شما را دگرگون کند یا آنکه در زمین فساد به بار آورد ۲۶

وَ قَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَ رَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ (۲۷)

و موسی گفت: همانا من به پروردگار خود و پروردگار شما از هر (فرد) گردنکشی که به روز حساب ایمان
ندارد، پناه می برم ۲۷

وَ قَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَ تَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَ قَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
مِنْ رَبِّكُمْ وَ إِنْ يَكْ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَ إِنْ يَكْ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ (۲۸)

و شخصی مؤمن از خاندان فرعون که ایمان خود را پنهان می داشت گفت: آیا مردی را به خاطر اینکه
می گوید پروردگار من الله است را می کشید؟ و به درستی برای شما نشانیهای از پروردگار خویش آورده
است و اگر دروغگو باشد پس دروغش بر علیه خود اوست و اگر راستگو باشد بعضی از آنچه به شما وعده
می دهد به شما می رسد، همانا الله هر که تجاوزگرِ دروغگوست را هدایت نمی کند ۲۸

يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا
أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَ مَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (۲۹)

ای قوم من امروز پادشاهی از آن شماست، در زمین چیرگی دارید پس چه کسی ما را از عذاب الله اگر بر ما بیاید یاری می کند، فرعون گفت: به شما جز آنچه (مصلحت) می بینم را ارائه ندهم و شما را جز به راه صحیح (رشد) هدایت نمی کنم ۲۹

و قَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ (۳۰)

و گفت آن کس که ایمان آورده بود: ای قوم همانا من از اینکه به (سرنوشت) امتهای قبل دچار گردید می ترسم ۳۰

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَ عَادٍ وَ ثَمُودَ وَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ مَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ (۳۱)

مانند شیوه قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که بعد از ایشان بودند و الله خواهان ستم بر بندگانش نیست ۳۱

و يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (۳۲)

و ای قوم، همانا بر شما از روز فریاد (روز قیامت) می ترسم ۳۲

يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (۳۳)

روزی که پشت کننده روی برگردانید، کسی شما را از (خشم) الله حفظ نمی کند و هر کس را الله گمراه کند برای او هدایتگری نیست ۳۳

وَ لَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ (۳۴)

و مسلماً پیش از این یوسف با نشانیها به سوی شما آمد پس پیوسته از آنچه شما را بیاورد در شک ماندید تا زمانی که مُرد، گفتید: هرگز الله بعد از او فرستاده ای را مبعوث نمی کند، اینچنین الله هر کس را که او تجاوزگر شک کننده است را گمراه می کند ۳۴

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبْرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَ عِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ (۳۵)

کسانیکه در آیات الله بدون دلیلی مُجادله می کنند بدون اینکه دلیل روشنی از الله داشته باشند نزد الله و نزد کسانیکه ایمان دارند دشمنی بزرگی مرتکب شده اند، اینچنین الله بر دل هر (فرد) گردنکش زورگویی مُهر می نهد ۳۵

و قَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرِحاً لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ (۳۶)

و فرعون گفت: ای هامان برای من بنایی بساز تا شاید من به آن راه ها دست یابم ۳۶
أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَ كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَ صُدَّ
عَنِ السَّبِيلِ وَ مَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ (۳۷)

راههای آسمان تا از پروردگار موسی اطلاع یابم که همانا من فکر می کنم که موسی دروغگو است اینگونه اعمال او (فرعون) آراسته شد و از راه (الله) بازداشته شد و نیرنگ کافران جز در تباهی نبود ۳۷
و قَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (۳۸)

و آن کس که ایمان آورده بود گفت: ای قوم مرا پیروی کنید تا شما را به راه صحیح (رشد) هدایت کنم
۳۸

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ (۳۹)

ای قوم، جز این نیست که این زندگی دنیا بهره ای اندک است و همانا آخرت سرای ماندگاری است ۳۹
مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ (۴۰)

هر کس اعمال زشت انجام دهد جز به مانندش کیفر نخواهد شد و هر که اعمال شایسته انجام دهد از مرد یا زن در حالی که او مؤمن باشد پس آنان به باغ (بهشت) داخل خواهند شد، رزق بیشمار به آنها داده می شود ۴۰

و يَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَ تَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ (۴۱)

و ای قوم، چگونه است که من شما را به سوی نجات فرا می خوانم و شما مرا به سوی آتش فرا می خوانید؟ ۴۱

تَدْعُونِي لِأَكْفَرِ بِاللَّهِ وَ أَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَ أَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ (٤٢)

مرا فرا می خوانید که به الله کُفر ورزم و بر اساس آنچه مرا بدان دانشی نیست به او شرک ورزم و من شما را به سوی (الله) شوکتمند آمرزنده دعوت می کنم ۴۲

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَ لَا فِي الْآخِرَةِ وَ أَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَ أَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (٤٣)

بدون شک آنچه مرا به سوی او فرا می خوانید در دنیا و در آخرت به چیزی دعوت نمی کند و آنکه بازگشت ما به سوی الله است و آنکه (افراد) تجاوزگر گرفتار آتش (جهنم) هستند ۴۳

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَ أَفَوْضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (٤٤)

پس به زودی آنچه به شما می گویم را به خاطر خواهید آورد و من کار خویش را به الله واگذار می کنم، همانا الله به حال بندگان بینا است ۴۴

فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوا وَ حَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ (٤٥)

پس الله او را از بدی های آنچه (فرعونیان) نقشه می کشیدند حفظ نمود و بر پیروان فرعون بدترین عذاب فرا رسید ۴۵

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَ عَشِيًّا وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ (٤٦)

آتشی که در آن بامدادان و شامگاهان عرضه می شوند و روزی که ساعت (قیامت) به پا شود، خاندان فرعون را شدیدترین عذاب وارد کنید ۴۶

وَ إِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ (٤٧)

و آنگاه که در آتش مُجادله می کنند پس مستضعفان (پیروان و مُقلّدین) به کسانی که کبر می ورزیدند، می گویند: همانا ما پیروان شما (در دنیا) بودیم پس آیا از ما مقداری از آتش را باز می دارید؟ ۴۷

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدِ حَكَّمَ بَيْنَ الْعِبَادِ (٤٨)

مُستکبران (رهبران دینی و سیاسی) می گویند: همه ما در آن (آتش) هستیم، همانا الله میان بندگان حُکم کرده است ۴۸

و قَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ (۴۹)

و کسانی که در آتش هستند به نگهبانان جهنم گویند: از پروردگار خویش بخواهید که از ما مدّتی از عذاب را بکاهد ۴۹

قَالُوا أَوْ لَمْ تُكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (۵۰)

(نگهبانان جهنم) می گویند: مگر فرستادگان به سوی شما نشانیهای روشن (پروردگارتان را) برای شما نیاوردند؟ می گویند: بله، (نگهبانان جهنم) می گویند: پس دعا کنید و دعای کافران جز در بیهودگی نیست ۵۰

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَ الَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ (۵۱)

همانا ما فرستادگان خویش و کسانی که ایمان آوردند را در زندگی دنیا یاری می کنیم و روزی که گواهان بر می خیزند ۵۱

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ (۵۲)

روزی که عذرخواهی (افراد) ستمگر سودی برای ایشان ندارد و بر ایشان لعنت مقرر است و عاقبت ایشان بدترین سراسر است ۵۲

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَ أَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ (۵۳)

و مسلماً به موسی هدایت را ارزانی داشتیم و به بنی اسرائیل کتاب را ارث دادیم ۵۳

هُدًى وَ ذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ (۵۴)

هدایت و یادآوری برای (افراد) خردمند است ۵۴

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ اسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ (۵۵)

پس (ای محمد) شکیبا باش، همانا وعده الله حق است و برای گناه خود آمرزش بخواه و به سپاس پروردگارت شامگاهان و بامدادان تسبیح بگوی ۵۵

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (٥٦)

همانا کسانی که در آیات ما بدون دلیلی که به ایشان رسیده باشد مُجادله می کنند در سینه های آنان جز کبر خواهی نیست که به (این خواسته خود) نخواهند رسید پس به الله پناه ببر، همانا او شنوای بینا است ۵۶

لَخَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (٥٧)

همانا خلقت آسمانها و زمین از خلقت انسان بزرگتر است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۵۷
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ (٥٨)
و کور و بینا یکسان نیستند و کسانی که ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند با (افراد) بدکار (یکسان) نیستند، چه اندک متذکر می شوید ۵۸

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (٥٩)

همانا ساعت (قیامت) می آید، شکی در آن نیست و لیکن اکثر مردم ایمان نمی آورند ۵۹
وَ قَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ (٦٠)
و پروردگارتان فرمود: مرا صدا بزنید تا شما را اجابت کنم، همانا کسانی که از عبادت من کبر می ورزند به زودی به جهنم سرافکننده وارد شوند ۶۰

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (٦١)

الله کسی است که برای شما شب را قرار داد تا در آن آرام گیرید و روز را روشن ساخت، همانا الله به مردم لطف دارد و لیکن بیشتر مردم سپاسگزار نیستند ۶۱

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُؤَفَّكَونَ (٦٢)

این است الله پروردگار شما، آفریننده هر چیزی است، صاحب قدرتی جز او نیست پس چگونه به انحراف بازگردانده می شوید؟ ۶۲

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (٦٣)

کسانیکه آیات ما را دروغ می پندارند اینچنین به انحراف کشیده می شوند ٦٣

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَاءَ بِنَاءً وَ صَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَتَكُمْ وَ رَزَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٦٤)

الله کسی است که برای شما زمین را قرارگاهی ساخت و آسمان را سر پناهی ساخت و شما را شکل داد
پس شکل های شما را نیکو نمود و شما را از پاکیزه ها رزق داد، این است الله پروردگار شما پس
مُبَارَكُ اللَّهُ پروردگار جهانیان ٦٤

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٦٥)

اوست که زنده می کند، صاحب قدرتی جز او نیست پس او را صدا بزنید در حالی که دین (عبادت) را برای
او خالص کرده اید، سپاس مخصوص الله پروردگار جهانیان است ٦٥

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ (٦٦)

(ای محمد) بگو: همانا من نهی شده ام که عبادت کنم کسانی را که جز الله صدا می زنید وقتی که
نشانیهای روشن برای من از جانب پروردگار آمد و فرمان داده شده ام که برای پروردگار جهانیان
تسلیم شده باشم ٦٦

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ
لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَ مِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَ لِتَبْلُغُوا أَجْلاً مُسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (٦٧)

او (الله) کسی است که شما را از خاک خلق کرد سپس از نطفه ای سپس از خونی بسته سپس شما را
(به شکل) نوزادی بیرون می آورد سپس به کمال نیرومندی خویش می رسید و سپس پیر می شوید و از
میان شما کسی است که پیش از پیری می میرد و تا به مهلت تعیین شده (خود) برسید و شاید تعقل
کنید ٦٧

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَ يُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (٦٨)

او (الله) کسی است که زنده می کند و می میراند پس زمانی که فرمان ما برسد پس جز این نیست که به

او بگوید: بشو پس بشود ۶۸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُضَرَّفُونَ (۶۹)

آیا ندیدی کسانی که در آیات الله مُجادله می کنند به کجا رانده می شوند؟ ۶۹

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۷۰)

کسانی که کتاب (الله) و آنچه بدان فرستادگان خویش را فرستادیم را دروغ پنداشتند پس به زودی خواهند

دانست ۷۰

إِذِ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ (۷۱)

گاهی که زنجیرها در گردن های گناهکاران باشد و بر صورت کشیده می شوند ۷۱

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ (۷۲)

در آب جوشان سپس در آتش (جهنم) افکنده شوند ۷۲

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ (۷۳)

سپس به ایشان (مُشركان) گفته شود: کجا هستند آنان که شریک می گرفتید ۷۳

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ (۷۴)

جز الله؟ (مُشركان) می گویند: از (چشم) ما ناپدید شدند بلکه ما از پیش چیزی را صدا نمی زدیم،

اینچنین الله کافران را گمراه می کند ۷۴

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ (۷۵)

این بدان است که در زمین به ناحق سرخوش بودید و بدانچه هوسرانی می کردید ۷۵

ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ (۷۶)

به دروازه های جهنم وارد شوید پس جایگاه (افراد) گردنکش چه بد است ۷۶

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ (۷۷)

پس (ای محمد) شکبیا باش، همانا وعده الله حق است پس اگر بعضی از آنچه به آنان وعده داده ایم را به تو نشان دهیم یا تو را برگیریم (بمیرانیم)، پس به سوی ما بازگردانده می شوند ۷۷

و لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَ مِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَ مَا كَانِ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَ خَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ (۷۸)

و مسلماً فرستادگانی پیش از تو (ای محمد) روانه کردیم، کسانی (از فرستادگان) هستند که برای تو داستان ایشان را بازگو کردیم و از ایشان کسانی هستند که داستان ایشان را برای تو بازگو نکردیم و هیچ فرستاده ای را نرسد که جز به اجازه الله نشانه ای را بیاورد پس هنگامی که فرمان الله به حق بیاید در آنجا باطل گرایان زیانکار می شوند ۷۸

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ (۷۹)

الله کسی است که برای شما چهارپایان را قرار داد تا بر بعضی از آنها سوار شوید و از آنها می خورید ۷۹
وَ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ لِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَ عَلَيْهَا وَ عَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ (۸۰)
و برای شما در آنان سودهایی است تا بدانها به نیازی برسید که در سینه ها دارید و بر آنها و بر کشتی سوار می شوید ۸۰

وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيٍ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ (۸۱)

و (تا الله) نشانه های خویش را به شما نشان دهد پس کدام یک از آیات الله را نمی پذیرید؟ ۸۱
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَ أَشَدَّ قُوَّةً وَ آثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸۲)

آیا در زمین گردش نکردند تا نگاه کنند سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند چگونه بوده است؟ آنها (در جمعیت) زیادتر و در روی زمین نیرومندتر و پُر اثرتر بودند پس (این امکانات) ایشان را (از آنچه کسب کرده بودند نجات نداد ۸۲

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (۸۳)

پس هنگامی که فرستادگانشان با نشانیهای آشکار بر ایشان آمدند پس به دانشی که نزدشان بود سرخوش بودند و (سرانجام) آنچه را که مسخره می کردند آنها را فرا گرفت ۸۳

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَ كَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ (۸۴)

پس چون عذاب ما را دیدند، گفتند: به الله یکتا ایمان آوردیم و بدانچه شرک می ورزیدیم دیگر اعتقادی نداریم ۸۴

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سِنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَ خَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ (۸۵)

پس وقتی که عذاب ما را دیدند دیگر ایمانشان برایشان سودی نداشت، شیوه (همیشگی) الله است که در میان بندگانش جاری شد و در آنجا کافران زیانکار شدند ۸۵

سوره فصلت - ۴۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

حم (۱)

حم ۱

تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۲)

فرو فرستاده شده از جانب (الله) بخشنده مهربان (است) ۲

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۳)

کتابی است که آیات آن را شرح دادیم، قرآنی واضح برای قومی که بفهمند ۳

بَشِيرًا وَ نَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ (۴)

مُرَدَّه دهنده و هشدار دهنده پس بیشتر ایشان (از قرآن) رویگردان شدند پس ایشان نمی‌شنوند ۴
وَ قَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَ فِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَ مِنْ بَيْنِنَا وَ بَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ
(۵)

و (کافران) گفتند: دل‌های ما در پوشش‌هایی است از آنچه ما را بدان می‌خوانید و در گوش‌های ما سنگینی است و میان ما و تو (ای محمد) پرده ای است پس (به راه خودت) عمل کن، همانا ما (به راه خودمان) عمل می‌کنیم ۵

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَ اسْتَغْفِرُوهُ وَ وَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ
(۶)

(ای محمد) بگو: جز این نیست که من همانند شما بشری هستم، به سوی من وحی می‌شود که صاحب قدرت شما صاحب قدرتی یکتاست پس به سوی الله روی آورید و از او آمرزش خواهید و وای بر مشرکان ۶

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (۷)

کسانیکه زکات را نمی‌دهند و ایشان به آخرت کافر هستند ۷

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (۸)

همانا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند برای ایشان مُزدی بی منت است ۸

قُلْ أَ إِنَّا لَنَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَ تَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۹)

(ای محمد) بگو: آیا شما کُفر می‌ورزید بدان که زمین را در دو دوره خلق کرده است و برای او همتیانی قرار می‌دهید؟ آن پروردگارِ جهانیان است ۹

وَ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَ بَارَكَ فِيهَا وَ قَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلْسَّائِلِينَ (۱۰)

و در آن (زمین) کوههایی از بالای آن قرار داده است و در آن برکت نهاده است و در آن (زمین) رزق آن را در چهار دوره برای نیازمندان به طور یکسان قرار داده است ۱۰

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَ هِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَ لِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ (۱۱)

سپس به آسمان پرداخت و آن دودی (شکل) بود پس به آن و به زمین گفت: خواه و ناخواه بیاید،
گفتند: مُطیعانه آمدم ۱۱

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَ زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَ
حِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۱۲)

پس آنها را هفت آسمان در دو دوره پدید آورد و در هر آسمانی کارش را وحی نمود و آسمان نزدیک را به
چراغهایی آراسته نمودیم و حفاظت کردیم، این برنامه ریزی (الله) شوکتمند داناست ۱۲

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَ ثُمُودَ (۱۳)

پس اگر (کافران) رویگردان شوند، (ای محمد) بگو: شما را به صاعقه ای مانند صاعقه عاد و ثمود هشدار
می دهم ۱۳

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (۱۴)

گاهی که فرستادگانشان از پیش روی ایشان و از پشت سر ایشان به سوی آنها آمدند که جز الله را
عبادت نکنید، گفتند: اگر پروردگار ما میخواست قطعاً فرشتگانی نازل می کرد پس همانا ما بدانچه
بدان فرستاده شده اید کافر هستیم ۱۴

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ
هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (۱۵)

اما (قوم) عاد پس در زمین به ناحق کبر ورزیدند، گفتند: چه کسی قدرتش از ما بیشتر است؟ آیا ندیدند
الله که ایشان را خلق کرد او از ایشان نیرومندتر است؟ و (قوم عاد) با آیات ما ستیزه می کردند ۱۵

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ لَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَ هُمْ لَا يُنصَرُونَ (۱۶)

پس بر ایشان تندی را در روزهایی شوم فرستادیم تا ایشان را عذاب خواری در دنیا بچشانیم و قطعاً
عذاب آخرت خوارتر است و یاری نخواهند داشت ۱۶

وَ أَمَّا تَمُودُ فَهَدَيْتَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۷)

و اما (قوم) تمود پس ایشان را هدایت کردیم پس کوری را بر هدایت برگزیدند پس بدانچه فراهم می کردند صاعقه عذاب خوار کننده ایشان را فرا گرفت ۱۷

وَ نَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ (۱۸)

و کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری کردند را نجات دادیم ۱۸

وَ يَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ (۱۹)

و روزی که دشمنان الله را به سوی آتش گرد آورند پس ایشان را (یکجا و در یک صف) بازداشت می کنند ۱۹

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ أَبْصَارُهُمْ وَ جُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲۰)

تا آنگاه که به آنجا برسند، گوشها و چشمها و پوست های ایشان بدانچه انجام می دادند بر علیه ایشان گواهی دهند ۲۰

وَ قَالُوا لِمَ لِيُجْلَدِيهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَ هُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ إِلَيْهِ تَرْجَعُونَ (۲۱)

و (کافران) به پوست های خویش می گویند: چرا بر علیه ما گواهی دادی؟ می گویند: الله ما را به سخن آورد، کسی که همه چیز را به سخن می آورد و شما را نخستین بار خلق کرد و به سوی او بازگردانده می شوید ۲۱

وَ مَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَ لَا أَبْصَارُكُمْ وَ لَا جُلُودُكُمْ وَ لَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ (۲۲)

و از اینکه گوشهایتان و چشم هایتان و پوست هایتان بر (علیه) شما گواهی دهند نمی توانستید آن را مخفی سازید و لیکن تصور می کردید که الله بسیاری از آنچه انجام می دادید را نمی داند ۲۲

وَ ذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۲۳)

و این پندار بدی بود که به پروردگار خویش داشتید، شما را هلاک نمود پس از (افراد) زیانکار شدید ۲۳

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوَى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ (۲۴)

پس حتی اگر شکیبایی کنند نیز آتش (جهنم) جایگاه ایشان است و اگر درخواست گذشت (از درگاه الهی)

کنند مورد پذیرش قرار نمی‌گیرند ۲۴

وَ قَيْضًا لَهُمْ فُرْنَاءَ فَزَيُّوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ

قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ (۲۵)

و برای ایشان همنشینانی (از شیاطین) قرار دادیم پس برای ایشان آنچه پیش روی ایشان و پشت سر

ایشان است را زینت دادند و بر ایشان همانند اُمّت‌هایی که پیش از آنان از جنّ و انسان بودند (عذاب)

صادر شد، همانا ایشان (افراد) زیانکار بودند ۲۵

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَ الْعَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ (۲۶)

و کسانی که کُفر ورزیدند، گفتند: به این قرآن گوش فرا ندهید و در خصوص آن ایجاد انحراف کنید تا

شاید چیره شوید ۲۶

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲۷)

پس قطعاً کسانی که کُفر ورزیدند را عذابی سخت می‌چشانیم و حتماً به ایشان بدترین آنچه را انجام

می‌دادند مُجازات می‌دهیم ۲۷

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءَ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (۲۸)

آتش (جهنم) مُجازات دشمنان الله است، جهنم سرای همیشگی آنان است، مُجازات بدآنچه که آیات ما

را نمی‌پذیرفتند ۲۸

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا اللَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ

الْأَسْفَلِينَ (۲۹)

و کسانی که کُفر ورزیدند، گفتند: پروردگارا به ما آن جنّ و انسان را نشان بده که ما را گمراه کردند تا

ایشان را زیر پاهای خویش بگذاریم تا از پست‌ترین‌ها گردند ۲۹

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَ لَا تَحْزَنُوا وَ أَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (۳۰)

همانا کسانی که گفتند: پروردگار ما الله است سپس استقامت کردند بر ایشان فرشتگان نازل می شوند که نترسید و اندوهگین نباشید و شما را به بهشتی (جاودان) که وعده داده شده اید مُژده باد ۳۰

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ وَ لَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَ لَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ (۳۱)

ما دوستان شما در زندگی دنیا و در آخرت هستیم و (در بهشت) آنچه میل داشته باشید برای شما هست و هر آنچه درخواست کنید در آن وجود دارد ۳۱

تُزَلَّ مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ (۳۲)

(الله) آمرزندهٔ مهربان آن را فرو فرستاده است ۳۲

وَ مَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَ عَمِلَ صَالِحًا وَ قَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳۳)

و سخن چه کسی نیکوتر از کسی است که به سوی الله فرا بخواند و اعمال نیک انجام دهد و گوید: همانا من از (افراد) تسلیم شده (در برابر الله) هستم ۳۳

وَ لَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَ لَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ (۳۴)

و خوبی و بدی یکسان نیستند و بدی را به شیوه‌ای که نیکوتر است دور کن پس آنگاه کسی که میان تو و او دشمنی است تبدیل به دوستی مهربان می گردد ۳۴

وَ مَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَ مَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (۳۵)

و جز کسانی که شکیباهستند به آن دست نیابند و جز کسانی که بهره بزرگی (از کلام الله) دارند به آن نائل نشوند ۳۵

وَ إِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۳۶)

و اگر شیطان (نابودگر) در دل تو (ای محمّد) وسوسه ای ایجاد کرد پس به الله پناه ببر، همانا او شنوای داناست ۳۶

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (۳۷)

و از نشانه های او شب و روز و خورشید و ماه است، برای خورشید و برای ماه سجده نکنید، برای الله که آنها را خلق کرد سجده کنید اگر تنها الله را عبادت می کنید ۳۷

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ (۳۸)

پس اگر کبر ورزیدند پس کسانی که نزد پروردگار تو (ای محمّد) هستند برای الله شب و روز تسبیح می گویند و ایشان خسته نمی شوند ۳۸

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۳۹)

و از نشانه های اوست که زمین را پژمرده می بینی پس آنگاه که بر آن آب (باران) را فرستادیم به جنبش در آید و پُر (از گیاهان) گردد، همان کسی که زمین را زنده می کند زنده کننده مُردگان است، همانا الله بر همه چیز تواناست ۳۹

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَمْ يَلْمِزُوكَ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۴۰)

همانا کسانی که در آیات ما (ایجاد) کجروی می کنند بر ما پوشیده نیستند، آیا آنکه در آتش (جهنم) افکنده شود بهتر است یا آنکه در روز قیامت ایمن بیاید؟ هر آنچه می خواهید را انجام دهید، همانا الله بدانچه انجام می دهید بیناست ۴۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ (۴۱)

همانا کسانی که به ذکر (کلام الهی) وقتی که به ایشان می رسد کُفر ورزیدند در حالیکه به درستی این (قرآن) کتابی ارزشمند است ۴۱

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ لَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ (٤٢)

که باطل از پیش روی آن و نه از پشت سرش نمی آید، (آنها بدانند) که از سوی حکیمی سُتوده نازل شده است ٤٢

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ (٤٣)

(ای محمد) به تو گفته نمی شود جز آنچه به فرستادگان پیش از تو گفته شد، همانا پروردگار تو صاحب آمرزش و صاحب کیفری دردناک است ٤٣

وَ لَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْ لَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَعْجَمِيًّا وَ عَرَبِيًّا قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَ شِفَاءً وَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَ هُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ (٤٤)

و اگر آن را قرآنی گنگ قرار می دادیم، قطعاً می گفتند: چرا به درستی بیان نشده است، گنگ یا رسا، (ای محمد) بگو: قرآن برای کسانی که ایمان آوردند هدایت و درمان است و کسانی که ایمان نمی آورند در گوش های ایشان سنگینی است و قرآن برای ایشان مایه کوری است، آنان از جایگاهی دور فرا خوانده می شوند ٤٤

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَ لَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ وَ إِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ (٤٥)

و مسلماً به موسی کتاب را دادیم پس در خصوص آن اختلاف شد و اگر از جانب پروردگارت سخنی (از مُهلت تعیین شده خویش) نگذشته بود قطعاً میان ایشان داوری می شد و همانا ایشان از آن (تورات) در شک شدیدی هستند ٤٥

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَ مَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ (٤٦)

هر کس نیکویی کند پس به سود خود اوست و هر کس بدی کند پس به زیان اوست و پروردگار تو بر بندگان ستم نمی کند ٤٦

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَ مَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَ مَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَ لَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَ يَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذْنَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ (٤٧)

دانش ساعت (قیامت) مختص به اوست و میوه ها از شکوفه هایشان بیرون نمی آیند و هیچ ماده‌ای باردار نمی‌شود و نمی‌زاید مگر به دانش الله، و روزی که (الله) ایشان را ندا دهد شریکان من کجا هستند؟ می‌گویند: بر تو اعلام می‌کنیم که ما شاهد نبودیم ۴۷

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ (۴۸)

و از ایشان آنچه از پیش صدا می‌زدند ناپدید می‌شود و متوجه می‌شوند که راه فراری نیست ۴۸

لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَتَوْسَّ قَنُوطٌ (۴۹)

انسان از دعای (طلب) خیر خسته نمی‌شود و اگر او را بلایی (سختی و رنج) رسد پس ناامید (و) دلسرد می‌شود ۴۹

وَلَيْنُ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِمَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَ لَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ (۵۰)

و اگر بعد از رنجی که به او رسیده از جانب خود بخششی به او بچشانیم، قطعاً می‌گوید: این حق من است و تصور نمی‌کنم که ساعت (قیامت) برپا شود و اگر به سوی پروردگارم بازگردانده شوم، همانا برای من نزد او نیکویی است پس کسانی را که کُفر ورزیدند را بدانچه انجام می‌دادند با خبر می‌گردانیم و عذابی سخت به ایشان می‌چشانیم ۵۰

وَ إِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَ نَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ (۵۱)

و هر گاه به انسان نعمت دهیم رویگردان می‌شود و شانه‌ها را بالا می‌اندازد (مغرور می‌شود) و هر گاه به او بلایی (گرفتاری) برسد پس او دعای فراوان خواهد کرد ۵۱

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۲)

(ای محمد) بگو: آیا توجه کرده‌اید که اگر (این قرآن) از نزد الله باشد سپس بدان کُفر ورزیده باشید، پس کیست گمراه‌تر از آنکه در مخالفتی دور (با آن) باشد؟ ۵۲

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَ فِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أ وَ لَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۵۳)

به زودی نشانه های خویش را در سراسر گیتی و در خود ایشان به آنها نشان خواهیم داد تا برای ایشان روشن گردد که الله حق است، آیا پروردگار تو کافی نیست که او بر همه چیز گواه است؟ ۵۳

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ (۵۴)

(ای محمد) آگاه باش همانا ایشان از ملاقات پروردگار در شگ هستند، همانا الله بر همه چیز احاطه دارد

۵۴

سوره شوری - ۴۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

حم (۱)

حم ۱

عسق (۲)

عسق ۲

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۳)

بدینسان الله شوکتمند حکیم به سوی تو (ای محمد) و به سوی آنان که پیش از تو بودند وحی کرد ۳

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (۴)

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است برای اوست، او برتر بزرگ است ۴

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ

أَلَّا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۵)

نزدیک است از بالای (سر) ایشان آسمان ها شکافته شود و فرشتگان به سپاس پروردگار خویش تسبیح

می گویند و برای آنان که در زمین هستند آمرزش می خواهند، همانا او آمرزنده مهربان است ۵

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (٦)

و کسانی که جز الله اولیائی را بر گرفتند، الله بر ایشان نگهبان است و تو (ای محمد) بر ایشان وکیل نیستی ۶

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ (٧)

و بدینسان این قرآن واضح را به سوی تو (ای محمد) وحی کردیم تا شهرهای بزرگ و آنان که پیرامون آن هستند را هشدار دهی و به روز جمع شدن (روز قیامت) که در آن شگئی نیست هشدار دهی پس گروهی در باغ (بهشت) خواهند بود و گروهی در آتش (جهنم) خواهند بود ۷

وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَ الظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ (٨)

و اگر الله می خواست قطعاً ایشان را اُمّتی واحد قرار می داد و لیکن هر که را (الله) بخواهد در رحمت خود وارد می کند و برای ستمگران از ایشان سرپرست و یآوری نیست ۸

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَ هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٩)

آیا جز الله سرپرستانی گرفته اند پس الله است که سرپرست (راستین) است و او مُردگان را زنده می کند و او بر هر چیز تواناست ۹

وَ مَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ (١٠)

و آنچه از چیزی در آن اختلاف کردید پس حکم آن نزد الله است، این است الله پروردگار من، بر او توکل می کنم و به سوی او بازمی گردم ۱۰

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَ مِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (١١)

(الله) پدید آورنده آسمانها و زمین است، برای شما از خودتان همسرانی و از دام ها (بر ایشان) جفت هایی را قرار داد که نسلتان را با آنها زیاد می کند، کسی به مانند الله نیست و او شنوای بیناست ۱۱

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۱۲)

کلیدهای آسمانها و زمین از آن اوست، رزق را برای هر که بخواهد وسعت می دهد و (برای هر که بخواهد) به اندازه می گرداند، همانا او بر همه چیز داناست ۱۲

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَ الَّذِي أُوحِيَآ إِلَيْكَ وَ مَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ عِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَ لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ (۱۳)

برای شما (ای بنی آدم) از دین شریعت نهاد آنچه بدان نوح را سفارش کرد و آنچه به سوی تو (ای محمد) وحی می کنیم و آنچه بدان ابراهیم و موسی و عیسی را سفارش کردیم که دین را برپا دارید و در آن اختلاف نکنید، آنچه ایشان را بدان می خوانیم بر مشرکان سخت است، الله هر کس را بخواهد به سوی خویش بر می گزیند و هر کس را که به سوی الله بازگشت کند به سوی خویش هدایت می کند ۱۳

وَ مَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَ لَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ إِنَّ الَّذِينَ أَوْرَثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ (۱۴)

و (پیروان اهل کتاب) مگر بعد از آنکه دانش (الهی) بر ایشان آمد اختلاف نکردند که (این اختلاف) از روی ستمگری بین خودشان بود و اگر فرمانی از جانب پروردگارت نبود که تا مهلتی تعیین شده باشد قطعاً میان ایشان داوری می شد، همانا کسانی که کتاب را بعد از ایشان وارث شدند در شکی سخت از آن هستند ۱۴

فَلِذَلِكَ فَادُعُ وَ اسْتَعِمُّ كَمَا أَمَرْتُ وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَ قُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَ أَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ (۱۵)

پس (ای محمد) به سوی این (قرآن) دعوت کن و پایداری کن چنانکه فرمان داده شدی و از هوسهای ایشان پیروی نکن و بگو: ایمان آوردم بدانچه الله از کتاب نازل نمود و امر شدم که میان شما به عدالت

رفتار کنم، الله پروردگار ما و پروردگار شماست، برای ما اعمال ما و برای شما اعمال شماست، هیچ ستیزه ای میان ما و شما نیست، الله ما را (روز قیامت) گرد می آورد و به سوی او بازگشت است ۱۵

و الَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ (۱۶)

و کسانی که درباره الله مُجادله می کنند بعد از آن که دعوت الله توسط ایشان پذیرفته شد، بهانه ایشان نزد پروردگارشان باطل است و خشم الهی بر ایشان است و آنان را عذابی سخت خواهد بود ۱۶

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ (۱۷)

الله کسی است که کتاب را که (حاوی) حق و میزان است را نازل کرد و تو (ای محمد) چه می دانی شاید ساعت (قیامت) نزدیک است ۱۷

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ (۱۸)

کسانی که به آن ایمان ندارند (از روی تمسخر) بدان عجله دارند و کسانی که ایمان آورده اند از (وقوع) آن هراسان هستند و می دانند که آن حق است، همانا کسانی که درباره ساعت (قیامت) شگ دارند قطعاً در گمراهی دوری هستند ۱۸

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ (۱۹)

الله به بندگان خویش لطف دارد، هر کس را بخواهد رزق می دهد و او نیرومند شکست ناپذیر است ۱۹

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ (۲۰)

هر کس که ثمره آخرت را بخواهد، ثمره او را می افزاییم و آن کس که ثمره دنیا را بخواهد از آن به او می دهیم و در آخرت برای او نصیبی نیست ۲۰

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَ لَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُصِّلَ لِقَاصِي بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۱)

آیا ایشان شریکانی دارند که از دین آنچه را الله بدان اجازه نداده شرع (وضع) می کنند؟ و اگر دستور الهی مبنی بر دادن مهلت نبود قطعاً میان ایشان داوری می شد و همانا ستمگران را عذابی دردناک است

۲۱

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَ هُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (۲۲)

ستمگران را از آنچه فراهم کرده اند، هراسان می بینی و عذاب بر ایشان فرود خواهد آمد و کسانی که ایمان آورده اند و اعمال شایسته انجام دادند در باغستان های بهشت هستند، برای ایشان نزد پروردگارشان هر آنچه بخواهند وجود دارد، این لطفی بزرگ است ۲۲

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَ مَنْ يَفْتَرِ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ (۲۳)

این است آنچه الله به بندگان مُژده می دهد همان کسانی که ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند، (ای محمد) بگو: از شما بر آن (ابلاغ قرآن) مُزدی را نمی خواهم مگر علاقه شما به نزدیکی (به سوی الله) و هر کس که (کار) نیکی را انجام دهد (پاداش) نیکویی را برای او بیفزاییم، همانا الله آمرزنده سپاسگزار است ۲۳

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَ يَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۲۴)

یا می گویند: (محمد) بر الله دروغ بسته است پس اگر الله بخواهد بر دل تو مهر می زند در حالیکه الله باطل را محو و حق را با فرمان خویش اُستوار می گرداند، همانا او به درون سینه ها داناست ۲۴

وَ هُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ يَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ (۲۵)

و او کسی است که توبه را از بندگان خویش می پذیرد و از بدیها گذشت می کند و آنچه انجام می دهید را می داند ۲۵

وَ يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَ الْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ (۲۶)

و (دعای) کسانیکه ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند را می پذیرد و از لطف خویش به آنها زیاده می دهد و کافران عذابی سخت خواهند داشت ۲۶

و لَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَ لَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ (۲۷)

و اگر رزق را برای بندگانش وسعت دهد قطعاً در زمین سرکشی می کنند و لیکن (الله) به اندازه‌ای که بخواهد (رزق را) می فرستد، همانا او به (حال) بندگانش آگاه بیناست ۲۷

و هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَ يَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ (۲۸)

و او کسی است که باران را بعد از آنکه (مردم) ناامید شوند می فرستد و بخشش خویش را گسترش می دهد و او سرپرست شتوده است ۲۸

وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَ هُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ (۲۹)

و از نشانه های او خلقت آسمانها و زمین است و آنچه در آن از جنبنندگان پراکنده کرده و او بر گردآوری ایشان هنگامی که بخواهد توانا است ۲۹

وَ مَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَ يَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ (۳۰)

و اگر مصیبتی به شما برسد پس به خاطر آن چیزی است که دست های شما فراهم کرده است و (الله) از بسیاری گذشت می کند ۳۰

وَ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ (۳۱)

و شما ناتوان کننده (الله) در زمین نیستید، شما را جز الله سرپرست و یاور نیست ۳۱

وَ مِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (۳۲)

و از نشانه های او کشتیهایی است که همچون کوه ها در دریا روان هستند ۳۲

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۳۳)

اگر (الله) بخواهد باد را ساکن می گرداند تا (کشتی ها) بر روی آب متوقف بمانند، همانا در این نشانه هایی برای هر (فرد) شکیبای سپاسگزار است ۳۳

أَوْ يُوقِعَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَ يَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ (۳۴)

یا (الله) ایشان (اهل کشتی) را بدآنچه (از گناهان) فراهم کرده اند نابود کند یا از بسیاری گذشت کند ۳۴
وَ يَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ (۳۵)

و کسانی که در آیات ما مُجادله می کنند، برای ایشان راه فراری نیست ۳۵
فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ أَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَ عَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ (۳۶)

پس آنچه از چیزی به شما داده شد پس بهره زندگی دنیا است و آنچه نزد الله است برای آنان که ایمان
دارند بهتر و پایدارتر است و بر پروردگار خویش توکل می کنند ۳۶
وَ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَ الْفَوَاحِشَ وَ إِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (۳۷)

و کسانی که از گناهان بزرگ و زشتکاریها دوری می کنند و آنگاه که خشمگین می شوند گذشت می کنند
۳۷

وَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ أَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳۸)
و کسانی که دعوت پروردگار خویش را پذیرفتند و نماز را به پای داشتند و کار ایشان در میانشان به مشورت
انجام می شود و از آنچه به ایشان رزق داده ایم، می بخشند ۳۸
وَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ (۳۹)

و کسانی که هر گاه ستمی به آنها رسد، یاری می جویند ۳۹
وَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَ أَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (۴۰)
و مُجازات بدی، بدی به مانند آن است پس هر کس ببخشد و اصلاح کند پس پاداش او بر الله است،
همانا او ستمگران را دوست ندارد ۴۰

وَ لَمَنْ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ (۴۱)
و قطعاً آن کس که بعد از ستمی که بر او شده، (برای گرفتن حَقش) یاری طلبد پس بر آنان راه
(سرزندی) نیست ۴۱

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۴۲)

جز این نیست که راه (سرزنش) بر کسانی است که بر مردم ستم می کنند و در زمین به ناحق سرکشی می کنند، بر ایشان عذابی دردناک خواهد بود ۴۲

و لَمَنْ صَبَرَ وَ غَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (۴۳)

و هر کس شکیبایی کند و گذشت کند، همانا آن از اُستواری کارهاست ۴۳

و مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَليٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَ تَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلِ (۴۴)

و هر کس را الله گمراه کند پس برای او بعد از الله سرپرستی نیست، ستمگران آنگاه که عذاب (جهنم) را ببینند، می بینی که می گویند: آیا برای بازگشت (به دنیا) راهی هست؟ ۴۴

وَ تَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ حَفِيٍّ وَ قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَ أَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ (۴۵)

و ایشان را که بر آن (آتش جهنم) عرضه می شوند را می بینی (که) از خواری سرافکنده خواهند شد، از گوشه چشم پنهانی نگاه می کنند و کسانی که ایمان آورده اند، می گویند: همانا (افراد) زیانکار کسانی هستند که به خود و خاندان خویش روز قیامت زیان رساندند، همانا ستمگران در عذابی همیشگی هستند ۴۵

وَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ (۴۶)

و سرپرستانی جز الله برای ایشان نبود که ایشان را یاری کنند و هر کس را الله گمراه کند پس برای او راهی نیست ۴۶

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَ مَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ (۴۷)

دعوت پروردگار خویش را بپذیرید پیش از آنکه روزی بیاید که بازگشتی (به دنیا) از الله (برای شما) نیست و شما آن روز پناهگاهی ندارید و نمی توانید چیزی را انکار کنید ۴۷

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا
وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ (٤٨)

پس (ای محمد) اگر رویگردان شدند پس تو را بر ایشان نگهبان نفرستادیم، وظیفه تو جز رساندن
(کلام الله) نیست و همانا (اگر) انسان را از نزد خود رحمتی بچشانیم بدان سرخوش گردد و اگر بدآنچه
دستهای ایشان فراهم نموده است، آسیبی به او برسد پس همانا انسان بسیار ناسپاس می گردد ٤٨

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِثَاءً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ (٤٩)

برای الله پادشاهی آسمانها و زمین است، هر آنچه بخواهد را خلق می کند، برای هر کس که بخواهد
دخترانی را می بخشد و هر کس را بخواهد پسرانی می بخشد ٤٩

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنِثَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ (٥٠)

و یا (اگر بخواهد) به آنها پسران و دختران را با هم می دهد و هر کس را که بخواهد نازا می کند، همانا
او دانای تواناست ٥٠

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذُنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٥١)

و بشری نبوده است که الله با او سخن گوید مگر (از طریق) وحی یا از فراسوی پوششی یا فرستاده ای را
ارسال کند که به او هر چه را بخواهد وحی کند، همانا او برتر حکیم است ٥١

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي
بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٥٢)

و بدینسان به سوی تو (ای محمد) روحی از فرمان خود را وحی فرستادیم، (ای محمد) تو نمی دانستی که
کتاب (الهی) و نه ایمان چیست و لیکن آن (قرآن) را نوری ساختیم که بوسیله آن هر کس از بندگان خود
را بخواهیم هدایت می کنیم و همانا تو به سوی جایگاه پایدار هدایت می کنی ٥٢

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ (٥٣)

راه الله، برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، آگاه باشید کارها به سوی الله باز می گردند

۵۳

سوره زخرف - ۴۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

حم (۱)

حم ۱

وَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲)

و کتاب روشنگر ۲

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۳)

همانا ما آن را قرآنی واضح قرار دادیم تا شاید تعقل کنید ۳

وَ إِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ (۴)

و همانا آن (قرآن) در اصل کتاب نزد ما قطعاً (دارای) مقامی والا و (پُر) حکمت است ۴

أَفَنْضِرُبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ (۵)

آیا از شما ذکر (قرآن) را باز داریم چون گروهی مُتجاوز هستید؟ ۵

وَ كَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ (۶)

و چه بسیار پیامبر که در میان پیشینیان فرستادیم ۶

وَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (۷)

و پیامبری به سوی ایشان نمی آمد مگر آنکه او را مسخره می کردند ۷

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ (۸)

پس قدرتمندتر از ایشان را هلاک ساختیم و نمونه هایی (از داستان هلاکت) پیشینیان سپری شد ۸

و لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ (۹)

و اگر از ایشان بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرده است؟ قطعاً گویند: آنها را (الله) شوکتمند

دانا آفرید ۹

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ جَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (۱۰)

کسی که برای شما زمین را محل آرامش قرار داد و برای شما در آن راههایی قرار داد تا هدایت یابید ۱۰

و الَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ (۱۱)

و کسی که از آسمان آبی به اندازه فرستاد پس به وسیله آن سرزمین مرده را زنده ساختیم، بدینسان

(روز قیامت) بیرون آورده می‌شوید ۱۱

و الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ (۱۲)

و کسی که جفت ها را همگی خلق کرد و برای شما کشتی ها و دام ها را قرار داد که بر آنها سوار

می شوید ۱۲

لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ تَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَ

مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ (۱۳)

تا بر پشت های آنها سوار شوید پس نعمت پروردگار خویش را به یاد آورید هنگامی که بر آنها سوار

می شوید و بگوئید منزه است الله که برای ما این را رام کرد در حالیکه ما بر رام کردن آنها توانا نبودیم ۱۳

وَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ (۱۴)

و همانا ما به سوی پروردگارمان باز می گردیم ۱۴

وَ جَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ (۱۵)

و برای الله از بندگانش پاره ای (واسطه ای) قرار دادند، همانا انسان آشکارا ناسپاس است ۱۵

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَ أَصْفَاكُم بِالْبَنِينَ (۱۶)

آیا از آنچه (الله) خلق نموده برای خود دخترانی گرفته است و برای شما پسران را برگزیده است ۱۶

وَ إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَ هُوَ كَظِيمٍ (۱۷)

و هنگامی که یکی از ایشان را بدانچه برای (الله) مهربان مثل زده است (تولد) دختر مُژده داده می شود
چهره او سیاه می گردد و او پُر از خشم می شود ۱۷

أَوْ مَنْ يُنشَأُ فِي الْحِلْيَةِ وَ هُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ (۱۸)

آیا آنکه در پندارهایش پرورش یافته و مردی ستیزه گر و یاوه گو است (علم دارد؟) ۱۸

وَ جَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثَاءً أَ شَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَ يُسْأَلُونَ (۱۹)

و فرشتگان را که بندگان (الله) مهربان هستند دختران می انگارند، آیا شاهد خلقت ایشان بودند؟
به زودی گواهی ایشان نوشته شود و مورد پرسش قرار گیرند ۱۹

وَ قَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (۲۰)

و گفتند: اگر (الله) مهربان می خواست ما ایشان را عبادت نمی کردیم، ایشان به آن سخنان دانشی
ندارند و جز (سخنان) نسنجیده نمی گویند ۲۰

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ (۲۱)

آیا به ایشان کتابی (الهی) پیش از قرآن داده ایم که ایشان به آن استناد می کنند؟ ۲۱

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ (۲۲)

بلکه گفتند: پدران خویش را بر آئینی یافته ایم و همانا ما به تبعیت از پدرانمان هدایت شده ایم ۲۲
وَ كَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ
آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ (۲۳)

و بدینسان پیش از تو در شهری هشدار دهنده ای نفرستادیم جز آنکه (افراد) خوشگذران (عیاش) ایشان
گفتند: همانا ما پدران خویش را بر آئینی یافته ایم و همانا ما به ایشان اقتداء می کنیم ۲۳

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (۲۴)

(پیغمبرشان به ایشان) گفت: اگر چه برای شما هدایت بخش تر از آنچه پدران خویش را بر آن یافتید
بیاورم؟ گفتند: همانا ما بدانچه شما بدان فرستاده شده اید کافر هستیم ۲۴

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ (۲۵)

سپس از ایشان انتقام گرفتیم و نگاه کن سرانجام (افراد) تکذیب کننده چگونه بود ۲۵

وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَ قَوْمِهِ إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ (۲۶)

و هنگامی که ابراهیم به پدر خویش و قوم خویش گفت: همانا من از آنچه عبادت می کنید، بیزارم ۲۶

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ (۲۷)

مگر کسی که مرا آفرید پس همانا او مرا هدایت خواهد کرد ۲۷

وَ جَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۲۸)

و آن را پیامی پایدار در نسل خویش (فرزندانش) قرار داد تا شاید ایشان بازگردند ۲۸

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَ آبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَ رَسُولٌ مُّبِينٌ (۲۹)

بلکه ایشان و پدرانشان را بهره مند ساختیم تا حق و فرستاده ای روشنگر برای آنان آمد ۲۹

وَ لَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَ إِنَّا بِهِ كَافِرُونَ (۳۰)

و هنگامی که حق برای ایشان آمد، گفتند: این جادو است و همانا ما بدان کافر هستیم ۳۰

وَ قَالُوا لَوْ لَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ (۳۱)

و گفتند: چرا این قرآن بر شخصی از دو شهر بزرگ نازل نشده؟ ۳۱

أَهُمْ يَفْسِمُونَ رَحْمَةَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ رَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ

بَعْضِ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَ رَحْمَةُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ (۳۲)

آیا ایشان رحمت پروردگار تو را تقسیم می کنند؟ ما معیشت آنها را در میانشان در زندگی دنیا تقسیم

می کنیم و بعضی از ایشان را بر بعضی در مراتبی فزونی می دهیم تا بعضی از آنان بعضی را بکار گیرند

و بخشش پروردگار تو بهتر از چیزهایی است که جمع می کنند ۳۲

وَ لَوْ لَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُفْهًا مِنْ فِصَّةٍ وَ مَعَارِجَ

عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ (۳۳)

و اگر بنا نبود که مردم اُمّتی یگانه باشند قطعاً سقف خانه های کسانی را که به (الله) رحمان کُفر می ورزند را از نقره می ساختیم و بُرج هایی که بالای آن (به امنیت) قرار گیرند ۳۳

و لِبُيُوتِهِمْ أَبْوَاباً وَ سُوراً عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ (۳۴)

و برای خانه های ایشان دروازه ها و همچنین تخت هایی که بر آنها تکیه کنند ۳۴
وَ زُخْرُفاً وَ إِن كُلاًّ ذَلِكُمْ لَمَّا مَتاعُ الْحَياةِ الدُّنْيا وَ الْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ (۳۵)

و (انواع) زیور آلات در حالیکه همه اینها جز بهره زندگی دنیا نیست و آخرت نزد پروردگار تو از آن پرهیزکاران است ۳۵

وَ مَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطاناً فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (۳۶)

و هر کس از یاد (الله) مهربان روی گرداند برای او شیطانی (نابودگری) را بر می انگیزیم پس شیطان همنشین وی می گردد ۳۶

وَ إِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۷)

و همانا شیاطین، قطعاً آنان را از راه (الله) باز می دارند در حالیکه منحرفین می پندارند که هدایت یافته اند ۳۷

حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ (۳۸)

تا هنگامی که به سوی ما آید، می گوید: کاش میان من و تو (ای شیطان) فاصله مشرق و مغرب بود که چه بد همنشینی بودی ۳۸

وَ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُمْ فِي الْعَذابِ مُشْتَرِكُونَ (۳۹)

و هرگز امروز (روز قیامت) برای شما منفعتی ندارد چرا که شما ستم کردید، بدون شگ در عذاب مُشترک هستید ۳۹

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَ مَنْ كَانَ فِي ضَلالٍ مُّبِينٍ (۴۰)

پس (ای محمد) آیا تو کرها را شنوا می سازی یا کورها را هدایت می کنی و آن کس که در گمراهی آشکار است (را هدایت می کنی)؟ ۴۰

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ (۴۱)

پس اگر تو را (ای محمد از دنیا) ببریم پس همانا از ایشان انتقام خواهیم گرفت ۴۱

أَوْ نُرِيَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ (۴۲)

یا به تو (در همین دنیا) آنچه به ایشان وعده دادیم را نشان دهیم پس همانا ما بر ایشان اقتدار داریم

۴۲

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۴۳)

پس (ای محمد) بدانچه بسوی تو وحی می شود متوسل شو، همانا تو بر جایگاه پایدار هستی ۴۳

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَ لِقَوْمِكَ وَ سَوْفَ نُسْأَلُونَ (۴۴)

و همانا (قرآن) یادآوری برای تو و قوم توست و به زودی مورد پرسش قرار می گیری ۴۴

وَ اسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَمْ جَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ (۴۵)

و از آنان که پیش از تو از پیامبران خویش فرستادیم بپرس، آیا جز (الله) مهربان صاحب قدرت هایی را

قرار داده ایم که عبادت شوند؟ ۴۵

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَأْنَاهُ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۶)

و مسلماً موسی را با آیات خویش به سوی فرعون و رؤسایش فرستادیم پس (موسی) گفت: همانا من

فرستاده پروردگار جهانیان هستم ۴۶

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ (۴۷)

پس چون با آیات ما به سوی ایشان آمد، آنگاه ایشان (موسی) را مسخره می کردند ۴۷

وَ مَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَ أَخَذْنَا هُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۴۸)

و نشانه ای را بر ایشان آشکار نسازیم مگر آنکه از مشابه آن بزرگتر است و ایشان را گرفتار عذاب کردیم

تا شاید بازگردند ۴۸

وَ قَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ (۴۹)

و (فرعونیان) گفتند: ای جادوگر (موسی) برای ما از پروردگارت بدانچه نزد تو وعده کرده، بخواه (تا عذاب را برطرف سازد)، همانا ما قطعاً هدایت می شویم ۴۹

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ (۵۰)

پس هنگامی که از ایشان عذاب را برداشتیم آنگاه ایشان پیمان را شکستند ۵۰

وَ نَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَ هَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَ فَلَآ تُبْصِرُونَ (۵۱)

و فرعون در قوم خویش اعلام کرد، گفت: ای قوم من، آیا پادشاهی مصر از آن من نیست و آیا این نهرها تحت فرمان من جاری نیستند، آیا نمی بینید؟ ۵۱

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَ لَآ يَكَادُ يُبِينُ (۵۲)

آیا من بهتر نیستم از کسی که لکنت زبان دارد و نمی تواند سخنش را بیان کند ۵۲

فَلَوْ لَآ أَلْقَيْ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ (۵۳)

پس چرا برای او دستبندهایی از طلا افکنده نشد یا فرشتگان همراه او نیامده اند؟ ۵۳

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (۵۴)

پس قوم خود را تحقیر کرد و مصریان او را اطاعت کردند، همانا ایشان قومی نافرمان بودند ۵۴

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۵)

پس چون ما را به تأسف وا داشتند، از ایشان انتقام گرفتیم پس همگی ایشان را غرق ساختیم ۵۵

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَ مَثَلًا لِلْآخِرِينَ (۵۶)

پس ایشان را گذشتگانی (در گُفر) و نمونه ای (برای عبرت) دیگران قرار دادیم ۵۶

وَ لَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ (۵۷)

و چون پسر مریم (عیسی) مثل زده شد، آنگاه قوم تو (از آنکه داستان او یاد شود به تمسخر)

باز می داشتند ۵۷

وَ قَالُوا أَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ (۵۸)

و گفتند: آیا صاحب قدرت های ما بهتر هستند یا او؟ آن مثل را برای تو جز (برای) ستیزه جویی نزدند، بلکه ایشان گروهی ستیزه جو هستند ۵۸

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ جَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ (۵۹)

او (عیسی پسر مریم) جز بنده ای نیست که به او نعمت بخشیدیم و او را مثلی برای بنی اسرائیل قرار دادیم ۵۹

وَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ (۶۰)

و اگر می خواستیم به جای شما فرشتگانی در زمین قرار می دادیم که جانشین (شما) شوند ۶۰

وَ إِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا وَ اتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (۶۱)

و همانا او (عیسی پسر مریم) نشانه ای برای ساعت (قیامت) است پس بدان شگ نکنید و مرا پیروی کنید، این جایگاه پایدار است ۶۱

وَ لَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (۶۲)

و شیطان (نابودگر) شما را (از قیامت) باز ندارد، همانا او دشمنی آشکار برای شماست ۶۲

وَ لَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَ لِأَبِينَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا (۶۳)

و آنگاه که عیسی با نشانیها آمد، (عیسی) گفت: همانا برای شما حکمت (کلام الله) را آوردم تا برای شما بعضی از آنچه در آن اختلاف داشتید را بیان کنم، تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۶۳

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (۶۴)

همانا الله پروردگار من و پروردگار شما است پس او را عبادت کنید، این جایگاه پایدار است ۶۴

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ (۶۵)

پس آن گروه ها در میان خود اختلاف کردند پس وای بر آنان که ستم کردند از عذاب روزی دردناک ۶۵

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۶۶)

آیا ساعت (قیامت) را چشم به راه هستند که ناگهان ایشان را بیاید در حالی که متوجه نیستند؟ ۶۶

الْأَخِلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ (٦٧)

در آن روز دوستان، دشمن یکدیگرند مگر پرهیزکاران ٦٧

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ (٦٨)

ای بندگان من بر شما امروز ترسی نیست و اندوهگین نباشید ٦٨

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَ كَانُوا مُسْلِمِينَ (٦٩)

کسانیکه به آیات ما ایمان آوردند و تسلیم (الله) بودند ٦٩

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَ أزْوَاجِكُمْ تُحْبَرُونَ (٧٠)

شما و همسرانتان شادمان وارد باغ (بهشت) شوید ٧٠

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَ أَكْوَابٍ وَ فِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَ تَلذُّ الْأَعْيُنُ وَ أَنْتُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ (٧١)

بین ایشان کاسه ها و جام های طلا گردانیده می شود و در آن (باغ) هر آنچه دلخواه آنهاست و چشم ها

لذت می برند وجود دارد و شما در آن جاودان هستید ٧١

وَ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٧٢)

این باغی (بهشتی) است که وارث آن شده اید، به پاداش آنچه انجام می دادید ٧٢

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ (٧٣)

برای شما در آن میوه های فراوان وجود دارد که از آنها می خورید ٧٣

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (٧٤)

همانا مجرمان (گناهکاران) در عذاب جهنم جاودان هستند ٧٤

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَ هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ (٧٥)

از ایشان (عذاب) کاسته نخواهد شد و ایشان در آن ناامید خواهند بود ٧٥

وَ مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَ لَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ (٧٦)

و ما بر ایشان ستم نکردیم و لیکن آنان خود ستمکار بودند ٧٦

و نَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كُنْتُمْ (۷۷)

(اهل جهنم) ندا خواهند داد، ای نگهبان (جهنم) پروردگارت باید ما را (برای همیشه) بمیراند،

(نگهبان جهنم) گوید: همانا شما (در جهنم) ماندگار هستید ۷۷

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ (۷۸)

مسئلاً برای شما حق را آوردیم و لیکن بیشتر شما حق را نمی پذیرفتید ۷۸

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْراً فَإِنَّا مُبْرِمُونَ (۷۹)

بلکه (آنها) تصمیم محکمی (بر مخالفت با ما) را گرفتند پس همانا ما تصمیم گیرنده (بر کیفر ایشان)

هستیم ۷۹

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ (۸۰)

یا (کافران) تصور می کنند که ما راز آنها و نجوایشان را نمی شنویم؟ بلکه فرستادگان ما نزد ایشان

(اعمالشان را) می نویسند ۸۰

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ (۸۱)

(ای محمد) بگو: اگر برای الله واسطه‌ای باشد هر آینه من اولین عبادت کننده خواهم بود ۸۱

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ (۸۲)

مُنْزَه است الله پروردگار آسمانها و زمین، پروردگار عرش از آنچه توصیف می کنند ۸۲

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ (۸۳)

پس (ای محمد) ایشان را رها کن (که در کُفر و شرک خویش) فرو روند و بازی کنند تا به روزشان،

آن روزی که وعده داده می شوند برسند ۸۳

وَ هُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَ فِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (۸۴)

و الله کسی است که در آسمانها صاحب قدرت است و در زمین صاحب قدرت است و (الله) حکیم

داناست ۸۴

وَ تَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۵)

و مُبَارَكٌ بَادَ كَسَى كَه پَادشَاهَى آسْمَانَهَا وَ زَمِينِ وَ أَنْجَه بَيْنِ أَنْهَاسْتِ از آن اوست و نزد او دانش ساعت
(قیامت) است و به سوی او بازگردانده می شوید ۸۵

وَ لَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ (۸۶)

و کسانیكه جز الله را صدا می زنند، اختیار شفاعت (میانجیگری) ندارند جز آن كس كه به حق گواهی
دهد و ایشان علم (به حقیقت) داشته باشند ۸۶

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ (۸۷)

و اگر از ایشان سؤال کنی چه کسی ایشان را خلق کرده است؟ قطعاً خواهند گفت: الله پس چرا از حق
روی می گردانند؟ ۸۷

وَ قِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ (۸۸)

و گفتار او، ای پروردگارم همانا آنان گروهی هستند كه ایمان نمی آورند ۸۸

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۸۹)

پس از ایشان گذشت کن و بگو: به سلامت پس بزودی خواهند فهمید ۸۹

سوره دُخَان - ۴۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

حم (۱)

حم ۱

وَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲)

و کلام روشنگر ۲

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (۳)

همانا ما (کلام الله) را در شبی مُبارک نازل کردیم، همانا ما هشدار دهنده بودیم ۳

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (۴)

در آن (شب) هر کار حکیمانه ای بطور جداگانه (مقرر) شده است ۴

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (۵)

فرمانی از نزد ما، همانا ما فرستنده (روح و ملائکه) هستیم ۵

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۶)

رحمتی از پروردگارت، همانا او شنوای داناست ۶

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (۷)

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، اگر یقین دارید ۷

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ (۸)

(الله) صاحب قدرتی جز او نیست، زنده می کند و می میراند، پروردگارِ شما و پروردگارِ پدرانِ پیشین

شماست ۸

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ (۹)

بلکه ایشان در شک هستند و (آن را به) بازی می گیرند ۹

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ (۱۰)

پس مُنتظر روزی باش که آسمان دودی را بیاورد ۱۰

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۱)

که مردم را فرا گیرد، این عذاب دردناک است ۱۱

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ (۱۲)

پروردگارا عذاب را از ما دور کن که ایمان خواهیم آورد ۱۲

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ (۱۳)

چگونه ایشان متذکر خواهند شد در حالیکه (قبلاً) فرستاده ای آشکار به سوی ایشان آمد؟ ۱۳

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَ قَالُوا مُعَلِّمٌ مَّجْنُونٌ (۱۴)

سپس از او رویگردان شدند و گفتند: (محمد) معلمی دیوانه است ۱۴

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ (۱۵)

همانا (اینک) عذاب را اندکی بر می داریم، (و لیکن) همانا شما (به کُفر خود) باز می گردید ۱۵

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ (۱۶)

روزی که با قدرت بزرگ (بر کافران) حمله ور می شویم، همانا ما انتقام گیرنده هستیم ۱۶

و لَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ جَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ (۱۷)

و مسلماً پیش از ایشان قوم فرعون را آزمایش کردیم و فرستاده ای بزرگ به سوی ایشان آمد ۱۷

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۸)

که بندگان الله (قوم بنی اسرائیل) را به من بسپارید، همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم ۱۸

وَ أَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ اللَّهُ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۱۹)

و آنکه در برابر الله برتری نجوئید، همانا من شما را دلیل آشکار آورده ام ۱۹

وَ إِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ (۲۰)

و همانا به پروردگارم و پروردگار شما پناه بُردم از آنکه سنگسارم کنید ۲۰

وَ إِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَرِزُوا لِي (۲۱)

و اگر به من ایمان نمی آورید پس از من دوری گزینید ۲۱

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هُوَ لَاءِ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ (۲۲)

پس پروردگار خویش را صدا زد که اینان گروهی مُجرم (گناهکار) هستند ۲۲

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ (۲۳)

پس (ای موسی) بندگانم را در شبی روانه کن که همانا شما مورد تعقیب قرار خواهید گرفت ۲۳

وَ اِثْرِكِ الْبَحْرَ رَهَوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ (۲۴)

و دریا را آرام به حال خود رها کن، همانا لشگریان (فرعون) غرق خواهند شد ۲۴

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (۲۵)

چه بسیار باغ ها و چشمه سارانی که رها کردند ۲۵

وَ زُرُوعٍ وَ مَقَامٍ كَرِيمٍ (۲۶)

و کشتزارها و جایگاههای گرامی ۲۶

وَ نِعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ (۲۷)

و نعمتی که در آن شادمان بودند ۲۷

كَذَلِكَ وَ أَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ (۲۸)

بدینسان آنها را به گروهی دیگر ارث دادیم ۲۸

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَ الْأَرْضُ وَ مَا كَانُوا مُنْظَرِينَ (۲۹)

پس بر ایشان آسمان و زمین گریه نکرد و مهلتی به ایشان داده نشد ۲۹

وَ لَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ (۳۰)

و مسلماً بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده نجات دادیم ۳۰

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ (۳۱)

از فرعون، همانا او برتری جویی از تجاوزکاران بود ۳۱

وَ لَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (۳۲)

و مسلماً ایشان (قوم بنی اسرائیل) را از روی علم (تورات) بر جهانیان انتخاب کردیم ۳۲

وَ آتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ (۳۳)

و به ایشان از آنچه که در آن آزمایشی آشکار است نشانه ها دادیم ۳۳

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ (۳۴)

همانا آنان (کافران) می گویند ۳۴

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتْنَا الْأُولَى وَ مَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ (۳۵)

جز مرگ نخستین وجود ندارد و ما (روز قیامت) برانگیخته نمی شویم ۳۵

فَأْتُوا بِبَاطِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۳۶)

پس پدران ما را بازگردانید اگر راستگو هستید ۳۶

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبِعَ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ (۳۷)

آیا اینان بهتر هستند یا قوم تبع و کسانی که پیش از ایشان بودند در حالیکه ایشان را هلاک کردیم، همانا

ایشان از مجرمان (گناهکاران) بودند ۳۷

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا لِاعْبِينَ (۳۸)

و آسمانها و زمین و آنچه میان آن است را بازیچه نیافریدیم ۳۸

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۳۹)

آنها را جز به حق خلق نکردیم و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ۳۹

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ (۴۰)

همانا روز جدایی (روز قیامت) وعده گاه همه ایشان است ۴۰

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئاً وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ (۴۱)

روزی که هیچ دوستی از دوستی چیزی را دفع نمی کند و ایشان یاری نمی شوند ۴۱

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۴۲)

مگر آنکه الله بر او رحم کند، همانا او شوکتمند مهربان است ۴۲

إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ (۴۳)

همانا درخت زقوم ۴۳

طَعَامُ الْأَثِيمِ (۴۴)

خوراک گنهگار است ۴۴

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ (۴۵)

چون فلز گداخته در شکم ها می جوشد ۴۵

كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ (۴۶)

به مانند جوشیدن آب جوشان ۴۶

خُذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ (۴۷)

او را بگیرید پس او را به سوی دوزخ بکشید ۴۷

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ (۴۸)

سپس بر سر او از عذاب آب جوشان بریزید ۴۸

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ (۴۹)

بچش، همانا تو شوکتمند گرامی هستی! ۴۹

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ (۵۰)

همانا این است آنچه در آن شگ می کردید ۵۰

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (۵۱)

همانا پرهیزکاران در جایگاه ایمنی هستند ۵۱

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۲)

در باغستان ها و چشمه سارها ۵۲

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ (۵۳)

از حریر نازک و حریر ضخیم می پوشند، رو به روی هم (می نشینند) ۵۳

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ (۵۴)

اینچنین ایشان را به اختصاص یافتگانی چشم نواز همسر می گردانیم ۵۴

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ (۵۵)

در آن هر میوه ای را که بخواهند در امنیت می طلبند ۵۵

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (۵۶)

در آن مرگ را جز مرگ نخستین (دنیا) نمی چشند و آنها را (الله) از عذاب دوزخ محافظت می کند ۵۶

فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۵۷)

فُزُونِي از پروردگار تو است، این کامیابی بزرگ است ۵۷

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۵۸)

پس جز این نیست که بر زبان تو (قرآن را) آسان ساختیم تا شاید یادآور شوند ۵۸

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ (۵۹)

پس مُنْتَظِر باش همانا ایشان مُنْتَظِر هستند ۵۹

سوره جاثیه - ۴۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِنام الله بخشنده مهربان

حم (۱)

حم ۱

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۲)

نازل شدن کتاب (قرآن) از الله شوکتمند حکیم است ۲

إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ (۳)

همانا در آسمانها و زمین نشانه هایی برای مؤمنین است ۳

و فِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (۴)

و (همچنین) در خلقت شما و آنچه از جُنَبَدگان پراکنده می کند نشانه ها برای قومی است که یقین

دارند ۴

وَ اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَصْرِيفِ

الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۵)

و (همچنین) در دگرگونی شب و روز و آنچه الله از آسمان رزق فرو می فرستد پس بدان زمین را بعد از مرگش زنده می سازد و در وزش بادهای نشانه ها برای قومی است که تعقل می کنند ۵

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَ آيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ (٦)

(ای محمد) این آیات الله است که آن را به حق بر تو تلاوت می کنیم پس به کدامین سخن بعد از الله و آیات او ایمان می آورند؟ ۶

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ (٧)

وای بر هر دروغگوی گناهکاری ۷

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (٨)

آیات الله که بر او تلاوت می شود را می شنود اما بر تکبر پافشاری می کند، گویی آن را نشنیده است پس او را به عذابی دردناک نوید ده ۸

وَ إِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (٩)

و آنگاه که از آیات ما چیزی را بفهمد آن را به مسخره می گیرد، آنان بر ایشان عذابی خوار کننده است ۹
مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَ لَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (١٠)

پیش روی ایشان بدآنچه فراهم کرده اند جهنم است و سرپرستانی که جز الله (برای خود) گرفته اند به کارشان نمی آید و برای ایشان عذابی بزرگ است ۱۰

هَذَا هُدًى وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٍ (١١)

این (قرآن کتاب) هدایت است و کسانی که به آیات پروردگارشان کُفر ورزیدند برای ایشان عذابی از شکنجه های دردناک است ۱۱

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (١٢)

الله کسی است که برای شما دریا را رام کرد تا کشتی ها به فرمان او حرکت کنند و تا از لطف او رزقی بجویید و تا شاید سپاسگزار باشید ۱۲

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۱۳)

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین مُسَخَّر شما ساخته است همه از اوست، همانا در این نشانه ها برای گروهی است که می اندیشند ۱۳

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْماً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۴)

(ای محمّد) به کسانی که ایمان آورده اند، بگو: برای آنان که روزهای (انتقام) الله را باور ندارند ببخشایند تا (الله) قومی را بدآنچه فراهم کرده اند پاداش دهد ۱۴

مَنْ عَمِلَ صَالِحاً فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ (۱۵)

هر کس عمل شایسته انجام دهد پس به سود خود اوست و هر کس بدی کند پس به زیان خود اوست پس به سوی پروردگارتان باز می گردید ۱۵

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ (۱۶)

و مسلماً به بنی اسرائیل کتاب و داوری و پیامبری را ارزانی داشتیم و از پاکیزه ها ایشان را رزق دادیم، آنها را بر جهانیان (بخاطر آن نعمت ها) فزونی بخشیدیم ۱۶

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْغاً بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَفْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (۱۷)

و از فرمان (خود) دلایل روشن را به ایشان ارزانی داشتیم پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دانش (تورات) برای ایشان آمد بخاطر ستمی که میان خودشان بود، همانا پروردگار تو روز قیامت بین ایشان در آنچه در آن اختلاف کردند داوری خواهد کرد ۱۷

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (۱۸)

سپس (ای محمّد) تو را بر شریعتی (از دین) که از امر (الله) است قرار دادیم پس آن را پیروی کن و هوس های آنان که نمی دانند را پیروی نکن ۱۸

إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ (۱۹)

همانا ایشان هرگز در برابر الله از تو چیزی را دفع نمی کنند و همانا ستمگران سرپرست یکدیگرند و الله سرپرست پرهیزکاران است ۱۹

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (۲۰)

این (قرآن) بینش و هدایت و رحمتی برای مردمی است که یقین دارند ۲۰

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَ مَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (۲۱)

آیا کسانی که بدیها را فراهم کردند، پنداشتند که ایشان را همچون کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند قرار می دهیم؟ آیا زندگان و مُردگان یکسان هستند؟ چه بد قضاوت می کنند ۲۱

وَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَ لِيُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۲۲)

و الله آسمانها و زمین را به حق خلق کرد، هر نفسی بدانچه فراهم نموده پاداش داده می شود و به ایشان ستم نخواهد شد ۲۲

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَلَا تَذَكَّرُونَ (۲۳)

آیا دیدی آن را که هوس خویش را صاحب قدرت خود گرفت و الله با دانایی او را گمراه کرد و بر گوش و قلب او مهر نهاد و بر چشم او پرده ای قرار داد پس چه کسی بعد از الله او را هدایت می کند؟ آیا متذکر نمی شوند؟ ۲۳

وَ قَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَ نَحْيَا وَ مَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ (۲۴)

و (کافران) گفتند: جز زندگی دنیا هیچ نیست، می میریم و زنده می شویم و ما را جز روزگار (طبیعت) هلاک نمی کند، ایشان به این دانشی ندارند، آنان جز (افراد) خیالباف نیستند ۲۴

وَ إِذَا تَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوَابِتْنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۵)

و گاهی که بر ایشان آیات روشن ما تلاوت شود دلیل ایشان جز این نیست که گویند: پدران ما را بازگردانید اگر راستگو هستید ۲۵

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۲۶)

(ای محمد) بگو: الله شما را زنده می سازد سپس شما را می میراند سپس در روز قیامت که شکی در آن نیست شما را جمع خواهد کرد و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۲۶

وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ (۲۷)

و برای الله پادشاهی آسمانها و زمین است و روزی که ساعت (قیامت) به پا شود، آن روز اهل باطل زیانکار خواهند شد ۲۷

وَ تَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۸)

و هر امتی را به زانو درآمده می بینی، هر امتی به سوی کتاب (نامه اعمال) خویش خوانده می شوند، امروز پاداش داده می شوید بدانچه انجام می دادید ۲۸

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۹)

این کتاب ماست که با شما به حق سخن می گوید، همانا ما آنچه را انجام می دادید را می نوشتیم ۲۹

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ (۳۰)

پس اما کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس پروردگارشان ایشان را در رحمت (خود) در می آورد، این همان کامیابی بزرگ است ۳۰

وَ أَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ (۳۱)

و اما کسانی که کفر ورزیدند پس آیا بر شما آیات ما تلاوت نمی شد؟ پس شما تکبر داشتید و گروهی مجرم (گناهکار) شدید ۳۱

وَ إِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ نَظْنَؤُنَّ إِلَّا ظَنًّا وَ مَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ (۳۲)

و هنگامی که گفته می شد همانا وعده الله حق است و (برپائی) ساعت (قیامت) در آن شکی نیست و می گفتید: نمی دانم ساعت (قیامت) چیست؟ جز گمانی (درباره آن) متصور نیستیم و ما (به آن) یقین نداریم ۳۲

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (۳۳)

و برای ایشان بدی هایی که انجام می دادند آشکار شود و آنچه بدان مسخره می کردند ایشان را فرا می گیرد ۳۳

وَ قِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَ مَاؤَاكُمُ النَّارُ وَ مَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (۳۴)

و به آنها گفته شود: امروز شما را فراموش می کنیم همانطور که دیدار امروزتان (قیامت) را فراموش کردید و جایگاه شما آتش است و شما را یاورانی نخواهد بود ۳۴

ذِكْرُكُمْ بِاتِّخَاذِكُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَ عَرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَ لَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (۳۵)

این بدان است که آیات الله را به مسخره می گرفتید و زندگی دنیا شما را فریب داد پس امروز از این (آتش جهنم) بیرون آورده خواهید شد و از ایشان عُذر (بهانه) پذیرفته نخواهد شد ۳۵

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ رَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۳۶)

پس سپاس از آن الله پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان است ۳۶

وَ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۳۷)

و بزرگواری (والایی) در آسمانها و زمین از آن اوست و او شوکتمند حکیم است ۳۷

سوره احقاف - ۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِنام الله بخشنده مهربان

حم (۱)

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۲)

نازل شدن کتاب از (سوی) الله شوکتمند حکیم است ۲

مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُتُّوهُ
مُعْرِضُونَ (۳)

آسمانها و زمین و آنچه بین آنهاست را جز به حقّ تا مهلتی مشخص خلق نکردیم و کسانی که کُفر ورزیدند
از آنچه هشدار داده می شوند (قیامت) رویگردان هستند ۳

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ انْتُونِي
بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ آثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۴)

(ای محمّد) بگو: به من خبر دهید آنچه جز الله صدا می زنید به من نشان دهید چه چیز از زمین خلق
کرده اند یا ایشان را شراکتی در (أُمور) آسمانها است؟ اگر راستگو هستید کتابی (الهی) که پیش از قرآن
باشد یا آثاری از دانش (الهی) را برای من بیاورید ۴

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ
(۵)

و کیست گمراه تر از آن کس که جز الله را صدا می زند که تا روز قیامت او را پاسخ نمی گوید و آنان از
دعای ایشان بی خبر هستند ۵

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ (۶)

و هنگامی که مردم محشور گردند دشمنان ایشان باشند و به عبادت ایشان کُفر ورزند ۶

وَإِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (۷)

و هنگامیکه بر ایشان آیات روشنگر ما تلاوت می شود کسانی که کُفر می ورزیدند آنگاه که حقّ به سوی
ایشان آید، می گویند: این (قرآن) جادویی آشکار است ۷

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئاً هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيداً بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۸)

یا می گویند: او (قرآن) را بافته است، (ای محمد) بگو: اگر آن را (به دروغ) بافته بودم پس شما نمی توانید چیزی از (خشم) الله را از من باز دارید، الله بدانچه می گوئید داناتر است، او میان من و شما گواه است و او آمرزنده مهربان است ۸

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاءِ مِنَ الرَّسُلِ وَ مَا أَدْرِي مَا يُفَعَلُ بِي وَ لَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَ مَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۹)

(ای محمد) بگو: من فرستاده نوآوری نیستم و نمی دانم (الله) با من و با شما چه خواهد کرد جز آنچه را به سوی من وحی می شود را پیروی نمی کنم، من جز هشدار دهنده ای آشکار نیستم ۹

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ كَفَرْتُمْ بِهِ وَ شَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَ اسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ لَمْ يَهْدِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰)

(ای محمد) بگو: آیا دیده اید که اگر (قرآن) از نزد الله باشد و شما بدان کُفر بورزید در حالیکه شاهدهی از بنی اسرائیل به مانند قرآن را گواهی داد (تورات) سپس خودش (به قرآن) ایمان آورد در حالیکه شما تکبر دارید، همانا الله گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۱۰

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَ إِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكُ قَدِيمٌ (۱۱)

و کسانی که کُفر ورزیدند در خصوص آنان که ایمان آوردند، گفتند: اگر خیری در ایمان به قرآن وجود داشت از ما به آن سبقت نمی جستند و چون بوسیله قرآن هدایت نشدند، خواهند گفت: این دروغی قدیمی است ۱۱

وَ مِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَ رَحْمَةً وَ هَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ بُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ (۱۲)

و پیش از آن (قرآن)، کتاب موسی (تورات) پیشوا و رحمت است و این (قرآن) کتابی تصدیق کننده به زبانی واضح است تا کسانی را که ستم کردند هشدار دهد و نیکوکاران را مُژده دهد ۱۲

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۱۳)

همانا کسانی که گفتند: پروردگار ما الله است سپس پایداری کردند پس ترسی بر ایشان نیست و اندوهی ندارند ۱۳

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۴)

آنان باغ نشینان (بهشت) هستند، در آن جاودان هستند پاداشی بخاطر آنچه انجام می دادند ۱۴
و وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَ وَضَعَتْهُ كُرْهًا وَ حَمَلُهُ وَ فِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ بَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلَى وَالِدَيَّ وَ أَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَ أَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۱۵)

و انسان را درباره والدینش سفارش کردیم که نیکی کند، مادرش با دشواری به او باردار شد و به دشواری او را وضع حمل کرد و حاملگی و از شیر بازگرفتن او سی ماه است تا آنکه به رُشد کامل خود برسد و چهل ساله شود، گفت: پروردگارا توفیقی به من عطا کن تا سپاس نعمتی که به من و والدینم ارزانی داشته ای را به جای آورم تا کاری شایسته انجام دهم که تو می پسندی و فرزندانم را برایم صالح گردان، همانا به سوی تو بازگشتم و همانا من از (افراد) تسلیم شده (در برابر الله) هستم ۱۵

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ نَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ (۱۶)

آنان کسانی هستند که از ایشان بهتر از آنچه انجام داده اند را می پذیریم و از بدیهای ایشان در میان باغ نشینان (بهشت) گذشت کنیم، این وعده راستینی است که به ایشان داده شده است ۱۶

وَ الَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أَفْ لَكُمْ أَمْ تُعَذِّبَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَ قَدْ خَلتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَ هُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَ يَئِسَّ مِنَ اللَّهِ الْخَافِيُونَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْبَصِيرُ (۱۷)

و آن کسی که به والدین خویش گفت: بیزارم از شما، آیا مرا وعده می دهید که (از قبر زنده) بیرون آورده می شوم و حال آنکه قوم های پیش از من رفته اند؟ و آن دو (پدر و مادر) پیوسته الله را به یاری می خوانند، وای بر تو، ایمان بیاور، همانا وعده الله حق است پس گفت: این جز افسانه های پیشینیان نیست ۱۷

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ (۱۸)

آنان کسانی هستند که وعده عذاب بر آنها مثل اُمّت هایی از جنّ و انسان که پیش از ایشان گذشتند حتمی شد، همانا ایشان زیانکار بودند ۱۸

وَ لِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَ لِيُؤَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۱۹)

و برای هر یک از آنها از آنچه انجام می دهند مراتبی است و تا (الله پاداش) اعمالشان را به تمام بدهد و ستم نشوند ۱۹

وَ يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَ اسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ (۲۰)

روزی که کسانی که کفر ورزیدند به آتش (جهنم) عرضه شوند (به ایشان گفته می شود:) شما لذّت های (ناحق) خود را در زندگی دنیای خویش به پایان بُردید و از آنها بهره مند شدید پس امروز بدانچه در زمین به ناحق کبر می ورزیدید و بدانچه نافرمانی می کردید به عذابی خوار کننده کیفر می شوید ۲۰

وَ اذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَ قَدْ خَلَتْ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۲۱)

و (فرستاده) از خود قوم عاد را یاد کن آنگاه که قوم خویش را به حقیقت عذاب هشدار داد با آنکه پیش از او و بعد از او نیز (افراد) هشدار دهنده ای آمده بودند که جز الله را عبادت نکنید، همانا من از عذاب روزی بزرگ بر شما می ترسم ۲۱

قَالُوا أَ جِئْنَا لِنَتُفِكَتْنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۲۲)

(قوم عاد) گفتند: آیا به سوی ما آمده ای تا ما را از صاحب قدرتهایمان برگردانی؟ پس برای ما آنچه وعده می دهی را بیاور اگر از (افراد) راستگو هستی؟ ۲۲

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَ أُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَ لَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (۲۳)

(هود) گفت: جز این نیست که دانش (وقوع) عذاب با الله است و من چیزی را به شما می رسانم که بدان فرستاده شده ام و لیکن شما را قومی جاهل می بینم ۲۳

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْتِرْنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۴)

پس چون (قوم عاد) آن ابر را دیدند که به سوی سرزمینشان می آید، (خوشحال شدند و) گفتند: این ابری باران زا است (پیامبرشان گفت: خیر این همان (عذاب) است که آن را به شتاب می خواستید، توندادی که در آن عذابی دردناک است ۲۴

تَذَمَّرُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ (۲۵)

هر چیزی را به فرمان پروردگارش در هم می کوبد پس (قوم عاد) به گونه ای درآمدند که چیزی جز (خرابه های) خانه هایشان دیده نمی شد، اینچنین گروه مجرمان (گناهکاران) را مجازات می کنیم ۲۵

وَ لَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِن مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَ جَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَ أَبْصَارًا وَ أَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَ لَا أَبْصَارُهُمْ وَ لَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۲۶)

و مسلماً ایشان (قوم عاد) را امکانات دادیم در آنچه شما را در آن امکانات نداده بودیم و بر ایشان گوش و چشم و دل قرار داده بودیم پس چون آیات الله را نپذیرفتند نه گوشه‌هایشان و نه چشم‌ها و نه دل‌های ایشان سودی به (حال) آنان نبخشید و عذابی که آن را مسخره می کردند بر ایشان فرود آمد ۲۶

وَ لَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيَةِ وَ صَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۲۷)

و مسلماً شهرهایی را که پیرامون شما بودند را هلاک کردیم و آیات خود را به شکل‌های گوناگون بیان کردیم تا شاید (از گناهان) بازگردند ۲۷

فَلَوْ لَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَ ذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ (۲۸)

پس چرا صاحب قدرت هایی که به جای الله برای نزدیکی (به سوی الله) گرفته بودند ایشان را یاری
نکردند؟ بلکه از ایشان (محو و) ناپدید شدند و اینها دروغهایی بود که می یافتند ۲۸

وَ إِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى
قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ (۲۹)

و چون گروهی چند از جنیان را به سوی تو (ای محمد) روانه ساختیم که به قرآن گوش دهند پس
هنگامی که نزد او حاضر شدند، گفتند: گوش جان فرا دهید پس هنگامی که (تلاوت آن) پایان یافت
به سوی قوم خویش هشدار دهنده بازگشتند ۲۹

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَ إِلَى
طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ (۳۰)

(جنیان) گفتند: ای قوم ما همانا کتابی را شنیدیم که بعد از موسی نازل شده، (کتابهای الهی) پیش از
خود را تصدیق می کند و به سوی حق و به سوی راهی پایدار هدایت می کند ۳۰

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَ آمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُجْزِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (۳۱)

ای قوم ما، دعوت کننده الله را پاسخ گوئید و به او ایمان آورید تا برای شما گناهانتان را بپارزد و شما را
از عذابی دردناک پناه دهد ۳۱

وَ مَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
(۳۲)

و هر کس که دعوت الله را پاسخ نگوید پس ناتوان کننده (الله) در زمین نیست و جز الله اولیائی برای او
نیست، کافران در گمراهی آشکار هستند ۳۲

أ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ لَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى
بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۳۳)

آیا ندیدند که الله کسی است که آسمانها و زمین را خلق کرد و از خلقت آنها درمانده نشد، (الله) توانست که مُردگان را زنده کند، بلی همانا او بر همه چیز تواناست ۳۳

و يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَ رَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۴)

و روزی که کافران بر آتش (جهنم) عرضه می شوند (گفته شود): آیا این حق نیست؟ گویند: بله پروردگارا، (الله) می فرماید: پس عذاب را بدانچه کُفر می ورزیدید بچشید ۳۴

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ (۳۵)

پس (ای محمد) شکیبایی کن، همانگونه که فرستادگان صاحب اراده پایداری کردند و بر (عذاب) آنان شتاب نکن، همانا ایشان روزی که وعده داده می شوند را ببینند، مثل این است که جز ساعتی از روز (در دنیا) نمانده اند، اعلام (ما) است که آیا جز قوم نافرمان هلاک می گردند؟ ۳۵

سوره محمد - ۴۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبَانِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ (۱)

کسانیکه کُفر ورزیدند و از راه الله بازداشتند، اعمال ایشان تباه می گردد ۱

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ أَصْلَحَ بِأَلْفِهِمْ (۲)

کسانیکه ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند و بدانچه بر محمد نازل شد که آن حق و از جانب پروردگارشان است ایمان آوردند، (الله) گناهان ایشان را بُزداید و وضع ایشان را سامان بخشد ۲

ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اتَّبَعُوْا الْبَاطِلَ وَ اَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّبَعُوْا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ (۳)

این بدان (سبب) است که کسانی که کفر ورزیدند، باطل را پیروی می‌کردند و آنان که ایمان آوردند حق از جانب پروردگارشان را پیروی می‌کردند، اینچنین الله مثل های ایشان (وصف حال ایشان) را بیان می‌کند

۳

فَاِذَا لَقِيْتُمْ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضْرِبِ الرَّقَابِ حَتّٰىۤ اِذَا اَتْخَنْتُمْوَهُمْ فَسُدُّوْا الْوُثَاقَ فَاِِمَّا مَتًّاۢ بَعْدُ وَ اِمَّا فِدَآءً
حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ذٰلِكَ وَ لَوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَ لٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَ الَّذِيْنَ
قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ (۴)

پس چون با کافران (متجاوز در میدان جنگ) روبرو شدید گردن های ایشان را بزنید تا هنگامیکه بر ایشان تسلط یابید پس (اسیران) را محکم ببندید، بعد یا به منت یا به عوض (اسیران را آزاد کنید) تا جنگ به اتمام برسد و اگر الله می‌خواست قطعاً (خود) بر ایشان پیروز می‌شد و لیکن خواست شما را به یکدیگر آزمایش کند و کسانی که در راه الله کشته شدند پس هرگز (الله) اعمال ایشان را نادیده نمی‌گیرد ۴

سَيَهْدِيْهِمْ وَ يُضِلِّحْ بِاَلَهُمْ (۵)

به زودی (الله) ایشان را هدایت کند و (وضع و حال) ایشان را اصلاح کند ۵

وَ يَدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ (۶)

و ایشان را به باغی (بهشتی) داخل کند که آن را بر ایشان معرفی نموده است ۶

يَاۤ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تَنْصُرُوْا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يَثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ (۷)

ای کسانی که ایمان آورده اید اگر الله را یاری کنید، (الله) یاریتان می‌کند و گام های شما را استوار می‌سازد ۷

وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعَسَاۗ لَهُمْ وَ اَضَلَّۗ اَعْمَالَهُمْ (۸)

و کسانی که کفر ورزیدند پس وای بر ایشان و (الله) اعمال ایشان را باطل کرد ۸

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَۗ اَعْمَالَهُمْ (۹)

این بدان (سبب) است که ایشان آنچه را الله نازل کرده نمی پذیرفتند پس اعمال ایشان باطل شد ۹
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ لِلْكَافِرِينَ
أَمْثَالُهَا (۱۰)

آیا در زمین گردش نکرده اند تا نگاه کنند سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند چگونه شد؟ الله ایشان
را سرنگون ساخت (نابود کرد) و برای کافران مانند این (مجازاتها) وجود خواهد داشت ۱۰
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَ أَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ (۱۱)

این بدان سبب است که الله سرپرست کسانی است که ایمان آوردند ولی برای کافران سرپرستی نیست
۱۱

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَ يَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَ النَّارُ مَثْوًى لَهُمْ (۱۲)

همانا الله کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست
داخل می کند و کسانی که کفر ورزیدند به مانند چهارپایان (در دنیا) بهره می برند و می خورند در حالیکه
جایگاه ایشان آتش است ۱۲

وَ كَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ (۱۳)

و چه بسا شهرها که (مردم آن) نیرومندتر از آن شهری بود که تو را (از آن) بیرون راند، آنان را هلاک
ساختیم پس برای ایشان یآوری نبود ۱۳

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَ اتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ (۱۴)

آیا آن کس که بر دلیلی روشن از پروردگارش است به مانند کسی است که اعمال بد او برایش آراسته
شده است و هوس های خودشان را پیروی کردند؟ ۱۴

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَ أَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَ أَنْهَارٌ
مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَ أَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَ لَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ
كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَ سُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ (۱۵)

وصف (مثل) باغی (بهشتی) که به پرهیزکاران وعده داده شده است (چنین است که) در آن نهرهایی است که آب آن گندیده (بدبو) نشود و نهرهایی از شیری که مزه اش تغییر نکند و نهرهایی از شراب که لذت برای (افراد) نوشنده (بهشتی) است و نهرهایی از عسل خالص و در آنجا انواع میوه ها و آمرزشی از پروردگارشان برای ایشان وجود دارد، (آیا این افراد) همانند کسی است که در آتش جهنم است و از آب جوشان نوشانده می شوند که روده های ایشان را پاره پاره می کند؟ ۱۵

و مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ (۱۶)

و (ای محمد) از ایشان کسانی هستند که به تو گوش فرا می دهند ولی چون از نزد تو بیرون می روند به (افراد) دانش یافته (دینی) می گویند: (محمد) چه سخنانی را می گفت؟ چنین افرادی، کسانی هستند که الله بر دلهایشان مهر نهاد و هوس های خویش را پیروی کردند ۱۶

و الَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًىٰ وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ (۱۷)

و کسانی که خواهان هدایت هستند بر هدایت ایشان افزوده می شود و (الله) به ایشان پرهیزکاریشان را عطا می کند ۱۷

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ (۱۸)

پس آیا (کافران) چشم به راه هستند که ناگهان ساعت (قیامت) بر ایشان بیاید پس به درستی شرطهای لازم برای (تحقق آن) آمده است پس آنگاه که (قیامت) فرا رسد (دیگر) یادآوریشان چه سود دارد ۱۸

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ مُثَوَّكُم (۱۹)

پس (ای محمد) بدان که صاحب قدرتی جز الله نیست و برای گناه خویش و برای (گناهان) مردان مؤمن و زنان مؤمن آمرزش بخواه و الله سعی و تلاش شما و جایگاه شما را می داند ۱۹

و يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ لَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَ ذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَى لَهُمْ (۲۰)

و کسانی که ایمان آورده اند، می گویند: چرا سوره ای (درباره نبرد) نازل نمی شود؟ پس هنگامی که سوره ای مُحکم نازل گردد و در آن نبرد یادآوری شود بیماردلان را می بینی که همچون کسی به تو نگاه می کنند که به حالت بیهوشی مرگ افتاده است پس (مرگ) شایسته ایشان باد ۲۰

طَاعَةٌ وَ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ (۲۱)

اطاعت و گفتاری پسندیده (نزد الله بهتر است) پس گاهی که کار جدی شد پس اگر با الله صادق بودند، قطعاً بر ایشان بهتر بود ۲۱

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَ تَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ (۲۲)

پس آیا (ای منافقان) امید دارید که هر گاه به سرپرستی (زمین) گمارده شوید در زمین فساد کنید؟ و (پیوند) خویشاوندی را قطع کنید؟ ۲۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَ أَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (۲۳)

منافقان کسانی هستند که الله ایشان را لعنت می کند پس ایشان را گم ساخت و چشمهای ایشان را کور نمود ۲۳

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (۲۴)

آیا در قرآن نمی اندیشند یا بر دلهایشان قفل هایی قرار دارد؟ ۲۴

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَ أَمَلَىٰ لَهُمْ (۲۵)

همانا کسانی که بعد از آنکه هدایت بر ایشان روشن شد (به گُفر) بر می گردند، شیطان (نابودگر) بر ایشان (کارهایشان را) آراسته می کند و ایشان را فریب می دهد ۲۵

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ (۲۶)

این (رویگردانی ایشان) بدان خاطر است که به کسانی که آنچه الله نازل کرده را نمی پذیرفتند، می گفتند: در بعضی از کارها شما را پیروی خواهیم کرد در حالیکه الله پنهانکاری ایشان را می داند ۲۶

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ أَدْبَارَهُمْ (۲۷)

پس چگونه اند هنگامی که فرشتگان (مرگ) جانشان را می گیرند در حالی که بر چهره ها و پشت های ایشان می زنند ۲۷

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْحَطَ اللَّهُ وَ كَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۲۸)

آن بدان خاطر است که آنها آنچه الله را به خشم می آورد پیروی می کردند و خشنودی الله را نمی پذیرفتند پس اعمال ایشان تباه شد ۲۸

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْعَانَهُمْ (۲۹)

آیا کسانی که در دل های ایشان بیماری است تصور می کنند که هرگز الله کینه های آنان را آشکار نخواهد کرد؟ ۲۹

وَ لَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ (۳۰)

و اگر می خواستیم قطعاً آنها را به تو معرفی می کردیم و ایشان را به چهره هایشان می شناختی و هر آینه تو (ای محمد) آنها را بواسطه نوع حرف زدندان می شناسی و الله کارهای (منافقانه) ایشان را می داند ۳۰

وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ الصَّابِرِينَ وَ نَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ (۳۱)

و قطعاً شما را امتحان می کنیم تا (افراد) کوشش کننده از شما و (افراد) شکیبیا را معلوم سازیم و اخبار (مربوط به) شما را ارزیابی کنیم ۳۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ شَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئاً وَ سَيَحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ (۳۲)

همانا کسانی که کفر ورزیدند بعد از آنکه بر ایشان هدایت آشکار شد و از راه الله بازداشتند و با فرستاده (الله) ستیزه کردند هرگز زبانی را به الله نمی رسانند و اعمال ایشان تباه خواهد شد ۳۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ لَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ (۳۳)

ای کسانی که ایمان آورده اید الله را اطاعت کنید و فرستاده را اطاعت کنید و اعمال خویش را باطل نسازید

۳۳

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَ هُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ (۳۴)

همانا کسانی که کفر ورزیدند و از راه الله بازداشتند سپس مُردند و کافر بودند پس هرگز الله آنان را مورد

آمزش قرار نمی دهد ۳۴

فَلَا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَ اللَّهُ مَعَكُمْ وَ لَنْ يَتْرُكُمْ أَعْمَالَكُمْ (۳۵)

پس سُست نشوید و (کافران را) به سوی آشتی نخوانید در حالیکه شما برتر هستید و الله با شماست و

هرگز از اعمال شما (چیزی) را نمی کاهد ۳۵

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهُوَ وَ إِنْ تُوْمِنُوا وَ تَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَ لَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ (۳۶)

جز این نیست که زندگی دنیا به مانند بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید به شما

پاداش شما را می پردازد و از شما امواتان را نمی خواهد ۳۶

إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَ يُخْرِجْ أَضْعَانَكُمْ (۳۷)

اگر (الله) امواتان را از شما بخواهد و شما را مُلزم سازد آنگاه شما خسیس می شوید و (الله) کینه های

شما را آشکار می سازد ۳۷

هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَ مَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَفْسِهِ وَ

اللَّهُ الْعَنِيٌّ وَ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَ إِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ (۳۸)

اینک شما هستید که به بخشیدن در راه الله دعوت می شوید اما جز این نیست که بر خویشتن خساست

می ورزید و الله بی نیاز است در حالیکه شما نیازمند هستید و اگر رویگردان شوید به جای شما گروهی

جز شما را خواهد آورد پس آنان همچون شما نخواهند بود ۳۸

سوره فتح - ۴۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا (۱)

همانا (ای محمد) ما تو را گشایشی آشکار دادیم (نزول قرآن) ۱

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ مَا تَأَخَّرَ وَ يُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ يَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا (۲)

تا الله گناه گذشته و آینده تو را بپامرزد و نعمتش را بر تو تمام گرداند و تو را به جایگاه پایدار هدایت کند

۲

وَ يَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا (۳)

و (ای محمد) الله تو را به حمایتی بدون شکست یاری خواهد کرد ۳

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَ

الْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۴)

او کسی است که آرامش را در دل های مؤمنان فرستاد تا ایمانی بر ایمان خود بیفزایند و لشگریان

آسمانها و زمین از آن الله است و الله دانای حکیم است ۴

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ يُكْفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ

كَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا (۵)

تا مردان مؤمن و زنان مؤمن را به باغ هایی که زیر آنها نهرها جاریست وارد کند، جاودان در آن باشند و

گناهان ایشان را بزدايد و آن نزد الله کامیابی بزرگ است ۵

وَ يُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَ الْمُنَافِقَاتِ وَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ

السَّوْءِ وَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ لَعَنَهُمْ وَ أَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا (۶) و مردان و زنان منافق و

مردان و زنان مشرک که به الله گمان بد دارند را عذاب کند، پیش آمد بد بر خود آنهاست و الله بر ایشان خشم گرفته و ایشان را لعنت کرده و جهنم را برای آنها آماده کرده و (جهنم) چه بد جایگاهی است ۶

و لِلّٰهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ كَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (۷)

و لشگریان آسمانها و زمین از آن الله است و الله شوکتمند حکیم است ۷

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَ مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا (۸)

همانا (ای محمد) تو را گواهی دهنده و بشارتگر و هشدار دهنده فرستادیم ۸

لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَ رَسُولِهِ وَ تُعَزِّرُوهُ وَ تُوَفِّرُوهُ وَ تَسْبِّحُوهُ بُكْرَةً وَ أُصِيلاً (۹)

تا به الله و فرستاده ایمان آورید و الله را یاری کنید و بزرگش دارید و او را صبح و شام تسبیح گوید ۹
إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَ مَنْ
أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا (۱۰)

همانا کسانی که با تو پیمان می بندند جز این نیست که با الله پیمان می بندند دست (بیعت) الله بالای دستهایشان است پس هر کس عهدشکنی کند پس جز این نیست که بر علیه خویش پیمان می شکند و هر کس بدآنچه پیمان بسته پایدار بماند، الله به زودی به او پاداش بزرگ می دهد ۱۰

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَ أَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (۱۱)

بیابان نشینهای به جنگ نرفته می گویند: (ای محمد) اموال ما و خانواده، ما را مشغول ساخت پس برای ما آمرزش بخواه، با زبان های خویش چیزی را می گویند که در دل های ایشان نیست، (ای محمد) بگو: اگر او (الله) بخواهد به شما زیان یا سودی را برساند چه کسی در برابر الله برای شما اختیار چیزی را دارد؟

بلکه الله بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۱۱

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَ زُيِّنَ ذٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ ظَنَنْتُمْ ظَنًّا
السُّوءِ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا (۱۲)

بلکه تصور کردید که فرستاده و مؤمنان هرگز به سوی خانواده هایشان باز نمی گردند و این (موضوع) در دل های شما آراسته شد و گمان بد داشتید و قومی بی فهم بودید ۱۲

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا (۱۳)

و هر کس به الله و فرستاده ایمان نیاورد پس همانا برای کافران آتشی سوزان را آماده کردیم ۱۳
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۱۴)
و پادشاهی آسمانها و زمین از آن الله است، هر کس را بخواهد می آمرزد و هر کس را بخواهد عذاب می کند و الله آمرزنده مهربان است ۱۴

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا (۱۵)

به زودی (افراد) به جنگ نرفته خواهند گفت: هنگامی که شما (مجاهدان) به طرف غنائم حرکت می کنید تا آن را به چنگ آورید، بگذارید تا به دنبال شما بیاییم، می خواهند سخن الله را دگرگون سازند، (ای محمد) بگو: هرگز به دنبال ما نخواهید آمد اینطور الله از پیش چنین فرموده است پس آنها (به شما مجاهدان راه الله) خواهند گفت: شما به ما حسادت می کنید بلکه جز اندکی (از ایشان) نمی فهمند ۱۵

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۶)

(ای محمد) به (افراد) بازمانده (جنگ) از بیابان نشینان بگو: به زودی به سوی گروهی بسیار نیرومند فرا خوانده می شوید که با ایشان نبرد کنید تا اسلام آورند پس اگر اطاعت کنید، الله به شما پاداش نیکو می بخشد و اگر رویگردان شوید چنان که از پیش پشت کردید شما را به عذابی دردناک عذاب می کند ۱۶

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَ لَآ عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَ لَآ عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَ مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَ مَنْ يَتَوَلَّ يَعْذِْبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۷)

بر کور و لنگ و بیمار مانعی نیست و هر کس الله و فرستاده او را اطاعت کند او را به باغستان هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کند و آن کس که رویگردان شود او را به عذابی دردناک عذاب می کند

۱۷

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ
وَ أَتَاهُمْ فَتَحاً قَرِيباً (۱۸)

مسلماً الله از مؤمنان زمانی که با تو (ای محمد) زیر آن درخت پیمان بستند خشنود شد پس آنچه در دل های ایشان بود را می دانست پس آرامش را در دلهای آنان فرود آورد و ایشان را به پیروزی نزدیکی

پاداش داد ۱۸

وَ مَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَ كَانَ اللَّهُ عَزِيزاً حَكِيماً (۱۹)

و غنائم فراوانی که آنها را به چنگ آوردید و الله شوکتمند حکیم است ۱۹

وَ عَدَّكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَ كَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَ لَتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
وَ يَهْدِيَكُمْ صِرَاطاً مُسْتَقِيماً (۲۰)

اگر (الله) به شما غنائم فراوان را وعده داده که آنها را به چنگ آورید پس برای شما این (غنیمت ها) را ارزانی داشت، دست (آزار) مردم را از شما بازداشت تا برای مؤمنان نشانه ای باشد و شما را به جایگاه

پایدار هدایت کند ۲۰

وَ أُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيراً (۲۱)

و (چیزهای) دیگری که بر آنها (هنوز) دست نیافته اید، به درستی الله بر آنها فراگیر است و الله بر همه

چیز تواناست ۲۱

وَ لَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وِليّاً وَ لَا نَصِيراً (۲۲)

و اگر آنان که کُفر ورزیدند به نبرد با شما بیایند هر آینه رویگردان می شوند سپس سرپرست و یآوری را

نخواهند یافت ۲۲

سُئِلَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِلاً (۲۳)

شیوه الله است که از قبل وجود داشته و هرگز در شیوه الله تغییری نخواهد یافت ۲۳

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ أَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (۲۴)

و اوست آنکه دستهای ایشان (کافران) را از شما و دستهای شما (مؤمنان) را از ایشان در موقع تسلط بازداشت (یعنی) بعد از آنکه شما را بر ایشان پیروز نمود و الله بدانچه انجام می دهید بیناست ۲۴

هُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ الْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَجَلَّهُ وَ لَوْ لَ رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَ نِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبِكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخَلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۲۵)

ایشان بودند که کفر ورزیدند و شما را از مسجد الحرام بازداشتند و از آنکه قربانی به قربانگاه برسد (شما را بازداشتند) و اگر مردان و زنان مؤمن نبودند که شما (ممکن بود جان) آنها را ناآگاهانه پایمال کنید و به سبب بی خبریتان آسیب به ایشان وارد سازید که این کار باعث می شد بی آبرویی بخاطر این کار بیخردانه به شما برسد (پس فرمان حمله را صادر می کردیم) تا الله به رحمت خویش هر کس را بخواهد وارد کند، هر آینه آنان که از ایشان کفر ورزیدند را به عذابی دردناک عذاب خواهیم کرد ۲۵

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَلَزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَ كَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَ أَهْلَهَا وَ كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا (۲۶)

آنگاه کسانی که کفر ورزیدند در دلهای خویش تعصب ورزیدند (به مانند) تعصب جاهلیت پس الله آرامش خویش را بر رسولش و بر مؤمنان نازل کرد و آنها را پایبند پرهیزکاری نمود که آنان بدان شایسته بودند و شایستگی آن را داشتند و الله بر همه چیز تواناست ۲۶

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَ مُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا (۲۷)

مسلماً الله بر فرستاده خویش رؤیا را به درستی محقق ساخت که شما را حتماً به خواست الله سر تراشیده و موی سر کوتاه کرده بدون هیچ ترسی با خاطری آسوده به مسجد الحرام وارد خواهید شد

پس (الله) چیزهایی می دانست که شما نمی دانستید پس به غیر از آن، پیروزی نزدیکی را فراهم نمود

۲۷

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيداً (۲۸)

او کسی است که فرستاده خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا همه دین را بر آنها آشکار سازد و الله در مقام گواهی کافی است ۲۸

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَ الَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً يَبْتَغُونَ فَضْلاً مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَاناً سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ مَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَ أَجْراً عَظِيماً (۲۹)

و محمد فرستاده الله است و کسانی که با او هستند در برابر کفار قاطع اند و با همدیگر مهربان هستند، آنها را در تواضع و فروتنی (در برابر الله) می بینی، لطف الله و خشنودی او را می جویند، نشانه فروتنی در چهره های ایشان نمایان است، وصف (حال) ایشان در تورات و انجیل چون کشتزاری است که جوانه خود را برآورد پس آن را محکم کند تا قوی گردد و بر ساقه های خویش بایستد (به گونه ای که) کشاورزان را به شگفت آورد تا (انبوهی) آنها کافران را به خشم آورد و الله کسانی را که ایمان دارند و عمل شایسته انجام می دهند را به آمرزش و پاداشی بزرگ وعده داده است ۲۹

سوره حُجرات - ۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید بر الله و فرستاده او (در امور دینی) پیش دستی نکنید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله شنوای داناست ۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَ لَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ
أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ (۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید صدای خود را بلندتر از صدای پیامبر نکنید و با او به مانند آنکه با همدیگر
بلند سخن می گوئید بلند سخن نگویید تا (به این خاطر) اعمال شما تباه گردد و شما متوجه نباشید ۲
إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ
أَجْرٌ عَظِيمٌ (۳)

همانا کسانی که صداهای خویش را نزد فرستاده پایین می آورند، آنان کسانی هستند که الله دل‌های ایشان
را به پرهیزکاری امتحان کرده است، بر ایشان آمرزش و مزدی بزرگ است ۳
إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (۴)

همانا کسانی که از بیرون خانه (ای محمد) تو را صدا می زنند بیشتر ایشان عاقل نیستند ۴
وَ لَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ (۵)
و اگر آنان صبر می کردند تا (از خانه) بر ایشان بیرون بیایی هر آینه برای آنها بهتر بود و الله آمرزنده
مهربان است ۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِبْحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ
نَادِمِينَ (۶)

ای کسانی که ایمان آورده اید اگر خبر آورنده ای پیغامی برای شما آورد پس (موضوع را خوب) پیگیری کنید
که مبادا به نادانی قومی را آسیب رسانید تا بر آنچه انجام داده‌اید، پشیمان گردید ۶
وَ اعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَ
زَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَ كَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ (۷)

و بدانید که در میان شما فرستاده الله است، اگر در بسیاری از کارها شما را اطاعت می کرد قطعاً به رنج
می افتادید و لیکن الله ایمان را نزد شما محبوب کرد و آن را در دل های شما آراسته نمود و کفر و
نافرمانی و سرکشی را نزد شما ناخوشایند (جلوه) نمود آنان (افراد) رُشد یافته هستند ۷

فُضْلاً مِنَ اللَّهِ وَ نِعْمَةً وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۸)

فُزونی و نعمتی از جانب الله است و الله دانای حکیم است ۸

وَ إِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَ أَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (۹)

و اگر دو گروه از مؤمنان (با هم) نبرد کردند پس میان آنان را آشتی دهید و اگر یکی از ایشان بر دیگری ستم کرد پس با آنکه ستمگر است نبرد کنید تا به سوی فرمان الله بازگشت نماید و اگر (به سوی فرمان الله) بازگشت پس میان آنان را به عدالت اصلاح کنید و (به حق) پایبند باشید، همانا الله (افراد) پایبند (به حق) را دوست دارد ۹

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۰)

جز این نیست که مؤمنان همکیش یکدیگرند پس میان همراهان خویش آشتی افکنید و تقوای الهی پیشه سازید تا شاید مورد رحم قرار گیرید ۱۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَ لَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءِ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَ لَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَ لَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الإِيمَانِ وَ مَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۱۱)

ای کسانی که ایمان آورده اید نباید قومی، قوم دیگر را مسخره کنند چه بسا آنها از ایشان بهتر باشند و نه زنانی زنان (دیگر را مسخره کنند) چه بسا آنها از اینها بهتر باشند و از یکدیگر عیب مگیرید و همدیگر را به لقب های زشت صدا نزنید، چه زشت است نامگذاری (افراد) به بدی بعد از ایمان، هر کس توبه نکرد پس آنان ستمگران هستند ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا تَجَسَّسُوا وَ لَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أ يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ (۱۲)

ای کسانی که ایمان آوردید از بسیاری از گمانها دوری کنید، همانا گمان (ناروا) هر چند کوچک باشد گناه است و جاسوسی (همدیگر را) نکنید و غیبت همدیگر را نکنید، آیا یکی از شما دوست دارد گوشت برادر مُرده خویش را بخورد؟ در حالیکه از این کار بدتان می آید پس تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله توبه پذیر مهربان است ۱۲

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَاقُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (۱۳)

ای مردم همانا شما را از مرد و زنی خلق کردیم و شما را تیره ها و قبیله ها قرار دادیم تا همدیگر را بشناسید، همانا گرامی ترین شما نزد الله پرهیزکارترین شماست، همانا الله دانای آگاه است ۱۳

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۴)

بیابان نشینان گفتند: ایمان آوردیم، (ای محمد) بگو: ایمان نیاورده اید و لیکن بگوئید اسلام آوردیم و هنوز ایمان در دل های شما وارد نشده است و اگر الله و فرستاده او را اطاعت کنید چیزی از اعمال شما را کم نخواهد کرد، همانا الله آمرزنده مهربان است ۱۴

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (۱۵)

جز این نیست که مؤمنان کسانی هستند که به الله و فرستاده او ایمان دارند سپس دچار تردید نمی شوند و با مال ها و جان های خویش در راه الله کوشش می کنند، آنان (افراد) راستگو هستند ۱۵

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۱۶)

(ای محمد) بگو: آیا به دینداری خویش الله را آگاه می سازید؟ در حالیکه الله آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را می داند و الله بر همه چیز داناست ۱۶

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۷)

بر تو منت می‌گذارند که اسلام آورده اند، (ای محمد) بگو: منت اسلام (آوردن) خویش را بر من نگذارید بلکه الله بر شما منت نهاد که شما را به سوی ایمان هدایت کرد اگر راستگو باشید ۱۷

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۸)

همانا الله ناپیدای آسمانها و زمین را می‌داند و الله بدانچه انجام می‌دهید بیناست ۱۸

سوره ق - ۵۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِناَمِ اللَّهِ بِخَشْنَدُهُ مَهْرَبَانَ

ق وَ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ (۱)

ق. و قرآن باشکوه ۱

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ (۲)

بلکه از اینکه هشدار دهنده‌ای از ایشان به سوی آنها آمد تعجب کردند پس کافران گفتند: این چیزی

عجیب است ۲

أِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ (۳)

آیا هنگامی که مُردیم و خاک شدیم (قیامت به پا می‌شود)، این بازگشت بعید است ۳

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَ عِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ (۴)

به درستی آنچه را زمین از ایشان (اجسادشان) می‌کاهد را می‌دانیم و نزد ما مقرر شده و محفوظ است

۴

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيحٍ (۵)

بلکه حق را وقتی که به سوی ایشان آمد دروغ شُمرند پس آنان در (وضعیت) آشفته ای هستند ۵

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَ زَيَّنَّاهَا وَ مَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ (۶)

آیا به آسمان بالای سرشان نگاه نکردند چگونه آن را بنا کردیم و آن را آراسته نمودیم و هیچ شکافی در آن نیست؟ ۶

و الْأَرْضَ مَدَدْنَا هَا وَ أَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ (۷)

و زمین را گسترش دادیم و در آن کوه هایی را قرار دادیم و در آن انواع گیاهان خُرم را رویانیدیم ۷
تَبَصَّرَةٌ وَ ذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ (۸)

بینش و یادآوری برای هر بنده توبه کننده ای است ۸

وَ نَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَ حَبَّ الْحَصِيدِ (۹)

و از آسمان آبی پُر برکت را نازل کردیم پس بدان باغ ها و دانه های که محصول می آورند را رویانیدیم ۹
وَ النَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ (۱۰)

و نخلستان ها را بلند با خوشه های به هم پیوسته (رویانییدیم) ۱۰

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَ أَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ (۱۱)

رزقی برای بندگان است و به سبب (باران) سرزمین مُرده را زنده می کنیم و بیرون آمدن (در روز قیامت)
چنین خواهد بود ۱۱

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ أَصْحَابُ الرَّسِّ وَ ثَمُودُ (۱۲)

قوم نوح و یاران رَس و ثمود پیش از ایشان (پیامبران را) دروغ شُمرند ۱۲

وَ عَادُ وَ فِرْعَوْنُ وَ إِخْوَانُ لُوطٍ (۱۳)

و (قوم) عاد و فرعون و مخالفین لوط ۱۳

وَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَ قَوْمُ ثُبَّعٍ كُلُّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ (۱۴)

و اهل آیکه (قوم شعیب) و قوم ثُبَّع، هر کدام فرستادگان را دروغ شُمرند پس وعده حَق رسید ۱۴

أَفَعَيَّبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ (۱۵)

آیا از آفرینش نخستین (انسان) درمانده بودیم؟ بلکه ایشان (کافران) در تردیدی از خلقت مجددشان
(در قیامت) هستند ۱۵

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَ نَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ (۱۶)

و مسلماً ما انسان را خلق کردیم و آنچه نفسش او را بدان وسوسه می کند را می دانیم و ما از رگ گردن به او نزدیکتر هستیم ۱۶

إِذْ يَتَلَفَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَ عَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ (۱۷)

هنگامی که آن دو (مأمور) دریافت کننده، (اعمال او را) دریافت می کنند که از راست و چپ نشسته‌اند ۱۷

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ (۱۸)

(انسان) هیچ سخنی را نگوید جز آنکه نزد او نگهبانی ثبت کننده حاضر است ۱۸

وَ جَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدٌ (۱۹)

و بیهوشی مرگ به سوی تو به حق خواهد آمد، این است آنچه از آن کناره گیری می کردی (و می گریختی) ۱۹

وَ نُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ (۲۰)

و در شیپور دمیده خواهد شد این روز وعده داده شده است ۲۰

وَ جَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَ شَهِيدٌ (۲۱)

و هر کس با مأمور و گواهی دهنده (خویش) بیاید ۲۱

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ (۲۲)

مسلماً از این (روز) در غفلت بودی پس از تو پرده ات را کنار زدیم پس چشم تو امروز به حقیقت بینا است ۲۲

وَ قَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ (۲۳)

و همنشین او (ثبت کننده اعمالش) گفت: این است آنچه نزد من ثبت شده است ۲۳

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ (۲۴)

هر ناسپاس کینه ورزی را در جهنم بیفکنید ۲۴

مَنَّاغِ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ (۲۵)

آنکه از (کار) خیر باز می داشت، گناهکارِ شگاک بود ۲۵

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ (۲۶)

کسی که با الله صاحب قدرت دیگری را قرار داد پس او را در عذاب سخت بیفکنید ۲۶

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَ لَكِن كَان فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ (۲۷)

همنشین او (شیطان) گفت: پروردگارا من او را به سرکشی وادار نکردم و لیکن او در گمراهی دوری بود

۲۷

قَالَ لَا تَحْتَصِمُوا لَدَيَّ وَ قَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ (۲۸)

(الله) فرمود: نزد من مُجادله نکنید در حالی که به سوی شما از پیش وعده (عذاب را) فرستادم ۲۸

مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَ مَا أَنَا بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ (۲۹)

و فرمان نزد من تغییر نکند و به بندگان ستم نخواهم کرد ۲۹

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ (۳۰)

روزی که به جهنم می گوئیم: آیا پُر شدی؟ و (جهنم در پاسخ) گوید: آیا بیش از این هست؟ ۳۰

وَ أَرْزَلَتْ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ (۳۱)

باغ (بهشت) برای پرهیزکاران نزدیک آورده شود و دور نباشد ۳۱

هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ (۳۲)

این است آنچه وعده داده شدید که برای هر توبه کننده ای که حافظ (احکام دین الهی است) فراهم شده

است ۳۲

مَنْ حَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَ جَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ (۳۳)

هر کس در نهان (از الله) مهربان بترسد و با دلی بازگشت کننده بیاید ۳۳

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ (۳۴)

به سلامت در آن (بهشت) داخل شوید، این روز جاودانی است ۳۴

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَ لَدَيْنَا مَزِيدٌ (۳۵)

برای آنان (اهل بهشت) هر آنچه بخواهند در آنجا موجود است و نزد ما بیشتر نیز است ۳۵

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ (۳۶)

و چه بسا پیش از ایشان قوم هایی که نیرومندتر از ایشان بودند و در شهرها تکاپو داشتند را هلاک ساختیم، آیا (از قدرت عذاب الله) راه فراری هست؟ ۳۶

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَ هُوَ شَهِيدٌ (۳۷)

همانا این (قرآن) یادآوری است برای آن کس که دلی (آگاه) داشته باشد یا گوش فرا دهد در حالی که او گواه است ۳۷

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَ مَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ (۳۸)

و مسلماً آسمانها و زمین و آنچه را میان آنهاست را در شش دوره خلق کردیم و به ما درماندگی نرسید ۳۸

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلِ الْغُرُوبِ (۳۹)

پس (ای محمد) بر آنچه (کافران) می گویند شکیبا باش و به سپاس پروردگارت پیش از طلوع خورشید و قبل غروب تسبیح بگوی ۳۹

وَ مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ أَدْبَارَ السُّجُودِ (۴۰)

و پاسی از شب، او را فروتنانه تسبیح گوی ۴۰

وَ اسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ (۴۱)

و گوش فرا دار به روزی که ندا دهنده‌ای از مکانی نزدیک ندا می دهد ۴۱

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ (۴۲)

روزی که فریادی را به حق می شنوند، آن روز بیرون آمدن (از قبرها) است ۴۲

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَ نُمِيتُ وَ إِلَيْنَا الْمَصِيرُ (۴۳)

همانا ما زنده می کنیم و می میرانیم و بازگشت (همگی شما) به سوی ماست ۴۳

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعاً ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ (٤٤)

روزی که از آنها زمین به سرعت شکافته می شود، این گردآوری بر ما آسان است ۴۴

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَ مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ (٤٥)

ما بدانچه (کافران) می گویند داناتر هستیم و تو (ای محمد) مجبور کننده ایشان نیستی پس آن را که

بترسد با قرآن وعده بده ۴۵

سوره الذاریات - ۵۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَ الذَّارِيَاتِ ذَرْوًا (١)

و پراکنده کنندگان ۱

فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا (٢)

و حمل کنندگان بارها ۲

فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا (٣)

و آنان که به راحتی حرکت می کنند ۳

فَالْمُقْسِمَاتِ أَمْرًا (٤)

و تقسیم کنندگان کارها ۴

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ (٥)

جز این نیست که آنچه وعده داده شده اید حقیقت دارد ۵

وَ إِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ (٦)

و همانا روز جزا فرا می رسد ۶

و السَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ (۷)

و آسمان تو در تو ۷

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ (۸)

همانا سخنان شما (پُر از) اختلاف است ۸

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ (۹)

از آن (کلام الهی) کسی منحرف می شود که (از مسیر الله) منحرف شده باشند ۹

قَتَلَ الْخَرَّاصُونَ (۱۰)

مرگ بر (افراد) دروغ پرداز (کسانیکه خلاف کلام الهی سخن می گویند) ۱۰

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ (۱۱)

کسانیکه در گردابی فرو رفته، بی خبر هستند ۱۱

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ (۱۲)

(ای محمد از تو) می پرسند: روز جزا چه هنگام است؟ ۱۲

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ (۱۳)

روزی که ایشان بر آتش (جهنم) تباه می گردند ۱۳

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ (۱۴)

فتنه (دست) خود را بچشید، این است آنچه بدان عجله داشتید ۱۴

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (۱۵)

همانا پرهیزکاران در باغستانها و چشمه ساران هستند ۱۵

أَخَذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ (۱۶)

آنچه را پروردگارشان به ایشان عطا می کند را دریافت می کنند، همانا ایشان پیش از این (افراد) نیکوکار

بودند ۱۶

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ (۱۷)

آنها اندکی از شب را می خوابیدند ۱۷

و بِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ (۱۸)

و در (موقع) سحر آمرزش (از الله) می خواستند ۱۸

و فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ (۱۹)

و در اموال ایشان حقی برای نیازمندان و بینوایان بود ۱۹

و فِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ (۲۰)

و در زمین برای (افراد) یقین آورنده نشانه‌هایی است ۲۰

و فِي أَنْفُسِكُمْ أَ فَلَا تُبْصِرُونَ (۲۱)

و در بدنهای خودتان (نشانه‌هایی است)، آیا نگاه نمی کنید؟ ۲۱

و فِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَ مَا تُوعَدُونَ (۲۲)

و رزق شما و آنچه وعده داده می شوید در آسمان است ۲۲

فَو رَبِّ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ (۲۳)

پس به پروردگار آسمان و زمین (سوگند)، همانا (وعده قیامت) حقیقت دارد مثل حقانیت

صحبت کردنتان ۲۳

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ (۲۴)

آیا به تو داستان مهمانان بزرگوار ابراهیم رسید ۲۴

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (۲۵)

هنگامی که (با ابراهیم) ملاقات کردند پس (فرستادگان الهی) گفتند: سلام، (ابراهیم) گفت: سلام،

گروهی ناشناس هستید ۲۵

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ (۲۶)

پس به سوی خاندان خویش رفت و گوساله بریان شده ای را آورد ۲۶

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (۲۷)

پس آن را جلوی ایشان گذاشت، (ابراهیم) گفت: آیا نمی خورید؟ ۲۷

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَ بَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (۲۸)

پس (ابراهیم) از ایشان احساس ترس کرد، (فرستادگان الهی) گفتند: نترس و او را به پسری دانا بشارت

دادند ۲۸

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ (۲۹)

پس زن او با فریاد روی آورد و به چهره خویش (از تعجب) سیلی زد و گفت: پیرزنی نازا؟ ۲۹

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (۳۰)

(فرستادگان الهی) گفتند: پروردگارت آنطور فرموده است، همانا او با حکمت و داناست ۳۰

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (۳۱)

(ابراهیم) گفت: ای فرستادگان پس کار شما چیست؟ ۳۱

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ (۳۲)

(فرستادگان) گفتند: همانا به سوی گروه مجرم (گناهکار) فرستاده شده ایم ۳۲

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ (۳۳)

تا بر آنها سنگی از گل را فرو بفرستیم ۳۳

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ (۳۴)

نزد پروردگارت برای (افراد) تجاوزکار نشان دار است ۳۴

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۳۵)

پس هر کس که از مؤمنان در آن (سرزمین) بود را بیرون آوردیم ۳۵

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳۶)

پس در آن جز خانه ای از (افراد) تسلیم شده (در برابر الله) را نیافتیم ۳۶

وَ تَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۳۷)

و در آن برای کسانی که از عذاب دردناک می ترسند، نشانه ای بر جا گذاشتیم ۳۷

وَ فِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۳۸)

و در (مورد) موسی، هنگامی که به سوی فرعون او را با دلیلی آشکار فرستادیم ۳۸

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنِهِ وَ قَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ (۳۹)

پس (فرعون) روی گرداند و گفت: (موسی) جادوگر یا دیوانه ای است ۳۹

فَأَخَذْنَاهُ وَ جُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَ هُوَ مُلِيمٌ (۴۰)

پس او و لشگریانش را (به عذاب سخت) گرفتیم پس آنان را در دریا غرق ساختیم، او شایسته سرزنش

بود ۴۰

وَ فِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ (۴۱)

و در (قوم) عاد، هنگامی که بر ایشان توندبادی مُهلک را فرستادیم ۴۱

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتُهُ كَالرَّمِيمِ (۴۲)

(آن توندباد) بر چیزی برخوردار نمی کرد مگر اینکه آن را خرد و نابود می کرد ۴۲

وَ فِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ (۴۳)

و در (قوم) ثمود هنگامی که به ایشان گفته شد تا هنگامی بهره مند باشید ۴۳

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَ هُمْ يَنْظُرُونَ (۴۴)

پس از فرمان پروردگارشان سرپیچی کردند پس ایشان را در حالیکه نگاه می کردند صاعقه (عذاب)

فرا گرفت ۴۴

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَ مَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ (۴۵)

پس نتوانستند برخیزند و کسی یاریشان نکرد ۴۵

وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (۴۶)

و قوم نوح را از پیش (عذاب کردیم)، همانا ایشان قومی نافرمان بودند ۴۶

وَ السَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَ إِنَّا لَمُوسِعُونَ (۴۷)

و آسمان را به نیرویی بنا ساخته ایم و همانا ما آن را گسترش می دهیم ۴۷

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ (٤٨)

و زمین را پهن کردیم پس چه نیکو آماده ساخته ایم ٤٨

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (٤٩)

و از هر چیزی، دو جفت را خلق کردیم تا شاید یادآور شوند ٤٩

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ (٥٠)

پس به سوی الله فرار کنید، همانا من برای شما از جانب او هشدار دهنده ای آشکار هستم ٥٠

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ (٥١)

و با الله صاحب قدرت دیگری را قرار ندهید، همانا من برای شما هشدار دهنده ای آشکار هستم ٥١

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ (٥٢)

و بدینسان فرستاده ای پیش از ایشان نیامد جز آنکه گفتند: جادوگر یا دیوانه است ٥٢

أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ (٥٣)

آیا اینان نیز بدان سفارش می کنند؟ خیر بلکه ایشان گروهی سرکش اند ٥٣

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ (٥٤)

پس (ای محمد) از ایشان رویگردان پس تو (مورد) سرزنش قرار نمی گیری ٥٤

وَذَكَرْ فَإِنَّ الدُّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ (٥٥)

و (ای محمد) متذکر شو که تذکر (به کلام الهی) به مؤمنان سود می دهد ٥٥

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (٥٦)

و جن و انسان را خلق نکردیم مگر برای آنکه مرا عبادت کنند (احکام الله را اجرا کنند) ٥٦

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ (٥٧)

از آنان رزقی را نمی خواهم و نمی خواهم که به من خوراک دهند ٥٧

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ (٥٨)

همانا الله رزق دهنده صاحب قدرت است ٥٨

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ (۵۹)

پس آنان که ستم کردند گناهی به مانند گناهان همفکرانشان دارند پس (در وقوع عذاب) عجله نکنند

۵۹

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ (۶۰)

پس وای بر کسانیکه کُفر ورزیدند از روزی که وعده داده می شوند ۶۰

سوره طور - ۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

وَ الطُّورِ (۱)

و طور ۱

وَ كِتَابٍ مَسْطُورٍ (۲)

و دستورات نوشته شده ۲

فِي رَقٍّ مَنشُورٍ (۳)

در نوشته ای سرگشاده ۳

وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ (۴)

و خانهٔ ساخته شده ۴

وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ (۵)

و سقفِ آفراشته ۵

وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ (۶)

و دریای از هم شکافته ۶

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ (۷)

همانا عذاب پروردگارت فرود خواهد آمد ۷

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ (۸)

(هیچکس) دفع کننده آن (عذاب) نیست ۸

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا (۹)

روزی که آسمان به لرزه در می آید ۹

و تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا (۱۰)

و کوه ها روان می گردند ۱۰

فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ (۱۱)

پس وای در آن روز بر (افراد) تکذیب کننده ۱۱

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ (۱۲)

کسانیکه به یاوه گویی سرگرم هستند ۱۲

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً (۱۳)

روزی که به سوی جهنم به شدت کشیده می شوند ۱۳

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ (۱۴)

این آن آتشی است که آن را دروغ می شمردید ۱۴

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ (۱۵)

پس آیا این جادو است یا شما نمی بینید؟ ۱۵

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۶)

آن (عذاب) را بچشید، صبر کنید یا صبر نکنید بر شما یکسان است، جز این نیست که بدانچه انجام

می دادید مجازات می شوید ۱۶

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ نَعِيمٍ (۱۷)

همانا پرهیزکاران در باغها و نعمت ها هستند ۱۷

فَاَكْهِنَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَ وَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (۱۸)

پس از آنچه به آنها پروردگارشان (از نعمت ها) داده است برخوردار هستند و پروردگارشان عذاب دوزخ را

از ایشان باز خواهد داشت ۱۸

كُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۹)

بُخورید و بنوشید، به پاداش آنچه می کردید گوارایتان باد ۱۹

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَ زَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ (۲۰)

بر تخت هایی ردیف به هم تکیه می زنند و ایشان را به مُختص شدگانی چشم نواز همدم می گردانیم ۲۰

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ اتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ مَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ

أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ (۲۱)

و کسانی که ایمان آورده اند و فرزندانشان که در ایمان پیرویشان کردند، فرزندانشان را به آنها مُلحق

می کنیم و از اعمال ایشان چیزی را کم نخواهیم کرد، هر کس در گرو آنچه انجام داده می باشد ۲۱

وَ أَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَ لَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (۲۲)

و ایشان را به میوه ها و گوشتی از آنچه بخواهند، پذیرایی می کنیم ۲۲

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَ لَا تَأْتِيْمٌ (۲۳)

از جامی که در آن نه بیهودگی و نه گناهی است (از آن) می نوشند ۲۳

وَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ (۲۴)

بر اطراف ایشان فرزندان گردش می کنند، گویا آنان مرواریدی پوشیده اند ۲۴

وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (۲۵)

(اهل بهشت) به یکدیگر روی می آورند و از هم می پرسند ۲۵

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ (۲۶)

می گویند: همانا ما پیش از این (در دنیا) در خانواده خود بیم داشتیم ۲۶

فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّانَا عَذَابَ السَّمُومِ (۲۷)

پس الله بر ما منت نهاد و ما را از عذاب سوزنده (جهنم) نگاه داشت ۲۷

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (۲۸)

همانا ما از پیش الله را صدا می زدیم، همانا او نیکوکارِ مهربان است ۲۸

فَذَكَّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَ لَا مَجْنُونٍ (۲۹)

پس (ای محمد) یادآوری کن که تو به نعمت پروردگارت غیبگو و دیوانه نیستی ۲۹

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ (۳۰)

آیا می گویند: (محمد) شاعری است که انتظار مرگ او را می بریم ۳۰

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ (۳۱)

(ای محمد) بگو: منتظر باشید که من (نیز) با شما از (افراد) منتظر هستم ۳۱

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهِدَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ (۳۲)

آیا پندارهای ایشان، آنها را به این امر و او می دارد یا ایشان قومی سرکش هستند؟ ۳۲

أَمْ يَقُولُونَ نَقَوْلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ (۳۳)

آیا (کافران) می گویند: آن (قرآن) را ساخته است، بلکه ایمان نمی آورند ۳۳

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ (۳۴)

پس اگر راستگو هستید سخنی همچون آن (قرآن) را بیاورید ۳۴

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ (۳۵)

آیا از هیچ خلق شده اند یا ایشان خالق هستند؟ ۳۵

أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (۳۶)

آیا آسمانها و زمین را خلق کرده اند؟ بلکه یقین ندارند ۳۶

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُسَيْطِرُونَ (۳۷)

آیا نزد ایشان گنجینه‌های پروردگارت است یا ایشان (بر آنها) تسلط دارند؟ ۳۷

أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۳۸)

آیا آنان را نردبانی است که با آن (بالا رفته و) بشنوند پس شنونده آنان دلیلی آشکار بیاورد؟ ۳۸

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُنُونَ (۳۹)

آیا الله دختران دارد و شما پسران دارید؟ ۳۹

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مَثْقَلُونَ (۴۰)

آیا (محمد) از آنها مزدی را می‌خواهی پس ایشان از پرداخت آن درمانده اند؟ ۴۰

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ (۴۱)

آیا غیب نزد ایشان است و ایشان (آن را) می‌نویسند؟ ۴۱

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ (۴۲)

آیا نیرنگی را می‌خواهند بزنند؟ پس کسانی که کفر ورزیدند خود در نیرنگ خویش گرفتار هستند ۴۲

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۴۳)

آیا برای ایشان صاحب قدرتی غیر از الله است؟ الله مُنَزَّه است از آنچه شرک می‌ورزند ۴۳

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ (۴۴)

و اگر قطعه سنگی را در حال سقوط از آسمان ببیند، (کافران) گویند: ابری مُتراکم است ۴۴

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ (۴۵)

پس (ای محمد) ایشان را رها کن تا ایشان به روزی برسند که در آن به صاعقه (عذاب) گرفتار می‌شوند

۴۵

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ (۴۶)

روزی که از ایشان نیرنگ آنها چیزی را دفع نکند و آنان یاری نشوند ۴۶

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۴۷)

و همانا برای کسانی که ستم کردند عذابی غیر از آن است و لیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند ۴۷

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ (۴۸)

و (ای محمّد) برای حکم پروردگارت شکبیا باش پس همانا تو زیر نظر ما هستی و به سپاس پروردگارت

هنگامی که بر می خیزی، تسبیح گوی ۴۸

و مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ إِيَّازَ النُّجُومِ (۴۹)

و (پاسی) از شب پس هنگام رفتن ستارگان (نیز) الله را تسبیح گوی ۴۹

سوره نجم - ۵۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله بخشنده مهربان

و النّٰجمِ إِذَا هَوٰی (۱)

و ستاره هنگامیکه می درخشد ۱

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَ مَا عَوٰی (۲)

هم صحبت شما (محمّد) گمراه نشده و منحرف نیست ۲

وَ مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰی (۳)

از روی هوای نفس سخن نمی گوید ۳

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحٰی (۴)

بلکه قرآن جز وحیی که القاء می شود نیست ۴

عَلَّمَهُ شَدِیْدُ الْقُوٰی (۵)

آنها بسیار نیرومند به او (محمّد) تعلیم داد ۵

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوٰی (۶)

نیرومندی که در (عرش) استوار است ۶

وَ هُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلٰی (۷)

و او بر اُفق بالا است ۷

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى (۸)

سپس فرود آمد و نزدیک شد ۸

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى (۹)

به اندازه پهنای دو کمان یا نزدیکتر آمد ۹

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ (۱۰)

پس به سوی بنده خویش قرآن را وحی نمود ۱۰

مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ (۱۱)

دل (محمد) از آنچه دید دروغ نگفت ۱۱

أَفْتَمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ (۱۲)

آیا با او (محمد) درباره آنچه می بیند ستیزه می کنید؟ ۱۲

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ (۱۳)

و مسلماً آن را بار دیگر (نیز) دید ۱۳

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ (۱۴)

کنار "سدره المنتهی" ۱۴

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ (۱۵)

که باغ ابدی نزد آن است ۱۵

إِذْ يَغْشَى السُّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ (۱۶)

آنگاه که سدر را آنچه که می پوشاند مخفی نمود ۱۶

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ (۱۷)

دیدگان (محمد) منحرف نشد و تجاوز نکرد ۱۷

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ (۱۸)

مسئلاً آیات بزرگ پروردگار خویش را دید ۱۸

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ (۱۹)

آیا شما (نیز) لات و عزی را دیدید ۱۹

وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ (۲۰)

و منات (همان) سومین دیگر را (دیدید)؟ ۲۰

أَلَكُمْ الذَّكَرُ وَ لَهُ الْأُنثَىٰ (۲۱)

آیا شما پسر دارید و الله دختر دارد؟ ۲۱

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ (۲۲)

آنگاه آن تقسیم کردنی غیر عادلانه است ۲۲

إِن هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ مَا

تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ (۲۳)

آنها جز (اسامی) نیستند که شما و پدرانتان آنها را نامیده اید، الله بدانها دلیلی را نازل نکرده است جز پندار (باطل) و آنچه نفس (انسان) به آن میل دارد را پیروی نمی کنند و هر آینه هدایت از پروردگارشان

به سوی ایشان آمد ۲۳

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ (۲۴)

آیا انسان آنچه آرزو کند را بدست می آورد؟ ۲۴

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَىٰ (۲۵)

بلکه برای الله سرانجام و آغاز کارهاست ۲۵

وَ كَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئاً إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَرْضَىٰ

(۲۶)

و چه بسا فرشتگانی در آسمانها هستند که شفاعت (میانجیگری) ایشان چیزی را دفع نمی کند جز بعد از

آنکه الله به هر کس که بخواهد اجازه دهد و خشنود باشد ۲۶

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنْثَى (۲۷)

همانا کسانی که به آخرت ایمان ندارند، فرشتگان را به اسم دختران می نامند ۲۷

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئاً (۲۸)

و آنان به آن دانشی ندارند، جز پندار (باطل) را پیروی نمی کنند و همانا پندار به اندازه ذره ای از حق

بی نیاز نمی کند ۲۸

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۲۹)

پس (ای محمد) از آن کس که از یاد من روی می گرداند و جز زندگی دنیا را طالب نیست دوری کن ۲۹

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى (۳۰)

این مُنتهای دانش ایشان است، همانا پروردگارت داناست که از راهش گمراه شده و او به

کسی که هدایت یافته داناست ۳۰

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا

بِالْحُسْنَى (۳۱)

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن الله است تا کسانی را که بدی کرده اند بد آنچه انجام

داده اند مُجازات کند و کسانی که نیکی کرده اند را به نیکی پاداش دهد ۳۱

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ

الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اتَّقَى (۳۲)

کسانی که از گناهان بزرگ و زشتکاریها جز لغزشهای ناگهانه دوری کردند، همانا آمرزش پروردگار تو

گسترده است، او به شما داناست زمانی که شما را از زمین پدید آورد و زمانی که در شکم های

مادرانتان نهان بودید پس از خودتان به پاکی یاد نکنید، او به کسی که پرهیزکاری می کند داناست ۳۲

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ (۳۳)

آیا آن را دیدی که به (فرمان الله) پشت کرد ۳۳

وَأَعْطَى قَلِيلاً وَ أَكَدَى (۳۴)

و (فقط) اندکی بخشید و خودداری کرد؟ ۳۴

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْ يَرَى (۳۵)

آیا علم به غیب نزد اوست و او بصیرت دارد؟ ۳۵

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى (۳۶)

آیا بدانچه در صحیفه های موسی است خبردار نشده؟ ۳۶

وَ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى (۳۷)

و ابراهیم، کسی که (به عهدش) وفا کرد ۳۷

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى (۳۸)

هیچ باربرنده ای بار (گناه) دیگری را بر ندارد ۳۸

وَ أَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (۳۹)

و انسان (پاداشی در قیامت) نخواهد داشت جز آنکه کوشش کند ۳۹

وَ أَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَى (۴۰)

و آنکه کوشش او (توسط الله) دیده خواهد شد ۴۰

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (۴۱)

سپس پاداشش به او به تمامی داده خواهد شد ۴۱

وَ أَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى (۴۲)

و آنکه عاقبت کارها به سوی پروردگارت است ۴۲

وَ أَنَّهُ هُوَ أَضْحَكٌ وَ أَبْكَى (۴۳)

و همانا الله است که می خنداند و می گریاند ۴۳

وَ أَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَ أَحْيَا (۴۴)

و همانا الله است که می میراند و زنده می سازد ۴۴

وَ أَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ الْأُنثَى (۴۵)

و همانا اوست که دو جفت، نر و ماده را خلق می کند ۴۵

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى (۴۶)

از نطفه ای که (در رحم) ریخته می شود ۴۶

وَ أَنْ عَلَيْهِ النَّشَأَةَ الْأُخْرَى (۴۷)

و همانا پدید آوردن خلقت دیگر نیز بر عهده اوست ۴۷

وَ أَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَ أَقْنَى (۴۸)

و همانا اوست که بی نیاز کرد و نگهداری نمود ۴۸

وَ أَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى (۴۹)

و آنکه او پروردگار حواسها (ی پنجگانه) است ۴۹

وَ أَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى (۵۰)

و همانا او (قوم) عاد نخستین را هلاک کرد ۵۰

وَ تَمُودَ فَمَا أَبْقَى (۵۱)

و (قوم) ثمود را باقی نگذاشت ۵۱

وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَ أَطْعَى (۵۲)

و قوم نوح را از قبل (نابود کرد)، همانا ایشان ستمکار و سرکش بودند ۵۲

وَ الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى (۵۳)

و دروغ پردازان را نابود ساخت ۵۳

فَعَشَاهَا مَا عَشَى (۵۴)

پس آنها را (عذاب) به سختی پوشاند ۵۴

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى (۵۵)

پس به کدامین نعمت های پروردگارت می ستیزی؟

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى (۵۶)

این (پیامبر) هشدار دهنده ای چون هشدار دهنده های پیشین است ۵۶

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ (۵۷)

(عذاب) نزدیک گشت ۵۷

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ (۵۸)

جز الله کسی نمی تواند آن را برطرف کند ۵۸

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ (۵۹)

آیا از این سخن تعجب می کنید ۵۹

و تَضْحَكُونَ وَ لَا تَبْكُونَ (۶۰)

و می خندید و گریه نمی کنید؟ ۶۰

وَ أَنْتُمْ سَامِدُونَ (۶۱)

و شما (پیوسته) در گمراهی هستید ۶۱

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَ اعْبُدُوا (۶۲)

پس برای الله سجده کنید و (او را) عبادت کنید ۶۲

سوره قمر - ۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَ انشَقَّ الْقَمَرُ (۱)

ساعت (قیامت) نزدیک می گردد و ماه شکافته خواهد شد ۱

وَ اِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَ يَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ (۲)

و اگر نشانه ای را ببینند روی می گردانند و (کافران) می گویند: جادویی همیشگی است ۲

وَ كَذَّبُوا وَ اتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَ كُلٌّ أَمْرٍ مُسْتَعِرٍّ (۳)

(آیات الله را) دروغ شُمرند و هوس های خویش را پیروی کردند در حالیکه هر فرمانی مقرر شده است

۳

وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ (۴)

و مسلماً اخبار آنچه مورد نکوهش است بر ایشان آمده ۴

حِكْمَةٌ بِاللِّغَةِ فَمَا تُغْنِ التُّذْرُ (۵)

حکمتی رسا (سخنان پندآموز) است پس (هشدار) هشدار دهندگان ایشان را سودی نداد ۵

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ (۶)

پس (ای محمد) از ایشان رویگردان، روزی که دعوت کننده به چیزی ناخوشایند فرا می خواند ۶

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ (۷)

چشمانشان به زیر افتاده است، از گورها بیرون می آیند گویا ایشان ملخ های پراکنده هستند ۷

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عَسِيرٍ (۸)

به سوی دعوتگر چشم می دوزند، کافران می گویند: امروز روزی سخت است ۸

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَ قَالُوا مَجْنُونٌ وَ اذْجَرَ (۹)

پیش از ایشان قوم نوح، بنده ما را دروغ شُمرند و گفتند: دیوانه است و (نوح) آزرده شد ۹

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ (۱۰)

پس پروردگار خویش را صدا زد که من شکست خورده ام پس مرا یاری کن ۱۰

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ (۱۱)

پس دروازه های آسمان را به آبی سیل آسا گشودیم ۱۱

وَ فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ (۱۲)

و چشمه های زمین را شکافتیم پس آبها بر کاری مُقدر شده به هم پیوستند ۱۲

وَ حَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَاحِ وَ دُسِرٍ (۱۳)

و او (نوح) را بر (کشتی ساخته شده) از تخته ها و میخ ها حمل کردیم ۱۳

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ (۱۴)

(کشتی) تحت نظر ما روان بود این پاداش کسی است که انکارش کردند ۱۴

و لَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۱۵)

و مسلماً آن رخداد را نشانه ای قرار دادیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۱۵

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ نُذْرٍ (۱۶)

پس عذاب من و هشدار من چگونه بود ۱۶

و لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۱۷)

و مسلماً قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۱۷

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ نُذْرٍ (۱۸)

و (قوم) عاد (آیات الله را) دروغ شُمرندند پس عذاب من و هشدار من چگونه بود؟ ۱۸

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ (۱۹)

همانا ما بر ایشان تندبادی در دوره ای شوم پیوسته فرستادیم ۱۹

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ (۲۰)

مردم را از جا می کند، گویا آنها ریشه های نخلستانهای گنده شده هستند ۲۰

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ نُذْرٍ (۲۱)

پس عذاب و هشدار من چگونه بود؟ ۲۱

و لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۲۲)

و مسلماً قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۲۲

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ (۲۳)

و (قوم) ثمود (افراد) هشدار دهنده را دروغ شُمرندند ۲۳

فَقَالُوا أَ بَشَرًا مِثَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَ سُعْرٍ (۲۴)

پس گفتند: آیا بشری از خویش را که یک نفر است، او را پیروی کنیم؟ ما در آن هنگام در گمراهی و دیوانگی هستیم ۲۴

أَلْقِيَ الذُّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ (۲۵)

(کافران گفتند): آیا ذکر (کلام الهی) از بین ما بر او (صالح) نازل شده؟ بلکه او دروغگویی شرور است ۲۵
سَيَعْلَمُونَ عَدَاً مَنْ الْكُذَّابُ الْأَشِرُّ (۲۶)

پس به زودی فردا بدانند (سر موعدهش بدانند) چه کسی دروغگو و شرور است ۲۶
إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ (۲۷)

همانا ما ماده سُتری را برای آزمایش ایشان خواهیم فرستاد پس (ای صالح) ایشان را نظاره کن و صبور باش ۲۷

وَ نَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ (۲۸)

و ایشان را خبر ده که آب میان ایشان تقسیم شده، هر کدام در نوبت آب حاضر شود ۲۸
فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ (۲۹)

پس هم صحبت خویش را صدا زدند تا بیامد و (ماده سُتر) را گشت ۲۹
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ نُذْرٍ (۳۰)

پس عذاب و هشدار من چگونه بود؟ ۳۰

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ (۳۱)

همانا بر ایشان فریاد (مرگباری) را فرستادیم تا مانند برگ خُشکیده خُرد (و ریز) شدند ۳۱
وَ لَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۳۲)

و مسلماً قرآن را آسان ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۳۲
كَذَّبَتْ قَوْمٌ لُوطٍ بِالنُّذْرِ (۳۳)

و قوم لوط (افراد) هشدار دهنده را دروغ شُمرند ۳۳

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ (۳۴)

همانا بر ایشان سنگهایی فرستادیم جز خاندان لوط که به هنگام صبح ایشان را نجات دادیم ۳۴

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ (۳۵)

(این نجات) نعمتی از جانب ما بود، بدینسان کسی که سپاس گزارد را پاداش می‌دهیم ۳۵

وَ لَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ (۳۶)

و مسلماً (لوط) ایشان را از خشم ما هشدار داد پس با (افراد) هشدار دهنده (پیامبران) ستیزه کردند ۳۶

وَ لَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَ نُذِرِ (۳۷)

و مسلماً از مهمانان لوط کام خواستند پس چشمان ایشان را کور کردیم پس عذاب من و آنچه (پیامبران)

هشدار دادند را بچشید ۳۷

وَ لَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ (۳۸)

و مسلماً صبحگاه بر ایشان (قوم لوط) عذابی پایدار آمد ۳۸

فَذُوقُوا عَذَابِي وَ نُذِرِ (۳۹)

پس عذاب من و آنچه (پیامبران) هشدار دادند را بچشید ۳۹

وَ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۴۰)

و مسلماً قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۴۰

وَ لَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ (۴۱)

و مسلماً (افراد) هشدار دهنده به سوی خاندان فرعون آمدند ۴۱

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ (۴۲)

همه نشانه های مرا دروغ شمردند پس (عذاب) شوکت‌مندی با اقتدار ایشان را فرا گرفت ۴۲

أَكْفَارِكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَّتِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ (۴۳)

آیا کافران شما از آنها بهترند یا شما آمان نامه ای از کتاب های (الهی) دارید؟ ۴۳

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنتَصِرُونَ (۴۴)

آیا می گویند: ما متحد هستیم و چیره می گردیم؟ ۴۴

سَيَهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ (۴۵)

به زودی جمعشان شکست خواهد خورد و رویگردان خواهند شد ۴۵

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَ السَّاعَةُ أَذْهَى وَ أَمْرٌ (۴۶)

بلکه ساعت (قیامت) وعده گاه ایشان است و ساعت (قیامت) هولناکتر و تلخ تر (از هر چیزی) است ۴۶

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَ سُعْرِ (۴۷)

همانا مجرمان (گناهکاران) در گمراهی و شعله های آتش (جهنم) هستند ۴۷

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ (۴۸)

روزی که در آتش (جهنم) بر صورت های خویش کشیده می شوند که (عذاب آن) آتش را بچشید ۴۸

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (۴۹)

همانا ما همه چیز را به حدّ و اندازه خلق کردیم ۴۹

وَ مَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمَحٍ بِالْبَصَرِ (۵۰)

و فرمان ما جز یک چشم بر هم زدن نیست ۵۰

وَ لَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۵۱)

و مسلماً پیروان ایشان را هلاک ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۵۱

وَ كُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ (۵۲)

و هر کاری که کردند پس در کتابها (ثبت و ضبط) است ۵۲

وَ كُلُّ صَغِيرٍ وَ كَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ (۵۳)

هر کوچک و بزرگی نوشته شده است ۵۳

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ نَهَرٍ (۵۴)

همانا پرهیزکاران در باغستان ها و چشمه سارها هستند ۵۴

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ (۵۵)

سوره رحمان - ۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

الرَّحْمَنُ (۱)

(الله) مهربان ۱

عَلَّمَ الْقُرْآنَ (۲)

قرآن را آموزش داد ۲

خَلَقَ الْإِنْسَانَ (۳)

انسان را خلق کرد ۳

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (۴)

بیان کردن را به انسان آموزش داد ۴

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ (۵)

خورشید و ماه در کار هستند ۵

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ (۶)

و ستارگان و درختان مطیع دستورات (الله) هستند ۶

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ (۷)

و آسمانها را برافراشت و میزان را قرار داد ۷

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ (۸)

تا در میزان (سنجش) سرکشی نکنید ۸

وَ أَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَ لَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ (۹)

و وزن کردن را به عدالت به پا دارید و در وزن کردن کم نگذارید ۹

وَ الْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ (۱۰)

و زمین را برای موجودات قرار داد ۱۰

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَ النَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ (۱۱)

در آن (انواع) میوه ها و نخل دارای شکوفه است ۱۱

وَ الْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَ الرِّيحَانُ (۱۲)

و دانه های دارای پوست و گیاهان خوشبوست ۱۲

فَبِأَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ (۱۳)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۱۳

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ (۱۴)

انسان را از گلی خشکیده سفال مانند خلق کرد ۱۴

وَ خَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ (۱۵)

و جن را از آمیخته ای از آتش خلق کرد ۱۵

فَبِأَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ (۱۶)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۱۶

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَ رَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (۱۷)

پروردگار مشرق ها و پروردگار مغرب ها ۱۷

فَبِأَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ (۱۸)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۱۸

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (۱۹)

دو دریا که با هم مجاورند را روان ساخت ۱۹

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ (۲۰)

که میان آنها فاصله‌ای است که در هم آمیخته نشوند ۲۰

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۱)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۲۱

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ (۲۲)

از آنها (دریاهای) مروارید و مرجان بیرون می آید ۲۲

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۳)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۲۳

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (۲۴)

(حرکت) کشتی های برآفراشته مثل کوه در دریا از آن اوست ۲۴

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۵)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۲۵

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ (۲۶)

هر که بر آن (زمین) است از بین خواهد رفت ۲۶

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۲۷)

تنها ذات پروردگار تو که صاحب شکوه و بزرگواری است باقی می ماند ۲۷

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۸)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۲۸

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ (۲۹)

هر که در آسمانها و زمین است از الله درخواست می کند و او هر روز دست به (انجام) کاری است ۲۹

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۰)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۳۰

سَنَفَرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ (۳۱)

به زودی ای دو گرانمایه (انسان و جن) به شما خواهیم پرداخت ۳۱

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۲)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۳۲

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (۳۳)

ای گروه جن و انسان اگر می توانید از مرزهای آسمان و زمین بگذرید پس بگذرید (ولی) جز با داشتن تسلطی عبور نخواهید کرد ۳۳

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۴)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۳۴

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ (۳۵)

بر شما شراره هایی از آتش و مس گداخته فرستاده شود پس یاری نخواهید شد ۳۵

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۶)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۳۶

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ (۳۷)

پس هنگامی که (در روز قیامت) آسمان شکافته شود پس چون روغن گداخته (روان گردد) ۳۷

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۸)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۳۸

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ (۳۹)

پس در آن روز از گناه انسان و جن پرسیده نشود ۳۹

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۰)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۴۰

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ (٤١)

مُجرمان (گناهکاران) به چهره هایشان شناخته می شوند پس به پیشانیها و پاها گرفته می شوند ٤١

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٤٢)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٤٢

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (٤٣)

این جهنمی است که آن را مُجرمان (گناهکاران) دروغ می شمارند ٤٣

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَ بَيْنَ حَمِيمٍ آنِ (٤٤)

میان آتش و آب جوشان گردش خواهند کرد ٤٤

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٤٥)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٤٥

و لِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ (٤٦)

و (برای) آنکس که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ است ٤٦

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٤٧)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٤٧

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ (٤٨)

(باغهای) دارنده شاخسارها ٤٨

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٤٩)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٤٩

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ (٥٠)

در آن دو چشمه روان است ٥٠

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٥١)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٥١

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ (۵۲)

در آن از هر میوه ای دو جفت موجود است ۵۲

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۳)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۵۳

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرْشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَ جَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ (۵۴)

بر بسترهایی که آستر آنها از حریر سبز است تکیه کنند و میوه دو باغ در دسترس است ۵۴

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۵)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۵۵

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ إِنَّسٌ قَبْلَهُمْ وَ لَا جَانٌ (۵۶)

در آنها (بهشت) زیبا رویانی است که پیش از آنها هیچ انسان و جنی با ایشان نیامیخته است ۵۶

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۷)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۵۷

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَ الْمَرْجَانُ (۵۸)

که ایشان چون یاقوت و مرجان هستند ۵۸

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۹)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۵۹

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ (۶۰)

آیا پاداش نیکوکاری جز نیکوکاری است؟ ۶۰

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۶۱)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۶۱

وَ مِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ (۶۲)

و غیر آن دو باغ، دو باغ دیگر است ۶۲

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٦٣)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٦٣

مُدْهَامَّتَانِ (٦٤)

دو باغ سبز تیره ٦٤

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٦٥)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٦٥

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ (٦٦)

در آنها دو چشمه جوشان است ٦٦

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٦٧)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٦٧

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ (٦٨)

در آنها انواع میوه ها و نخل و انار موجود است ٦٨

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٦٩)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٦٩

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ (٧٠)

در آنجا (بهشت) مُختص شدگانی زیبا وجود دارند ٧٠

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٧١)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٧١

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ (٧٢)

مُختص شدگانی زیبا رو در خیمه ها هستند ٧٢

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٧٣)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ٧٣

لَمْ يَطْمِئْتُهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَ لَا جَانٌّ (۷۴)

با آنان پیش از ایشان، انسان و جنّ نیامیخته است ۷۴

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۷۵)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۷۵

مُتَّكِنِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضِرٍ وَ عَبَقَرِيِّ حِسَانٍ (۷۶)

بر بالش های سبز و بسترهای نیکو تکیه زده اند ۷۶

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۷۷)

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شمارید؟ ۷۷

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ (۷۸)

مُبَارَك باد اسم پروردگار صاحبِ شُكُوهِ و گرامی تو (که مهیا کننده همه اینهاست) ۷۸

سوره واقعه - ۵۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (۱)

هنگامی که (قیامت) رخ دهد ۱

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ (۲)

که در وقوع آن تردیدی نیست ۲

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ (۳)

خوار کننده و بالا برنده (انسانهاست) ۳

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا (۴)

آنگاه که زمین به شدت بلرزد ۴

و بُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا (۵)

و کوه ها به شدت رانده شوند ۵

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا (۶)

پس به مانند گرد و غبار پراکنده شوند ۶

و كُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً (۷)

و شما به گروه های سه گانه (تقسیم) شوید ۷

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (۸)

پس اهل نیکبختی، اهل نیکبختی چه کسانی هستند؟ ۸

و أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (۹)

و اهل ذلت و اهل ذلت چه کسانی هستند؟ ۹

و السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (۱۰)

و سبقت گیرندگان (این دنیا) همان سبقت گیرندگان آخرت هستند ۱۰

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ (۱۱)

آنان نزدیکان (به خوشبختی) هستند ۱۱

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (۱۲)

در باغ های پر نعمت ۱۲

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى (۱۳)

بعضی از پیشینیان ۱۳

و قَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ (۱۴)

و اندکی از (افراد) آینده ۱۴

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُوعَةٍ (۱۵)

بر تخت های سایه دار ۱۵

مُتَكِّئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ (۱۶)

روبروی هم تکیه زده اند ۱۶

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ (۱۷)

بر(گرد) ایشان فرزندان جاودان می چرخند ۱۷

بِأَكْوَابٍ وَ أَبَارِيقٍ وَ كَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ (۱۸)

با جام ها و ظرف ها و پیاله ای از نوشیدنی گوارا ۱۸

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَ لَا يُنْزَفُونَ (۱۹)

از آن سر درد نمی گیرند و (از نوشیدن آن) بی خرد نمی گردند ۱۹

وَ فَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ (۲۰)

انواع میوه ها از آنچه میل داشته باشند ۲۰

وَ لَحْمٍ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (۲۱)

و گوشت پرنده از آنچه هوس کنند ۲۱

وَ حُورٍ عِينٍ (۲۲)

و چشم نوازانی مُختص شده ۲۲

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ (۲۳)

همچون مُروارید دست نخورده ۲۳

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲۴)

پاداشی بدانچه انجام می دادند ۲۴

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَ لَا تَأْتِيماً (۲۵)

در آن (بهشت) سخن بیهوده و گناه آلود نمی شنوند ۲۵

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا (۲۶)

جز اینکه گفته می شود سلام و درود بر شما ۲۶

وَ أَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ (۲۷)

و اهل نیکبختی، اهل نیکبختی چه کسانی هستند؟ ۲۷

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ (۲۸)

در نظمی بی مثال ۲۸

وَ طَلْحٍ مَّنْضُودٍ (۲۹)

و انبوهی از کامیابی ۲۹

وَ ظِلِّ مَمْدُودٍ (۳۰)

و سایه گسترده ۳۰

وَ مَاءٍ مَّسْكُوبٍ (۳۱)

و (در کنار) آبشارها ۳۱

وَ فَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ (۳۲)

و میوه فراوان ۳۲

لَا مَقْطُوعَةٍ وَ لَا مَمْنُوعَةٍ (۳۳)

نه قطع شدنی و نه ممنوع شده ۳۳

وَ فُرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ (۳۴)

و همسرانی بلند مرتبه ۳۴

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً (۳۵)

همانا ما آنها را به دقت پدید آورده ایم ۳۵

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا (۳۶)

پس ایشان را پاک و دست نخورده قرار دادیم ۳۶

عُرْبًا أَتْرَابًا (۳۷)

شیفتگانی همتراز ۳۷

لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ (۳۸)

برای اهل نیکبختی ۳۸

ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَىٰ (۳۹)

گروهی از پیشینیان ۳۹

وَ ثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ (۴۰)

و گروهی از آیندگان ۴۰

وَ أَصْحَابِ الشُّمَالِ مَا أَصْحَابِ الشُّمَالِ (۴۱)

و اهل ذلت و اهل ذلت چه کسانی هستند ۴۱

فِي سَمُومٍ وَ حَمِيمٍ (۴۲)

در آتشی سوزان و آبی جوشان ۴۲

وَ ظِلٌّ مِنْ يَحْمُومٍ (۴۳)

و سایه ای از دود ۴۳

لَا بَارِدٍ وَ لَا كَرِيمٍ (۴۴)

نه خنک و نه گرامی (می شوند) ۴۴

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ (۴۵)

همانا ایشان از پیش (در دنیا از افراد) خوشگذران (عیاش) بودند ۴۵

وَ كَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ (۴۶)

و بر گناه بزرگ پافشاری می کردند ۴۶

وَ كَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَاباً وَ عِظَاماً أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ (۴۷)

و می گفتند: آیا زمانی که مُردیم و خاک و استخوانها شدیم، آیا ما برانگیخته خواهیم شد؟ ۴۷

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ (۴۸)

آیا پدران پیشین ما (نیز برانگیخته خواهند شد)؟ ۴۸

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ (۴۹)

(ای محمد) بگو: همانا اولین و آخرین (از شما) ۴۹

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ (۵۰)

به سوی وعده گاه مشخص (در روز قیامت) گردآورده می شوند ۵۰

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكذِّبُونَ (۵۱)

سپس شما ای (افراد) گمراه دروغ پرداز ۵۱

لَاكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ (۵۲)

قطعاً از درخت زقوم خواهید خورد ۵۲

فَمَا لُتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ (۵۳)

پس از آن (درخت) شکم ها را پُر خواهید کرد ۵۳

فَسَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ (۵۴)

سپس بر آن از آب جوشان می نوشید ۵۴

فَسَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ (۵۵)

پس چون نوشیدن شتران تشنه شده، نوشانده خواهید شد ۵۵

هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ (۵۶)

این پذیرایی در روز جزا است ۵۶

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ (۵۷)

ما شما را خلق کردیم پس چرا تصدیق نمی کنید؟ ۵۷

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ (۵۸)

آیا دیدید آنچه (از منی در رحم) می ریزید ۵۸

أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ (۵۹)

آیا شما آن را خلق می کنید یا ما خالق هستیم؟ ۵۹

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَ مَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (۶۰)

ما میان شما مرگ را قرار دادیم و ما پیشی گیرنده نیستیم ۶۰

عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَ نُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ (۶۱)

بر اینکه تا شما را جایگزین سازیم و شما را از آنچه نمی دانید (در آفرینشی دیگر) پدید می آوریم ۶۱

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْ لَا تَذَكَّرُونَ (۶۲)

و مسلماً متوجه پیدایش نخستین شدید پس چرا متذکر نمی شوید؟ ۶۲

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (۶۳)

آیا در آنچه که کشت می کنید اندیشه کرده اید؟ ۶۳

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ (۶۴)

آیا شما آن را می رویانید یا ما آن را می رویانیم؟ ۶۴

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (۶۵)

اگر بخواهیم آن (کشتزار) را خُشک می گردانیم پس حسرت زده می شوید ۶۵

إِنَّا لَمُعْرِمُونَ (۶۶)

(و می گوئید:) همانا ما زیان دیده ایم ۶۶

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (۶۷)

بلکه ما (از رزق) محروم شده ایم ۶۷

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (۶۸)

آیا در آبی که می نوشید اندیشه کرده اید؟ ۶۸

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ (۶۹)

آیا شما آن را از ابر فرود می آورید یا ما فرود آورنده (آن) هستیم؟ ۶۹

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْ لَا تَشْكُرُونَ (۷۰)

اگر می خواستیم آن را شور می گردانیدیم پس چرا سپاسگزاری نمی کنید؟ ۷۰

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ (۷۱)

آیا در آتشی که (آن را) روشن می کنید اندیشه می کنید؟ ۷۱

أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ (۷۲)

آیا شما درخت آن را پدید آورده اید یا ما پدیدآورنده (آن) هستیم؟ ۷۲

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَ مَتَاعاً لِلْمُقْوِينَ (۷۳)

ما آن را یادآوری و بهره ای برای (افراد) جوینده قرار دادیم ۷۳

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۷۴)

پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح بگوی ۷۴

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (۷۵)

پس سوگند به موقعیت های ستارگان ۷۵

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (۷۶)

و همانا آن سوگندی بزرگ است اگر بدانید ۷۶

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (۷۷)

همانا آن قرآن گرامی است ۷۷

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ (۷۸)

در کتابی پوشیده ۷۸

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (۷۹)

بدان جز پاکان دسترسی ندارند ۷۹

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۸۰)

نازل شده ای از پروردگار جهانیان است ۸۰

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ (۸۱)

پس آیا به این سخن بی اعتنا هستید؟ ۸۱

و تَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ (۸۲)

و بهره خود را در دروغ شمردن آن قرار می دهید ۸۲

فَلَوْ لَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ (۸۳)

پس هنگامی که جان به گلوگاه رسد ۸۳

و أَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ (۸۴)

و شما در آن هنگام نظاره گر باشید ۸۴

و نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَ لَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (۸۵)

و ما به آن لحظه از شما نزدیکتر هستیم و لیکن (شما) نمی بینید ۸۵

فَلَوْ لَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ (۸۶)

پس اگر شما مُجازات شدنی نیستید ۸۶

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۸۷)

آن (عذاب) را باز دارید اگر راستگو هستید ۸۷

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۸۸)

پس اگر از نزدیکان (به درگاه الهی و ایماندار) باشد ۸۸

فَرُوحٌ وَ رِيحَانٌ وَ جَنَّةٌ نَعِيمٍ (۸۹)

آرامش و رزق و باغی پُر نعمت (برای) اوست ۸۹

وَ أَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (۹۰)

و اما اگر از اهل نیکبختی باشد ۹۰

فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (۹۱)

پس تو را سلامتی باد (ای) اهل نیکبختی ۹۱

وَ أَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ (۹۲)

و اما اگر از (افراد) تکذیب کننده گمراه باشد ۹۲

فَنزُلْ مِنْ حَمِيمٍ (۹۳)

پس نصیبش از آب جوشان است ۹۳

وَ تَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ (۹۴)

و وارد شدن به دوزخ ۹۴

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ (۹۵)

همانا اینها، حقیقت و یقین است ۹۵

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۹۶)

پس به اسم پروردگار خویش تسبیح بگو ۹۶

سوره حدید - ۵۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱)

آنچه در آسمانها و زمین است الله را تسبیح می گوید و او شوکتمند حکیم است ۱

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲)

پادشاهی آسمانها و زمین برای اوست، زنده می کند و می میراند و او بر همه چیز تواناست ۲

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۳)

او (الله) اول و آخر و پیدا و نهان است و او به هر چیزی تواناست ۳

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ هُوَ مَعَكُمْ أَيَّنَ مَا كُنْتُمْ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (٤)

او کسی است که آسمانها و زمین را در شش دوره خلق کرد سپس بر عرش استقرار یافت، آنچه در زمین فرو می رود و آنچه از آن خارج می شود و آنچه از آسمان نازل می شود و آنچه در آن بالا می رود را (الله) می داند، او (الله) با شماست هر کجا باشید و الله بدانچه انجام می دهید بیناست ۴

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (٥)

پادشاهی آسمانها و زمین برای اوست و بازگشت کارها به سوی اوست ۵

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ هُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (٦)

شب را در روز فرو می برد و روز را در شب فرو می برد و او به راز سینه ها داناست ۶

آمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ أَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ أَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ (٧)

به الله و فرستاده او ایمان آورید و از آنچه شما را جانشین (نماینده خود) در آن قرار داده، ببخشید پس

کسانیکه از شما ایمان آورند و بخشش کنند، برای ایشان مژدی بزرگ است ۷

وَ مَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَ قَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (٨)

و شما را چه شود که به الله و فرستاده او ایمان نمی آورید؟ او شما را دعوت می کند تا به پروردگار

خویش ایمان آورید، به درستی (الله) از شما پیمان گرفت اگر ایمان دارید ۸

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ إِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (٩)

او کسی است که بر بنده خویش آیات روشن را نازل کرد تا شما را از تاریکی ها به سوی نور بیرون آورد و

همانا الله (نسبت) به شما با محبت مهربان است ۹

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَ قَاتَلَ أَوْلِيَّكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَ قَاتَلُوا وَ كَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۰)

و شما را چه شود که در راه الله نمی بخشید؟ و (حال آنکه) میراث آسمانها و زمین از آن الله است، از میان شما (دو گروه) یکسان نیستند، کسانی هستند که پیش از پیروزی و نبرد (در راه الله) بخشش کردند، آنان درجاتشان (نزد الله) از کسانی که بعد از نبرد (در راه الله) بخشش کردند بالاتر است و هر کدام را الله وعده نیکویی داده است و الله بدانچه انجام می دهید آگاه است ۱۰

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۱)

کیست آنکه به الله وامی نیکو بدهد پس (الله) برای او (سپرده اش را) دو چندان بگرداند و برای او مُزدی گرامی است ۱۱

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بَأْيَمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲)

روزی که مردان و زنان مؤمن را می بینی که نور آنها پیش روی ایشان و از سوی راست ایشان به شتاب می رود، شما را امروز مُژده باد به باغستانهایی که زیر آنها نهرها جاریست که جاودان در آنها هستند، این همان کامیابی بزرگ است ۱۲

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَ ظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ (۱۳)

روزی که مردان و زنان مُنافق به کسانی که ایمان آوردند، می گویند: به ما نگاه کنید تا از نور شما بهره گیریم؟ گفته شود: به دنیا بازگردید (اگر می توانید) و طلب نور کنید پس میان ایشان دیواری که آن را دروازه ای است (ایجاد می گردد) که درون آن بخشش است و بیرون آن رو به عذاب باز می گردد ۱۳

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَ لَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَ تَرَبَّصْتُمْ وَ ارْتَبْتُمْ وَ عَرَّتْكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَ عَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ (۱۴)

(مُنافقان) آنها (مؤمنان) را ندا دهند، آیا با شما نبودیم؟ (مؤمنان) می گویند: بله و لیکن شما خودتان را در آشوبگری (بلای دورویی) انداختید و به انتظار نشستید و شک کردید و آرزوها شما را سرگرم ساخت تا فرمان الله آمد و آن فریبکار (شیطان) شما را درباره الله فریب داد ۱۴

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۵)

پس امروز از شما و از آنانکه کُفر ورزیدند جایگزینی گرفته نمی شود، جایگاه شما آتش (جهنم) است، آن همدم شماست و چه بد جایگاهی است ۱۵

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۱۶)

آیا برای آنان که ایمان آوردند هنگام آن نشده است که دلهای ایشان برای یاد الله و آنچه از حق نازل شد فروتن گردد؟ و همچون کسانی نباشند که صاحب کتابهای (الهی) پیشین شدند پس زمان بر ایشان طولانی شد و دل های ایشان سخت گردید و بسیاری از ایشان نافرمان اند ۱۶

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۷)

بدانید آنکه الله زمین را بعد از مرگش زنده می سازد، همانا برای شما آیات را بیان کردیم تا شاید تعقل کنید ۱۷

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۸)

همانا مردان و زنان صدقه دهنده و کسانی که به الله وامی نیکو می دهند بر ایشان (پاداش) افزوده می شود و برای ایشان مُزدی گرامی است ۱۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۹)

و کسانی که به الله و فرستادگان او ایمان آوردند، آنان (افراد) راستگو هستند و گواهان نزد پروردگار خویش (هستند)، برای ایشان مُزد و نورشان (محفوظ) است و کسانی که کُفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شمردند آنان یاران دوزخ هستند ۱۹

اعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهُوَ وَ زِينَةٌ وَ تَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَ تَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَ الْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ
أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا وَ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَ مَغْفِرَةٌ مِّنَ
اللَّهِ وَ رِضْوَانٌ وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُوْرِ (٢٠)

بدانید که زندگی دنیا بازیچه و هوسرانی و خودآرایی و فخرکردن بر همدیگر و پیشی گرفتن در اموال و
فرزندان است، به مانند بارانی است که گیاهان (حاصل از) آن کافران را به شگفتی وا می دارد سپس
خُشک شود پس آن را زرد شده ببینند سپس خاشاک شود و در آخرت (برای کافران) عذابی سخت است
و آمرزشی از الله و خُشنودیی (برای ایمانداران) وجود دارد و زندگی دنیا جز بهره ای فریب دهنده نیست
۲۰

سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (٢١)

به سوی آمرزشی از پروردگارتان و باغی (بهشتی) که پهنای آن همچون پهنای آسمان ها و زمین است بر
یکدیگر پیشی بگیرید که برای کسانی که به الله و فرستادگان او ایمان آورده اند آماده شده است، این
لطف الله است، آنرا به هر که بخواهد می دهد و الله صاحب لطفی بزرگ است ۲۱

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِك عَلَى اللَّهِ
يَسِيْرٌ (٢٢)

هیچ مُصیبتی نه در زمین و نه در جانانتان روی نمی دهد مگر پیش از آنکه آن را پدید آوریم مقرّر شده
است، همانا آن بر الله آسان است ۲۲

لِكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَ لَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ (٢٣)

تا بر آنچه از دست شما رود افسوس نخورید و بدانچه شما را داده شود سرخوش نشوید و الله هیچ
خودخواه گردنکشی را دوست ندارد ۲۳

الَّذِينَ يَبْخُلُوْنَ وَ يَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَ مَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ (٢٤)

کسانیکه (از بخشیدن) خودداری می کنند و مردم را به خودداری ورزیدن (از بخشش) امر می کنند و هر کس (به فرمانِ الله) پشت کند پس همانا الله او بی نیاز ستوده است ۲۴

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ (۲۵)

مسئلاً فرستادگانمان را با نشانیها فرستادیم و با ایشان کتاب و میزان را نازل نمودیم تا مردم به (اجرای) دستورات الهی بپا خیزند و آهن را که در آن نیروی سخت و سودهایی برای مردم است را فرو فرستادیم و تا الله معلوم بدارد چه کسی در نهان او و فرستادگانش را یاری می کند، همانا الله نیرومند با شوکت است ۲۵

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۲۶)

و مسئلاً نوح و ابراهیم را فرستادیم و در نسل های آنها پیامبری و کتاب را قرار داده ایم پس بعضی از ایشان هدایت یافته اند و بسیاری از ایشان نافرمان هستند ۲۶

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۲۷)

سپس به دنبال ایشان فرستادگان خویش را آوردیم و پشت سر ایشان عیسی پسر مریم را آوردیم و به او انجیل را عطا نمودیم و در دل های کسانیکه از آن (انجیل) پیروی نمودند مهربانی و بخشش را قرار دادیم و روحانیتی که از (نزد) خود ساخته بودند را ما بر ایشان مقّر نکردیم، (ایشان) جز در پی حُشودی الله (آن را انجام ندادند) پس آنها (فرامینِ الله) را چنانکه حق رعایتش بود را رعایت نکردند پس کسانی را که از ایشان ایمان آوردند مُزدهایشان را دادیم و بسیاری از ایشان نافرمان هستند ۲۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۸)

ای کسانی که ایمان آوردید تقوای الهی پیشه سازید و به فرستاده ایمان آورید که به شما دو بهره از رحمتش را خواهد داد و برای شما نوری را قرار می دهد که بدان راه روید و الله آمرزندهٔ مهربان است ۲۸

لَيْلًا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ أَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ
اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۲۹)

تا اهل کتاب بدانند که در خصوص لطف الله قادر به چیزی نیستند و آنکه فزونی به دست الله است، آن را به هر کس بخواهد، می دهد و الله صاحب لطفی بزرگ است ۲۹

سوره مجادله - ۵۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَ تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَ اللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ (۱)

به درستی الله سخنان آن زن را که با تو (ای محمد) دربارهٔ شوهرش مُجادله می کرد و به الله شکایت می نمود را شنید و الله گفتگوی شما را می شنود، همانا الله شنوندهٔ بیناست ۱

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَ إِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ
مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَ زُورًا وَ إِنْ اللَّهُ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ (۲)

کسانی از شما که زنان خود را ظاهر می کنند (یعنی با بیان سخنان بی اساس جاهلی می گویند تو مثل مادر من هستی) آنها مادرانشان نیستند، مادرانشان تنها کسانی هستند که ایشان را زاییده اند و قطعاً آنها سخن زشت و باطلی را می گویند و همانا الله با گذشتِ آمرزنده است ۲

وَ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ
بِهِ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۳)

و کسانی که زنان خویش را زهار می کنند (مادر خود می خوانند) سپس از آنچه گفته اند باز می گردند قبل از آنکه (با همسرانشان) آمیزش (جنسی) کنند پس (باید) بنده ای را آزاد کنند (فردی را از زندگی ذلت وار و دیون رهائی دهد)، این (حُکمی) است که بدان پند داده می شوید و الله بدانچه انجام می دهید آگاه است ۳

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۴)

پس هر کس (بنده ای را) نیافت باید پیش از آمیزش (جنسی با همسرش) دو ماه پیاپی روزه بگیرد و آن که نتوانست (روزه بگیرد) پس شصت نفر بینوا را خوراک دهد، این (حُکم) برای آن است که به الله و فرستاده ایمان آورد و این مرزهای الله است و برای کافران عذابی دردناک است ۴

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ (۵)

همانا کسانی که با الله و فرستاده او دشمنی می کنند، سرنگون شدند چنانکه پیشینیان آنها سرنگون شدند و به درستی آیات روشن را نازل کردیم و برای کافران عذابی خوار کننده است ۵

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۶)

روزی که الله همه آنها را (از زمین) بر می انگیزد پس بدانچه انجام داده اند آنان را آگاهی می دهد، (الله) آنها (گناهان) را شمارش کرد و ایشان فراموش کردند و الله بر همه چیز گواه است ۶

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۷)

آیا ندیدی که الله آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را می داند و سه نفر نجوا (در گوشه صحبت کردن) ندارند مگر آنکه الله چهارمین آنهاست یا پنج نفر مگر آنکه الله ششمین آنهاست و نه کمتر از این

و نه بیشتر، جز آنکه الله هر جا باشند با ایشان است و سپس در روز قیامت بدانچه انجام می دادند ایشان را آگاهی می دهد، همانا الله بر همه چیز داناست ۷

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَ يَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ وَ مَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَ إِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَ يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْ لَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۸)

آیا کسانی که از در گوشه حرف زدن (نجوا) منع شده اند را ندیدی سپس بدانچه از آن نهی شدند باز می گردند و به گناه و دشمنی و مخالفت با فرستاده با یکدیگر نجوا می کنند و هنگامی که نزد تو (ای محمد) می آیند (تو را) بدانچه بدان الله زنده باد نگفته، زنده باد گویند و در دل خود می گویند: چرا الله ما را بدانچه می گوئیم عذاب نمی کند؟ جهنم برای ایشان کافی است پس چه جایگاه زشتی است ۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ وَ مَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَ تَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَ التَّقْوَى وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۹)

ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامی که با هم نجوا می کنید به گناه و دشمنی و نافرمانی فرستاده نجوا نکنید و به نیکی و پرهیزکاری نجوا کنید و از کسی که به سوی او محشور خواهید شد پرهیزکاری کنید ۹
إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئاً إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۱۰)

جز این نیست که نجوا (در گوشه حرف زدن) از شیطان (نابودگر) است تا آنان که ایمان آورده اند را اندوهگین سازد ولی جز با اجازه الله هیچ زبانی به آنها نمی رساند پس مؤمنان باید به الله توکل کنند ۱۰
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَ إِذَا قِيلَ انشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۱)

ای کسانی که ایمان آوردید هر گاه به شما گفته شود: در مجالس (برای همراهان خویش) جا باز کنید پس جای دهید تا الله شما را (به خاطر ایمان در بهشت) جای دهد و هنگامی که گفته شود: برخیزید پس

برخیزید، الله آنان را که از شما ایمان آوردند را (به درجات) بالا می برد و کسانی که دانش (دینی) داده شدند را درجاتی است و الله بدانچه می کنید آگاه است ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۲)

ای کسانی که ایمان آوردید هر گاه خواستید با فرستاده در گوشه صحبت کنید پس پیش از در گوشه حرف زدن خویش صدقه ای را بفرستید، این برای شما بهتر و پاکتر است پس اگر چیزی نداشتید پس همانا الله آمرزنده مهربان است ۱۲

أَسْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۳)

آیا ترس داشتید که قبل از در گوشه حرف زدن خویش صدقه هایی را تقدیم کنید پس چون (این دستور را) انجام ندادید الله آن را به شما بخشید پس نماز را به پا دارید و زکات بدهید و الله و فرستاده او را اطاعت کنید و الله بدانچه انجام می دهید آگاه است ۱۳

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَ لَا مِنْهُمْ وَ يَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ (۱۴)

آیا ندیدی کسانی که با گروهی دوستی می کنند که الله بر ایشان خشم گرفته است؟ ایشان نه از شما هستند و نه از آنان، به دروغ سوگند یاد کنند و خود می دانند ۱۴

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۵)

الله برای ایشان عذابی سخت را آماده کرده است، همانا آنچه انجام می دهند زشت است ۱۵

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ (۱۶)

سوگندهای خویش را سپری گرفتند تا (مردم را) از راه الله بازدارند پس برای ایشان عذابی خوار کننده است ۱۶

لَنْ نُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَ لَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۷)

هرگز در برابر الله اموالشان و نه فرزندانشان چیزی را دفع نخواهد کرد، آنان اهل آتش هستند و در آن جاودان اند ۱۷

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعاً فَيُخَلِّفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ وَ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ
الْكَاذِبُونَ (۱۸)

روزی که الله همگی (ایشان) را (از زمین) بر می انگیزد پس چنانکه برای شما سوگند می خورند برای الله سوگند خواهند خورد و تصور می کنند که در راهی (درست) هستند، آگاه باشید همانا ایشان (افراد) دروغگو هستند ۱۸

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
الْخَاسِرُونَ (۱۹)

شیطان (نابودگر) بر ایشان چیره شده است پس (شیطان) ایشان را از یاد الله فراموش ساخته، آنان طرفدار شیطان هستند، آگاه باشید همانا طرفداران شیطان زیانکار هستند ۱۹

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ (۲۰)

همانا کسانی که با الله و فرستاده او دشمنی می کنند، آنان سرافکنده هستند ۲۰

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَ رَسُولِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ (۲۱)

الله مقرر داشته که من (جبرئیل) و فرستادگانم قطعاً پیروز می شویم، همانا الله نیرومند با شوکت است ۲۱

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ أَيْدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَ يَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ (۲۲)

قومی را پیدا نخواهی کرد که به الله و روز آخرت ایمان داشته باشند و با کسانی که با الله و فرستاده او دشمنی دارند همدلی کنند، هر چند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا خویشاوندان ایشان باشند،

آنان کسانی هستند که (الله) ایمان را در دل های ایشان مُقَرَّر نموده و آنها را با نیرویی از خویش تقویت کرده و آنان را به باغ هایی وارد می کند که از زیر آنها نهرها جاریست که در آن جاودان خواهند بود، الله از ایشان خُشنود است و آنها از او خُشنود هستند، آنان طرفدار الله هستند، آگاه باشید همانا طرفداران الله ایشان رستگار هستند ۲۲

سوره حشر - ۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱)

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است الله را تسبیح می گویند، او شوکتمند حکیم است ۱
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ (۲)

او (الله) کسی است که کافران اهل کتاب را در آغاز تجمع از سرزمینشان بیرون راند، شما نمی پنداشتید که بیرون روند و آنان می پنداشتند که دژهایشان از (امر) الله ایشان را حفظ می کند پس (عذاب) الله از جایی که نمی پنداشتند بر ایشان آمد و (الله) در دلهای ایشان وحشت افکند، خانه های خود را با دست های خود و با دستهای مؤمنان خراب می کردند پس ای صاحبان بینش ها عبرت بگیرید ۲

وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ (۳)

و اگر الله ترک ديار را بر آنها (کافران اهل کتاب) مُقَرَّر نکرده بود قطعاً ایشان را در دنیا عذاب می کرد و در آخرت (برای ایشان) عذاب آتش (جهنم) مقرر است ۳

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ مَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۴)

این بدان است که با الله و فرستاده او ستیزه کردند و هر کس با الله ستیزه کند پس همانا الله سخت کیفر است ۴

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَ لِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ (۵)

آنچه از درختان بُریدید و یا بر پایه هایش ایستاده بر جای گذاشتید پس با اجازه الله بود و تا (الله) نافرمانان (به دستورات خویش) را خوار سازد ۵

وَ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَ لَا رِكَابٍ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۶)

آنچه الله از ایشان نصیب فرستاده خویش کرد پس شما اسب ها و سوارانی (جنگی) را بر آن به تاخت در نیاورده اید و لیکن الله فرستادگانش را بر هر چه که بخواهد مسلط می گرداند و الله بر همه چیز تواناست ۶

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ وَ لِدِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسَاكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَ مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَ مَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۷)

و آنچه الله از اهل شهرها (از غنایم) نصیب فرستاده اش گرداند پس از آن الله و از آن فرستاده و از آن نزدیکان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است تا میان (افراد) توانگر شما دست به دست نگردد و آنچه فرستاده (از غنائم) به شما داد پس آن را بگیرید و آنچه (از غنائم) شما را بازداشت پس پیگیر نشوید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله سخت کیفر دهنده است ۷

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ أَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانًا وَ يَنْصُرُونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (۸)

(این غنایم) از آن نیازمندان از مهاجرینی است که از سرزمین خود و اموال خویش رانده شدند و در طلب لطف الله و خشنودی او هستند و الله و فرستاده او را یاری می کنند، آنان (افراد) راست کردار هستند ۸

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَ لَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَ يُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَ مَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۹)

و کسانی که قبل از ایشان در سرای (هجرت) و ایمان ساکن شده اند، آنان کسانی هستند که به (مؤمنین) مهاجر (بعد خود) محبت می ورزند و نسبت به آنچه به آنها داده شده در دل های خود احساس نیاز نمی کنند و (مهاجرین جدید را) بر خود ترجیح می دهند هر چند خود بدان نیاز سختی داشته باشند و هر کس بخل خویش را مهار کند پس آنان رستگار هستند ۹

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَ لِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَ لَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰)

و کسانی که بعد از ایشان آمدند، می گویند: پروردگارا ما را و همراهان ما را کسانی که بر ما در ایمان پیشی گرفتند را ببامرز و در دل های ما نسبت به مؤمنین کینه ای را قرار نده، پروردگارا همانا تو با محبت مهربان هستی ۱۰

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَ لَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَ إِن قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَ اللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۱)

آیا کسانی را که نفاق (دورویی) ورزیدند را ندیدی که به همراهان کافرشان از اهل کتاب می گفتند: اگر اخراج شوید با شما بیرون می آییم و درباره شما پیرو احدی دیگر نیستیم و اگر با شما نبرد شود قطعاً شما را یاری می کنیم و الله گواه است که ایشان (افراد) دروغگو هستند ۱۱

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَ لَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَ لَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصُرُونَ (۱۲)

و اگر اخراج شوند با ایشان خارج نخواهند شد و اگر با آنها نبرد شود آنان را یاری نخواهند کرد و اگر به یاریشان بیایند رویگردان خواهند شد سپس یاری نشوند ۱۲

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (۱۳)

قطعاً در دلهای خود از شما بیشتر از الله می ترسند چرا که ایشان گروهی هستند که فهم ندارند ۱۳
لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعاً إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعاً وَ
قُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ (۱۴)

آنها با شما به صورت گروهی جز در شهرهای محافظت شده یا از پشت دیوارها نبرد نخواهند کرد، ترس
در میانشان شدید است، آنها را متحد می پنداری در حالی که دلهای ایشان پراکنده است، این بدان سبب
است که ایشان گروهی هستند که فهم ندارند ۱۴

كَمْثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيباً ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۵)

به مانند کسانی که پیش از ایشان بودند، سزای کار خود را چشیدند و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۵
كَمْثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ
(۱۶)

مانند شیطان (نابودگر) زمانی که به انسان گفت: کافر شو پس هنگامی که (انسان) کُفر ورزید، (شیطان)
گفت: من از تو بیزار هستم، همانا من از الله پروردگار جهانیان می ترسم ۱۶
فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ (۱۷)

پس عاقبت آن دو این شد که هر دو در آتش (جهنم) جاودان در آن هستند و این مجازات ستمگران
است ۱۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ لَتَنْظُرَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
(۱۸)

ای کسانی که ایمان آوردید تقوای الهی پیشه سازید و باید هر کس بنگرد چه چیز برای فردا (روز قیامت)
مهیّا کرده است و تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله بدانچه انجام می دهید آگاه است ۱۸

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۱۹)

و مانند آنان که الله را فراموش کردند نباشید پس (الله) سبب شد که ایشان خودشان را فراموش کنند،
آنان همان نافرمانان (دستورات الهی) هستند ۱۹

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ (۲۰)

اهل آتش و اهل باغ (بهشت) یکسان نیستند، اهل باغ (بهشت افراد) کامیاب اند ۲۰

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (۲۱)

و اگر این قرآن را بر کوه نازل می کردیم قطعاً آن را از ترس الله نرم شده و از هم پاشیده می دیدی و این مثل ها را برای مردم می زنیم تا شاید اندیشه کنند ۲۱

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (۲۲)

اوست الله که صاحب قدرتی جز او نیست، دانای ناپیدا و آشکار (است)، او بخشنده مهربان است ۲۲

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۲۳)

اوست الله که صاحب قدرتی جز او نیست، پادشاه قدوس، بی عیب و نقص، امان دهنده، محافظ، شوکتمند، چیره، والا مقام است، الله منزه است از آنچه شرک می ورزند ۲۳

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۴)

اوست الله، آفریدگار، پدید آورنده شکل دهنده، او را اسامی (خصوصیات) نیکوست، آنچه در آسمانها و زمین است او را تسبیح می گویند و الله شوکتمند حکیم است ۲۴

سوره ممتحنه - ۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ (۱)

ای کسانی که ایمان آوردید دشمن من و دشمن خویش را اولیاء (خود) نگیرید که با ایشان دوستی کنید در حالیکه بدانچه از حق برای شما آمده کفر ورزیده اند، فرستاده و شما را از آن جهت که به پروردگار خویش ایمان آورده‌اید (و) بخاطر اینکه شما در راه من مجاهدانه و بدنبال خشنودی های من بیرون آمدید را اخراج می‌کنند، (شما) پنهانی با ایشان دوستی می‌کنید در حالیکه من بدانچه پنهان می‌سازید و آنچه را آشکار می‌سازید دانایتر هستم و هر کس که از شما این کار را انجام دهد پس به درستی جایگاه پایدار را گم کرده است ۱

إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ (۲)

اگر بر شما دست یابند دشمنان شما می‌گردند، دستها و زبان‌های خویش را به بدی به سوی شما باز می‌کنند و دوست دارند کاش کافر می‌شدید ۲

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۳)

هرگز خویشاوندان و فرزندان شما سودی برای شما نخواهند داشت، در روز قیامت میان شما جدایی انداخته می‌شود و الله بدانچه انجام می‌دهید بیناست ۳

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَ بَدَا بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَ مَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا وَ إِلَيْكَ أُنَبْنَا وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ (٤)

و به درستی برای شما در ابراهیم و کسانیکه با او بودند سرمشقی نیکوست، هنگامی که به قوم خویش گفتند: ما از شما و از آنچه جز الله عبادت می کنید بیزار هستیم، به شما کُفر می ورزیم و میان ما و شما دشمنی و کینه ای همیشگی پدیدار شد مگر آنکه تنها به الله ایمان آورید جز گفتار ابراهیم که به پدرش (گفت:) که البته برای تو (از الله) آمرزش می خواهم و برای تو از (عذاب) الله چیزی را مالک نیستم، پروردگارا بر تو توکل کردم و به سوی تو بازگشتم و به سوی تو بازگشت است ۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَ اغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٥)

پروردگارا: ما را وسیله آزمایش برای آنان که کُفر ورزیدند قرار نده و ما را بیمارز، پروردگارا همانا تو شوکتمند حکیم هستی ۵

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ مَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (٦)

مسلماً برای شما در ایشان سرمشقی نیکویی است برای آنکه به الله و روز آخرت امید دارد و هر کس (به ایمان) پشت کند پس همانا الله او بی نیاز ستوده است ۶

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَ اللَّهُ قَدِيرٌ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٧)

امید است که الله میان شما و میان آنان که با ایشان دشمنی کرده اید، دوستی ایجاد کند و الله تواناست و الله آمرزنده مهربان است ۷

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ لَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَ تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (٨)

الله شما را از (نیکی کردن) به کسانی که با شما در راه دین نبرد نکردند و شما را از سرزمینتان اخراج نکردند باز نمی دارد که با آنان نیکی کنید و با آنان دادگری کنید، همانا الله (افراد) دادگر را دوست دارد ۸

إِنَّمَا يَنْهَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۹)

جز این نیست که الله شما را از کسانی که با شما در راه دین جنگ کردند و شما را از سرزمینتان اخراج کردند و بر اخراج شما همدستی کردند (باز می دارد) که با آنان دوستی کنید و هر کس با ایشان دوستی کند، همانا آنان (افراد) ستمگر هستند ۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَا تَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَمُ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۰)

ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامی که زنان مؤمن هجرت کننده به سوی شما آمدند پس ایشان را امتحان کنید، الله به ایمان آنان داناتر است پس اگر ایشان را ایماندار تشخیص دادید ایشان را به سوی کافران باز نگردانید، نه این زنان بر آن مردان حلال هستند و نه آن مردان بر این زنان حلال هستند، و به ایشان (کافران) آنچه هزینه کرده اند را بپردازید و بر شما (مردان مؤمن) مانعی نیست که با این زنان (زنان کافر یا مشرک مهاجر تازه مسلمان شده) پیوند زناشویی کنید هنگامی که (حق و) حقوقشان را بپردازید و طبق سنت کفار عمل نکنید و آنچه هزینه کرده اید را (در خصوص زنان مُرتد خودتان که به سوی کفار می روند از ایشان) بخواهید و باید آنها آنچه هزینه کردند را (از شما) بخواهند، این حکم الله است که میان شما حکم می کند الله دانای حکیم است ۱۰

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَقَبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (۱۱)

و اگر کسی از زنان شما (مُرتد شد و) به سوی کُفار رفت پس پیگیری کردید (و اگر نتیجه نداد) آنگاه (مؤمنین) به کسانی که همسرانشان (مُرتد شده و به سوی کُفار) رفتند آنچه هزینه کرده اند را بپردازند و از الله که به او ایمان دارید تقوای الهی پیشه سازید ۱۱

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۲)

ای پیامبر هر گاه زنان با ایمان بیایند که با تو بیعت کنند بر آنکه به الله چیزی را شرک نوزند و دزدی نکنند و زنا نکنند و فرزندان خویش را نکشند و تهمت‌ی که خودشان سرهم کرده اند را به شوهران خویش نسبت ندهند و تو را در دستورات الهی نافرمانی نکنند پس با ایشان بیعت کن و برای ایشان آمرزش بخواه، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ (۱۳)

ای کسانی که ایمان آوردید با گروهی که الله بر ایشان خشم آورده دوستی نکنید، به درستی از آخرت ناامید شدند چنانکه کافران از (رستاخیز) اهل قبور (مُردگان) ناامید هستند ۱۳

سوره صف - ۶۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشندهٔ مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱)

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است الله را تسبیح می گویند و او شوکتمندِ حکیم است ۱
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ (۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید، چرا چیزی را می گوئید که بدان عمل نمی کنید ۲

كَبْرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ (۳)

نزد الله سخت ناپسند است که چیزی را بگوئید که بدان عمل نمی کنید ۳

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرْضُوضٌ (۴)

همانا الله کسانی را که در راه او صف بسته به مانند بنایی پیوسته نبرد می کنند را دوست دارد ۴

وَ إِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُوذُونَنِي وَ قَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ

قُلُوبَهُمْ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۵)

و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: چرا مرا آزار می دهید و شما می دانید که من فرستاده الله به

سوی شما هستم؟ پس آنگاه که (از حق) منحرف شدند، الله دلهای ایشان را برگرداند و الله گروه نافرمان

(به دستوراتش) را هدایت نمی کند ۵

وَ إِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَ

مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ (۶)

و هنگامی که عیسی پسر مریم گفت: ای بنی اسرائیل همانا من فرستاده الله به سوی شما هستم،

تصدیق کننده آنچه قبل من از تورات است و مُژده دهنده به پیام آوری (روح القدس) که بعد از من

بیاید، نام او "احمد" (نام دیگر جبرئیل = روح القدس) است پس هنگامی که نشانیهای آشکار برای ایشان

آمد، (کافران) گفتند: این جادویی آشکار است ۶

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَ هُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

(۷)

و کیست ستمکارتر از آنکه بر الله دروغی را ببندد در حالیکه او به سوی اسلام دعوت می شود و الله گروه

ستمگران را هدایت نمی کند ۷

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَ اللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (۸)

(کافران) می خواهند نور الله را با دهان های خویش خاموش کنند و الله تمام کننده نور خویش است و

اگر چه کافران خوششان نیاید ۸

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (۹)

او کسی است که فرستاده اش را با هدایت و دین حق فرستاد تا همه دین را آشکار سازد و اگر چه

مشرکان خوششان نیاید ۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ (۱۰)

ای کسانی که ایمان آوردید، آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذابی دردناک نجات

می دهد ۱۰

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ (۱۱)

به الله و فرستاده ایمان آورید و در راه او با مال ها و جان های خویش کوشش کنید، این برای شما بهتر

است اگر بدانید ۱۱

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ يُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَ مَسَاكِينٍ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲)

گناهان شما را می آمرزد و شما را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست و خانه های پاک در باغ های

جاودان وارد می کند، این کامیابی بزرگ است ۱۲

وَ أُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَ فَتْحٌ قَرِيبٌ وَ بَشْرُ الْمُؤْمِنِينَ (۱۳)

و اضافه بر آن آنچه دوست دارید، (یعنی) یاری الله و پیروزی نزدیک را و مؤمنان را نوید بده ۱۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ كَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ

عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ (۱۴)

ای کسانی که ایمان آوردید یاران الله باشید چنانکه عیسی پسر مریم به حواریون گفت: یاران من در راه الله چه کسانی هستید؟ حواریون گفتند: ما یاران الله هستیم پس گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کفر ورزیدند پس آنان که ایمان آوردند را بر دشمنانشان یاری کردیم پس ایشان پیروز شدند ۱۴

سوره جمعه - ۶۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۱)

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است الله را تسبیح می گوید، پادشاه قدوس شوکتمند حکیم را (تسبیح می گوید) ۱

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۲)

او کسی است که از میان اُمیون (کسانی که از کلام الهی بی خبر و بی اطلاع هستند) فرستاده ای از ایشان را برانگیخت تا بر آنها آیات او را تلاوت کند و آنان را (به وسیله آیات) پاک سازد و دستورات (قرآن) و حکمت به ایشان آموزش دهد و اگر چه پیش از آن در گمراهی آشکار بودند ۲

وَ آخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۳)

و دیگران از ایشان که (هنوز) به آنها نپیوسته اند و الله توانای حکیم است ۳

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۴)

این لطف الله است که به هر کس که بخواهد آن را می دهد و الله صاحب لطفی بزرگ است ۴

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۵)

مثل کسانی که بر آنها تورات مُقَرَّر شد سپس آن را اجرا نکردند، مانند خر است که کتاب هایی را با خود می برد، زشت است مثل گروهی که آیات الله را دروغ شُمرند و الله گروه ستمگران را هدایت نمی کند

۵

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۶)

(ای محمد) بگو: ای کسانی که پیروان تورات هستید اگر شما می پندارید که فقط (شما)، نه مردم (دیگر) اولیاء (دوستان) الله هستید پس اگر راست می گوئید مرگ را آرزو کنید ۶

و لَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (۷)

و مرگ را بخاطر کارهایی که از پیش انجام داده اند هرگز آرزو نکنند و الله به (حال) ستمگران داناست ۷
قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَعْرِفُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۸)

(ای محمد) بگو: همانا مرگی که از آن فرار می کردید به شما (بالاخره) خواهد رسید پس به سوی دانای غیب و آشکار باز می گردید سپس بدانچه انجام می دادید شما را آگاهی دهد ۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَ ذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۹)

ای کسانی که ایمان آوردید، هنگامی که برای نماز روز اجتماع ندا داده شد پس به سوی یاد الله بشتابید و داد و ستد را رها کنید، این برای شما بهتر است اگر بدانید ۹

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَ ابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ اذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۱۰)

پس هنگامی که نماز پایان یافت پس در زمین پراکنده شوید و از لطف الله بجوئید، الله را بسیار یاد کنید تا رستگار شوید ۱۰

وَ إِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَ تَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَ مِنَ التِّجَارَةِ وَ اللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۱۱)

و هنگامی که تجارتی یا سرگرمی ایی را ببینند به سوی آن بروند و تو را (در حال) برپائی (نماز) رها کنند، (ای محمد) بگو: آنچه نزد الله است از سرگرمی و از تجارت (شما) بهتر است و الله بهترین رزق دهندگان است ۱۱

سوره منافقون - ۶۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ بِتِلْكَ لِرَسُولِ اللَّهِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ إِيَّاكَ لِرَسُولِهِ وَ اللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ (۱)

هنگامی که (ای محمد) منافقان نزد تو آیند، می گویند: گواهی می دهیم که تو فرستاده الله هستی و الله می داند که تو فرستاده او هستی و الله گواهی می دهد همانا منافقین دروغگو هستند ۱

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲)

(منافقان) سوگندهای خویش را سپری (پوششی) قرار داده اند پس (مردم را) از راه الله بازداشتند، همانا ایشان آنچه انجام می دهند زشت است ۲

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (۳)

این بدان سبب است که ایشان ایمان آوردند سپس کُفر ورزیدند پس (الله) بر دلهایشان مهر نهاد پس ایشان نمی فهمند ۳

وَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَ إِن يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (۴)

و هنگامی که ایشان را ببینی ظاهرشان تو را (ای محمد) به تعجب وا می دارد و اگر سخن گویند به گفتار ایشان گوش می دهی، گویا ایشان چون چوب های خُشک (مُتکَبِّر) هستند، هر فریاد (توحیدی) را بر علیه خودشان می پندارند، ایشان دشمن هستند پس از آنها بر حذر باش، الله ایشان را بُکشد به کجا مُنحرف می شوند ۴

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَ رَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَ هُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (۵)

و هنگامی که به ایشان گفته شود: بیاید تا فرستاده برای شما آمرزش خواهد، سرهای خویش را باز گردانند و آنها را می بینی که (از حق) باز می دارند و ایشان کبر می ورزند ۵

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۶)

(ای محمد) بر آنان (منافقان) یکسان است چه برای ایشان آمرزش بخواهی یا برای آنها آمرزش نخواهی، الله هرگز ایشان را نمی آمرزد، همانا الله قوم نافرمان را هدایت نمی کند ۶

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَ لِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ لَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ (۷)

ایشان کسانی هستند که می گویند بر آنان که نزد فرستاده الله هستند، (چیزی را) نبخشید تا پراکنده شوند در حالیکه گنجینه های آسمانها و زمین از آن الله است، لیکن منافقین در نمی یابند ۷

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَ لِلَّهِ الْعِزَّةُ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ لَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ (۸)

(منافقان) می گویند: اگر به سوی شهر بازگردیم قطعاً (افراد) قدرتمند، (افراد) خوار (ناتوان) را از آن بیرون کنند و حال آنکه شوکت از آن الله و از آن فرستاده او و از آن مؤمنین است و لیکن منافقان نمی دانند ۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَ لَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۹)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اموال شما و نه فرزندان، شما را از یاد الله سرگرم (و غافل) نسازد و هر کس این کار را انجام بدهد پس آنان (افراد) زیانکار هستند ۹

و أَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْ لَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَ أَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۰)

و از آنچه به شما رزق داده ایم ببخشید قبل از آنکه مرگ یکی از شما فرا رسد پس گوید: پروردگارا کاش مرا مهلتی کوتاه می دادی تا صدقه بدهم و از (افراد) شایسته بشوم ۱۰

و لَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۱)

در حالیکه الله هرگز (مرگ) کسی را به تأخیر نمی اندازد هنگامی که مهلتش به پایان رسد و الله بدانچه انجام می دهید آگاه است ۱۱

سوره تغابن - ۶۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱)

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است الله را تسبیح می گویند و برای او پادشاهی است و سپاسگزاری به او اختصاص دارد و او بر همه چیز تواناست ۱

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَ مِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲)

او کسی است که شما را خلق کرد پس بعضی از شما کافر و بعضی از شما مؤمن هستید و الله بدانچه انجام می دهید بیناست ۲

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَ صَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ (۳)

آسمانها و زمین را به حق خلق کرد و شما را شکل داد پس شکل های شما را نیکو ساخت و بازگشت شما به سوی اوست ۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (٤)

آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است را می داند و آنچه پنهان می سازید و آنچه آشکار می کنید را می داند الله به درون سینه ها داناست ۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٥)

آیا برای شما خبر کسانی که پیش از شما کُفر ورزیدند نیامد پس سرانجام کارهای خود را چشیدند و برای ایشان عذابی دردناک بود ۵

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (٦)

این بدان سبب است که فرستادگانشان با نشانیها به سوی ایشان می آمدند پس می گفتند: آیا بشری ما را هدایت کند؟ پس کُفر ورزیدند و (به کلام الهی) پشت کردند و الله نیازی (به ایشان) نداشت و الله بی نیاز ستوده است ۶

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (٧)

کافران پنداشتند که هرگز برانگیخته نمی شوند، (ای محمّد) بگو: بله (سوگند) به پروردگارم قطعاً برانگیخته خواهید شد پس بدانچه انجام می دادید آگاه خواهید شد و این بر الله آسان است ۷

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (٨)

پس به الله و فرستاده او و نوری (= قرآن) که نازل نمودیم، ایمان آورید و الله بدانچه انجام می دهید آگاه است ۸

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (٩)

روزی که (الله) شما را برای روز گردآوری (قیامت) جمع می کند، آن روز زیانکاری است و هر کس به الله ایمان آورد و عمل شایسته کند از او گناهانش را می زداید و او را به باغ هایی که زیر آنها نهرها جاریست جاودانه وارد می کند، آن (ورود به بهشت) پیروزی بزرگ است ۹

و الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَ بُئْسَ الْمَصِيرُ (۱۰)

و کسانی که کُفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شُمرند آنان اهل آتش (جهنم) هستند، در آن جاودان هستند و چه جایگاه بدی است ۱۰

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ مَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۱۱)

هیچ مُصیبتی جز با اجازه الله (بر شما) نمی رسد و آن کس که به الله ایمان بیاورد، (الله) دل او را هدایت می کند و الله بر همه چیز تواناست ۱۱

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۱۲)

و الله را اطاعت کنید و فرستاده را اطاعت کنید پس اگر (از اطاعت) روی گردانند پس جز این نیست که بر عهده فرستاده ما جز رساندن آشکار (کلام قرآن) نیست ۱۲

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۱۳)

صاحب قدرتی جز الله نیست و مؤمنان باید بر الله توکل کنند ۱۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَ أَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَ إِن تَعَفُوا وَ تَصَفَحُوا وَ تَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۴)

ای کسانی که ایمان آورده اید، همانا برخی از زنان شما و فرزندان شما دشمنان شما هستند پس از ایشان برحذر باشید و اگر گذشت کنید و چشم پوشی کنید و ببخشایید پس همانا الله آمرزنده مهربان است ۱۴

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَ أَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَ اللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (۱۵)

جز این نیست که اموال شما و فرزندان شما آزمایشی (برای شما) هستند در حالیکه پاداش بزرگ نزد الله است ۱۵

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْراً لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۶)

پس هر آنچه می توانید تقوای الهی پیشه سازید و (دستورات الله را) بشنوید و اطاعت کنید و ببخشید که برای خودتان بهتر است و هر کس سرکشی نفس خویش را مهار سازد پس آنان (افراد) رستگار هستند

۱۶

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضاً حَسَناً يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ (۱۷)

و اگر به الله وامی نیکو می‌دهید، آن را برای شما می‌افزاید و شما را می‌آمرزد و الله قدرشناسِ بُردبار است ۱۷

عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۱۸)

دانای غیب و آشکار، شوکتمندِ حکیم است ۱۸

سوره طلاق - ۶۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْراً (۱)

ای پیامبر، هر گاه زنان را طلاق می‌دهید پس ایشان را به وقت عدّه (شمارش ماههای مقرر) آنان طلاق دهید و عدّه (شمارش ماهها) را حساب کنید (بعد جدا شوید) و از پروردگارتان تقوا پیشه سازید، (زنانی که قرار است جدا شوید) را از خانه هایشان بیرون نکنید و (زنان نیز تا عدّه تمام نشده) بیرون نروند جز آنکه زشتکاری آشکاری را مرتکب شده باشند و این مرزهای الله است و هر کس به مرزهای الله تجاوز

کند پس به درستی بر خویشتن ستم کرده است، (ای محمد) چه می دانی؟ شاید الله بعد از این پیشامدی را ایجاد کند (و از طلاق منصرف شوند) ۱

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً (۲)

پس چون به مهلت (پایان شمارش ماههای) خویش رسیدند پس ایشان را به خوبی نگاه دارید یا از ایشان به خوبی جدا شوید و دو نفر عادل را از میانتان گواه بگیرید و گواهی را برای الله به پای دارید، الله شما را (یعنی) هر کس که به الله و روز آخرت ایمان دارد را بدان پند می دهد و هر کس تقوای الهی پیشه سازد الله برای او راه رهایی قرار می دهد ۲

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدراً (۳)

و او را از آنجا که گمان نمی کند، رزق می دهد و هر کس که بر الله توکل کند پس الله برای وی کافی است، همانا الله انجام دهنده فرمان خویش است و به درستی الله برای هر چیزی اندازه ای را قرار داده است ۳

وَاللَّائِي يَئْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْراً (۴)

و آنان که از زنان شما از حیض (عادت ماهانه) ناامید شدند، اگر شک داشتید پس عدّه ایشان سه ماه است و آنان که (به هر دلیلی) حیض نشدند (نیز سه ماه است) و زنان باردار مهلت (زمان مقرر بر) ایشان آن است که وضع حمل کنند و هر کس تقوای الهی پیشه سازد، الله برای او در کارش آسانی قرار می دهد ۴

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْراً (۵)

این فرمان الله است که به سوی شما نازل کرد و هر کس تقوای الهی پیشه سازد الله گناهانش را می پوشاند و پاداش او را بزرگ خواهد ساخت ۵

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَ لَا تُضَارُوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَ أَتَمُّرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَ إِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسْتَزْعُ لَهٗ أُخْرَى (٦)

زنان را آنجا که خودتان در حدّ توان (مالیتان) سکونت دارید جای دهید و ایشان را آزار ندهید که بر ایشان تنگ بگیرید و اگر باردار باشند پس بر ایشان هزینه کنید تا وضع حمل نمایند و اگر (فرزندان) شما را شیر دادند پس (حق و) حقوقشان را بپردازید و به نیکی با یکدیگر بسازید و اگر به سختی آفتادید پس زن دیگری او را شیر دهد ٦

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَ مَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا (٧)

باید توانگر از دارایی خویش هزینه کند و آنکه بر او رزق به اندازه داده شده پس باید از آنچه الله به او ارزانی داشته بدهد، الله کسی را جز بر اساس آنچه به او داده تکلیف نمی کند، به زودی الله بعد از سختی آسانی را قرار می دهد ٧

وَ كَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَ رُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَ عَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكَرًا (٨)

و چه بسا شهری که از فرمان پروردگارش و فرستادگان سرپیچی کردند پس ما سخت به حسابشان رسیدیم و آنها را به شدت عذاب کردیم ٨

فَدَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَ كَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا (٩)

پس سرانجام کار خویش را چشیدند و عاقبت کارشان زیانکاری شد ٩

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا (١٠)

الله بر ایشان عذابی سخت را آماده کرد پس ای خردمندان که ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید به درستی به سوی شما یادآوری از الله نازل شده است ١٠

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ
مَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَ يَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ
اللَّهُ لَهُ رِزْقًا (۱۱)

فرستاده ای که آیات را به روشنی بر شما تلاوت می کند تا کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند را از تاریکی ها به سوی نور وارد کند و هر کس به الله ایمان آورد و عمل شایسته انجام دهد او را به باغ هایی که زیر آنها نهرها جاریست جاودانه و ماندگار وارد می کند، به درستی الله رزقی نیکو برای او آماده کرده است ۱۱

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَ مِنَ الْأَرْضِ مِنْتَهُنَّ يَنْزَلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَتَّعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ وَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا (۱۲)

الله کسی است که هفت آسمان را و همانند آن زمین را نیز خلق کرد، فرمان او (الله) میان آنها جاری می شود تا بدانید که الله بر همه چیز تواناست و آنکه دانش الله بر همه چیز احاطه دارد ۱۲

سوره تحریم - ۶۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاةَ أَزْوَاجِكَ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱)

ای پیامبر چرا آنچه را الله بر تو حلال کرد، حرام می کنی؟ خشنودی همسران خویش را می خواهی و الله آمرزنده مهربان است ۱

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۲)

به درستی الله برای شما خلوص پیمانهایتان را مقرر داشته و الله سرپرست شماست و او دانای حکیم است ۲

وَ إِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَ أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ (۳)

و آنگاه که پیامبر با یکی از همسرانش سخنی را در میان گذاشت پس آن زن آن را فاش کرد و الله پیامبر را آگاه ساخت و (الله) قسمتی را بر محمد افشاء کرد و از افشای قسمتی خودداری کرد پس هنگامی که (الله) بدان (موضوع) محمد را آگاهی داد، (همسرش) گفت: تو را چه کسی بدین آگاه کرده است؟ (محمد) گفت: آن دانای آگاه (الله) باخبرم ساخته است ۳

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَ إِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَ جِبْرِيلُ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ (۴)

(ای همسران پیامبر) اگر شما به سوی الله توبه کنید (به نفع خودتان است چرا که) به درستی دل های شما (از حق) برگشته است و اگر بر ضد او (محمد) همدستی کنید پس همانا الله و جبرئیل و (افراد) شایسته از مؤمنین پشتیبان او هستند و فرشتگان بعد از آنها حامی او هستند ۴

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَ أَبْكَارًا (۵)

چه بسا اگر (محمد) شما را طلاق دهد، پروردگارش به جای آن به او زانی نیکوتر از شما عوض دهد، همسرانی مسلمان، مؤمن، مطیع، توبه کننده، عبادت کننده، روزه دار، بازگشت کننده (به سوی الله) و باکره ۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَ أَهْلِيكُمْ نَارًا وَ قُودُهَا النَّاسُ وَ الْجِبَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَ يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (۶)

ای کسانی که ایمان آوردید خود و خانواده خویش را از آتشی که سوخت آن مردم و سنگ هاست باز دارید بر آن آتش فرشتگانی سختگیر هستند که الله آنچه امرشان کند (هرگز) نافرمانی نمی کنند و مأمورند که انجام دهند ۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۷)

ای کسانی که گُفر ورزیدید امروز پوزش نخواهید، جز این نیست که بدانچه انجام می دادید مُجازات می شوید ۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ثُبُوبًا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بَأْيَمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸)

ای کسانی که ایمان آوردید به سوی الله توبه ای راستین کنید و امید است پروردگارتان از شما بدی های شما را بزداید و شما را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد کند، روزی که الله پیامبر و کسانی را که با او هستند را خوار نخواهد ساخت و نورشان پیشاپیش آنها و سمت راستشان می شتابد، (ایمانداران) می گویند: پروردگارا برای ما نور ما را تمام گردان و ما را بیمارز، همانا تو بر همه چیز توانا هستی ۸

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ اعْلُظْ عَلَيْهِمْ وَ مَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ بُئْسَ الْمَصِيرُ (۹)

ای پیامبر با کافران و مُنافقان جهاد کن و بر ایشان سخت بگیر، جایگاه ایشان (آتش) جهنم است چه سرانجام بدی است ۹

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةً نُوحٍ وَ امْرَأةً لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَ قِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ (۱۰)

الله برای آنان که گُفر ورزیدند زن نوح و زن لوط را مثل زده است، آن دو زن تحت سرپرستی دو بنده از بندگان شایسته ما بودند اما به آنان خیانت کردند آن دو (پیامبر) در برابر الله کاری را نتوانستند برای آن دو (زن) انجام دهند و گفته شد: شما (دو زن) با (افراد) وارد شده، داخل آتش (جهنم) شوید ۱۰

وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأةً فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنِي مِنَ الظَّالِمِينَ (۱۱)

الله برای آنان که ایمان آوردند زن فرعون را مثل زده است، آنگاه که گفت: پروردگارا نزد خویش در باغ (بهشت) خانه ای برایم بساز و مرا از فرعون و اعمالش نجات ده و (مرا) از گروه ستمگران نجات ده ۱۱

و مَرِيَمَ ابْنَةَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَ صَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَ كُتِبَ عَلَيْهَا وَ كَانَتْ مِنَ الْقَائِمِينَ (۱۲)

و مریم دخترِ عمران را که عورت خویش را حفظ نمود پس از نیروی خودمان در او دمیدیم و مریم تصدیق کننده فرمان پروردگار خویش و کتابهای او بود و (او) از (افرادِ) مُطِيع (الهی) بوده است ۱۲

سوره مُلک - ۶۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله بخشنده مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱)

مُبَارک باد (الله)، کسی که پادشاهی در دست اوست و او بر همه چیز تواناست ۱

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ (۲)

کسی که مرگ و زندگی را خلق کرد، تا شما را آزمایش کند تا کدامیک عمل نیکوتری دارید و او شوکتمندِ
آمرزنده است ۲

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ (۳)

کسی که هفت آسمان را بالای هم خلق کرد، در خلقت (الله) مهربان عدم تناسبی را نمی بینی پس دیده خود را بگردان (و بنگر)، آیا در آن خللی را می بینی؟ ۳

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَ هُوَ حَسِيرٌ (۴)

سپس باز هم چشم خود را بگردان (و بنگر) تا نگاهت خسته و درمانده به سویت بازگردد (خواهی دید) که خللی در آفرینش نیست ۴

و لَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَ جَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ (۵)

و مسلماً آسمان دنیا را به چراغهایی آراسته نمودیم و آنها را وسیله راندن شیاطین (نابودگران) قرار دادیم و برای ایشان عذابی سوزان آماده کرده ایم ۵

وَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَ بُئْسَ الْمَصِيرُ (۶)

و برای آنانکه به پروردگار خویش کُفر ورزیدند، عذاب جهنم مقرر است و چه جایگاه بدی است ۶

إِذَا أُنْفُثُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقاً وَ هِيَ تَفُورُ (۷)

هنگامی که در آن (آتش جهنم) انداخته شوند، از آن صدای دلخراشی را بشنوند و (آتش) آن فوران می کند ۷

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْعَيْظِ كُلَّمَا أَلْقِي فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ (۸)

(جهنم) از شدت خشم نزدیک است پاره پاره شود، هر گاه که در آن گروهی انداخته می شوند، نگهبانانش (مأموران جهنم) از ایشان می پرسند: آیا شما را هشدار دهنده ای نیامد؟ ۸

قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَ قُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ (۹)

(اهل جهنم) می گویند: بله ما را هشدار دهنده ای آمد پس (آن را) دروغ شمردیم و گفتیم الله چیزی را نازل نکرده است (و) شما دچار گمراهی بزرگی هستید ۹

وَ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ (۱۰)

و (اهل جهنم) گفتند: اگر می شنیدیم یا تعقل می کردیم، اهل آتش سوزان (جهنم) نمی شدیم ۱۰

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقاً لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ (۱۱)

پس به گناه خویش اعتراف می کنند پس دوری (از رحمت الله) برای اهل آتش سوزان مقرر است ۱۱

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ (۱۲)

همانا کسانی که از پروردگار خویش در نهان بترسند، آنان آمرزشی و مُزدی بزرگ دارند ۱۲

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۱۳)

و سخن خویش را پنهان کنید یا آن را آشکار سازید، همانا الله به درون سینه ها داناست ۱۳

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (۱۴)

آیا کسی که خلق کرده و او دقیق و آگاه است علم ندارد ۱۴

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ (۱۵)

او (الله) کسی است که زمین را برای شما رام گردانید پس به هر سوی آن راه بروید و از رزق آن بخورید و

جمع شدن (در روز قیامت) بسوی اوست ۱۵

أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ (۱۶)

آیا از آن کس که در آسمان است، امنیت دارید که شما را در زمین فرو نبرد؟ پس (زمین) به ناگاه به لرزه

در آید ۱۶

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ (۱۷)

آیا از آن کس که در آسمان است، امنیت دارید که بر شما سنگها نفرستد تا بفهمید هشدار من چگونه

است؟ ۱۷

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (۱۸)

و مسلماً کسانی که پیش از ایشان بودند دروغ شمردند پس خشم من چگونه بود؟ ۱۸

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ (۱۹)

آیا به پرندگان بالای سرشان نگاه نکردند که بال های خود را باز و بسته می کنند جز (الله) مهربان کسی

آنها را (در آسمان) نگاه نمی دارد، همانا او بر همه چیز بیناست ۱۹

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ (۲۰)

و جز (الله) مهربان کیست که شما را یاری کند که برای شما چون لشکری باشد؟ کافران جز

فربخوردگانی بیش نیستند ۲۰

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ (۲۱)

یا چه کسی شما را رزق و روزی می دهد اگر الله آن را باز دارد؟ بلکه (کافران) در سرکشی و فرار (از حق) پافشاری می کنند ۲۱

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۲۲)

آیا آن کس که با چهره ای سرافکنده راه می رود، هدایت یافته تر است یا آنکه سربلند بر راه اُستوار قدم بر می دارد؟ ۲۲

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (۲۳)

(ای محمّد) بگو: اوست که شما را پدید آورد و برای شما گوش و چشم و دل را قرار داد، چه اندک سپاسگزاری می کنید ۲۳

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۲۴)

(ای محمّد) بگو: اوست که شما را در زمین پراکنده کرد و به سوی او بازگردانده می شوید ۲۴

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۵)

(کافران) می گویند: این وعده (قیامت) چه هنگام است اگر راست می گوئید؟ ۲۵

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۲۶)

(ای محمّد) بگو: جز این نیست که دانش آن نزد الله است و جز این نیست که من فقط هشدار دهنده ای آشکار هستم ۲۶

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ (۲۷)

پس چون آن (وعده عذاب) را نزدیک ببینند، چهره های کسانی که کُفر ورزیدند در هم می گردد و گفته می شود: این است آنچه آن را طلب می کردید ۲۷

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَ مَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (۲۸)

(ای محمّد) بگو: آیا دیدید اگر الله مرا و آنان که با من هستند را هلاک سازد یا بر ما رحم کند پس چه کسی کافران را از عذاب دردناک پناه خواهد داد؟ ۲۸

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنًا بِهِ وَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَاسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۲۹)

(ای محمد) بگو: او (الله) مهربان است، به او ایمان آوردیم و بر او توکل می کنیم پس به زودی می فهمید چه کسی در گمراهی آشکار است ۲۹

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ (۳۰)

(ای محمد) بگو: آیا دیده اید اگر الله آب های (زمین های) شما را فرو ببرد پس چه کسی برای شما آب چشمه ها را می آورد؟ ۳۰

سوره قلم - ۶۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ (۱)

ن . و قلم و آنچه می نویسند ۱

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ (۲)

که تو (ای محمد) به نعمت پروردگارت دیوانه نیستی ۲

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ (۳)

همانا تو را مژدی بی پایان خواهد بود ۳

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ (۴)

و همانا تو به حق بر نصیب عظیمی هستی (اعطای قرآن) ۴

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ (۵)

پس بزودی خواهی دید و خواهند دید ۵

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ (۶)

که کدامیک از شما کم خرد هستید ۶

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۷)

همانا پروردگار تو بدان که از راه او گمراه بوده داناتر است و او به (حال افراد) هدایت یافته داناست ۷

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ (۸)

پس (افراد) تکذیب کننده را اطاعت نکن ۸

وَذُؤَا لَوْ تُذْهِنُ فَيُذْهِنُونَ (۹)

(آنها) دوست داشتند نرمش نشان دهی تا کنار آیند ۹

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ (۱۰)

و هیچ پندارباف دروغگویی را اطاعت نکن ۱۰

هَمَّا ز مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ (۱۱)

عیبجویی که دائماً سخن چینی می کند ۱۱

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ (۱۲)

بازدارنده از خیر و تجاوز کننده گناهکار است ۱۲

عُتُلٌّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ (۱۳)

علاوه بر آن درشتخوی (گستاخ) و بدنام است ۱۳

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ (۱۴)

اگر چه دارای اموال و فرزندان هست ۱۴

إِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۱۵)

هر گاه بر او آیات ما تلاوت شود، می گوید افسانه های پیشینیان است ۱۵

سَنَسِيْمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ (۱۶)

به زودی به بینی او مهر (ننگ) می نهیم (رسوایش می کنیم) ۱۶

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ (۱۷)

همانا ما ایشان را چنانکه یاران باغ را آزمایش کردیم، آزمودیم وقتی که سوگند خوردند که محصول باغ را بامداد خواهند چید ۱۷

و لَا يَسْتَتُونَ (۱۸)

و چیزی (برای افرادِ تهیدست) باقی نخواهند گذاشت ۱۸

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَ هُمْ نَائِمُونَ (۱۹)

پس باغ را (بلای) فراگیری از پروردگارت فرا گرفت در حالیکه ایشان خواب بودند ۱۹

فَأُصْبِحَتْ كَالصَّرِيمِ (۲۰)

پس (باغ سوخت و) مانند شب (تاریک و سیاه) گردید ۲۰

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ (۲۱)

پس همدیگر را صبح صدا زدند ۲۱

أَنْ اَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ (۲۲)

که اگر می خواهید محصول را برداشت کنید به باغ خود رهسپار بشوید ۲۲

فَانطَلَقُوا وَ هُمْ يَتَخَفَتُونَ (۲۳)

پس (به باغ) می رفتند در حالیکه ایشان (خود را از بینوایان) مخفی می کردند ۲۳

أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ (۲۴)

که مبادا امروز بینوایی به باغ شما داخل شود ۲۴

وَ عَدُوا عَلَيَّ حَرْدٍ قَادِرِينَ (۲۵)

و صبح در حالیکه مصمم به راندن (بینوایان) بودند راهی شدند ۲۵

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ (۲۶)

پس هنگامی که باغ را دیدند، گفتند: همانا ما راه را گم کرده ایم ۲۶

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (۲۷)

(نه؟) بلکه ما (از نعمت باغ) محروم شده ایم ۲۷

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا تُسَبِّحُونَ (۲۸)

فرد میانه روی از ایشان گفت: آیا به شما نگفتم چرا (الله) را تسبیح نمی گوید؟ ۲۸

قَالُوا سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (۲۹)

گفتند: پروردگار ما مُنزه است، همانا ما (افراد) ستمکاری بودیم ۲۹

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ (۳۰)

پس همدیگر را سرزنش کردند ۳۰

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ (۳۱)

گفتند: وای بر ما همانا ما سرکش (نافرمان) بودیم ۳۱

عَسَى رَبَّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ (۳۲)

امید است که الله باغی بهتر از این را به ما ارزانی دارد، همانا ما به پروردگار خویش امیدواریم ۳۲

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَ لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۳۳)

عذاب اینگونه است و همانا عذاب آخرت اگر بدانید شدیدتر است ۳۳

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ (۳۴)

همانا (افراد) پرهیزکار نزد پروردگارشان در باغهای پُر نعمت هستند ۳۴

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ (۳۵)

آیا (افراد) تسلیم شده (در برابر الله) را چون مُجرمان قرار می دهیم؟ ۳۵

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۳۶)

شما را چه شده است که اینگونه حُکم می کنید ۳۶

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ (۳۷)

آیا شما کتابی (الهی) دارید که از روی آن یاد می گیرید؟ ۳۷

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ (۳۸)

آیا هر آنچه میل دارید در آن کتاب وجود دارد؟ ۳۸

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ (۳۹)

یا با ما پیمان‌هایی بسته‌اید که تا روز قیامت به هر چه حکم کنید حق با شما باشد ۳۹

سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ (۴۰)

و از ایشان بپرس کدام یک از ایشان بدان ضامن هستند ۴۰

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ (۴۱)

آیا ایشان را شریکانی است پس شریکان خویش را بیاورید اگر راستگو هستید ۴۱

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ (۴۲)

روزی که قیامت واقع شود و به سجده کردن فرا خوانده شوند و نتوانند (سجده کنند) ۴۲

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ (۴۳)

چشمان ایشان به زیر خواهد افتاد و خواری ایشان را فرا می‌گیرد و به درستی (در دنیا) به سوی سجده

کردن (از الله) دعوت می‌شدند ولی امتناع می‌ورزیدند ۴۳

فَذَرْنِي وَ مَنْ يَكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ (۴۴)

پس مرا با آنکه این سخن (آیات) را دروغ می‌شمارد رها کن، به زودی ایشان را از آنجا که نمی‌دانند

گرفتار می‌کنیم ۴۴

وَ أَمْلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ (۴۵)

و ایشان را مهلت می‌دهم، همانا نیرنگ من استوار (محکم) است ۴۵

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُنْقَلُونَ (۴۶)

آیا (محمد تو) از آنان مزدی را می‌خواهی که پرداخت آن بر ایشان سنگین است؟ ۴۶

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ (۴۷)

آیا غیب نزد ایشان است و ایشان (آن را) می‌نویسند؟ ۴۷

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَ لَا تُكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَ هُوَ مَكْظُومٌ (۴۸)

پس (ای محمد) بر فرمان پروردگارت شکبیا باش و مانند صاحب ماهی (یونس) مباش که (الله را) صدا زد و سخت غمگین بود ۴۸

لَوْ لَا أَنْ تَدَارِكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ (۴۹)

اگر نعمتی از پروردگارش به او نرسیده بود قطعاً سرزنش شده (در شکم ماهی) در تنهایی می ماند ۴۹
فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (۵۰)

پس پروردگارش او را انتخاب کرد و او را از (افراد) شایسته گرداند ۵۰

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَ يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ (۵۱)

و همانا کافران هنگامی که ذکر (قرآن) را می شنوند با دیدگانشان تو را تحقیر می کنند و می گویند: او (محمد) دیوانه است ۵۱

وَ مَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (۵۲)

در حالیکه قرآن جز تذکری برای جهانیان نیست ۵۲

سوره حاقه - ۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

الْحَاقَّةُ (۱)

آنچه محقق می شود ۱

مَا الْحَاقَّةُ (۲)

و چیست آنچه محقق می شود؟ ۲

وَ مَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ (۳)

و تو (ای محمد) چه می دانی آنچه که محقق می شود چیست ۳

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَ عَادُ بِالْقَارِعَةِ (٤)

(قوم) ثمود و (قوم) عاد روز کوبنده را دروغ شُمرند ٤

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ (٥)

پس اما (قوم) ثمود به خاطر سرکشی (از فرمان الهی) هلاک شدند ٥

وَ أَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ (٦)

و اما (قوم) عاد به سبب تند بادی ویرانگر هلاک شدند ٦

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَ ثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ (٧)

(الله) تُندبادی را) هفت شب و هشت روز پیاپی بر ایشان فرستاد پس قوم را در آن بیهوش و افتاده

می دیدی، انگار ایشان تنه های توخالی درختان خرما هستند ٧

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ (٨)

پس آیا هیچ باقی مانده ای از ایشان را می بینی؟ ٨

وَ جَاءَ فِرْعَوْنُ وَ مَنْ قَبْلَهُ وَ الْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْحَاطِئَةِ (٩)

و فرعون و آنان که پیش از او بودند و شهرهای نابود شده که مرتکب خطا (کُفر و شرک) شدند ٩

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً (١٠)

پس با فرستاده پروردگارشان مخالفت کردند پس (الله) ایشان را به کیفری سخت گرفتار نمود ١٠

إِنَّا لَمَّا طَعَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ (١١)

ما زمانی که (در طوفان نوح) آب طغیان کرد شما را سوار کشتی کردیم ١١

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَ تَعِيهَا أذُنٌ وَاعِيَةٌ (١٢)

تا برای شما آن را تذکری قرار دهیم و گوش‌های شنوا آن را بشنوند ١٢

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْحَةٌ وَاحِدَةٌ (١٣)

پس هنگامی که در شیپور یکباره دمیده شود ١٣

وَ حُمِلَتِ الْأَرْضُ وَ الْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً (١٤)

و زمین و کوه ها از جا برداشته شوند پس یکباره در هم کوبیده و مُتلاشی گردند ۱۴

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (۱۵)

پس در آن روز آن واقعه رُخ خواهد داد ۱۵

وَ انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ (۱۶)

و (در روز قیامت) آسمان شکافته می شود پس در آن روز آسمان سُست می گردد ۱۶

وَ الْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَ يَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ (۱۷)

و فرشتگان در اطراف آن هستند و عرش پروردگارت را در آن روز هشت (فرشته) بالای سر خود حمل

می کنند ۱۷

يَوْمَئِذٍ نُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ (۱۸)

در آن روز (برای حسابرسی) عرضه می شوید از شما (چیزی از کارهایتان) پنهان (و) مخفی نمی ماند ۱۸

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيَهٗ (۱۹)

پس اَمّا آنکه کتاب (نامه اعمال) او به دست راستش داده شود پس می گوید: اینک بیایید و کتاب مرا

بخوانید ۱۹

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهٗ (۲۰)

همانا من می پنداشتم که با حساب خود (در روز قیامت) روبرو می شوم ۲۰

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (۲۱)

پس او در زندگی (آخرت) خُشنود خواهد بود ۲۱

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (۲۲)

در باغ های افراشته ۲۲

فُطُوفَهَا دَانِيَةً (۲۳)

که (میوه های) آن در دسترس است ۲۳

كُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ (۲۴)

بُخْرِيدَ وَبَنُو شَيْدٍ، گوارايتان باد بدانچه در دنيا انجام داده ايد ۲۴

وَ أَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ (۲۵)

و اما آن كس كه كتاب او (نامه اعمالش) به دست چپش داده شود، مي گويند: اي كاش كتابم به من

داده نمي شد ۲۵

وَ لَمْ أُدْرِ مَا حِسَابِيَهٗ (۲۶)

و هرگز نمي دانستم كه حساب من چيست ۲۶

يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ (۲۷)

اي كاش مرگ پايان دهنده (زندگي من) مي بود ۲۷

مَا أَعْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهٗ (۲۸)

اموالم مرا سودي نبخشيد ۲۸

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهٗ (۲۹)

و قدرتم از دست من برفت ۲۹

حُدُوهُ فَعُلُوهُ (۳۰)

(الله فرمان مي دهد كه) او را بگيريد پس او را به زنجير كشيد ۳۰

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ (۳۱)

سپس او را به دوزخ اندازيد ۳۱

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ (۳۲)

سپس او را با زنجيري كه طول آن هفتاد ذراع است، ببنديد ۳۲

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ (۳۳)

همانا او به الله بزرگ ايمان نمي آورد ۳۳

وَ لَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ (۳۴)

و بر خوراك دادن بينوايان تشويق نمي كرد ۳۴

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ (۳۵)

پس او را امروز در اینجا دوستی نیست ۳۵

و لَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ (۳۶)

و خوراک او جز خونابه (چرک و خون) نیست ۳۶

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ (۳۷)

جز (افراد) خطاکار آن را نخورند ۳۷

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ (۳۸)

پس سوگند می خورم بدانچه می بینید ۳۸

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ (۳۹)

و آنچه نمی بینید ۳۹

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ (۴۰)

همانا آن (قرآن) قطعاً سخن فرستاده ای گرامی است ۴۰

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلاً مَا تُؤْمِنُونَ (۴۱)

سخن هیچ شاعری نیست، چه اندک ایمان می آورید ۴۱

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلاً مَا تَدَّكَّرُونَ (۴۲)

و سخن یک کاهن نیست، چه اندک یادآور می شوید ۴۲

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۳)

از (سوی) پروردگار جهانیان نازل شده است ۴۳

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ (۴۴)

و اگر (محمد) سخنان دیگری را به ما نسبت می داد ۴۴

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (۴۵)

قطعاً دست راست او را می گرفتیم ۴۵

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (٤٦)

سپس رگ گردن او را می بریدیم ۴۶

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (٤٧)

و کسی از شما نمی توانست از (کشتن محمد) جلوگیری کند ۴۷

وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ (٤٨)

در حالیکه همانا قرآن تذکری برای پرهیزکاران است ۴۸

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ (٤٩)

و همانا ما می دانیم که از شما دروغ گویانی وجود دارند ۴۹

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ (٥٠)

به درستی قرآن حسرتی برای کافران است ۵۰

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ (٥١)

و همانا قرآن به درستی حقی انکار نشدنی است ۵۱

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (٥٢)

پس به اسم پروردگار بزرگت، تسبیح بگو ۵۲

سوره معارج - ٧٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ (١)

سؤال کننده ای از عذاب فرود آینده پرسید ۱

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ (٢)

برای کافران از آن (عذاب) دفع کننده ای نیست ۲

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ (۳)

از جانب الله دارای درجات بلند ۳

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ (۴)

فرشتگان و روح به سوی او در دوره ای که اندازه آن پنجاه هزار سال است بالا می روند ۴

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا (۵)

پس (ای محمد) به نیکویی شکبیا باش ۵

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا (۶)

همانا ایشان (کافران) آن (عذاب) را دور می بینند ۶

وَ نَرَاهُ قَرِيبًا (۷)

و ما آن را نزدیک می بینیم ۷

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ (۸)

روزی که آسمان چون فلز گداخته می گردد ۸

وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ (۹)

و کوه ها همچون پشم رنگینی می گردند ۹

وَ لَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا (۱۰)

و دوستی از حال دوستی نمی پرسد ۱۰

يُبْصِرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ (۱۱)

(در آن روز دوستان و نزدیکان) به ایشان نشان داده می شوند، مُجْرِمٌ (گناهکار) دوست دارد کاش (برای

رهایی خود) از عذاب آن روز پسران خویش را عوض (فدیه) دهد ۱۱

وَ صَاحِبَتِهِ وَ أُخِيهِ (۱۲)

و همسر و برادرش را ۱۲

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ (۱۳)

و خویشاوندانی که او را پناه دهند ۱۳

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ يُنْجِيهِ (۱۴)

و هر که را در تمام زمین است، تا نجات پیدا کند ۱۴

كَلَّا إِنَّهَا لَلظَى (۱۵)

چنین نیست، همانا آن (جهنم) شراره آتش است ۱۵

نَزَاعَةً لِلشَّوَى (۱۶)

پوست را می کند ۱۶

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَ تَوَلَّى (۱۷)

جهنم کسی را صدا می زند که (از کلام الله) روی گردانده و پشت کرده است ۱۷

وَجَمَعَ فَأَوْعَى (۱۸)

و مال اندوزی کرده و نگاه داشته است ۱۸

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعاً (۱۹)

همانا انسان حریص (طمعکار) خلق شده است ۱۹

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعاً (۲۰)

هنگامی که شری به او برسد، بیقراری می کند ۲۰

وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعاً (۲۱)

و هنگامی که به او خیری برسد، دریغ می ورزد ۲۱

إِلَّا الْمُصَلِّينَ (۲۲)

جز نمازگزاران ۲۲

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ (۲۳)

کسانی که بر نماز خود پایبند هستند ۲۳

وَ الَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ (٢٤)

و کسانی که در اموالشان حقی معلوم است ٢٤

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ (٢٥)

برای نیازمندان و محرومان ٢٥

وَ الَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ (٢٦)

و کسانی که تصدیق کننده روز جزا (قیامت) هستند ٢٦

وَ الَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ (٢٧)

و کسانی که ایشان از عذاب پروردگارشان هراسان هستند ٢٧

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ (٢٨)

همانا از عذاب پروردگارشان نمی توانند ایمن باشند ٢٨

وَ الَّذِينَ هُمْ لِعُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (٢٩)

و کسانی که عورت های خویش را حفظ می کنند ٢٩

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (٣٠)

مگر بر همسرانشان یا زنانی که در پیمانشان هستند پس ایشان مورد سرزنش نیستند ٣٠

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (٣١)

پس هر کس ورای این را بطلبد پس آنان متجاوز هستند ٣١

وَ الَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَ عَهْدِهِمْ رَاعُونَ (٣٢)

و کسانی که امانتها و پیمان های خویش را حفظ می کنند ٣٢

وَ الَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ (٣٣)

و کسانی که پایبند شهادتهای خویش هستند ٣٣

وَ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (٣٤)

و کسانی که بر نمازهایشان مراقب هستند ٣٤

أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ (۳۵)

آنها در باغهای (بهشت) مورد احترام هستند ۳۵

فَمَا لِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَك مُهْطِعِينَ (۳۶)

کافران را چه شده به نزد تو شتابان می آیند ۳۶

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ (۳۷)

گروه گروه از چپ و راست ۳۷

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ (۳۸)

آیا هر کس از ایشان امیدوار است که به باغ های پُر نعمت وارد شود؟ ۳۸

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ (۳۹)

چنین نیست، همانا ما ایشان را از آنچه می دانند خلق کردیم ۳۹

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ (۴۰)

پس به پروردگار مشرقها و مغربها سوگند یاد می کنم، همانا ما توانا هستیم ۴۰

عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (۴۱)

بر آنکه بهتر از آنها را جایگزین سازیم و (هرگز کافران بر) ما پیشی نخواهند گرفت ۴۱

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَ يَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ (۴۲)

پس ایشان را رها کن که (در باطل) فرو روند و بازی کنند تا به آن روزشان که وعده داده شده اند برسند

۴۲

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُوفِضُونَ (۴۳)

روزی که از گورها شتابان بیرون می آیند، گویی به سوی نشانه ای روان هستند ۴۳

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ (۴۴)

چشمانشان به زیر فرو افتاده و ایشان را خواری فرا گرفته است، این آن روزی است که وعده داده

می شوند ۴۴

سوره نوح - ۷۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱)

همانا نوح را به سوی قومش فرستادیم که قوم خود را هشدار بده قبل از آنکه عذابی دردناک بر ایشان

بیاید ۱

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ (۲)

(نوح) گفت: ای قوم همانا من هشدار دهنده ای آشکار هستم ۲

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَاطِيعُونَ (۳)

که الله را عبادت کنید و پرهیزکاری کنید و مرا اطاعت کنید ۳

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۴)

تا الله گناهان شما را ببامرزد و (عذاب) شما را تا مهلت معین به تأخیر اندازد، همانا اگر بدانید مهلت

(تعیین شده) الله هنگامی که بیاید به تأخیر انداخته نمی شود ۴

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَ نَهَارًا (۵)

(نوح) گفت: پروردگارا همانا قوم خود را شب و روز دعوت کردم ۵

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا (۶)

پس دعوت من جز بر فرار (کفر ایشان) نیفزود ۶

وَ إِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَ اسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَ أَصْرُوا وَ اسْتَكْبَرُوا

اسْتِكْبَارًا (۷)

و آنکه (پروردگارا) هر گاه ایشان را دعوت کردم تا برای ایشان (گناهانشان را) بیامری، انگشتان خویش را (از شنیدن کلامت) در گوش هایشان نهادند و لباسهایشان را بر سر کشیدند (تا مرا نبینند) و پافشاری (بر کُفر) کردند و هر چه بیشتر بر کبر خود افزودند ۷

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا (۸)

سپس ایشان را آشکارا دعوت کردم ۸

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (۹)

سپس بار دیگر برای ایشان (دعوت را) آشکار نمودم و پنهانی نیز به ایشان گفتم ۹

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (۱۰)

پس گفتم از پروردگار خویش آمرزش بخواهید، همانا او بسیار آمرزنده است ۱۰

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (۱۱)

(الله کسی است که) برای شما (بارانهای) پی در پی می فرستد ۱۱

و يُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ يَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَ يَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا (۱۲)

و شما را به اموال و فرزندان یاری می رساند و برای شما باغستان هایی قرار می دهد و برای شما نهرهایی را قرار می دهد ۱۲

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا (۱۳)

و شما را چه شده است که برای الله ارزشی قائل نیستید ۱۳

وَ قَدْ خَلَقْتُمْ أَطْوَارًا (۱۴)

و به درستی (الله) شما را گوناگون خلق کرد ۱۴

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا (۱۵)

آیا ندیدند الله چگونه هفت آسمان را طبقه طبقه خلق کرد؟ ۱۵

وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا (۱۶)

و ماه را در میان آنها نوری قرار داد و خورشید را چراغی قرار داد ۱۶

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا (۱۷)

و الله شما را از زمین به نیکویی بیرون آورده است ۱۷

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا (۱۸)

سپس شما را به آن باز می گرداند و شما را (از آن زمین) خارج می کند ۱۸

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا (۱۹)

و الله برای شما زمین را بستری قرار داد ۱۹

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا (۲۰)

تا در راه های وسیع آن بروید ۲۰

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا (۲۱)

نوح گفت: پروردگارا همانا کافران مرا نافرمانی کردند و آنکس را پیروی کردند که مال و فرزندش جز زیان

(بر او) نیفزوده است ۲۱

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا (۲۲)

و نقشه بزرگی را کشیدند ۲۲

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا (۲۳)

و گفتند: صاحب قدرت های خویش "ود" و "سواع" و "یغوث" و "یعوق" و "نسر" را رها نکنید ۲۳

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا (۲۴)

و به درستی بسیاری را گمراه کردند و (نوح گفت: پروردگارا) جز گمراهی بر ستمگران نیفزای ۲۴

مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا (۲۵)

(کافران) به سزای خطاهایشان (در طوفان) غرق شدند پس در آتش (جهنم) داخل شدند پس برای

خویش غیر از الله یاری کنندگانی نیافتند ۲۵

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (۲۶)

و نوح گفت: پروردگارا بر زمین هیچکس از کافران را باقی نگذار ۲۶

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَ لَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا (۲۷)

همانا اگر تو ایشان را باقی بگذاری بندگان را گمراه می کنند و جز افرادِ پلید و ناسپاس نمی زاینند ۲۷
رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا
(۲۸)

پروردگارا: مرا و والدینم را و آن را که با ایمان به خانه ام وارد شد را بیامرزد و مردان و زنان با ایمان
(را بیامرزد) و چیزی جز تباهی به ستمکاران نیفزاید ۲۸

سوره جن - ۷۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (۱)

(ای محمد) بگو: به سوی من وحی شد که تنی چند از جن (به قرآن) گوش فرا دادند پس گفتند: همانا ما
قرآنی عجیب شنیدیم ۱

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَ لَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا (۲)

که به سوی رُشد هدایت می کند پس بدان ایمان آوردیم و هرگز احدی را شریک پروردگاران قرار
نمی دهیم ۲

وَ أَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا (۳)

و آنکه جایگاه پروردگار ما والا است بطوریکه هم صحبت و واسطه ای را برای خود نگرفته است ۳

وَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا (۴)

و آنکه بیخردان ما بر الله (سخنان) ناروایی را می گویند ۴

وَ أَنَّا ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَ الْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۵)

و آنکه ما تصور می کردیم که هرگز انسان و جنّ بر الله دروغی را نمی گویند ۵

وَ أَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا (٦)

و آنکه اشخاصی از انسان به (سخنان) اشخاصی از جنّ دلگرم می شدند اما جنیان گمراهی انسانها را

می افزودند ۶

وَ أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا (٧)

و آنکه ایشان (جنیان) چون تصورات قبلی شما (انسانها) فکر می کردند که هرگز الله احدی را (در قیامت)

بر نمی انگیزد ۷

وَ أَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَةً فَخَسًا شَدِيدًا وَ شُهَبًا (٨)

و آنکه ما آسمان را جستجو کردیم پس آن را پُر از نگهبانانی سرسخت و شهابهایی یافتیم ۸

وَ أَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا (٩)

و همانا ما در محلّ هایی (از آسمان) برای شنیدن می نشستیم پس هر کس گوش فرا می داد بلافاصله

برای خود شهابی را به کمینش می یافت ۹

وَ أَنَّا لَا نَدْرِي أَ شَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا (١٠)

و ما علم نداریم که آیا برای آنان که در زمین هستند شرّ (بلا) خواسته شده یا برای ایشان پروردگارشان

خیر (و هدایت) را خواسته است ۱۰

وَ أَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَ مِنَّا ذُونَ ذُلِكْ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا (١١)

و گروهی از ما افراد صالح هستند و گروهی غیر آن هستند، ما (جنیان) به راههای گوناگونی بودیم ۱۱

وَ أَنَّا ظَنْنَا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَ لَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا (١٢)

و آنکه ما می دانستیم که هرگز نمی توانیم الله را در زمین ناتوان سازیم و هرگز نمی توانیم با گریز او را

عاجز کنیم ۱۲

وَ أَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَ لَا رَهَقًا (١٣)

و آنکه ما (جَنِّیان) زمانی که هدایت را شنیدیم بدان ایمان آوردیم پس هر کس به پروردگار خویش ایمان آورد پس نه از کاستی (پاداش) می ترسد و نه ستمی (از الله به او می رسد) ۱۳

و أَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا (۱۴)

و آنکه از ما گروهی تسلیم الله هستند و از ما گروهی مُنحرف (از راه الله) هستند پس هر کس تسلیم شود پس آنان راه رُشد را یافته اند ۱۴

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا (۱۵)

و اما مُنحرفان (کافران) هیزم جهنم خواهند بود ۱۵

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا (۱۶)

و اگر بر راه درست پایداری می کردند، قطعاً به ایشان آبی فراوان می نوشاندیم ۱۶

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا (۱۷)

تا ایشان را بوسیله آن آزمایش کنیم و آنکه از یاد پروردگار من روی گرداند الله او را به عذابی سخت گرفتار خواهد کرد ۱۷

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا (۱۸)

و آنکه مسجدها فقط برای الله است پس با الله احدی را صدا نزنید ۱۸

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا (۱۹)

و آنکه چون بنده الله بپاخواست تا الله را صدا بزند، نزدیک بود که انبوهی بر سر او فرو بریزند ۱۹

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۲۰)

(ای محمد) بگو: جز این نیست که فقط پروردگارم را صدا می زنم و احدی را شریک او قرار نمی دهم ۲۰

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (۲۱)

(ای محمد) بگو: همانا من مالک زیان و رُشدی برای شما نیستم ۲۱

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا (۲۲)

(ای محمد) بگو: همانا مرا احدی از الله پناه ندهد و هرگز جز او پناهگاهی ندارم ۲۲

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا (۲۳)

(وظیفه من) جز رساندن (کلام) الله و پیامهای او نیست و هر کس به الله و فرستاده او نافرمانی کند پس

همانا او همیشه در آتش جهنم جاویدان است ۲۳

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَ أَقَلُّ عَدَدًا (۲۴)

تا هنگامی که آنچه را وعده داده می شوند را ببینند پس خواهند دانست چه کسی یاریش سست تر و

عده اش کمتر است ۲۴

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَوْ قَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا (۲۵)

(ای محمد) بگو: نمی دانم، آیا آنچه وعده داده شده اید نزدیک است یا برای آن پروردگارم مهلتی طولانی

را قرار داده است؟ ۲۵

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا (۲۶)

الله دانای غیب است و غیب خویش را بر احدی آشکار نمی کند ۲۶

إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (۲۷)

جز بر فرستاده ای که (الله) بپسندد پس (الله) پیش روی او و از پشت سرش نگهبانی روانه می سازد ۲۷

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَ أَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَ أَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۲۸)

تا معلوم دارد که به درستی پیام های پروردگار خویش را رساندند و (الله) بر آنچه نزد ایشان است احاطه

دارد و (الله) حساب هر چیزی را مشخص کرده است ۲۸

سوره مُزْمَل - ۷۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام الله بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ (۱)

ای کسی که برایت نقشه کشیدند ۱

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (۲)

جز اندکی از شب را (برای الله) به پا خیز ۲

نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا (۳)

نیمی از آن یا کمتر از آن ۳

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا (۴)

یا بیشتر و قرآن را (به جهت فهم) شمرده بخوان ۴

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا (۵)

همانا به سوی تو گفتاری گرانقدر را نازل خواهیم کرد ۵

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا (۶)

همانا تدبیر شبانه مؤثرتر است و سخنانش ماندگارترند ۶

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا (۷)

همانا تو در روز به شدت مشغول هستی ۷

وَ اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَ تَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا (۸)

و نام پروردگار خویش را یاد کن و توجه خود را کاملاً به سوی او معطوف ساز ۸

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا (۹)

پروردگار مشرق و مغرب، صاحب قدرتی جز او نیست پس او را وکیل خود قرار ده ۹

وَ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ اهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا (۱۰)

(ای محمد) بر آنچه می‌گویند شکبیا باش و از ایشان به خوبی دوری کن ۱۰

وَ ذَرْنِي وَ الْمُكذِبِينَ اُولِي النِّعْمَةِ وَ مَهْلُهُمْ قَلِيلًا (۱۱)

و مرا با (افراد کافر) تکذیب کننده دارای نعمت رها کن و ایشان را کمی مهلت بده ۱۱

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَ جَحِيمًا (۱۲)

همانا نزد ما زنجیرها و آتش سوزان دوزخ است ۱۲

وَ طَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۳)

و خوراک گلوگیر و عذابی دردناک موجود است ۱۳

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ الْجِبَالُ وَ كَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا (۱۴)

روزی (روز قیامت) که زمین و کوهها به لرزه در می‌آید و کوه‌ها به ریگزاری روان تبدیل می‌گردد ۱۴

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا (۱۵)

همانا به سوی شما فرستاده‌ای که گواه بر شماست را ارسال کردیم، چنانکه به سوی فرعون فرستاده‌ای

ارسال کردیم ۱۵

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلاً (۱۶)

پس فرعون، فرستاده را نافرمانی کرد پس او را به سختی گرفتار نمودیم ۱۶

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا (۱۷)

پس اگر کافر شوید، چگونه از روزی گریز خواهید کرد که کودکان را پیر می‌گرداند؟ ۱۷

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا (۱۸)

آسمان در آن روز شکافته می‌شود، این وعده‌ای انجام شدنی است ۱۸

إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (۱۹)

همانا این تذکری است پس هر کس که می‌خواهد راهی به سوی پروردگار خویش اختیار کند ۱۹

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَ نِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ وَ طَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَ اللَّهُ يُقَدِّرُ
 اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ عَلِمَ أَنْ تُحِصُّهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ
 مَرْضَىٰ وَ آخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ آخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا
 مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ اقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَ مَا تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ
 تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَ أَعْظَمُ أَجْرًا وَ اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٢٠)

همانا پروردگارت می داند که به درستی تو و گروهی از کسانی که با تو هستند نزدیک به دو سوم از شب و
 گاهی نصف آن یا یک سوم آن را (نمی خوابند و) به نماز می ایستند در حالیکه این الله است که شب و
 روز را تعیین می کند، (الله) می داند که شما حساب این کارها را ندارید پس بر شما بخشید لذا هر آنچه
 میسر گردد قرآن را بخوانید، الله می داند کسانی از شما بیمار می شوند و گروهی دیگر در زمین به دنبال
 لطف الله مسافرت می کنند و کسانی دیگر هستند که در راه الله نبرد می کنند پس هر آنچه میسر شد
 قرآن را بخوانید و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید و الله را وامی نیکو بدهید و آنچه برای خویش از
 کارهای خیر پیش فرستید آن را نزد الله بهتر و با پاداش بزرگتری خواهید یافت و از الله آمرزش خواهید،
 همانا الله آمرزنده مهربان است ۲۰

سوره مدثر - ۷۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (۱)

ای نعمت داده شده ۱

قُمْ فَأَنْذِرْ (۲)

به پا خیز پس هشدار بده ۲

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ (۳)

و پروردگارت را بزرگ شمار ۳

وَثِيَابِكَ فَطَهِّرْ (۴)

و جامهٔ خویش را پاک ساز ۴

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (۵)

و از پلیدی دوری گزین ۵

وَلَا تَمُنُّنَ تَسْتَكْتِرُ (۶)

و منت نگذار و زیاده خواهی نکن ۶

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ (۷)

و برای پروردگارت صبر کن ۷

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ (۸)

پس هنگامی که در شیپور دمیده شود ۸

فَذَلِكِ يَوْمِئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ (۹)

پس آن روز، روزی دشوار (سختی) خواهد بود ۹

عَلَى الْكَافِرِينَ عَيْرٌ يَسِيرٌ (۱۰)

برای کافران آسان نخواهد بود ۱۰

ذُرِّيٍّ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيداً (۱۱)

(ای محمد) مرا با کسی که به تنهایی خلق کردم رها کن ۱۱

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالاً مَمْدُوداً (۱۲)

و برای او مال فراوانی قرار دادم ۱۲

وَبَنِينَ شُهُوداً (۱۳)

و فرزندانی که حاضرند (به او دادم) ۱۳

و مَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيداً (۱۴)

و برای او بساط (زندگی) را آماده ساختم ۱۴

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ (۱۵)

سپس طمع دارد که به او زیاده تر بدهم ۱۵

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيداً (۱۶)

چنین نیست، همانا او با آیات ما دشمن است ۱۶

سَأَرْهُقُهُ صُعُوداً (۱۷)

به زودی او را به سختی گرفتار خواهم کرد ۱۷

إِنَّهُ فَكَّرَ وَ قَدَّرَ (۱۸)

همانا او اندیشه کرد و نقشه کشید ۱۸

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ (۱۹)

پس مرگ بر او باد، چگونه نقشه ای کشید ۱۹

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ (۲۰)

مجدداً مرگ بر او باد، چگونه نقشه ای کشید ۲۰

ثُمَّ نَظَرَ (۲۱)

سپس نگاه کرد ۲۱

ثُمَّ عَبَسَ وَ بَسَرَ (۲۲)

سپس ثرث رو شد و آخم کرد ۲۲

ثُمَّ أَدْبَرَ وَ اسْتَكْبَرَ (۲۳)

سپس پشت کرد و کبر ورزید ۲۳

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلاَّ سِحْرٌ يُؤْتَرُ (۲۴)

پس گفت: این (قرآن) جز جادویی نقل شده (پیشینیان) نیست ۲۴

إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ (۲۵)

این (قرآن) جز گفتار بشری نیست ۲۵

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ (۲۶)

او را به آتش (دوزخ) وارد خواهیم کرد ۲۶

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ (۲۷)

و تو چه می دانی، آتش (دوزخ) چیست؟ ۲۷

لَا تُبْقِي وَ لَا تَدْرُ (۲۸)

نه باقی می گذارد و نه رها می کند ۲۸

لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ (۲۹)

پوست را دگرگون می سازد ۲۹

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ (۳۰)

بر آن نوزده (نگهبان) است ۳۰

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَ مَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ وَ يَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَ لَا يَزْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ لِيَقُولَ الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَ مَا

يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَ مَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ (۳۱) و ما نگهبانان آتش را جز از میان فرشتگان قرار

ندادیم و ما تعداد ایشان (نگهبانان دوزخ را) جز آزمایشی برای کسانی که کفر ورزیدند قرار ندادیم، تا اهل

کتاب یقین پیدا کنند و بر ایمان مؤمنان نیز افزوده شود و اهل کتاب و مؤمنان شگ به خود راه ندهند و

بیماردلان و کافران می گویند: الله با این مثل چه چیزی را می خواهد بیان کند؟ بدینسان الله هر کس

گمراهی را بخواهد را گمراه می کند و هر کس هدایت بخواهد (الله) هدایتش می کند و لشگریان

پروردگارت را جز او (الله) کسی نمی داند و آن (قرآن) جز تذکری برای بشر نیست ۳۱

كَلَّا وَ الْقَمَرِ (۳۲)

چنین نیست، سوگند به ماه ۳۲

وَ اللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ (۳۳)

و شب زمانی که می رود ۳۳

وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ (۳۴)

و صبح هنگامی که روشن می گردد ۳۴

إِنَّهَا لِإِخْدَى الْكُبْرِ (۳۵)

همانا آن (قرآن) یکی از (نشانه های) بزرگ است ۳۵

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ (۳۶)

بشارت دهنده ای برای بشر ۳۶

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ (۳۷)

برای هر کس از شما که بخواهد (در هدایت) سبقت بگیرد یا (از هدایت) رویگردان شود ۳۷

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ (۳۸)

هر کس در گرو اعمال خویش است ۳۸

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ (۳۹)

مگر اهل نیکبختی ۳۹

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ (۴۰)

در باغستان هایی (از همدیگر) می پرسند ۴۰

عَنِ الْمُجْرِمِينَ (۴۱)

از (حال و روز) مجرمان (گناهکاران) ۴۱

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ (۴۲)

چه چیزی شما را در آتش (دوزخ) داخل نمود؟ ۴۲

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ (۴۳)

(کافران) می گویند پیوندی (با دستورات الهی) نداشتیم ۴۳

و لَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ (۴۴)

و بینوایان را خوراک نمی دادیم ۴۴

و كُنَّا نَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ (۴۵)

و با اهل باطل همنشین می شدیم ۴۵

و كُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ (۴۶)

و روز جزا را دروغ می شمردیم ۴۶

حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ (۴۷)

تا ما را یقین آمد (تا مرگ ما فرا رسید) ۴۷

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ (۴۸)

پس میانجیگری شفاعت کنندگان بر ایشان سودی ندارد ۴۸

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ (۴۹)

پس ایشان را چه شده است که از تذکر (کلام الله) رویگردان هستند ۴۹

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ (۵۰)

گویا ایشان خران رمنده ای هستند ۵۰

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ (۵۱)

که از تیری گریخته اند ۵۱

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنَشَّرَةً (۵۲)

بلکه آیا هر فردی از ایشان می خواهد نامه های جداگانه (از الله) به او داده شود ۵۲

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ (۵۳)

چنین نیست، بلکه از آخرت (روز جزا) نمی ترسند ۵۳

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ (۵۴)

چنین نیست، همانا آن (قرآن) تذکری است ۵۴

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ (۵۵)

پس (توسط آن) هر کس بخواهد متذکر می گردد ۵۵

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ (۵۶)

و جز آنکس که الله بخواهد یادآور نخواهد شد، او (الله) اهلِ پرهیزکاری و اهلِ آمرزش است ۵۶

سوره قیامت - ۷۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ (۱)

سوگند به روز قیامت ۱

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ (۲)

و سوگند به نفس سرزنش کننده (بعد از مرگ قطعاً زنده می گردید) ۲

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ (۳)

آیا انسان می پندارد که هرگز استخوان های او را (مجدداً) جمع نخواهیم کرد؟ ۳

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ (۴)

بله، ما قادریم که سر انگشتان او را بازسازی کنیم ۴

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ (۵)

بلکه انسان می خواهد در تمام عمرش سرکشی کند ۵

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ (۶)

(او) می پرسد: روز قیامت کی خواهد بود؟ ۶

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ (۷)

پس زمانی که چشم‌ها (از شدت ترس) خیره بماند ۷

وَ حَسَفَ الْقَمَرُ (۸)

و ماه بی نور گردد ۸

وَ جُمِعَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ (۹)

و خورشید و ماه گردآوری شوند ۹

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْعُ (۱۰)

در آن روز انسان می‌گوید: راه فرار کجاست؟ ۱۰

كَلَّا لَا وَزَرَ (۱۱)

هرگز پناهگاهی وجود ندارد ۱۱

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ (۱۲)

در آن روز قرارگاه به سوی پروردگارت است ۱۲

يُبْتَأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَ أَخَّرَ (۱۳)

در آن روز (روز قیامت)، انسان را بدانچه انجام داده و انجام نداده باخبر می‌سازند ۱۳

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ (۱۴)

بلکه انسان بر نفس خویش آگاه است ۱۴

وَ لَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ (۱۵)

و هر چند بهانه‌های خویش را می‌آورد ۱۵

لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ (۱۶)

(ای محمد) زبان خود را به خواندن قرآن نجنبان تا بدان عجله کنی ۱۶

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَ قُرْآنَهُ (۱۷)

همانا جمع‌آوری و خواندن قرآن بر عهده ماست ۱۷

فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ (۱۸)

پس هنگامی که آن (قرآن) را خواندیم پس از خواندن آن پیروی کن ۱۸

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ (۱۹)

سپس همانا توضیح آن (قرآن) بر عهده ماست ۱۹

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ (۲۰)

چنین نیست، بلکه زندگی زودگذر (دنیا) را دوست دارید ۲۰

وَ تَذُرُونَ الْآخِرَةَ (۲۱)

و آخرت را رها می‌کنید ۲۱

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ (۲۲)

چهره هایی در آن روز (روز قیامت) شاداب هستند ۲۲

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ (۲۳)

به سوی پروردگار خویش می‌نگرند ۲۳

وَ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ (۲۴)

و چهره هایی در آن روز در هم کشیده (عبوس) هستند ۲۴

تَنْظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ (۲۵)

(کافر) می‌داند که انتقامی کمرشکن پیش روی اوست ۲۵

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ (۲۶)

چنین نیست، هنگامی که جان به گلوگاه برسد ۲۶

وَ قِيلَ مَنْ رَاقٍ (۲۷)

و گفته شود چه کسی می‌تواند چاره ای کند؟ ۲۷

وَ ظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ (۲۸)

و بفهمد که وقت جدا شدن رسیده است ۲۸

وَ التَّفَّتِ السَّاقِ بِالسَّاقِ (۲۹)

و (از ترس) ساق به ساق بپیچد ۲۹

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ (۳۰)

در آن روز (روز قیامت)، به سوی پروردگار خواهند رفت ۳۰

فَلَا صَدَقَ وَ لَا صَلَّى (۳۱)

پس (کافر) تصدیق نکرد و (به دستورات الله) روی نیاورد ۳۱

وَ لَكِنْ كَذَّبَ وَ تَوَلَّى (۳۲)

و لیکن (روز قیامت را) دروغ شُمرَد و رویگردان شد ۳۲

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى (۳۳)

سپس مغرورانه بسوی خانواده خویش رفت ۳۳

أُولَى لَكَ فَأُولَى (۳۴)

(عذاب) شایسته تو است پس برازنده تو باد ۳۴

ثُمَّ أُولَى لَكَ فَأُولَى (۳۵)

سپس (عذاب) شایسته تو است پس برازنده تو باد ۳۵

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى (۳۶)

آیا انسان می پندارد که بیهوده به حال خود رها می شود؟ ۳۶

أَلَمْ يَكْ نُطْفَعًا مِنْ مَنِيِّ يَمَنَى (۳۷)

آیا نطفه ای از منی نبود که (به رحم مادر) ریخته شد؟ ۳۷

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى (۳۸)

سپس به صورت خونِ لخته شده ای گردید پس خلق شد پس آراسته شد (شکل و تناسب پیدا کرد) ۳۸

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ الْأُنْثَى (۳۹)

پس از او دو جفت نر و ماده خلق کرد ۳۹

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ (٤٠)

آیا آن (الله خالق) قادر بر آن نیست که مُردگان را زنده سازد؟ ۴۰

سوره انسان - ۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا (١)

آیا بر انسان مدّت زمانی از روزگار نگذشت که موجودی قابل توجه نبود ۱

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا (٢)

همانا انسان را از نطفه آبی به هم آمیخته خلق کردیم و او را آزمایش می کنیم پس او را شنوا و بینا قرار

دادیم ۲

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (٣)

همانا ما راه هدایت را به او نشان دادیم، چه سپاسگزار باشند یا ناسپاس ۳

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا (٤)

همانا ما برای کافران زنجیرهایی و بندهایی و آتش سوزان (در جهنم) آماده کرده ایم ۴

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا (٥)

همانا نیکوکاران از جامی خواهند نوشید که با عطر خوش آمیخته شده است ۵

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا (٦)

چشمه ای که از آن بندگان الله می نوشند، آنرا هر طور بخواهند روان می سازند ۶

يُؤْفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا (٧)

به نذر خود وفا می کنند و از روزی می ترسند که بلای آن فراگیر (گسترده) است ۷

و يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ أَسِيرًا (۸)

و با اینکه به غذای (خود) علاقه دارند اما آن را به بینوایان و یتیمان و اسیران می دهند ۸

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَ لَا شُكْرًا (۹)

(می گویند:) جز این نیست که ما شما را برای خشنودی الله غذا می دهیم، از شما پاداش و سپاسگزاری نمی خواهیم ۹

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا (۱۰)

همانا از پروردگار خویش از روزی غمبار و سخت هولناک (روز قیامت) می ترسیم ۱۰

فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَ لَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَ سُرُورًا (۱۱)

پس الله ایشان را از شر آن روز (روز قیامت) حفظ نمود و به ایشان خُرمی و شادمانی ارزانی داشت ۱۱

وَ جَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيرًا (۱۲)

و ایشان را بدآنچه شکیبایی کردند، به باغی (بهشتی) و (لباس) حریر پاداش داد ۱۲

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَ لَا زَمْهَرِيرًا (۱۳)

در آن (بهشت) بر تخت ها تکیه می زنند، در آن (بهشت) آفتابی و سرمایی را نمی بینند ۱۳

وَ دَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَ ذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا (۱۴)

و سایه های (درختان) آن بر ایشان نزدیک است و چیدن میوه های آن بسیار آسان است ۱۴

وَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَ أَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا (۱۵)

ظرف هایی از نقره و جام های بلورین بر آنها بگردانند ۱۵

قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا (۱۶)

جام های بلورینی از نقره که آن را هنرمندانه ساخته اند ۱۶

وَ يُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا (۱۷)

در آن (بهشت) جامی که آمیزه آن زنجبیل است به ایشان نوشانده می شود ۱۷

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا (۱۸)

در آن (باغ) چشمه ای است که سلسبیل نامیده می شود ۱۸

و يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا (۱۹)

اطراف ایشان فرزندان جاودان می گردند، هر گاه ایشان را بنگرید آنها را (همچون) مُرواریدهای پراکنده

می پنداری ۱۹

وَ إِذَا رَأَيْتَ نَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَ مُلْكًا كَبِيرًا (۲۰)

و هنگامی که آنجا (اهل بهشت) را ببینی نعمت فراوان و پادشاهی بزرگی را خواهی دید ۲۰

عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَ اِسْتَبْرَقٌ وَ حُلُوًا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَ سَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا (۲۱)

بر تن ایشان لباس های ابریشمی نازک سبز و بَرّاق است و با دستبندهایی از نقره زینت شده‌اند و

پروردگارشان به ایشان نوشیدنی پاک می نوشاند ۲۱

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَ كَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا (۲۲)

همانا این پاداش شما است و کوشش شما (مورد) سپاسگزاری (قدردانی) قرار گرفته است ۲۲

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا (۲۳)

همانا ما قرآن را بر تو (ای محمد) به تدریج نازل کردیم ۲۳

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَ لَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا (۲۴)

پس برای حُکم پروردگارت صبر کن و از هیچ گناهکار یا ناسپاسی اطاعت نکن ۲۴

وَ اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَ اَصِيلًا (۲۵)

و اسم پروردگارت را صبح و هنگام شب یاد کن ۲۵

وَ مِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَ سَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا (۲۶)

و شبانگاهان برای او سجده کن و او را در شب بسیار تسبیح بگو ۲۶

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَ يَذَرُونَ وِرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا (۲۷)

همانا ایشان (کُفار و مُشرکین) دنیای زودگذر را دوست دارند در حالیکه روزی گرانبار را پیش روی خود

دارند (روز قیامت) ۲۷

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا (۲۸)

ما ایشان را خلق کردیم و آفرینش آنها را استوار ساختیم و هر گاه بخواهیم به جای آنها مانند ایشان

(انسان های دیگری) را جایگزین آنان می سازیم ۲۸

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (۲۹)

همانا این (قرآن) تذکری است پس هر که خواهد به سوی پروردگار خویش راهی را اختیار کند ۲۹

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (۳۰)

و شما نمی خواهید مگر آنکه الله بخواهد، همانا الله دانای حکیم است ۳۰

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۳۱)

هر کس را بخواهد در بخشش خویش وارد می کند و برای ستمگران عذابی دردناک فراهم ساخته است

۳۱

سوره مُرْسَلَات - ۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا (۱)

و فرستادگان پیاپی ۱

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا (۲)

و مشورت دهندگان ۲

وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا (۳)

و منتشر کنندگان ۳

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا (۴)

و جدا کنندگان ۴

فَالْمُكْفِيَاتِ ذِكْرًا (۵)

و القاء کنندگان ذکر (کلام الهی) ۵

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا (۶)

برای اتمام حجّت یا هشدار (درباره قیامت) ۶

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعُ (۷)

جز این نیست که آنچه وعده داده می شوید به وقوع خواهد پیوست ۷

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ (۸)

پس هنگامی که ستارگان محو (و تاریک) گردند ۸

وَ إِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ (۹)

و هنگامی که آسمان شکافته می شود ۹

وَ إِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ (۱۰)

و هنگامی که کوه ها پراکنده می گردند ۱۰

وَ إِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ (۱۱)

و هنگامی که فرستادگان آورده می شوند ۱۱

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ (۱۲)

برای چه روزی وقت تعیین شده است؟ ۱۲

لِيَوْمِ الْفَصْلِ (۱۳)

برای روز جدا شدن ۱۳

وَ مَا أَذْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ (۱۴)

و تو (ای محمّد) چه می دانی، روز جدا شدن چیست؟ ۱۴

وَيْلٌ لِّيَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۱۵)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۱۵

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ (۱۶)

آیا ما پیشینیان (از کافران) را هلاک نکردیم؟ ۱۶

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ (۱۷)

سپس به دنبال ایشان دیگر (کفار) را (هلاک نکردیم)؟ ۱۷

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ (۱۸)

اینچنین ما با مجرمان (گناهکاران) رفتار می کنیم ۱۸

وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۱۹)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۱۹

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ (۲۰)

آیا شما را از آبی که از درون می آید (منی) خلق نکردیم؟ ۲۰

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (۲۱)

پس آن را در جایگاهی اُستوار (رحم مادر) قرار ندادیم؟ ۲۱

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ (۲۲)

تا زمانی مشخص ۲۲

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ (۲۳)

پس (آفرینش) را به اندازه ایجاد نمودیم پس چه نیکو اندازه گیری نمودیم ۲۳

وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۲۴)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۲۴

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا (۲۵)

آیا ما زمین را مرکز اجتماع قرار ندادیم؟ ۲۵

أَحْيَاءَ وَ أَمْوَاتًا (۲۶)

چه برای زندگان و چه برای مُردگان؟ ۲۶

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا (۲۷)

و در آن کوه هایی بلند قرار ندادیم و آبی گوارا به شما نوشانده ایم؟ ۲۷

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۲۸)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۲۸

انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۲۹)

(ای گناهکاران) به سوی آنچه دروغ می‌شُمردید، رهسپار شوید ۲۹

انْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ (۳۰)

به سوی سایه سه شاخه (دوهای آتش جهنم) بروید ۳۰

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ (۳۱)

که سایه گستر نیست و شعله های آتش را جلوگیری نمی کند ۳۱

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ (۳۲)

همانا شعله‌هایی پرتاب می کند که چون قصری بلند است ۳۲

كَأَنَّهُ جِمَالَةٌ صُفْرٌ (۳۳)

گویی حاوی مذاب اند ۳۳

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۳۴)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۳۴

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ (۳۵)

این روزی است که (گناهکاران) سخنی نمی گویند ۳۵

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ (۳۶)

به ایشان اجازه داده نمی‌شود تا عُذرخواهی کنند ۳۶

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۳۷)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۳۷

هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَ الْأَوَّلِينَ (۳۸)

این روز جداسازی است، شما و پیشینیان را (روز قیامت) جمع می کنیم ۳۸

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا (۳۹)

پس اگر نیرنگی دارید آن را انجام دهید ۳۹

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۴۰)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۴۰

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ (۴۱)

همانا پرهیزکاران در زیر سایه ها و چشمه سارها هستند ۴۱

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ (۴۲)

و میوه هایی، از آنچه میل دارند ۴۲

كُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۴۳)

بدآنچه انجام می دادید بخورید و گوارا بنوشید ۴۳

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۴۴)

همانا ما اینچنین (افراد) نیکوکار را پاداش می دهیم ۴۴

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۴۵)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۴۵

كُلُوا وَ تَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ (۴۶)

(ای کافران در دنیا) بخورید و بهره مند شوید، همانا شما مجرم (گناهکار) هستید ۴۶

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۴۷)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۴۷

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ (۴۸)

و هنگامی که به ایشان (در این دنیا) گفته می شود (در برابر الله) فروتنی کنید، گرنش نمی کنند ۴۸

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۴۹)

در آن روز، وای بر (افراد) تکذیب کننده ۴۹

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ (۵۰)

پس به کدامین سخن بعد از آن (کلام الله) ایمان می آورند؟ ۵۰

سوره نبأ - ۷۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ (۱)

از چه چیز می پرسند؟ ۱

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ (۲)

از آن خبر بزرگ ۲

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ (۳)

همان که در آن اختلاف دارند ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (۴)

چنین نیست، به زودی خواهند فهمید ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (۵)

سپس چنین نیست، به زودی خواهند فهمید ۵

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا (۶)

آیا زمین را محلّ آسایش قرار دادیم؟ ۶

وَ الْجِبَالِ أَوْتَاداً (۷)

و کوهها را استوار ساختیم ۷

وَ خَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجاً (۸)

و شما را (به صورت) جفت هایی خلق کردیم ۸

وَ جَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتاً (۹)

و خواب را بر شما آرامش قرار دادیم ۹

وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاساً (۱۰)

و شب را پوششی قرار دادیم ۱۰

وَ جَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشاً (۱۱)

و روز را معیشتی (وقت زندگی، وقت جنب و جوش) قرار دادیم ۱۱

وَ بَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعاً شِدَاداً (۱۲)

و بر بالای سر شما هفت (آسمان) را استوار ساختیم ۱۲

وَ جَعَلْنَا سِرَاجاً وَهَّاجاً (۱۳)

و چراغی فروزان قرار دادیم ۱۳

وَ أَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجاً (۱۴)

و از ابرهای مُتراکم، آبی ریزان فرو فرستادیم ۱۴

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبّاً وَ نَبَاتاً (۱۵)

تا بدان دانه ها و گیاهان را برویانیم ۱۵

وَ جَنَّاتٍ أَلْفَافاً (۱۶)

و باغهای انبوه را ۱۶

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتاً (۱۷)

همانا روز جدا شدن، وقت مُقَرَّر (میعادگاه) است ۱۷

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي السُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا (۱۸)

روزی که در شیپور دمیده شود پس گروه گروه می آید ۱۸

وَ فَتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (۱۹)

و آسمان گشوده شود پس به دروازه ها تبدیل شود ۱۹

وَ سُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا (۲۰)

و کوه ها به مانند پنبه نرم می گردند ۲۰

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا (۲۱)

همانا جهنم کمینگاهی (برای کافران) است ۲۱

لِلطَّاغِينَ مَابًا (۲۲)

محلّ بازگشت (افراد) سرکش (متجاوزان به دستورات الله) است ۲۲

لَا يَبْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا (۲۳)

مُقَرَّر است که در آن بمانند ۲۳

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَ لَا شَرَابًا (۲۴)

در آن (جهنم) خُنکی و نوشیدنی نخواهند چشید ۲۴

إِلَّا حَمِيمًا وَ عَسَاقًا (۲۵)

جز آب جوشان و خونابه ۲۵

جَزَاءً وَفَاقًا (۲۶)

مُجَازَاتِي مُتَنَاسِب (اعمال) ۲۶

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا (۲۷)

همانا ایشان توقع هیچ حسابرسی را نداشتند ۲۷

وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا (۲۸)

و آیات ما را به شدت دروغ می شمرند ۲۸

وَ كُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا (۲۹)

و ما هر چیزی را به دقت مُقَرَّر کردیم ۲۹

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا (۳۰)

پس (عذاب را) بچشید و جز عذاب چیزی را برایتان نمی افزائیم ۳۰

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا (۳۱)

همانا برای (افراد) پرهیزکار کامیابی است ۳۱

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا (۳۲)

باغ ها و تاکستان ها ۳۲

وَ كَوَاعِبَ أَتْرَابًا (۳۳)

و بزرگوارانی همتراز ۳۳

وَ كَأْسًا دِهَاقًا (۳۴)

و جام هایی لبریز ۳۴

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَ لَا كِذَابًا (۳۵)

در آن (سخن) پوچ و دروغ نمی شنوند ۳۵

جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا (۳۶)

پاداشی از پروردگارت، بخششی متناسب (اعمال) ۳۶

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا (۳۷)

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، (الله) مهربان که هیچکس بدون اجازه او سخنی نخواهد

گفت ۳۷

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَ الْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أُذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَ قَالَ صَوَابًا (۳۸)

روزی که روح و فرشتگان به صف می ایستند (هیچکدام از ایشان) سخن نمی گویند مگر کسی که (الله) مهربان به او اجازه دهد و او سخن مورد پسند (الله) را بگوید ۳۸

ذَلِكَ الْيَوْمِ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَأً (۳۹)

آن روز حقیقت دارد پس هر کس می خواهد به سوی پروردگار خویش راهی را اختیار کند ۳۹

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا (۴۰)

همانا ما شما را از عذابی نزدیک هشدار دادیم، روزی که فرد آن اعمالی که پیش فرستاده را می بیند و

کافر می گوید کاش من خاک بودم ۴۰

سوره النازعات - ۷۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا (۱)

و بر کنندگان سختی ۱

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا (۲)

و بیرون آورندگان ۲

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا (۳)

و (آنان که) مشغولند ۳

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا (۴)

و (آنان که) سبقت می گیرند ۴

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا (۵)

و تدبیر کنندگان کارها ۵

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ (٦)

و روزی که زلزله‌ای در می‌گیرد ٦

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ (٧)

به دنبال آن (از قبرها) بیرون می‌آیند ٧

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ (٨)

دل‌هایی در آن روز پریشان (هراسان) است ٨

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ (٩)

نگاه‌هایشان به زیر است ٩

يَقُولُونَ أَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ (١٠)

(کافران) می‌گویند: آیا ما (بعد مرگ) به زندگی بازگردانده می‌شویم؟ ١٠

أ إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً (١١)

آیا وقتی که استخوان‌های پوسیده‌ای خواهیم شد؟ ١١

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ (١٢)

(کافران به مسخره) گفتند: آن بی‌معنی خواهد بود ١٢

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ (١٣)

پس جز این نیست که تنها صدایی مهیب بر می‌خیزد ١٣

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ (١٤)

پس ناگهان ایشان (از قبرها) بیرون آورده می‌شوند ١٤

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (١٥)

(ای محمد) آیا به تو داستان موسی رسید؟ ١٥

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (١٦)

آنگاه که پروردگارش او را در سرزمین مقدس طوی ندا داد ١٦

اَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۱۷)

(ای موسی) به سوی فرعون برو که او سرکشی کرده است ۱۷

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَنَا تَزَكَّىٰ (۱۸)

پس بگو: آیا می خواهی (از کفر) پاکیزه شوی؟ ۱۸

وَ أَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ (۱۹)

و (تا) تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا تو (از الله) بترسی ۱۹

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ (۲۰)

پس مُعْجِزَه بزرگ را به فرعون نشان داد ۲۰

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ (۲۱)

پس فرعون (آیات الهی را) دروغ شُمرِد و نافرمانی کرد ۲۱

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ (۲۲)

سپس پُشت کرد و دست به کار شد ۲۲

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ (۲۳)

پس (جادوگران را) جمع کرد و (مردم را) ندا داد ۲۳

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ (۲۴)

پس (فرعون) گفت: من ارباب بزرگ شما هستم ۲۴

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ (۲۵)

پس الله او را به عذاب دنیا و آخرت گرفتار نمود ۲۵

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ (۲۶)

همانا در این عبرتی است برای آنکه (از الله) بترسد ۲۶

أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا (۲۷)

آیا آفرینش شما سخت تر است یا آفرینش آسمان که (الله) آن را بنا نمود؟ ۲۷

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (۲۸)

سقف آن را برافراشت پس آن را آراسته نمود ۲۸

وَ أَعْطَشَ لَيْلَهَا وَ أَخْرَجَ ضُحَاهَا (۲۹)

و شب را تاریک ساخت و روز آن را روشن ساخت ۲۹

وَ الْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (۳۰)

و بعد از آسمان، زمین را بیرون کشاند ۳۰

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَ مَرْعَاهَا (۳۱)

از زمین، آب و چراگاه آن را پدیدار کرد ۳۱

وَ الْجِبَالَ أَرْسَاهَا (۳۲)

و کوه ها را اُستوار کرد ۳۲

مَتَاعاً لَكُمْ وَ لِأَنْعَامِكُمْ (۳۳)

برای استفاده شما و دام های شما ۳۳

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى (۳۴)

پس هنگامی که حادثه بزرگ فرا رسد ۳۴

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى (۳۵)

روزی که انسان یادآور کارهایش (در دنیا) شود بدانچه کوشش کرده است ۳۵

وَ بُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى (۳۶)

و دوزخ برای هر که چشم دارد آشکار گردد ۳۶

فَأَمَّا مَنْ طَعَى (۳۷)

پس اما آن کس که سرکشی (نافرمانی الله را) کرد ۳۷

وَ آثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۳۸)

و زندگی دنیا را برگزید ۳۸

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى (۳۹)

پس همانا جایگاه او دوزخ است ۳۹

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ نَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى (۴۰)

و اما آن کس که از مقام پروردگارش بترسد و نفس خویش را از هوی و هوس باز دارد ۴۰

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى (۴۱)

پس همانا باغ (بهشت) جایگاه اوست ۴۱

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا (۴۲)

(ای محمد) از تو از ساعت (قیامت) می پرسند که زمان وقوع آن کی است؟ ۴۲

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا (۴۳)

پس تو را چه به یادآوری آن ۴۳

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا (۴۴)

ارباب تو (الله) تصمیم گیرنده آن است ۴۴

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا (۴۵)

(ای محمد) جز این نیست که تو کسی را هشدار می دهی که از روز قیامت می ترسد ۴۵

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا (۴۶)

روزی که آن را ببینند، گویی جز شبی یا روزی را (در دنیا) نمانده اند ۴۶

سوره عبس - ۸۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله بخشنده مهربان

عَبَسَ وَ تَوَلَّى (۱)

(محمد) ترش رو شد و روی گرداند ۱

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (۲)

که آن (فرد) کوردل نزد او آمد ۲

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزرِي (۳)

و تو (ای محمد) چه می دانی، شاید او پاکی بجوید ۳

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذُّكْرَى (۴)

یا متذکر شود پس تذکر سودی برایش داشته باشد ۴

أَمَّا مَنْ اسْتَعْنَى (۵)

اما آنکه خود را بی نیاز می داند ۵

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى (۶)

پس تو (ای محمد) به او می پردازی ۶

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى (۷)

و بر تو (گناهی) نیست اگر آن فرد پاک نشود ۷

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى (۸)

و اما آنکس که مشتاقانه نزد تو آمد ۸

وَهُوَ يَخْشَى (۹)

و او (از الله) می ترسید ۹

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى (۱۰)

پس تو به جای او به دیگری پرداختی ۱۰

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ (۱۱)

چنین نیست، همانا قرآن تذکر است ۱۱

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ (۱۲)

پس هر که خواهد از تذکر آن (پند گیرد) ۱۲

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ (۱۳)

در صحیفه هایی مُحْتَرَم ۱۳

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ (۱۴)

در مقامی والا و پاک ۱۴

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ (۱۵)

به دست سفیران (الهی) ۱۵

كِرَامٍ بَرَرَةٍ (۱۶)

که گرامی و نیک هستند ۱۶

قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ (۱۷)

مرگ بر انسان چه ناسپاس است ۱۷

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ (۱۸)

(الله) آنرا از چه چیز خلق کرد ۱۸

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ (۱۹)

از نطفه ای او را خلق کرد پس به او اندازه بخشید ۱۹

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ (۲۰)

سپس راه را برای او آسان ساخت ۲۰

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ (۲۱)

سپس او را می میراند پس او را وارد قبر می کند ۲۱

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ (۲۲)

سپس هر گاه بخواهد او را زنده می گرداند (بیرون می آورد) ۲۲

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ (۲۳)

چنین نیست، آنچه (الله) او را فرمان داده هنوز انجام نداده است ۲۳

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ (۲۴)

پس انسان به خوراکش نگاه کند ۲۴

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا (۲۵)

همانا ما بودیم که آبی فراوان (از آسمان) نازل می کنیم ۲۵

ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (۲۶)

سپس زمین را شکافتیم ۲۶

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا (۲۷)

پس در آن دانه را می رویانیم ۲۷

وَ عِنْبًا وَ قَضْبًا (۲۸)

و انگور و گیاهان خوردنی را (سبزی را) ۲۸

وَ زَيْتُونًا وَ نَخْلًا (۲۹)

و زیتون و نخل را ۲۹

وَ حَدَائِقَ غُلْبًا (۳۰)

و باغ های پُر درخت را ۳۰

وَ فَاكِهَةً وَ اَبًّا (۳۱)

و میوه و علفزار را ۳۱

مَتَاعاً لَكُمْ وَ لِأَنْعَامِكُمْ (۳۲)

مورد استفاده شما و چهارپایان شما ۳۲

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ (۳۳)

پس هنگامی که صدای مهیب بیاید ۳۳

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ (۳۴)

در آن روز (روز قیامت)، هر فردی از برادر خود فرار می کند ۳۴

وَ أُمَّهِ وَ أَبِيهِ (۳۵)

و از مادرش و پدرش ۳۵

وَ صَاحِبَتِهِ وَ بَنِيهِ (۳۶)

و از همسرش و فرزندانش ۳۶

لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ (۳۷)

در آن روز (روز قیامت)، هر فردی از ایشان را کاری است که او را به خود سرگرم می کند ۳۷

وَ جُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ (۳۸)

در آن روز، چهره هایی شاد و درخشانند ۳۸

صَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ (۳۹)

خندان و شادمان ۳۹

وَ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَبْرَةٌ (۴۰)

و چهره هایی در آن روز، بر آنها غبار (غم و اندوه) نشسته است ۴۰

تَرَهْقُهَا قَتْرَةٌ (۴۱)

پریشانی آنها را فرا می گیرد ۴۱

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ (۴۲)

آنان همان کافرانِ بدکار هستند ۴۲

سوره تکویر - ۸۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ (۱)

هنگامی که خورشید خاموش گردد ۱

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ (۲)

و هنگامی که ستارگان تیره شوند ۲

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ (۳)

و هنگامی که کوه ها به حرکت درآیند ۳

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ (۴)

و هنگامی که بنیادها به هم بریزد ۴

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ (۵)

و هنگامی که حیوانات گرد آورده شوند ۵

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ (۶)

و هنگامی که دریاها در هم بریزند ۶

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ (۷)

و هنگامی که جانها پیوند خورده (زنده شوند) ۷

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ (۸)

و هنگامیکه از کسی که گشته شده پرسیده شود ۸

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ (۹)

به کدامین گناه گشته شد؟ ۹

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ (۱۰)

و هنگامی که نامه ها باز شوند ۱۰

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ (۱۱)

و هنگامی که آسمان برگنده می شود ۱۱

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ (۱۲)

و هنگامی که دوزخ شعله ور گردد ۱۲

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ (۱۳)

و هنگامی که باغ (بهشت) نزدیک آورده می شود ۱۳

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخْضِرَتْ (۱۴)

هر نفسی به آنچه حاضر کرده آگاه می گردد ۱۴

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ (۱۵)

پس سوگند به فروزندگان (ستارگان) ۱۵

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ (۱۶)

که می روند و پنهان می شوند ۱۶

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ (۱۷)

و شب هنگامی که می پوشاند ۱۷

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ (۱۸)

و صبح هنگامی که می دمد ۱۸

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ (۱۹)

همانا قرآن سخن فرستاده ای گرامی است (جبرئیل است) ۱۹

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ (۲۰)

صاحب نیرویی که نزد الله (دارای) عرش، منزلت دارد ۲۰

مُطَاعٍ ثُمَّ أَمِينٍ (۲۱)

(جبرئیل) در آنجا مورد اطاعت و امین است ۲۱

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ (۲۲)

و هم صحبت شما (محمد) دیوانه نیست ۲۲

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ (۲۳)

و مسلماً محمد جبرئیل را در افقی آشکار دیده است ۲۳

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ (۲۴)

و او (محمد) بر غیب (و ابلاغ وحی الهی بر شما) بخل نمی ورزد ۲۴

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (۲۵)

و آن سخن شیطان (نابودگر) رانده شده نیست ۲۵

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ (۲۶)

پس به کجا می روید؟ ۲۶

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (۲۷)

آن (قرآن) جز تذکری برای جهانیان نیست ۲۷

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ (۲۸)

برای کسانی از شما که بخواهند راستی (راه پایدار الله) را در پیش گیرند ۲۸

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۲۹)

و شما (نمی توانید) بخواهید مگر آنکه الله پروردگار جهانیان بخواهد ۲۹

سوره انفطار - ۸۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ (۱)

هنگامی که آسمان شکافته شود ۱

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ (۲)

و هنگامی که ستارگان پراکنده شوند ۲

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ (۳)

و هنگامی که دریاها فوران کند ۳

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثِرَتْ (۴)

و هنگامی که (آنچه در) قبرهاست برانگیخته شود ۴

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ (۵)

هر کس بدانچه انجام داده و کوتاهی کرده آگاه خواهد شد ۵

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ (۶)

ای انسان، چه چیز تو را در برابر ارباب گرامیت (الله) مغرور ساخته است؟ ۶

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ (۷)

کسی که تو را خلق کرد پس تو را آراسته نمود پس تو را تناسب بخشید ۷

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ (۸)

و به هر شکلی که خواست تو را ترکیب بندی کرد ۸

كَلَّا بَلْ تُكَدِّبُونَ بِالذِّينِ (۹)

چنین نیست، بلکه (روز) جزا را دروغ می شمارید ۹

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ (۱۰)

و همانا بر شما نگهبانانی گماشته شده اند ۱۰

كَرَامًا كَاتِبِينَ (۱۱)

نویسندگانی گرامی ۱۱

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ (۱۲)

هر آنچه انجام می دهید را می دانند ۱۲

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (۱۳)

همانا نیکوکاران در نعمت ها خواهند بود ۱۳

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ (۱۴)

و همانا (افراد) گناهکار در دوزخ خواهند بود ۱۴

يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ (۱۵)

که آن را در روز جزا خواهند چشید ۱۵

وَ مَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ (۱۶)

و ایشان از عذاب دور نخواهند شد ۱۶

وَ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ (۱۷)

و تو (ای محمد) چه می دانی که روز جزا چیست؟ ۱۷

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ (۱۸)

سپس تو (ای محمد) چه می دانی که روز جزا چیست؟ ۱۸

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَ الْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ (۱۹)

روزی که کسی بر کسی اختیاردار چیزی نیست و فرمان در آن روز از آن الله است ۱۹

سوره مطفین - ۸۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ (۱)

وای بر زیاده طلبان ۱

الَّذِينَ إِذَا اُكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (۲)

کسانیکه وقتی (در معامله) از مردم می ستانند، (حق خود را) کامل می گیرند ۲

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزِنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (۳)

ولی هنگامی که (در معامله) برای دیگران پیمانه کرده یا وزن می کنند از اندازه لازم کم می دهند

(می کاهند) ۳

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ (۴)

آیا ایشان گمان نمی برند که همانا برانگیخته خواهند شد؟ ۴

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ (۵)

برای روزی بزرگ (روز قیامت) ۵

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۶)

روزی که مردم (برای حسابرسی) در پیشگاه پروردگار جهان به پای می ایستند ۶

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَجِّينٍ (۷)

چنین نیست، همانا نامه (افراد) بد در "سجین" است ۷

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِّينٌ (۸)

و تو (ای محمد) چه می دانی "سجین" چیست؟ ۸

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ (۹)

نامه ای نوشته شده است ۹

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۱۰)

وای در آن روز، بر (افراد) تکذیب کننده ۱۰

الَّذِينَ يُكْذِبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ (۱۱)

کسانیکه روز حساب را دروغ شُمرند ۱۱

وَمَا يُكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ (۱۲)

و آن (روز قیامت) را جز هر تجاوز کننده گنهکاری دروغ نمی شُمارد ۱۲

إِذَا تَتَلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۱۳)

هنگامی که آیات ما بر او خوانده شود، گوید: این افسانه های پیشینیان است ۱۳

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۴)

چنین نیست، بلکه آنچه انجام داده اند بر دلهای ایشان چیره گشته است ۱۴

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ (۱۵)

چنین نیست، همانا ایشان در آن روز (روز قیامت) از (بخشش) پروردگارشان محروم هستند ۱۵

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ (۱۶)

سپس همانا ایشان قطعاً چشندگان (آتش) دوزخ هستند ۱۶

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۱۷)

سپس گفته می شود این همان چیزی است که آن را دروغ می شُمردید ۱۷

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلِّيَيْنِ (۱۸)

چنین نیست، همانا نامه (اعمال) نیکان در "علیین" است ۱۸

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِّيُونَ (۱۹)

و تو (ای محمد) چه می دانی "علیین" چیست؟ ۱۹

كِتَابٌ مَرْقُومٌ (۲۰)

کتاب نوشته شده ای است ۲۰

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ (۲۱)

که مُقَرَّبان (فرشتگان مُقَرَّب) بر آن شهادت می دهند ۲۱

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (۲۲)

همانا نیکوکاران در نعمت ها خواهند بود ۲۲

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (۲۳)

بر تخت ها تکیه می زنند و نگاه خواهند کرد ۲۳

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (۲۴)

خوشی نعمت را در چهرهای ایشان خواهی دید ۲۴

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ (۲۵)

از جامی مُهر زده (به اهل بهشت) می نوشانند ۲۵

خِتَامُهُ مِسْكٌ وَ فِي ذَلِكَ فَلَيْتَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ (۲۶)

مُهر آن از مُشک است و هر کس (صاحب) نَفَس است به واسطه آن حیات می یابد ۲۶

وَ مِرَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ (۲۷)

و آمیزه آن "تسنیم" است ۲۷

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ (۲۸)

چشمه ای است که مُقَرَّبان (اهل بهشت) از آن می نوشند ۲۸

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ (۲۹)

همانا مُجرمان (گناهکاران) پیوسته (در دنیا) به کسانی که ایمان آوردند، می خندیدند ۲۹

وَ إِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ (۳۰)

و هنگامی که (گناهکاران) با (مؤمنان) مواجه می شدند، نگاه تمسخر آمیز به ایشان می انداختند ۳۰

وَ إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ (۳۱)

و هنگامی که به سوی خانواده خویش باز می گشتند، مغرورانه می آمدند ۳۱

وَ إِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ (۳۲)

و هنگامی که مؤمنان را می دیدند، می گفتند: اینان گمراه هستند ۳۲

وَ مَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ (۳۳)

و حال آنکه گناهکاران برای نگهداری مؤمنان فرستاده نشده بودند ۳۳

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ (۳۴)

پس امروز (روز قیامت) افراد با ایمان به کافران می خندند ۳۴

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (۳۵)

در حالی که بر تخت ها تکیه زده اند و نگاه می کنند ۳۵

هَلْ تُؤَبُّونَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۳۶)

که آیا کافران متناسب با اعمالشان مجازات می شوند؟ ۳۶

سوره انشقاق - ۸۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ (۱)

هنگامی که آسمان شکافته شود ۱

وَ أَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَ حُقَّتْ (۲)

و به فرمان ارباب خویش (الله) گوش فرا دهد، و حق همین است ۲

وَ إِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ (۳)

و هنگامی که زمین گسترده می شود ۳

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ (٤)

و آنچه درون خود دارد (را) بیرون می اندازد و خالی می گردد ۴

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ (٥)

و (زمین) به فرمان ارباب خویش (الله) گوش فرا دهد، و حق همین است ۵

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ (٦)

ای انسان همانا تو (اعمالت را) از اربابت پنهان می کنی در حالیکه سرانجام او را ملاقات خواهی کرد ۶

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ (٧)

پس اما آن کس که نامه اعمالش به دست راست او داده می شود ۷

فَسَوْفَ يَحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا (٨)

پس به زودی با او حسابرسی ساده و آسانی خواهد شد ۸

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا (٩)

و به سوی اهل خویش شادمان باز می گردد ۹

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ (١٠)

و اما آن کس که نامه اعمالش از پشت سرش به او داده شود ۱۰

فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا (١١)

بازگشت (به دنیا) را (برای جبران) درخواست خواهد کرد ۱۱

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا (١٢)

و (عذاب) آتش (جهنم) را می چشد ۱۲

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا (١٣)

همانا او در خانواده خویش سرخوش بود ۱۳

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ (١٤)

همانا او تصور می کرد که هرگز (به سوی ما) باز نمی گردد ۱۴

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا (۱۵)

بلکه همانا پروردگار او به (اعمال او) بینا بوده است ۱۵

فَلَا أُفْسِمُ بِالشَّفَقِ (۱۶)

پس سوگند به شفق (سرخی کناره آسمان در افق مغرب) ۱۶

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ (۱۷)

و به شب و هر آنچه را فرا گیرد ۱۷

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ (۱۸)

و به ماه هنگامی که کامل شود ۱۸

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ (۱۹)

قطعاً با اوضاع و احوال گوناگونی (در آخرت) روبرو خواهید شد ۱۹

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۲۰)

پس ایشان را چه شده که ایمان نمی آورند ۲۰

وَ إِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ (۲۱)

و هنگامی که بر ایشان قرآن خوانده شود، فروتنی (در برابر کلام الله) نمی کنند ۲۱

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ (۲۲)

بلکه کسانی که کفر ورزیدند، (آیات ما را) دروغ می شمارند ۲۲

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ (۲۳)

و الله بدانچه در دلها دارند داناست ۲۳

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۲۴)

پس (ای محمد)، ایشان را به عذابی دردناک بشارت بده ۲۴

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (۲۵)

مگر کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند که ایشان را پاداش پایان ناپذیری است ۲۵

سوره بُرُوج - ۸۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ (۱)

و آسمان دارای بُرج ها ۱

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ (۲)

و روز وعده داده شده ۲

و شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ (۳)

و گواه و گواهی شده ۳

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ (۴)

مرگ بر یاران گودال باد ۴

النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ (۵)

(گودال) آتشِ دارای سوخت ۵

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ (۶)

وقتی که ایشان (کافران) بر کنار گودال نشسته اند ۶

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (۷)

و کافران شاهد کاری بودند که با مؤمنین انجام می دادند ۷

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (۸)

و از مؤمنان انتقام نگرفتند جز بخاطر آنکه به الله شوکتمند ستوده ایمان آورده بودند ۸

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۹)

کسی که پادشاهی آسمانها و زمین برای اوست، الله بر همه چیز گواه است ۹

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَ لَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ (۱۰)

همانا کسانی که مردان و زنان مؤمن را در فتنه انداختند (شکنجه کردند) سپس توبه نکردند پس عذاب جهنم برای آنهاست و عذاب آتش سوزان نصیب ایشان است ۱۰

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ (۱۱)

همانا کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند، ایشان را باغ هایی است که از زیر آنها نهرها جاری است، این کامیابی بزرگ است ۱۱

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ (۱۲)

همانا خشم پروردگار تو سخت (شدید) است ۱۲

إِنَّهُ هُوَ يُبَدِّلُ وَ يُعِيدُ (۱۳)

همانا او (آفرینش) را آغاز کرد و اوست که باز می گرداند ۱۳

وَ هُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ (۱۴)

و او (الله) آمرزنده پُر محبت است ۱۴

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ (۱۵)

صاحب عرش و باشکوه است ۱۵

فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ (۱۶)

آنچه را بخواهد انجام می دهد ۱۶

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ (۱۷)

آیا (ای محمد) داستان لشگریان (کفار) به تو رسید؟ ۱۷

فِرْعَوْنَ وَ ثَمُودَ (۱۸)

(قوم) فرعون و (قوم) ثمود ۱۸

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (۱۹)

بلکه کسانی که کُفر ورزیدند، در تکذیب (حقایق الهی) به سر می برند ۱۹

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ (۲۰)

و الله از پیش رو ایشان را احاطه کرده است ۲۰

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ (۲۱)

بلکه آن قرآنی با شکوه است ۲۱

فِي لَوْحٍ مَّخْفُوظٍ (۲۲)

در لوحی محافظت شده ۲۲

سوره طارق - ۸۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ (۱)

و آسمان و طارق ۱

وَمَا أَذْرَاكَ مَا الطَّارِقُ (۲)

و تو (ای محمد) چه می دانی طارق چیست؟ ۲

النَّجْمِ الثَّاقِبِ (۳)

ستاره ای درخشان ۳

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ (۴)

هیچ انسانی نیست مگر آنکه بر او نگهبانی قرار دارد ۴

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ (۵)

پس انسان باید بنگرد از چه چیز خلق شده است ۵

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ (۶)

از آب جهنده خلق شده است ۶

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَ التَّرَائِبِ (۷)

(آبی) که از لابلای (بافت های) سخت و نرم (بدن) خارج می شود ۷

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ (۸)

همانا الله بر بازگرداندن او تواناست ۸

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ (۹)

روزی که اسرار آشکار گردد ۹

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَ لَا نَاصِرٍ (۱۰)

پس او نیرو و یآوری نخواهد داشت ۱۰

وَ السَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ (۱۱)

و (قسم به) آسمان که اُستوار شده است ۱۱

وَ الْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ (۱۲)

و زمین دارای شکاف ۱۲

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ (۱۳)

همانا قرآن سخن جدا سازنده (حق از باطل) است ۱۳

وَ مَا هُوَ بِالْهَزْلِ (۱۴)

و قرآن سخن بی فایده ای نیست ۱۴

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا (۱۵)

همانا ایشان (کُفار) پیوسته نیرنگ می زنند ۱۵

وَ أَكِيدُ كَيْدًا (۱۶)

و من (الله) هم (علیه کُفار) نیرنگ می زنم ۱۶

فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا (۱۷)

سوره اعلی - ۸۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى (۱)

پروردگار والا مقام خویش را تسبیح بگو ۱

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى (۲)

همان کسی که خلق می کند و آراسته می کند ۲

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى (۳)

و کسی که اندازه گیری می کند پس هدایت می کند ۳

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى (۴)

و کسی که مرتع را بیرون می آورد ۴

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى (۵)

پس آن را خشک و تیره می گرداند ۵

سَنْقُرُوكَ فَلَا تَنْسَى (۶)

قرآن را بر تو می خوانیم پس آن را فراموش نمی کنی ۶

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى (۷)

مگر آنچه الله بخواهد، همانا او آشکار و پنهان را می داند ۷

وَنُيْسِرُكَ لِلْيُسْرَى (۸)

و (ای محمد) ما تو را برای آسانی آماده می سازیم ۸

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذُّكْرَى (۹)

پس اگر تذکر سودی دارد یادآوری کن ۹

سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى (۱۰)

آنکس که (از الله) می ترسد، متذکر شود ۱۰

وَ يَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى (۱۱)

و بدبخت ترین (افراد) از آن دوری می کند ۱۱

الَّذِي يَصَلَى النَّارَ الْكُبْرَى (۱۲)

کسی که آتش بزرگ (جهنم) را خواهد چشید ۱۲

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى (۱۳)

که در آن (جهنم) نه می میرد و نه زنده می شود ۱۳

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى (۱۴)

به درستی آنکس که به پاکی گراید رستگار خواهد شد ۱۴

وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵)

(آنکس که) اسم پروردگارش را یاد کرد و (به دستوراتش) روی آورد ۱۵

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۱۶)

اما (شما) زندگی دنیا را بر می گزینید ۱۶

وَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ وَ أَبْقَى (۱۷)

و آخرت (برای مؤمنان) بهتر و ماندگار است ۱۷

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى (۱۸)

همانا این در صحیفه های نخستین (کتاب های پیشین) آمده است ۱۸

صُّحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى (۱۹)

صحیفه های ابراهیم و موسی (کتاب پیدایش و تورات) ۱۹

سوره غاشیه - ۸۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ (۱)

آیا داستان فراگیرنده (روز قیامت) به تو رسیده است؟ ۱

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ (۲)

چهره هایی در آن روز سرافکنده خواهند بود ۲

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ (۳)

به بند کشیده می شوند (و) رنج خواهند کشید ۳

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً (۴)

(آنان) آتش سوزان را می چشند ۴

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آبِيَّةٍ (۵)

از چشمه جوشان (بسیار داغ) نوشانیده خواهند شد ۵

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ (۶)

آنان خوراکی جز خار نخواهند داشت ۶

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ (۷)

نه لذتی دارد و نه از گرسنگی بی نیاز می کند ۷

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ (۸)

چهره هایی در آن روز (روز قیامت) شاداب خواهند بود ۸

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ (۹)

از کوشش خود خشنود خواهند بود ۹

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (۱۰)

در باغی ارزشمند (اقامت خواهند نمود) ۱۰

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَغْيَةٍ (۱۱)

در آن سخن بیهوده ای را نخواهند شنید ۱۱

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ (۱۲)

در آن (باغ) چشمه هایی روان است ۱۲

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ (۱۳)

در آنجا تختهای بلند پایه است ۱۳

وَ أَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ (۱۴)

و جامههایی که (برای اهل بهشت) گذارده شده اند ۱۴

وَ نَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ (۱۵)

و جایگاههای منظم ۱۵

وَ زُرَابِيٌّ مَبْنُوثَةٌ (۱۶)

و روشنایی های درخشان ۱۶

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ (۱۷)

آیا به سوی شتر نگاه نمی کنند که چگونه خلق شده است؟ ۱۷

وَ إِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ (۱۸)

و به سوی آسمان که چگونه آفراشته شد؟ ۱۸

وَ إِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ (۱۹)

و به سوی کوه ها که چگونه قرار گرفته اند؟ ۱۹

وَ إِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ (۲۰)

و به سوی زمین که چگونه گسترانیده شده است؟ ۲۰

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ (۲۱)

پس (ای محمد) تذکر بده، جز این نیست که تو همانا یادآور کننده هستی ۲۱

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ (۲۲)

تو (ای محمد) بر ایشان (مردم) تسلطی نداری ۲۲

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَ كَفَرَ (۲۳)

مگر کسی که رویگردان شود و کفر ورزد ۲۳

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ (۲۴)

که الله بزرگترین عذاب را به او می رساند ۲۴

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ (۲۵)

همانا بازگشت آنان به سوی ماست ۲۵

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ (۲۶)

سپس همانا حسابرسی ایشان بر عهده ما خواهد بود ۲۶

سوره فجر - ۸۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَ الْفَجْرِ (۱)

و سپیده دم ۱

وَ لَيَالٍ عَشْرٍ (۲)

و شبهای دهگانه ۲

وَ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ (۳)

و میانجیگری و هلهله ۳

وَ اللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ (۴)

و چون شب برود ۴

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرِ (۵)

آیا در این سوگندی برای خردمندان است؟ ۵

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادِ (۶)

آیا ندیدی که پروردگار تو با (قوم) عاد چگونه رفتار کرد؟ ۶

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (۷)

با دژهایی که ستون های (بلند) داشتند ۷

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ (۸)

که در سرزمین ها مانند آن ساخته نشده است ۸

وَ ثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ (۹)

و (قوم) ثمود که سنگها را در سرزمین ها می تراشیدند ۹

وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ (۱۰)

و فرعون که دارای آهرام بود ۱۰

الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ (۱۱)

آنها که در شهرها سرکشی (نافرمانی الله را) کردند ۱۱

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ (۱۲)

پس فساد را در آن افزایش دادند ۱۲

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ (۱۳)

پس پروردگار تو تازیانه عذاب را بر سر ایشان فرو ریخت ۱۳

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ (۱۴)

همانا پروردگار تو در کمین است ۱۴

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ نَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ (۱۵)

پس اما انسان وقتی که پروردگارش او را آزمایش کند و الله او را گرامی بدارد و به او نعمت دهد،

می گوید: پروردگار مرا گرامی داشته است ۱۵

وَ أَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ (۱۶)

و اما هنگامی که او را آزمایش کند و رزق او را به اندازه گرداند، می گوید: پروردگارم مرا خوار ساخته است

۱۶

كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ (۱۷)

چنین نیست، بلکه یتیم را گرامی نمی دارید ۱۷

وَ لَّا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ (۱۸)

و بر خوراک دادن بینوا (یکدیگر را) تشویق نمی کنید ۱۸

وَ تَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا (۱۹)

و آنچه به دستتان می رسد را (طمعکارانه) یکجا می خورید ۱۹

وَ تُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا (۲۰)

و افزایش اموال را بسیار دوست دارید ۲۰

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا (۲۱)

چنین نیست، زمانی که زمین (در روز قیامت) به سختی کوبیده شود ۲۱

وَ جَاءَ رَبُّكَ وَ الْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا (۲۲)

و پروردگار تو بیاید و فرشتگان صف به صف (حاضر شوند) ۲۲

وَ جِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَ أُنَّى لَهُ الذُّكْرَى (۲۳)

و در آن روز جهنم را حاضر آورند، در آن روز انسان یادآور خواهد شد و آنکه برای او یادآوری (در روز

قیامت چه سودی دارد) ۲۳

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي (۲۴)

(کافر) گوید: کاش برای زندگی (ابدی) خویش (اعمال نیک را) پیشاپیش می‌فرستادم ۲۴

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ (۲۵)

پس هیچکس در آن روز (روز قیامت) چون عذاب کردن الله، او را عذاب نخواهد کرد ۲۵

و لَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ (۲۶)

و هیچکس همچون (الله) او را به زنجیر نمی‌کشد ۲۶

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷)

ای نفسِ با اطمینان ۲۷

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً (۲۸)

به سوی پروردگار خویش بازگرد، در حالیکه تو خشنودی و (الله هم) از تو خشنود است ۲۸

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي (۲۹)

پس (در) میان بندگانم وارد شو ۲۹

و ادْخُلِي جَنَّتِي (۳۰)

و به باغ (بهشت) من وارد شو ۳۰

سوره بلد - ۹۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ (۱)

سوگند به این شهر ۱

وَ أَنْتَ جِلُّ بِهَذَا الْبَلَدِ (۲)

در حالیکه تو در این شهر ساکن هستی ۲

وَ وَالِدٍ وَ مَا وَلَدَ (۳)

و پدر، و فرزندی که به وجود می آورد ۳

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ (۴)

مسئلاً انسان را در سختی (رنج) خلق کردیم ۴

أَ يَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ (۵)

آیا می پندارد هرگز کسی بر او دست نمی یابد؟ ۵

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا (۶)

(کافر) می گوید: مال فراوانی را تباه کردم ۶

أَ يَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ (۷)

آیا می پندارد کسی او را ندیده است؟ ۷

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ (۸)

آیا برای او چشمانی قرار ندادیم ۸

وَ لِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ (۹)

و زبان و دو لب؟ ۹

و هَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ (۱۰)

و او را به دو راه (راه خیر و راه شر) هدایتش نکردیم؟ ۱۰

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ (۱۱)

پس نخواست پیگیر باشد ۱۱

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ (۱۲)

و تو (ای محمد) چه می دانی آن پیگیری چیست؟ ۱۲

فَكَرَّ بِنَاكُمْ (۱۳)

بندی را گشودن است (بنده ای را از زندگی دلت وارها کنی) ۱۳

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ (۱۴)

یا خوراک دادن در وقت گرسنگی (است) ۱۴

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ (۱۵)

به یتیمی بی کس و کار ۱۵

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ (۱۶)

یا بینوایی نیازمند ۱۶

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَ تَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ (۱۷)

سپس از کسانی باشد که ایمان دارند و به شکیبایی سفارش می کنند و به مهربانی کردن (نسبت به

یکدیگر) توصیه می کنند ۱۷

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (۱۸)

آنان یاران سعادت هستند ۱۸

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (۱۹)

و کسانی که به آیات ما کفر ورزیدند، آنان اهل بدبختی هستند ۱۹

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ (۲۰)

سوره شمس - ۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَ الشَّمْسِ وَ ضُحَاهَا (۱)

و خورشید و پرتو آن ۱

وَ الْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا (۲)

و ماه که به دنبال آن بر می آید ۲

وَ النَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا (۳)

و روز، هنگامی که نور را متجلی می سازد ۳

وَ اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا (۴)

و شب، هنگامی که نور را می پوشاند ۴

وَ السَّمَاءِ وَ مَا بَنَاهَا (۵)

و آسمان و آنکه آن را ساخته است ۵

وَ الْأَرْضِ وَ مَا طَحَاهَا (۶)

و زمین و آنکه آن را گسترش داد ۶

وَ نَفْسٍ وَ مَا سَوَّاهَا (۷)

و نفس و آنکه آن را ساخته و پرداخته است ۷

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَ تَقْوَاهَا (۸)

پس به او بدکاریش و پرهیزکاریش را الهام کرده است ۸

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (۹)

به درستی آنکه خویش را پاک ساخت رستگار می شود ۹

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا (۱۰)

و آنکه خویش را آلوده سازد محروم می گردد ۱۰

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا (۱۱)

(قوم) ثمود با سرکشی خود (آیات را) دروغ شُمرند ۱۱

إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا (۱۲)

آنگاه که شریرترین ایشان به پا خواست ۱۲

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا (۱۳)

پس فرستاده الله (صالح) به ایشان گفت: شتر الله است آن را آب دهید ۱۳

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا (۱۴)

پس صالح را دروغ شُمرند و شتر را کُشتند پس الله به سبب گناهانشان بر آنان خشم گرفت پس ایشان

را با خاک یکسان کرد ۱۴

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا (۱۵)

و (الله) از سرانجام کار (خویش) بیمی (به خود) راه نداد ۱۵

سوره لیل - ۹۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَ اللَّیْلِ إِذَا یَغْشَىٰ (۱)

و شب، هنگامی که می پوشاند ۱

وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ (۲)

و روز، هنگامی که جلوه گر می شود ۲

وَ مَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَ الْأُنثَىٰ (۳)

و آنکه نر و ماده را خلق می کند ۳

إِنَّ سَعِیْكُمْ لَشَتَّىٰ (۴)

همانا دستاوردهای شما گوناگون است ۴

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَ اتَّقَىٰ (۵)

پس اما کسی که (در راه الله) بخشید و پرهیزکاری کرد ۵

وَ صَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ (۶)

و پایبند به نیکوکاری (دستورات الله) بود ۶

فَسَنِّيْسِرُهُ لِّلْیُسْرَىٰ (۷)

پس برای او آسایش را فراهم خواهیم کرد ۷

وَ أَمَّا مَنْ بَخِلَ وَ اسْتَغْنَىٰ (۸)

و اما کسی که خسیس شد و خود را بی نیاز (به الله) بداند ۸

وَ كَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ (۹)

و پایبند به نیکوکاری (دستورات الله) نباشد ۹

فَسَنِّيَسِّرُهُ لِّلْعُسْرَى (۱۰)

پس برای او سختی را آماده خواهیم کرد ۱۰

وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى (۱۱)

و چون بُرده شود (بمیرد) اموالش فایده ای برای او نخواهد داشت ۱۱

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى (۱۲)

همانا هدایت بر عهدهٔ ماست ۱۲

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى (۱۳)

و همانا آخرت و دنیا همه از آن ماست ۱۳

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى (۱۴)

پس شما را هشدار می دهم از آتشی که زبانه می کشد ۱۴

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى (۱۵)

آن (عذاب) را جز بدبخت ترین (مردم) نچشند ۱۵

الَّذِي كَذَبَ وَ تَوَلَّى (۱۶)

کسی که (آیات ما را) دروغ می شمارد و (از آنها) رویگردان است ۱۶

وَ سَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى (۱۷)

و پرهیزکاران از (آتش جهنم) دور نگاه داشته می شوند ۱۷

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى (۱۸)

همان که مال خود را (در راه الله) می دهد، تا خود را پاکیزه بدارد ۱۸

وَ مَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى (۱۹)

و احدی را نزد الله مُزدی نخواهد بود که بدان پاداش داده شود ۱۹

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى (۲۰)

جز آنکه (آن کار) برای جلب خشنودی پروردگار برتر خویش باشد ۲۰

وَلَسَوْفَ يَرْضَى (۲۱)

و قطعاً (آن فرد) راضی خواهد شد ۲۱

سوره ضحی - ۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَالضُّحَى (۱)

و روشنایی روز ۱

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (۲)

و شب، هنگامی که فرا گیرد ۲

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى (۳)

(ای محمد)، پروردگارت تو را رها نکرده و مورد بی توجهی قرار نداده است ۳

وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى (۴)

و آخرت برای تو بهتر از دنیا است ۴

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى (۵)

و قطعاً (ای محمد) پروردگارت به زودی به تو (نعمتش را) ارزانی خواهد کرد و تو خشنود خواهی شد ۵

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى (۶)

آیا تو را یتیم نیافت پس تو را پناه داد؟ ۶

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى (۷)

و تو را گمراه یافت سپس هدایت کرد ۷

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى (۸)

و تو را نیازمند یافت پس تو را بی نیاز کرد ۸

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (۹)

پس اما از یتیم روی نگردان ۹

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (۱۰)

و اما نیازمند را از خود نران ۱۰

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (۱۱)

و اما نعمت های پروردگارت را بازگو کن ۱۱

سوره انشراح - ۹۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ (۱)

آیا (ای محمد) ما سینه تو را نگشودیم؟ ۱

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ (۲)

و بار سنگین را از (دوش) تو برداشتیم ۲

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ (۳)

آن (باری) را که پشت تو را شکسته بود ۳

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (۴)

و نامت را برایت بلند آوازه نمودیم ۴

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۵)

پس همانا با سختی (در راه الله) آسایش (در دنیا و آخرت) خواهد بود ۵

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (٦)

همانا با سختی (در راه الله) آسایش (در دنیا و آخرت) خواهد بود ٦

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (٧)

پس هنگامی که فراغت یافتی پس به اجرای دستورات (الله) کوشش کن ٧

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ (٨)

و به سوی پروردگار خویش گرایش داشته باش ٨

سوره تین - ٩٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ (١)

و (کوههای پوشیده از) انجیر و زیتون ١

وَطُورِ سِينِينَ (٢)

و کوه سینا ٢

وَ هَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ (٣)

و این شهر ایمن ٣

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (٤)

مسئلاً انسان را در نیکوترین ساختار خلق کردیم ٤

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (٥)

سپس او را به پست ترین پستها (جهنم) بازگردانیم ٥

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (٦)

مگر کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس برای ایشان پاداشی بی منت وجود خواهد

داشت ۶

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ (۷)

پس (ای انسان) چه چیز تو را بر آن می دارد که بعد از این، روز جزا را دروغ شُماری؟ ۷

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ (۸)

آیا الله حکم کننده حکم کنندگان نیست؟ ۸

سوره علق - ۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (۱)

بخوان به اسم پروردگارت که خلق می کند ۱

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲)

انسان را از خون بسته خلق کرد ۲

اقْرَأْ وَ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳)

بخوان و پروردگارت گرامی است ۳

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴)

کسی که به وسیله قلم آموزش داد ۴

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۵)

به انسان آنچه را نمی دانست آموزش داد ۵

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَى (۶)

چنین نیست، همانا انسان نافرمانی می کند ۶

أَنْ رَأَهُ اسْتَعْنَى (۷)

اگر خود را بی نیاز ببیند ۷

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى (۸)

همانا بازگشت به سوی پروردگارت است ۸

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى (۹)

آیا دیدی کسی را که (از راه الله) باز می دارد ۹

عَبْدًا إِذَا صَلَّى (۱۰)

آن بنده ای را که مطیع (دستورات الله) است؟ ۱۰

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ (۱۱)

آیا دیدی اگر (او) بر هدایت باشد ۱۱

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ (۱۲)

یا به پرهیزکاری سفارش کند (چه عاقبتی دارد؟) ۱۲

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (۱۳)

آیا دیدی اگر (آیات الله را) دروغ شمارد و رویگردان شود ۱۳

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ (۱۴)

آیا نمی داند که الله (او را) می بیند؟ ۱۴

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَه لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ (۱۵)

چنین نیست، اگر او (از این اعمال ناشایست) دست بر ندارد، او را به پیشانی (به سوی جهنم)

می کشانیم ۱۵

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ (۱۶)

پیشانی (هر) دروغگویِ خطاکار ۱۶

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ (۱۷)

پس او مُنادی را صدا می زند ۱۷

سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ (۱۸)

ما نیز (مأموران) دوزخ را صدا می زنیم ۱۸

كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ (۱۹)

چنین نیست، او را اطاعت نکن بلکه (الله) را اطاعت کن و (به الله) نزدیک شو ۱۹

سوره قدر - ۹۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (۱)

همانا ما (کلام الله را) در شب بنیانگذاری (آفرینش هستی) نازل کردیم ۱

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ (۲)

و تو (ای محمد) چه می دانی شب بنیانگذاری (آفرینش هستی) چیست؟ ۲

لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳)

شب بنیانگذاری (آفرینش هستی) از هزار ماه بهتر است ۳

تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ (۴)

فرشتگان و روح به دستور پروردگارشان برای هر فرمانی فرود می آمدند ۴

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ (۵)

(آن شب)، شب سلامتی بود تا طلوع نور ۵

سوره بينه - ۹۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله بخشنده مهربان

لَمْ یَكُنِ الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَ الْمُشْرِكِیْنَ مُنْفَكِّیْنَ حَتّٰی تَأْتِیَهُمُ الْبَیِّنَةُ (۱)

کافران اهل کتاب و مشرکان دست بردار نبودند تا اینکه نشانه ای برای ایشان آمد ۱

رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ یَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً (۲)

فرستاده ای از الله که صحیفه هایی پاک را تلاوت می کند ۲

فِیْهَا كُتُبٌ قَیِّمَةٌ (۳)

در آن دستورات استواری موجود است ۳

وَ مَا تَفَرَّقَ الَّذِیْنَ اٰتُوْا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَیِّنَةُ (۴)

و جدایی بین کسانی که به ایشان کتاب (الهی) داده شد ایجاد نگردید مگر بعد از آنکه نشانه های آشکار

(الهی) آمد ۴

وَ مَا اُمِرُوْا اِلَّا لِیَعْبُدُوْا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ حُنَفَآءَ وَ یُقِیْمُوا الصَّلَاةَ وَ یُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ ذٰلِكَ دِیْنُ

الْقَیِّمَةِ (۵)

در حالیکه دستور داده نشده بودند جز آنکه الله را خالصانه و حق گرایانه عبادت کنند و نماز را به پا دارند

و زکات را بدهند و این دین پایدار است ۵

اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَ الْمُشْرِكِیْنَ فِی نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِیْنَ فِیْهَا اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِیَّةِ (۶)

همانا کفار اهل کتاب و مشرکان در آتش جهنم در آن جاودان هستند، آنان بدترین آفریدگان هستند ۶

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَیْرُ الْبَرِیَّةِ (۷)

همانا کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند، آنان بهترین آفریدگان هستند ۷

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ (۸)

پاداش ایشان نزد پروردگارشان باغ های است که از زیر درختان آن نهرها جاریست، در آن همیشه جاودان هستند، الله از ایشان خشنود است و ایشان هم از الله خشنودند، این (پاداش) از آن کسی است که از پروردگارش بترسد ۸

سوره زلزال - ۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (۱)

هنگامی که زمین به سختی به لرزه درآید ۱

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (۲)

و زمین بارهای سنگین خود را بیرون آورد ۲

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا (۳)

و انسان گوید: آن (زمین) را چه شده است؟ ۳

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (۴)

در آن روز خبرهای خود را بازگو می کند ۴

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا (۵)

بدین سبب که پروردگار تو بدان وحی کرده است ۵

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ (۶)

در آن روز (روز قیامت)، مردم گروه گروه بیرون می آیند تا (نتیجه) اعمالشان را ببینند ۶

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (۷)

پس هر کس به اندازه ذره‌ای عمل نیکو کرده باشد آن را خواهد دید ۷

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸)

و هر کس به اندازه ذره‌ای عمل بدی کرده باشد آن را خواهد دید ۸

سوره عادیات - ۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا (۱)

و شاهدان صف بسته ۱

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا (۲)

و مقابله جویان شعله ور ۲

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا (۳)

و نگهبانان صف بسته ۳

فَأَثَرُنَّ بِهِنْفًا (۴)

که توسط آن نفوذ می کنند ۴

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا (۵)

پس به میان (ایشان) یورش می برند ۵

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ (۶)

همانا انسان به پروردگار خویش ناسپاس است ۶

وَإِنَّهٗ عَلَىٰ ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ (۷)

و همانا او بر این (ناسپاسی) گواه است ۷

وَ إِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ (۸)

و همانا او علاقه شدیدی به خیر (از نگاه خود) دارد ۸

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ (۹)

آیا (انسان) نمی داند آنچه که در قبرهاست بیرون آورده می شود؟ ۹

وَ حُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ (۱۰)

و راز سینه ها آشکار می گردد ۱۰

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ (۱۱)

همانا پروردگارشان در آن روز به ایشان آگاه است ۱۱

سوره القارعه - ۱۰۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

الْقَارِعَةُ (۱)

کوبنده ۱

مَا الْقَارِعَةُ (۲)

کوبنده چیست؟ ۲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ (۳)

و تو (ای محمد) چه می دانی کوبنده چیست؟ ۳

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ (۴)

روزی که مردم چون پروانه هایی پراکنده می گردند ۴

وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ (۵)

و کوه ها همچون پشم نرم می گردند ۵

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (۶)

پس اما آن کس که کفه (اعمال او) گرانمایه باشد ۶

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (۷)

پس در زندگی ای رضایت بخش (در آخرت) خواهد بود ۷

وَ أَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (۸)

و اما آنکس که کفه (اعمال او) سبک باشد ۸

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (۹)

پس جایگاه او "هاویه" است ۹

وَ مَا أَذْرَاكَ مَا هِيَهٗ (۱۰)

و تو (ای محمد) چه می دانی آن چیست؟ ۱۰

نَارٌ حَامِيَةٌ (۱۱)

آتشی سوزان (جهنم) است ۱۱

سوره تکاثر - ۱۰۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ (۱)

افزون طلبی شما را سرگرم ساخت ۱

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (۲)

تا به گورستان در آمدید ۲

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۳)

چنین نیست، به زودی خواهید دانست ۳

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۴)

سپس چنین نیست، به زودی خواهید دانست ۴

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ (۵)

چنین نیست، اگر آگاهی قطعی و یقینی داشتید ۵

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (۶)

قطعاً دوزخ را می بینید ۶

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ (۷)

سپس قطعاً آن را به دیده یقین لمس خواهید کرد ۷

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (۸)

سپس قطعاً در آن روز از نعمتها مورد سؤال قرار می گیرید ۸

سوره عصر - ۱۰۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَ الْعَصْرِ (۱)

و چکیده (خلاصه) ۱

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ (۲)

همانا انسان در زیانکاری است ۲

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ تَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ (۳)

مگر کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند و به حق (دستورات الله) سفارش کردند و یکدیگر

را به صبر سفارش کردند ۳

سوره هُمزه - ۱۰۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ (۱)

وای بر هر بازدارنده طمعکار ۱

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَ عَدَّدَهُ (۲)

کسی که مال جمع می کند و پی در پی آن را می شمارد ۲

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (۳)

می پندارد که ثروتش او را جاودان می سازد ۳

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ (۴)

چنین نیست، قطعاً در آن "حُطْمه" افکنده شود ۴

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ (۵)

و تو (ای محمّد) چه می دانی که آن "حُطْمه" چیست؟ ۵

نَازُ اللَّهِ الْمُوقَدَّةُ (۶)

آتش برافروخته الله است ۶

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ (۷)

(آتشی) که تا درون (انسان) نفوذ می کند ۷

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ (۸)

همانا آن (آتش) ایشان را فرا می گیرد ۸

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ (۹)

در ستونهایی کشیده ۹

سوره فیل - ۱۰۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ (۱)

آیا ندیدی که پروردگار تو با قوم در هم کوبیده شده (قوم لوط) چه کرد؟ ۱

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (۲)

آیا نیرنگ آنان را بیهوده و تباه نکرد؟ ۲

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (۳)

و بر ایشان بلائی شوم (عذابی نشان دار) فرستاد ۳

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ (٤)

با سنگهایی از "سجیل" (گوگرد) آنان را سنگباران کرد ۴

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ (٥)

پس ایشان را همچون برگ خرد شده گرداند ۵

سوره قریش - ۱۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

لِإِيلَافٍ قُرَيْشٍ (١)

(پیام الله) برای رؤسای طایفه ها ۱

إِلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (٢)

که گروه هایشان زمستان و تابستان کوچ می کنند ۲

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (٣)

پس پروردگار این خانه (بیت الله الحرام) را عبادت کنند ۳

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ (٤)

آن پروردگاری که در گرسنگی ایشان را غذا داد و از ترس ایشان را ایمن ساخته است ۴

سوره ماعون - ۱۰۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ (۱)

آیا دیدی آن کس را که روز جزا را دروغ می شمارد؟ ۱

فَذَلِكِ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ (۲)

پس آن کس که یتیم را می راند ۲

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ (۳)

و بر غذا (دادن) بینوا تشویق نمی کند ۳

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ (۴)

پس وای بر نمازگزاران ۴

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (۵)

کسانیکه از نماز خویش غافل هستند ۵

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ (۶)

کسانیکه خودنمایی (تظاهر و ریاکاری) می کنند ۶

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (۷)

و از نفع رساندن (به نیازمندان) باز می دارند ۷

سوره کوثر - ۱۰۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (۱)

(ای محمد)، همانا به تو خیر فراوان (= اعطای قرآن) ارزانی داشتیم ۱

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ (۲)

پس برای پروردگار خویش نماز بخوان و قربانی کن ۲

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳)

همانا بدخواه تو خودش بی خیر و برکت خواهد بود ۳

سوره کافرون - ۱۰۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (۱)

(محمد) بگو: ای کافران ۱

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲)

آنچه عبادت می کنید را من عبادت نمی کنم ۲

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳)

و شما آنچه من عبادت می کنم را عبادت نمی کنید ۳

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ (۴)

و من عبادت کننده آنچه شما عبادت می کنید، نیستم ۴

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۵)

و شما عبادت کننده آنچه من عبادت می کنم، نیستید ۵

لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِي دِينِ (۶)

دین شما برای خودتان و دین من برای خودم ۶

سوره نصر - ۱۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (۱)

هنگامی که یاری الله و پیروزی فرا رسد ۱

و رَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا (۲)

و مردم را می بینی که گروه گروه به دین الله درآیند ۲

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَ اسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (۳)

پس به سپاس پروردگارت تسبیح بگو و از او (برای گناهان خویش) آمرزش بخواه، همانا او بسیار

توبه پذیر است ۳

سوره مسد - ۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَ تَبَّ (۱)

منفور باد آنچه ابولهب (اهل طغیان) می کند و منفور باد ۱

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَ مَا كَسَبَ (۲)

ثروتش و آنچه به دست آورده چیزی را از او دفع نخواهد کرد ۲

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (۳)

به زودی در آتشی شعله ور وارد خواهد شد ۳

وَ امْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (۴)

و پیرو او هیزم کش (آتش جهنم) خواهد بود ۴

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ (۵)

که بر گردن او طنابی محکم خواهد بود ۵

سوره اخلاص - ۱۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱)

(ای محمد) بگو: الله یکتا (جدا) است ۱

اللَّهُ الصَّمَدُ (۲)

الله بی نیاز است ۲

لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ (۳)

نه واسطه ای دارد و نه واسطه کسی است ۳

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴)

و هیچ همتایی برایش وجود ندارد ۴

سوره فلق - ۱۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشنده مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱)

(ای محمد) بگو: پناه می‌برم به پروردگار سپیده دم ۱

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲)

از شر آنچه خلق کرده است ۲

وَ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (۳)

و از شر تاریکی هنگامی که فرا گیرد ۳

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (٤)

و از شرّ کسانی که مردم را به انحراف می کشانند ۴

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (٥)

و از شرّ حسود هنگامی که (در عمل) حسادت می ورزد ۵

سوره الناس - ۱۱۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله بخشندهٔ مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (١)

(ای محمد) بگو: به ارباب مردم پناه می برم ۱

مَلِكِ النَّاسِ (٢)

پادشاه مردم ۲

إِلَهِ النَّاسِ (٣)

صاحب قدرت مردم ۳

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (٤)

از شرّ وسوسه کنندهٔ پنهان شونده ۴

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (٥)

آن که در سینه های مردم وسوسه می کند ۵

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (٦)

(چه) از جنّ و (چه) انسان ۶